

سینۆهه

پزیشکی تایبتهتی فیرعهون

PDF4Kurd

و: سهیدا شیخ زرار

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکریانى
کوردستان/ههولیر ت. (٢٢٢٩٩٩٢)

e.mail:mukriani@yahoo.com

- کتیبی ژماره: (٤٥)
- کتیب: سینۆهه پزیشکی تایبتهتی فیرعهون
- نووسینی: میگافالتاری
- وهرگیرانی: سهیدا شیخ زرار
- هونهرکاری: قاسم قادر
- چاپی یهکهه: ههولیر - ٢٠٠١
- ژماره‌ی سپاردن (١٧٨) ی سالی ٢٠٠١ در اوتهتی.
- چاپخانه‌ی وهزارهتی پهروه‌ده/ههولیر

به‌رگی به‌کهه

پيیر است

247	جەزى رۇزى درۇ كەردن
	بەشى حەقدەيەم
273	بۇ رزگار كەردنى دوو كەس
	بەشى ھەژدەيەم
285	مينا و، بەھۇش ھاتنەھودى كاپتا
	بەشى نۇزدەيەم
303	بووينە سى گالەجى گەرۇك
	بەشى بىستەم
313	لە وقاتى «ھاتى»
	بەشى بىست و يەكەم
325	(بەرەو سەر زەمىنى «كرىت»)
	بەشى بىست و دووھەم
335	لە كرىت چىم بىنى
	بەشى بىست و سىيەم
353	لە گۇرەپانى گابازىي (كرىت)دا
	بەشى بىست و چوارەم
375	چوونە ژوورەھودى من و بەندەكەم بۇ خانەى خوا
	بەشى بىست و پىنجەم
389	گەرانەھود لە كرىت و بارودۇخى تازەى ئەزمىر
	بەشى بىست و شەشەم
397	نەخۇشىيە مەدالىك
	بەشى بىست و ھوتەم
413	گەرانەھود بۇ مىسر بۇ بىنىنى ھورم ھەب
	بەشى بىست و ھەشتەم
437	نىگەرانى خەلكى تەبەس بۇ داھاتوو
	بەشى بىست و نۆيەم
353	سەرەتاي فىتەنەيەكى گەورە لە مىسر
	بەشى سىيەم
473	كوشتار لە تەبەس
	بەشى سى و يەك
505	(«ئەخناوون» فىرەونى مىسر)
	بەشى سى و دوو
439	ئەو ئارە تازەى كە فىرەون دوستى كەرد

	بەشى يەكەم
23	سەردەمى مەدالى
	بەشى دووھەم
39	چوونە قوتابخانە
	بەشى سىيەم
51	فىرگەى نامادەيى پزىشكى
	بەشى چوارەم
59	خويىندن لە خانەى ژيان
	بەشى پىنجەم
73	نامۇزگارى ھونەرماندى بەيكەرتاش
	بەشى شەشەم
87	چووين سەرى فىرەون بىلىشىنىن
	بەشى ھوتەم
101	جىنىشىنى مىسر و فىداریيەكەى
	بەشى ھەشتەم
115	بوومە پزىشكى ھەزاران
	بەشى نۆيەم
125	گرىتەرتىرەن رووداوى جەوانىم
	بەشى دەيەم
165	نەخۇشىيەكى بەرەسەن و نەناسراو
	بەشى يانزدەھەم
159	(ھورم ھەب) ئاشناى رابردوو
	بەشى دوانزدەھەم
197	خوایەكى ئاناسايى (بۇ مىسرىيەكان)
	بەشى سىيانزەيەم
215	سەفەرە دىتۇ خايەنەكەم
	بەشى چواردەھەم
227	چاوپىتەھوتىن لەگەل پاشاى بابىل
	بەشى پانزدەھەم
237	پىشىنى رووداۋەكانى ئايندە
	بەشى شانزدەھەم

لهبیرنه کهین که ههلبژاردنی بابه تی وهرگیپران کاریگه ریتسییه کی زۆری ههیه لهسه رکه وتن و ئاکام دانه وهی کاری وهرگیپر.

ههروه ها ئیمه له وهرگیپراندا ده توانین سوود له زانیاری و تهکنیک و هونه ری وهرگیپری یه که میش وهرگیرین و نه گهر زمانیکی وهکو فارسی بیت، نهوا له و رووه وه که رهگی زمانی ئیمه و نهوان زۆر له یه که وه نزیکه، سوودی زیاتری لئ بهدی ده کریت. واته مهرج نیه نهو بابه ته ته نهها له زمانه نه سللییه که یانه وه، یان له زمانیکی نه وروپی و... بیت، نه مهش ئینکاری لئ ناکریت که وهرگیپران له زمانی نووسه ره نه سللییه که ئیجاییاتی تاییهت به خۆی ههیه.

سه بارهت بهم په رتووه کی که له بهرده ستان دایه، نه مه بهرگی یه که می (بهرگی دووه میشی په نابه خوا له داها توودا ده که ویتنه بهرده ستان) سه رگوزه شته و بیروه ره بیه کانی (سینۆهه - پزیشکی فیعه ون) له که به زمانیکی شیرین و کار تیکه ر باس له روودا وه کانی ژبانی خۆی و خۆشه ویستی و شتوهی ژبان و داب و نه ریت و بیروبا وه پریان و خوا به کانیان (به ته کانیان) و فیعه ونه کان و زۆر شتی سه رنجرا کیتشه ری تری نهو سه رده مه ده کات و له گه ل نه وه شدا که نزیکه ی (۳۳۵۰) سال له مه و بهر (سینۆهه) نه م یادداشتانه ی نووسیوه ته وه، به لام هه ندی له و کاره سات و به سه ره اتانه له ناخوه ده روونی مرۆف ده ه ژینیت و له زۆر شوینی تر خوینهر چیژیکی تاییهت له وته کانی وهرده گریت.

له باره ی چۆنیه تی وهرگیپرانه که شه وه، نه وه نده ی له توانامدا بووبی هه ولم داوه نو به ره بوونی پیوه دیار نه بیت و له زۆر شوینی شدا سوودم له وشه هاوبه شه کانی نیوان فارسی و کوردی وهرگرتوه و له جیگای پیوستندا ئاماژه م بو مانا و مورادیف و زاروا وه کان کردووه هه ندی جاریش به مه بهستی ئاشنا کردنی خوینهر به و وشانه و ههروه ها بو زانینی چۆنیتی به کارهیتانی هه ندی له و ده رپرین و شیوا زانه له زمانی فارسی و ده وله مه ند کردنی خه رمانی وشه ی کوردی، خودی زاروا ه فارسییه که م وهرگیپرا وه وهک خۆی نووسیوه ته وه و مانا و روونکردنه وه شم

بهناوی یهزدانی مهزنی میهر و نهوا

سو یاس بو خوا، که ئاره زووی دیرینم بو وهرگیپرانی نه م کتیبه و چه زی ئاشنا کردنی روشنبیران و خوینهرانی کورد، به زانیاری و روودا وه میژووییه گرنگه کانی نه م سه رگوزه شته یه، ها ته دی و به بلا و بوونه وه که و تنه بهرده ستی ئازیزانی کورد زویان، به شیککی زۆری مان دوو بوون و شه که تی کاری وهرگیپرانه که می له یادچو وه وه ئومید ده خوازم که هه نگامه یه کی باش بیت بو ده وله مه ند کردنی کتیبخانه ی کوردی و خزمه تکردن و به ره و پیتش بردنی رهوشی روشنبیری و هونه ری له کوردستان.

لیره دا، نه گهرچی نامه ویت له گرفته ماددی و مه عنه و به کان و نهو ئاسته ننگانه بدویم که دیته سه ری نووسه ران و روونا کبیران و هونه رمه ندانی کورد، به لام وهرگیپر له نزمی ئاسته روشنبیری و هونه ربه کانی کو مه ل و پاشکه وته یی له گرنگیدان به په رتووک و خویندنه وه مو تالا کردن، ره نج ده بات و نه و فاکته رانه تارا ده یه ک ئاکامی پوخینه ر و سارد که ره وه ی ده بیت.

نه مه له کاتیکدا که له زۆریه ی ولاتانی ده ورو بهر نه م گرفته نه نیه. بو نمونه ولاتی ئیران له زۆریه ی نهو بو ارانه دا پیشکه و تنیکی بهرچاوی هه یه، جا چ له به ره مه ناو خو بیه کانیان بیت یان له وهرگیپرانی نووسینه بیانیه کان و نه مه له سه رنجی یه که مه دا هه ست پچ ده کریت وه له بهر نه وه ی. به هۆی ئاواره بوونی به شیککی زۆری برا کورده کائمان له ئیران، که سانیککی زۆر هه ن که ئاشنا ی روشنبیری فارسین، جیتی خو به تی که له م روژه دا جیده ستیان له خزمه تکردنی ئاسته زانستی و روشنبیرییه کانی نه م نیشتمانه به دیار بکه ویت و نه وه ش

لهسه ر نووسیوووه .

بویه لهگه ل نه مانه شدا ، به خوش حال بیه وه گوئ له ره خنه و تبیینی و پیشنیاری خوینه رانی به ریز ده گرم و هز ده که م گوئ بیستی بیرو بو چونیان بم . چونکه له راستیدا هه لسه نگانندی چونیه تی کاری نووسین و هه رگیپان بو خوینه ران دهگه رپته وه ، نهک بو که سیکی تر و هیوادارم سوودی لی وه رگیپردی و به نه زه ری لوتفه وه لیبی پروان .

ههروه ها به پیوستی ده زانم پیتان رابگه یه نم که ئەم کتیبه (که دوو به رگه) ، له ئیران تا وه کو ئە مسال (۳۵) جار له چاپ درا وه ته وه .

له کو تاییدا ده مه ویت سوپاس و پیزانیی خۆم ئاراسته ی ئەم به ریزانه بکه م که به ته رتیب له پشتگیری و هاندان و تایپ و چاپکردندا هاو کاریان کردم و پیتمه وه ماندوو بوون :

× باوکی به ریزم

× خاله هه مرین (شاعیر و نووسه ر)

× هه ژار شیخ زرار- ی برام

سهیدا شیخ زرار

۲۰۰۰/۱۱/۲۱

کومه لایه تی و دهر ووناسیسه .

به لّام نه گهر گه نجن رایان ده سپیرم که نه م پهرتوکه دواي خویندنه وه له کیس نه دهن و هه لیبگرن بوئه وهی کاتیک که گه یشتنه ته مهنی شهست سالی یان زیاتر سهر له نوئی بیخویننه وه و له و کاته دا هونه ری (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه دیتسه بهرچاویان و زیاتر ههست به بایه خی کومه لایه تی و دهر ووناسیسی نه م پهرتوکه ده کن.

یه کییک له سووده کانی تری نه م پهرتوکه ، ناگادار بونه له میژووی کون و شوپنه واری ئاسه وارناسی هه ندی له ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست که له هه ندی له میژووه گشتییه کانداه نانهت ناوی نه و ولاتانهش نه براوه و له هه ندیکی تر ناویان هاتوه ، به بی نه وهی له رووی میژووییه وه لینی بکولنه وه . به لّام ئیمه له م پهرتوکه دا له میژووی کونی ولاتیک وه کو (هاتی) و (میتانی) و (کووش) ، زانیاری بهرچاومان دهست ده که ویت.

وه رگیر به پپووستی ده زانییت به خویننه ران بلتیت که شپوهی نووسینی نه م پهرتوکه به پپنووسی (سینۆهه) له شپوهی نووسینی باووباپیرانی کون نه چیت و له م جوړه دارپشتنه دا هه ندی له رسته کورته کان دووباره ده کرینه وه به بی نه وهی کار له جوانیی نووسینه که بکن.

ههروه ها له سه رده مه تاریکه کانی سه ده و هه زاره کانی بهر له زایین ، گه لانی دو اکه وتووی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست شه رابیان ده خوارده وه و خوارده وهی شه راب له لایه نه وانه وه ، نیشانه ی نه وه نبیه که وه رگیر یان لایه نی بلاوکه ره وه نه فرده تیان له م مایه ی زهره رو زبانه نه بیت که ده بیتته هو ی دارزاندنی له ش و گیانی مروث.

یه کییک له به شه سه رسورپهینه ره کانی نه م پهرتوکه نه وه یه که له میسری کوندا ، فیرعه ونه کان به دهستی پزیشکه کانی خو یان ده کوژران . به شه به سووده کانی تری نه م پهرتوکه له باره ی پزیشکه وتنی زانستی پزیشکییه له ولاتانی

پیشه کی جای سی و پینجه می وه رگیری فاسی

چهند روون کردنه وه یهک

سه بارهت به نووسینی پهرتوکی سینۆهه

ئیتستا ، که سالی ۱۳۶۴ی هه تاوی سه دهی چوارده یه می ئیسلامییه (۱۹۸۵ی زایینی) ، باوه رناکه م که تاکو کۆتایی نه م سه ده یه له بازاری نه ده بی جیهانیدا پهرتوکیک پهیدا بیت که له رووی میژووی کونی ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست و شیکردنه وهی کومه لایه تی و دهر ووناسیسی نه و سه رده مه (سه رده می فیرعه ونه کان) ، بگاته هاوشانی نه م پهرتوکه که له (۱۳۵۰) سال بهر له له دایکبوونی مه سیح نووسراوه ته وه .

ئیمه نه م میژووه مان له سه ره تای پاشایه تی دامه زرینه ری سیلسیله ی نوزده هه می فیرعه ونه کانی میسه روه وه رگرتوه به شپوه یه ک که (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه ئامازه ی پچ ده کات ، شه ش سال دواي دهست پچ کردنی پاشایه تیی نه و پاشایه ، سینۆهه له میسر دوور ده خرپته وه و دهست ده کات به نووسینی نه م پهرتوکه و بو نه وهی ئیمه تووشی هه لّه نه بین میژووی نووسینی نه م کتیبه مان به (۱۳۵۰) سال بهر له زایین دانا ، که ده کاته سه ره تای پاشایه تی دامه زرینه ری سیلسیله ی نوزده هه م و ، ئاشکراشه که بو دۆزینه وهی میژووی راسته قینه ی نووسینه وهی نه م پهرتوکه ده بی شه ش سال له میژووی هاتنه سه ر ته ختی نه و پیاوه که م بکه ینه وه .

خویننه رانی نه م پهرتوکه چ گه نج و چ پیر ، له خویندنه وهی نه م میژووه دیرینه ، سووده ره دگرن ، که له هه مان کاتا مه عجونیکی شیکردنه وهی

رۆژهه‌لاتی ناوه‌راست و به‌تایبه‌تی ولاتی میسر.

به‌بێ موباله‌غه له‌م په‌رتووکه‌دا هیچ به‌شیک نییه که له‌ رووی ده‌وله‌مه‌ندی زانیاری میژوویی کۆن به‌سوود نه‌بیت و، دیسانه‌وه به‌بێ موباله‌غه سه‌رجه‌می ئەم په‌رتووکه (دائرة‌ المعارف) یکی گه‌وره‌یه بو‌خویندنه‌وه‌ی میژوویی ولاتانی رۆژهه‌لاتی ناوه‌راست له‌ سه‌ده‌وه‌ هه‌زاره‌کانی به‌ر له‌ زایین و هه‌ندێ له‌ باسه‌ میژوویییه‌کانی ئەم کتێبه‌ هه‌میشه له‌ یاددا ده‌مینیتنه‌وه.

بۆمیرزا بنووسیکی وه‌کو من جوان نییه که کاتیک په‌رتووکیک وه‌رده‌گیریت خۆی مه‌دحی بکات، به‌لام به‌بێ ئەوه‌ی زیاده‌رۆیی له‌ پیاهه‌لدانی بکه‌م ده‌لێم: په‌رتووکی (سینۆهه‌ پزیشکی فیرعه‌ون) که ئیستا له‌ به‌ر ده‌ستیان دایه‌ په‌رتووکیکه که دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی بۆتان ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌رنشی ئەوه‌ی هه‌بووه‌ بیه‌خویننه‌وه.

زه‌بیحو‌للا حه‌کیم ئیلاهی ده‌شتی

نازناو (زه‌بیحو‌للا مه‌نسوری)

خاوه‌ن ناز ناوی نووسه‌ری (زییح الله منصور)

چەند وتەبەك لەبارەى وەرگىران لە خەتى مىسرىيەو بۆ يەككىك لە خەتە نىودەولەتییەكان

لە پاش ئەوێ كە چاپى يەكەمى ئەم كەتیبە (سىنۆهە پزىشكى تايبەتى فیرعەون) بلاوكرايەو، چەند كەسێك لە خوینەرەن بە نامە داوايان لە وەرگىر كرد كە پىيان بلیت، كتیبی (سىنۆهە) كە بەخەتى وینەیی (تصویری) مىسرى نووسراو، لە چ كاتێكدا وەرگىردراو تە سەر يەكێك لە خەتە نىودەولەتییەكان و وەرگىرەكەى كۆ بوو.

وەكو هەمووان دەزانن، خەتى ئەسلى مىسرى، خەتى (هیرۆگلیف) واتە خەتى وینەیی بوو و مىسرىيە كۆنەكان شپۆهێ مرۆف و گیانەوهران و پروو كەكان و كەل و پەلەكانیان دەكیشاو مەبەستەكانى خۆيان بەهۆی ئەو وینانەو لە يەكترى دەگەيان.

مامۆستا مىسرىيەكان كە خەتى وینەییان فیری قوتابیان دەکرد، تەنها خەتەكانیان دەكیشاو سەرنجیان نەدەدايە سببەر و پروناكی وینەكان، بۆیە ئەو شتەى كە بەدەستى قوتابیان دەكیشرا نووسین و وینە بوو نەك وینەكیشان. مێژووی هاتنەكایەى خەتى هیرۆگلیف (خەتى وینەیی مىسرى) لەلای مێژوونوسان ئاشكرا نییە و دەلێن كاتێك كە يەكەمین زنجیرەى (سلسلە) فیرعەونەكانى مىسر لەو ولاتەدا فەرمانرەوايان دەکرد، خەتى وینەیی هەبوو و بەقسەى مێژوونوسان خەتى وینەیی لە بیروباوەرى ئایینی خەلگى مىسرەو هەلقولاًو.

لەگەڵ ئەو هەشدا مێژوونوسان لە مەر ژمارەى سىلسیلەى فیرعەونەكانى مىسردا لەگەڵ يەكترى كۆك نین، بەلام بىرۆكەكەيان سەبارەت بە سى چاخى گەرە، كە لە مێژووی فیرعەونەكانى مىسردا هاتە ئاراو، چون يەكەو ئەو چاخانەش بریتین لە (كۆن و ناوەرەست و نوێ).

لەسەر دەمى كۆندا كە لە سالى (٣٤٠٠ تا سالى ٢٤٧٥ ی بەر لە زایین) بوو خەتى هیرۆگلیف-ى مىسرى گۆرانكارى بەسەردا نەهات. بەلام لەسەر دەمى ناوەرەست (لە سالى ٢٤٧٥ تا سالى ١٧٨٨ ی بەر لە زایین) و لەسەر دەمى نویدا (لە ١٧٨٨ تا سالى ١٠٩٠ ی بەر لە زایین)، شپۆهێ خەتى وینەیی مىسرى گۆرانكارىيەكى زۆرى بەسەردا هات. گۆرانكارى لە شپۆهێ خەتەكە، بەم جۆرە دەستى پێكرد، كە خەتنوسەكان (يان وینەكیشەكان) فراوانى گۆشەكانیان كەم كردهو و گۆشەى كراو هەيان كرده گۆشەى وەستاو و پاشانیش ئەو گۆشەكانیان كرده گۆشەى تیژ و لە كورت كردهو و خەتەكان بەرەوپیش چوون و هەندى لە خەتەكانیان وەك خالێك لى كرد و ئەگەر نووسەریك بىوستایە شپۆهێ بالندەيەك بكیشیت، وەك باو و باپیرانى خۆى وینەى بالندەيەكى تەواوى نەدەكیشا، بەلكو بەدوو هیلێ ئاسۆی كورت، هەردوو بالى بالندەكەيان دەکرد و بە دوو هیلێ ستوونى كورت، قاچەكانیان دەكیشا.

نووسەرە مىسرىيەكان ئەو نەندە لە گۆشەو قەوس و هیلێ نووسینی هیرۆگلیفیان كەم كردهو، هەتا خەتێك دروست بوو كە ناویان نا (دیموتیک) و ئەو رۆژەى كە (سىنۆهە) هەروەكو خۆى لەم پەرتووكەدا دەنووسیت، لە قەرەغى دەریای رۆژەلانداندا نیشتهجى بوو و دەستى بە نووسینی بىرەوهریيەكانى خۆى كرد، خەتى مىسرى هەمان خەتى وینەیی كۆن نەبوو و مىسرىيەكان بەخەتى (دیموتیک) كە تەقربەن بە خەتێكى ئەلف و بییى لە قەلەم دەدریت، شتیان دەنووسی و سىنۆهە بىرەوهریيەكانى خۆى بەهەمان خەت نووسىو و (میکافالتارى) نووسىو بەتیبەو و لە خەتى (دیموتیک) يەو وەرگىراو تە سەر

زمانی فیئلهندی و پاشان ئەم پەرتووکه وەرگیڤدرایه سەر هەموو زمانه
ئەوروپییەکان و خۆینەران ئەوهی سەبارەت بە گۆرانی خەتی وینەیی میسری
دەخۆیننەوه له دوو سەرچاوهوه وەرگیراوه که یه‌کیکیان (دائره‌ المعارف)ی
کۆلۆمبیا یه و ئەوهی تریان له ده‌قی پیشه‌کی فارسی کتییی (سینۆهه پزیشکی
تایبه‌تی فی‌رعه‌ونی) وەرگیراوه.

(وەرگیڤی فارسی)

مهراييان بۆ خويابه كان كردووه، يان بۆ خه لکی، واته فيرعه ونه كان. له م دنيايه دا تا ئه مړو له هيچ په رتووک و نووسراو پکدا راستی بوونی نه بووه و له و باوه رپه ش دام که له مه و به دواش له په رتووکه كاندا راستی به دی ناکریت.

له وانه يه جل و بهرگ و زمان و داب و نه ریت و بیرو باوه رپه خه لک بگوردریت، به لام نه فامی خه لک ناگوردری و له هه موو سه رده ميک ده توانری به و ته و نووسراوی درو خه لک له خسته بیرئ. چونکه وه کو چۆن میش هه ز له هه نگوبن ده کات، خه لکیش ئه وها هه ز له درو و ربابی و وه عده پروپوچه كان ده که ن که هه رگیز نایه ته دی.

ئایا نابین که خه لکی چۆن ده وره له چیرۆک بیژی جلوه بهرگ دراو ده دن و گوئی بۆ ده گرن که له سه ر خو ل دانیش توه، به لام باسی زیر و زیو و گه وه ریان بۆ ده کات و په یانی ده سته وتنی گه نجینه یان ده داتی.

به لام من که (سینۆهه) م له درو کردن له م کو تایی ته مه نه مدا بیزارم، هه ریۆیه ش ئه م په رتووکه بۆ خودی خو م ده نووسم، نه ک بۆ که سیکی تر. نامه وی که س ئه م په رتووکه م بخوینیتته وه و پیایدا هه لبدات و نامه وی مندالان له قوتابخانه كاندا نووسراوه كانی من له سه ر ته خته بنووسن و راهینانی له سه ر بکه ن.

من نامه وی زانا كان له کاتی قسه کردن نووسراوی په رتووکه كانم به شایه دی بهیننه وه و به م شیوه یه بیانه وی زانست و ژیری خویانی پی بسه لمین، هه رکه سی شتی ده نووسن هیواداره که که سانی تر له دواي ئه ودا کتیبه که ی بخویننه وه و به چاوی ریزه وه سهیری بکه ن و ناوی فه راموش نه که ن. له بهر ئه وه باوه رپه خوی ده خاته ژیر پیوه و ها ورهنگی هه مووان ده بیت و بیبایه خترین و سوو کترین و ته كانی ده نووسیت که ته نانه ت خو شی باوه رپه پیان نیبه، بۆ ئه وه ی خه لک ده ست خو شی و ئافه رینی لی بکه ن.

به لام من له بهر ئه وه ی نامه وی که س په رتووکه که م بخوینیتته وه، نامه ها ورهنگی

کورتیه پیشه کیسی نووسه ر

ناوی من نووسه ری ئه م کتیبه، (سینۆهه) یه و، من ئه م کتیبه بۆ ستایش کردنی خويابه كان نانووسم، چونکه لییان بیزار بوومه. ئه م نووسینانه بو مه دح کردنی فيرعه ونه كان نانووسم، چونکه له فيرعه ونه كانیش به داخه م. ئه م کتیبه ته نها بۆ خو می ده نووسم به بی ئه وه ی چاره روانی هیچ پاداشتی بم یان به وی ناوم له جیهاندا بمینیتته وه.

ئه وه نده له فيرعه ونه كان و له خه لک ئازارم چیش توه که له هه موو شتی تیرم، ته نانه ت له به ده سته یانی ناویکی هه میشه یی و نه مریش. من ته نها بۆ ئه وه ده نووسم که خو می پی رازی بکه م و له و باوه رپه دام که تا که نووسه ریک بم که به بی هیچ مه به سته یکی ماددی و مه عنه وی کتیب ده نووسم.

ئه وه ی تا ئه مړو نووسراوه، یان بۆ ئه وه بووه به خیره اتنی خويابه كان بکات، یان بۆ ئه وه ی که مرۆف رازی بکات. من فيرعه ونه كان به مرۆف ده زانم، چونکه هیچ جیاوازی به کیان له گه ل ئیمه دا نیبه و ئه م بابه ته به باوه رپه وه ده لیم.

من له بهر ئه وه ی پزیشکی فيرعه ونه كانی میسر بوومه له نزیکه وه شه وو روژ له گه ل فيرعه ونه كاندا هه لسه وکه وتم هه بووه و ئه زانم که ئه وان له رووی لاوازی و ترس و زه بوونی و هه سته ده روونی به کانه وه وه کو ئیمه ن. ته نانه ت ئه گه ر فيرعه ونیک هه زار جار گه وره تر بکه نه وه و بیخه نه ریزی خويابه كان، دیسانه وه هه ر مرۆقه و وه کو ئیمه یه.

تا ئیمړو په رتووکیکم نه دیوه که راستی تیدا نووسرابی. له کتیبه كاندا یان

هه مووان و ریز له خورافات و خه یالپلاوه کانی ئەوان نانیم. من لهو باوه ږهدام که مرۆف ناگۆرێ ته نانهت ئەگەر هه زاران سال به سه ریدا تیپه پریت، ئەگەر مرۆف تیک بخهینه پرووباریکوه، هه رئه وه ندهی هاته دهره وه و جل و بهرگه کهی وشک بووه وه هه رئه وه به که پیشتر بووه. ئەگەر مرۆف تیک گیرۆدهی خه م و خه فته بکهی له کرده وه کانی رابردوی په شیمان ده بیته وه، به لام هه رئه وه نده که خه م و په ژاره کهی نه ما ئەگه پرته وه دۆخی جارن و هه روه ک خۆی، خۆپه رست و بی به زهیی ده بیت. له به رئه وهی شکل و شیوهی هه ندی شت و وشه ی هه ندی له میلله تان ده گۆردی و هه ندی خواردن و جل و بهرگی ئەمرۆ دیته کایه وه که دوینی نه بووه، خه لک واده زانی که ئەمرۆ جیا به له دوینی. به لام من ده زانم که وانیه و له داهاتووشدا هه روه ک ئەمرۆ و وه ک دوینی که س راستی خۆش ناوی.

که واته نامه وی که س په رتوو که که م بخوینیته وه و چه ز ده که م له داهاتوودا به نه ناسراوی بمینمه وه. من ئەم په رتوو که بو ئەوه دهنوسم که ده زانم زانینه که م وه ک تیزاب دلی مرۆف ده سووتینی و ئەگەر مرۆف ئەوهی ده زانی به که سی نه لێ له ناو ده چیت. من ناتوانم زانسته که م به که س بلیم له بهر ئەوه بو خودی خۆمی دهنوسم بو ئەوهی به م شیوه به ئارام بگرم.

من له ماوهی ته مه فدا زۆر شتم بینی، بینیم که کورێ له بهرچاوی من باوکی خۆی کوشت. بینیم که هه ژاره کان له ده وله مه نده کان هه لگه رانه وه ته نانهت له خوا به کانیش. بینیم ئەوانه ی به کاسه ی زیرین شه رابیان دهنۆشی له که ناری رووباردا به ده ست ئاویان ده خوارده وه. بینیم ئەوانه ی زیره کانیا ن به قه پان ده کیشا ژنه کانیا ن بو بازنگیکی مسی ده فروشته ره ش پیسته کان بو ئەوهی نانی پی بکرن بو منداله کانی ئەو ژنه یان.

کاتی خۆی جیگای من کۆشکی فییره ون بوو و له لای راستی فییره ون ده وه ستام و ئەو گه وه پیاوانه ی که سه دان به نده یان هه بوو مه رابیان بو ئە کردم و دیاربیان بو دهناردم و چه نده ها ملوانکه ی زیرم هه بوو.

ئەمرۆ لیتره له جیگایه ک که که وتۆته قه راغ ده ربای رۆژه لات ژیان به سه ر ده به م، به لام ده وله مه ندییه که م له کیس نه چوو و وه ک زوو به توانام و به نده کانم هه ردوو ده ست له سه ر ئە ژنۆ به رامبه رم سه ر داده نوین.

هۆی ئەوهی که میان له میسر و شاری (ته به س) دوورخسته وه و ناردمیا نه ئیره ئەوه بوو که من له ژیا ندا هه موو شتی کم هه بوو، ئە مو یست شتی ک به ده ست به یتم که پیوستی به ده ست هی نانی ئەو شته ئەوه بوو که مرۆف هه موو شتی کی خۆی له ده ست بدات.

من ئە مو یست داد په روه ری فه رمانه وایی بکات و ریا و درۆ و پو الّه ت سازی له ناو بچی، نه مده زانی که فه رمانه وایی کردنی راسته قینه (حه قیقه ت) له ژیا نی مرۆف دا کاریکی مه حاله و هه رکه س راست گو ییت و بیه وی به راست گو یی بژی ده بی هه موو شتی له کیس بدات و من ده بی زۆر خۆم به به خته وه ر بزاتم که هی شتا ده وله مه ندییه که م ما وه.

سهردهمی مندالی

ئەو پیاوێی که من به باوه بانگم دهکرد له شاری (تهبهس) واته گهورهترین وجوانترین شاری دنیا، پزیشکی ههژاران بوو، ئەو ژنە ی که من به دایکی خۆم دهزانی خیزانی ئەو پیاوهبوو.

ئەم ژن و پیاوه تا کاتی پیریان مندالیان نهبوو، بۆیه منیان وهک کورپکی خۆیان راگرت و به خێویان کردم. ئەوان له بهرئوهی زۆر سادهبوون دهیانوت که خوايه كان منیان به دیاری بۆ ئەوان ناردوو و نهیان دهزانی که ئەم دیارییهی خوايه كان تا چ رادهیهک دهبیته هۆی چاره رهشیی ئەوان.

دایکم به (سینۆهه) بانگی دهکردم، چونکه ئەم ژنه، که ههزی له ههکایهت بوو ئەو ناوهی له یهکێ له چیرۆکه كان بیستبوو. یهکێ له چیرۆکه به ناوبانگه كانی میسر ئهوهیه که (سینۆهه) به پیکهوت له ناو خیمه ی فیرعه وندا نهیئیه کی ترسناک ده بیستێ و له بهرئوهی زانی که فیرعه ونیش زانیویه تی ئەو نهیئیه که ی زانیوه، له ترسی ئەوهی بیکوژی رای کرد و ماوهیهک له بیابانه كان تووشی زۆر تهنگ و چه له مه هات تا له دواییدا سه رکهوت.

دایکیشم وای بیرده کردهوه که من له تهنگ و چه له مه كان رزگارم بووه و بهو گه یشتووم و له مه و به دواش هه رتهنگ و چه له مه یه کم به سه ردا بیته ده توانم خۆمی لی رزگار بکه م.

کاهینه كانی^(۱) میسر ده لێن ناوی هه موو مرۆقی دیاریکه ری چاره نووسیه تی و به ناو ده زاندری که مرۆق چی به سه ردا دیت. له وانه یه هه ر له بهر ئه وهش بیته

که من له ژیاغدا تووشی زۆر گرفت بوومه ته وه و سه فه رم بۆ ولاتانی بیانی کردوو و له نهیئنی فیرعه ونه كان و ژنه كانیان (ئەو نهیئنیانه ی ده بوونه هۆی کورژانیش) ئاگادار بوومه وه. به لام من وابیرده که مه وه که من ئەگه ر ناویکی تریشم هه بووایه هه ر تووشی ئەم گرفتانه ده بوومه وه و، ناو له ژیانی مرۆقدا کاریگه ریتنی نییه.

به لام که به ده به ختی یان به خته وه ری روو له هه ندی که س ده نیته به م بیرو باوه رانه دلێ خۆیان ده ده نه وه له به ده به ختییدا ئارامی ده ده نه خۆیان و له به خته وه ریشدا خۆیان به شیایوی ئەو به خته وه رییه ده زانن که پیی گه یشتوون.

من له سالیکیدا له دایک بووم که کوری فیرعه ونیش لهو ساله دا هاته دنیاوه ژنی فیرعه ون که ماوه ی بیست و دوو سال نه ی توانی کورپک پیشکه ش به میرده که ی بکات، لهو ده مه دا کورپکی بوو. به لام کوری فیرعه ون له وه رزی به هار، واته سه رده می وشکی، له دایک بوو و، من له وه رزی پاییز کاتی ئاوی زۆر ها تمه دنیاوه.^(۲)

من نازانم که چۆن و له کوی چاوم به دنیا هه له یئناوه، له بهرئوهی کاتی دایکم منی له که ناری رووباری (نیل) دا دۆزیه وه من له سه به ته یه کدا بووم که له داری (جهگن) دروست کرابوو و کونه كانی ئەو سه به ته یه یان به جیوهی درهخت گرتبوو بۆ ئەوهی ئاوی تی نه چی.

خانوه که ی دایکم له که ناری رووبار بوو و، له وه رزی پاییز که ئاو سه ری ده کرد ئیتر مه جبوور نه ده بوو بۆ هیئانی ئاو له ماله وه دوور بکه ویتته وه. روژتیک که به رامبه ر به ماله وه راوه ستابوو ئەو سه به ته یه ده بینی که منی تیدا بووم و ده لێ په ره سیلکه كان له بان سه رته وه ده فرین و ده یان خویند، چونکه به رزیبونه وهی ئاوی نیل ئەوانی له مالی ئیمه نزیک کردبووه وه.

دایکم منی برده ماله وه و له نزیک ئاگردان داینام بۆ ئەوهی گه رم بیمه وه و ده می خسته سه ر ده م و قایم فووی تیده کرد بۆ ئەوهی هه وا پرواته ناو

سییه کانه وه و هانایه کم بیتته وه. له وکاته دا من هاواریکم کرد به لام هاواریکی بی هیتز.

باوکم که بو چاره سهری نه خووشی خه لکی چوو بووه گه ره کی هه ژاره کان، به دهسته قی نه و رۆژی که دوو مراوی و ده فری ئارد بوو گه راپه وه و کاتی که گوپی له دهنگی من بوو، وای زانی دایکم به چکه پشیلله هینا وه ته ماله وه، به لام دایکم پیتی وت که نه مه به چکه پشیلله نیسه به لکو کوریکه و تو ده بی به خته وه ربی که بوینه ته خاوه نی کور.

باوکم سه ره تا رهنگی تیک چوو و به تووره بیسه وه به دایکمی وتبوو (کونده به بو) به لام دوایی که منی بینی زه ده خه نه یه کی هات و رازی بوو که من بکه نه کوری خو بان و به خیتوم بکه ن. رۆژی دوایی دایک و باوکم به جیرانه کانیان وت که خواجه کان کوریکه پی به خشیون، به لام من له و باوه ره دانیم که نه وان سه لماند بیتیان، چونکه هه رگیز دایک میان به دوو گیانی نه بینی بوو.

دایکم سه به ته که ی به و لانکه یه وه هه لواسی که منیان تیدا دانا بوو و باوکم کاسه یه کی مسی بو پرستگا به دیاری برد، بو نه وه ی له پرستگا نوم بنووسری که کوری نه و و خیزانه که یم. نه وسا باوکم چونکه خو ی پزیشک بوو خه ته نه ی کردم، چونکه ده ترسان مبه نه لای پیاوه ئایینیسه کانی پرستگا، له به ره نه وه ی ده یان زانی که چه قو کانیان ده بیتته هوی برین و هه وکردن و کیم. به لام باوکم ته نه ا له بهر تووشبوون به برینه که نه بوو که خو ی منی خه ته نه کرد و نه بیردم بو مه راسیمی خه ته نه کردن، به لکو له به ره نه وه ی ده یزانی که جگه له کاسه مسیه که ده بی دیارده یه کی تریش بیات بو پرستگا و باوکم ده ست کورت بوو و کاسه یه کی مسیش بو نه و شتیکی گرانه ها بوو.

ئاشکراشه که من ئاگام له نه م رووداونه نه بووه و نه م شتانه م دوایی له دایک و باوکمه وه بیستوهه. تا نه و کاته ی که مندال بووم نه وانم به باوک و دایکی خو م ده زانی، به لام له دوای نه وه ی که سه رده می مندالیم تیپه ری و چوومه قو ناغی

گه نجیسه وه و پرچمیان به بو نه ی چوونه ناو نه م قوناغه وه بری، دایک و باوکم راستییه که یان پی وتم، چونکه له خواجه کان ده ترسان و نه یاننده ویست من به رده وام له گه ل نه و درۆیه دا بژیم.

من هه رگیز نه مزانی که دایک و باوکی راسته قینه ی من کین، به لام ده توانم به مه زنده و پروای خو م بلیم که ئایا دایک و باوکم له چینی هه ژاره کان بوونه یان له چینی ده وله مه نده کان و من یه که م کۆریه نه بوومه که به نیل سپیتر دراوم و به دو کۆریه ش له قه ل نه م نه ده درام.

له و کاته دا (ته به س) که له ولاتی میسره، بیوو به یه کییک له شاره پله یه که کان یان گه وره ترین شاری جیهان و له و شاره دا کۆشکی زۆر له لایه ن ده وله مه نده کانه وه بینا کرابوون. ناوبانگی (ته به س) بیوو هوی نه وه ی که بیانیسه کی زۆر له ولاتانی تره وه بین و له و نیشتته جی بن و زۆریه یان هه ژاریوون، که ده هاتن بو نه وه ی له و شاره دا ده وله مه نده بین.

له ته ک کۆشکی ده وله مه نده کان و پرستگه کاند، له نه مبه ر و نه و به ری نیل تا چاوپری ده کرد خانووی هه ژارانی لی دروست کرابوو که له و خانووه بچوو کانه دا یان هه ژاره میسر یه کان ده ژیان یان هه ژاره بیانیسه کان.

زۆر جار رووی ده دا که ژنه هه ژاره کان له کاتی مندال بوون یان کۆریه که یان ده خسته ناو سه به ته یه که وه به رووباری نیلیان ده سپارد که به ره و ده ریا پروات. هه روه ها جاری و اهه بوو ژنی ده وله مه نده کان منداله ناشه رعیه کانی خو بان ده کرده ناو سه به ته یه که وه و ده یان خسته نیله وه. به لام له به ره نه وه ی میسر یه کان له دوای مندال بوون کۆریه که ی خو بان خه ته نه ده کردو من خه ته نه نه کرابووم له و باوه ره دام که دایک و باوکی راسته قینه م بیانی بوو بیتن.

کاتی که سه رده می مندالیم به جیهیشت و چوومه ناو ته منه نی لاویتییه وه، واته سه ره تای گه نجیستیم، قژیان بریم و دایکم قزه براوه کان و یه که مین پیتلوی مندالیمی کرده ناو سندووقیکی داره وه و نه و سه به ته یه ی نیشان دام که من

تیایدا بهسەر نیلهوه تێپه‌ری بووم.

که سه‌یرم کرد هه‌ندی له داره‌کانی سه‌به‌ته‌که زه‌رد بووبوون و هه‌ندیکیان شکابوون و، هه‌ندیکیشیان به‌په‌ت به‌یه‌که‌وه به‌سترابوونه‌وه و، دایکم ده‌یگوت کاتێ که سه‌به‌ته‌که‌م دۆزییه‌وه ئه‌م په‌تانه‌ی پێوه‌بوو.

له وه‌زعی سه‌به‌ته‌که وادیاریبوو که دایک و باوکم ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووبیتن، چونکه ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بوونایه منیان ده‌خسته سه‌به‌ته‌یه‌کی باشتره‌وه و منیان نه‌ده‌دایه ده‌ست شه‌پۆله‌کانی نیله‌وه. ئه‌م‌پۆ که پیریومه سه‌رده‌می مندالیم به‌پروونی له‌پیش چاودا ده‌دره‌وشیتته‌وه و له‌م رووه‌وه له‌ نیوان هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند جیاوازی نییه و پیره‌مێردیکی هه‌ژار وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندیکی پیر سه‌رده‌می مندالی خۆی به‌پروونی له‌به‌رچاوه، چونکه له‌ دیدی هه‌مووان وا ده‌رده‌که‌وێت که سه‌رده‌می مندالی باشتره له‌ ئه‌م‌پۆ.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌که‌ناری نیله‌وه نزیک په‌رستگا‌که، له‌گه‌ره‌کیکی هه‌ژارنشین بوو و له‌ پال خانوه‌که‌مان داره‌پایه‌کی له‌ بوو که که‌شتیه‌کانی رووباری نیل له‌وتوه که‌ل و په‌لیان بار ده‌کرد یان دایانده‌گرت.

له‌ کۆلانه ته‌سکه‌کانی ئه‌و گه‌ره‌که ده‌یان دوکانی مه‌ی فرۆشی له‌ بوو که مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل له‌وێ ده‌یانخوارده‌وه. هه‌روه‌ها له‌و کۆلانه‌دا هه‌ندی خانووی پۆ رابواردن له‌ بوو و ده‌وله‌مه‌نده‌کانی چه‌قی شار به‌سواری که‌ژاوه‌وه پۆ خۆشگوزهرانی و رابواردن ده‌هاتنه‌ ئه‌وێ. له‌و گه‌ره‌که فه‌قیرنشینانه‌دا ئه‌وانه‌ی که له‌ گه‌ره‌که‌دا دیاریبوون بریتی بوون له‌ کاربه‌ده‌ستانی وه‌رگرنتی باج (سه‌رانه) و ئه‌فسه‌رانی به‌ش و سایه‌قی به‌له‌مه‌کان و چه‌ند کاهینیک له‌ کاهینه‌ پله‌ پێنجمه‌هه‌کانی په‌رستگا‌کانی ناوشار، باوکی منیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌ که‌ له‌ ناو گه‌ره‌که‌دا دیاریبوو.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌ چاو خانووی هه‌ژاره‌کانی گه‌ره‌ک که به‌ قور دروست کرابوو وه‌ک کۆشک وابوو. له‌ خانوه‌که‌ماندا باخچه‌یه‌که‌مان هه‌بوو که باوکم

داریکی (ناره‌ن)ی له‌ چاندبوو و ئه‌م باخچه‌یه به‌ریزیک داری (ئاقاقیا) له‌ کۆلانه‌که جیا‌ده‌بووه‌وه و له‌ ناوه‌راستی باخچه‌که‌دا حه‌وزیک هه‌بوو که جگه له‌ وه‌زی پاییز، واته وه‌زی به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوی نیل نه‌مانده‌توانی ئاوی له‌ هه‌لبه‌ینجین. خانوه‌که‌مان چوار ژووری هه‌بوو که دایکم له‌ یه‌کیکیاندا چیشتی له‌ دهن‌او ژووریکیشیان عه‌یاده‌ی باوکمی تێدا‌بوو.

هه‌فته‌ی دووجار کاره‌که‌ریک ده‌هات و له‌ ئیش و کاری مالدا یارمه‌تی دایکم ده‌دا، هه‌فته‌ی جاریکیش ژنیک ده‌هات جل و به‌رگه‌کانی ئیمه‌ی ده‌برد و له‌ قه‌راغی نیل ده‌یشوشتن.

من به‌رۆژ له‌ژێر سێبه‌ری داره‌که‌دا راده‌کشام و کاتێ ده‌چومه‌ کۆلانه‌وه تیمساحیکی داریم هه‌بوو که یاریم پێ ده‌کردو به‌ په‌تیکه‌وه ده‌مه‌ست و به‌دووی خۆمدا به‌سهر به‌رده‌کانی کۆلانه‌دا رامده‌کێشا و هه‌موو منداله‌کان به‌ ئیره‌یه‌وه (حه‌سودی) سه‌یری تیمساحه‌که‌میان ده‌کرد که ده‌میکی سووری هه‌بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد که شتیکی وایان هه‌بوایه پۆ یاریکردن. منیش چونکه ده‌مزانی ته‌نیا مندالی خانه‌دانه‌کان ئه‌و جو‌ره‌ که‌ل و په‌لی یاریکردنه‌یان هه‌یه ده‌مه‌یشت که مندالانی تریش یاری پێ بکه‌ن. ئه‌و تیمساحه‌ی من، دارتاشی فیرعه‌ون دابووی به‌ باوکم، له‌به‌رئه‌وه‌ی باوکم چاره‌سه‌ری دوومه‌لی ئه‌و دارتاشی کردبوو که نه‌یده‌توانی دابنیشی.

به‌یانیان دایکم منی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌برده‌ بازار، ئه‌گه‌رچی شتیکی زۆری نه‌ده‌کری، به‌لام خووی وابوو که ماوه‌ی یه‌ک سه‌عاتی ئاوی له‌سه‌ر شتی مامه‌له‌ی ده‌کرد.⁽³⁾

له‌ قسه‌کردنه‌که‌ی دایکم وها دیاریبوو که ده‌بویست و بنوێتی که هه‌یه‌تی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه مامه‌له‌ی زۆری ده‌کرد که مالدارێ و که‌م خه‌رجکردن فیری من بکات و ئه‌یوت: ده‌وله‌مه‌ند ئه‌وه نییه که زێر و زیوی زۆری هه‌بی، به‌لکه‌ ئه‌وه‌یه که به‌که‌م هه‌لبکات و رازی بیت.

ئەگەرچى ئەو قىسانەى دەکرد، بەلام كاتىچى كە چاوى بە كەل و پەلى بازاردا دەخشاند بۆم دەردەكەوت كە حەزى لە پارچە خورىيە رەنگاۋ رەنگەكان و ملوانكەى عاج (شفرەى فيل) و پەرى (وشتر مورغ)ە. من تا ئەو كاتەى گەورە نەبووم نەمزانى داىكم حەزى بە دەولەمەندىيەو لە ھەموو تەمەنىدا لەو ئارەزوودا بوو، بەلام چونكە ژنى پزىشكىتىكى گەرەكە ھەزارەكان بوو، ناچار بەكەم دەبىردەسەر.

شەوان داىكم چىرۆكى بۆ دەوتم و لە بىرم ناچى كە لە گەرماى ھاویندا جارىكىيان باوكم نارەزايى دەرپرى و وتى: بۆچى فكرى ئەم مندالە پىر دەكەى لە شتى پىر و پوچ؟

داىكم لە دواى توورەبوونەكەى باوكم بىدەنگ دەبوو، بەلام ھەرئەوئەندە كە دەنگى پرخە پرخى باوكم بەرزەبوو ھەو دەكردەو بە گىرآنەو ھى دىژەى چىرۆكەكەى. جارى وا ھەبوو لە بارەى سىنۆھە و جارى واش بوو لە بارەى فىرەونەكان و دىپوھەكان و جادووگەرەكان ئەفسانەى بۆ دەگىرامەو ھە و من ئىستا تىدەگەم كە ئەو خۆشى لە وتنى ئەو داستانانە چىژى ھەردەگرت.

من ئەو داستانانەم لەبەر ئەو ھەزلى بوو كە لە كاتى بىستنىدا وام بىردەكردەو كە لە جىگايەكى تردام و لەو كۆلانە پىس و پىر لە مېشووولە و زىلانەدا نازىم. بەلام جارى وابوو بۆنى ئەو دارە سەوز و بىرقەدارانەم دەكرد كە لە كەشتىيەكان داىان دەگرت و كاتى وا دەبوو كە بۆنى عەتر دەھات، لەو كاتەى كە كەژاۋەى ژنى بە تەكەمەو تىدەپەرى.

خۆرئاوابوون كاتىچى كە كەشتى زىپىنى خوايەكەمان ئاموون (ھەتاۋ) دواى پەرىنەو بەسەر نىل و تىپەرىن بەسەر دەشتەكانى خۆرئاوادا دەبوست لە خوارووى گەردەكانەو ھەو خۆى بىرېكات، لەو كاتەدا لە مالىەكانى كەنارى نىل بۆنى نانى گەرم و ماسى سوورەو ھەو كراو دەھات و من ئەم بۆنەم لە مندالىيەو ھەزلى بوو و ئىستاش كە پىر بوومە ھەر ھەزىم لىيەتى.

يەكەمىن قوتابخانە كە من وانەى ژيانى تىدا فېرېووم ھەيوانى مالىەكەمان بوو. شەو، كاتى نان خواردن لە ھەيوانەكەمان لەسەر سەكۆ دادەنىشتىن و داىكم چىشتەكەى بەش دەكرد و لە پىش ئەو ھى باوكم دەست بە خواردن بكات ئاوى بەدەستىدا دەكرد. ھەندى جار رووى دەدا چەند مەلەوانىكى مەست كە شەراب يان ئاوى جۆيان خواردبوو ھەو بە كۆلاندا تىدەپەرىن و لە ژىر دارە (ئاقاقيا)كانى ئىمە بۆ دەست بەئاو گەياندن دادەنىشتن و باوكم كە كەرابەكى دوورىن بوو لەو كاتەدا قسەى نەدەكرد، بەلام كە ئەرۆيشتن دەپوت: بەس رەش پىستەكان يا سىرپانىيەكان لە ناو كۆلاندا دەرىپىن و مېسىرىيەكان ھەموو كات لە مالىەو ھەو ئەو پىوستىيەنە دەكەن. ھەروەھا دەشى وت: كاتىچى كە گۆزەبەك شەراب دەخۆنەو ھەو ھەو ھەو ھەو، كاتىچى بە ئاگادىن دەبىنن جلوبەرگەكانىان دىزاو.

ھەندى جار بۆنى عەترىكى تىژ لە ناو كۆلانەو دەھات و كە دەگەيشتە ئاست دالانەكەمان ژنى دەردەكەوت كە كراسى رەنگاۋرەنگى لەبەردا بوو و دەم و چاۋ و لىو و مژولەكانى رەنگ كىردبوو و لە چاۋەكانى شتىكى ئاسايى ھەست پى دەكراو من دەمزانى كە ئەو جۆرە ژنانە لەگەل ژنە ئاسايىەكاندا جىاوازن و لەو خانووانەو دەردەچن كە بۆ مەبەستى رابواردنە.

باوكم دەپوت: لەو ژنانە بەدوور بە كە پىت دەلېن تۆ كورىكى جوانى و ھەرگىز بەدەم بانگەپىشتىيەنەو نەچى و مەچۆرە مالىەكانىان، چونكە دلېان بۆسەيە و ئاگرىك لەناو سىنەياندا ھەيە كە دەتسووتىنى.

لە ژىر كارىگەرئىتى ئەم قىسانەى باوكم من لە مندالىيەو ھەو لە گۆزەى شەراب و ئەو ژنە جوانانەى كە ھەك ژنە ئاسايىەكان نەبوون، دەترسام. كە مندال بووم باوكم ئەبىردەمە عەيادەكەى خۆى، بۆ ئەو ھى شىۋەى چارەسەرى نەخۆشىيەكان بىنم. من بە زوۋى ھەموو ئەو كىرد و مەقاش و مەلحەمانەى بەكارى دەھىنا ناسىم و كاتىچى كە دەپوست چارەسەرى نەخۆشى بكات، من دەرمان و پەرىۋى پىچانەو ھەو و ئاۋ و شەرابم دەداپىتى.

دایکم وهکو هه موو ژنان له برین و دوومه ل و جه راحت ده ترسا و هیچ کات نه ده هاته عه یاد هکله ی باوکمه وه، مه گهر کاتې که باوکم بۆ هه ندی ئیش بانگی بکړدایه .

من ئاگام لې بوو که باوکم به سې جوړ وه لامي نه خو شه کانی ده دایه وه، به هه ندیکانی دهوت (نه خو شیه که ت چاره سهر ده کړی) و به هه ندیکې تری دهوت (چاره سهر کړدنی نه خو شیه که ت پتویستی به کات هه به) و هه ندی نه خو شې تر پارچه کاغه زیکې پاپیروسی ((کاغه زی به ناوبانگی میسری)) پې ده داو دهیوت: ئەمه بیه بۆ (خانە ی ژبان) (۴) تا له وئ چاره سهرت بکه ن.

(خانە ی ژبان) جیگایه ک بوو که ئەوانه ی به سه ختی نه خو ش بکه وتنا به له وئ چاره سهر ده کران و هه رجاری که باوکم به کیک له و نه خو شانە ی رهوانه ی ئەوئ ده کرد دوا ی روشتنی به به زه بیه وه دهیوت: ئە ی بیچاره ..!

هه ر چه نده باوکم پزیشکی فیرعه ونه کان نه بوو، به لام هه ندی جار خه لکی ده وله مه ندیش ده هاتنه لای و هه ندیکات له سوزانیخانه کانه وه خه لک ده هاتن بۆ چاره سهر کړدن که کراسیکې گرانه ها، یان که تانیان له به ردابوو.

کاتې که ته مه نم گه یشته ۷ سالان، دایکم پیتلاوه کانی مندالی له پې کړم و منی برده په رستگای (ناموون) که گه وره ترین و جوانترین په رستگای خواجه کانی میسر بوو، بۆته وه ی له وئ سه یری قوریانیه ک بکه م. شه قامیکې دوور و دريژ که له ئەملا و ئەولایه وه له مه و دای دیاریکراودا، «ئهبول هه ول» (۵) به دريژایی په رستگاکه دانیشتبوون و کاتې گه یشتینه په رستگاکه سه یرم کرد دیواره کانی دهوری ئەوه نده به رزه که سه ره وه یم به زه حمت لیه دیاره. کاتې چوینه ناو هه وشه ی په رستگاکه وه فروشیاره کان په رتووکې مردووه کانیان (۶) (کوئترین په رتووکه که له جیهاندا نووسراوه ته وه) ناراسته ی دایکم ده کرد که بیکړی، به لام ئیمه له مال هه وه هه مان بوو و پتویستمان پتی نه بوو.

دایکم هه لقه یه کی مسی له په نجه ی خو ی ده رهیئا و بۆ حه قی ئاماده بوون له

مه راسیمی قوریانیدا، به خشی و بینیم کاهینه کانی په رستگاکه، که کراسی سپییان له به ردابوو و سه ره تاشراوه چه ورکراوه که یان برقه ی ده دایه وه، ده یانویست مانگایه ک سه ربېرن که مۆرئ له نیوان دوو شاخه که یدا هه لواسرابوو که نیشانی ده دا له هه موو له شی ئەو مانگایه دا یه ک تاله موویه کی ره شی تیدانییه .

من بینیم کاتې مانگاکه یان سه ربړی دایکم چاوی به فرمیسک بوو، به لام من سه رنجم نه دایه سه ربړینه که و سه یری کوئه که گه وره کانی په رستگا و شتوه و وینه ی شه ره کانم ده کرد که له سه ر دیواری په رستگاکه دا نه خشیترابوون.

دوا ی ئەوه ی له په رستگاکه هاتینه ده ره وه، دایکم پیتلاوه کانی له پې داکه ندم و پیتلاوی تازه ی له پې کړم و کاتې گه راینه وه مال دوا ی نان خواردنی نیوه رۆ باوکم دهستی خسته سه ر سه رم و پرسی: تو ئیستا بویته ته کورپیکې حه وت سالان و ده بی پیشه یه ک هه لبريژ، بلې بزائم ئە ته وئ بی به چی؟

وتم: به ته مام بیم به سه رباز، چونکه باشتیرین یاری که من له کوئان له گه ل مندالاندا ده مکړد یاری سه ربازی بوو و ئەمبینه که سه ربازه کان چه کی برقه داریان هه یه و گالیسکه کانیان به ده نگیکې زوره وه به سه ر به رده راخراوه کانی کوئانه کاندا ده رۆن و ئالا ره نگاو ره نگه کانیان له سه ر گالیسکه کان ده شه کینه وه.

هه روه ها ده مزانی که سه ربازه کان پتویستیان به خوئندن نییه و من له منداله گه وره کان که ده رۆیشن بۆ قوتابخانه، به سه رهاتی ترسناکم له باره ی ئازارو ئەشکه نجه ی خوئندن ده بیست و ده یانوت ماموستا تووکی سه ری ئەو قوتابییه یه ک یه ک هه لده که نن، ئە گه ر له به ر که مته رخمی له وحه قورپینه که ی بشکینن.

باوکم له وه لامه که ی من که وته بېرکړدنه وه، وا دیاروو ئەم بۆچوونه ی منی به دل نه بوو. دوا یی به دایکمې وت که گۆزه یه کی بداتې و دایکم گۆزه که ی دایې و باوکم دهستی گرتم و به ده ستیکې تر گۆزه که ی گرت و منی برده که ناری نیل و

بینیم که هندی له کریکاره کان خه ربکی داگرتنی کهل و پهلی کهشتین و یه کن به قامچی نه کیشیت به پشتیاندا و نه وان ئاره قه ده پرتن و هه ناسه برکه یان پی که وتوو و باره کان داده گرن.

باوکم وتی: سه برکه .. نه مانه باره برن و پیستی له شیان نه و نه ده بهر خورو با که وتوو که له پیستی تیمساح نه ستوور تر بووه و ناچارن تا خورتا و ابوون له ژیر لیدانی قامچی ماندوو بین و شه که ده چنه خانوو قوره که یانه وه خوار دنیان ته نها که رته نانیک و پیازیکه. باری ژبانی جووتیاریش ههروه هایه و به گشتی هه رکهس که به دوو دهسته کانی خوی کارده کات نه وها ده ژیت...

وتم: باوه .. من نامه ویت بیمه کریکار یان جووتیار، من ده مه ویت بیمه سه رباز و سه ربازه کان چه کی بریقه داریان هه یه و ملوانکه ی زیر له ملی هه ندیک یانه و له شه ره کاندای زیر و زیو و بنده و که نیز ده هینه وه و خه لکی باسی شه ره کان و قاره مانیتیبه کانیان بو یه کتر ده گپ نه وه.

باوکم بی دهنگ بوو و منی له گه ل خوی برد و له وی دوور که وتینه وه و گۆزه که ی پرکرد له شه راب که له شه راب فرۆشیکی کری و به ریکه وتین تا که یشتینه هۆده یه کی له قور دروستکراو له که ناری نیل. باوکم سه ری کرد به ناو هۆده که دا و بانگی کرد: (ئین تب)... (ئین تب).

پیاویکی پیری پۆخل که ته نها ده ستیکی هه بوو و پیتلاوه کانی له چلکنیدا دیار نه بوو چ رهنگیکی هه بوو، له هۆده که هاته ده ره وه و من به سه سه سورمانه وه و تم: باوکه ئایا (ئین تب) ی سه ربازی به ناوبانگ و ئازا نه مه یه ؟

باوکم سه لامی له پیسه مه یه که کرد و نه ویش ده ستی به رز کرده وه و به سه لامیکی سه ربازی وه لامی دایه وه. له به ره وه ی کورسی و ته خته ی دانیشن له به رده م ماله که یدا نه بوو، هه ره له سه ره زه و ییه که دانیشن تین و باوکم گۆزه ی شه رابه که ی له به رامبه ر پیسه مه یه که دانا، نه ویش به یه ک ده سته که ی گۆزه که ی بو ده می برد و به تامه زه و ییه کی زوره وه هه لی قوراند.

باوکم وتی: (ئین تب) نه م کوره ی من (سینوهه)، هه ز ده کات ببیته سه رباز و منیش هیناومه ته لای تو بو نه وه ی تو ببینی و له زمانی تو ی قاره مانه وه به سه ره اتی نه و شه رانه ببیستی.

(ئین تب) گۆزه شه رابه که ی دانا و به تووره ببیه وه سه یری کردم و به و ده مه بی ددان و چاره ناشرین و برۆ سپی و زورانه ی هاته ئاخوتن و وتی: سویندت ده ده م به (ئاموون) که واز ببینه له م بوچوونه، مه گه ر شیت بویته ؟

دوایی دیسان به و ده مه بی ددانانه ی خوی پیکه نی و وتی: نه گه ر من به رامبه ر هه ر نه فره ت و جینیوی که به خۆم داوه که بوچی بوومه ته سه رباز، قومی شه رابم وه ربگر تابه به و هه موو شه رابه نه ک هه ر ده متوانی ده ریاچه که ی فییره ون پرکه مه وه که بو خۆشگوزه رانیی ژنه که ی هه لیکه ندوو، به لکو ده متوانی شه رابی هه موو دانیشن توانی شاری ته به س تابه ک سال دابین بکه م. من وتم: ئاخو من بیستومه پیسه ی سه ربازی چاکترین پیسه یه له دنیا دا.

(ئین تب) وتی: ناوبانگی شانازی سه ربازی له م ولاته دا بریتیبه له زبل و پاشماوه ی ئازه لان که میش له سه ری کۆده بیته وه. ته نها سوودیک که من له و کاره وه رمگرتوو نه وه یه که نه مرۆ ده بی نه و شتانه بو خه لکی باس بکه م تا تیکه نانێ یان که من شه رابم بده نی نه ویش له سه د نه فهر، یه ک که س ده یادت. له به ره وه من پیت ده لیم کورم له نیوان هه موو پیسه کانی دنیا دا هیچ پیسه یه ک له سه ربازی خراپتر نییه و کۆتایی هه موو پا داشته کانی سه ربازی نه م هه ژارییه که منی تیدام.

له پاشان گۆزه شه رابه که ی تا دوا قه تره نو شی و تینی شه رابه که ده م و چاوی سوور کرده وه و سه ری هه لبری و وتی: ئایا نه م گه ر دنه باریک و چرچه ی من ده ببینی؟ نه مه گه ر دنیکه که رۆژگاری پینج ملوانکه ی پیوه هه لاسرابوو و خودی فییره ون نه و ملوانکانه ی کرده ملم. هه رکاتی له مه یدانێ شه ر ده گه رامه وه نه و نه ده ده ستی براو ده ده هینایه وه که له به رده م خیمه که مدا که له که ده بوو، به لام

ئەمىرۆ لەو ھەموو سەربەرزى و دەستىرۆيىيە ھىچم بۆ نەماو. زىرەكانم لە ناوچوون و بەندەكانم و كەنيزەكانم لە برسا مردن يا رايان كرد و دەستى راستيشم لە مەيدانى شەردا بەجى ما.

لەكاتى لاويدا شەو و رۆژ لە بىبابانەكان لەگەڵ برسيتى و تىنويتى مەيدانى شەردا دەجەنگام، ئىستاش بەم پىرىبەم برسى و تىنووم. ئەگەر لە باوكت بىرسى كاتى كە دەستى برىندارى سەربازى ئەبرنەو و بەداخكردن برىنەكەى چارەدەكەن، پىت دەلى كە چى بەسەردىت، چونكە ئەو پزىشكەو دەزانى.

ھەريارچەيەكى لەشم لە شەردا بەجى ماو و ددانەكانم و قزى سەرم لە كىس چوو و ئەمىرۆ ئەگەر چەند پىاوپىكى خىرومەندى وەك باوكت يارمەتيم نەدەن دەبى لە بەردەم پەرسنگاى ئاموون-دا دەرۆزەبەم.

دواى ئەم قسانە (ئىن تب) سەيرىكى گۆزەكەى كرد و وتى: بەداخەو تەواو بوو...

باوكم بازنىكى مسى لە دەستى خۆى دەرهيتا و داى پىتى بۆ ئەوھى شەرابى پى بىرپى و (ئىن تب) لە خۆشيا ھاوارىكى كرد و بانگى مندالىكى كرد و بازە مسەكەى پىندا و وتى: ئەم گۆزەيە ببە و شەراب بىرپە و بە فرۆشيارەكە بلى پىتوبست ناكات شەرابى زۆر چاكامان بداتى، بلى با شەرابى مام ناوئەند پىت و گۆزەكە پر بىكات و باقى مسەكەت بداتەو.

مندالەكە رۆيشت و من وتم: باشەى سەربازى ئەوھى كە سەرباز پىتوبستى بە خويتندن و نووسىن نىيە و ئەتوانى ئەركى چوونە قوتابخانە لە كۆلى خۆى بىكاتەو.

(ئىن تب) وتى: راست دەكەى، سەرباز پىتوبستى بە خويتندن و نووسىن نىيە و تەنھا دەبى شەردا بىكات، بەلام ئەگەر خويتندەواری ھەبى بەسەر ئەوانەى تردا ھەمانرەوایى دەكات و ئەوانەى تر لە ژىر ھەمانى ئەودا شەردا دەكەن. ھەرگىز نەخويتندەواری نابىتە خاوەن پلەوپايە و يەككىك كە نەتوانى بنووسى تەنانەت

كۆمەلىكى سەد كەسىشى پى ناسپىرن و بەردەوام و ابوو و لە داھاتووشدا ھەر وادەبى. كەواتە ئەگەر ئەتەوئ لە داھاتوودا ھەماندەى سەربازان بىت، دەبى نووسىن فىربى، ئەوساكە ئەوھى ملوانكەى ئالتونى لە ملدایە سەرى رىزت بۆ دادەنەوئىت و لەكاتى شەردا سوارى كەژاوە دەبى و بەندەكانت ئەتەنە مەيدانى جەنگ.

ئەو مندالەى كە چووبو شەراب بىرپە بە گۆزەيەكى پىرەو ھاتەو و چاوى پىرەمىردەكە لە خۆشيدا بىرسكەى دەدايەو و وتى: باوكمى تۆقەت شەردا نەكردو و ناتوانى ژىتى كەوانى رابكىشى و شمشىرى لە كىلانەكەيدا دەربىت، بەلام چونكە ئەتوانى بنووسى، ئەمىرۆ بەئاسوودەى ژيان بەسەردەبات و لەبەرئەوھى كە پىاوپىكى رەوشت بەرزە من گومانى خرابى لى ناكەم.

من كاتى كە بىنىم پىرەمىردەكە گۆزەى شەرابەكەى بەرزكردەو، لەترسى ئەوھى كە سەرخۆشى ئەو كار لە ئىمەش بىكات و بىكەوئىنە جۆگەى ئاوەكەو و جل و بەرگەكانمان بدزن، قۆلى باوكمم رابكىشا بۆ ئەوھى لەوئى دووركەوئىنەو. كاتى كە دوور كەوتىنەو (ئىن تب) يەكئى لە سروودەكانى شەردا ئەخويتندەو و ئەو مندالەى شەرابى بۆ كرىبو بەدىارەو پىدەكەنى.

بەلام من كە (سینۆھە)م لە برپارى خۆم كە بىمە سەرباز پەشىمان بوومەو، رۆژى دواى منيان برە قوتابخانە.

- ۱ - كاهىن: پىاوى ئايىنى، مەلاى جۆلەكە - وەرگىرى كوردى.
- ۲ - رووبارى نىل لە پايىزان ئاوەكەى زىادى دەكرد و خەلكى دەيانكرد بە جەژن، چونكە كىلگەكانى تىرئو دەكرد و چىنىك پەينى سروشتى بەسەر زەوى و زارەكاندا بەجى دەھىشت كە بۆ بەروبوومى جوتياران زۆر بەسوود بوو - وەرگىر.
- ۳ - كاترمىرى ئاوى: قاپىك كە كونىكى بچووكيان تى دەكرد و دەيان خستە ناو تەشتى ئا و لە ماوھى سەعاتىكدا قاپەكە لە كونەكەيەو پر دەبو لە ئا و دواى ئاوەكەيان بەتال دەكردەو و

سه‌رله‌نوئی دایان ده‌نایه‌وه سه‌رئاوه‌که .. تا ۷۵ سالّ له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و سه‌عاتانه له شاری (ته‌به‌س) و له خوراسانی ئی‌یران با‌وبوه و به‌کار هیتراوه.

۴- (دار الحیاة)

۵- ابو الهول

۶- کتیبی (أموات)

چوونه قوتابخانه

باوكم نه بیده توانی بمنیریتته ئه و خویندنگانیه که له په رستگاکاندا دامه زرابوون، له بهر ئه وهی ئه و خویندنگانه تاییهت بوو به کور و کچی خانه دانه کان و کاهینه پله بهرزه کان و جگه له وهش خه رجیی فیرکردن له وی گران بوو.

مامۆستاکه م کاهینیکی پله پینج بوو که له هه یوانی ماله که ی خویدا قوتابخانه یه کی کردبووه. ئیمه له کاتی به هار و هاویندا له هه یوانه که ی وانهمان ده خویند و له زستاندا ده چوینه ژووره وه. قوتابییه کانی بریتی بوون له کوری ئه فسه رانی بهش و مامه له چیه کان و کاهینه بچووه که کان که باوکیان به هیوابوون کوره کانیان بتوانن له سه ر ته خته بنووسن و حیسابی که ل و په لی دوکان بکه ن. یان بتوانن لیکی بده نه وه که گویدرێژه کانی سوپا له ته ویله (پشتیر)ه کان و، ههروه ها ئه سپه کانی هه ر گالیسه که یه ک له مهیدانی شهردا چهنده ئالیکیان پیویسته.

له شاری (ته بهس)، که پایته ختی گه وره ی دنیا بوو له م خویندنگانیه که له ماله کاندا کرابوونه وه زوری لی بوو و، ئه رکی خویندنی قوتابییان له مانه دا گران نه بوو، چونکه قوتابییه کان حه لقه ی مسیان نه ده دایه مامۆستا کانیان، به لکو جاری و ده بوو خواردن یان کووتالیان بو ده هیتان، بو نمونه .. کوری خه لووز فرۆش له زستانان خه لووز و داری بو مامۆستا ده هیتا و، کوری نه ساج هه موو سالتی چه ند پارچه قوماشیکی بو ده هیتا و، کوره جووتیار گه فی بو ده هیتا. به لام باوكم له بری خویندنی من داو و ده رمانی پیده دا و جاری واده بوو کولاووه ی

هه ندی گیام بو مامۆستا ده برد که به شه راب ته ر کرابوو.

له بهر ئه وه ی ئیمه که ل و په لی ژیا نی مامۆستامان دا بین ده کرد ئه ویش زوری لیمان نه ده کرد و ئه گه ر مندالی له سه ر له وحه که ی خو ی بخره و تایه سزاکه ی ئه وه بوو که ده بوو روژی دوا یی که می هه نگوین یان پاقله بو مامۆستا به یینی.

ئه گه ر روژی قوتابییه ک گۆزه یه ک ئاوی جو ی به یینایه ، ئه و روژه ده بووه جه ژن، چونکه مامۆستاکه مان هه ر ئه وه نده که بی ره که ی ده خوارده وه ئیتر خویندن و فیرکردنی له بیر نه ده ما و به ده مه بی ددانه که ی حه کایاتی پیکه نیناوی له باره ی خوایه کان بو ده گێرپاینه وه، ئیمه وای پی ده که نین که ئه وانیه به کۆلاندایه پی ده په رین ده وه ستان و گو ییان هه لده خست بو ئه وه ی بزائن ئیمه به چی پی ده که نین.

به لام کاتی که گه وره بووم ئینجا تی گه ی شتم که مامۆستاکه مان له م کاره مه به سستیکی گرنگی هه بووه و ده یویست به هو ی ئه و چیرۆکه پیکه نیناویانه وه ئیمه به ئه رکه کانی ژبان ئاشنا بکات و تیمان بگه یه نیت که له نیوان خوایه کاندا خوایه ک هه یه که سه ری وه ک چه قه له و به رده وام ئاگای له کرده وه کانی مرۆقه و هه ر که سی کرداریکی خراب بکات ده ر خواردی گیانه وه ریکی ده دات که نیوه ی له شی وه ک تیمساحه و نیوه که ی تری وه ک ئه سپی ئاوییه.

ده یوت: خوایه کی تر هه یه که له ناو رووباره کان که شتی لی ده خو یی و دوا ی مردن، مرۆف ده باته ئه و جیگایه ی که ده بی بو ی پروات و تیایدا به خته وه ر بیته.

پاش ئه وه ی ماوه یه ک له و خویندن گه یه دا خویندم شتیکی سه یر رووی دا و ئه ویش ئه وه بوو که کاتی دوو وینهم لی ک نزیک ده کرده وه له مانا که ی تی ده گه ی شتم.

کاتی که وینیه ک به په یکان⁽¹⁾ له سه ر له وحه یه ک ده نه خشیین ، نه فامترین که سیش ده توانی له مانا که ی تی بگات ، به لام ته نها یه کیتی خوینده وار ده توانی له مانای چه ند وینیه ک که له ته نیشته یه که وه ریزده کرا تی بگات .

ئه گه ر ئیوه شیوه ی مرۆقی له سه ر له وحه بکیشن و بیده نه نه خوینده واری

دهزانی ئەوه مرۆڤه و ئەگەر شتووی تیمساحیکیش بێت دهزانیت تیمساحه ، بهلام ئەگەر یهکی بتوانیت له مانای چهند وینهیهکی بهیهکهوه نووسیتندراوی مرۆڤیک و تیمساحیک و داریک و گالیسکهیهک تی بگات و بزانی که مه بهستی بهرامبه ره که ی چیه ، ئەوه پیتی دهلێین خۆتنده وار .

لهو رۆژهی که توانیم له مانای دوو شکلی پیکهوه لکیندراو تیبگم ئیتر پیتووستم به هاندان و دهستخۆشی مامۆستا نه بوو ، چونکه زۆر پیتی دلشادبووم و که دهگه رامه وه بۆ مالتی داوام له باوکم ده کرد که شتووهکان پیکهوه بنووسیتنی بۆ ئەوهی ماناکانیان تی بگم .

لهو کاتهی که له خۆتندندا به ره و پیتش ده چووم ، ههستم کرد که من وهک ئەوانی تر نیم ، چونکه شتووی دهم و چاوم هیلکهیی و دهست و قاچم ناسکه و رهنگی دهم و چاوم له هی خه لک رووتتره و هه ره بهر ئەمهش هه ندی له قوتابییان ئازاریان ده دام و ، کوری عه لافه که^(۲) قورگی ده گرتم و دهیگوشی و پیتی ده وتم: تو وه کو کچی و . . من ناچار بووم نووکی په یکانه که می پیتا بکه م بۆ ئەوهی به رم بدات .

سه ره پرای ئەمانه یه کی له قوتابییان که باوکی ئەفسه ری بهش بوو منی خۆش ده ویست و هه موو رۆژی هه ندی خۆلی سووری ده هینا بۆ فی رگه که و له وی په یکه ری ئازهلانی لی دروست ده کرد و رۆژی شکلی منی به قور دروست کرد و دای پیم . به لام که برده مه ماله وه دایکم خه م باربوو و ، وتی: ئەمه جادوو گه ربیه . .

به لام باوکم لهو هه له دا تیی گه یاند که ئەگه ر دروست کردنی بت جادوو بیت ئەوا ئەو هه موو بته یان له کۆشکی فی رعه ون دانه دنا .

ماوه یه ک تپه پری به سه ر خۆتندم له قوتابخانه دا ، تاکو رۆژی باوکم جلکه نوویه که ی خۆی له بهر کرد و دهستی گرتم و برده میه په رستگای ئاموون و وتی: ئەمه ویت تو بنیرمه (خانه ی ژبان) .

بۆ وه رگیرانی من له (خانه ی ژبان) ، ده بوایه کاهینه کانی په رستگه رازی بوونایه ، به لام باوکم که له هه موو ته مه نیدا به س گه داکانی چاره سه ر ده کرد له هه لسان و دانیشتن له گه ل کاهینه کان بپه ش بوو و نه ناسینیان زبانیکی زۆری له ژبانی باوکم دا ، چونکه له میسر هه موو ئیش و کاری به ده ست کاهینه کان بوو و ئەوان قوتابیه کانیان هه لده بژارد که بچن له خانه ی ژبان بخوینن و هه ره ئەوان سه رانه (باج) یان داده نا و کاتی به رزبوونه وهی ئاوی نیل را دهی به رزبوونه وه که یان ئە پیتا و ئە وه ندە ده سه لاتیان زۆر بوو که ئە گه ر فی رعه ون حو کمی به سه ر یه کی کدا بدایه و ئەو که سه له نیو کاهینه کان دۆستییکی هه بوایه فه رمانه که ی فی رعه ون یان هه لده وه شانده وه .

له بهر ئەوهی باوکم له په رستگه که سی نه ده ناسی ناچار له حه وشه که له سه ر زه وی دانیشتن بۆ ئەوهی وه کو ئەوانی تر به نۆیه له لایه ن یه کی له کاهینه کانه وه بانگه یشت بکرایه ، ئیمه که به یانی زوو چوو بووین بۆ په رستگه تا پاش نیو ره ژش سه ره مان نه هات .

لهو کاته دا پیاویک هاته په رستگاکه وه و باوکم هه ر که بینی ناسیه وه و وتی: ئەمه (پاتوور) ه که به یه که وه له خانه ی ژبان ده مان خۆتند و له یه ک پۆل بووین و ئەو ئیستا کاسه ی سه ری فی رعه ون کون ده کات .

من ئەوسا نه مده زانی که کاسه ی سه ر کون کردن چیه و بۆچی ئەو شیاوییه ی ئەو که سه هیه تی ئەوانی تر نییانه و ، له دوا ییدا که خۆم بوومه پزیشک زانیم کون که ری کاسه ی سه ر ئەو که سه یه که کاسه ی سه ری فی رعه ون یان که سانی تر (له کاتی نه خۆشی) دا کون ده کات و ئەو (غوده) زیادانه له نوا سه ریدا ده رده کات که له سه ر می شکی دروست بووه . سه ره پرای ئەمه ، ئەوهی کاسه ی سه ر کون ده کات بو ئەوهش واده کات که گازه تر سناک و ژه هراوییه کان ده رپچی که له نیو کاسه ی سه ردا کۆبوونه ته وه و ده بنه هۆی نه خۆشی .

باوکم کاتی که (پاتوور) ی بینی هه لسا و سه لامی لی کرد و پاتوور

ناسییه وه و دهستی خسته سهرشانی باوکم و وتی: چۆنه هاتوویتته بۆ ئیره؟ ئایا ئیشت ههیه؟

باوکم وتی: هاتووم که له کاهینه کان روخسهت وه ربگرم که ئهم کورهم له خانهی ژیان وه ربگرن.

پاتوور وتی: ئهم کارهتان بێ سووده، له بهر ئه وهی که داواکارییه که تان رت دهکه نه وه، من خۆم دوا بێ دیمه ماله وه تان و لهم بارهیه وه گفتوگۆ دهکه یین.

سهر له به یانی روژی دوا بێ باوکم چوو به بازار و بۆ میوانداریتی پاتوور قازیک و چهند ماسییه ک و هه ندی ههنگوینی کړی و هینایه وه بۆ دایکم که قازکه لی بنی و ماسییه کان سوور بکاته وه و به ههنگوینه که ش نایتکی شیرین دروست بکات.

کاتی که بۆنی قازکه بلا بو وه، ده روزه که ره کان و کویره کان له بهردهم ده رگای مالمان کو بو وه و هه رچه نده دایکم ده ری ده کردن نه ده رویشتن و ناچار هه ندی له نانه که ی له چه روا ی قازکه وه ردا و دای پێیان که له وی نه میتن.

باوکم گۆزه یه کی پر کرد له گولا و دایه دهستم و وتی: که پاتوور هات به مه ئاوبه دهستیدا بکه و، دایکم پارچه یه ک که تان، که بۆ (روپوشی) ته رمی خۆی هه لی گرتبو له ته ک منه وه دانا و وتی: که ئاوت به دهستیدا کرد به مه دهستی وشک بکه ره وه.

ئیمه وامان ده زانی پاتوور وه کو جارن کاتی عه سر دیت بو مالمان، به لام تاریک دا هات و پاتوور هه ر نه هات. من چونکه برسیم بو دوا که وتیم پێ ناخۆش بو، چونکه ده مزانی هه تا ئه وه نه یهت نان نادهن به من.

باوکم ئه وه نده دلگران بو که کاتی تاریکیش دا هات، چرای هه ل نه کرد و هه ردوو کمان له هه یوانه که له سه ر ته خته چوار پێیه کان دانیشتبوو یین و نه مانده و یترا سه یری یه کتر بکه یین. ئه و روژه من بۆم ده رکه وت که کهم ته ر خه می یان گو ی نه دانی گه وره کان له ناستی ژیر دهسته کانیان چهند ده بێته هۆی دل ره نجانی

هه ژاره کان و ئه وان ه ی له وان بچوو کترن.

هه ر چۆنی بێ مه شخه لی له کۆلانه که دا ده رکه وت و له دوا یه وه که ژاوبه که ده بیئرا که دوو ره ش پێست هه لیان گرتبو، به لام ئه وه ی مه شخه له که ی پێ بوو میسری بوو.

کاتی پاتوور ویستی دابه زی، باوکم دهسته کانی خسته سه ر ئه ژنۆی و داچه میه وه و پاتوور بۆ ده رپرینی خۆشه ویستی یان بۆ ئه وه ی نه که وی دهستی خسته سهرشانی باوکم. ئینجا هه ردوو کیان هاتن به ره وه هه یوانه که و دایکم به په له داریکی له چیشته خانه که هینا که ناگری پێوه بوو و هه ردوو چرا که ی هه لکرد.

باوکم پاتووری له سه ر کورسیه ی دانیشان و من ئاوم به دهستیدا کردو به که تان دهستیم سربیه وه. کهس قسه ی نه ده کرد، تا وه کو پاتوور سه یریکی کردم و وتی: کورکه ت جوانیشه... دوا ی ئه وه وتی تینوومه و داوا ی شه رابی کردو باوکم شه رابی بۆ تیکرد و ئه ویش که می بۆن و تامی کردو که دلنیا بوو شه رابیکی باشه خوار دییه وه. کاتی که ئه و خه ریکی نۆشینی شه رابه که بوو، من به دیقه ت سه یرم ده کرد، پیاویکی به سالا چوو بوو که قژی سه ری کهم بوو و قاچه کانیشی کورت بوون و سینگی به ناودا چوو بوو و سکی گه وره بوو و ملوانکه به کی زێری به مله وه بوو و، کراسه که ی له که ی زۆری پێوه بوو.

دوا ی شه راب خوار دنه وه باوکم نانی شیرین و ماسی بریانی و قاز و میوه ی له به رده می دانا. هه رچه نده وا ده رده که وت که پاتوور پێش هاتنی بۆ مالی ئیمه له میواندارییه کی تر بووبی، به لام بۆ ده ر خستنی ژیری و تیگه یشتوو یی خۆی له خوار دنه کانی خوار د و باسی به تام و له زه تی خوار دنه که ی کرد و، ناگام لی بوو دایکم ئه و مه دح کردنی پێخۆش بوو.

پاتوور وتی: مه شخه لداره که م ئه وه نده ی خوار دووه باوهر ناکه م هیه چی تری پێ بخوری، به لام ئه گه ر هه ندی چیشته و بیره بۆ ره ش پێسته کان به ن خراب نییه.

من نان و چیشتم بۆ بردن و ئەوان لە جیاتی ئەوەی که خوشحال بن هەندی جێبەجێیان داو وتیان: ئایا نازانی ئەم پیرەمێردە کهی هەڵدەستی پرۆین؟
وتم: من ئاگام لێ نییە و نازانم... گەر پامەوه و بینیم میسراییە که لە ژێر دارەکان خەوی لێ کەوتوو.

ئەو شەوه باوکم بەبۆنە میوانە کە یەوه لە خواردنەوه زیادەنۆشی کرد، بۆ ئەوەی هانی ئەویش بدات کە بخواتەوه و دوای ئەوەی ئەو شەپا بەی که لە بازار کربوومان هەمووی خورایەوه، دەستیان بە خواردنەوهی ئەو شەپا بەش کرد کە باوکم بۆ چارەسەرکردن بە کاری دەهینا و گۆزەبەک ناوی جو که لە مالهوه هەمان بوو خواردیانەوه و ئیتر کەوتنە کەیف و خوشی و لەبارە سالی کانی خۆتندنیان لەخانە یان گفتوگۆیان دەکرد و رووداوەکانی ئەوسایان وەبیر یەک دەهینایەوه.

پاتوور وتی: ئەم پیشەییە من کە کون کردنی سەری فیرەونە بۆ یەکی تەمبەلی وەکو من زۆر لە بارە، چونکە لە نیوان هەموو بەشەکانی پزیشکی هیچ بەشێک لەبەشی کاسە سەر و میتشک ئاسانتر نییە، جگە لە ددان و گوێ و قورگ کە ئەمانە پێویستی بە پسیوری تاییەتی خۆی هەبە.

پاتوور ئەبوت: من ئەگەر کابرایەکی تەمبەل نەبوومایە و بچوومایە تە بەشێکی تر، پزیشکی ئاسایی وەکو تۆم لێ دەر دەچوو کە دەبوایە چارەسەری خەلکیم بکردایە و ژیانم پێ ببەخشینایە، بەلام ئەمڕۆ ئیشی من ئەو یە کە خەلک بمرێم. کاتی کە خەلک لە پیر و پەککەوتە و ئەوانە چارەسەر ناکرێن بێزار دەبن، دەهینن بۆ لای من کە سەریان هەلدێم و منیش کاسە سەریان هەڵدەتلیشینم بۆ ئەوەی هەلمە ئازارگە نەرەکان دەر بچێ و لە ئەنجامدا ئەو نەخۆش و بەسالچووانە دەمرن.

دوایی وتی: ئەگەر وەک تۆ ببوومایە بە پزیشکی هەژاران ئەم سکه زلەم نەدەبوو و، ئەم ورگە تەنانەت ناهێلێ بەباشی بەرێدا برۆم، لەبەر ئەوەی

پزیشکی فیرەونم و هەموو جوړە خواردنیکی بە هیز و نایاب دەخۆم. ئەم ورگەم پەیدا کردوو، بەلام تۆ چونکە کەم دەرامەتی تەنها ئەو خواردنەوه دەخۆی کە بۆ لەش ساغیت پێویستە و ورگت پێی گەورە ناییت و دوو ئەوەندە من ئەژبیت چونکە. بۆ کورت کردنەوهی تەمەن هیچ شتی لەوه کاریگەرتر نییە کە مروف ئەو خواردنەوه بخوات، کە پێویستە پێش خواردن بکولێنرێ.

پاتوور دەمی باوکمی کردوو و سەیری ددانەکانی کرد و دوایی دەمی خۆی نیشانی باوکم داو وتی: سەیرکە من لە سیانزە ددان زیاترم نەماوه و ددانەکانم بوونە تە بەلاوگی پزیشکی خواردنەوه کولایەکان و تۆ لەبەر نەبوونیت زۆری کات خواردنی سروشتی و سادە دەخۆی و ددانەکانت پاراستوو.

دوایی سەریکی بادا و بەپەرۆشەوه وتی: وام لێ هاتوو زور لەش قورس و کەم توانا بوومە و لەبەر زێر و زیو و پارە زۆر وەک ئازەلم لێ هاتوو.

باوکم وتی: کورم سینۆه، بەم قسانە باوەر مەکە، چونکە پاتوور ئیستا گەورەترین نۆژداری میتشکە و ئەم پیاو ئەوەندە لە هونەرە کهی خۆیدا کارامە یە کە دەتوانی لوبەک بەقەدەر هیلکە یەک لە میتشکی نەخۆش بەهینیتە دەرەوه و سەدان کەس لە کاهینەکان و گەورەپیاوانی لە مردن پرگار کردوو و ئەوان دوای چاک بوونەوه یان ملوانکە ی زێر و کاسە مسی زۆریان داوەتی.

بەلام پاتوور وتی: لەجیاتی هەر کەسێ کە چاک دەبیتەوه، دەیان و بگرە سەدان کەس بە دەستی من دەمرن. ئایا تۆ قەت بیستووتە فیرەونتی لەدوای نەشتەرگەری کاسە سەری لە سێ رۆژ زیاتر ژیاپیت؟

ئەوانە ی کە دەلێن کێردی نەشتەری کردنە کەم کە لەبەردی (سماق) بەختەوهری ئەبەخشی، لە لایە کەوه راست دەکەن، چونکە کاتی کە کاهینتی یان شازادە یەکان یان یەکی لە خانەدانیان، دوای هەلکەندنی کاسە سەریان بەم کێردە دەمرن، زێر و پارە و مەر و مالات و عەمباری دەغل و دانە کە یان بەر میراتگرەکان دەکەوی و، ئەو میراتگرانە پێی بەختەوهر دەبن. یان هەر کاتی

فیرعهون له یه کئی له ژنه کانی خوئی بیزار ده بیت دیته لای من بو ئه وهی که من بهم کیرده بهردینه م کۆتایی به ژبانی بهیتم و هندی جار خودی فیرعه ونیش ههروا...

به لام پاتوور له م کاته دا وهک بلئی تیگه یشتی خه ریکه شتی بلئی، که دوایی لئی په شیمان بیته وه، ئیتر بیده نگ بوو و دوای چهند ساتیکی تر وتی: من زورشت ده زانم.. زور نهینی له دلئی مندا شاردرانه ته وه و خه لکی که ئەم بابه ته ده زانن لیم ده ترسن، به لام من کابرایه کی چاره ره شم، چونکه زورشت ده زانم و هه تا زانیاری مرۆف زیاتر بیت پتر هه ست به خه م و په ژاره ده کات.

له م کاته دا که وته گریان و فرمیسه که کانی چاوی به پارچه که تانه که ی دایکم سربیه وه و به باو کمی وت: تو پیاویکی هه ژاری، به لام شه ریفی و من پیاویکی دهوله مند م و له بری ئه وه خراپم و له ریخه مانگای سه ره پئی که مترم.

له و کاته ی ئەم قسانه ی ده کرد ملوانکه ئالتوونه که ی له ملی لیکرده وه و خستییه ملی باو کمه وه، به لام باو کم وه ری نه گرت چونکه ده زانی ئه وه ی له کاتی سه رخوشی به خشری دیارییه کی راسته قینه نییه و له وه یه ئه وه ی دیارییه که ده به خشی دوایی په شیمان بیته وه و رۆژی دواتر لئی بستینیته وه.

باو کم و پاتوور له ته نیشته یه که وه له ژووره که نووستن و منیش له هه یوانه که خه وم لیکه وت. سبه ینی زوو له خه و هه لسام و سه یرم کرد پاتوور به خه به ره و دانیشتووه به هه ردوو ده ست سه ری خوئی گرتبوو و ده یوت: ئیره کوئییه؟ من بو لیره؟

من لئی نزیک بوومه وه و دهستم به ئەژنومه وه گرت و داچه میمه وه و وتم: پاتوور ئیره مالی پزیشکی هه ژارانه و تو دوینی شه و لیره میوان بوویت و ئیستا له خه و هه لساوی.

له قسه کردنه که ی ئیمه باو کیشم به خه به رهات و دایکم که له پیش ئیمه وه به خه بهر بوو، گۆزه بهک دۆ و ماسیی سویر کراوه ی بو میوانه که مان هینا.

جاریکی تر ناوم به دهستی پاتووردا کرد و ئه و سه ری دانه وانوو وتی ناو به سه رمدا بکه و، دوایی ده ست و سه ریم به که تان وشک کرده وه.

(پاتوور) پیش ئه وه ی پاروویهک ماسی و قومئ دۆ بخواته وه به ره و باخچه که رۆیشت و مه شخه لداره که ی خوئی به له قه یه ک به خه بهر کرده وه و به دهنگی بهرز وتی: ئە ی (جهعل) (۳) ی پۆخل ئاوها پاریزگاری له گه وره که ت ده که ی؟ کوا رهش پیسته کان؟ که ژاوه که ی بو لئی نه ماوه؟

مه شخه لداره که هه لسا و پاتوور پیتی وت بیان دۆزیته وه و، دوایی ده رکه وت که قوله ره شه کان شه وی رابردوو دوای خه وتنی ئیمه چوو بوون بو یه کییک له ماله سۆزانییه کان و که ژاوه که یان به بارمته دانابوو و به و پشت ئه ستوورییه وه تا درهنگ خه ریکی رابوردن بوو بوون و هیشتا به خه بهر نه هاتبوون.

پاتوور حه لقه یه کی مسی دایه مه شخه لداره که ی که ئەم هه والهی هینا، بو ئه وه ی بچئ رهش پیسته کان و که ژاوه که، که به بارمته مابوونه وه بهیئیته وه.

دوای ئه وه پاروویهک ماسی-ی خواردو قومئ دۆی خوارده وه وتی: ئیمه دوینی شه و نه مان توانی له باره ی ئەم کورپه بدوین و، من بو ئەم مه به سته هاتبووم.. کورم.. ناوت چیه؟

وتم: ناوم سینۆه یه

(پاتوور) وتی: خویندن و نووسین ده زانی؟

وتم: به لئی

وتی: برۆ کتییی (مردووه کان) بیینه

من رۆیشت م و ده سته یه ک (پاپیروس) که کتییی (مردووه کان) ی تیدا نووسرابووه هه ینام و ئه ویش هه ندیکی ده ست نیشان کردو منیش بۆم خوینده وه. پاشان چهند رسته یه کی وت و من نووسیم و چاوی لیکرد و په سندی کرد و وتی: زور باشه پیتم بلئی حه ز ده که ی بی به چی؟

وتم: ئە مه ویت له خانه ی ژبان بخوینم بو ئه وه ی وهک باو کم بیم به

پزیشک...

پاتوور وتی: سینۆهه هه ندی ئامۆژگاریت ده کم، ده بی باش گوئی لی بگریت و له یادی نه که ی، به لام من له بییر بکه، که ئەم شتانه ت پین ده لیم و هه رگیز باسی ئەوه مه که که ئەم ئامۆژگاریبانه ت له پزیشکی تایبه تی فیرعه ون بیستوو. ئەو شوینه ی بو فیربوونی پزیشکی ده چیتسه ئەوی، جیگای کاهینه کانه و ژیان و پیشکته وتنی تو به ستراوه ته وه به ویستی ئەوان و تو که چوویتسه ئەوی ده بی ملکه چ و گوپرایه ل و بیده نگ بیت. هه رگیز نه که ی ره خنه له شت بگری و بیروباوه ری ده روونی خو ت ئاشکرا بکه ی ت و هه ر چیش ت پین ده لین ده بی رازی بی و ئەوه ش بزانه که مرۆف ده بی له ژیانیدا و به تایبه تی له خانه ی ژیان، وه کو رپوی فیلبازو وه ک مار بی دهنگ بی، به لام له پرواله تدا وه ک کو تریکی غه در لی کرا و مه ریکی بی ئاگا خو ی نیشان بدات.

له بییری مه که که مرۆف ته نها له کاتدا ده توانی شیوه ی راسته قینه ی خو ی ده ربخات، که هیز و ده سه لات و زیره کییه کی زۆری هه بیت و تا ئەو رۆژه ی که ده گه یته ئەو هیز و ده سه لاته گوپرایه ل و له سه رخۆ و مل که چ به .

پاشان پاتوور وتی: ئەمرو ده چم کاهینه کان راده سپیرم که له قوتابخانه که ی په رستگای ئاموون وه رت بگرن و پاش ته واو کردنی خو لیتیکی سی ساله ده تخه نه خانه ی ژیانوه .

پاشان پاتوور خواحافیزی له باوکم و دایکم کرد و سواری که ژاوه که ی بوو و رۆیش ت.

۱ - په یکان: به ردیکی نووک تیژ که بو نووسین و وینه کیشان به سه ر له وحه که دا ده یانه ینا -

وه رگیزی کوردی

۲ - عه لاف: دانه ویله فرۆش ... ئەوه ی ده غل و دان له جووتیاران ده کپی و ده یفرۆشیتسه وه -

وه رگیزی کوردی.

۳- جه عمل : فالۆنچه - سیسارک - زینده وه ریکی ورده که له سه ر شه قامه کان پاشماوه ی ئاژه لان

کو ده کاته وه - وه رگیزی .

فیرگه‌ی ئاماده‌یی پزشکی

له و سه‌رده مه‌دا خویندنی بالا له (ته بهس) به ده‌ست کاهینه‌کانی (ئاموون) به‌وه بوو، خانه‌ی ژبان به قوتابخانه و نه‌خوش‌خانه‌یه‌ک له‌قه‌له‌م ده‌درا که‌له ناو په‌رستگاکه‌دا ئه‌رکه‌کانی جیبه‌جی ده‌کرد. هه‌موو قوتابخانه بالا‌کانی ته‌به‌س به‌هۆی ده‌ستی کاهینه‌کانه‌وه به‌پتوه ده‌چوون و ئه‌وانیش له هه‌لبژاردن و وه‌رگرتنی قوتابییان زۆر وربا بوون، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سه‌ی دژایه‌تییان بکات، له و خویندنگه بالا‌یانه دووری بخه‌نه‌وه و بی به‌شی بکه‌ن.

جگه‌له قوتابخانه‌ی پزشکی، قوتابخانه‌ی ماف و بازرگانی و ئه‌ندازیاری و بیرکاری و ئه‌ستیره‌ناسیش له ناو په‌رستگای (ئاموون) دا هه‌بوون⁽¹⁾.

کاهینه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه له وه‌رگرتنی قوتابییان وردبین بوون، چونکه نیوه‌ی خاکی میسر هی پیاوه ئایینییه‌کان بوو، واته به‌پرواله‌ت هی (ئاموون) بووه‌و ئه‌وان نه‌یانده‌ویست جگه له لایه‌نگرانی خۆیان که‌س بپیتته پزشکی و مافه‌روه‌ر و بازرگان و ئه‌ندازیار و ئه‌ستیره‌ناس.

هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا پیش چوونه ناو له‌شکره‌وه ده‌بوایه خولیکی قوتابخانه‌ی مافیان ته‌واو بکرا‌یه، کاهینه‌کانی په‌رستگه‌ی (ئاموون) ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌موو ده‌زگاکانی به‌پتوه‌بردن و سه‌ربازی میسر دا سه‌پاندبوو. له‌م قوتابخانه‌دا دووانیان له‌وانی تر به بایه‌ختر بوون که به‌کیکیان قوتابخانه‌ی پزشکی و ئه‌ویتریان ماف بوو.

خولی ئاماده‌یی ئه‌م دوو قوتابخانه‌یه سه‌ی ساڵ بوو، قوتابییان ده‌بوایه سه‌ی ساڵ له‌ویدا بمانایه‌ته‌وه تا له دوا‌ی تا‌قی کردنه‌وه، ئه‌گه‌ر خوا (ئاموون) یان

ببینیایه ئه‌وسا رینگایان ده‌دا که له قوتابخانه‌ی پزشکی یان ماف وه‌رگیرین. من له به‌شه‌کانی داها‌تو‌دا باسی ئه‌وه ده‌که‌م که قوتابییان چۆن خوا (ئاموون) یان ده‌بینی. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی کاهینه‌کانی میسر له‌وه‌ی که قوتابییان سه‌ی ساڵ له و خوله ده‌هیشته‌وه، ئه‌وه‌بوو که هه‌موو بیرو بۆ‌چوون‌یتکی سه‌ره‌خۆی قوتابییه‌کان له‌ناو به‌هن، که له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌واندا نه‌ده‌گونجا.

له‌ماوه‌ی ئه‌م سه‌ی ساڵه قوتابی له‌م خولانه‌دا هیچ کاریکی نه‌بوو، جگه‌له خواپه‌رستی و فیروونی گپرا‌نه‌وه ئایینییه‌کان. کاهینه‌کان ده‌یانزانی که ئه‌وانه‌ی دینه ئه‌و خوله‌وه هیشتا مندالن و تازه هه‌نگاو دهنینه قوناعی لاوی. سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ش تا پیش ئه‌و کاته هه‌ر یارییان کردووه و بیرو باوه‌ریتکی سه‌ره‌خۆیان نییه و له‌و ته‌مه‌نه‌دا بۆ ئه‌وه ده‌چنه ئه‌و فیرگه ئاماده‌ییانه که بینه خاوه‌ن بیرورا. که‌واته ده‌بوایه له‌م خولانه‌دا ئازادیی بیروپایان له ناو به‌هن و بیسانکه‌نه بوونه‌وه‌ریتک که به‌بی چهنده و چوون هه‌رچییان پێ وتن بیسه‌لمینتی.

قوتابی کاتێ که ئه‌م قوناعه‌ی بری و چووه قوتابخانه‌ی ماف یان پزشکی و خویندنی ئه‌ویشی ته‌واو‌کرد، ده‌بیتته گه‌نجیکی ته‌واو به‌لام جگه له‌وه‌ی کاهینه‌کان فیریان کردووه هیچی تری نه‌خویندووه و نه‌بیستووه و به‌شیتوه‌یه‌ک بی‌کردنه‌وه‌ی ته‌سک ده‌بیتته‌وه که له‌دوا‌ی ده‌رچوونی له‌و قوتابخانه بالا‌یانه ناتوانی به‌شیتوه‌یه‌کی تر جگه له‌وه‌ی کاهینه‌کان پێیان وتوه بی‌رکاته‌وه.

ئیمه کۆمه‌لێکی بیست و پینج که‌سی بووین که له‌و خوله ئاماده‌یییه ده‌ستمان به‌خویندن کرد و هه‌موو به‌یانیانێ زوو ده‌چومه قوتابخانه و نانی ئه‌و رۆژه‌م له‌گه‌ڵ خۆم ده‌برد و پیش خۆرئا‌وا‌بوون ده‌گه‌رامه‌وه مالی خۆمان.

له‌دوا‌ی چوونم بۆ ئه‌و قوناعه، زوو تیگه‌یشتم که (پاتوور) ناهه‌قی نه‌بوو ده‌یوت ده‌بی ملکه‌چ و گو‌پرا‌یه‌ل بی و هه‌رگیز ره‌خنه نه‌گری و بیروباوه‌ری خۆت نه‌درکینتی. هه‌ستم کرد که کاهینه‌کان له نیو قوتابییاندا جاسوسیان دانا‌بوو و

هر ئه وهنده قوتابیییه ک گومانی له بابه تی هه بوایه و بیوتایه وانیییه و کاهینه کان درۆده کهن، یه کسه ر ئه و قوتابیییه یان درۆده کرد و ئیتر مه حال بوو بتوانی بچیتته قوتابخانه یه ک له و قوتابخانه بالاییانه ی ته به س و بو درۆ کردنی شی به هانه ی ته و اوایان هه بوو و ده یانوت که (ئاموون) ده لئی ئه م قوتابیییه لیته اتوو نییه .

ئه و رۆژه ی داخلی قوتابخانه ئاماده ییه که کرام، ته مه نم سیانزه سال بوو، ئه گه رچی یه کییک بووم له قوتابیییه که م ته مه نه کانی ئه و ئی، به للام له هه موو قوتابیییه کانی تر که زۆریه یان کوری کاهینه گه وره کان و خانه دانه کان بوون لیته اتوو تر بووم و ده توانم بلتیم ئه گه ر هه ر ئه و کاته منیان بخستایه ته قوتابخانه ی پزیشکی، ده متوانی به ئاسانی بخوینم و تیبه گه م، چونکه جگه له خوینده واری، زانیاری زانستیشم هه بوو، له بهر ئه وه ی باوکم پزیشک بوو و من له ژیر ده ستیدا ناوی زۆر له داو و ده رمانه کانم ده زانی و، ده مزانی برینی که کیمی نه بوو چۆن به رۆن چاره سه ر ده کری و به چ شیوه یه ک برینی که چلک و کیمی ده کرد دوا ی ده رهیتانی کیتم و جه راحه ت و ده رمان کردن، به ئاگر داخی بکه م، که ئیتر جه راحه ت نه کات.

ههروه ها من بینبووم که باوکم کاتی به هانای مامانیکه وه ده چوو، چۆن به و که رسته تاییه تییه که له داری (سه در) دروست کرابوو، منداله که ی له سکی دایکیدا له ت له ت ده کرد و ده یهیتنایه ده ره وه، بو ئه وه ی گیانی دایکی له مردن رزگار بکات.

به للام سه ره رای ئه وه ی له زۆریه ی قوتابیانی ئه و ئی لیته اتوو تر بووم بو چوونه خانه ی ژیان، منیان سێ سال له و ئاماده ییه به خوړایی راگرت. ئه و قوتابیانییه که باوکیان له کاهینه کان و ده سه لاتداران بوون دوا ی چهنده هه فته یه ک ده نیردران بو خانه ی ژیان و کاهینه کان ده یانوت (ئاموون) ئه مری کردوو که بیانگوازی نه وه بو خانه ی ژیان . ئه گه رچی کاته کاتمان به خواپه رسته ی و فیروونی گیراوه ی

ئایینی ده برده سه ر، به للام هه ندی کاتمان ده ما که تیایدا کاهینه کان کتییی (مردوو هه کان) یان پی ده نووسینه وه له هه وشه ی په رستگاهه ده یانفرۆشت. پاش به سه رچوونی سێ سال له ته مه نم و کو تایی خوله که به و قوتابیانییه که له گه وره کان نه بوون (منیش له وان بووم) راگه یه ندرا که خو یان بو خانه ی ژیان ئاماده بکه ن.

ده بوایه پیش رۆیشتن بو ماوه ی هه فته یه ک له په رستگا به رۆژوو بووینایه و له و ئی ده رنه چووینایه . له شه و ی کو تاییدا ده بوایه خوا (ئاموون) خو ی نیشانی ئیمه بدایه و له گه لماندا بدوایه و ئه گه ر بمانینیایه و له گه لئی قسه مان بکر دایه ئه وسا شیوا ی وه رگیران بووین له خانه ی ژیان وه کو باس م کرد دوا ی ئه و هه موو میشک شو رینه وه پر کردنه وه یه له باره ی (ئاموون)، سته م بوو که یه کییک بلتی نه مبینیوه و قسه م له گه ل نه کردوو.

له نیوان قوتابیانیاندا من له هه موویان چاو کراوه تر بووم، چونکه له گه ل باوکمدا ده چووینه دیار سه ری زۆر نه خو ش و مردنیانم به چاو ده دی و له مندالییه وه تا ته مه نی شانزده سالی زیاتر له په نجا نه خو شم بینی که له پیش چاو مدا گیانیان ده رچوو .

من هه ر چهنده مندال بووم هه ر له و کاته دا هه ستم به وه کرد که هیچ شتی وه کو مردن مرۆف ئاگاداری هه ندی قسه ی پر و پوچی کاهینه کان ناکاته وه، چونکه به چاو ده بینرئ که مردنی مرۆف جیاوازی نییه له گه ل مردنی گیانه وه رانی تر و تیده گات که ئه گه ر کاهینه کان وه کو خو یان ده لئین نوینه ر و هه لئیردرای (ئاموون) ن له سه ر زه و ی، بوچی جله و ی مردن ناگرن و هه ر نه بی و با بکه ن خو یان نه مر ن.

مرۆف کاتی مردن ده بینئ، ئینجا تیده گات که ئه و بیروبا وه رانه پر و پوچن و بگره به بی مانا ده روانیته هه مو شتی. قوتابییه کانی تر وه کو من چهنده ها جار مردنیان نه دیسو، بو یه نه یانده توانی وه ک من بیر له گیرانه وه ی کاهینه کان

بکهنه وه. دواى ته و اوبوونى رۆژى حه و ته م که له په رستگاکه به رۆژوو بووین، سهريان تاشيین و ئيمه يان له حه و زى گه و ره ي په رستگاکه دا شۆزى و جلکيکى تاييه تى خانه ي ژيانيان له بهر کردین.

کاتى خۆرئا و ابوون که (ئاموون) له پشت گرده کانى رۆژئا و بزر بوو (لپره دا مه به ست له ئاموون خۆره که خواى گه و ره ي ميسر بيه کان بووه - وه رگيپر) پاسه وانه کان فوويان کرده که ره نا کانيان و ده رگای په رستگاکه داخرا و له و کاته دا يه کى له کاهينه کان که نه و نه ده ي خوار دبووه وه به لادا ده هات، بانگى کردین و ئيمه به دواى که و تين و له دالان يکى (پيره و) دريژ تيره بووین و ده رگايه کى بو کردينه وه و چووبينه ژوور يکى گه و ره وه که فه رش يکى تيدا راخرا بوو و، بينيم هۆده که تاريخ بوو، به لām له نا وه راست هۆده که په رده يه که ه لاسرا بوو که که م تيشکى رووناکى له پشت بيه وه ده هاته ئه م ديو. من تا نه و کاته نه چووبوومه نه و ژووره وه، به لām زانيم که ژوورى ئاموونه.

کاهينه که په رده که ي لابر د و له و کاته دا من بو يه که مين جار چاوم به خوا (ئاموون) که و ت که وه ک مرۆف و ابو و چونکه گه نج بووم و باوه ر م به خوا (ئاموون) هه بوو له شم له رزى.

ئاموون کراسيکى له بهر دابوو و نه و هه موو چرايه له ده ورى ئاموون داندرابوون و زيپر و به رده گرانبه ها کان له سه ر سه ر و ملي نه دره و شانده وه.

کاهينه که وتى: ئيوه ده بى نه مشه و تا به يانى به خه به ربن و خوا په رستى بکن، به لکو خوا (ئاموون) قسه تان له گه ل بکات و، نه گه ره له گه ل تان دوا نيشانه ي نه و ده يه که ئيوه به شياو ده زانى بو چوونه ناو قوتابخانه ي خانه ي ژيان و نه گه ره ئه م شه ره فه تان پى به خشرا نه و سبه ينى به يه که وه (ئاموون) ده شۆين و جله کانى ده گۆرين و نه وسا ده چينه خانه ي ژيان.

دوا جار په رده که ي په رووى ئاموون-دا دادايه وه و به بى نه وه ي ده ست بخاته سه ر نه ژۆي و سه ر دانه وينى له ژووره که چووه ده ره وه و ده رگای داخست.

هه ر نه و نه ده کاهينه که چووه ده ره وه ئيتر نه و قوتابخانه ي که له من گه و ره تر بوون، ده ستيان کرد به پيکه نين و قسه کردن و گوشت و نان يان له گيرفانيان ده ره ينا و که و تنه خوار دنى.

به کيکيان چووه ده ره وه و، قوتابخانه کان و تيان ده چيته ژوورى کاهين که له وى نان بخوات و هه ر له و تيش ده نویت، چونکه ناتوانى له سه ر به رده بخه ويته.

به لām من به رۆژوو بووم و ئاماده نه بووم که له خوار دنه که ي نه وان بخۆم و، نان خوار دنم له کاتيکدا که ئاموون له و ديو په رده که وه بوو به کوفر ده زانى.

گه نجه کانى تر دواى گوشت خوار دن، به ئيسکه کان ياريان ده کرد و پاشان هه ريه که يان له سه ر به رده سافه کانى ژووره که دا راکشان و خه و تن، به لām من نه مده توانى بنووم و به رده و ام له بير کردنه وه ي ئاموون-دا بووم و نزا تايين بيه کانم ده خویند و هه ستم راگر تبوو که له چ کاتيکدا گویم له دهنگى ئاموون ده بيت.

تا نه و کاته ي سپي ده ي به يانى ده رکه و ت من گوى بيستى هيچ دهنگيک نه بووم و نزىکى خۆره لاتن به شيويه کى ناديار هه ستم کرد که په رده که ي پيش ئاموون که مى جوولا يه وه.

به ره به يان پاسه وانه کانى په رستگاکه نه فيريان ليدا و ده رگا کانى په رستگا کرانه وه و خه لکى هاتنه ژووره وه و گویم له دهنگه دهنگيان بوو که وه ک دهنگى شه پۆله کانى ده ربا و ابو که له ده ره وه نه بيستى.

کاتى هه تا و هه له هات کاهينه که له گه ل نه و کوره ي که شه و چووه ده رى له چيگايه کى ئيسراحت پشوو بدات و بخه وى، هاتنه ژووره که وه و له سه رو چاوى هه ردوو کيان هه ستم کرد که خوار دوويانه ته وه. پاشان رووى کرده ئيمه و وتى: نه ي نه و که سانه ي که ئاره زوو ده که ن بچنه خانه ي ژيان، ئايا شه و به خه بهر بوون و خوا په رستيتان کرد؟

هه موو به يه ک دهنگ گوتان به لى کاهينه که گوتى: ئايا (ئاموون) له گه ل تان دوا و دهنگى نه و تان بيست؟ پاش که ميک بى دهنگى يه کى له قوتابخانه کان که

ناوی (مووسا) بوو وتی: به لئخ، قسه ی له گه ل کر دین ... قوتابییانی تریش ئەم و ته یه یان دوو باره کرده و ، به لام من هیچم نهوت، چونکه ناموون قسه ی له گه لم نه کردبوو و سهرم سورما بوو که چۆن ئەوان ده یانویرا ئەو درۆ یانه بکه ن.

ئەو کورده ی که شه و چوو بووه هۆده ی کاهینه که و له وی نووستبوو به بی شه رمییه کی سه رسور هینه ره وه وتی: (ناموون) هاته لای منیش و چند نهی نییه کی پی وتم، به لام جه ختی کرد که لای که س نه یدرکینم و من به بیستنی ئەو دهنگه هیمن و به سوژه ی زۆر که یف خو ش بووم.

مووسا وتی: کاتی که ناموون بینی دهستی کی به سه رما هینا و وتی ئە ی مووسا من فه ر و پیروزی ده رژیتم به سه رخۆت و خیزانه که تدا و تو له داها توودا ده بیته یه کی له پزیشکه به ناویانگه کانی میسر.

له دوا ی مووسا هه ریه که له قوتابییان کورته چیرۆکیکیان ریکخست، سه باره ت به بینی ناموون و قسه کردن له گه لیدا، تا سه ره گه یشته سه رمن و کاهینه که لئی پرسیم: سینۆه نایا تو ناموونت بینی و گفتوگۆت له گه لدا کرد؟ وتم: نا... من نه بینیم و نه گویم له دهنگی بوو و، ته نها به ره به یان هه ستم کرد په رده که ی که می ده جو لیته وه.

کاهینه که به گرژی سه یریکی کردم و بی دهنگی دایگرتین. یه کییک له گه نجه کان که له سه ره تای هاتنه قوتابخانه وه بیووه هاوړیم دهستی کاهینه که ی گرت و بردییه په نایه ک و به هیواشی قسه ی له گه لیدا کرد و کاتی گه رانه وه لام، کاهینه که به رقه وه وتی: سینۆه چونکه بیگومانم له باوه ری پاک ی تو، وه ره له وانه یه ناموون قسه ت له گه لدا بکات.

ئینجا به ئیشاره تی ئەو کورپه په رده که ی لا برد و منی برده به رامبه ر بته که ی (ناموون) و ناچاری کردم که سه رم بخمه سه رزه وی و هه ره به و حاله به جیتی هی شتم.

له نا کاو بانگییک له ژووره که دا دهنگی دایه وه و پیی وتم: سینۆه...

سینۆه... من دوینی شه و ویستم ناخاوتنت له گه لدا بکه م، به لام تو ی ته مبه ل خه وت لیکه وتبوو.

من سه رم هه لپی و، وا تیگه ی شتم که دهنگه که له ده می ناموونه وه دیته ده ری و دوا جار هه ر ئەو دهنگه وتی: سینۆه... من ناموونم و له سزای که م ته رخه مییه که ی دوینی شه وت ویستم ده رخواری خوا ی (تایبه ت به) قووت دانت بده م، به لام چونکه ده زانم بیرو باوه رت به من پته وه ئەمجاره لیت خو ش بووم ...

من ئیتر تی نه گه ی شتم که له وه به دوا وه چی تری وت، چونکه زانیم که ئەو دهنگی من به ناموونم زانی بوو دهنگی که س نه بوو جگه له دهنگی کاهینه که و له م لیکدانه واندا تووړی و نه فره ت و سه رسورمانیکی زۆر دایگرتیم.

له دوا پیدا کاهینه که هات و منی له زه وی به رز کرده وه و وتی: وه ره له شو رین و جلک گوړینی ناموون به شداری بکه.

من به ته واوی نایه ته وه یادم که چۆن خه ریکی شوشتن و جل و به رگ گوړینی ناموون بووین، چونکه فکرم په ریشان بوو و وام هه ست ده کرد پیاکیشانیکی به هیزم به رکه و تووه و که لینییک که و توته باوه رمه وه که به هیچ شتی پر ناییته وه.

ئەو روژه رو نی پیروزیان له سه ری من و ئەوانی تر داو (پا پیروس) یکیان داپیم که بریاری وه رگرتنم بوو له خانه ی ژیان.

کاتی مه راسیمی ئەو روژه ی وه رگیرانمان له خانه ی ژیان ته واو بوو، له په رستگا هاتمه ده ره وه که به ره و مال پرومه وه له بیزاری و کار تی کردنی ئەو روژه دا دلم به یه کدا ده هات.

۱ - ئەو قوتابخانه رۆلی کۆلیژه کانی ئیستایان ده بینی و له وه رگی رانه فارسییه که هه ره به قوتابخانه ناو براوه - وه رگی ری کوردی

خویندن له خانە ی ژیان

مامۆستاکانی خانە ی ژیان، ئەو پزیشکانەبوون که تایبەت بوون بە دەرباری فیرعهون و کهمتر دەهاتنه قوتابخانەکه، لهبەر ئەوەی سەرقالی چارهسەری ئەو دەولەمەندانەبوون که دەهاتنه لایان و زۆریە ی کاتەکان بە بینینی ئەوان خەریک دەبوون، بۆیە نەدەپەرژان لەوی، وانه ی پزیشکی بلتینهوه.

هەندێ جار پزیشکە ئاساییەکان چارهسەری هەندێ له نهخۆشییەکانیان پێ نەدەکرا، بۆیە داویان لەو نۆژدارە تایبەتی و پسپۆرانە دەکرد که بێنە خانە ی ژیان و ئەو نهخۆشانه بیینن و بەم شیوهیه تەنانهت کهم دەرامەتترین نهخۆشهکان جارجار له لایەن پزیشکە تایبەتییهکانی کۆشکەوه چارهسەر دەکران.

هەرچەندە له تەبەس هەژارتربنی خەلک دەیاننوانی بێنە خانە ی ژیانەوه و لەوی چارهسەر بکرتن، بەلام من قەت حەزم نەدەکرد له جیاتی ئەوان بوومایه و بەخۆراییی چارهسەربکرامایه، چونکه پزیشکە گەنجەکان و قوتابیانی ئەوی هەموو جوۆره دەرمانیکی نوێیان لەسەر ئەم بیمارانە تاقی دەکردهوه، بۆ ئەوەی کاریگەریتی ئەو دەرمانانە بزائن، هەر وهه ئه گەر بیانویستایه برینی نەشتەرگەری بکەن یان کاسە ی سەری یه کێک کون بکەن یان سکی نهخۆشیتکیان هەلدربایه بهبی بهنج ئەم کاره یان دەکرد. ئەو دەرمانانە ی بۆ نەهیتستی ئازار و بهنج به کار دههات گران بوون و هەموو کەسێ توانای کرینی نەبوو و زۆریە ی کات له خانە ی ژیاندا ئەو دەرمانانە یان بۆ نهخۆشهکان به کار نەدههینا، بۆیە جاری وابوو که دههاتییه ئەو نهخۆشخانهیه گویت له هاوار و نالە ی ئەو بریندارانه دەبوو که نەشتەرگەری دهکران و هاواریان دەروونی

خولی فیربوون له خانە ی ژیان درێژخایه ن بوو، چونکه قوتابی جگه له وه ی دهبوایه فیری زانستی پزیشکی و هونهری قلیشانندی سەر و هەلدربینی سک و چارهسەری سی و جگەر و گورچیلە و میزڵدان و نهخۆشی ژنان و نهخۆشییەکانی زگ و زابوویه، دهبوایه کارتیکردنی هەموو جوۆره دەرمانیکی بزانیبایه و بزانی چۆن ئەو دەرمانانە له گیایهکان دروست دهکرتن و که ی دهبوایه ئەو گیایهت هەلبکەندایه و چۆن وشکیان بکهیتهوه. قوتابی لەوی دهبوو جیگا و شوینی ئەو گیایانه و وهزی هەلکه نندیانی بزانیایه و بهیه کهم بینین گیایه که و وشکه وهبووه که ی بناسیتهوه.

بۆ نمونه سی جوۆره رهگی گیای پزیشکییان تیکه ل دهکرد و له بهردهم قوتابی دایان دهناو دهیانوت ئەم رهگه گیایانه لیک جیابکه رهوه و من دلنیاتان دهکه مه وه که جاری واهه بوو، پزیشکە تایبەتییهکانیش لهو لیک جیاکردنه وه یه دا هەله یان دهکرد، چونکه رهگی زۆر لهو گیایانه وه کوبهک بوو و به ئاسانی لیک جیانه دهکرانه وه. له م کاتانه دا تهنه رتگه یه کی لیک جیاکردنه وه ئەوه بوو که پزیشکە که گیایه که ی به ددان بجوویایه و به تام بیزانیبایه که چ جوۆره گیایه که.

هەندێ له پزیشکە به سالالچوو هکان که ددانیان نه بوو ناچار بوون رهگه که یان بکو تایه و ئینجا بیکه نه ده میانه وه و به تامه که ی بیانزانیایه چ گیایه که.

له خانە ی ژیان قورسترین بابەت ئەوه بوو که ئیمه بتوانین به پهنجەکان و چاوه کالمان هۆی نهخۆشییه که بزاین و شوینه به ئازاره که له لشی نهخۆشه که دا دهستنیشان بکهین و هەر وهه ئه و ئازاره نیشانه ی چ نهخۆشییه که.

من له م باوه ره دام که پزیشکی راسته قینه ئەو که سه یه که سهیری ده م و چاوی نهخۆشه که ی کرد و چاوی بریبه ناوچاوی ههست به نهخۆشییه که ی بکات و کاتی که پهنجەکانی به سه رله شیدا دینێ ههست به ئازاره که بکات. هەر له بهر ئەوهش بوو که ئەو قوتابیانی له خانە ی ژیان بوون جگه له چەند که سیتکیان ئەوانی تر

هەر به ناو پزیشک بوون و ته نانهت نه گهر ببوونایه به پزیشکی فیرعه ونیش هەر توانای ناسینی نه خویشییه کانیان نه ده بوو.

له خانهای ژیان دوو جوړه نه خویشی ده خوینراو لیکولینه وهی له سهر ده کرا که یه کیکیان نه خویشییه کانی له ش که به هوئی خواردنی چیشتی کولاو و به سالوچوون تووش ده بوون و دووه میان نه و نه خویشییه کانی که به هوئی رووحه وه تووش ده بوون، چونکه رووح ده بووه هوئی نه خویشی و بو نه وهی نه خویشی دروست بکات هم نه رکهی به رووحه بچووکه کان ده سپاردو نه و رووحانه نه وهنده وردن که سه د هزار دانه یان له سهر نینوکیکی ده ست جییان ده بیته وه و هریه که له و رووحانه به ته نها ده توانی بیته هوئی نه خویشییه ک.

ئیمه ده بووایه بزانی چون به درمانه هیورکه ره وه کان ئیش و نازاری نه خویشییه که کم بکه ینه وه، بو نه وهی له کاتی نه شته رگه ری هه ست به نازار نه کات. ههروه ها ده بوو بمانزانیایه که چون نازاری نه خویشییه که زیاد بکه ین، چونکه هه ندی نه خویشییه هه تا نازاره که ت زیاد نه کردایه چاره سهر نه ده کرا. یه کیکی تر له به شه کانی خویندن نه وه بوو که چون به تووش کردنی نه خویشییه ک، نه خویشییه که ی تر له ناوبه ین به شیوه یه ک که نه خویشییه کی ترسناکمان به تووش کردنی نه خویشییه کی بی مه ترسی چاره سهر ده کرد و دوا جار به ناسانی نه خویشییه دروست کراوه که مان درمان ده کرد.

ئیمه ده بووایه دربرینه کانی نه خویشمان لیک جیبا کردایه ته وه که کامیان راسته قینه یه و کامیان له نه نجامی بیرکردنه وه و خه یالاتدا به سهر ده میدا دیت. له بهر نه وهی نه خویش وه ک بوونه وه ریتیک که گرفتاری گیانه نازار گه یه نه ره کان بووی تووشی خه یالات و واهیمه ی ترسناک ده بیت و نه و درده خه یالیپانه له لاشه یدا دروست ده بیت و له گه ل درده راسته قینه کاندای تیکه ل ده بیت و بهوشیوه یه دربرینه کانی نه خویش پزیشکه که دوو چاری هه ل ده کات و به بی ناگایی چاره سهری بو داده نیت و له نه نجامدا نه خویشییه که گیانی له ده ست ده دات.

کاتی که له خانهای ژیان بووم ههستم به و راستییه کرد که زانایی و لیها تووی له پیگه یاندنی پزیشکدا زور گرینگه و بووم ده رکه وت که نه و لیها تووی و کارامه ییه ته نانهت له خودی خویندنه که ش به بایه ختره له پهروه رده کردنی پزیشک و نه گهر قوتابی نه و زانایی و شیواوییه ی نه بی، نه گهرچی له و خویندنگه گه ورده شدا بخوینتی ناتوانی بیته پزیشکیکی راسته قینه.

نه وهی بیهوی بیته خانهای ژیان وه ده بی عاشقی پزیشکی بیت و ناماده بیت له پیناویدا هه موو شتیکی خوئی به خت بکات و به پله ی یه کم پشوودان و هه سانه وه له خوئی بی ری.

ههروه ها ههستم به وه کرد که باوه ری نه خویشییه که به پزیشکه که ی خوئی له پرووی چاره سهر وه زور گرینگه و نه خویشییه که ده بی ئیمانی به وه هه بی که نه و پزیشکه ی چاره سهری ده کات زور زبره ک و بلیمه ته و له کاره که یدا هه ل ناکات. له بهر نه وه پزیشک نابی هه ل بکات، چونکه نه گهر کردی نه خویشییه کان نه و متمانه یه یان پی نامینی و هه درمانیکیان بو بی رته وه کاریگه ریتی نابی.

من به تیپه ری نی نه و ماوه یه ی خویندنی له م رسته یه ی که ده یانوت (پزیشکه کان هه موویان به هاوده ستی یه کتری، نه خویشییه کانیان ده نیژن) تیگه ییستم، چونکه کاتی چند پزیشکی ده چنه دیار سهری نه خویشییه له ماله ده وله مهنده کان، پزیشکی دووه م و سییه م که هه ل ه ی پزیشکی یه کم ده بین ناید رکتین، بو نه وهی کار له باوه ری خه لکی نه کات. نه وانه ی داوایان لی ده کرا بی بو چاره سهری نه خویشییه ده وله مهنده کان پزیشکانی تایه تی کوشک بوون و نه گهر خه لکی بیانزانیبایه هه ل ه یه کیان کردوه ئیتر باوه ریان به هیچ پزیشکی نه ده ما. به تیپه ری نابی خه لکی هه رگیز هه ست به هه ل ه ی پزیشک بکه ن، چونکه نه گهر هه ستی پی بکه ن واتنی ده گهن که هه موو پزیشکی له وه یه هه ل بکات.

نه مه یه که هه ر پزیشکی به وریاییه وه کارده کات که بی دنگ بی له هه ل ه ی

ئەوئەى تر، بۆ ئەوئەى ھەر نەبى پارىزگارى لە متمانەى خۆى بکات و ھەر لەبەر ئەوئەى ئەو قسەىەىان بەسەردا داپراوہ کە بەىەکەوہ نەخۆشەکان دەنێژن.

ئەگەرچى لە خانەى ژياندا خزمەتکار ھەىە، بەلام ئەوان ئىشيان نەدەکرد و ھەموو کارەکانيان بە قوتابىيە تازە وەرگىراوہکان دەکرد. ئەو گەنجەى کە بۆ خۆتندن دەھاتە ئەوئەى لە کەمترىن کارەکەرەکان سووکتر بوو و خراپترىن و پىس و پۆخترىن کارەکانيان بەو دەکرد. تەنھا کورى خانەدانەکان و دەوڵەمەندەکان بەبۆنەى دەوڵەمەندىيەکەىان کاريان نەدەکردو، تەنانەت کارەکانى خۆشيان بە کورە کەم دەرامەت و فەقىرەکان دەسپارد، بۆىە قوتابىيى ھەژار لەوئەى ھەم خزمەتکارى خۆتندنگەبوو، ھەم خزمەتکارى کورە دەوڵەمەندەکان.

پىش ئەوئەى توێژىنەوئەى پزىشکى دەست پى بکات، دەبووایە قوتابىيان لە ھونەرى پاک و خاوتىنى ئاگادارىبوونایە و ئەم گرنگىيە بچوواى تەمىشکىانەوہ کە ھەرگىز لە ھىچ کاتىدا کىردىکى بەردىن يان ئاسنىن بەکار نەھىن تا لە ئاگردا داخى نەکەن و، ھىچ کاتى پەرۆيىک بەکار نەھىن ھەتا لەناو (شۆرە)^(۱) و ئاودا نەىکوئىن و ھەموو کەرەستە دارىيەکان کە نەدەکرا بخرىنەناو ئاگرەوہ دەبووایە بۆ ھەموو بەکارھىنانى لە ئاودا بىکوئىن.

ئەم بابەتەى داخ کردنى کىردە بەردىن و ئاسنىيەکان و کولاندنى پەرۆ لە ناو ئاو و شۆرەدا، ئەوئەى ھەستى پەرىشان کردبوو کە شەوان لەترسا لەخەو رادەپەرىم و وام دەزانى کىردىکەم بەبى داخ کردن بەکارھىناوہ. ئەم بابەتە لەھەموو پەرتووکە پزىشکىيەکاندا باسى لىوہ کراوہ و لەوہ زىاتر لىتى نادوئەم و ئاساييە ھەرکەسى کتیبى لەم بابەتانە بخوئىتتەوہ دەتوانى ھەست بەمانە بکات، بەلکو باس لە ھەندى شت دەکەم کە لەھىچ کتیبىک نەنووسراوہ و لە داھاتووشدا باوەر ناکەم بنووسرى.

لەخانەى ژيان جلىکى تايبەتى ھەبوو و کە دەچوونە ژوورەوہ ئەو جلىکەمان لەبەردەکرد کە ئەوئەى وەک ھەموو شتەکانى کە لەوئەى بەکار دەھىتران لە ئاو و

شۆرەدا گەرم کرابوو. ھەموو قوتابىيەکانى ئەوئەى يەک جۆرە کراسيان لەبەردا بوو، بەلام ملوانکەکانيان جىواو بوو و قوتابى ھەرچەندە لە ئاستەکانى خۆتندنىدا بەرەوپىشتەر دەچوو ملوانکەىەکى ترىشى بە ملەوہ زىاد دەکرد.

من وام لى ھاتبوو کە دەمتوانى ددانى زەلامىکى بەھىتە دەرىھىنم و دوومەل بکەمەوہ و کىم و جەرأحە تەکەى دەرکەم و ئىسکى شکاوم و ھەا دەھىتايەوہ يەک کە بەزوىيى لىم دەبووہوہ و لەگەل ئىسکى ساغدا فەرقى پى نەدەکرا.

ھەرەوہا بەشىوہىەکى باش لاشەکانم مۆمىايى دەکرد و مۆمىايى کردنى ئەو تەرمانە لەلای ئىمە کارىکى پزىشکى نەبوو، بەلکو خەلکى ئاسايى کە خۆتندەوارىشى نەبوو دەيتوانى لەژىر چاودىرى پزىشکدا لاشەىەک مومىايى بکەن.

من لە ھىچ کارىکى سەخت رووم ھەلنەدەسووراندا، چونکە حەزم بە پىشەکەم بوو و لەسەرداواى خۆم کاتى نەشتەرگەرى و تىمارکردنى ئەو نەخۆشانەى کە چارەسەرنەدەکران پىستىرنى ئەو کارانەم دەکرد بۆ ئەوئەى بزائم کە پزىشکە تايبەتىيەکان چۆن چارەسەرى ئەو نەخۆشانەيان دەکرد کە چارەسەريان زۆر زەحمەت بوو، ھەرچەند لە دە نەخۆش نۆيان دەمردن.

پزىشکە تايبەتىيەکان بۆ چارەسەرى ئەو جۆرە نەخۆشانە بەشىوہىەک نەشتەرگەرىيان دەکرد کە تىمساحىش بەو درندەىيە چارەسەر نەدەکرا و من باش تىگەىشتم کە خەلکى بەخۆرايى لەمردن دەترسن، چونکە خودى مردن ترسى نىيە و بگرە بۆ ھەندى کەس خەلاتىکى خوايىيە و وەک شەرەفى بىنىنى خوا (ئاموون) ە.

ئەو نەخۆشانەى چارەسەر نەدەکران تا ئەو رۆژەى زىندوو بوون لە ئازاردا ئەتلانەوہ، بەلام کاتى کە دەمردن لە دەم و چاوياندا حەسانەوہ و ئارامى بەدى دەکرا بەشىوہىەک کە ھەرکەس بىانى بىنىيايە ئەيزانى کە ئىتر ئاسوودە بوونە.

لەو کاتەى خەرىکى فىربوونى ھونەرەکانى پزىشکى بووم و لەژىردەست

پزیشکه تاییه تییه کاندانده خوشه کانم چاره سهر ده کرد له ناکاو ههستم به شتیکی زۆر گرنگ کرد وهک ئه وهسته ی رابردوو که له قوتابخانه بهره نگارم بووه وه و له روحمدا پرسیماری (بوچی؟) دروست بوو. من تا ئه و کاته بیرم له (بوچی؟) نه کردبووه و له و کاته دا تیگه یشتم که (بوچی؟) کلیلی هه موو نهیینه کانه و ئه گهر که سی بتوانی به خووی بلتی (بوچی؟) و جوابی بوچییه که شی به دلنیایی بداته وه هه موو نهیینه کان و نه زانراوه کانی له لا ئاشکرا ده بیته.

ئه وه هژی وه ای لی کردم ههست به بوونی (بوچی؟) بکه م ده گه پزیه وه بو ئه وه ی:

رۆژتیک ئافره تی چل سالان که تائه و ته مه نه مندالی نه بوو بوو هاته خانه ی ژیان و به په رۆشه وه وتی عاده ی مانگانه که م وه ستاوه و ئیستا که گه یشتوومه ته ته مه نی چل سالان ئیتر به یه کجاری مندالم نابیت و، پرسیماری ده کرد ئایا عاده نه بوونه که ی هی به ساله چوونه که یه تی یان روو حیکی ئازارگه یه نه ر چووه ته له شیه وه.

من پیم وت: به پتی ئه وه ی له کتیه که دا هاتوو ه تا قی ده که مه وه بو ئه وه ی بزائم ئه و عاده نه بوونه هۆبه که ی دوو گیانییه، یان نا. به لام ده بیته هه موو رۆژی بیته بو ئیره و نمونه ی میزه که ت بهیته.

ئافره ته که پرسیمی: ئیوه میزی منتان بوچییه؟

من وتم: به و میزه تا قی کردنه وه له سه ر چاندنی گه نم ده که یین.

دوایی به و شیوه یه ی که له کتیه دا نوو سرا بوو دوو ده فری بچووک له گه نم له دوو جیگا له بهر هه تا ودا چاند و رۆژانه یه کتیکیان ئاوی ئاساییم پیدا ده کرد و ئه و پتریان میزی ئافره ته که و به وریاییه وه نیشانم کردبوو که ئه و دوو کیتلگه یه م لی تیک نه چی، پاش ئه وه ی چهند رۆژی ئه م کاره م دوو باره کرده وه گه می ئه و کیتلگه یه ی به میزی ژنه که ئاودیری کرابوو قه دی گه نه که ی به هیتر بوو و گه می

کیتلگه که ی تر لاواز بوو و من به ژنه که م وت ده بیته خوشحال بی له بهر ئه وه ی عاده نه بوونه که ت په یه ندی به به ساله چوونه وه نییه و (ئاموون) سکی پی به خشیوی و تو ئیستا دوو گیانی. ژنه که له خووشی ئه م مزگیتیه هاته گریان و حه لقه یه کی زیوی دا پیم که کیشه که ی دوو (دنیه) (2) ده بوو.

ئه و داماو ه ئومیدی مندال بوونی نه مابوو و وای ده زانی هه رگیز مندالی نابیت. دوایی لیتی پرسیم: منداله که م کچ ده بیته یان کوپ؟

منیش چونکه ده زانی دایکان چه ز له کوپ ده که ن، وتم: منداله که ت کوپه .. به لام ئه مه ی دواییم هه ر له خوومه وه وت و له کتیه دا له م باره یه وه هیچ شتی نه نوو سرا وه و من وام بیره کرده وه کاتی که ژنی دوو گیان بیت شانی کچ و کوپ بوونی وه ک یه که.

له دوای ئه وه که ژنه که به شادمانیه وه له خانه ی ژیان چووه ده ره وه له ناکا ودا بیرم کرده وه که (بوچی؟) ده که گه می توانای زانی شتیکی هه بیته که پزیشکی نه توانی پتی بیته و بیزانی؟

هیچ پزیشکی ناتوانی له مانگی یه که م و دووه می دوو گیانی ئافره ت و پیتش هه لا وسانی سکی بزانی که بارداره. مه گه ر ئافره ت خووی به بۆنه ی را وه ستانی عاده ی مانگانه ی بزانی و، مه رج نییه هه موو ئافره تی وه ک ئه و ژنه ههست به م شتانه بکات.

جا له و رۆژده دا بو یه که م جار واتای (بوچی؟) له بیرمدا گیرسایه وه و چوومه لای یه کتی له مامۆستا کان و لیم پرسیمی: بوچی ده که گه می ته توانی بزانی که ژنتیک دوو گیانه یان نا، به لام ئیمه ناتوانین بزانی؟

مامۆستا که به سه رسوپرمانه وه سه یرتکی کردم و وتی: له بهر ئه وه ی که ئه م بابه ته له کتیه دا وه ها نوو سرا وه.

به لام ئه م وه لامه رازی نه کردم و چوومه لای مامۆستایه کی تر که مندالانی کوشک به دهستی ئه و له دایک ده بوون و لیم پرسیمی: بوچی مشتتی گه نم که له

زهويدا چيندراوه پيمان دهلي ژني دوو گيانه يان نا؟

نه وپيش وتي: له بهر نه وهی ناموون که خوی هه موو خواجه کانه، وهای داناوه که نه گهر گه نم به میزی ژنی دوو گيان ناو بدریت باشر گه شه ده کات.

کاتې که نه م وهلامه ی دامه وه تیگه ی شتم که وهک لادیبیه کی نه خوینده وار سه یرم ده کات و به م پرسیاره له لای نه و زور که م بوومه ته وه، به لام وهلامه که ی دلنیای نه کردم و تیگه ی شتم که نه وپیش وهک پزیشکه کانی تر ههر ناوهرؤکی کتیبه کانیان ده زانی و له هؤکاره کان و بوچی به کارهینانی دهرمانه کان بی ناگابوو و هیچیان نه گه یشتبوونه نه و ناسته ی له خویمان بپرسن بوچی ده بی کیرده به ردی و ناسنیبه کان پیش به کارهینانیان به ناگر داخ بکری...؟

روژتیکیان له یه کي له پزیشکه کانی کوشکم پرسى: بوچی تالی هیلانه ی جالجالوکه و که پروو ده خرپته سهر برین و چاک ده بیته وه؟

له وهلامدا وتي: له بهر نه وهی که له کتیبدا وا نووسراوه و ههر و اباوبوو. له کتیبه که دا روخسه ت درابوو که نه وهی کیردی به ردی یان ناسنی به کاردینې ده توانې (۱۸۲) نه شته رگه ری له له شی مرؤقدا بکات و شیوه ی ههر یه که له (۱۸۲) نه شته رگه ریبه که ش له کتیبه که دا باس کرابوو و، کاتې ده مپرسی بوچی ناتوانی (۱۸۳) نه شته رگه ری پی بکری؟ وهلامیان ده دامه وه که له کتیبدا وا نووسراوه و هه روا باو بووه و ده بی شوین که وتوو نووسینه کانی کتیب بین.

که سانې هه بوون که له پرو لاواز ده بوون و دم و چاویان سپی هه لده گه را و پزیشکه کان نه یانده توانی نه خویشیه که یان بدوژنه وه، به لام له کتیبدا نووسرابوو که نه و که سانه ی به بی نه خویشی له ر دهن و رهن گیان سپی ده بی، ده بی جگه ری ناژهلان به کالی (بی کولاندن) بخون و، کاتې ده مپرسییه وه بوچی نه وانه ی جگه ری خوی ناژهلان ده خون قه له و دهن و سپیتی دم و چاویان نامینې؟

ده یانوت: له بهر نه وهی له کتیبدا وا نووسراوه و ری و په سمی هه میسه بی ههر و اباوو...

من حالی بووم که پرسیاره کانی من کاری کردوته سهر قوتابییان و ماموستاکان و به شیوه یه کی تر سه یرم ده که ن و وهک بلئی گومانیان له ژیری مندا هه بی یان به بی عه قل و نه زانم تی بگن که پرسیار له و شته روون و ناشرایانه ده که م.

نیمه قه ت له خانه ی ژیان نه ده چوینه دهره وه، چونکه نیش و کاره کانیان نه و نده زور بوون که دهره تی چونه دهره وه مان نه بوو و، جگه له وهش له سالی یه که م و دووم چونه دهره وهی قوتابی قه ده غه بوو و پاسه وانه کان نه یانده هیشت که سمان بچینه دهره وه، به لام له سالی سییه مه وه مه جالی قوتابییان ده درا له خانه ی ژیان بچنه دهره وه، به مه رجی کار له خویندنه که یان نه کات.

سالی یه که م و دووم ته و او بوو و سالی سییه م ده ستی پی کرد و له م ساله دا بوو که نه و ژنه هه لقه زیوه که ی داپیم و بو یه که مین جار له بیرمدا (بوچی؟) گه لاله بوو.

له سالی سییه مدا من له پرووی دهرامه ته وه له هه موو قوتابییان ده ست کورتر بووم و ههر له بهر نه مه ش گواسته نه وهی لاشه کانیان به من سپارد و کاتی نه شته رگه ری سه ریکیان ده کرد یان سکیتکیان هه لده دری و نه و که سه ده مرد، ده بووایه لاشه که یم له خانه ی ژیان ده بکر دایه، به لام هیچ که س جگه له وانه ی له ویتدا کاریان ده کرد نه یانده زانی که من لاشه یه ک ده به مه دهره وه، چونکه تهرمه کانم له دهرگای دواوه وه دهره کرد و دواى دهرکردنی ههر لاشه یه ک له حه وزی پشته وهی خانه ی ژیاندا که به رده وام ناوی نیلی به سه ره وه بوو خوم ده شورد.

روژتیکیان دواى دهرکردنی لاشه یه ک له حه وزه که خوم شورى و جله کانم له بهر کرده وه و ویستم بگه رپمه وه، له ناکاو گویم له دهنگی ژنیک بوو که وتی: کوره جوانه که ناوت چیه؟

که سه یرم کرد نه و ژنه ی له ناوم ده پرسى کراسیکی که تانی له بهر دایه و

کراسه‌که‌ی ئه‌وه‌نده ناسک بوو که سینگی دیاربوو دیاربوو که ژنیکی ده‌وله‌مه‌ندیشه، چونکه زیاتر له ده‌ه‌له‌قه‌ی زیر و زبوی له‌ده‌ستدا بوو و لیوی سوور بوو و چاوه‌کانی ره‌ش بوو و له‌پرچی سه‌ری که به‌رۆن چه‌ور کرابوو بۆنیکی خو‌ش ده‌هات. نازانم بۆچی منی که له‌خانه‌ی ژیان ئه‌و هه‌موو ژنه نه‌خۆشه‌م بینیبوو کاتییک که ئه‌و ژنه‌م بینی شهرم دایگرتم، که‌چی شهرم له‌و ژنانه نه‌ده‌کرد که کێرده به‌ردیبه‌کانم به‌سه‌ر له‌شیاندا ده‌هیتنا.

ژنه‌که نره‌یه‌کی هاتنی و وتی: بۆ وه‌لامم ناده‌یته‌وه؟ ناوت چیه‌یه؟

وتم: ناوم (سینۆهه) یه...

وتی: ناوه‌که‌ت چه‌ند خو‌شه، تو به‌م سه‌ره تاشراوه‌وه ئه‌وه‌نده جوان بی ده‌بی به‌قژه‌وه چه‌ند جوانتر بی؟

وام هه‌ست کرد به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه له‌ شهرما سوور هه‌لگه‌رام، چونکه یه‌که‌م جار بوو که ژنی به‌و شێوه‌یه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم و بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ریقی خۆم بشارمه‌وه و قسه‌یه‌کم کردبیت و تم: ئایا تو نه‌خۆشی و بۆ چاره‌سه‌ر هاتووی؟

ژنه‌که به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: به‌لێ... من نه‌خۆشم، به‌لام نه‌خۆشی ئاسایی نا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که سم نییه له‌گه‌لیدا رابویرم، ئه‌م‌رۆ هاتومه‌ته ئیره که بزانه‌م کام یه‌ک له‌گه‌نجه‌کانی ئیره سه‌رنجی من راده‌کیشیت. کاتییک که ئه‌و ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد من ئه‌وه‌نده ته‌ریق بوومه‌وه، که ترسام و ویستم بۆم و ئه‌و پرسى: (سینۆهه) بۆ کوئ ده‌رۆی؟ و تم ئیشم هیه و ده‌بی بگه‌ریمه‌وه. ژنه‌که پرسیه‌وه (سینۆهه) تو خه‌لکی کویت؟ و تم من خه‌لکی ئیره‌م. ژنه‌که وتی درۆده‌که‌ی چونکه ره‌نگی له‌ش و ده‌موچاوی تو سپیه‌وه گوێچکه‌وه لووت و ده‌سته‌کانت بچووک و جوانن و کاتییک که من تو له‌دوو‌روه بینی، وام زانی که کچی و جلکی قوتابییه‌کانی خانه‌ی ژیانته له‌به‌ر کردوو.

کاتییک که ئه‌م قسه‌نامه بیست، نازانم بۆچی دل‌م که‌وته لیدان و باریکی نائاسایی و سه‌رسوره‌ینه‌رم له‌خۆمدا هه‌ست پیکرد و ئه‌و وتی (سینۆهه) ئایا تو

قه‌ت لیوه‌کانت خستوته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج و ده‌زانی چه‌نده له‌زه‌تی هیه. . وتم نا... من هه‌رگیز لیوه‌کانم نه‌خستوه‌ته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج. ... ژنه‌که وتی ناوی من (نه‌فر)ه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌مووان پیم ده‌لین جوانی، به (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) (٣) بانگم ده‌که‌ن وه‌من له‌دوای هاتنم بۆ ئیره جوانیه‌که‌ی تو‌م په‌سند کردوو و بانگه‌یشته‌ت ده‌که‌م که بییت بۆ مالمی من بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه بخۆینه‌وه و من فیرت ده‌که‌م که چۆن له‌گه‌ل ژنیکی گه‌نجا رابویرت.

هاته‌وه یادم که باوکم پیمی و تبوو ئه‌گه‌ر ژنیکی به‌تۆی وت جوانی، ده‌بی خۆتی لی بیاریزی، چونکه له‌سینه‌ی ئه‌م جوژه ژنانه ئاگریک بلێسه ده‌دات که ده‌تسووتینی و وتم: (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) له‌ دووپات کردنه‌وه‌ی ناوه‌که‌شی چیژم وهرده‌گرت) له‌سینه‌ی تو‌دا ئاگریک هیه که من ده‌سووتینی. ژنه‌که پیکه‌نی و وتی کتی به‌تۆی و توه که له‌سینه‌ی مندا ئاگریک هیه که تو ده‌سووتینی. وتم باوکم ئه‌م قسه‌یه‌ی کردوو. ژنه‌که ده‌ستی منی گرت و نای به‌سینه‌ی خۆبه‌وه واته سه‌ر کراسه‌که‌ی و وتی ئایا تو لیره‌دا هه‌ست به‌ بوونی ئاگرده‌که‌یت و ده‌ست ده‌سووتنی؟ و تم نا... ژنه‌که کراسه‌که‌تانه‌که‌ی برده‌دواوه ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سینه‌ی خۆی و وتی له‌وانه‌یه کراسه‌که‌ی من نه‌یه‌یشته‌ی هه‌ست به‌و ئاگره‌ بکه‌یت و... ده‌ستت لیره‌ دابنی و پروانه ئایا ئاگر له‌سینه‌ی مندا هیه یان نا؟ من نه‌ته‌نهما هه‌ستم به‌ئاگر نه‌کرد، به‌لکو هه‌ستم کرد کاتییک که ده‌ستم خسته‌سه‌ر سینگی، له‌خۆمدا هه‌ستم به‌ له‌زه‌تیکی بی هاتاکردو ژنه‌که کاتییک که زانیی خۆراگری منی تیک شکاندوو، وتی (سینۆهه) وهره با پرۆین بخۆینه‌وه و من وه‌کو که نیزی که خۆی ده‌خاته به‌رده‌ست خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، خۆم ده‌ده‌مه ده‌سته‌وه. من که له‌پیشیاری ژنه‌که ترسا بووم، وتم (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) چاوپۆشی له‌من بکه، چونکه من ده‌ترسیم.

ژنه‌که وتی له‌چی ده‌ترسیتی؟ و تم له‌ تو ده‌ترسیم و ناویرم بیم بۆ مالم. ئه‌و به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی کوری فیرعه‌ون له‌ئاره‌زووی مندا به‌وه‌ گه‌نجه

(۱) شوره: ماده‌به‌کی سپی و بلورینه که وه‌کو خۆی وایه‌و له زه‌وییه شوره‌کاندا به‌دی ده‌کری و به شیوه‌یه‌کی کیمیاویش دروست ده‌کری و بو دروست کردنی باروت به‌کار دیت -ئه‌زۆتانی پۆتاسیۆم- و. کوردی.

(۲) دنیه: یان دین -که‌میک که‌متر له یه‌ک گرام واته نۆسه‌د میلی گرام وه له‌وانه‌یه هه‌ر ئەم وشه‌یه بیته که دواتر بووه به دینار- و.

(۳) وشه‌ی (نه‌فر) له زمانی میسری کۆن به واتای جوانه‌و، (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) که دووباره کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (جوان)ه، موباله‌غه‌ی سیفه‌تی جوانییه‌و ئەم جوژه زیده رۆییه له زمانی فارسیشدا هه‌به. وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌لین (زۆر زۆر وربا)، به‌لام له نووسیندا ئەم جوژه زیاده وه‌سف کردنه له (فصاحه)ه‌وه دووره ته‌نها له قسه‌کردندا به‌کار دیت - وه‌رگێر.

ده‌وله‌مه‌نده‌کان حه‌لقه‌ی زێرم ده‌ده‌نی که رۆژتیک یان شه‌ویک له‌گه‌ڵ مندا به‌سه‌ر به‌ن و من داواکارییه‌که‌یان رته ده‌که‌مه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوازیاری تۆم و تۆ جوانترین لای میسری و من هه‌رگیز پیاویکم نه‌دیوه وه‌کو تۆ قۆز بیته.

وتم (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) به‌زه‌بیته پیمدا بیته‌وه و رازی مه‌به‌که من خۆم وه‌کو پیاوه‌کانی تر لێ بکه‌م و پاکیی خۆم له‌ده‌ست بده‌م. چونکه پیاویک که‌له‌گه‌ڵ ژنیکدا که (ئاموون) بۆی دانه‌نایته، بنووت، پاکیی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات. ژنه‌که به‌پیکه‌نینه‌وه وتی (سینۆهه) تۆ زۆر ساده‌ی و من پیم سه‌هیره که ژنه‌کانی (ته‌به‌س) چۆن هه‌تاوه‌کو ئیستا یه‌خه‌یان نه‌گرتووی. چونکه مه‌حاله‌ کورپکی جوانی وه‌کو تۆ له‌کۆلانه‌کانی ئەم شارهدا پیاسه بکات و چه‌ند کچی شوپنی نه‌که‌ون، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ دایک و باوکتدا بسوورپیتته‌وه.

پاشان وتی (سینۆهه) ئیستا که ناته‌ووت بیته بو مالی من، که له‌وی له‌گه‌ڵتدا رابویم، دیارییه‌کم بده‌ری. ویستم هه‌لقه‌ زیوه‌که‌ی که ژنه دووگیانه‌که دابووی پیم، بیده‌مه‌ ئه‌و، به‌لام ئه‌و وتی ئەم دیارییه‌ شایسته‌ی من نییه و تۆ ده‌بێ دیارییه‌کم بده‌یتێ که‌شایانی یه‌کیکی وه‌ک من بیته.

وتم من که‌نجیکی هه‌ژارم و دایک و باوکیشم هه‌ژارن و ناتوانم دیارییه‌کی گرانبه‌هات بده‌م. ژنه‌که وتی که‌واته تۆ دیارییه‌ک له‌من وه‌رگه‌ره‌و ئه‌نگوستیله‌یه‌کی له‌په‌نجه‌ی خۆی ده‌ره‌یناو روانیم ئه‌نگوستیله‌که‌ نقیمتیکی سه‌وزی له‌سه‌ره‌و پیتشه‌کی منی کرد. ویستم ئه‌نگوستیله‌که‌ی لێ وه‌رنه‌گرم، به‌لام ئه‌و وتی من ژنیکیی ده‌وله‌مه‌ندم و ئه‌گه‌ر ئەم ئه‌نگوستیله‌یه‌ بده‌م به‌تۆ، کار له‌من ناکات به‌لام ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که تۆ من فه‌رامۆش نه‌که‌یت و به‌لکو رۆژتیک بیته و تۆ واز له‌م شه‌رم کردنه به‌ینیت و بیته‌لام و له‌و رۆژدا ده‌توانی له‌بری ئەم ئه‌نگوستیله‌یه‌ دیاریی گرانبه‌هام بده‌یتێ. ئه‌نگوستیله‌که‌م لێی وه‌رگرت و ئه‌و به‌بزه‌یه‌که‌وه لیم جیا بووه‌وه‌و هه‌ستم کرد که له‌ دای ده‌رچوون له‌په‌رستگا، سواری که‌ژاوه‌یه‌ک ده‌بیته و ده‌گه‌رپیتته‌وه مالی خۆی.

نامۆزگاری هونه رهندی په بیکه رتاش

(پاتوور) پزیشکی دهسه لاتدار که به سه رقلیشین ناوی دهرکردبوو ته و روژهی که هاته مالمان و نانه کهی خوارد، له لای باوکم پتی وتم له خانهی ژیاندا ده بی ملکچ و گوئی رایه ل بی و هیچ کاتی ره خنه نه گری و هه رچییان وت و هری بگری، به لام من که نه مده توانی ههستی به دووی راستی ویل بوونم دامرکینم هه ر ده موت (بوچی؟).

پزیشکه کانی پاشایه تی که له خانهی ژیان بوون و ماموستامان بوون، ههروه ها قوتابییه کانیش له م له شوین گران و پرسیارکردنه ی من بیزار بوو بوون و سالی سییه می خویندنم به ته و اووی تیگه یشتم که (پاتوور) بوچی نه یوت نابی ره خنه بگری و هه رچییان وت بی چند و چوون بیسه لمینه. به لام باسم کرد که زانایی وهک تیزابه و دهروونی مرؤف ده سووتینی و پیای ژیر ناتوانی وهک خه لک خوی بی عه قل بکات و وهک نه وان نه زان بیت. یه کیک که له بنه رته دا نه فامه له نه فامیه که ی خوی دلگران نابی، به لام نه وه که سه ی هه ست به راستییه کان ده کات ناتوانی خوی ها ورهنگی نه وه نه فامانه بکات.

کاتی که من دهمدی نه وه پزیشکانه ی له هه موو جیهاندا ناوبانگیان دهرکردبوو و نه خویش له نهینه وا و بابله وه بو چاره سه رکردن ده هاتنه لایان و نه وان نه وهنده تیگه یشته ووییان نه بوو که بزنان بوچی نه م جو ره دهرمانه ده دهنه نه وه نه خویشه و هه ر ده لاین له کتیب وانوسراوه، ئیتر من نه مده توانی بیدهنگ بم و خو م پی رانه ده گیرا. نه نجامی ره خنه گرتن و پرسینه وه کانم وای کرد له خانه ی ژیان به ربه ستیان خسته به رده م پزیشکه وتن و قوناع برینه کانم و نه یانه یشته

نه وانه ی پیکه وه قوتابی بووین پیش من که وتن و چند قوناعیکیان بری، به لام من له سالی سییه مده له خانه ی ژیان به جی مام نه گه رچی نه توانم بلیم له ناو هه موو قوتابییانی نه وی هیچیان وهک من کارامه و لیها توو نه بوون و هیچیان نه وهنده ی من شه یدای کاره که ی نه بوو. به خوشحالییه وه ده لیم له و ماوه یه ی که به نه مری پزیشکه تاییه تییه کان دووا که وتبووم، ناوی (ئاموون) م به سه ر دهمدا نه هات و ته نها لییانم ده پرسی (بوچی؟).

چونکه نه گه ر باسی (ئاموون) م بگردایه و بموتایه که (ئاموون) نه یزانیوه و هه ر له بهر نه وه نه زانینه شی خه لکیشی دوو چاری هه له کردوه، له خانه ی ژیان دهریان ده کردم و ئیتر نه مده توانی له ته به س بخوینم و ناچار ده بووم برؤم بو سوریا یان بابل له ژیر ده ست پزیشکیک هه تا کوتابی ژیانم کارم بگردایه. به لام نه وه پزیشکانه بو دهرکردنی من هیچ به لگه یه کیان نه بوو و ته نها شتی که له ده ستیان ده هات نه وه بوو که نه هیلن قوناعی به رزتر بپریم.

پاش نه وه ی چند سالی به سه ر مانه وه م له ویدا تیپه ری، روژیکیان جل و بهرگی قوتابخانه م له بهر داکه ند و خو م خاوین کرده وه و به جلکی ناسایی چومه دهره وه ی خانه ی ژیان، بو نه وه ی سه ریک له دایک و باو کم بده م. کاتی به سه ر شه قامه کانی ناوشاری ته به س-دا تیده په ریم، بینیم وه زعی شار زور گو زاوه و خه لکیکی زور له دانیشته ووانی سووریا و ره ش پیسته کان به جل و بهرگیکی که شخه به ناوشاردا ده سووران وه، له کاتی کدا که پیشتر ژماره یان نه ده گه یشته نه وه هه مووه.

ههروه ها له هه ر لایه که وه دهنگی مؤسیقای سربانی (مؤسیقای ولاتی سووریا-وهرگیی) ده هات که تایبه ت بوو به و خانانه ی رابواردنی تیده کرا. نه گه رچی له شاردا ناسه واری ده وله مه ندی و خو شگوزهرانی زیاد بوو بوو، به لام خه لکیم په ریشان ده بینی، وهک بلتی چاوه پروانی تووش بوونی کاره ساتیک بن

و له بهر ئه وه ناتوانن كه لك له م كاته ی ئیستا وهریگرن و دلخۆش بن. منیش وهك ئه وه خه لكه دلتهنگ بووم، چونكه ده مزانی ته مه نم به خۆرایی له وه خۆتندنه گه یه دا به سه ر ده چی و ناهیلن بۆ قۆناعی به رزتر ده رچم.

كه چومه ماله وه به بیینی دایك و باوكم كه ههردووکیان پیر بوویون زۆر خه مباربووم. باوكم له بهر به ساله چوویی نه یه ده توانی به ئاسانی كاغه ز بخۆنیتته وه و ده بوایه كاغه زه كه ی به لووتیه وه بنوساندایه و دایكم به س باسی مردنی خۆی ده كرد و زانیم كه ئه وو باوكم به له ده م خۆ گرتنه وه یه کی زۆر و كه م خه رج كردن توانیویانه قه بری له لای رۆژئاوای رووباری نیل بکرن و منیان له گه ل خویاندا برد كه قه بری دایكم ببینم كه باوكیشم ده بوایه هه ر له ناو ئه وه گۆرهدا بشاردرایه ته وه، قه بره كه به خشت دروست كرابوو له خانویه کی بچووك پیتك هاتبوو كه دیواره كانی شكّل و شتیه و وشه ی ئاسایی پتیه بوو.

دایك و باوكم له سه ره تای ژن و میردایه تییه وه له ئاره زووی ئه وه دا بوون كه گۆرپکی له به رد دروست كراویان هه بی بۆ ئه وه ی له ئاینده دا هه تاو و باران و لافاوه ئاساییه كانی رووباری نیل کاری تی نه كات و تیکه نه دات، به لام به و ئاره زوو نه گه یشتبوون و ناچار گۆرهدا یان له خشت دروست كرده بوو.

ئه و شۆینه ی گۆرهدا ی دایك و باوكمی لی بوو قه بری فیرعه ونه كانی میسر له دووره وه وهك قووجهك هه ره م ئه بینرا و، هه ر كاتێ قووجه كه كانیان ده بیینی هه ناسه یه کی ساردیان هه لته كیشا، چونكه ده یان زانی ئه و ئه هرامانه هه رگیز ویران نابن و باران و خۆر و هه لسانی لافاوی نیل كار له دیواره كه ی ناكات.

من كتیبیکی (مردوه كان) م بۆ دایك و باوكم نووسیبووه وه كه له نووسیندا هه له ی تێدانه بوو، بۆ ئه وه ی دوای مردنیان ئه و كتیبه له قه بره كه یاندا بیته و له و دنیا به هۆی هه له ی نووسینه كه ریگا ون نه كهن. كاتێ له سه یر كردنی گۆرهدا بوینه وه به ره و مالّ گه راینه وه و دایكم خواردنی بۆ هینان و باوكم له باره ی خۆتندنه كه مه وه پرسیاری لی كردم و وتی: كورم له باره ی مردنی خۆت چ بیرتكت

كردۆته وه؟^(۱)

وتم: باوكه من هیشتا هیچ ده رامه تیکم نییه كه جارێ بیره مردن بکه مه وه و هه ر كاتێ شتیکم هه بوو ئه وسا بیره له ژبانی ئه و دنیا ده كه مه وه.

كاتی رۆژئاوا دایك و باوكم به چی هیشته و پیتم وتن ده چمه وه بۆ خانه ی ژبان، به لام دوای ده رچوونم له ماله وه به ره و قوتابخانه ی هونه ره جوانه كان كه له په رستگه یه كدا بوو كه و قه بری، چونكه یه کی له هاواری كۆنه كانم له وی بوو. ئه م هاوارییه م كورپك بوو ناوی (توقس) بوو كه لیها تووییه کی زۆری له هونه ره جوانه كان هه بوو و ماوه یه ك بوو نه مدیوو.

كاتێ كه چومه ژووره وه ببینم كه قوتابییان به رتینمایه مامۆستا كه یان خه ریکی كار كردن و به بیستنی ناوی (توقس) كه من پرسیم، به رقه وه هه موویان تفیان كرد و یه كێکیان وتی: لیته ده ربان كرده وه.

یه كێکی تر وتی: ئه گه ر ده ته وی بیدۆزیتته وه بچۆ بۆ جیگایه ك كه جنیو به خواجه كان ده دن، چونكه توقس جنیو به خواجه كان ده دات. یه كێکی تر وتی هه ر شۆینیک كه مشتومری تیدا ده كری توقس له ویدا یه و له دوای هه موو پیتك دادانیک زامداری ده كهن.

به لام كاتێ مامۆستا چوو ده ره وه و قوتابییان زانیان له وی نه ماوه وتیان: ده توانی له خواردنگه یه ك كه ناوی (گۆزه ی سووریا) یه بیینی و ئه م دوكانه له كۆتایی گه ره کی هه ژاره كان و سه ره تای گه ره کی ده له مه نده كانه و هونه رمه نده نه بووه كان و ئه وانیه لیته ده رده كرتین شه وان له ویدا كوده بنه وه و جیگای دانیشتیان ئه وییه .

من به بی ماندوو بوون دوكانه كه م دۆزییه وه و سه یرم كرد توقس به كراسیکی كۆنه وه له سووچی دانیشتوو و وادیار بوو تازه به شه ر هاتبی، چونكه نیو چاوانی ئاوساوییه کی پتیه دیار بوو. توقس كه منی بیینی ده ستی هه لپری و وتی: سینۆه تۆ له كوی و ئیره له كوی و چۆنه ریت كه وتۆته ئیره؟ من وام زانی بووی

به پزیشکیتی گه وره.

وتم: زۆر دلته نغم و پیوستیم به هاوړتییه که له گه لبا دانیشم و که می بخوبینه وه، چونکه باو کم ده لای که می نوشینه وه بۆ لابرندی خه م و په ژاره به سووده و له و رووه ده دلگرام که کهس نییه وه لای (بچی؟) په کانم بداته وه و کاتی ناتوانن جوابم بده نه وه به چاوی شیتی سه یرم ده که ن.

(توقس) دهسته کانی نیشان دام که پیم بلای بۆ کړینی خوار د نه وه کانزای پی نییه. به لای من دوو حه لقه زیوه که می که له ده ستمدا بوو نیشانم دا که په کتیکان هی ژنه دوو گیانه که بوو. بانگی خاوه ن دوکامان کړدو که هاته پی شیه وه دهستی به نه ژنویه وه ناو داچه میه وه و من لیم پرسی: چ جوړه خوار د نه وه په کتان هه یه؟

وتی: لیبره دا هه موو جوړه خوار د نه وه په ک هه یه و خوار د نه وه کان له پیتی رهنگا و رهنک دیته به رده ستان بۆ نه وه ی به سه یر کړنه که می دلتنان زووتر شاد بیته.

توقس پتی وت: خوار د نه وه په کمان بۆ بیتن که عه تری نیرگی تیکه ل کرابی.

به نده په ک هات و ناوی به ده ستمدا کړدین و دواپی قاپی ناوکه شووتی برژاویان له سه ر میزه که دانا و دواپی خوار د نه وه ی هیتا. نه و پیکانه ی شه رابه که می تیا بوو تنک و رهنکا و رهنک بوو. توقس خوار د نه وه که می به یادی نه وه ی قوتابخانه ی هونه ره جوانه کان و ماموستا کانی تووشی خوی مرؤف قوتو تده ر بن نوشی و منیش به یادی تووش بوونی کاهینه کانی (ناموون) به هه مان خودا نوشیمه وه، به لای به هیواشی قسه م ده کړد. توقس وتی: مه ترسه هه موو موشته ریبه کانی نه م دوو کانه وه ک نیمه خاوه ن بیرو پای نازادن. له دواپی دوو پیک خوار د نه وه نووری شه رابه که دلای رووناک کړدینه وه و من وتم: له خانه ی ژیان من له ره ش پیسته کان زۆر سوو کتر سه یر ده کړیم و هه ل سوکه وتیان له گه ل مند او هک تاوانباریک وایه.

توقس وتی: بۆچی نه و رفتارته له گه لدا ده که ن؟

وتم: له بهر نه وه ی که ده پرسم (بچی؟).

توقس وتی: تو شایانی گه وره ترین سزا کانی، چونکه کاتی که ده لیتی (بچی؟) به گژ تاپین و باوهر و سامان و توانای نه و که سانه دا ده چی که له میسر دا فه رمانه وایه ده که ن و نه وان ده زانن که پرسیا ره که می تو بناغه ی ده سه لات و ده وله مه ندی و به خته وه ریبان نه له رزینی و ناچار دهن دهرت بکه ن و پیم سه یره چونه هیتستا دهر نه کراوی و چاره نووست وه ک نیستای منی لی نه هاتووه. نه مانه ی تو ده بیینی نه گهر چی له روی رووخسارو رهنک و بالایان و ته نانه ت باوهره تاپینه کانی شیان لیک جیاوازن، به لای له یه ک رووه وه باوهریان وه ک یه که و له سه ری کوکن، نه ویش نه وه یه که نه م خه یال و بیرو باوهره پووجه و نه م پیکهاته یه رابگرن، چونکه نه م پیکهاته یه به رده وام له به رزه وه ندی خو بان و مال و مندالتیان دایه و نه وان له میزه ده سه لاتیان رویش تووه به سه ر نه م بارودوخه داو هیز و توانا و ده وله مه ندیبان له حیساب ده رچووه. جا تو که ده لیتی (بچی؟) ده ته وی بناغه ی نه م پیکهاته یه برووخینی و نه فامی نه وان ناشکرا بکه ی.

ده بی بزانی نه وان نه گهر چی له ناو یه کیشدا ناکوک بن، به لای زۆر ناساییه دژی تو یه ک بگرن و له ناوت بیهن، چونکه مه ترسی تو له ناکوکیه کانی نیوانیان زیاتره. هه تا میسر بیی و قووجه که کان له م ولاته دا بمینی نه وان نه م پیکهاته یه به هه موو بیرو باوهره پووجه کانیانه وه ده پاریزن نه گهر چی سه ده ه زار که سی وه کو توش له ناو بیهن، چونکه ده سه به ری پایه داری و ده سه لاتیان و هه ر که سی دژیان بوه ستی به ناوی ناموون یان به ناوی فیعه ونه وه ده یکوژن.

دواپی توقس وتی: کاتی که چوومه خوتیندنگه ی هونه ره جوانه کانه وه نه وندده دلخوش بووم که وام ده زانی له دوا ی مردنم له نه هرامدا ده منیژن. ده ستم به کار کړدو به پینوس له سه ر له وحه کان وینه م ده کیتشا و دواپی خاکی (رؤس) م^(۲) بۆ

دروست کردنى په يکەر به کارده هیتنا، له پیتشا قالبی هەر په يکەر یکم به میو پرده کرده و بۆ ئه وهى له سهر ئه و قالبه په يکەر به دردییه کهى دروست بکه م، من وهک تینویهک و ابووم که گه یشتبیتته ئاو و همموو کار یکم به تامه زرۆیه کهى زروره و ئه نجام ددها. تا ئه و رۆژهى که ویستم به حه ز و ئاره زووى خۆم وینه و په يکەر دروست بکه م، به لām له پرتکا مامۆستاکانى ئه وى نارەزایان دهرپرى و وتیان ئه م په يکەر هى تو ده ته وى دروستى بکه ی پیچه وانەى یاسایه و، وهک چۆن پیته کانى ئه لف و بى یهک شپوه یان هه یه و به جوړیكى تر نانووسرى، ئه و وینه و په يکەرانه ش له هونه ره جوانه کاندای شپوهیه کهى دیارى کراوى هه بوو و نه ده بووایه له وانه لات بدایه و شپوهیه کهى تازه رهنگیكى نویت به کاربهیتنايه. له سهره تای دروست بوونى هونه ره جوانه کان شپوهى دانیشتنى پیاوئ که له سهر زوى دانیشتبى یان وهستابى دیارى کرابوو و ئیمه ده بووایه وهک باوکامان و پیشینه کامان شپوه مان دروست بکر دایه و له سهره تای دروست بوون، هونه رهمه ندان شپوهى هه لبرینى دهست و پتی گوئ دریژیان له کاتى به رى رۆیشتندا دیارى کردبوو و ئه گه ر پیچه وانەى ئه و شپوهیه وینه یه کمان دروست بکر دایه به کوفر له قه لām ددرا و به و که سه یان نه ده وت هونه رهمه ند، به لکو پیتیان دهوت هه رکهس به پتی یاسا وینه بکیشیت و په يکەر داتاشى لیره دا جیى ده بیتته وه و، کاغەزى (پاپیروس) و خاکی رۆست و بهرد و رهنگ و پینوس و کهرسته ی بهردتاشى ده دهینى و، ئه وهى ئه مانه ره چا و نه کات و چا و له پیشینه کان نه کات له قوتابخانه دهرى ده که ی.

سینۆهه، منیش وهک تو بووم و به مامۆستاکانم دهوت بۆچى ده بى وابى؟... بۆچى ئاوها نه بى؟ بۆچى ده بى سینه ی په يکەر هه موو کاتى رهنگی شین بیت و چاوه کانى سوور بیت...؟

ئایا باشتر نییه چاوى (بته که) رهش بکه ین و کراسه کهى هاوهرهنگى پارچه کانى بهرى بکه ین؟...، به لām کاهینه کان که له هه موو جیگایه ک مامۆستا

و فیرکهرن، له و قوتابخانه یه دهریان کردم و بۆهش ئیستا له م دوکانه دا به سهرو چاوى شینه وه بوو ده مبینى.

سینۆهه، هه رچه نده کاهینه کانى په رستگه له و قوتابخانه ی که له ناو ئه و په رستگایانه دا دروستیان کردوو به هه ر دوو دهست بیروباوهر و رى و ره سمه کانى خۆیان له باوهش گرتوووه ده یپاریزن و هه ول ددهن هه موو هزرتىکى نوئ له مندال داندای بخنکیتن و هه موو هه نگاوانان و گوړانیکى به ره و پیتش چوون بوه ستیتن، به لām من به باشى هه ست ده که م که ئه م دنیا یه به شپوهیه کهى سه رسور هیتنه ر گوړاوه. ئه م خه لکه ی ئه مرۆ به شه قامه کانى شاردا ده سوور پینه وه ئه گه رچى هیتشتا باوهریان به ئاموون و خوایه کانى تر ماوه، به لām ئیستا لیتیان ناترسن و له جل و بهرگ پۆشین زۆر که م ته رخه م بوونه و ئه م گوئ نه دانه گه یشتۆته راده ی بيشه رمى، له بهر ئه وهى خه لکى به بى ئابرووییه کهى زۆروه و سنگ و سکی خۆیان به پارچه ی رهنگا و رهنگ داده پۆشن. خوایه کان مرۆقیان به رووتى دروست کردوو بۆ ئه وهى به رده وام رووت و قووت بن و هه رگیز له شیان دانه پۆشن، ته نانه ت ژنه کانیش وهک پیاوان بيشه رم بوونه و جلکه کانیان سینگ و سکیان داده پۆشن^(۳).

من هه رکاتى بېر له م بارودۆخه ده که مه وه له و گومانه دام که ئیمه له کو تایی دنیا داین و به زوویى ئاخر زمان (رۆژى دواى) دیت. ئه گه ر په نجا سāl له مه وه به ر ژن یان پیاو کراسیتى له بهر بکر دایه که سینگ و سکی دابپۆشبیایى، به تاوانى ریز لى نه نانى خوایه کان به ردباران ده کران و ئیستا هه مان ژن و پیاوانه به ئازادى له شاردا ده سوور پینه وه. ئاه...! که ئه م دنیا یه چه ند کۆن بووه و خو شى له وانه ی که دوو هه زار سāl بهر له ئیستا ئه م قووجه که گه وره یه فیرعه ون و هه زار سāl بهر له ئیستا ئه م قووجه که بچووکانه یان دروست کردوووه رۆیشتن و نه مان که ئه م بارودۆخه ببینن.

پیکه کانى شه راب جگه له وهى دلئى رووناک کردبووینه وه گیانیشى سووک

کردبووین و دتوت په پره سیلکه یین که له پاییزاندا د درده که وتین.
 تومس وتی: وا باشته که هه لاسین و بچینه شوینتی، سه ماگردنی چاو لی
 بکه یین، بو ئه وهی ئه مشه و چی دی بیر له (بوچی؟) نه که یینه وه.
 بانگی دوکانداره که م کردو که نزیک که وه ته وه دهستی به ئه ژنویه وه ناو
 چه مییه وه و یه کتی له حه لقه زیوه کانم داپتی که به های خوار دنه وه و ناو که شووتییه
 برژاوه که هه لبرگرتی و دوا ی لی دهر کردن چند حه لقه مسیتی دامه وه و یه کتی له
 مسه کانم به به خشیش دایه ئه و به نده یه ی شه رابی بو هیناین و ئاوی به ده ستدا
 کردین.

که ویستمان بیینه دهر وه مه ی فرۆشه که داچه مییه وه و وتی: ئه گه ره حه زتان
 له ئاوازی کچه سریانییه کانه من ئاماده م بتان به مه ئه و گه ره کانه، یان ناو و
 نیشانی گه ره کی کوچکه ره کانتان بده می به مه رجی پاره ی گۆزه به ک خوار دنه وه م
 بده نی.

من چه نده ها جار شه وان له گه ل باو کمدا بو چونه مالی نه خو شه کان به
 شه قامه کانی شاردا دهر ویشتن، به لام تا ئه و شه وه چونه تیی باری ناو وه ی ئه و
 مالانه م نه ده زانی. تومس منی برده ناو خانویه کی بچووک له و مالانه که ناوی
 خانووی (پشیلهی تری) بو و له ویدا فه رشی نه رمیان راخستبو و له بان
 چراکان سه رجای زه ردیان لی دانا بوو.

من وتم: موسیقای سریانیم حه ز لیه و ئه گه ره بمان به ی، ئه و مه رجته جتی به
 جتی ده که م...

ژنه جحیله کانی ئه و جیگایه له رو شنایی ئه و تیشکه زه ردانه جوانتر ده هاتنه
 به رچاو و هه ندیکیان خه ریکی شمشال لیدان بوون و هه ندیکی تر سه رگه رمی
 عوود لیدان بوون. یه کتی له کچه کان کاتی که منی بینی شمشاله که ی داناو
 هه لسا هاته لام و دهستی خسته سه ر دهستم و کچیکتی تر له تومس نزیک
 بووه وه و ئه ویش دهستی خسته سه ر دهستی تومس و کچه که ی لای من دهستی
 به رز کرده وه و سه یری کرد، له پاشان روانییه سه ره تاشراوه که م و وتی: له
 قوتابخانه ی پزیشکی ده خوینتی یان ماف، یان بازرگانی و ئه ستیره ناسی. دوا یی
 سه یری تومسی کردو چونکه دهستی تومس له دهسته کانی من در تر بوو هه مان کچ
 پیی وت: تو قوتابی هونه ره جوانه کانی چونکه دهستی په یکه رتاشان له دهستی
 قوتابییه کانی پزیشکی و قوتابیایی شوینه کانی تر زبر تره.

دوکانداره که وتی: حه ز ده که ن مالی ئه وان هتان نیشان دده م که موسیقا و
 ئاوازه کانیان ده نگیکتی دلگیران هه یه و که دلتنان پر له شادی ده کات و ئه وان به
 خو شیییه وه پیشوازی و میوانداریتان لی ده که ن و دهنه خوشکتان.
 به لام تومس رازی نه بوو و منی له دوکانه که برده دهر وه و به سه ر
 شه قامه کانی شاردا که وتینه ری.

دوا جار به هوی زیاده نوشی ته واو له بیرم نییه چی روویدا و وا هه ست ده که م
 که له گه ل رهش پیستنی دهسته و یه خه بووم و کاتی هاتمه وه هوش خوم له دهر وه ی
 ماله که دا له نیو جوگه یه کی ئاو دییه وه و حه لقه زیو و مسه کانم پی نه ما بوو و

شاری ته به س شه و و روژی بو نه بوو و له شه ویشدا وه ک روژ خه لکی له
 شه قام و کولانه کانی شاردا هاتوچوبان ده کرد. ده وله مه نده هه وه سبازه کان به

بیرم له و ته کانی باو کم کرده وه که دهیوت مرۆف که زۆری خوارده وه ئاکامه که ی
ئه وه ده بیته که خۆی له جوگه له ئاو پکدا ده بینیته وه. تومس برده میه که ناری
رووباره که بو ئه وه ی له وئ ده ست و سه ر و چاوه قوراویه که م بشۆم.

کاتی که گه رامه وه خانه ی ژیان هه تا وه له هاتبوو، هه رچه نده له به ر
خواردنه وه ی زۆر، نه هاتبوو مه وه سه رخۆ، به لām خۆم گه یانده به شی نه خۆشیییه کانی
گوئ، چونکه له و رۆژهدا ده بوایه له وئ ئیشم بکرا یه .

له رپه وه که دا مامۆستا که م که پزیشکی پاشایه تی و پسپۆری تایبه تی
نه خۆشیییه کانی گوئ بوو تووشم بوو و روانیییه جله دراوه که م و ئاوساوییه که ی
سه رم و وتی: ئایا دوینتی شه و به شه ر هاتوی؟

من سه رم دانه واند و ئه و وتی: چاوه کانتیم نیشان بده. که سه یری چاومی کرد
دوایی زمانیشمی بینی و مه چه کی دهستی گرتم و ههستی له لیدانی دلم راگرت
و وتی: تو دوینتی شه و زۆرت خوارده ته وه و بو قوتاییی خانه ی ژیان زیاده نو شی
خرابه، چونکه ناهیتلی کاره کانی نه نجام بدات و نه گه ر خۆت چاره سه رنه که ی تا
سبه ینتی بئ حال و شه که ت ده بی و ناتوانی به ئاگاوه کار بکه یت، وه ره با هه ندئ
(سه هل) ت^(ه) بده می که ناو سکت خاوتین بکاته وه و ئاسه واری سه رخۆشیت
پیتوه نه مینتی، به مه رجی چی دی نه لینی (بوچی؟) چونکه له خانه ی ژیان چوون
بو ماله کانی رابواردن و خوارده وه نا به جی نیبه، به لām پرسباری (بوچی؟)
عه بیکی گه وره یه .

من تا ئه و شه وه هه رگیز له نزیکه وه له گه ل ژنی کدا گفتم گوتم نه کردبوو و
نه مده زانی هاو نشینی کردن له گه ل ژناندا تا ئه و راده یه ده بیته هۆی ئارامی و
هیور بوونه وه ی مرۆف. دوا ی ئه وه که لکم له کاته کان وه رده گرت و هه ر زیو و
مسیکم ده ست بکه و تایه نه چووم له و مالانه دا سه رفم ده کردو له به رئه وه ی، چونکه
هه ندئ له نه خۆشه کان مس و نه گه ر ری بکه و تایه زیویان ده دا پیتیان، په یدا کردنی
کانزا بو ئیمه زه حمه ت نه بوو.

له وه به دواره ههستم کرد مامۆستا کانی ئه وئ که له رابردوودا خراب ده یان
روانییه من، هه لئو یستیان گو رابوو، نه گه رچی ده یانزانی به مه به ستی رابواردن و
خۆشگوزه رانی هاتو چۆی ئه و مالانه ده که م و تیگه یشتبوون که وه ها خووم پیتوه
گرتوه که ئیتر بیرم له ره خنه گرتن نه ده کرده وه .

له ماوه ی ئه م بارو دۆخانه دا فیرعه ون که ناوی (ئامن هوتپ) بوو به سه ختی
نه خۆش بوو و پزیشکه تاییه تییه کانی کۆشک چاره سه ریان پئ نه ده کرا. هه ر
چه نده له په رستگای ئامووندا رۆژانه قوربانیییه کیان بو ده کرد، به لām ئاسه واری
چاکبوونه وه له جهسته ی ده رنه ده که وت. ئه یانوت پاشا له گه ل ئه وه شدا که کوری
خوایه له خوا (ئاموون) تووره بووه چونکه چاره سه ری ناکات .

فیرعه ون دهسته یه ک خه لکی نارده نه ینه وا که که وتۆته نیوان (دوو رووبار)،
بو ئه وه ی له خوا ی نه ینه وا که ناوی (عه شتار) ه داوای یارمه تی بکه ن بو چاک
بوونه وه ی. ئه وه نده ئه م بابه ته له رووی نه ته وایه تییه وه سه ر شو ری بوو، که که س
نه یده وپرا به دهنگی به رز بلتی فیرعه ون بو چاره سه ر کردنی خۆی داوای یارمه تی
له خوا ی نه ینه وا کردوه و به رده وام و به هیواشی ئه م بابه ته باس ده کرا.

رۆژی په یکه ری خوا ی نه ینه وا هاته (ته به س) له وه و بینیم هه ندئ پیوا ی
ئایینی که ریشی درپژ و لوولیان هه بوو ده وره ی بته که یان دا بوو.

له گه ل ئه وه شدا که من خۆم به قوتایییه کی رووناکبیر ده زانی، هاتنی خوا ی
بیانیم له لا گران بوو و زانیم که هه موو قوتاییییانی خانه ی ژیان وه ک من پیتیان
ناخۆشه .

خوا ی بیگانه ماوه ی هه فته یه ک تا به ر له به رزبوونه وه ی ئاوی نیل له
ته به س- دا مایه وه، به لām ئه ویش نه یتوانی هیچ شتیکی به سوود بکات و
چاره سه ری پئ نه بوو و ئیمه هه موومان له م سه رنه که وتنه ی خوا ی نه ینه وا دلخۆش
بووین.

پاتوور سه ر قلیشینی کۆشک، وه ک پزیشکه کانی تری تایبه ت به پاشایه تی

دههاته خانەى ژيان. ئەگەرچى ئەویش تا ماوهیهک وهک ئەوانى تر رووى لىم نهبو، بهلام کاتى که زانىى ئىتر چند و چۆنجان لهگهڵ ناکهه و وازم له (بوچى؟) بهکان هیناوه له گهلامدا رووى کرایهوه و روژتیک وتى: سینهوه باوکت پیاویکی گهوره و شهریفه، بهلام وهک ههموو گهوره پیاوانى راستهقىنه ههژاره و من به پىزانىنى دۆستایهتیی باوکت و ئەو ریز لىنانهى بو ئابروومهندى و گهوهیى ئەو دهیگرم دههوى چاکه بهکت لهگهلامدا بکهه و یارمهتیت بدهه.

من نه مهدهزانى (پاتوور) ئەیهوى چ یارمهتیهکی من بدات تا ئەوهى روژتیکیان بیستم وتیان پاتوور بو قلیشاندى سهرى فیرهون دهچیته کۆشكى پاشایهتى..

١ - خوینهران دهیى ئاگانان له ههموو ئەو خاله گرینگانه ههین که ئەیخوینهوه و بزنان که ئەمانه ههمووى راستیهکی میژووویهوه و گرنگی و بههائى ئەم کتیهبه که وهرگیتێدراوه تهوه سهه ههموو زمانىكى زیندووى جیهان، له وهدايه که ههمووى واقیعییهوه رووداویکی میژووویه . ههه بهم بۆنه بهشوه لێره دا باوکىكى پیر که له سههه مه رگدايه له کوردهکى ده پرسی (چ بیریکت له مردن کردۆتهوه) چونکه له میسرى کۆن له کاتى گهیشته ته مهنى روشد تا کاتى مردن ههه بیریان له ئاماده کردنى کهل و پهلى ژيانى دواى مردن ده کردهوه و ئەهه راکان (قوچه کهکانى) میسریش ههه بو ئەو مه بهستهیه - وهرگیتێ .

٢ - خاکی رۆس : گلی سوور

٣ - خوینهران دهیى تیبینیى ئەوه بکهه ، ئەم شتانهى که نووسراوه راستیهکی میژووویه و له میسرى کۆن خه لکی سینگ و سکی خۆیان دانه پۆشیوه . - وهرگیتێ .

٤ - چوار ههزار سال له مه وه بهر له ولاتى میسرژن و میردایه تیبی خوشک و برا شتیکی ئاسایی و باو بووه و ههه له بهر ئەوهش ژنهکانى خۆیان به خوشک ناو ده برد - وهرگیتێ .

٥ - مسهل : دهه مانیکه مرۆف نارام دهکاتهوه و گهده و ریخۆلهکان خاوین دهکاتهوه - وهرگیتێ

قلیشاندنی کاسه سهر هه لبارد. یه کیکیان پیره میتردیک بوو که چاره سهری نه بوو و مردن بوو و به خته وهری بوو و، نهوی تریان بنده به کی رهشی که له گه تی به هیزبوو که به ردیکیان به سهریدا کی شاپوو و نهیده توانی قسه بکات و نه دنامه کانی له شی بجوولینیتته وه.

ههردووکیان برده قاوشی نه شته رگه ری و بی وهستان یه کسه ر شیرهی (ترباک) یان کرده ده ماریانه وه بوو نه وهی هه ست به تازار نه کن.

من به ده ستوریدی سهری ههردووکیانم تاشی و تیکه له ی (شنجرف) (۱) و (که پرو) م پیاکرد، چونکه له کتیدا نو سرابوو پیش هه ر نه شته رگه ریه ک ده بی جیگی نه شته رگه ریه که به م ده زمانه خاوتین بکریته وه.

پاتوور کیترده که ی خوئی گرتنه ده ست و پیستی سهری بری و له ههردوولاه نوشتان دیبه وه، له م کاته دا خوین له ههردوو قه راغی پیسته که ده هاته خوار، به لام پاتوور سهرنجی نه ده دایه. پاشان که رهسته ی سهر قلیشینه که ی گرتنه ده ست و به سهریا کرد و هه ر نه وهنده که می چوو نه وه سووراندی، به شپوه یه ک که کهرته ئیسکیکی باز نه یی له سهری جیابوو وه میتشکی ده رکه وت. پاتوور سهری پیکتی میتشکی کرد و وتی هیچ عه بیکی لی نابینم و، ئیسکه که ی خسته شوینی خوئی و پیسته قه دکراوه که ی هینایه وه یه ک و سهری پیچایه وه.

به لام له و کاته ی که خه ربکی به ستنه وهی سهری بوو رهنگی نه خو شه که وه ک وه نه وشه ی لیته ات و گیانی ده رچوو. کاتن لاشه ی نه و پیاوه یان برده ده ره وه به رپرسی خانه ی ژیان و هه ندی له قوتابییان له وی بوون و (پاتوور) رووی کرده قوتابییان و وتی: یه کیکتان که له هه مووتان گه نجتره بجیت پیاله یه ک خواردنه وه م بوو بهینیت، چونکه که می ده ستم ده له رزی. یه کیکیان رویش و پیاله یه ک خواردنه وهی بوو هینا و دوا ی نوشینی شه رابه که له رزینی ده ستی نه ما و نه وسا فه رمانی دا بنده که بهین و بوو نه شته رگه ری بیبه ستنه وه و به هیتوا شیش وتی: که لوپه لی له قالب دانی ئیسکی سهر ناماده بکن.

چووین سهری فیرعه ون بقلیشینین

هه موو پزیشکه کان له چاره سهری فیرعه ون نائومیدبوو بوون و ته نها ریگایه ک مابوو، نه ویش نه وه بوو که پارچه یه ک له کاسه ی سهری هه لبارن و تیی پروانن که نایا میتشکی عه یی هه یه یان نا. هه ر چوئی بیت نه م کاره سوودمه ند بوو چونکه نه گه ر عه یبه که له میتشکیدا بووایه چاره سهر ده کراو نه گه ر نه ویش عه یی نه بووایه هه لمه کوشنده کانی ناوسه ری ده رده چوو و سهری سوو کتر ده بوو.

له و روژی که بریاربوو (پاتوور) بجیتته کوشکی فیرعه ون و سهری بقلیشینین، سهر له به یان بیبه که ی هاته خانه ی ژیان و منی بانگ کرد و سندوو قیتی ره شی دایه ده ستم و وتی: شتومه کی نه شته رگه ری من که به تاگر داخ کراوه یان کولینراوه له م سندوو قه دایه و ده مه وی پیش چوونه کوشک لیره دا سهری دوو که س نه شته رگه ری بکه م بوو نه وهی ده سته کانم رابین و نه مه وی توو نه و شتومه که بده بته ده ستم.

تیگه ی شتم یارمه تی دانه که ی که ده یه وی له گه لمدا بیکات نه مه یه ، کاتن قوتابییه ک له لایه ن پزیشکی تایبه تیبه وه ده ستنیشان ده کری که پیداویستییه کانی نه شته رگه ری بداته ده ستی، مانای نه وه یه نه و قوتابییه لیبه وه نزیکه و شایانی نه وهی هه یه بیته یاریده ده ری پزیشکی نه و.

پاتوور له پیشه وه و من له دوا یه وه چووینه به شی که نه خو شه بی عیلاجه کان و ئیفلیجه کان و سهر شکاوه کان له ویدا خه وتبوون.

(پاتوور) دوا ی چوونه ژوو ره وه سهری هه ندیکتی پشکنی و دوو که سی بوو

جاریکی تر من پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم دایه دهستی و نه و سهره تا پیستی سهری هه لدری و نه مجاره یان به فه رمانی نه و دوو که س له راست و له چه پ پیش خوین به ربوونه که یان ده گرت، چونکه نه ایده ویست خوئی به م کاره ساکاره وه خه ربک بکات و له ئیشه سهره کییه که ی مه شغوولی بکات.

له خانه ی ژبان پی او یکی نه خوینده وار هه بوو که کاتی ده هاته دیار سهری نه خوئ خوینی برینه که ی ده وه ستا، به لام له و کاته دا پاتوور نه ایده ویست نه و پی او به نه و ئیشه به کاربیتی و هه لی گرتبوو بو کاتی سهر قلیشانندی فیرعه ون.

کاتی سهری به نده که ی کون کرد، (پاتوور) ئیسکی سهری نیشانی ئیمه و قوتابیییه کانی تر دا که به شی له ئیسکه که به هوئی پیاکیشانی به رده که به ناوا چوو بوو.

ئینجا به کیرده تاییه تییه که و مشار نه و به شه ئیسکه و ده و به رده که ی له سهری هه لگرت، که به قه در له پی دهستیکی بی په نجه ده بوو و می شکی سپی رهش پیسته که ده رکوت، که نه جوولا یه وه و نیشانی هه مو مانی دا.

که سهرمان کرد که می خوین رژابووه سهر می شکی و له ویدا مه ییبوو. (پاتوور) وتی: نه و خوینه مه ییوه ی سهر می شکی بووه ته هوئی له کارکه وتنی زوبانی و نه ندامه کانی تری له شی. ئینجا خوینه مه ییوه که ی به وردی که رت که رت کردو له سهر می شکی هه لیگرت، له گه ل ئیسکیکی بچوو کیش که که وتبووه سهر می شکی.

له و کاته ی نه و خه ربکی نه م کارانه بوو نه وانی تر به په له له سهر ئیسکه که ی سهری که لی کرابزووه قالبیان دروست کرد، به شیوه یه که که ئیسکه قوو پیاوه که یان به چه کوشیکی دار راست کرده وه و دایانه ده ست پاتوور و نه ویش نه و زیوه، که به قه باره و شیوه وه که که رته ئیسکه بر او ده که بوو خستییه سهر کونه گه ورده که ی سهری و به گیره ی بچووکی زیو به قه راغه که یه وه نووساند و

پیستی سهری دایه وه به سهر زیوه که و دوور بیه وه پاشان برینه که ی پیچایه وه و وتی: ئیستا نه م پی او هه لسیین، به لام نابی تا سی روژ بجوولیتته وه. نه خوئ که یان هه لسانده وه و نه و قوله ره شه که پیش نه شته رگه ربیه که نه ایده توانی قسه بکات و له شی بجوولیتی هه م قسه ی کرد و هه می ش ده ست و قاچی جوولاندو پاتوور پی و ت نابی تا سی روژ سهرت بجوولیتی.

کاتی که به نده که یان گواسته وه ژوورده که ی تر که بنویت پاتوور پی مانی وت: نه گه ر تا سی روژی تر نه م پی او نه مری چاک ده بیته وه و ده توانی له خانه ی ژبان بچیتته ده ره وه و توله ی خوئی له و که سه بکاته وه که سهری شکاندوه و. دوایی قوتابیییه کانی روخسه ت دا و به منی وت: ئیستا کاتی نه وه هاتوه و شتومه که کانی من بخه نه ناگره وه و بی کو لیتن، بو نه وه ی بچینه لای فیرعه ون و توش له گه ل مندا دیتت.

من به په له پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم شوئی و نامه ناگره وه و کولاند م و له خانه ی ژبان هاتینه ده ره وه و من سندو و قه که ی پاتوورم هه لگرتبوو و سواری که ژاوه که ی به رده م خانه ی ژبان بووین که چاوه روانی ئیمه ی ده کرد و، له گه ل نه و پی او ی که بوونی ده بووه هوئی وه ستانی خوین، به ره و کوشک به ری که وتین. به نده کان به شیوه یه که که ژاوه که یان هه لگرتبوو و ده یان برد، که نه ده جوولا یه وه و من له خوئا هه ستم به شکومه ندی ده کرد، چونکه ده مزانی به زووی ده چینه کوشکی پاشایه تی و فیرعه ون له نزیکه وه ده بینین.

پاش نه وه ی به که ژاوه که هه ندی روشتین، گه یشتینه که ناری نیل و دابه زینه ناو به له می تاییه تی کوشک و به ره و (خانوی زپ) واته کوشکی فیرعه ون که وتینه ری. کاتیک له وی نزدیک بووینه وه به له م و که له کیکی زورمان توش بوو و نه وه نده زوربون ناوی نیلیان داپوشیبوو و نه و به له مانه گرانبه ها بوون و له داری به نرخ دروست کرابوون، هه ره ها به له می تری شی لی بوو.

خه لکی ده م به ده م ده یانوت (سهر قلیشیتی پاشایه تی هات) و هه موو

دهستیان به نیشانه‌ی ماتم به‌رزده‌کرده‌وه و ده‌گریان، چونکه ده‌یانزانی تا ئیستا رووی نه‌داوه سه‌ری فی‌رعه‌ونج کون بکه‌ن و بتوانی به زیندوویی بمینی.

ئیمه به‌رامبه‌ر به کۆشک له به‌له‌مه‌که دابه‌زین و له ده‌روازه‌ی کۆشک که (زهنه‌ق)یان پج ده‌وت، ئیمه‌یان کرده ژووره‌وه. گه‌وره‌کان و پیاوانی ده‌سه‌لات‌داریتی به‌رامبه‌ر ئیمه ده‌ستیان به‌ئه‌ژنۆیانوه ده‌ناو سه‌ریان دانه‌واند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی ئیمه هه‌لگری مه‌رگین.

ئیمه‌یان به‌ره‌و ته‌ختی فی‌رعه‌ون رینوما‌یی کرد و بینیم که فی‌رعه‌ون له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی راکشاهه، که قه‌دیغه‌ی بریقه‌داری پتوه‌بوو و قاچه‌کانی قه‌ره‌ویله‌که‌ی بته‌ی خوایه‌کان بوون.

له‌وکاته‌دا هیچ ئاسه‌واریکی پاشایه‌تی پتوه‌دیار نه‌بوو و ده‌موچاوی ئاوسابوو و ئه‌ندامه‌کانی رووت ده‌هاته به‌رچاو و سه‌ری به‌لایه‌کدا سووراندبوو و له‌گۆشه‌ی ده‌میوه‌لیک ده‌هاته خواره‌وه. کاتج فی‌رعه‌ونم له‌م وه‌زعه‌دا دی، زانیم ده‌سه‌لاتی ئه‌م دنیا‌یه ئه‌وه‌نده ناپایه‌داره که فی‌رعه‌ون له به‌سته‌ری نه‌خۆشی و مردن له‌گه‌ل هه‌ژارترین نه‌خۆشه‌کانی خانه‌ی ژیان که چاره‌سه‌رده‌کران و ده‌مردن جیا‌وازی نه‌بوو، به‌لام جوانکاریه‌کانی ژووره‌که‌ی شکۆمه‌ند بوو و قه‌دی دیواره‌که‌ی به‌وتنه‌ی گالیسکه‌ی پاشایه‌تی نه‌خشینرابوو که فی‌رعه‌ون له ناو ئه‌و گالیسکه‌کانه‌دا تیری بۆ شیره‌کان ده‌هاویشته. ره‌نگی ئالتوونی و شین و سووری سه‌ردیواره‌کان ئه‌دره‌وشانه‌وه، زه‌ویی هۆده‌که‌یان له شتوه‌ی کانی‌اویتی گه‌وره رازاندبووه که ماسیه‌کان هاتوچۆیان تیا‌ده‌کردو مراوی و قازه‌کان به‌سه‌ر کانی‌اوه‌که‌دا ده‌فرین.

ئیمه هه‌ردوو ده‌ستمان خسته سه‌ر ئه‌ژنۆمان و له‌به‌رامبه‌ر فی‌رعه‌وندا سه‌رمان دانه‌وانده‌وه. من و (پاتوور) ده‌مانزانی که هه‌لدرینی سه‌ری فی‌رعه‌ون هیچ سوودیکی نییه و وه‌زعه‌که‌ی وا ده‌رده‌که‌وت که ده‌مری، به‌لام داب و نه‌ریت وابوو که ده‌بووايه پيش مردنی، سه‌ریان کون بکرايه که هه‌لمه‌کانی سه‌ری

ده‌رچج و نه‌لین که‌س و کاره‌که‌ی ئه‌م دوا چاره‌سه‌ریه‌یان بۆ نه‌کرد.

من سندووقه ره‌شه‌که‌ی پاتوور که له داری (ئه‌به‌نووس) دروست کرابوو، کردمه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی پیداو‌یستیه‌کانی بده‌مه‌ده‌ست. پيش هاتنه‌ژووره‌وه‌ی ئیمه پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی سه‌ری فی‌رعه‌ونیان تاشیبوو که بۆ نه‌شته‌رگه‌ری ئاماده‌بۆ.

پاتوور فه‌رمانی دا به‌و پیاوه‌ی که له‌دیار سه‌ری‌وونی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین، که بیته‌دیار سه‌ری فی‌رعه‌ون و سه‌ری بخاته سه‌ر له‌پی هه‌ردوو ده‌ستی. به‌لام له‌م کاته‌دا شازنی میسر که ناوی (تی تی) بوو هاته پيشه‌وه و وتی: نا...

تائه‌و کاته به‌بۆنه‌ی گرنگی جیگا‌که و گه‌وره‌یی شوینه‌که نه‌متوانیبوو شازنی میسر و جینشینه‌که‌ی فی‌رعه‌ون و خوشکه‌که‌ی بینیم که هه‌موویان به‌رسمی ماتم ده‌ستیان هه‌لبۆی بوو.

من و جینشینی فی‌رعه‌ون هه‌روه‌کو له پيشتریش باسم کرد، هه‌ردوو کمان له‌یه‌ک سالدا له دایک بووین، به‌لام ئه‌و له من بالا‌به‌رزتر بوو و چه‌ناگه‌ی پان و سینگیکی به‌نا‌واچووی هه‌بوو و ئه‌ویش وه‌ک دایک و خوشکی به‌بۆنه‌ی ماتم ده‌ستی به‌رز کردبووه.

خوشکه‌که‌ی یه‌کیک بوو له جوانترین کچه‌کانی میسر، چونکه وینه‌که‌یم له په‌رستگه‌ی (ئاموون)دا بینیبوو و له‌م باره‌یه‌وه ده‌مزانی. له باره‌ی (تی تی) شازنی میسر که ژنیکی ئه‌سمه‌ری قه‌له‌و بوو زۆر قسه‌ده‌کرا و ده‌یانوت ژنیکه له چینی ساده‌ی خه‌لکی و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ناوی باو و باپیرانی له به‌لگه‌نامه ره‌سمیه‌کاندا نه‌نووسرابوو.

ئه‌و پیاوه‌ی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین که شازن وتی (نا)، دوو هه‌نگاو چووه دواوه‌وه، ئه‌و کابرایه لادیتیه‌کی ساده و نه‌خوینده‌واربوو و بچوو‌کتترین زانیاری له‌باره‌ی پزیشکییه‌وه نه‌بوو و، چونکه وه‌ستانی له‌بان سه‌ری نه‌خۆش

دهبووه هۆی وهستانی خوتین، له خانەیی ژیان دایانمەزراندبوو کە لە کاتی نەشتەرگەری بێتە دیار سەری نەخۆشەکە و ئەو خوتین بەربوونە بوەستینی. من وای بۆ دەچم کە هۆی وهستانی خوتین بە نزیک بوونەوهی ئەو پیاوێ دەگەریتەوه بۆئەوهی ئەو پیاوێ بۆنیکی ناخۆش و کارتیکەر و تیشی هەبوو و ئەم بۆنەیی ئەوەندە تیشبوو کە هەرچەندە دەیانوشوشت بۆنەکەیی هەردەما و وەک بزماری کە بیکەیی بە مێشکی مرۆفدا ئەوا دەچوو ناو کاسەیی سەرەوه و لەبەر ئەوهی کە مێشک و شادەماری مرۆف فەرمانرەوای ئەندامەکانی تری لەشن خوتین هاتنەکە دەوهستا.

من بە دلنیا بیهوێ نالیم کە بۆنەکەیی لەشی دەبووه هۆی وهستانی خوتین، بەلام چونکە هۆکاریکی تر نییه شایانی گومان لێ کردن بێت ئەوا دلیم، لەوهیه هەر ئەو بۆنەیی بێت.

ژنەکەیی فیرعهون وتی: من ناهیلیم ئەم پیاوێ سەری خوا بگرێ و بەدەستی خۆم سەری دەگرم.

پاتوور وتی: خانم کردنەوهی سەر دەبیتە هۆی خوتین رزان و بینینی خوتین بۆتۆ باش نییه.

بەلام ئەو وتی: من لە سەیری خوتین ناترسم و خۆم سەری رادهگرم. لەبەر ئەوهی پێش هاتنی ئیمه پزیشکەکانی تر فیرعهونیان بیهۆش کردبوو و پاتوور دەیزانی گوتی لە دەنگی ئیمه نابیت و ئەگەریش گوتی لێ بیت توانای بەرپەرچ دانەوهی نابیت، دەستی کرد بە قسەکردن و هاوکات بەکێردەبەردیبهکەیی خۆی پێستی سەری فیرعهونی هەلدی و وتی: فیرعهون لە خوایهکانە و بەرەو ئاسمان دەچیت و لە بەلەمی زێرینی (ئاموون) ی باوکی دادەنیشی، فیرعهون لە خۆرە و بەرەو خۆر دەگەریتەوه و ناوی هەتا هەتایه دەمینیتەوه... ئەی کابرای بۆگەن... تۆ لە گوتی؟... بۆ نایهیی خوتینەکە بوەستینی.

پاتوور ئەم وشانەیی دوا بێی لەگەڵ کابراکەبوو کە خوتینی دەوهستاند، چونکە

بەخوتین هاتنەکە پاتوور تیشگەیشت کە کابرا لەوهی نەماوه، بۆیه خوتینەکەیی سەری فیرعهون ناوهستی.

دەرکەوت کابرا لەترسی شازن پالی بەدیوارەکە دا بۆوه و کاتی بیستی لەگەڵ ئەویانە لە قەرەوێلەکە نزیک بووهوه و هاتە دیار سەری فیرعهون و دەستی هەلپری و یەکسەر خوتینەکەیی سەری فیرعهون، کە رزابۆوه سەر لەشی خیزانەکەیی وهستا، بەلام بۆنیکی زۆر ناحەز هۆدەکەیی پر کرد.

پاتوور لە دواي خوتین وهستانهکە دەستی کرد بە برینی ئیسی سەری و لە هەمان کاتدا قسەیی دەکرد، بەلام قسە کردنەکەیی بۆئەوهبوو کە شتیکی وتی، چونکە دەیزانی پزیشک لەکاتی نەشتەرگەری نەخۆشەکەیی دەبیت لەگەڵ کەس و کاری بدویت، بۆئەوهی هەستیان پەرت و بلاو بکات کە ترس و پەرتیشانی کاریان تێ نەکات.

پاتوور وتی: خانم خوا لە دواي چوونی بۆ ئاسمان لەلایەن ئاموون بەرەکەتی بەسەردا دەباری...

لەوکاتەدا جینشینەکەیی فیرعهون لە پاتوور نزیک بووهوه و وتی: تۆ لە هەلەدای و (ئاموون) فەر و پیرۆزیی بەسەر نارژتینی، بەلکو (ئاموون) پارێزگاری لێ دەکات.

پاتوور وتی: تۆ راست دەکەیت و من هەلەم، باوکت (ئاموون) پالپشتی لێ دەکات...

پاتوور ناهەقی نەبوو نەزانی کە فیرعهون کام بەک لە خوایهکانی زیاتر خۆش دەوێت، چونکە جگەلەوهی کەس ناتوانی هەر لەخۆیهوه بزانی چ خوایهک زیاتر لە دلی مرۆفدا خۆشەویسته، لە میسردا زیاتر لە سەد خوی لێ بوو و تەنانەت کاهینەکان کە کاریان زانیی ناوی خوایهکان بوو ناتوانن بلین ناوی هەموو خوایهکان دەزانین.

کوپرەکەیی کەوتە گریان و پاتوور لەگەڵ قسەکردنەکەیدا دلی ئەویشی

دهدايه وه، تا ئيسكه كهى سهرى به ته واوى برى و ئيسكيتك له ههردوو لايه وه بهقه دهردوو گرتى په نجهى له كاسهى سهرى فيرعه ون هه لگرت و ههردوو كمان به وردى سهيرى ميشكى فيرعه و نمان كرد كه رهنگى خو له ميشى بوو و دهجوو لايه وه.

پاتوور وتى: سينۆهه چراكه بینه ئەملاوه بابە باشى سهيرى ناوه وهى بكم و من چراكه به شيوه يه ك راگرت كه رووناكيبه كهى بدات له ناوسه رى و پاشان پاتوور وتى: زۆر باشه .. زۆر باشه .. كارى من ته وا بوو و ئيتر چى ترم له دهست نايه ت به لكو (ئاموون) ده بى برياريدات، چونكه ليربه دواوه ئيشه كه ده چيته دهستى خوايه كانه وه.

دواى به ستنى برينه كه پاتوور به شازنى وت: ئەگەر خوايه كان روخسه ت بدەن تاخۆر هه لاتن زیندوو بمینێ ئەوا ده ژیت، ئەگەر نا ده مرى (۲).

له كو تا ييدا پاتوور دهستى به نيشانهى ماتهم هه لبرى و ئيمه ش ههروه ها دهستمان به زر كرده وه و شتومه كى نه شته رگه ريم كو كرده وه و دواى گه رم كردن و خاوین كرده وه كردمه ناو سندوو قه ره شه كه وه.

شازن وتى: من دياريبه كى به رچاوتان ده ده مى و، روخسه تى ئيمه ي داو ئيمه له و هۆدهيه ي فيرعه ونى لى نووستوو هاتينه دهروه و چووينه ژوو رپكى تره وه و له ويدا نانيان بو هينان و به ندهيه ك ناوى به ده ستدا كردين.

من پرسى يارم له پاتوور كرد كه بوچى كوربه كهى فيرعه ون ده بوت باوكى لايه نگرى (ئاتوون) به نه ك (ئاموون)؟

پاتوور وتى: ئەم بابە ته به سه رهاتى كى دوور و دريژى هه يه ئەگەر له سه ره تاوه دهستى يى بكم زۆر ده خايه نييت و هه ر ئە وه نده ت پي ده ليم كه (ئامن هوتپ) كه ئيسستا سه ريمان قل يشان د، رۆژى واهه ست ده كات كه خوا (ئاتوون) ي هاتۆته به رچاو و بو ئەم خوايه په رستگه يه كى له م شاره دا دروست كرد كه جگه له بنه ماله ي پاشايه تى كه س هه نگاوى تى نانى و كاهينى ئەم په رستگه يه (ئامى)

ناوه و ئەم كابرايه و ژنه كهى به خيتو كه رى جين شينى ميسرن كه تو ئيسستا بينيت و شيرى ئە و ژنه ي خوار دووه و (ئامى) كچى كى هه يه ناوى (نه فر تى تى) يه و چونكه به يه كه وه شيربان خوار دووه، ناچار رۆژى ده بيتته خوشكى (۳).

پاتوور پيكيكى خوار ده وه و تى: سينۆهه بو پيره مي رد پيكي وه ك من هيج شتى له وه به تامتر نييه كه بخوات و بخواته وه له باره ي ئە و روودا وانه بدويت كه په يوه نديى به وه وه نييه. چونكه پيره مي رده كان زۆر چه زيان به قسه كردنه. من ئە گه ر نيوچا وانى خو م بقل يشينم ئە بينى نه ينييه كى زۆرى تيدا كه له كه بووه، ئايا تو هه رگيز بيرت له وه كردۆته وه كه بوچى ژنه كانى فيرعه ون هه موو جارى كچيان ده بى نه ك كور؟

وتم: نا .. له م باره يه وه بيرم نه كردۆته وه ..

پاتوور وتى: ئەم فيرعه ونه ي ئيسستا له لاي بووين، له كاتى گه نجي تيبى خويدا زياتر له پينج سه د شير و گاكى وى له خوار ووى سوودان راو كرده وه و پيا وى كى به هيز بوو كه له ته به سدا هه ر رۆژه و له گه ل كچى كدا جووت ده بوو، له گه ل ئە وه شدا له هه موو ئە و كچانه جگه له مندالى كچ، هيجى ترى نه بوو و ته نيا له م شازنه كورپكى بوو كه ئيسستا جين شينه و ئايا تو ئە م بابە ته به فه رمانى كى ئاسايى تى ده گه ي؟

ئە و هۆيه ي كه واى كرد فيرعه ون جگه له كچ چيبى ترى نه بيت ئە وه يه كه شازن به هۆى پزيشكه كانى پاشايه تى خويان، نه يده هيشت كه ئە و كورانه ي له ژنه كانى تر ده بوون زيندوو بمين و هه موو جارى كه كورپى له داى ك ده بوو يه كسه ر دواى بوونه كهى ده يان كوشت.

دوايى پاتوور چا وى كى لى داگرتم و تى: به لام سينۆهه تو باوه ر به م پرو پاگه ندانه مه كه، له بهر ئە وه ي كه شازن ژنيكى ميه ره بانه و له با شترين ژنه كانى ميسره.

ئيمه ماوه يه ك خه ريكى خوار دن و خوار دنه وه بووين و من له زه تم له و

خواردنه پاشايه تيبه ده كرد، چونكه چيژي من واي ههست ده كرد كه نهو چيشتانه يان به شيويهك لي دهنا كه به تامتر بوون له خواردنه كاني خانه ي ژيان. كاتيكمان زاني شهو داها و پاتوور وتي: سينووه دهستم بگره و ليژه بمبهره دهره وه، چونكه خواردنه وه نه گهر چي دلمان شاد دهكات، به لام ئيمه مانان سهروخش دهكات و نه گهر يارمه تيم نه ده ي له وهيه بكهوم.

من دهستيم گرت و له كوشك چووينه دهره وه و كاتي گه يشتينه دهره وه بينيم روشتاييه كاني شار له لاي روژه لاتوه ناسماني رووناك كردوته وه. له و رووه وه كه منيش زياده م نوشيبوو، له خو ما ههستم به تهنيايي و نامويي ده كرد و دلم وهك كوژتري له سينه مدا لتي ده دا.

وتم: پاتوور من دهبي بروم و له يه كني له خانووه كاني سهريانييه كان گوئي له تاوازي كچه گوراني بيژه كان رابگرم خهريكي رابواردن بم.

پاتوور وتي: هه موو پياويكي گه نج كاتي شهو دواي ته واوبووني كاري روژانه ي ههست به تهنيايي دهكات و به دواي (خوشه ويستي) عه شقدا دهروات، به لام هيچ عه شقني له كايه دا نيبه.

وتم: پاتوور ئينكاري له بووني عه شق ده كه يت؟... ئه ي نه مه چيبه كه ئيستا رووحي من بولاي دنياي ناموي كوچكهره سهريانييه كان راده كيشي.

پاتوور وتي: نه مه ي ئيستا تو بو گه ره كي كوچكهره سهريانييه كان راده كيشي پيويستي تو به بو نه هيشتني ماندوييتي، چونكه پياو نه گهر دواي روژي كار كردني سهخت و گران نه تواني ژني په يدا بكات و له گه ليده كونه بيته وه، غه مگين ده بيت، به لام دواي نه وه ي شه وه كه ي خهريكي سه رگه رمي ئابرو به ر و سووك بو و اته ژنه كه ي كرده خوشكي خزي ديسانه وه غه م رووي تي دهكات.

وتم: بوچي پياو ناتواني ههست به به خته وهري بكات و له پاش هه ر جاريك كه ژنيك ده كاته خوشكي خوي زياتر له پيشوو خه مبار ده بيت؟

پاتوور وتي: نه م پرسيا ره ي تو ده يكه ي پرسيا ريكه خوايه كانيش ناتوانن

وه لامي بده نه وه. له وه ته ي دنيا هه يه واهاتووه، له مه و به دواش واده بيت و من واي بو ده چم كه پياو تهنانهت دواي ژن هينانيش له گه ل خوشه ويسته دلخوازه كه ي خوي و بگره نه ساتانهش كه له ته كيه وه داده نيشي زياتر له و ساتانه ي كه هيشتا نه بوته هاوسه ري، به لام گرفتاري په ژاره يه.

وتم: پاتوور قهت نه ويندار بوويته ؟

(پاتوور) وتي: نه گهر به وي له باره ي عه شق له گه ل مندا بدوييت ناچارم ده كه يت سهري توش وهك سهري فيرعه ون كون بكه م، بو نه وه ي هه لمه سووتينه ره كان كه له مي شكتدايه ده ريچي، چونكه نه وه ي ده بيته هو ي بير كردنه وهت له نه ثين هه مان نه وه له مانه يه كه له سه رتدا كو بو ته وه. له بهر نه وه ي نه ثين بووني نيبه و نه وه ي به ناوي عه شق ناسراوه نيازتيكي رووحيه بو را كردن له تهنيايي و هه مان ههسته كه ژن و مي رد راده كيشي بو هينانه كايه ي خيزان تا وه كو له تهنيايي ده ريچن.

دوايي پاتوور كه زوري خوارد بووه، ماندووييتي خوي ده ربري و وتي: من ببه و له و ژووره تاييه ته ي كه بو من دانراوه بمخه ويينه و توش هه ر له ويده بنووه، چونكه ئيمه نه مشه و ده بي له كوشكدا بين، بو نه وه ي له كاتي مه رگي فيرعه ون ده رچووني بالنده كه له لووتي بينين.

وتم: پاتوور له پياويكي وهك تو به دووره قسه ي خو پرايي بكه ي...

وتي: بو من قسه ي خو پرايي ده كه م...

وتم: به لي... چونكه له كاتي مردندا بالنده له لووتي مرو قدا نايه ته ده ري و من پيش هاتنم بو خانه ي ژيان و دواي هاتنم بو نه م قوتابخانه يه زور كه سم بيني كه ده مردن و له لووتي هيچ يه كيكيان بالنده دهره چوو، سه ره راي نه مه زانستي پزيشكي ده لي له له شي مرو قدا تهنيا جيگايه ك هه يه كه گيانداري ك بتواني ژيان ي تيده بيا ته سه ر نه و يش سكي ژنه له كاتي دوو گيانيدا و جگه له وه هيچ جيگايه كي مرو ق نيبه كه گيانه وه ري ك تييدا بژيت، ئيتر به م حاله چون

بهشی حهوتهم

جینشین ميسر و فیذاریه کهی

له ناکاودا له نیو گولەکاندا گوتم له دهنگی بوو و زانیم یه کئی لیم نزیك ده بیته وه . که لیم نزیك بووه وه سهیری کردم که بمناسیت .

من ئەوم ناسی و زانیم جینشینه و لهو کاته دا بینینی ئەو پیاوه گه نجه م له ویدا پی سهیریوو و ترسام و دهستم به ئەژنۆمه وه ناو داچه میمه وه . جینشین وتی : سهرت هه لبره کهس لیره ئیمه نابینیت و پیویست ناکات خۆت بچه میتیته وه ، ئایا تۆ ئەوه نیت که ئەمڕۆ له ژووره کهی باوکمدا چه قۆ و چه کوشت ده دایه مه میونه پیره که ؟

من که به بیستنی ناوی مه میونی پیر سهرم سوپما بوو سهرم هه لبری و ئەو وتی : مه بهستم له مه میونی پیر ئەم (پاتوور) هیه که ئیمڕۆ سهری باوکمی هه لدری و ئەم ناوه دایکم لیتی ناوه و تۆ و ئەو ، هه کاتی باوکم بمری ده کوژرین .

له م وته یه ی زۆر ترسام ، چونکه نه مده زانی ئەگه سهری فییره ونیک هه لدرن و چاره سهر نه کری ، ئەو پزشکیه که نه شته رگه ربی ده کات ده کوژرئ .

(پاتوور) ئەم بابه ته ی به من نه وتبوو و من پیم سهیر بوو بوچی ئەو پیاوه بی دهنگی لی کردبوو و ، هه روه ها من تاوانم نه بوو که منیشی له گه لدا بکوژن . که سی که له کاتی نه شته رگه ربی کیردو چه کوش ده داته ده ست پزشکیه که گونا هبار نیبه و نابج بکوژرئ ، چونکه چاک بوونه وه ی نه خۆش به ده ست ئەو نیبه .

جینشین وتی : من ئەزانم ئیمشه و خوام لی دهرده که وی ، به لام له کو شکدا نایاته لام ، به لکو له دهرده وه ی کو شک خۆی نیشانم ده دات ، ده زانم له کاتی دهرکه وتنی خوا هه موو له شم ده له رزی و دهنگم دهرناچی و ده بی یه کیک هه بی یارمه تیم بدات و له بهر ئەوه ی تۆم له سه ر ریگا که م دیبه وه و ئەزانم پزشکی له گه ل خۆم ده تبه م . . . و هره برۆین .

من نه مده ویست له گه ل ئەو کوره گه نجه دا برۆم ، چونکه پاتوور پیی وتبووم که ده بی له کاتی مه رگی فییره ون له کو شکدا بین ، به لام نه مده توانی له فه رمانی جینشین سه ریچی بکه م و ناچار بووم له گه لیدا برۆم .

جینشین سوخمه یه کی کورتی له بهر بوو ، به شپوه یه ک که رانه کانی دیار بوو و من سه یرم کرد که ئەو له من بالایی به رزتره وه هه نگا وه کانی گه و ره تر بوو . کاتی گه یشتینه که ناری نیل جینشین وتی ده بی له رووبار بپه رینه وه و خۆمان بگه یه نینه رۆژه لات و گوربسی به له میتکی کرده وه که له که ناری رووبار بوو و هه ردوو کمان تیایدا دانیشتن و من به (سه ول) به له مه که م لیخوری .

کاتی گه یشتینه ئەو به ری رووبار جینشین به بی ئەوه ی به له مه که به ستیته وه به رده لالی کرد و ناو به له مه که ی برد و ئیمه به ره و رۆژه لات که وتینه ری و ، چونکه ئەو به خیرایی ده رۆی من ناچار بووم له دوایه وه رابکه م و له شم عاره قه ی کرد ، تا گه یشتینه شوینی که شاری ته به س و باخه کانی که وته پشتمانه وه و سی شاخی نزم که له رۆژه لاتدا پاسه وانی (ته به س) بوون دهرکه وت .

کاتی گه یشتینه ئەو شوینه ی که که سما ن لیوه دیار نه بوو و هیچ شتی نه ده بیسترا ، جینشین له سه ر زه وی دانیشت و وتی : له م جیگا یه دا خوا خۆی ئا شکرا ده کات .

من سه رم سوپما بوو که چۆن خوا خۆی بو دهرده خات و ئایا منیش ئە بیینم یان نا ؟ تا کاتی که هه تا وه له ات و جینشین بانگی کردم : (سینۆهه) و هره خوا هات . . . و هره بگره دهستم ده له رزی .

من دهستم گرت و هەر چهنده هه تاو بهرزتر دهبووهوه شله ژانی جینشین زیاتر دهبوو و كهوته سه رخاك و بهدهوری خویدا سووراپهوهو، نهو ساكه من، كه لهو تیکچوونهی ترسابووم ئاسووده بووم، چونكه زانیم كه جینشین تووشی گهشكه بووه و نهو جوړه نه خوشیبهه له خانهی ژیان بینی بوو.

كاتی كه یه كچی فی دهیگرئ لهوهیه زوبانی خوئی به ددان بقرتینی، بو به كه رته داری دهخه نه نیوان دوو ریزه ددانه كانی و من لهوی دارم پی نه بوو و ناچار بووم كه رتی له كراسه كهی خویم بدرینم و بیکه مه به بینی ددانه كانی بو نه وهی زمانی نه برئ. نهوسا بهو شیهویهیه كه له كتییدا نووسرابوو كه و تمه شیلانی لهشی و لهوكاته دا كه خه ریکی شیلانی بووم هه لویهك وهك نه وهی له خوړه وه بیته ده ری دهركهوت و به بان سه ری ئیمه وه ده فری و وهك نه وه وابوو بیه وی بنیشیتته بان سه ری جینشین.

من له دلی خویدا و تم: لهوهیه نهو خوایهی كه جینشین چاوهروانیتی نهو هه لویه بیت. به لام چهنده دهقیقهیه کی تر گه نجیکی جوان كه رمیکی به دهسته وه بوو و وهك دانیشستووانی شاخه كانی سووربا سینه پوشیکی له به ردا بوو دهركهوت.

نه وهنده نهو كوره جوان بوو، كه من له به رامبه ریدا چه میمه وه، چونكه وام زانی خوای (جینشینه). گه نه كه به زمانی میسری له منی پرسی نه مه كتییه؟ ئایا نه خوشه؟

من و تم: نه گه تر خوایت، نهو كوره چاك بكه وهو نه گه ر چه تهی بزانه كه ئیمه هیچمان پی نییه بندهینی.

هه لویه، كه له ئاسماندا ده فری هاته خواره وه و له سه ر شانی كوره كه نیسته وهو دواپی كوره كه و تی: من خوانیم و كوری ژن و پیاویکی په نیر فروشم، به لام توانیومه نووسین فیترم و، پیشبینیان کردوه كه من ده به فه رماندهی خه لك و ئیستا هاتومه بچم بو شاری ته بهس بو نه وهی له لای فیرعه ون خزمهت

بكه م، چونكه بیستوومه فیرعه ون نه خوشه و پاشایه کی نه خوش له هه مووكات زیاتر پیوستی به هی وهك من هه به كه پاریزگاری لی بكات.

دواپی سه بریکی جینشینی کردو و تی: ئایا نه مه بهم نه خوشیبه ده مرئ؟ و تم: نا... نه خوشیبه كهی نابیتته هوی مردن، به لام مرؤف له هوش خوئی ده بات و ئاگای له خوئی نامینیت.

جینشین هاته وه هوش، به لام له بهر سه رمای به یانی لهشی كهوته له رزین و نهو گه نه كهی رمی پی بوو سوخمه كهی خوئی داكه ندو دای به سه ر جینشیندا و تی: ئیستا چی ده كهی؟

و تم: نه گه تر یارمه تیم بدهی ده بیهینه شار و لهوی كه ژاوهیه ك پهیدا ده كهین و دهیخهینه ناوی و ده بیهینه وه بو مالی خوئی.

كوره كه و تی: زور باشه من ئاماده م یارمه تیت بدهم و بیهینه وه شار. جینشین دانیشت، به لام ده له رزی به شیهویه ك كه كوره رم به دهسته كه یارمه تیی دا تا سوخمه كه مان له بهر كرد و پی می و ت: نهو كوره له ده و له مه نده كانه چونكه پیستی لهشی سپیبه و دهستیکی سپی و ناسکی هه به. دواپی دهسته كانی منیشی گرت و تی: تووش دهستی نه رمت هه به، ئیشی توو چییه؟

و تم: من پزیشكم و له خانهی ژیان له ناو په رستگای ئاموون-دا فیری پزیشکی بوومه.

كوره رمدا ره كه و تی: وادیاره نهو كوره گه نه كهت هیناوه لیتره چاکی بكه یته وه، به لام باش بوو جلیكت له بهر كرد، چونكه به یانیا ن هه وای بیابان سارده.

جینشین به هوی گه رمیی كراسه كه و به رزیبونه وهی خوړ له رزینه كهی نه ماو له ناكاودا كه گه نه كهی دی، و تی: نهو كوره زور جوانه و... لی پی پرسی: ئایا توو له لایه ن خوا (ئاتوون) هاتوویته ته لای من؟

كوره نه یزه داره كه و تی: نا...

جینشین وتی: ئەمڕۆ من توانیم خوا (ئاتوون) ببینم و کاتێ که خۆر
هەلەت بینیم و وام زانی تۆی ناردۆتە لای من.

کورە که وتی: من لە لایەن خواوە نەهاتوو مە بە لکو دوینێ شوو کە وتە ری که
ئیمڕۆ سەرلە بە یانی بگەمە تە بەس و بچمە ژێر دەسە لاتی فیرعە ونەو و دواى
خۆرە لاتن بینیم هە لکو م بەرەو پیشەو و فری و زانیم لیڕەدا شتیک سەرنجی
راکیشاوە و کاتێ هاتم ئیوەم بینى.

جینشین وتی: ئەم رمەت بۆ بە دەستەو و یه؟

گەنجە که وتی: سەری ئەم رمە لە (حەو جۆش) سەو من هاتووم که بە خوینى
دوژمانى فیرعەون سووری بگەم.

جینشین وتی: من لە خوین رشتن بێزارم، لە بەر ئەو ی رشتنى خوین خراپترین
شته.

گەنجە که وتی: بە لām من رایەکی پێچەوانە ی تۆم هە یه و لەو باوەر دەدام رشتنى
خوین دەبیتە هۆی پاک کردنەو ی گە لان و بە هیزیان دەکات و خوا یه کان خوینیان
خۆش دەویت، چونکه بە خواردنى خوین قەلەو دەبن و تا ئەو رۆژە ی شەر هە یه
خوین رشتن بەر دەوامە.

جینشین وتی: من کارێک دەگەم که ئیتر شەر دروست نەبیت.

کورە که سەیریکی کرد و وتی: و ابزانم ئەم کا برا یه شیتە، چونکه شەر هەردەم
هەبوو و بەر دەوامیش دەبیت و خەلکی هەرچی یهک بکەن کە لە جەنگ
دوو رکە ونەو زیا تر لیتی نزیک دەبنەو. جەنگ وەک هە ناسە کیشان پێویستە بۆ
ژیانی میلیلە تان.

جینشین سەیریکی خۆری کرد و وتی: هەموو گە لان کور ی ئەون، چونکه ئەو
(ئاتوون) سەو بە پەنجە ئیشارە تی بۆ خۆر کردو و تییەو: هەموو زەمین و
زەمانە کان هی ئەون، من لە تە بەس پەرستگایەکی بۆ دروست دەگەم و شیو هەکی
بۆ هەموو پاشاکان دەنێرم و من لەو و دەروست بوومە و دەگەریمەو لای ئەو.

کورە رمدارە که دواى بیستنى ئەم قسانە وتی: گومانم نییە که ئەو شیتە و تۆ
ناهەقت نەبوو هیناوتە بۆ ئەم بیابانە که چاکی بکەیتەو.

من وتم: ئەو شیت نییە، بە لکو لە کاتى گەشکە کەیدا توانیو یه تی خواى خۆی
بینی و ئیمە مافی ئەو و مان نییە دەربارە ی ئەو ی بینویه تی رەخنە ی لی بگرین،
چونکه هەموو کەسى دەتوانی هەر خوا یه ک که خۆی حەزی لی یه تی هە لی بژێری و
بیه رستی و گوێرایە لی بیت.

دواى جینشینمان هە لگرت و بەرەو شارمان برد و لە بەر ئەو ی که بە هۆی
گەشکە گرتنە که ی لاواز بوو بوو لە دوو لاو و قۆلمان گرت و هە لکو ش لە پیش
ئیمەدا دەفری و لە نزیکی شار بینیم که کاهینی بە کە ژاوە یه ک و هە ندی بە ندهو و
چاوەروانى جینشینە و، بە گومانى خۆم وتم دەبی ئەم کاهینه (ئامى) بیت.

یه کهم هە و الێک که ئامى بە جینشینى راگە یاند ئەو بوو که باوکی، (ئامن
هوتپ) ی سییەم کۆچی دواى کردو و، پاشان کراسی که تانی لە بەر کرد و
کلاویکی خستە سەری^(۱).

(ئامى) وتی: سینۆهە ئایا ئەو توانی خواى خۆی بینى؟

وتم: خۆی دەلی خوام بینو، بە لām من لە بەر ئەو ی ناگام لی بوو که هیچی
لی نەبیت و چارە سەرم دەکرد خوا یه که یم نە بینى. بە لām تۆ چۆن ناوی منت زانی،
چونکه من باوەر ناکەم تۆم لە هیچ کاتى بینى؟

(ئامى) وتی: ئەرکی من ئەو یه که ناوی تۆ بزانم و لە رووداوە کانی کۆشک
بە ناگابم و من زانیم که جینشین که ئیستا فیرعە ونە شوو ی پێشو و تووشی
گەشکە دەبیت و دەبی تە نهیا بیت، چونکه هەر کاتى هەست بکات ئەم
نە خۆشییە رووی تی دەکات تە نیایی هە لده بژێری و ئەگەر یه نە یه ویت تە نهیا
بیت ئیمە هە ول دەدەین کەسى لە لا نە بیت، لە بەر ئەو ی هیچ کەسى نابى
گەشکە ی جینشین بینى و پروانیتە کەف کردنى دەمى. شەو کاتى بینیم دواى
دەرچوونی لە کۆشک گە یشته تۆ ئیتر دلنیا بووم چونکه دەمزانی تۆ پزیشکی و

به كاهینی په‌رستگه‌ش له‌قه‌لهم ده‌درتی، چونکه هه‌تا یه‌کچی نه‌بیته كاهینی په‌رستگه‌ نا‌هیلتن بیته‌خانه‌ی ژبان‌ه‌وه، من كاهینی په‌رستگه‌ی (ئاتوون)م و نه‌گه‌رچی من و تو شوین كه‌وتووی دوو خوی جیا‌وا‌زین، به‌لام هی‌شتم جین‌شین شه‌وی رابردو له‌گه‌ل‌تودا پرواته ده‌روه بو‌ئه‌وه‌ی پزیشکی‌ ئا‌گاداری لی بکات و من دل‌نیا‌بووم له‌وه‌ی كه‌ فیده‌ی‌گری.

دوایی ئی‌شاره‌تی بو‌گه‌نجه‌ رم به‌ده‌سته‌كه‌ کرد و وتی: ئه‌مه‌ کی‌یه‌؟
و‌تم: ئه‌وه‌ گه‌نجه‌یكه‌ كه‌ ئی‌مرو به‌یان‌یه‌كه‌ی تووشی ئی‌مه‌ بوو و هه‌ل‌توبه‌ك له‌ بان سه‌ریه‌وه‌ ده‌فری و، ئه‌و بال‌نده‌یه‌یه‌ كه‌ ئی‌ستا له‌سه‌ر شان‌یتی.
(ئامی) وتی: ئایا کاتی گه‌شکه‌ گرتنه‌كه‌ی جین‌شین ئه‌م جه‌وانه‌ له‌وی بوو و دیمه‌نی نه‌خوش‌یه‌كه‌ی ئه‌وی بینی؟

و‌تم: به‌ل‌تی

وتی: كه‌واته‌ ده‌بی‌ ئه‌م كوره‌ بكوژریت.

و‌تم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جین‌شین ئی‌ستا فیرعه‌ونه و ئه‌گه‌ر خه‌ل‌کی بزآن فیرعه‌ون تووشی نه‌خوشی گه‌شکه‌ بووه و جار‌جار ئه‌م باره‌ی تووش ده‌بیت و ده‌بووریته‌وه‌ باوه‌ری پین‌ نا‌هین.

و‌تم: ئه‌م گه‌نجه‌ی ده‌بینی ئه‌مرو له‌ بیابان سینه‌پوشه‌كه‌ی خوی داکه‌ندو دای به‌ جین‌شین كه‌ له‌ سه‌رمادا نه‌له‌رزئ و خوی ده‌ل‌تی بو‌ئه‌وه‌ هاتووه‌ كه‌ له‌گه‌ل‌ دوژمنانی فیرعه‌وندا شه‌ر بکات و جگه‌ له‌مانه‌ش كورپ‌کی ساده‌یه‌ و عه‌قلی به‌وه‌ ناشکی جین‌شین تووشی نه‌خوشی گه‌شکه‌ هاتووه‌.

(ئامی) بانگی كوره‌كه‌ی کرد و وتی: بیستوومه‌ تو ئی‌مرو خزمه‌تی‌کت به‌ جین‌شین کردووه‌ و ئه‌م حه‌لقه‌ زیره‌ پاداشتی خزمه‌ته‌كه‌ی توبه‌. دوای ئه‌مه‌ حه‌لقه‌ زیره‌كه‌ی بو‌هه‌ل‌دا، به‌لام گه‌نجه‌كه‌ حه‌لقه‌كه‌ی نه‌گرتووه‌ و كه‌وته‌ سه‌ر زه‌وی.
(ئامی) وتی: بوچی ئه‌و زیره‌ی ده‌تده‌می وه‌ری نا‌گریت؟

كوره‌كه‌ وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من ته‌نها له‌ فیرعه‌ون فه‌رمان وه‌رده‌گرم نه‌ك له‌كه‌سی تر و وازانم فیرعه‌ون ئه‌م گه‌نجه‌یه‌ كه‌ ئی‌ستا كلاوی له‌سه‌ردایه‌ و، ئه‌مرو هه‌ل‌تووه‌ی من به‌ره‌و ئه‌وی هینام. دوایی به‌ره‌و فیرعه‌ونی تازه‌ روئی و وتی: من هاتووم كه‌ خوم‌ بخمه‌ ژیر خزمه‌تی فیرعه‌ون، ئایا تو‌كه‌ ئی‌مرو فیرعه‌ونی ئاماده‌ی من له‌ خزمه‌تدا وه‌رگیری؟

فیرعه‌ونی نوئی وتی: به‌ل‌تی تو له‌ خزمه‌تی مندا ده‌بی، به‌لام به‌ مه‌رجی رمه‌كه‌ت بده‌یته‌ ده‌ست یه‌کچی له‌م به‌ندانه‌ی من، چونکه‌ من له‌ رم كه‌ وه‌سیله‌ی خوین‌رشته‌ن بیزارم و هه‌موو گه‌لان به‌ یه‌كسان ده‌زانم، چونکه‌ هه‌موو كوری (ئاتوون)ن و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش كه‌سیان نابی‌ یه‌كتری بكوژن.

پیاوه‌ گه‌نجه‌كه‌ داره‌ سه‌ریه‌ ئاسنه‌كه‌ی دایه‌ یه‌کچی له‌ به‌نده‌كان و ئینجا فیرعه‌ون سواری كه‌ژاو‌ه‌وو و ئی‌مه‌ به‌پین له‌ دوایه‌وه‌ به‌ری كه‌وتین تا گه‌یشته‌ینه‌ نیل و سواری به‌له‌م بووین و به‌ره‌و كوشك هه‌نگاو‌مان نا. كوشك پرپوو له‌ قه‌ره‌بال‌غی و فیرعه‌ون دوی چوونه‌ ژووره‌وه‌، ئی‌مه‌ی به‌جیه‌یشته‌ و چووه‌ لای شازن‌ واته‌ دایکی.

كوره‌ نه‌یزه‌داره‌كه‌ له‌ منی پرسی ئی‌ستا من چی بکه‌م و بو‌كوئی پرؤم؟
و‌تم: هه‌ر لی‌ره‌ به‌و مه‌جوول‌یوه‌، تا فیرعه‌ون له‌ روزه‌کانی دا‌هاتوودا ده‌تبینی و جی‌گایه‌کت بو‌ دیاری ده‌کات، چونکه‌ فیرعه‌ون خوی و خوی‌ه‌كان فه‌راموش‌کارن و ئه‌گه‌ر ئه‌و تو نه‌بینی قه‌ت بیری نا‌که‌ویتته‌وه‌ كه‌ توئی هیناوه‌ته‌ ژیر رکیتی خزمه‌تی خویه‌وه‌.

كوره‌كه‌ وتی: من بو‌ ئاینده‌ی میسر زور به‌ په‌رؤشم.

من و‌تم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م فیرعه‌ونه‌ نو‌تیه‌ی ئی‌مه‌ له‌ خوین‌ ده‌ترسی و حه‌زناکات خوین‌ پرژیت و ئه‌ل‌تی هه‌موو میلله‌تان ده‌بی‌ یه‌كسان بن و من كه‌ شه‌رکه‌ری‌کم ناتوانم ئه‌م باوه‌ره‌ بسه‌لمینم چونکه‌ ده‌زانم ئه‌م بی‌ر و باوه‌ره‌ بو‌ سه‌ربازیتی جه‌نگی

زۆر زهرەرى ھەيە و ، بەھەرھال من دەچم رمەكەى خۆم لە بەندەكە دەستینمەوہ .
وتم: ناوی من سینۆھەيە و لە خانەى ژياندام كە لە پەرستگەى (ئاموون)ە و
ئەگەر كاریكت ھەبوو وەرەلام . من لیتی جیابوومەوہ و بەرەو ئەو ژوورەى كە
شەوى رابردوو پاتوورى تیدا نووستبوو چووم و كەمنى دى ناپەزایی دەری و
وتی: سینۆھە تۆ ھەلەيەكى گەرەت کردوہ كە لیخوش بوونی نییە .

پرسیم: ھەلەى من چییە ؟

پاتوور وتی: شەوى رابردوو كە فیرعەون كۆچى كرد تۆ لە كۆشك چووبویتە
دەرەوہو شەو لە يەكێ لە ماللەكانى راباردن بوویت و ، بە ھۆى لیترە نەبوونت
كەس منى خەبەر نەكردوہ و من لە كاتى مەرگی فیرعەون لەوئ نەبووم و
دەرچوونی بالندەكەم نەبینى .

وتم: ھۆى لیترە نەبوونم خەتای منى تیدانەبوو ، بەلكو جینشین فرمانى دا
كە لەگەلى برۆم و ئەوسا ھەموو رووداوەكانم تا كۆتایی بۆگێرایەوہ .

پاتوور كاتى گوتی لە قسەكانم بوو وتی: پەنا بە (ئاموون) ، چونكە
فیرعەونە نوێیەكەى ئیمە شیتە . .

وتم: ئەو شیت نییە ، بەلكو تووشى نەخۆشیی گەشكە بووہ و ھەندى جار ئەم
نەخۆشییە دەیگرئ .

(پاتوور) وتی: فیدار و شیت يەك شتە ، لەبەر ئەوہى يەكێ كە تووشى فى
دەبیت عەقلى تەواوى نییە و بە زووی دەبیتە وەسیلەى دەستى خەلك و من
بۆگەلى میسر كە دەبى لە ژێر دەسلات و فرمانى ئەم فیرعەونە فیدارەدا بژین
بە پەرۆشم .

لەم كاتەدا لە لایەن دادوهرى گەرەوہ خەبەریان ھینا كە بچینە لای بۆ ئەوہى
بە پیتی ياسا سزا بدریین چونكە ياسا دەلى كاتى فیرعەون بەھۆى كون كردنى
سەرى دەمرئ دەبى ئەوانەى دەستیان لەم كارەدا ھەبوو بكوژرین .

من لەم ھەوالە لەشم لەرزى ، بەلام پاتوور دیسانەوہ چاویكى لى داگرتم كە

نەترسم و بە ھیتواشى وتی: ئەم ياسایە ھەرگیز بەمانا راستەقینەكەى جیبەجى
ناكرئ .

ھەندى سەرباز ھاتن و ئیمەیان بردە لای دادوهرى گەرەوہ ، كە لە كۆشك بوو و
بینیم كە چل پیستی لوول دراو ، كە ياسای چل دانەيى ولاتى میسرە ،
لەبەردەمیدایەو ھەریەكە لەم لوول دراوانە (دەفتەریكى درێژ)بوو كە ياسایان لە
سەرى نووسیبوو .

(پاتوور) دواى چوونە ژوورەوہ ، چووە شوینى دادوهر و لەگەلیدا دوا . ئیمە
سج كەس بووین كەبە پیتی ياسا سزیمان مردن بوو: - يەكەم پاتوور ، دوومەن
و ، سێیەم ئەو كەبرایەى خوینى دەوستاند . دواى نامادەبوونمان لەبەردەم دادوهر
سەربازەكان ریگاكانى چوونە دەرەویان گرت كە نەتوانین ھەل بێین و دوايى
(جەلاد) ھاتە ژوورەوہ .

دادپرسی گەرەوہ وتی: ئیوہ لەبەر ئەوہى نەتانتوانى فیرعەون چاك بكەنەوہ
شیاوى مردن و دەبى بمرن . كەبرا چارە رەشەكەى خوینى دەوستاند لەشى
دەلەرزى و پاتوور بە دەمە بچ ددانەكەى خۆى لیتی پرسى تۆ داىكت ماوہ یان نا ؟
كەبرا وتی: داىكى من چوار سال لەمەوبەر مردوہ .

پاتوور بە دادوهرەكەى وت: كەواتە لە پیتشا ئەم پیاوہ لە ناو بھەن ، چونكە
داىكى لەو دنیا ئابگۆشتى^(۲) نۆك و لۆبیای بۆ لیناوە و چاوەروانى رۆیشتنى
ئەم دەكات بۆ ئەو دنیا .

كەبراى بیچارە كە نەیدەزانى ئەو قسانە گالتەيە لەبەردەم جەلادەكە ئەژنۆى
خستە سەر زەوى و ، جەلاد شمشیرە گەرەوہ گرانەكەى خۆى ، كە رەنگى سوور
بوو ھەلیسووراندو بە ھیتواشى خستییە سەر ملی پیاوہكە و ھەر چەندە ھیچ
نازارىكى پى نەگەیشت ، بەلام لە ھۆشى خۆى چوو .

جەلاد بەسەربازەكانى وت لای بھەن و دوايى من ئەژنۆم دانەواند و جەلاد
بە پیکەنینەوہ شمشیرەكەى خستە سەر ملەم و من بەبى ھیچ نازار و برینى

کاتی نۆزه‌ی (پاتوور) هات، جه‌للاد هه‌ر ئه‌وه‌نده شمشیره‌که‌ی خۆی له بان سه‌ری جوولاند. دوایی خه‌به‌ریان داپیتمان فیرعه‌ونی نوێ ده‌یه‌وی پاداشتی ئیمه‌ بداته‌وه‌و ئیمه‌یان له هۆده‌ی دادپرس ده‌رکرد، به‌لام هه‌رچه‌نده هه‌ولیاندا کابرای له هۆش چوو هه‌لبستین نه‌یانتوانی و به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یرمان کرد مردووه‌.

من ناتوانم بلێم هۆی مردنی ئه‌و پیاوه چی بووه، چونکه هیچ نه‌خۆشیه‌کی نه‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بلێین له ترسا مرد و ئه‌گه‌رچی کابرایه‌کی نه‌زان بوو، من به‌مه‌رگی دلگه‌ران بووم، چونکه دووهم که‌سه‌ی نه‌بوو که بتوانی به‌ ئاماده‌بوونی له دیار سه‌ری نه‌خۆش خۆینه‌که‌ی بوه‌ستینی و له دوای ئه‌و له هه‌موو سه‌رده‌می پزیشکی خۆمدا نه‌مدی که‌سه‌ی بتوانی به‌ له دیار سه‌ربوونی خۆی خۆینی برین به‌ند بکات.

فیرعه‌ونی نوێ ملوانکه‌یه‌کی زێری دایه پاتوور و ملوانکه‌یه‌کی زیوی دایه من، که کردیانه ملمان و، هه‌ردوو کمان کراسی که تانمان له‌به‌ر کراو له کۆشکی پاشایه‌تی گه‌رامه‌وه خانه‌ی ژیان. له‌وێ هه‌موو قوتابییان به‌رامبه‌رم داچه‌مییه‌وه‌و مامۆستاگان مه‌راییان له‌به‌ر ده‌کردم.

کۆنووسی چۆنیه‌تی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی فیرعه‌ون له لایه‌ن پاتووره‌وه به‌ من سپێردرا و ئه‌و وتی: سینۆهه له‌م ناوه‌رۆکه‌دا ده‌بی هه‌ندی شت بنووسی، به‌که‌م ئه‌وه‌ی که کاتی سه‌ری فیرعه‌ونمان کرده‌وه بۆنی عه‌ترمان لیتی کرد و، دووهم له کاتی مه‌رگیدا بالنده‌یه‌کمان بینی که له لووتیه‌وه هاته‌ ده‌ری و یه‌که‌راست به‌ره‌و خۆر چوو.

وتم: (پاتوور) ئه‌گه‌ر له هه‌له‌دانه‌بم کاتی فیرعه‌ون مرد هیشتا خۆر هه‌ل نه‌هاتبوو.

پاتوور وتی: گه‌وجه خۆر هه‌موو کاتی هه‌یه به‌لام هه‌ندی کات له خوار ئاسۆه‌یه‌وه هه‌ندی کات له سه‌ریدا‌یه.

پاتوور وتی: هه‌روه‌ها بنووسه که فیرعه‌ون چه‌ند ساتی پێش مردنی چاوی هه‌له‌یناو به‌خوایه‌کانی وت ئیستا بۆ لای ئیوه دیمه‌وه‌.

من باسیکی تیر و ته‌سه‌ل و سه‌رنج راکیشم له باره‌ی مردنی فیرعه‌ون نووسی، به‌شیه‌یه‌که کاتی پاتوور خۆیندییه‌وه که‌وته پیکه‌نین و وتی باشت نووسیوه و، دوایی کۆنووسه‌که تا حه‌فتا رۆژ له په‌رستگه‌کانی (ئاموون) و په‌رستگا‌کانی تری شاری گبس خۆیندرا‌یه‌وه. له‌و حه‌فتا رۆژه‌ی لاشه‌ی فیرعه‌ون له (خانه‌ی مه‌رگ)⁽³⁾ بۆ ژیا‌نی دنیا‌ی تر ئاماده‌ ده‌کرا و مۆمیاییان ده‌کرد، هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی خۆشگوزه‌رانی له ته‌به‌س داخرا‌بوو، به‌لام له‌م باره‌یه‌وه‌ش هه‌ر وه‌ک له سی‌داره‌دانی پزیشکه‌کان هه‌ر به‌ رواله‌ت یاسایان چی به‌چی ده‌کرد، چونکه هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی رابواردن دوو ده‌رگایان هه‌بوو و خه‌لکی له ده‌رگای دواوه ده‌چوونه ئه‌م جی‌گایانه و ده‌یان‌خوارده‌وه و که‌یف خۆشییان ده‌کرد.

له‌و رۆژانه‌دا که ته‌رمی فیرعه‌ون مۆمیایی ده‌کرا، مزگینییان داپیتم که ماوه‌ی خۆیندتم له خانه‌ی ژیان ته‌واو بووه و ده‌توانم له هه‌ر گه‌ره‌که‌یکی شار که مه‌وی خه‌ریکی پزیشکی بم. خانه‌ی ژیان چوارده به‌شی پسپۆری تایبه‌تی هه‌بوو که قوتابی کامیانی به‌دل بوایه هه‌لی ده‌بژارد و من به‌ ره‌زامه‌ندییه‌وه له‌م قوتابخانه‌یه هاتمه‌ ده‌ری و به‌ ملوانکه‌ زیوه‌که‌ی فیرعه‌ون دا‌بووی پیم خانویه‌کی بچووک و به‌نده‌یه‌کم کړی که ناوی (کاپتا) بوو و یه‌ک چاوی هه‌بوو و ئه‌و دوای ئه‌وه‌ی زانیی من پزیشکم وتی: من له هه‌موو شوینتی ده‌لیم هه‌ر دوو چاوم کویر بوو و گه‌وره‌که‌م چاویکی شیفای داو چاکی کرده‌وه.

داوام له (توتس) دۆسته هونه‌رمه‌نده‌که‌م کرد، خانوه‌که‌م به‌ نه‌خش پرا‌زینیته‌وه و، ئه‌و خ‌وای پزیشکی له قه‌د دیواری هۆده‌که‌ی مندا کیشا و وینه‌ی منیشی له ته‌کیدای کیشا که خ‌وای پزیشکی ده‌یوت: سینۆهه باشت‌ترین قوتابی

منه و زيره كترين و سه رده رچووترين پزيشكى (ته بهس) ه و من . چند رۆژى له
ماله وه دانيشتم ، به لام كهس بو چاره سه ر نه هاته لام .

۱- لي ره دا مه بهست له كالاو تاجه - وه رگيتر .

۲- ئابگوشت : نو كاوى به گوشت

۳- خانه ي مه رگ : دارالمات

بوومه پزیشکی ههزاران

روژتیکیان له عه‌یاده‌که‌ی خۆمدا چاوه‌روانی نه‌خۆشم ده‌کرد که بینیم یه‌کێ له پاسه‌وانه‌کانی کۆشک هاته ژووره‌وه‌و پرسیی: سینۆهه‌ کێیه‌؟

وتم: منم

وتی: پاتوور بانگه‌یشتی جه‌نابتانی کردووه‌.

پرسیم: پاتوور له‌ کۆتیه‌؟

وتی: ئه‌و له‌ کۆشکی پاشایه‌تی چاوه‌رپیت ده‌کات.

پرسیمه‌وه‌: نازانی چ ئیشیکێ به‌منه‌؟

وتی: وابزانم له‌ باره‌ی تهرمه‌که‌ی فیرعه‌ونی پیشووه‌...

هه‌لسام چوومه‌ کۆشک و پاتوورم بینیه‌وه‌و وتی: سینۆهه‌ وه‌ک ده‌زانی ئیمه‌ ناخرین که‌س بووین که‌ فیرعه‌وتمان چاره‌سه‌ر کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش مۆمیایی کردنی ده‌بێ له‌ ژێر چاودێری ئیمه‌دا بکریت.

وتم: ئه‌م فه‌رمانه‌ بۆ له‌م کاته‌دا به‌ ئیمه‌ی ده‌سپێرن؟ چونکه‌ وابزانم ماوه‌یه‌که‌ که‌سانی تر ده‌ستیان پێ کردووه‌.

پاتوور وتی: بوونی ئیمه‌ له‌ ئه‌نجامدانی مه‌راسیمی مۆمیایی ته‌نها به‌ مه‌به‌ستی چاودێرییه‌، چونکه‌ خۆم ناتوانم به‌شداربم، ئه‌م کاره‌ به‌ تۆ ده‌سپێرم.

وتم: ئیستا ده‌بێ چی بکه‌م؟

وتی: ده‌بێ ئیستا بجیته‌ (خانه‌ی مه‌رگ)ه‌وه‌ و وا باشتره‌ خواردن و جل و به‌رگی خۆت ببه‌ی، چونکه‌ مانه‌وه‌ت له‌ویدا زیاتر له‌ پانزه‌ روژ ده‌خایه‌نی و له‌م

ماوه‌یه‌دا تو چاودێری کاره‌ کۆتاییه‌کانی مۆمیایی کردنه‌که‌ ده‌بی.

وتم: ئایا به‌نده‌که‌ی خۆم به‌م؟

پاتوور وتی: باشتر وایه‌ واز له‌ بردنی به‌نده‌ به‌یخی، چونکه‌ ئه‌و وه‌ک تۆ پزیشک نییه‌ و به‌ بینینی هه‌ندی شتی (خانه‌ی مه‌رگ) ده‌حه‌په‌سی.

من که‌ پزیشکیکم تا ئه‌و کاته‌ وام ده‌زانی له‌ باره‌ی مردن ئه‌وه‌ی پتوبست بیته‌ بینومه‌ و وام ده‌زانی که‌ ئیتر هه‌یج شتی نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ مردنه‌وه‌ هه‌بێ و من له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌مدی.

له‌ پیشه‌کیی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌دا باسم کرد، ئیمه‌ی پزیشکانی میسر مۆمیایی کردنی مردووه‌کافان به‌ به‌شیکێ زانسته‌ پزیشکییه‌کان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ ئه‌م کاره‌ که‌سانیک که‌ پسپۆریش نه‌بوونه‌ ده‌یانته‌وانی ئه‌نجامی بدن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوومه‌ (خانه‌ی مه‌رگ) هه‌ستم کرد من زۆر به‌هه‌له‌داچووم که‌ وه‌ک هه‌موو پزیشکه‌کانی تری میسر پسپۆریم به‌و که‌سانه‌وه‌ به‌ستبووه‌وه‌ که‌ ده‌رچووی کۆلیژی خانه‌ی ژیان بوون. ئیمه‌ی پزیشک له‌ رووی خۆپه‌سه‌ندییه‌وه‌ و امان ده‌زانی ته‌نها پتگیای پسپۆربوونی پزیشک، ته‌واو کردنی قوتابخانه‌ی پزیشکی و خانه‌ی ژیان وه‌ گه‌ر که‌سی له‌م قوتابخانه‌یه‌ نه‌خوینێ ناتوانی بیته‌ پزیشکیی کارامه‌. به‌لام کاته‌ی چوومه‌ خانه‌ی مه‌رگ و ئه‌و کریکارانه‌م بینی که‌ هه‌رگیز نه‌هاتبوونه‌ خانه‌ی ژیان و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا کارامه‌یی ئه‌وان له‌ ئیش و کاری شیکردنه‌وه‌ی تهرمه‌کان، له‌ من که‌ پزیشکیی تایبه‌تی بووم زیاتر بوو^(۱).

پاش گه‌رانه‌وه‌م بۆ عه‌یاده‌که‌ی خۆم تا چه‌ند روژی خۆم ده‌شۆری بۆ ئه‌وه‌ی بوونی (خانه‌ی مه‌رگ)م پیوه‌ نه‌میته‌ و ئه‌م جاره‌یان نه‌خۆشه‌کان ده‌هاتنه‌ لام و بۆ ده‌رده‌ جو‌راو جو‌ره‌کان داوا‌ی ده‌رمانیان لێ ده‌کردم.

له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌ ناو فه‌قیره‌ که‌م ده‌رامه‌ته‌کاندا خۆشه‌ویستییه‌کی زۆرم په‌یدا کرد، چونکه‌ هه‌رچییه‌کیان له‌بری چاره‌سه‌ر بدایه‌پێم وه‌رم ده‌گرت و وه‌ک پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی له‌ خۆیایی نه‌بووم که‌ بلێم ده‌ست هه‌ق، به‌س زیتر یان زیو

شهوان به بونهی نهوهی که دلم گهرمی گه نجیستی تیدابوو، دهچوموه دوکانه که و له گه ل توتمسی هاوړیتمدا ده مخواردهوه و له باره ی بارو دوخی نه و کاته قسه مان ده کرد.

(نامن هوتپ) ی سیتیهم فیرعه ونی پیشوو که من چاودیری مومیایی کردنه که ی بووم، قووچه کی نه بوو که تیایدا بینیزن و له یه کی له گوره ئاساییه کاندانا ناشتیان. دواي ناشتنی فیرعه ون (جینشین) ی کوری هاته سهر تهخت و وتی به ته مایه سهره تا لای خوابه کان خوی پاک بکاته وه و دوايي به شپوهی ره سمی بیته فیرعه ونی میسر و له ماوهی چاوه روانیی بوونه فیرعه ونی کوره که ی، دایکی ریشیکی به چه ناگه وه ناو کلکیکی شیری به دوايه وه نووساند که له کاتی به ری رویشتندا کلکه که ی به دهوری پشتییه وه ده به ست و له سهر تهختی پاشایه تی دانیش و له جیاتی کوره که ی به به ریوه بردنی کاروباری ولات خه ریک بوو.

یه که م کارئ که دایکی (جینشین) کردی نه وه بوو که دادوه ری گه وره ی له کارخست و له جیاتی نه و (نامی) ی که کاهینی په رستگه ی (ئاتوون) بوو کرده حاکم و، نامی له شوین دادره سی پیشوو له به رده م چل پارچه نووسراوی چه رمی دریز که یاسای میسری تیدابوو دانیش و دهستی به دادوه ری کرد.

به هوئی نه م رووداوه وه هندی له خه لکی خه وی سهیر سهیربان بینی و باری نااسایی شاری گرتوه و تادوو روژ باران باری و نه م بارانه هندی له گه نمه کانی که ناری نیل، که کومه ل کرابوو رزاندی، به لام که س نه م رووداوانه ی پی سهیر نه بوو، چونکه به رده وام کاتی تووره بوونی کاهینه کانی (ناموون) نه م شتانه رووی دده او له م کاته دا کاهینه کانی په رستگای ناموون به بونه ی گرتنه دهستی پوستی دادره سی گه وره له لایهن (نامی) یه وه که پی او یکی نه ناسراو بوو، تووره بوون. له گه ل نه وه شدا که کاهینه کانی (ناموون) نارازی بوون، به لام چونکه

مووچه ی سهربازه کان به ریک و پیتی که ددراو له رووی خواردن و خواردنه وه وه گرفتیان نه بوو، هیچ کاره ساتیکی ناخوش رووی نه دا.

هه موو پاشاکان به مردنی فیرعه ون دلگران بوون و له ولاتانی دراوسی نه لواحي گلی رو س (له کووره گهرم کراو) یان نارده میسر که له سهری چه ند وشه یه که به بونه ی ده برینی خه م و په ژاره یان نووسرابوو و پاشای (میتانی) کچه شه ش سالانه که ی خوی نارد که بیته خوشکی جینشینی میسر، اته فیرعه ونی نوئ^(۲). ولاتی میتانی له سووریا یه و نزیک ده ریا یه و که وتوته نیوان سووریا و ولاتانی باکوور و کاروانه کانی که له ولاتی دووئاوه وه ده هاتن به میتانی دا تیده په رین و ده گه یشتنه ده ریا.

هه موو شه وی من و توتمس چه ند کاترمیرو پیکه وه له دوکان دادنه نیشتن و له م قسانه مان ده کردو جاری و ابوو دواي نه وه ی له دووکانه که ده هاتینه ده روه کاترمیرو به ناوشاردا پیاسه مان ده کرد و ده مانروانییه به له مه کانی سهر ئاو که خه لکه شه ونخونه کانیان پی ده سوورانده وه. هندی کاتیش له سهر دواي توتمس ده چوینه گه رکه ی سربانییه کان و گویمان له ئوازی کچه گورانپیتره کان ده گرت، یان سهیری سه مامان ده کرد، به لام نه سه ماو نه ئاوازه که یانم به دل نه بوو.

له و روژه وه ی که (نه فر نه فر) م له خانه ی ژبان بینی هیچ دیمه نیکی تر نه ده هاته به رچاوم و روژ به روژ ثاره زوی بینی نه و ژنه له دلما زیادی ده کرد. شهوان کاتی ده گه رامه وه مال له به رخوا رده وه یه کسه ر خه وم لی ده که وت و به یانیان که هه لده ستام مهستییه که له گیانم ده چووه ده ری. (کاپتا) به نده یه که چاوه که م ئاوی به ده ست و ده م و چاو و سهر م دا ده کرد و دوايي نان و ماسیی سویری ده اپیم.

دواي نه وه ی تیکه یه که نانی به یانیم ده خوارد له ژووری نووستن ده چوموه ژووری عه یاده که مه وه و خه لکی هه ژار بو چاره سهر ده هاتنه لام و مندالی هندی له و ژنانه نه وه نده لاوازی بوون که به نده که ی خوم ده نارده بازار بو نه وه ی گوشت و

میوه‌یان بو بکری و بیانداتی.

ئه‌گه‌ر ئه‌م خه‌رجیه‌ی بی سوودانه‌م نه‌کردایه ئه‌متوانی ده‌وله‌مه‌ندبیم، به‌لام هه‌ر چییه‌کم په‌یدا ده‌کرد یان له‌مه‌یخانه‌دا سه‌رفم ده‌کرد یان له‌ماله‌کانی خوشگوزهرانی، وه‌یان ده‌ستگیری هه‌ژارانه‌م پیده‌کرد. روژی توتمس هاته‌عه‌یاده‌که‌م و وتی: سینۆهه ئیمرو له‌مالی یه‌کیک له‌گه‌وره‌کان ئاهه‌نگ ده‌گێردی و چه‌ند هونه‌رمه‌ندیکیان بانگه‌یشت کردوه بو ئه‌وی، کاتی که‌به‌میان وت، وتم باشه له‌گه‌ل سینۆهه‌دا به‌یه‌که‌وه له‌و جه‌ژنه ناماده‌دین.

پرسیارم کرد: کییه ئه‌م میواندارییه ده‌کات؟

وتی: ژنیکه به‌لام ژنیکی زور ده‌وله‌مه‌ند که‌ده‌توانی زیتر وه‌ک حه‌لقه‌ی مس خه‌رج بکات (حلقه‌ی زیتر و زیو و مس وه‌ک پاره‌ی ئیستا مامه‌له‌ی پیوه‌ده‌کرا - وه‌رگێتر).

هه‌ردوو کمان خۆمان خاوین کرده‌وه و بوئمان له‌خۆمان دا و به‌ره‌و ماله‌که‌ی توتمس ده‌یوت به‌ری که‌وتین و هیتستا ته‌واو نه‌گه‌یشتبوینه ئه‌وی بوئی عه‌ترمان ده‌کرد و ده‌نگی مۆسیقا له‌دوو‌روه ده‌هاته به‌ر گوی.

چوینه ماله‌که‌وه و هه‌نگاو مان نایه ته‌لاریکی به‌رفراوان و، بینیم ژماره‌یه‌کی زور له‌جوانترین ژنه‌کانی میسر له‌وی بوون و هه‌ندیکیان میتردیان هه‌بوو و ئه‌وانی تر بیوه‌ژن بوون، پیاوی گه‌نج و پیریشی هه‌ر لیبوو و له‌سه‌ر ته‌لاره‌که‌ وینه‌ی خوی (مراز دان)⁽³⁾ کیشرابوو که‌سه‌ری له‌شیوه‌ی سه‌ری پشیله‌بوو.

هه‌ندی له‌ژنه‌کان که‌له‌و ئاره‌زووه‌دا بوون پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندیان به‌نسیب بیته‌، جامی مه‌یه‌که‌یان هه‌لده‌بێ و به‌ره‌و ئه‌و خواجه ئیشاره‌تیان ده‌کرد و ده‌یاننۆشییه‌وه. به‌نده‌کان له‌ته‌لاره‌که‌دا به‌گۆزی پر له‌خواردنه‌وه ده‌سوورانه‌وه و پیته‌کانیان پر ده‌کرد. ئه‌وه‌نده گول ژا‌بووه سه‌ر زه‌وی که‌بنی هۆده‌که دیار نه‌بوو و (توتمس) وتی: سه‌یرکه ئایا له‌هیچ جیگایه‌ک و هیچ کات و سه‌رده‌میکی ژبانت ته‌لاری و رازاوه‌و شکۆمه‌ندت بینیه‌؟

وتم: نا ...

توتمس وتی: تو ده‌توانی زیتر و پاره په‌یدا بکه‌ی و به‌زوویی خانویه‌کی جوان بو خۆت بکری.

له‌ناکا و ژنیکی به‌ناوه‌راست ته‌لاره‌که‌دا تیپه‌ری و به‌ره‌و ئیمه‌هات و هه‌ر ئه‌وه‌نده چاوم پیته‌که‌وت، دل‌م که‌وته له‌رزین و وتم: توتمس من وا هه‌ست ده‌که‌م خواجه‌کانیش دل‌بان به‌م ژنه‌وه‌یه.

سه‌یرکه چه‌ون به‌پیدا ده‌روات، سه‌یرکه چ چا و ده‌میکی جوانی پیوه‌یه ... به‌لام سه‌رسورمانه‌که‌م به‌وه زیاتر بوو که‌بوچی که‌س سه‌رنج ناداته ئه‌م ژنه‌که‌ له‌ناو هه‌موو ژنه‌کانی ئه‌وی له‌جوانیدا تاکه. (توتمس) وتی: ئه‌م ژنه‌خاوه‌نی خانویه‌که‌یه و ئه‌م ئاهه‌نگه‌ی به‌بۆنه‌ی خوی مرزده‌روه به‌ریا کردوه، بو ئه‌وه‌ی ئه‌و ژنانه‌ی میتردیان نییه‌بتوانن له‌م جه‌ژنه‌دا داوا له‌خوا بکه‌ن میتردیان بداتی و ئه‌وانه‌ی میتردیشیان هه‌یه داوا بکه‌ن میتردی ده‌وله‌مه‌ندترین به‌نسیب بکات.

وتم: توتمس من ئه‌م ژنه‌م بینیه‌وه ئه‌یناسم، ئایا ئه‌م ژنه (نه‌فر نه‌فر) نییه‌؟

توتمس وتی: به‌لێ خۆیه‌تی

وتم: کاتی له‌خانه‌ی ژبان بووم جاریکیان هاته‌لام و قسه‌ی له‌گه‌ل کردم. (نه‌فر نه‌فر) لیمان نزیک بووه‌وه و به‌رووی هه‌ردوو کماندا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و من به‌سه‌رسورمانیکه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌گه‌رچی ده‌می به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه به‌لام چاوه‌کانی پیناکه‌ن.

(نه‌فر نه‌فر) ده‌ستی خسته‌سه‌ر ده‌ستی توتمس و ئیشاره‌تی به‌یه‌کی له‌دیواره‌کانی هۆله‌که‌کرد و وتی: من له‌تۆکه ئه‌م دیوارانه‌ت نه‌خشانده‌وه زور رازیم، ئایا ده‌سته‌قی تۆبان داوه‌؟

توتمس وتی: به‌لێ من پاداشتی خۆم وه‌رگرتوه.

تیگه‌یشتیم من ناسیته‌وه‌و خۆم پی ناساند و وتم: من (سینۆهه‌ی)

پزیشکم.

وتی: من سینۆهه ناویکم دهناسی که له خانهی ژبان دهیخویند.

وتم: من ئه و سینۆهه یه م

ژنه که چاوه کانی برییه دهم و چاوم و وتی: درۆ دهکهی تو (سینۆهه) نیت، چونکه سینۆهه کورپیکی گهنج بوو که لۆچ له دهم و چاوبیدا نه بوو و ئیستا دهبینم نیاوان برۆکانت لۆچی تیکه وتوو، سینۆهه دهم و چاویکی جوانی هه بوو، به لام تو شکل و شیوهیه کی سیسه وه بوت هه یه.

وتم: (نه فر نه فر) من هه مان سینۆهه م و نه گهر باوه ر ناکه یت من به لگه یه کت نیشان ده دهم که بو ناسینه وهی من گومانته مینتی و نه ویش نه نگوستیله که یه که له خانهی ژبان پیتم به خشی.

دوایی نه نگوستیله که یه دهستم نیشان داو وتم: هانچی بگره له بهر نه وهی رقت لیمه نه وه نه نگوستیله که ته، با هیچکه یادگاری تو له لای من نه مینتی.

(نه فر نه فر) وتی: هه لای بگره، چونکه نه مه بو تو گرانبه هایه و که متر روودهدات من دیاری به یه کتی بدهم. دوایی وتی: لیره بمینه وه و دوای رویشتنی میوانه کان قسه ت له گه لدا ده که م.

له و کاته دا ئیشاره تم بو یه کتی له بهنده کان کرد که په یمانه که م پر بکات و نه وهی بو یی تیکردم به تامترین خواردنه وه بوو که له ژباندا خواردبوومه وه، چونکه ده مزانی (نه فر نه فر) منی خوش ده ویت و نه گهر رقی لیم بووایه پیتی نه ده وتم تا کو تایی ئاهه نگه که لیره بمینه وه. هه ندی له میوانه کان له بهر زور خواردنه وه تووشی رشانه وه بوون و بهنده کان ده فریکیان ده داپیتیان که تیایدا برشینه وه، ته نانه ت تو قسشیش له بهر زور نو شینه وه دلای به یه کات هات و رشایه وه و ئاگای له خوی نه ما. به لام له و ئاهه نگه دا دوو کهس له خواردنه وهی زور خو یان پاراست، یه کیکیان خاوه ن مال و نه وهی تر من که به ئاره زوو بووم قسه ی له گه لدا بکه م.

کاتی زهویی هۆده که به گۆزه و په یمانه ی شکاو داپۆشرا و میوانه کانی ناو ته لار، که تا ئه و کاته ما بوونه وه له هیلاکیدا خه ویان لی که وت و کهس نه یده توانی قسه بکات و گوئی بگری، ئیتر مۆسیقا ژهنه کان ده ستیان له مۆسیقا لیدان هه لگرت و بهنده کان هاتنه ژوو ری که گه وره سه رخۆشه کانیان ببه نه ماله وه. له و کاته دا (نه فر نه فر) هاته لام و منی له ته لاره که وه برده ژوو ریکی تر و له ته ک خویه وه داینیشاندم.

وتم: ئایا نه م خانووه هی خۆته؟

وتی: به لای خانووی خۆمه.

وتم: به و پیتی بیت تو زور ده وله مهندی؟

ژنه که وتی: له ته بهس- دا له ناو نه و ژنه ده وله مهنده ی ناوت بیستوون هیچیان له من ده وله مهنده تر نین. دوایی دهستی نه وازش کردم و وتی: بوچی نه و روژی که پیتم وت وهره بو مالی من نه هاتی؟

وتم: نه و روژه لیت ده ترسام چونکه مندال بووم.

(نه فر نه فر) وتی: دیاره له دوای نه وهی بووی به پیاو له گه ل زور ژن ئاشناییت په یدا کردووه؟

وتم: من نالیم به درپژایی نه م ماوه یه زور ژنم نه ناسیوه، به لام تا نه م ساته ی که له ته ک تووه دانیشتووم هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشاوم.

(نه فر نه فر) وتی: درۆ ده که ی چون ده بیت پیاویکی جوانی وه کو تو بو هه موو جیگایه کی نه م شاره چوو بیت و هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشایی؟

وتم: هه رکاتی ژنی به ره و رووم ده هات تو م بیره ده که وه وه و که شیوه ت ده هاته وه یادم بو م ده رده که وت که ئیتر نه و ژنه له چاومدا جوانی نه ماوه.

(نه فر نه فر) وتی: نه گهر یه کتر ناسینه که مان به رده وام بیت و تو درۆت له گه ل کردیتم روژی هه ر تیده گه م و بو م ده رده که ویت تو درۆت له گه ل مندا کردووه.

وتم: من درۆت له گه لدا ناکه م و هه رگیز درۆم نه کردوه .

(نه فر نه فر) پرسیی : ئیستا نه ته وی چی بکه ی؟

وتم: تا ئیمرو باوه ریم به خواجه کان نه بوو و بروا پیکردنی خواجه کانم به شتیکی له بنچینه دا نه بوو ده زانی، به لام ئیستا ده رۆم و به پیزانیی نه وه ی خواجه کان منیان گه یاندۆته تو و تو م دیته وه، له په رستگا کاندای قوربانی ده که م و عه تر به ده رگای ماله که تدا ده رژیتم، بو نه وه ی کاتی هاتییه ده ره وه بونی بکه ی و گو ل لی ده که مه وه و له کاتی هاتنه ده ره وه تدا ده پریژمه ژیر پیت.

ژنه که وتی: ئەم کارانه مه که چونکه به لای منه وه سه رنج راکیش نین، چونکه خو م هه م عه تره هیه و هه م گو ل و پیوستیم به گو ل و بونی تو نییه و ئەگه ر میواندارییه که ی نه مشه و ماندووی نه کردووی و هه زت به پشوودان نییه وه ره بچینه باخه که وه بو نه وه ی داستانیکت بو بگپرمه وه .

وتم : (نه فر نه فر) من تو م ده وی نه ک داستان ...

ژنه که وتی: ئەگه رمنت ده وی ده بی گو ی له داستانه که م بگری چونکه له وه یه روژی تو م خو ش بو ی، هه ز ده که م به یه که وه نان ی بخو ین.

دوایی چووینه باخه که وه و کاتی بونی گو له کانی (نا قاقیا) م کرد شادییه کی زۆرم له خو مدا هه ست پیکرد که هه ر له خو مه وه که ومه گو رانی وتن.

به لام (نه فر نه فر) خو ی لادا و وتی: جار ی گو ی له داستانه که ی من بگره . رووناکیی مانگ له هه وزی باخه که ی ده داو گو له کانی (نیلوفه ری) ده وری هه وزه که له به ر تاریکیی شه و، ده میان هاته وه یه ک و ته یه رکه کانی شه و که و تنه خو یتدن. به فه رمانی ژنه که به نده یه ک مرواییه کی برژاو و خو اردنه وه ی بو هی تاین و ده ستمان به خو اردن کرد. هه رکاتی ده مو یست له باوه شی بگرم، یان ده مو یست له به ره ی خو شه ویستی نه وه وه قسه یه ک بکه م، ده یوت: بو هه سته و جار ی گو ی له به سه رها ته که بگره پاشان ئەگه ر نه وه ی و تم په سندات کرد نه وسا قسه بکه .

به لام دیسانه وه په رو شی گه نجیتیم وای لی ده کردم په لاماری بده م و نه هی لیم

داستانه که ی بلتی و وتم: (نه فر نه فر) ده کری نه مشه و له ژیر رووناکیی مانگ سه ره تاشرا وه که ت بییم؟

وتی: با وه ختی خو ی بی ت نه وسا ئەم قژه ده سترکه ده له سه رم لی ده که مه وه و ده هی لیم سه ره تاشرا وه که م نه وازش بکه ی (۴).

۱ - چونکه سینۆه له به شه کانی داهاتو دا به درژی باسی چۆنیه تی مومیایی کردن له خانه ی مه رگ ده کات که به هۆی مومیایی کردنی لاشه ی دووان له خو شه ویسته کانی بو، لیتره باسی چۆنیه تی مومیایی کردنی لاشه ی فیعه ون ناکات، به شیوه یه کی گشتی مومیایی کردنی فیعه ون و گه وه رکه کانی په رستگه و ده وه له مه نده کان به م شیوه یه بو که هه رچی له ناو سک و سینه و کاسه ی سه ردا بو و هه ره ها گلینه ی چاوی، ده ره کرا (چونکه بو گهن ده بو) و لاشه که یان ماوه ی چل تا شه ست روژ ده خسته ناو خو یواوی خه ست و دوایی ده ربان ده کرد و کونه کانی له شی و چاوه کانی پرده کرا له (نیترۆن). شاره زایانی مومیاکاری نه مپرو هه ره وه کو وه رگپ له رابردو دا له گو قاری گریر (چاره سه ر) ی فه ره نسیدا خو یتدۆته وه ده لیتن: میسر یه کان رو نی که رچه ک یان رو نی کونجییان به نیترۆنه که زیاد ده کرد و لاشه که یان ده خسته ژوو ریکی گه رمه وه بو نه وه ی شیی ته رتییه که ی نه مپنی و دوایی به په تی پان که قیربان پیوه کرد بو هه مو له شیان ده پتچایه وه و چه ند تو ییه ک له م تیپی په رۆییه پانانه یان لیوه ده ئالاند و ته رمی فیعه ون و گه وه ر پیاوان تا هه وت تو ییان لی ده ئالاند و دوایی بو ناشتن ده یانبرده گو رستان - وه رگپ

۲ - ولاتی (میتانی) له ولاته به ناویانگه کانی دنیای کۆن بووه له روژه لاتی ناوه راست و ناسه وارناسان ده لیتن ناوه ندی ولاتی میتانی له به شی سه روو یان له سه رچاوه کانی دوو رووباری دیجله و فورات بووه و پاشاکانی میتانی هه ندی کات ولاته که یان له لای روژئاووه تا که ناره کانی ده ربای ناوه راست که ئیستا و شکانیی ولاتی سووریا به به ربین ده کرده وه و ولاتی دوو ئاو که له ناوه رۆکه که دا ده یخو یتنه وه (بین النهیرین) ه که دوو رووباری دیجله و فوراتی تیدا یه - وه رگپ

۳ - مرز دان : خوای به خشینی ویست و هه ز و ناره زووی دل - وه رگپری کوردی

۴ - هه ر چه ند دوویات کردنه وه ی روونکردنه وه کان له لایهن وه رگپره له وه یه خو یتنه ران بیزار بکات به لام ده بی بلتیم : چوار هه زار سا ل له مه و به ر له ولاتی میسر ژنی ده وه له مه نده کان سه ربان ده تاشی و قژی ده ستردیان له سه ر ده کرد و یه کن له گه وه ره ترین هه زو ده سته و ته کانی پیاو له

به شی نۆیه م

گریینه ترین رووداوی جه وانیم

ئهوسا (نه فر نه فر نه فر) وتی: له کونا پیاویتک هه بوو ناوی (ساتنی) بوو، روژتیکیان بو بیینی کتیبیکی نایاب ده چیتته په رستگه و له ویدا ژنیککی کاهینه ده بیینی و به شیوه یه ک له یه کهم بینیندا دلی که وته سه ری، که له دوا ی گه رانه وه ی بو ماله وه به نده که ی خوی نارد ه لای ئه و ژنه و داوا ی لی کرد که بیت بو مالی و یه ک کاترمیتر بییتته خوشکی و له بری ئه وه حه لقه یه کی زیپی قورس وه رگری.

ژنه که وتی: من نایه م بو مالی (ساتنی)، چونکه هه موو ده مبین و واده زانن من ژنیککی ئابروو تکاوم و، به گه وره که ی خوت بلتی با ئه و بیت بو مالی من و له ویدا به ئاسانی ده توانی له گه لمدا بدویت.

(ساتنی) چوه مالی ژنه که و حه لقه یه کی زیپیشی برد که بیداتی. ژنه که که دهیزانی ساتنی بوچی وتی: تو ده زانی من (کاهینه) م و ناتوانی ژنیککی کاهینه بکری.

(ساتنی) وتی: ئه گه ر تو که نیز بوویتایه من تو م ده کپییه وه و ئیستا که که نیزیت داواکاریه کهم هه یه که کاتیک ژنیک ئه و شته به پیاوئ ده سپیئر، هیه شتیکی لی که م نابیتته وه و بویه نرخی ئه و شته له هه موو شوینی هه رزانه.

ژنه کاهینه که وتی: ئه م داواکاریه ی تو له دیدی مندا بی بایه خترین شته، به لام له هه مان کاتدا به گرنگترین شتیش له قه له م ده دن. ئه م داوا یه بو ئه و که سانه ی بایه خی پی نه دن بی به هاترین کاره، به لام هه ر ئه وه نده پیاوئ یان ژنی بایه خی پی بدات ده بیته گرانبه هاترین شت و ئه و که سه ی به راستی داواکاری

پیکه وه ژبان له گه ل یه کیککی تره، ده بیت به هایه کی گران بدات. ئیستا پیتم بلتی ئه گه ر داواکاریه که ت جیبه جی بکه م چی ده ده بیت به من؟

(ساتنی) وتی: من ئاماده م هه رچی زیرم هه یه بیده مه تو بوئه وه ی داواکه م قه بوول بکه ی.

ژنه که وتی: ئه مه شایانی ژنیککی وه کو من نییه و تو ده بی هه رچییه که ت هه یه بیده ی به من.

پیاهه که له به رئه وه ی له ئاره زوی ژنه که دابوو وتی: هه رچییه کهم هه یه ده یده م به تو و، هه ر ئه و کاته نو سه ریکیان هینا و پیاهه که هه رچییه کی هه بوو له خانوو و کیلگه و به نده و زیپ و پاره و مس، هه مووی کرد به ناوی ژنه که وه. ئینجا دهستی برد بو سه ری که قژده سه تکرده که ی لابdat و سه ری بیینی، ژنه که نه یه یشت و وتی: ده ترسم له دوا ی ئه وه ی منت هینا په شیمان بیسته وه و بگه ریسته وه لای خیزانه که ت، له به ر ئه وه ئه گه ر ده ته وی بیمه هاوسه رت ده بی ئیستا بروی ژنه که ت له مال دهریکه ی.

پیاهه که که ئیتر چیی دی به نده ی نه مابوو، یه کیک له به نده کانی (کاهینه) که ی ناردو ژنه که ی دهر کرد، ئه وساکه ویستی ده ست بو سه ری ببات و ژنه که دیسانه وه وتی: تو له م ژنه ی که ده رت کرد سی مندالت هه یه و ده ترسم روژی خوشه ویستی باوکایه تی به ره و منداله کانت ببات و من فه راموش بکه ییت و بو ئه وه ی بی خه م بم ده بی منداله کانت به یینی بو ئیره بوئه وه ی من بیانکوژم و گوشته که یان بده مه سه گ و پشیله کانم.

(ساتنی) یه کسه ر به نده کانی ژنه که ی به شوین منداله کانی نارد و دوا یی دایه ده ست ژنه که و ئه ویش هه ر سیکیانی به کیرده به ردییه که ی خوی سه رپری و له و کاته ی کابرا سه رقالی خوار دنه وه بوو ژنه که گوشتی منداله کانی دایه سه گ و پشیله کانی و، پاشان (کاهینه) که وتی: ئیستا برو گوژه یه ک په یدابکه و بیه یینه که به یه که وه گوژه بشکینین^(۱) و دلنیابه به دلئسوژییه وه ده مه هاوسه رت،

چونکه ژن کاتی ناماده دهبی به خوشه ویستییه وه بیته هاوسه ری پیاو، که بزانی خوی به کمه دانه ناوه و له به هاکی دانه به زیوه. تاکه جیاوازی نیوان ژنه ئاساییه کان له گه ل ژنانی تری وهک من ئابروومهند ئه وه یه که، ئه وان، بو شوو پیگردنیان داوای هیج له هاوسه ری داهاتوویان ناکهن، به لام ژنه به شه ره فه کانی وهک من داوای شتی گرانبه ها دهکهن.

وتم: (نهفر نهفر نهفر) من ئه م داستانه م بیستووه و ئه زانم هه موو ئه م رووداوانه له خه ودا رووی داوه له کوتایی داستانه که (ساتنی) که نووستبوو به خه بهر دیت و سوپاسی خوایه کان دهکات که منداله کانی ماون.

(نهفر نهفر نهفر) وتی: وانیه وه هه ر پیاوی دل به سته ی ژنی بیت وهک (ساتنی) وایه و بوئه وه ی بتوانی دلی به ده ست بهینتی ناماده یه ژن و مال و مندالی له پیناویدا به خت بکات و له کاتی دروست کردنی قووچه کی گه وره وه تا ئیستا وابوو و تا کاتی که باو باران و خور به یه کجاری له ناوی ده بات هه ر واده بیت. ئایا تو ده زانی بوچی سه ری ئه و خوایه ی که له خوشه ویستیدا مرز ده دات وهک سه ری پشیله دروستی دهکهن و ئه یکیشن؟

وتم: نا ...

وتی: له بهرئه وه ی بلین ژن وهک په نجه کانی پشیله وایه، چونکه کاتی پشیله ده یه ویت نیچیره که ی خوی فریو بدات په نجه نه رمه کانی خوی به سه ر له شیدا دهینتی و ئه ویش نه رمیه که ی له لا خوش ده بیت، به لام له ناکاودا نووکه تیژه کانی چرنوکی له ژیر پیسته نه رمه که وه ده ردینتی و له له شی نیچیره که ده یچه قینتی. من چونکه نامه وه ی له مننه وه زبانت پی بگات، که دوایی به خراپه ناوم بهینتی، هه ر له ئیستاوه پیت ده لیم، سینۆهه لی ره برۆ و ئیتر به ئیره دا مه یه وه.

وتم: (نهفر نهفر نهفر) تو خوت ئه مرۆ وتت بمینه وه و له لام مه رۆ بوئه وه ی قسه ت له گه ل بکه م.

ژنه که وتی: به لئی وام وت و ئیستا پیت ده لیم برۆ، چونکه هه ر کاتی بته وی که لک له من وه رگری گران له سه رت ده وه ستی و دوایی نزای خراپم لی ده که ی که بوومه ته هوی زبان پی گه یشتنت.

وتم: من هه رگیز گله یی له گیرۆده یی و زیانه کانم ناکه م و ئه گه ر مه به ستت زیو و زیو و مسه، هه رچییه کم هه یه ئه یده م به تو بو ئه وه ی داواکارییه که م قه بوول بکه ی.

(نهفر نهفر نهفر) وتی: هه ره که کو بینیت ئه مرۆ ئه هه نگیکی گه وره مان هه بوو و ئه م میواندارییه منی ماندوو کرده وه و ئه مه وی بنووم و تو برۆ و روژیکی تر وه ره وه.

هه رچه نده هه ولیم دا سه عاتیکی تر له لای بمینمه وه، نه یه یشت و، ناچار له ماله که ی هاتمه ده ره وه گه رامه وه مال، به لام تا سبه یینی خه وم لی نه که وت.

روژی دوایی، سبه یینی زوو به به نده که ی خوم (کاپتا) م سپارد که وه لامی هه موو نه خوشه کان بداته وه و پیمان بلتی ئه مرۆ توانای دانیشتم نییه و، دوایی چوومه سه رتاشخانه و خوم خاوین کرده وه و، بوئم له خوم داو به ره و مالی (نهفر نهفر نهفر) که وتمه ری.

به نده یه ک له وی منی برده ژووره که ی و سه یرم کرد خه ریکی خورازاندنه وه یه و من که پشتم به دوستانه تییه که ی دوینی شه وی به ستبوو لی نزیک بوومه وه، به لام ئه و خوی لی دوورگرم و وتی: سینۆهه، بوچی هاتووی بو ئیره؟ ... بوکاتم لی ده گری؟

وتم: (نهفر نهفر نهفر) من تو م خوش ده ویت و ئه مرۆ له سه ر قسه ی خوت هاتوومه ته ئیره که گویم لی بگری.

ژنه که وتی: سینۆهه من ئه مرۆ زور سه رقالم، چونکه بازرگانی له سووریاوه هاتووه چاوپیکه وتم له گه ل بکات و له باره ی کاریکی گرنگ گفتوگو ده که یین. دوایی له سه ر قه ره ویله که ی راکشاو به که نیزه که ی وت: (تانی) ئه مه وی پشو

بدەم و لەگەڵ ئەم بچۆرە دەرەو.

من که نەمدەویست برۆم، پیتی و تم سینۆهە بۆ سەرم دەبەشینی و نارۆیتە دەرەو؟

و تم: لە بەرئەوێ من خۆشم دەویتی و، دەمەویتی تۆ ئەو کەسە بیت که دەبیتە هاوسەری من.

(نەفرەفرەفر) وتی: جارێکی تر وەک دوینی شەو پیت دەلیم که نامەوئ ئازارت بدەم و پیت دلیم برۆ بەدوای ئیشی خۆتەو و واز لە من بێنە.

و تم: (نەفرەفرەفر) هەرچیت دەوئ دەتەمە بۆ ئەوێ تەنھا ئەمڕۆ لەم مالهەدا بێنمەو.

وتی: تۆ چیت هەیه؟

و تم: هەندێ حەلقە زبو و مسم هەیه که لەبری چارەسەر لە نەخۆشەکانم وەرگرتوو و خانوویە کیشم هەیه که عەیادە کەمی تێدا یەو ئەم خانوو قوتابییە دەرچوو کانی خانە یان بەنرخێکی باش دەیکرن.

(نەفرەفرەفر) که لەسەر قەرەوێڵە کەمی درێژ بوو بوو و کەنیزیک بە روئی بۆن خۆش لەشی چەور دەکرد لەگەڵ بێرکردنەو دا یاری بە پەنجەکانی دەکرد، وتی: باشە.. برۆ و نووسەرێک بەیتە که ئەم بابەتە بنووسێ و نووسراوە کە لای دادرەسی گەورە دا بندریت بۆ ئەوێ گواستەوێ شتە کانت بۆ من یاسایی بیت و لە داها توو دا نەتوانی لیمی بسەنیتەو.

من که (نەفر نەفر) م بە لەشولاریکی لە مەرەمەر سپیترو خاوینتر دەبینی، و هەا گیرۆدە بوو بووم که نەمدەتوانی بەسەر خومدا زال بم و وام دەزانی بەخشینی هەموو داراییە کەم لە بری بینینیکی ئەو شتیکی بێ بەهەیه و تم: (نەفرەفرەفر) ئیستا دەرۆم و نووسەر دەهینم.

ژنە که وتی: هەرچۆنی بیت وەک پیم وتی ئەمڕۆ ناتوانم لەگەڵتدا بم، بەلام تۆ نووسەرە که بەیتە و شتەکان بکە بە ناوی منەو، روژێکی تر دەهیلیم لەلام

بیتنیتەو.

من بەزوویی نووسەرێکم هینا و هەرچیە کەم لە پارەو مس و خانوو، تەنانەت بەندە کەشم بەناوی (نەفرەفرەفر) هەو کرد، ئەویش بەلگە نامە کەمی، که بە دوو وینە نووسرابوو و هری گرت و یەکیکی هیشتەو و ئەوێ تری دا یە نووسەرە که کە لە لای دادرەسی گەورە دا بینیت و بینیم بەلگە نامە کەمی خۆی خستە ناو سندوو قیکی بچوو کەو و وتی: زۆر باشە من ئیستا دەرۆم و تۆ سبەینێ وەرەو چاوم پیت دەکەویتی.

ویستم بلیم ئەمەوئ لە لای تۆ بێنمەو، بەلام بە دەنگیکی بەرز وتی: لیم دوورکەو و چونکە میوانم هەیه و تۆ ریگام لێ دەگری. دوایی سواری کەژاوە یە ک بوو و لەگەڵ بەندەکانی رویشت و منیش گەر امەو بۆ مائی خۆم و شتەکانم کوکردەو بۆ ئەوێ کاتی خاوەن خانووی نوئ دیت بتوانی بیتە ناوی.

کاپتا کاتی بینی من خەریکی کوکردنەوێ کەل و پەلی خۆم وتی: مەگەر دەتەوئ بچی بۆ سەفەر.

و تم: نا.. من هەموو شتیکی خۆم داو بە یەکیکی تر که تۆش دەگریتەو و بەزوویی یەکیکی دیت و ئەم خانوو و تۆش دەبنە هی ئەو و هەول بە کاتی لە لای ئەو کار دەکەمی کەمتر دزیی لێ بکەمی، چونکە لەو یە ئەو لە من بێ بەزەبیتر بیت و دارکاریەکی باشت بکات.

کاپتا بەرامبەر بە من سەری نایە سەر زەوی و وتی: گەورە می من دلە بەسالا چوو کەمی من تۆی خۆش دەویتی و من لەخۆت دوور مەخەرەو، لە بەرئەوێ ناتوانم لە لای گەورە یەکی تر کاربکەم. راستە من هەندێ دزیم لێ کردووی، بەلام هیچ کات دزییەکانم نەدەگە یان دە رادەمی بێ وێژدانی و لە کاتە گەرمەکانی روژ کە تۆ لە مالهەو پشوووت دەدا، من دەچومە کوڵانەکانی تەبەس و مەدحی تۆم دەکرد و دەموت (سینۆهە) گەورە کەمی من باشتترین پزیشکی میسرە، تۆ دەزانی بەندەکانی تر بەردەوام جنیو بە گەورە کەمی خۆیان دەدەن و لای خوا یەکان نزای

ئەم قسانەى کاپتا دلتهنگى کردم و دەستم خسته سەر شانى و وتم:
(کاپتا) ههستهوه... که متر ریک دهکوت که بهندهکەى خۆم بهناوى (کاپتا)
بانگ بکەم، چونکه دهترسام واههست بکات که له ریزی مندایه و زۆریه کات
به تیمساح یان دز، یان نهفام بانگم دهکرد.

کاتی که ناوى خۆى بیست کهوته گریان و قاچهکانى منى خسته سهرسهرى و
وتى: گهوره جوامیرهکەم من دهرمهکه و رازی مهبه خه لکی تر ئەم بهنده پیرەت
دارکاری بکەن و بهردبکیشن بهسهریدا و خواردنى بۆگهنى دهرخوارد بدن که
تهنها بۆ فرپیدان باشه.

ههچهنده بهزه بییم پیدای دههاتهوه، بهلام گۆچانهکەى خۆم (بههیتواشى) دا به
پشتیدا و وتم: ئەى تیمساح ههلسهوه، ئەوهنده مهگرى، ئەگەر ئەبینى له خۆمت
دوو دهکهمهوه له بهرئهوهیه که ناتوانم خواردنت بدهمى، چونکه هه موو شتیکی
خۆم بهخشیوه و گریانکهت بى سووده.

کاپتا ههلسایهوه و دهستی به نیشانهى ماتەم بهرزکردهوه و وتى: ئەمپۆ
یهکیکه له رۆژه شوومهکانى میسر. دواى کهمى بیری کردهوه و وتى: سینۆهه
ههچهنده تۆ گهنجى بهلام یهکیکه له پزیشکه گهورهکانى میسر و من پیشنیار
دهکەم ههچهنده زیو و مست ههیه ههلبگره و ئەمشه و سواری به لهم دهبین و لیره
دهرۆین و تۆ له یهکیکه له شارهکانى میسر که له خوارووی روبرارهوهیه
دهرمانگهکەت بکهرهوه و ئەگه ریش وازیان لى نههینا ئەتوانین برۆین بۆ ولاتی
سوور و لهو ولاته پزیشکه میسریهکان ریزیکی زۆریان ههیه (مهبهست له
ولاتی سوور عهره بستانى ئیستایه که له رۆژهه لاتی دهریای سوورهوهیه -
وهرگێر) ئەگه ریش ناتهوئى لهوئى بژین دتهوانین بۆ میتانى یان ولاتی دووئاو
بچین و من بیستوومه له ولاتی دووئاو دوو روبرارى لییه که رهوت
(ئاراستهئى) ی ئاوهکەى به پیچه وانهوهیه و له باتى باکوور بهرهو باشوور

وتم: کاپتا من ناتوانم له ته بهس رابکەم، له بهرئهوهى ئەو (که مهند) انهى
دلى منى به ئیرهوه بهستوه له لوول دراوى مس ئەستورتره.

دواى کاپتا له سهر زهوى دانیش و وهک ماتەم گێرئى سهرى تهکان دهداو
وتى: خوا (ئاموون) ئیمهئى بهجئ هیشتووه و خوشى ناوین، چونکه ماوهیه که
دیاریت بۆ په رستگهکەى نه بردووه... من لهو باوه رهدام ئەمپۆ دیارییهک بۆ
خوایهکی تر بهین تابتونین له خواى نوئى بههرمه ندبین.

وتم: کاپتا تۆ له بیرت چوه که من ههچم نییه پیشکەش به خوایهکی تری
بکەم و ته نانهت تۆش که بهندهئى من بووى ئیستا هى که سیتیکی تری.

وتى: ئەم کهسه کییه؟ ئایا ژنه یان پیاو؟

وتم: ژنه...

هه رهئوهنده کاپتا زانیى خاوه نهکەى ژنه کهوته ناله نال و من ناچار بووم بۆ
بیدهنگ کردنى هه رهشەى گۆچانهکەمى لى بکەم. دواى وتى: ئەى دایه بۆ رۆژى
له دایک بوونه کهم به ریحۆلهئى ناوكم نه تخنکاندم؟ بۆئهوهئى نه میتەم و ئەم
ناخۆشیانە نه چیژم. بۆجى من به بهندهئى دروست کرام که ئیستا گرفتارى ژن
بم؟ چونکه هه میسه ژنهکان له پیاوان بى بهزه بیترن، ئەویش ژنئى وهک ئەم ژنهئى
هه موو شتیکی له دهستت سه ندووه، ئەو ژنه رۆژ تائىواره راکه راکەم پى دهکات
و ناهیتلئى ساتئى ئاسووده بم و هه رگیز خواردنیکی ریک و پیکم ناداتئى، ئەویش
ئەگەر لای خۆى رامبگرئى، ئەگه رنا ده مفرۆشئى به خاوهن (کانگه) یهک که له
کانه کیدا ئیشم پى بکات و دواى چه ند رۆژ به هوئى کارى کانگه وه به سه ختى
ده مرم و کهس لاشه کهم مومیایی ناکات و گۆرپیکم نابیت که تبايدا بنوم.^(۲)

من دهمزانى کاپتا راست دهکات و له مالى (نه فرنه فرنه فر) جیگای مانه وهئى
پیره میتدیکی وهک ئەو که ته نها چاویکی ههیه نییه و ئەو ژنه ده یفرۆشیتە
یهکیکی تر و به دره فتارى له گه ل دهکهن و له ماوهیهکی کهمدا له بهر سه ختى ژبان

گیانی دهردهچن و، گریانی ئەو منیشی هینایه گریان، بهلام نهمدهزانی بوئه و دهگریم یان بزخوم که ههموو شتیکم له کیس چوو بوو.

کاتی کاپتا بینیی من دهگریم نارام بووه و وهلسا و دهستی خسته سهرسهرم و وتی: ههموو ئەمانه تاوانی منه که نهمدهزانی گه وره کهی من وهک پارچه قوماشیکی ئاو نه دیده سادهیه و له چونیتی ژیان ئاگادارنیه و نازانی پیاویکی گهنج کاتی شهوان دهگه رپته وه بو مال پیویستی به هاوسهریکی میهره بانه که پاریزگاری لی بکات. من ههرگیز پیاویکی گهنجی وهک تۆم نه دیوه له باره ی ژانانه وه نه وهنده که متهرخه م بیت. هیچ کاتی روی نه دا تو داوا له من بکه ی ژنیکی جوانت بو داخوازی بکه م که له م شارهدا زۆره. پیاویکی گهنج که له باره ی کاروباری په یوه ست به ژانانه وه نه زمونی نه دیتبیت وهک مشتێ گیای وشک وایه و یه که م ژنی که پیتی دهگات وهک ته نووره و چون کاتی گیایه کی وشکت خسته ته نووره که وه یه کسه ر ئاگر دهگرت پیای جهوانی که م نه زمونیش هه ره وهنده گه یشته ژنیکی گهنج ناگری تی به رده بیت و بوئه وهی که لکی لی وهرگرئ ههموو شتیکی خو ی له پیتاویدا بهخت دهکات و ئاگای لی نییه چ زیانی له خو ی ده دات و من لام سهیره بوچی له باره ی ژانانه وه پرسیمارت له من نه کرد که رینوما ییم بکردیتایه و پیتتم بگوتایه له دنیا دا کاتی ژن پیاویکی خوش دهویت که بزانی نان و گوشتی هیه و، هه ره وهنده که بینی پیاوکه هیچی نه ماوه ئیتر به ره لای دهکات و دوا ی پیاویک ده که وئ که نان و گوشتی هه بی. بو راویژت له گه ل نه کردم که پیت بلیم پیاو کاتی که دهچیتته لای ژنیکی ده بی داری له گه ل خو ی بیات و له گه ل چونه ژووره وه دا بهر له ههموو شتی داره که بکو تی به تهوقی سه ریا و نه گه ر ئەم دووربینیه نه کات هه مان روژ ژنه که ده ست و پتی به پت ده به ستیته وه و ئیتر ئەو پیاو له ده ست ئەو ژنه رزگاری ناییت، مه گه ر کاتی که بیته گه دا (ده روزه که ر)، ئەوسا ئیتر ژنه که به ره لای دهکات. هه رچه نده پیاو رووگر تو تر و شه رمنتر بیت زووتر گیرۆده ی ژن ده بی و

زیاتر رهنج ده دات و تووشی زیان ده بی. نه گه ر تو له جیاتی ئەوه ی بچیتته مالی ئەو ژنه، ئەو شه وه له مال وه بوویتایه یان بوکات بردنه سه ر جیگایه کی ترت هه لپژاردایه ئیمه ئەمرۆ گرفتاری ئەم به دبه ختییه نه ده بووین.

به نده که م ماوه یه ک قسه ی کرد، به لام من گویم نه ده دا به قسه کانی، چونکه نهمده توانی بیرم له (نه فرنه فرنه فر) دووربخه مه وه و ههرچییه کی پی ده وتم له گوپییه که ئەچوه ژووره وه له وه ی تر ده رده چوو. ئەوشه وه تا سبه ینی زیاتر له ده جار خه به رم بووه وه ههموو جارێ که به ئاگا ده هاتم ده که وتمه وه یادی (نه فرنه فرنه فر) و خو ش حال بووم که سبه ینی ده یبینم.

بو بینینی ئەو ژنه نه وه نده به په له بووم که روژی دوا یی کاتی چوممه مالیان هیشتا له خه وه هه لئنه ستابوو و وهک گه دا له به رده م ده رگا که یان دانیشتم تا کاتی هه لسانیان. کاتی که چوممه ژووره که یه وه که نیزه که ییم بینی خه ریکی باوه شین کردنی بوو، که منی بینی وتی: سینۆهه بوچی لیم ناگه رپتی و بی تاقه تم ده که ی؟ وتم: من ئەمرۆ هاتووم له لای تو بمینمه وه و له گه ل تو دا نان بخۆم، دوینی خۆت به لیتت دا ئەمرۆ له گه ل مندا به سه ره ریت.

(نه فرنه فرنه فر) باویشکیکی دابه وه و وتی: تو دوینی درۆت له گه ل کردم... وتم: چون درۆم له گه ل کردووی؟

وتی: دوینی تو وتت جگه له خانوو و به نده که ت هیچی ترت نبیه، به لام من لیکۆلینه وه م کرد و زانیم باوکت که ئیستا نابینا بووه و ناتوانی بنووسیت مۆری خو ی داوه به تو و توویه تی تو ده بی خانوه که م بو بفروشی.

(نه فرنه فرنه فر) راستی ده کرد، باوکم که چاوی کویر بووو و نه یده توانی بنووسی، مۆره که ی داوو به من که خانوه که ی بو بفروشم، چونکه دایک و باوکم ده یانویست له شاری ته به س بچنه ده ری و کیلگه یه ک له ده ره وه ی شار بکرن و له وئ به سه ر بیه ن و، دایکم له و کیلگه یه دا کشتو کال بکات و هه ر له ویدا بمیننه وه تا کو تایی ژیانیان که ده چنه نارامگه که یان.

وتم: مه به ست چیه؟

وتی: تو تا که کوری باوکتی و خوشکت نییه که له دوای مردنی باوکت به شی زوری میراته که ی بهرکه ویت و تو ده بیته خاوهن هموو میراتییه که ی. که واته مافی ئه وهت هه به له کاتی زیندوویتی باوکت خانووه که ی بگوازیته وه بو من، له بهرئه وهی ئه و مؤره که ی خوی داوه به تو و بو فرۆشتنی خانووه که تو ی سه رپشک کردوو.

کاتی که ئه م و ته یه م لپی بیست له شم که و ته له رزین، چونکه من ده سه لاتی خانووی خۆم هه بوو، به لام نه مده توانی خانووی باوک و دایکم بده م به (نه فرنه فرنه فر) و وتم: ئه م داوایهت زور سه یه، له بهرئه وهی ئه گه ر خانووه که ی ئه وان بده م به تو ئیتر کیتلگه یان ناییت که ئه م ماوه یه ی کۆتایی ته مه نیان تیایدا بژین.

(نه فرنه فرنه فر) به که نیزه که ی خوی و ت بچیتته ده ره وه و منی بانگ کرد بۆلای خوی و وتی: سینۆهه وه ره سه یه ی سه رم بکه و من هه لسام و ده ستم به ته ماشا کردنی سه ری کرد.

ژنه که وتی: تو ده بی بزانی من ژنیک نیم که خۆم به که م بزانی و خانووه که ی تو که دوینی داتیپیم شایانی منی نییه و ئه گه ر مه یلت لپی به بیته هاوسه ری من ده بی خانووه که ی باوکیشتم بده یته بوئه وهی بزانی به راستی دلت به منه وه یه.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) دوینی کاتی به لینی ئه مرۆت دایپم باسی خانووی باوکمی تیدانه بوو.

ژنه که وتی: له بهرئه وهی دوینی من نه مده زانی تو ده سه لاتی فرۆشتن یا گواستنه وهی خانووی باوکیشته هه به و، دوینی، دوینی بوو و ئه مرۆ رۆژتکی نوئییه، ئه گه ر خانووه که ی باوکیشته بگوازیته وه سه رناوی من ئه و تا خۆرئاوا له مالی مندا ده بیته، به مه رجی له پیشا بچی نووسه ریک به ینی و به لگه نامه ی گواستنه وهی خانووه که بده ی به من، تا بتوانی لیره بمینیتته وه و قسه م له گه لدا

بکه ی، چونکه باوه رم به پیاو نییه، له بهرئه وهی ده زانی درۆزن.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) هه رچییه ک تو بلتی من واده که م...

ئه وسا منی له خوی دوور کرده وه و وتی: که واته له پیشا برۆ نووسه ریک به یته و کاری گواستنه وه که ته و او بکه، پاشان وه ره لام و ئه گه ر شتیکت هه به بیلی.

من له ماله که ی ها تمه ده ره وه و جاریکی تر نووسه رم هینا و ئه م جار ه یان خانووه که ی باوکم، که دشمنانی جگه له گۆره که یان تا که دارایی ئه وانه گواستنه وه بو سه رناوی (نه فرنه فرنه فر).

کاتی نووسه ره که ویستی پروات من زیوم پی نه بوو بیده می و ژنه که هه لقه یه کی باریکی زیوی داپی و وتی: ئه مه هه ق ده ستی تو یه و، نووسه ره که رۆیشت.

(نه فرنه فرنه فر) فه رمانیدا به نده کان نانی به یانیمان بو به یتن و ئه وان ماسیی شوو ئاوی جۆبان هینا و دای و وتی: تو ئه مرۆ تا خۆرئاوا له م ماله دا میوانی و ده خویت و ده نۆشی و له گه ل مندا ده رده دل ده که ی. له و کاته وه تا پیش خۆرئاوا بوون (نه فرنه فرنه فر) له ماله که یدا له گه ل من به خۆشه ویستییه وه هه لسوکه وتی ده کرد و هیشتی پروانه سه ری و، ده بیوت: ئه مرۆ ده بی هندی شت به تو بلیم که زانینی بو تو پیوسته، چونکه تو گه نجیکی ساده و خۆش باوه ری و له م سه رده مه دا که هه رکه س له فکری خۆبه تی ئه و خۆش باوه رییه بو مرۆف ده بیته مایه ی ده رده سه ری و ناخۆشی، چونکه له بهر ئه م جۆره ئا کارانه گیرۆده ی داوی فیلبازان ده بی و ژبانی له ناوده چیت.

کاتی که خۆر گه یشته جیگه یه ک که دیار بوو شه و نزیک بووه ته وه، ژنه که پی می و ت: سینۆهه ئیستا کاتی ئه وه ها تووه به جیم به یلی و برۆی، چونکه ماندوو بوومه و ده بی پشوو بده م و له بییری ئارایشتی سه به ینی بم، مووه کانی سه رم رواه ته وه و زیادی کردوو، ده بی ئه مشه و بو می بتاشن که بو سه به ینی

لووس بیت.

من له گه لّ خه م و په ژاره ی لی جیابوونه وهی بهر پری که وتم و دوا ی ساتی سوورانه وه م له ناوشاردا ریگای مالّه وه م گرت بهر، هرچه نده ده مزانی ته و خانووه مافی به سهر منه وه نه ماوه. که گه یستمه مالّه وه شه و داهاتبوو. شهرمه زاری و په شیمانی زور هندی جار وه ک تریاک خه وهینه ره و من له و شه وده دا له شهرمه نده بی فرۆشتنی خانووه که ی باوکم یه کسهر خه وم لی که وت و چونکه بهرله وه زورم خواردبووه تا سبه ینی به ناگا نه هاتم.

بهره به بیان کاتی چاوم هه لّه ینا که و تمه وه یادی (نه فرنه فرنه فر) و سهری و ههستم کرد ناتوانم له مالّه وده مایتمه وه نه ویش مالیک که ئیتر هی من نییه. پاشان هاتم دهروه و بهرهمالی ته و ژنه که و تمه ری. من وام زانی نووستووه، به لّام دوا بی ده رکه وت به خه به ره و له باخچه که دایه، کاتی منی بینی وتی: سینۆه بو هاتووی و چیت له من ده ویت؟

و تم: هاتوومه له ته ک توه بم و وه ک دوینی سهری سهرت بکه م و داوات لی بکه م قسه م له گه لّدا بکه ی.

وتی: ئایا شتیکت هه یه بیده ی به من که له بری ته وه نه مری کاته کانم بو توو تهرخان بکه م؟

و تم: خانووه که ی خوم و خانووی باوکیشم داوه به تو و ئیتر هیچم نییه، به لّام من چونکه پزیشکم و ده رچووی خانه ی ژیانم له ناینده دا که زهنگین بووم ده توانم دیاری ته مروت بده می.

(نه فرنه فرنه فر) پیکه نی و وتی: باوه به به لّینی پیاو ناکه م، چونکه تا کاتی له سهر به لّین و په یمانی خو یانن که سروشتیان ناره زوو بکات ژنی بیین و سهرنجی راکیشن و هه رته وه نده توانییان بو لای خو یانی راکیشن و هها فه راموشی ده کن که تاکوتایی ته مه نیان ناکه ونه وه یادی. به لّام له بهرته وه ی دوینی شوین ریتماییه کانی من که وتی و داواکارییه کانت جیبه جی کرد، له وه یه نه مروت به وی

قسه ت له گه لّ بکه م و ریگا چاره یه ک بو دیارییه که ی نه مروت بدو زینه وه.

من به وپه ری ساده بییه وه له ته نیشتی دانیشتم و بانگی کرد خواردن و خواردنه و هیان بو هیانین و وتی: له وه یه نه مروت لای من بمیسته وه بو یه له ئیستاوه ده ست به خواردن و نو شینه وه ده که م.

پاش ته وه ی هه ندیکمان نو شیه وه (نه فرنه فرنه فر) وتی: سینۆه بیستوومه دایک و باوکت گوړپیکیان هه یه که دروستیان کردووه و رازاندوویانه ته وه و توش ده سه لّاتی ده ست به سه راگرتنی داراییه کانی باوکت هه یه و ده توانی نه ویشم بده یتی.

و تم: (نه فرنه فرنه فر) نه م قسه یه ی تو ده یکه ی من گرفتاری تو وره یی خوا (تاموون) ده کات، چون ده توانم گوړی دایک و باوکم بده م به تو و بیمه هو ی به دبه ختی ته و ژن و پیاره له دنیا ی تر دا، که بی جیگا بمیسته وه و لاشه که یان وه ک تاوانباران و به نده کان فری دهنه رووباری نیله وه.

(نه فرنه فرنه فر) وتی: چون رازی نابی دایک و باوکت بی جیگا بمیسته وه، به لّام رازی ده بی من خوم سووک بکه م.

و تم: من دوینی دوو دیاریم دا پیت، ئایا بایی ته وه نده نابی که نه مروت به بی دیاری له گه لّ مندا به یته سهر؟

ژنه که وتی: نه م دوو دیارییه ت بایی نیوروت له جوانییه که ی من نابیت، ئیستا پیوا ی که خه لکی ولّاتی دووئاوه هاتووه ئاماده یه بو هیانانی یه کن له خزمه تکاره کانم (که نیز) سه د (دیین)^(۳) زپری ته واو بدات. دوا بی جامیکی تر خواردنه وه ی دا پیم و دوو پاتی کرده وه که تو ده بی بزانی من ژنیکی هه ژار نیم، نه گه ر حه زده که ی له لای من به ریزیت و بمکه یته هاوسه ری خوت، ده بی گوړی دایک و باوکیشتم بده یتی.

و تم: باشه و، هه رته وه نده زانیی رازی بوومه به به ناوکردنی گوړکه ی دایک و باوکم، خیرا ناردی به شوین نووسه ریکدا و به لگه نامه که ریخراو خوشی هه ق

دهستی نووسینه‌کە‌ی داپیتی، چونکه من هیچم نه‌بوو بیده‌می. ئینجا پیتی وت با هه‌لسین و، له‌باخه‌که‌دا هه‌لساین و چووینه ژووره‌وه، چونکه هه‌وای باخه‌که گهرم بوو وتی له‌ویدا ناتوانین پشوو بدهین.

دوای ئە‌وه‌ی چووینه ژووره‌کە‌ی وتی: من ژنی‌کم که به‌لینی خۆم ده‌به‌مه‌سه‌ر و تۆ له‌ئاینده‌دا نالیتی هه‌لی خه‌له‌تان‌دووم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئە‌مرۆ دیارییه‌کت داوه‌پیتم تاخۆرئاوابوون له‌لات ده‌میتمه‌وه‌و، دوایی به‌کی‌ک له‌خزمه‌تکاره‌کانی خۆی که کچی‌کی جوان بوو بانگ کرد و وتی: (ساز)مان بۆ‌لی بدات و هه‌ر ئاوازی خۆی هه‌زی لێیه‌ بۆمان بلیت.

به‌نده‌کانی پینج جوړه‌گۆشتیان بۆ‌هینان، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو جارێ له‌پشت سه‌رمه‌وه‌ گالته‌م پێ ده‌که‌ن، چونکه هه‌موو ده‌یانزانی من ته‌نانه‌ت گۆری دا‌یک و باوکیشم داوه‌ به‌ (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) بۆئه‌وه‌ی بتوانم رۆژی له‌گه‌لی بم.

نازانم بۆچی ئە‌و رۆژه ئە‌وه‌نده‌ به‌زوویی تیپه‌ری و بۆچی ئە‌و خۆشییانه‌ی مرۆف به‌پاره‌یه‌کی زۆر ده‌یکری له‌چه‌ند ساتیکدا کۆتایی پێ دیت، به‌لام رۆژه ره‌شه‌کان ته‌واوبوونیان نییه‌ و کاتی‌کم زانی رۆژ کۆتایی پته‌هات و شه‌وداهات و (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئیستا کاتی ئە‌وه‌یه لێره‌ بۆیته‌ ده‌ره‌وه‌ چونکه ده‌بیته‌ شه‌و و من ماندووم و ده‌بی خۆم بۆ‌سبه‌ینی ئارایش بکه‌م.

وتم: (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) من هه‌زده‌که‌م ئیمشه‌ویش لێره‌ له‌لات بمیتمه‌وه‌ و سبه‌ینی به‌یانیه‌که‌ی لێره‌ ده‌رۆم.

وتی: بۆئه‌وه‌ی ئە‌مشه‌و له‌لام بیت چیم ده‌ده‌یتی؟

وتم: من هیچ شتی‌کم نه‌ماوه‌ پیتشه‌ستی بکه‌م و، له‌به‌رخاتری تۆ دا‌یک و باوکم له‌و دنیا بیجی‌گا و ریگا کرد و ئیستا گرفتاری تووره‌یی ئاموون بوومه‌.

ژنه‌که‌ وتی: جانه‌هاتی‌تایه‌ بۆئیره‌، ئایا من نارووومه‌ به‌شو‌یتندا که بیی و لیره‌ سه‌رم بیه‌شینی؟

زۆر هه‌ولمدا شه‌و له‌لای بمیتمه‌وه‌، به‌لام (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئە‌مشه‌و

بازرگانی که خه‌لکی دووئاوه‌ دیت بۆئیره‌ و سه‌د (دیین) زێر ده‌دات و من ناتوانم له‌وه‌موو زێره‌ چاوپۆشی بکه‌م. هه‌یشتا ئە‌گه‌ر تۆ شتی‌کت هه‌بووایه‌ و بتدایه‌ به‌من له‌وه‌یه هه‌ندێ له‌زه‌ره‌که‌م ببژاردایه‌، به‌لام چونکه هیچت نییه‌ ده‌بی برۆی.

پاشان له‌ته‌نیشت منه‌وه‌ هه‌لسا پروات، به‌لام من ده‌سته‌کانیم گرت که نه‌هیتلم پروات و له‌و کاته‌دا به‌هۆی ئە‌وخواردنه‌وانه‌ی پیتی نوشی‌بوومه‌وه‌ نه‌مده‌زانی چی ده‌لیم و که بینیی ده‌سته‌کانیم به‌توندی گرتوه‌و ریم له‌رۆیشتنی گرتوه‌ بانگی به‌نده‌کانی کرد و وتی: کێ پیتی وتوون ئە‌م پیاوه‌ سوآلکه‌ره‌ بکه‌نه‌ ژووره‌وه‌؟ زوو لێره‌ بیبه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئە‌گه‌ر به‌رگری کرد ئە‌وه‌نده‌ به‌دار لێی بده‌ن که نه‌توانی بجوولیتته‌وه‌.

به‌نده‌کانی شالاوایان بۆهینام و من ئە‌گه‌رچی سه‌رخۆش بووم ویستم به‌رگری بکه‌م و نه‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئە‌وان ئە‌وه‌نده‌ داربان به‌سه‌ر و گوێلاک‌مدا کیشا که خوین له‌سه‌ر و ده‌م و چاو و سینه‌ و سکمه‌وه‌ هاته‌ خواری و دوایی منیان گرت و فریایان دامه‌ ده‌روه‌. کاتی خه‌لک له‌سه‌رم کۆیونه‌وه‌ و پرسییان بۆچی ئە‌م کابرایه‌تان وا لێ کردوه‌، وتیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی بی ریزی به‌خانمه‌که‌مان کردوه‌ و هه‌رچه‌ند پیمان وت تۆ پیاویکی سووک و بینه‌وای و خانمه‌که‌ی ئیمه‌ ژنی نییه‌ بیته‌ هاوسه‌ری تۆ، می‌شکی وه‌ری نه‌گرت و ئە‌یه‌ویست به‌زۆر بجیته‌ ژووره‌که‌یه‌وه‌ و ئیمه‌ش ده‌رمان کرده‌ ده‌ره‌وه‌.

من ئە‌م قسانه‌م له‌کاتی نیوه‌ بیه‌ژشیدا گوێ لێ بوو و ئە‌وه‌نده‌م لێدان خواردبوو که نه‌مده‌توانی له‌وی برۆم و هه‌ر به‌و له‌شه‌ خویناوییه‌وه‌ خه‌وم لێ که‌وت. سبه‌ینی زوو له‌ده‌نگی پیتی ریواران و ده‌نگی گالیسکه‌کان به‌ئاگاهاته‌مه‌وه‌. هه‌موو له‌شم ژانی ده‌کرد و مه‌ستی شه‌راهه‌که‌ له‌گیانم ده‌رچوو‌بوو، به‌لام ئە‌وه‌نده‌ی له‌شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی ره‌نجم ده‌برد له‌ژانه‌که‌ی له‌شم هه‌ستم به‌ئازار نه‌ده‌کرد.

بهري كه وتم و خوم گه يانده كه ناري نيل و خوينه كاني له شم شوست و دوايي بهر وه دهر وهی شار كه و تمه پري، چونكه نه وهنده شهرم و ته ريقی دايرگرتبووم كه نه مده توانی بگه ريمه وه بو مال. ماوهی سي روژ له قاميشه لانه كاني كه ناري نيل مامه وه و له م ماوه يه دا جگه له تاو و هه ندي گيا هيچي ترم نه خوارد. دواي نه و سي روژه گه رامه وه مال و بينيم ناوی پزيشكيكي تر له سه ر خانوه كه م نووسراوه و دياربوو فروشرا بوو.

كاپتا له خانوه كه هاته دهر وه و كه منی بينی كه وته گريان و وتی: گه وره به دبه خته كه ی من، پزيشكيكي گه نج خانوه كه تی داگير كردووه و ئيستا من به ندهی نهوم و كاری بو ده كه م. دوايي وتی نه گه ر بمتوانيبايه تاكه چاوه كه ی خومم ده دا پتي كه له م چاره ره شيبه رزگارت بكه م، چونكه دا يك و باوكيشت مالئاو اييان لي كردين.

دهسته كانم به رزكرده وه و وتم: په نابه (ئاموون)، دا يك و باوكم چون مردن؟ كاپتا وتی: له بهر نه وهی تو خانوه كه يانت فروشتبوو، نه م به يانيبه له لايه ن دادوهری گه وره وه چونه سهريان كه دهر يان بكه ن و بيده نه خاوه نه كه ی كه دهستی به سه ردا بگري، به لام دا يك و باوكه كه ت له سه ر زهوی كه وتبوون و نه ده جو لانه وه و هيشتا نه زانراوه خويان مردوون يان دواي نه وهی زانيبوانه له و خانوه دهر ده كرين خويان ژه هر خوار دوو كردووه و كو تا ييان به ژيانيان هيناوه، به لام ده توانی بچی و تهرمه كانيان كه هيشتا له خانوه كه دا ماوه ته وه بيینی و دوايي بيیه ی بو (خانه ی مهرگ).

وتم: ئايا تو دا يك و باوكمت نه بيینی؟

كاپتا وتی: دويني كاتي گه وره تازه كه م هاتبوو ئيره بيینی و دا يكيشی ئيشی پی ده كردم، بينيم كه باوكت هاته ئيره و له بهر نه وهی نابينا بوو دا يكت دهستی گرتبوو و هه ردوو كيان هاتبوون تو بيین و، من بينيم دا يكيشت له بهر به سه لا چوویی نه يده توانی به باشی به ريدا بروات. نه وان وتيان پيم

فه رمانبه ره كاني دادره سی گه وره هاتوونه و مور يان له هه موو شتی داوه و وتوويانه به زووترين كات ده بی خانوه كه به جی به یلن نه گه رنا ده تانكه ينه دهر وه. باوكيشت و تبووی بوچی ده تانه وی له خانوه كه دا دهر مان بكه ن. نه وان له وه لامدا و تبوويان سينزه ی كورتان هه ل خه له تاوه و نه م خانوه ی داوه به ژنيكي به دناو و ئيستا نه و ژنه خاوه نيیه تی.

باوكت داواي لي كردم كه پيت رابگه يه نم كه بچيته لايان، به لام من نه مده زانی له كويی. له و كاته دا باوكت كه كو پربوو ده يو بست شتی بنووس، به منی وت كه رته مسيكي باريكم به ر ي كه بتوانم به هو ی نووسه ره وه نامه يه ك بنووسم كه له دواي مردنم نامه كه بده نه كوره كه م، دانيشتم و وتم: كاپتا هه رچيبه ك مس و زيوت پاشه كه وت كردووه بيه يته و بيده به من، چونكه دا يك و باوكم مردوونه و بو موميایي كردنيان هيچ كانزايه كم نيیه. نه گه ر بمينم مس و زيوه كه ت ده ده مه وه و نه گه ر يش مردم ناموون پا داشتی تو ده داته وه.

كاپتا دهستی كرد به گريان و وتی: نه گه ر تاكه چاوه كامت ده وی ناماده م بيدم به تو، به لام زبو و مسم نيیه.

من نه وهنده ليتي پارامه وه هه تاكو روشت و دواي نه وهی به وردی روانيبه دهر و به ر ی خو ی كه كه س نه بيینی، به رد يكي له باخچه كه هه لگرت و له ژيربه وه په رو كونه يه كي هينايه دهر وه كه چه ند كه رته زبو و مسيكي تيدا بوو و به منی وت: نه ی گه وره ی به ريزم نه م زبو و مسه پاشه كه وتی هه موو ته مه نه و جگه له مه له م دنيا يه دا هيچي ترم نيیه.

وتم: كاپتا من له بهر نه وهی پزيشكم نه گه ر بمينم ده نه وه نده ی نه مه ت ده ده مه وه... من ده متواني پرؤم له و كاته نائاساييه دا له پاتوور پزيشكي پاشايه تی، يان تو مسی هاو ريم هه ندي كانزا قه رزبكه م، به لام له بهر نه وهی گنج و بی نه زموون بووم وام بي رده كرده وه نه گه ر داواي قه رزيان لي بكه م كه سايه تی و ئابرووم له لايان كه م ده كات.

کاتی گه یشتمه مائی دایک و باوکم، جیرانه کانم بینی کۆبوونه ته وه و دەم و چاوی دایک و باوکم رهش ببوو و له ناوه راستی هۆده که دا ناگردانیکی له خشت دروست کراوی گه وهی لێ بوو که هیشتا ناگری تیدا بوو. زانیم که دایک و باوکم به خه لئوز خۆکوژییان کردبوو و ناگردانه گه وره که یان پرکردوو له خه لئوز و ناگریان داوه و له بهرته وهی ده رگای هۆده که داخرابوو خنکابوون. پارچه یه کم هه لگرت و دایک و باوکم پێچایه ناویه وه و خاوه ن گوی درێژتیکم بانگ کردو که رته مسیکم دا پیتی که دایک و باوکم بۆ بگه یه نیتته خانه ی مه رگ، له وی ئاماده نه بوون دایک و باوکم وه رگرن و وتیان له پێششاده بی پاره ی مۆمیا کردنه که ی هه ردووکیان بده ی، بۆته وه ی بیانکه ی نه ئاو و خۆپوه.

من وتم: تائیه مۆمیایی ده که ن من پاره که ی په یدا ده که م، به لام کریکاره کانی خانه ی مه رگ رازی نه بوون. هه تا یه کێک له وان که به سال لاچوو بوو و له کاتی مۆمیایی کردنی لاشه ی فیرعه ون ببوو هه وارپم و له ناویاندا دهستی ده رپۆشت، که فیلی منی کرد که هه قده سه ته که یان له ماوه ی مۆمیا کردنه که به یه کجاری یان به ش به ش بده م.

دوایی گوربسیکیان به پیتی دایکم و یه کێکی تریشیان به پیتی باوکمه وه گریدا که له گه ل مردوه کانی تر نه گۆرپن و خستیانه هه وزی خۆپواوی تاییه ت به راگرتنی ته رمی هه ژاران. کاتی که دلنیا بووم لاشه کان له خۆپواودا جیتی خۆیان گرتوو، گه رامه وه مال بۆته وه ی ئه و پارچه یه ی له وی هه لگرتبوو بۆته و خانووه ی بگه رپنمه وه، چونکه ئه و پارچه یه مافی به ئیمه وه نه ما بوو و هی خاوه نه تازه که ی خانووه که بوو و، ئه گه نه مدایه ته وه ده یکرده دزی.

کاتی ویستم له ماله که ده رچم و بگه رپیمه وه خانه ی مه رگ پیاویک که له سووچی کۆلانه که له نزیک دوو کانی نانه و اخانه که داده نیشته و کاغه زنووسی ده کرد، هه لساو بانگی کردم سینۆهه... سینۆهه... من لیتی نزیک بوومه وه و ئه و پاپیروسیکی (کاغه زی میسری) دا پیم و وتی ئه م نامه یه باوکت بۆ تۆی

نووسیوه و رایسپاردم کاتی که تۆ هاتی بیده مه ده ست.

من نامه که م کرده وه و وام خۆینده وه:-

(سینۆهه.. کورپه نازیزه که مان.. له وه ی گۆره که ی ئیمه ت فرۆشتوو هه م بارمه به، چونکه هه ره وه باشتره که ئیمه گۆرمان نه بیته و به یه کجاری له ناو بچین، بۆته وه ی له دنیای تر دا تووشی ئازار و مه ی نه تی سه فه ره دوورو درێژه که ی ئه و جیهانه نه بین. تۆ کاتی هاتی به مائی ئیمه هه ردوو کمان پیریوین و هاتی تۆ بۆ مائی ئیمه، ساله کانی دوایی ته مه نمانی پر کرد له شادی و، ئیمه له خوایه کانی میسر داوا کارین به ئه ندازه ی ئه وه ندیه که تۆ بوویته هۆی خۆشی و به خته وه ریبی ئیمه، منداله کانت ئه وه ندیه بینه مایه ی به خته وه ری و خۆشیت. ئیمه به ئاسووده یی و دلنیا ییه وه ئه م دنیایه به جی ده هیلین و به بی گۆر به ره و نه مانیتکی ره ها ده چین، به لام ده زانین که تۆ خۆت نه تده ویست ئیمه بی گۆر بمینینه وه، به لکو ئه و رووداوانه ی که جله وی له ده سه لاتی تۆ ده رچوو بوو، بووه هۆی ئه م پێشها ته⁽⁴⁾.)

کاتی ئه م نامه یه م خۆینده وه، ماوه یه ک گریام و هه رچه ندیه نووسه ره که دلێ ده دامه وه ئارام نه ده گرت و کاتی فرمیسکه کانی چاوم ته و او بوو، به نووسه ری نامه که م وت: من دراویکم نییه که پاداشتی گه یانندی ئه م نامه یه ت بده مه وه، به لام ئاماده م له بری ئه وه سوخمه که ی خۆمت بده می. سوخمه که م له به رم دا که ند و ئه و به سه رسورمانه وه کراسه که ی لێ وه رگرتم و هه ندی سه یری کرد که بزانی گرانبه ها و نوپیه یان نا و له نا کاو شادمان بوو و، وتی: سینۆهه ئه گه رچی خه لکی به خراپه باست ده که ن و ده لپن خانووی دایک و باوکت و ته نانه ت گۆره که شیانت فرۆشتوو وه ئه و انت بی جیگا و ریگا کردوو، به لام به خشنده یی تۆ گه لپک زۆره له مه و به دوا هه رکه سیک بیه وی به خراپه باست بکات له سه رت ده که مه وه، به لام ئیستا که سوخمه که ت داوه به من خۆت بی کراس ماویته وه و گه رمی خۆر شانه کانت و له شه ده سووتینی و ده یکاته برین و کیم و خۆینی لێ

وتم: تو نازانی به گه یاندنی ئەم نامە یە چ خزمەتییکی گهورەت بە من کردوو و چەند منت شادمان کرد، هەلی بگرە و خەمی منت نەبێ.

کاتی پیاو هە که رویشت، من که له سینە پۆشیک زیاترم له بەردا نەبوو، بەرەو خانە مەرگ که و قەرێ بوئەو هە لەوئ وە کەریکاریکی ئاسایی کاربکەم تا مۆمیایی کردنی لاشە دایک و باوکم تەواو دەبیت. وەستا بە سالاجوو هە که ی خانە مەرگ که له رابردوودا منی بینی بوو و سەرنجی دابوو، ناوی (راموز) بوو و پێم وت: دەمەوئ بیمە شاگردی تو و لەلای تو کاربکەم.

ئەو وتی: من بە خوێش حالییەو نامادەم تو ببیتە شاگردی من، بەلام تو دەرچووی خانە ژبانی و پزیشکی، چۆن خۆت رازی دەکە ی که بیت و لێرە شاگردی من بکە ی؟

وتم: مەیلی ژنیک منی هە ژار کردو هەرچی هەم بوو لیتی سەندم و ئیستا دەرمانگەم نییە که پزیشکی تێدابکەم و کەسێش نییە بتوانم زێر و پارە ی لێ قەرز بکەم و خانووی پێ بکرم.

(راموز) بە تێرامانیکی هە سەری جوولاند و وتی: هە رکاتی دەبیستم پیاوئ تووشی بە دەبەختی بوو دەزانم که ژنیک ئەو ی وا لێ کردوو.

من ماو هە ی چل شەو و روژ له خانە مەرگ مامەو هە، لەم ماو هە یە دا وە ک که مترین کریکارە کانی ئەو دامەزراو هە خەریکی مۆمیایی کردنی لاشە کان بووم، کریکارە کان که دە یانزانی من له چینی ئەوان نیم و بی شانس ی منی هینا و تە (خانە مەرگ) پیسترین کارە کانیان بە من دە کرد، تا بەم شیو هە ی تۆ له من بکە نەو هە که خوێندەواری و پروانامە م هە بوو و لەوان بەرتر بووم.

منیش بە ناچاری فەرمانە کانیانم جیبە جی دە کرد بوئەو هە ی بتوانم دایک و باوکم مۆمیایی بکەم و تەنها دلخۆشی من ئەو هە بوو که دەم توانی وە کو یە کێ له دەو له مە نەدە کان تەرمی هەردووکیان مۆمیایی بکەم.

بە دەستی خۆم بە خوێش و بیستی و دلپاکییەو هە سک و سینە ی باوک و دایکە شیردەرە که م هە لدری و گەدە و ریخۆ له کان و دل و سی و جگە ریان و ئەندامە کانی تری ناو هە یانم دەر کردو ناو سک و سینە یانم پر کرد له قامیشی پر له روژ، بە شیو هە ی که له خانە مەرگ کاتی مۆمیایی کردنی لاشە ی فیرەو ن فیری بوو بووم. پاشان وە ک شیو هە ی کاری (راموز) که جاری پێشوو له خانە ی مەرگ بینی بووم، میشکی هەردووکیانم له ریگای کونە لووتیانەو هە دەر کرد و ناو کاسە ی سەریانم پر کرد له روژی مۆمیایی (روژی مۆمیایی ئەو هە ی که ئیمە قیر - زفت - ی پێ دە لێین - وەرگێر) دایک و باوکم ددانی دەست کردیان نەبوو، هیشتا خوێش ددانی دەست کردم دروست نە کردبوو. ئەگەر زووتر هەستم بەم دا هینانە بکردایە، ددانی دەست کردم بو هەردووکیان دروست دە کرد، که له و دنیا بە ئاسو دە بییەو هە خواردنی پێ بخۆن^(۵).

ئە ی خوا یە کان ئاگادار بن که من بو مۆمیایی کردنی تەرمی دایک و باوکم روژ و دەرمان و پارچە کانی خانە ی مەرگم نە دزیو هە، بە لکو وە ک کریکاریکی سووک... وە ک بە نەدە یە ک... له ویدا کارم کردو خواردنی باشم نە خوارد و شەر ا ب م نە نو شیو هە ی بەو مسە ی لەبری کار کردن دە یاندا پێم، روژ و دەرمان و پارچە م پێ دە کری تا وە کو مۆمیایی کە یان تەوا بوو.

له (گەرم خانە) هەموو روژە کانی ناو کاسە ی سەر و سینە و سکی تەرمی دایک و باوکم چوو هە گوشتە کە یانەو هە و دوایی ئەو گوشتە و شک بوو هە و، هەموو ئاوی ناو گوشتە کە یان بوو بە هە لم.

کاتی قوئاعی دوایی کوتایی پێ هات و دەبوایە تەرمە کانم بەردایە تە دەرەو هە، بینی م کیشی جەستە ی دایک و باوکم بوو تە یە ک له سیی کیشی پێشوویان (واتە ئەو کاتە ی که تازه هینا بوومە خانە ی مەرگەو هە). له و چل شەو و روژە که من له خانە ی مەرگ بووم هە لسو کە وتی کریکارە بی تەرییت و توو رە کان له گە لمدا گۆرا و باشتربوون، ئەگەرچی هیشتا هەر جنیویان ددا و سووکایە تییان

پن دهکردم، بهلام توورهبیان نه ما و نهوان خوویان بهو بی رتیبیهوه گرتبوو و نه یاندهتوانی رهفتاری خوویان بگوین. کاتی زانیان دهمهوی تهرمی بهختوکه رهکانم لهوی بیهمهدهروه، یارمهتبیان دام و پیستیتیکی مانگای باشیان بهپارهی خووم بۆ کریم و لاشهی دایک و باوکم خسته ناویهوه و به سیرمه دووریمهوه.

نهو روژهی ویستم له خانهی مهرگ برۆم (راموز) وتی: لیره مهرۆ و تاکوتایی ته مهنهنت لیره به، چونکه دهرامهتی کرتیکارانی ئیره له پزیشکیکی پاشایهتی که متر نییه و نه گهر تو نیوهی دهرامهته کهت پاشه کهوت بکهی لههی کاتی پیریدا دهتوانی وهکو کاهینتیک ژیان به سهر بهیت و بهنده و که نیت هه بی و. خه لکی چونکه له کار کردنی ئیره بیتزارن پیشبرکیی ئیمه ناکن.

بهلام من نه مدهتوانی لهوی بمینمهوه، له بهرئهوهی وام بیر ده کردهوه پیاوی که بتوانی کاریکی گه وره تر بکات نابی به کاریکی بچوکه وه خهریک بیت. له نیوان قسهی ناشیرین و پیکه نین و گالتهی کرتیکاران خواحافیزیم له (راموز) کرد و پیستی مانگاکه، که لاشهی دایک و باوکمی تیدابوو کرده سهرشانم و لهوی هاتمه دهرهوه. خه لکی له کۆلانه کاندایم دوور ده کهوتنهوه و لووتی خوویان دهگرت که بۆنی من نه کهن، چونکه وهها بۆنی خانهی مهرگم لئ دههات که ههمو که سیکی بیتزار ده کردو دهیترساندن.

ته بهس دوو شاری گه وره ی هه بوو، که یه کتیکیان شاری زیندووه کان بوو و نهوهی تر شاری مردووه کان. شاری مردووه کان کهوتبووه نهوبه ری نیل و له کاتی شهودا شاری مردووه کان که ده کاته چه قی گۆره کان باشتر له شاری زیندووه کان پارتیزگاری لئ دهکرا. من دهمزانی که به هیج شیوهیهک ناتوانم بچمه شاری مردووه کانهوه، له بهرئهوهی پاسه وانه کان یه کسه ر دهیانکوشتم، بهلام دهکرا بچم بۆ (دۆلی دهسه لاتداران)^(۶) و نهو دۆلش لهوبه ر نیله وه بوو، بهلام له سه رووتری شاری مردووه کان و له لای باشوور بوو و ههمو فیرعه ونه کانی میسر له سه رهتای

جیهانه وه تا نه مرۆ له دۆلی دهسه لاتداران نیترابوون.

کاتی شهو دۆلی دهسه لاتداران وهک شاری مردووه کان پاسه وانی لئ نه دهکرا، له بهر نهوهی پاسه وانه کان و خه لکیش دهزانن که کاهینه کان کاتیک فیرعه ونیک دهخه نه ناو گۆره که وه، به شیوهیهک ئارامگاکهی ته له سم ده کهن که ههر که سیک بیهویته بچیتنه ناویهوه، دهمریت، من باوهرم به ته له سم نییه و لهو باوهره دانیم بتوانی مروفت بکوژی، بهلام واههست ده کهم کاهینه کانی میسر پاش ناشتنی فیرعه ون ده رگا و دیوار و ههموو کهل و په له کانی ئارامگاکه ته نانهت داره تهرمه کهی فیرعه ونیش جوهره ژهریکی به هیزی لئ دهدهن که به درتیزی کات کاربگه رتیبیه کهی دهمینی و نه گهر که سی به مبه سستی دزی بچیتنه ناویهوه و بیهوی کهل و په له گرانبه ها کانی بیات به هوی نهو ژهره وه دهری. من داواکاری مردن بووم و پیشوازیم لئ ده کردو به خووم دهوت نه گهر بتوانم گۆرتیک بۆ دایک و باوکم په یدا بکه م مردنی من گرنگ نییه، گرنگ نه وه یه نهو دووانه له ناو نه چن و لهو دنیا زیندوو ببنه وه و رتیره وییه دوور و درتیره که یان دهست پن بکه ن و بۆنه وهی له ناونه چن ده بی لاشه که یان له گۆرتیکدا بشارد رتیه وه نه گهرنا نهو تهرمه مۆمیایی کراوانه له بهر گهرمی ههوا تیک ده چوون.

له کاتی روژدا لاشه کانم خسته سهرشانم و برده بیابان تا له دیدی خه لکی به دووریم. کاتی شهو داها ت وه ستام که که میکی پی بچی تا وه کو چه قه ل و که متیاره کان بکه ونه دهنگه دنگ، نهوسا گه رامه وه شار و قولینگیکم بۆ هه لکه ندنی زهوی کری. کاتی گه بیستمه دۆلی دهسه لاتداران نیوه شهو بوو و هه رچه نده ده مبینی ماره کان به بهینی بنچکه گیایه کاندایا توچویان ده کرد، بهلام لییان نه ده ترسام و له هندی شویندا دوو پیشکی گه وره م ده بینی که له وانیش مه ترسیم نه بوو، چونکه ئاره زووی مردنم له خوایه کان ده کرد و بنچینه ی گشتی نهویه که کاتی مروفت خوازیاری مردن بیت، مهرگ به لایه وه نایهت.

من له شوینی بازگه کانی چاودیری نهوی ناگادارنه بووم و نه مدهتوانی

خۆمییانی لئی دووربخه مه وه، به لām هیچ کامیکیان میان نه بیینی و ریگیان لئی نه گرتم، له وه شه میان بینیی و وایان زانییی یه کییک له مردوه و هکانم که خواردنه که ی خۆی به کۆله وه یه و به ناو گۆری فیرعه ونه کاندایا هاتوچۆده که م. ماوه یه که له نیوان گۆری فیرعه ونه کاندایا سوورامه وه و به دوا ی ئارامگه یه که ده گه رام که بتوانم ده رگا که ی بکه مه وه و تهرمی دایک و باوکم بکه مه ناوی، به لām زانییم که هه موو ده رگا کان داخراون و کردنه وه یان گومان دروست ده کات و پاسه وانه کان یه کسه ر ههستی پئی ده که ن که مردوه یه کیان له گۆری فیرعه و نندا ناشتوه. من له مردن نه ده ترسام و له و شته ی ته له سمی⁽⁷⁾ فیرعه و نیان پئی ده وت پئی باک بووم و نه گه ر بمتوانیا یه گۆریکیان بۆ په یدا بکه م خه یاللم ئاسووده ده بوو، نه گه رچی دوا یی یه کسه ر بمر دمایه.

کاتی تیگه ی شتم که ناتوانم ده رگای هیچ گۆریکیان بکه مه وه له به رده م یه کییک له ئارامگه کاندایا له ده ره وه ی گۆره که به و پاچه ی له گه ل خۆمدا هینا بووم گۆریکم له سه ر زه و یییه لمییه که هه لکه ند و بۆ لبردی خا که که جگه له هه ردوو دهستم هیچی ترم پئی نه بوو و به هۆی لئی خشاندن و لابرندی ورده به رده کانه وه دهستم برینداریوو، به لām گویم نه ده دایه.

نه وه نده زه و یییه که م هه لکه ند تا بووه چالکی گه وره به نه نده زه ی قه باره ی هه ردوو تهرمه که و دوا یی پیستی مانگا که م کرده چاله که وه و خۆلم به سه ردا کرد و له به رته وه ی به رده م گۆری فیرعه ون زیخ (چه و) بوو له ناوبردی ئاسه واری هه لکه نندن ئاسان بوو. نه وسا هه ناسه یه کی ئاسووده م هه لکیشا، چونکه دلنیا بووم که دایک و باوکم له به رته وه ی له نزیک فیرعه ونه ون له و دنیا له رووی خواردنه وه سه غله ت نابن، چونکه به رده وام له گه ل فیرعه و نندا به سه رده به ن و نان و گوشت و شه رابی نه و ده خۆن.

کاتی که خه ریکی خۆل به سه ردا کردنی تهرمه کان بووم دهستم به ر شتیکی ره ق که وت و کاتی هه لم گرتوه زانییم گۆیه کی بچووکی گرانبه هایه و که ورده

به ردی به نرخیان به بانیه وه نووساندبوو و زانییم له و که ل و په لانه یه که له کاتی ناشتنی فیرعه ون بۆ ناو گۆره که یان هینا وه و له و ی که وتوه و دوا یی به هۆی دروستکردنی ئارامگه که یه وه که وتۆته ژێرخاک.

گۆیه که م هه لگرته وه و دهستم هه لپری و خواحافیزیم له دایک و باوکم کرد و وتم ئومیده وارم لاشه که تان بۆ هه میشه بمینیته وه.

کاتی له دۆلی ده سه لاتداران هاتمه ده ره وه و خۆم گه یانده که ناری نیل سپیده ی دابوو و قولینگه که م فری دایه ئاوی رووباره که وه له که ناری ئاوه که راکشام، به لām به هۆی ماندویتییه وه له شم زۆر به ئازاریوو و نه مده توانی بنووم، تائه و کاته ی له به ر هیلاکی زۆر ناگام له خۆم نه ماو نووستم و کاتی دهنگی مراوییه کان هات به خه به ر هاتمه وه و بینیم هه تا و به رزیوته وه و که شتیوانه کان له رووباردا خه ریکی هاتوچوون و ژنه جل شۆره کان له که ناری رووباره که دا قسه یان ده کرد و خه ریکی کاربوون. به یانییه کی رووناک و ئومیده به خش بوو، به لām دلئی من په ژاره ی هه بوو و نه وه نده خه مبار بووم که ههستم به له ش و لاری خۆم نه ده کرد، کراسه که م ته نیا بریتی بوو له سینه پۆشیک و گه رمای هه تا و پشتمی سووتاندبوو، که رته مسیکیشم نه بوو که نان و ئاوی جۆی پئی بکرم. له شم بۆنی بۆگه نی خانه ی مردوه کانی لئی ده هات چونکه هیشتا له نیلدا خۆم نه شۆریبوو. من به و باره به زه یی هینره وه نه مده توانی روو له دۆسته کانم بکه م و داوا ی یارمه تییان لئی بکه م، چونکه نه گه ر میان بینیا یه ده یانزانی من گرفتاری تووره یی خوا یه ک بوومه و هه ره ها هه موو ده یانزانی من خانووی خۆم و خانووی باوک و دایکم و ته نانه ت ئارامگه که شیانم به ژنیک فروشتوه و نه مده توانی به م به دناوییه وه خۆمیان لئی نزیک بکه مه وه.

له و بیره دابووم که چی بکه م و چۆن سکی خۆم تیربکه م که له نا کاو ههستم کرد مرۆقی له نزیک منه وه ده جوو لایه وه، نه وه نده چاره ی نه و پیاوه ترسناک بوو که سه رته تا تئی نه گه ی شتم که مرۆقه، چونکه له جیاتی لووتی کونیکی به رین له

ناوه‌پراست دهم و چاویدا ده‌بینرا و گوټچکه‌ی نه‌بوو و دیار‌بوو که گوټچکه‌کانیان برپوه‌ته‌وه. ئەو کابرایه لاواز ده‌هاته‌به‌رچاو و ده‌ستی گه‌وره و گری گرتی هه‌بوو و کاتی زانیی من هه‌ستم به‌وکردووه، پرسیی: چی له ناو مشتته به‌ستراوه‌که‌ت دایه؟

من په‌نجه‌کانم کرده‌وه و ئەو گۆبه‌که‌ی فی‌رعه‌ونی بینی و ناسیی و وتی: ئەمه بده به‌من بوټه‌وه‌ی به‌ختم بکرتته‌وه، چونکه زۆر پی‌ویستیم به‌شانس هه‌یه و بیستومه هه‌رکه‌سی گۆی و هه‌ای هه‌بیت به‌خته‌وه‌ر ده‌بی.

وتم: من پی‌او‌یک‌ی هه‌ژارم و جگه له‌مه هه‌چم نییه و ده‌مه‌وی هه‌لی بگرم بوټه‌وه‌ی ببیتته هوی به‌خته‌وه‌ریم.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من هه‌ژارم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بینم تۆش نه‌بووی ئاماده‌م له جیاتی ئەو گۆبه‌هه‌له‌که‌ی کی زیوت بده‌می.

دوایی هه‌له‌که‌ی کی زیوی له ژیر پش‌تینه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌ینا و بو‌می در‌ت‌کرد و من وتم: گۆبه‌که‌م نافرۆشم.

وتی: تۆ له بی‌رت چوو که‌من ده‌متوانی به‌بی به‌رامبه‌ر ئەم گۆبه‌هه‌له‌ تۆ بستینم. چونکه تۆ له خه‌ودابووی و ده‌متوانی بتکوژم و گۆبه‌که‌هه‌له‌ بفرینم.

وتم: به‌گۆی و لووته بر‌اوه‌کان‌تدا واده‌رده‌که‌وی که پی‌او‌یک‌ی تاوانبار بو‌یتته و دوای برینه‌وه‌ی گۆی و لووتت بو‌کارکردن نار‌درا‌بیتی بو‌ (کانگه) و ئیستا له‌وی هه‌له‌هاتووی، ده‌بی به‌زووی لی‌ره برۆی، چونکه ئەه‌ر ئی‌ش‌کچی بیت و لی‌ره بت‌بینی ده‌ست‌گیرت ده‌کات و ده‌ت‌گه‌ر‌ینیتته‌وه بو‌ (کانگه) و ئەه‌ر منت بکوش‌تایه، به‌قاچ هه‌لیان ده‌واسیی تا‌کو ده‌مردی.

کابرا وتی: تۆ خه‌لکی کو‌یتت و له کو‌تیه دیتت که هه‌یشتا نه‌ترانیوه هه‌موو ئەو به‌ندان‌ه‌ی که له کانگه‌کاندا کاریان ده‌کرد ئازاد‌کراون.

وتم: چۆن شتی واده‌بیت، به‌نده‌کان چۆن له کانگه‌کان ئازاد‌ده‌کرتین؟ پی‌اوه‌که وتی: فی‌رعه‌ونی نو‌ی که تازه له‌سه‌ر ته‌خت دان‌یشتووه و پی‌شته‌ر

جینشین بوو، دوای هاتنه سه‌رته‌خت هه‌موو به‌نده‌کانی له کانگه‌کان ئازاد‌کرد و له‌مه‌وه‌دوا ته‌نیا ئەو که‌سان‌ه‌ی که ئازادن له کانگه‌کارده‌که‌ن و پاداشت وهرده‌گرن.

به فکری خو‌م بو‌ی چووم که ئەو پی‌اوه راست ده‌کات، چونکه من چل شه‌و و چل روژ له خان‌ه‌ی مه‌رگدا بووم و له هه‌یچ جی‌گایه‌ک هه‌وا‌لم نه‌بیستبوو و، نه‌مه‌دزانی فی‌رعه‌ونی جه‌وان و نو‌ی ئەوانی له کانگه‌کان ئازاد‌کردووه.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من به‌نده‌بووم و له کانگه‌کارم ده‌کرد، به‌لام له خویه‌کان ده‌ترسیم و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش کاتی خه‌وتبووی تۆم نه‌کوش‌ت و ئیستا ئەتوانی گۆبه‌که‌ت رابگری و بو‌ده‌ست‌که‌وتنی خو‌شبه‌ختی که‌لکی لی وهر‌بگری.

به‌لام من لام سه‌یربوو که فی‌رعه‌ونی نو‌ی واته (ئامن هوتب)‌ی چوارم چۆن به‌نده‌کانی له کانگه‌کان ئازاد‌کردووه، ئایا نازانی که هه‌رگیز پی‌او‌یک‌ی ئازاد ناچیت له کانگه‌کاربکات. مرۆف ئەه‌ر شیت نه‌بیت ئەو به‌ندان‌ه‌ی که له ناو کانگه‌کاندا کارده‌که‌ن ئازاد‌ناکات، چونکه له‌ناکاودا ئیش و کاری کانه‌کان ده‌وه‌ستت. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی به‌نده‌کان که له‌ویدا کارده‌که‌ن له تاوانبار‌ه‌کان و ئازاد‌بیان ده‌بیتته هوی په‌یدا‌بوونی ئازاوه‌ی گه‌وره.

پی‌اوه گۆی و لووت بر‌اوه‌که وه‌ک بل‌یی له بی‌ر‌کردنه‌وه‌که‌م تی گه‌یشتی وتی: من واده‌زانم که خوی فی‌رعه‌ونه نو‌یه‌که‌مان خویه‌کی شیتته..

وتم: بو‌چی؟!

وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا، فی‌رعه‌ونی نو‌ی ناچار‌کردووه که هه‌موو تاوانباران ئازاد‌بکات و ئیستا ئەوان به‌ئازاد‌یی‌ه‌وه له‌ناو شار و بیابانی می‌سردا ده‌سوور‌پینه‌وه و ئیتر له کانه‌کان یه‌ک (دین) کازا ده‌رناکرت و می‌سر تووشی هه‌ژاری و نه‌بوونی ده‌بیت. ئەه‌رچی من بی‌گون‌اح بووم و به‌ناه‌ق منیان حوکم داو له کانگه‌کاندا کاریان پی‌کردم، به‌لام له جیاتی هه‌ر بی تاوانی هه‌زار تاوانباری راسته‌قینه‌هه‌و کانگانه‌دا کاریان ده‌کرد که ئیستا ئازاد‌بوونه.

لهو کاته‌ی ئه‌و پیاوه قسه‌ی ده‌کرد ده‌پروانییه ئه‌ندامه‌کانی له‌شم و هه‌ستم کرد که بۆنی خانه‌ی مه‌رگ که له‌منه‌وه ده‌هات له‌لای ناخۆش نه‌بوو و وتی: هه‌تاو پیستی له‌شی سووتاندوویته، به‌لام من رۆنم هه‌یه و ده‌توانم له‌شتی پێ چه‌ور بکه‌م.

کاتێ که له‌شی منی به‌رۆنه‌که ده‌شیتلا وتی: من پێم سه‌یره بۆچی پارێزگاری له‌تۆ ده‌که‌م، چونکه کاتێ که له‌ منیان ده‌داو له‌شم بریندارده‌بوو و جنیوم به‌ خواجه‌کان ده‌دا که بۆچی منیان دروست کردوو و گرفتاری سته‌می خه‌لکیان کردووم، هه‌یج که‌سه‌ی پارێزگاری لێ نه‌ده‌کردم.

من ده‌زمانی هه‌موو تاوانبارکراوه‌کان و به‌نده‌کان خۆیان به‌ بێ گوناح ده‌زانن و ئه‌و پیاوه‌شم وه‌ک ئه‌وان ده‌هاته به‌رچاو، به‌لام چونکه ئه‌و چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردبووم و له‌شمی به‌رۆن چه‌ور کردبوو سه‌ره‌رای ئه‌وه له‌وکاته‌دا ته‌نیا‌بووم، لێم پرسى: ئه‌و زۆردارییه‌ی له‌گه‌ڵ تۆدا کردیان چی بوو و ئه‌م جه‌وره‌م بۆ باس بکه‌ بۆئه‌وه‌ی منیش هاوبه‌شی خه‌مه‌که‌ت بم.

پیاوه‌که وتی: من که ئیستا به‌رامبه‌ره‌تۆ له‌سه‌ر زه‌وی دانیشتووم و لووت و گویم نییه‌ رۆزگاری بوو خانوو و کیلگه‌ و مانگام هه‌بوو و له‌ مالمدا نان و گۆزه‌ی ئاوی جۆم هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر چاره‌په‌شی له‌ ته‌ک خانووه‌که‌ی مندا پیاویکی لێ ده‌ژیا که ناوی (ئانوکیس) بوو، ئه‌م پیاوه ئه‌وه‌نده زه‌وی و زارو کیلگه‌ی هه‌بوو که چاو بری نه‌ده‌کرد کۆتاییه‌که‌ی ببینی و مانگای زۆری هه‌بوو و ژماره‌ی به‌نده و خزمه‌تکاره‌کانی ئه‌و له‌ زیخی بیابانه‌کان زۆرتریوو، به‌لام من له‌ خواجه‌کان داواکارم لاشه‌ی پرزین و هه‌رگیز سه‌فه‌ره‌که‌ی دوا‌ی مه‌رگی ده‌ست پێ نه‌کات. ئه‌و کابرایه به‌و هه‌موو کیلگه‌و مانگایه‌ی که هه‌یبوو، چاوی له‌ کیلگه‌ بچووکه‌که‌ی من بریبوو و بۆئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستم ده‌ری به‌هینی به‌هانه‌ی پیده‌گرتم و هه‌موو سالی له‌وه‌رزی پاییز دوا‌ی هه‌لچوونی ئاوی نیل کاتێ که ئه‌ندازه‌یاره‌کان ده‌هاتن زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کانیان ده‌پێوا من به‌سه‌رسورمانه‌وه ده‌مروانی

کیلگه‌که‌م بچووکه‌م بۆته‌وه و ئه‌ندازه‌یاره‌کان که (ئانوکیس) دیاری ده‌دا پێیان له‌ زه‌وییه‌که‌ی منیان ده‌خسته‌سه‌ر زه‌وی (ئانوکیس) و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا من به‌رگرم ده‌کرد و ئاماده‌نه‌بووم زه‌وییه‌که‌ی خۆم به‌رامبه‌ر به‌ چه‌ند حه‌لقه‌ زێر و زیوی بده‌م به‌و.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا خواجه‌کان پێنج کور و سی کچیان داپێم و کچه‌ بچووکه‌که‌م له‌ هه‌موویان جوانتریوو و هه‌رئه‌وه‌نده (ئانوکیس) کچه‌ بچووکه‌که‌ی منی بینی، شه‌یدای بوو و یه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی خۆی نارده‌ لای من و وتی کچه‌ بچووکه‌که‌ت بده‌ به‌من، ئیتر وازت لێ ده‌هینم. من که ده‌مویست جوانترین کچه‌که‌م بده‌م به‌ می‌ردێ که له‌کاتی پیریدا یارمه‌تیم بدات، کچه‌که‌م نه‌دا به‌ ئانوکیس. تا ئه‌وه‌ی رۆژیکیان (ئانوکیس) هه‌رله‌خۆبه‌وه وتی (من له‌ سالی‌کدا که دانه‌ویله‌ که‌م بوو ده‌غڵ و دانم داوه‌ به‌تۆ و، تۆ هه‌یشتا قه‌رزه‌که‌ت نه‌داوه‌ته‌وه به‌من). من سویندم به‌ خواجه‌کان خوارد که وانیه‌، به‌لام ئه‌و هه‌موو به‌نده‌کانی خۆی شایه‌تی بو‌دان و له‌ هه‌مان رۆژدا به‌نده‌کانی له‌ کیلگه‌که‌دا دا‌یان به‌سه‌ر منداو ویستیان بمکوژن و منیش جگه‌له‌ دارێک هه‌یج شتیکی ترم پێ نه‌بوو که پارێزگاری له‌ خۆم بکه‌م و داره‌که‌م دا به‌ته‌وقی سه‌ری یه‌کیک له‌و به‌نده‌ و مرد.

دوا‌ی منیان گرت و گوێ و لووتیان بریم و منیان نارده‌ (کانگه‌) و ئه‌و پیاوه خانوو و زه‌وییه‌که‌ی منی له‌ بری قه‌رزه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆی داگیرکرد و ژن و منداله‌کانی فرۆشت، به‌لام کچه‌ بچووکه‌که‌ (ئانوکیس) ی کرپیه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک وه‌ک که‌نیز خزمه‌تی خۆی پێ کرد، کردیه‌ ژنی یه‌کیک له‌ به‌نده‌کانی. من ده‌سال له‌ کانگه‌ کارم کرد، تائه‌وکاته‌ی به‌ فه‌رمانی فی‌رعه‌ونی نوێ منیان ئازادکرد و کاتیک که‌ گه‌رامه‌وه خانوو و کیلگه‌که‌ی خۆم، هه‌یج ناسه‌واریک لێ نه‌ما‌بوو و کچه‌ بچووکه‌که‌م که خوشکی (ئانوکیس) بوو دیارنه‌ما‌بوو و ده‌لێن له‌ ته‌به‌س له‌ مالی‌کدا وه‌ک خزمه‌تکار کارده‌کات. ئه‌و کاته‌ی له‌ کانگه‌دا کارم ده‌کرد (ئانوکیس) مرد و له‌ شاری مردوو‌ه‌کان ناشتیان، به‌لام من زۆر حه‌زده‌که‌م

برۆم و بزائم له سههر گۆزه که ی چی نووسراوه، چونکه بچ گومان تاوانکار بیه کانی
ئهو پیاوه له سههر گۆزه که ی نووسراوه، به لام له بهر ئه وه ی خوینده واریم نییه ناتوانم
نووسینه کانی سههر گۆزه که ی بخوینمه وه.

وتم: من خوینده واریم هه یه و ئه توانم نووسینه کانی سههر گۆزه که ی
(ئانوکیس) بخوینمه وه و ئه گهر هه زت لیه ده توانم له گه لندا بچیم بۆ شاری
مردووه کان و هه رچییه ک له سههر گۆزه که ی نووسراوه بۆتی ئه گپرمه وه.
پیاوه که وتی: ئومیده وارم ته ره که ت هه میشه بمینتی و ئه گهر ئه م چاکه یه م
له گه لدا بکه ی خۆش حال م ده که ی.

وتم: به خۆش حالیه وه ئاماده م له گه لندا بچیم بۆ شاری مردووه کان و
نووسراوه که ت بۆ بخوینمه وه، به لام مه گهر نازانی به م وه زعه نا هیلن بچینه شاری
مردووه کانه وه.

پیاوه لووت بر او ه که وتی: من تیگه ی شتم که تو ئاگات له هه یچ شتی نییه،
چونکه ئه گهر ئاگادار بو بیتایه ده تزانی فیرعه ونی نوئی دوا ی نازاد کردنی به نده کان
برپاری داوه له بهر ئه وه ی چهنه ئه و شاره و مردووه کانی خۆبان بچ به ش
بوونه ما فیان هه یه بچنه ئه و شاره و مردووه کانی خۆبان به سه ره بکه نه وه.

من و ئه و بهر ئی که وتین تاگه ی شتینه شاری مردووه کان و ئه و پیاوه که
نیشانه ی گۆزه که ی وه رگرتبوو، منی برده سه ری و بینیم له بهر ده م گۆزه که ی هه ندی
گۆشتی کولاو و میوه و گۆزه یه ک شه راب داندرابوو، پیاوه لووت بر او ه که هه ندی
شه رابی خوارده وه و به منیشی داو داوای کرد نووسینه که ی بۆ بخوینمه وه و من
وام خوینده وه:

((من که "ئانوکیس" م گه نمم توو کرد و نه مامم چاند و به رو بوومی زهوی و
باخه که م فراوان بوو، چونکه له خواجه کان ده ترسام و (پینچ یه کی)⁽⁸⁾
ده رامه ته که م ده دایه خواجه کان و رووباری نیل یارمه تیی دام و به رده وام ئاوی
ده گه یانده زهوییه کانم و کهس له کیلگه کانی مندا برسی نه بوو و هه یچ یه کی که له

جیرانه کانی زهوییه کانیشم تووشی برسیتی نه ده هاتن، چونکه له و سالانه ی
به رو بووم باش نه بوو یارمه تیی هه موویانم ده داو دانه و یلتم ده دا پیتیان... من
فرمیستی چاوی هه تیوانم ده سه ربیه وه و هه ولتم نه ده دا قه رزه کانم له و بیوه ژتانه
بستینمه وه که میترده کانیان لیتیان قه رز کردبووم و هه رکاتی پیاویک ده مرد
بۆته وه ی ئازاری ژن و منداله کانی نه ده م داوای قه رزه که م لیتیان نه ده کرده وه و
له بهر ئه مهش له سه رتاسه ری ولاتدا خه لکی به چاکه ناویان ده هینام و له من
رازی بوون. ئه گهر مانگای یه کی دیار نه بووایه من مانگایه کی ساغ و قه له وم له
جیاتی ئه وه ی خۆبان بچ ده به خشی و نه مده هیشته ئه ندازیاران زهوییه
کشتو کالییه کان به نا هه ق بپیتون و زهوییه یه کیکی تر بخره سه ره ئه وه یتر...
ئه مه یه کاره کانی من (ئانوکیس) که ئه نجام داوه، بۆته وه ی خواجه کان لیم رازی
بن و له سه فهره دوور و دریتزه که ی دوا ی مردن یارمه تیم بدن...))

کاتی که گه ی شتمه کۆتایی خوینده وه ی ئه م نووسراوه، کابرا لووت بر او ه که
دهستی به گریان کردو، من پرسیم: بۆچی ده گرت؟

وتی: له بهر ئه وه ی ده زانم له باره ی (ئانوکیس) وه هه له بوومه، چونکه ئه گهر
ئه م پیاوه کابرایه کی چاکه کار نه بوو بچ له سههر گۆزه که ی وانه ده نووسراو، ئیستاش
هه رچییه ک لیتره نووسرابی راست و دروسته و تادنیایه بچینی خه لک ئه م نووسراوه
له سههر گۆزه که ی ده خویننه وه و له بهر ئه وه ی ته رمی پیاو چاکه یه که هه رگیز
له ناو ناچیت و زیندوو ده میتیتسه وه، به لام من دوا ی مردن نامیتنه وه، چونکه
لاشه ی خراپه کاران ده خه نه ناو نیله وه و ئا و ده یانباته ناو ده ریاوه و ده به خۆراکی
گیانه وه رانی ده ریا.

من له م قسه یه ی پیاوه لووت بر او ه که سه رم سووما و ئه و کاته تیگه ی شتم که
چۆن نه فامیی جۆری مرۆف هه رگیز له ناو ناچیت و له هه موو سه رده میتکدا
ده تواندری که لک له نه زانی و پرپو بوچ په رستی خه لکی وه ربگیردری. هه زاره ها
ساله کاهینه کانی میسر به هۆی نووسینه کانی کتیبی مردووه کان که خۆبان

نووسیویانه و دهلین له لایهن خوایه کانه وه هاتوه، خه لکیان کردۆته بهندهی خۆیان و هممو سووده کانی میسر هی ئەوانه، بۆئهو هی نه هیلن نه فامی خه لکی چاک ببیته وه دهلین هه وشهیه ک له کتیبی مردوه کان، جگه له وهی له سه زوی نووسراوه ته وه له ئاسمانیش له لای خوایه کان ههیه و پاریزراوه و هه رگیز له ناو ناچیت.

ههروه ها بۆئهو هی باوه ری خه لکی به کتیبی مردوه کان نه گۆری وای ده رده خه ن که هه نووسراویک، له به ره وهی نووسراوه، راسته و به شیه وهیه ک ئەم باوه ری یان له میشکی خه لکیدا به هیز کردوه که پیاویکی وه ک ئەو بوونه وه ره به ده خته که گوی و لووتی نییه، له گه ل ئەوه شدا که به هۆی دوژمنایه تی و ویستی خراپی (ئانوکیس) کردوو یانه ته به نده و ده سال له کانگه بووه، کاتی ده بینن له سه ر گۆره که ی (ئانوکیس) ئەم شتانه نووسراوه، واده زانی راسته و له هه له دا بووه که ئانوکیس به پیاویکی بێ به زهیی و سته مکار له قه له م دابوو.

پیاوه گوی براوه که فرمیسه که کانی سپیه وه و گوشت و میوه که ی ئەو پی هی نایه پیتشه وه و وتی: بخۆ .. سکی خۆت تیر بکه، چونکه ئەمرۆ که رۆژی ئازادی به نده کانی کانگه یه و ریگامان پێ ده ده ن بیینه ئیره ده توانین له م خواردنانه بخۆین.

دوای ئەوه ی به هۆی خواردنی گوشت و میوه و شه راب هاته وه سه ره که یف، رووی کرده گۆره که ی (ئانوکیس) و وتی: ههروه کو له سه ر گۆره که ت نووسراوه، تۆ پیاویکی باش بوویت و شیاوه که هه ندی له کاسه زپینه کان و کاسه زیو و مسیهی کانی ناو گۆره که ت به ی به من و ئەمشه و دیم و لیتی وه رده گرم.

من له ترسا هاوارم کرد: ئەته وی چی بکه ی؟! ئایا ده ته وی ئەمشه و بییت و دزی له م ئارامگه یه بکه ی؟ مه گه ر نازانی هیچ تاوانی له وه گونا هتر نییه دزی له گۆری خه لکی بکه ی؟ ئەم تاوانه له لایهن خوایه کانه وه لی خۆش بوونی نییه.

پیاوه لووت براوه که وتی: بۆچی قسه ی به لاش ده که ی، مه گه ر تۆ له سه ر

گۆره که ی نه تخوینده وه که ئانوکیس چه ند پیاویکی چاکه کار بووه و ئەم پیاوه که به پیی فه رمانی خوایه کان هه لسه که وتی کردوه هیچ رازی نابیت قه رزاری من بیت و ئەگه ر زیندوو بووایه خۆی قه رزه که ی منی ده هی نایه وه، چونکه گومانی تیدانییه ئەو خانوو و زهوی و مال و مندالی منی کرده هی خۆی و مال و ژن و منداله که می فرۆشت و کچه بچوو که که می وه ک که نیزی له خزمه ت خۆیدا راگرت، که واته ئانوکیس که قه رزاری من به خۆش حالیه وه قه رزه که ی خۆی ده داده ته به من و ئەمشه و بۆ وه رگرتنه وهی داوا کاریه که م دیم و تۆش ده توانی له گه ل مندا بییت و به شیکت به رکه وییت، چونکه ئەو ده بیت قه رزه که م بداته وه و ئەوه ی لپی ده ستیتم بۆمن حه لاله و ده توانم دوای ئەوه ی لیم سه ند هه ندی له و داراییانه م بده م به تۆ و خۆت له ئارامگه که دا ده ری به ینی.

ئازادی به نده کانی کانگه و ریگا پیدانیان بۆ شاری مردوه کان به ته واوی رووخسارو ئارامی شاری مردوه کانی شیتواندبوو و ئەو شاره ی، که له جیگای زیندوو هکان زیاتر پاریزگاری لی ده کرا، له و شه وه دا که وته به ر تالان کردن. من و به نده که پیکه وه چووینه ناو ئارامگا که ی ئانوکیسه وه و هه رچه نده ی توانیمان له و قاپ و کهل و په له زپین و مسی و شته به نرخه کانی ئارامگه که مان هه لگرت. به نده ئازاد کراوه که ده یوت ئەوه ی من ده یبه م مافی خۆمه و کاره که ی من دزی نییه. کاتی که زپیر و مسه کافمان ده گواسته وه بینیم هه موو پاسه وانه کان که ئەرکیان گرتنی دز و گومان لیکراوه کان بوو وه ک به نده کان ده ستیان کردبوو به تالان و کاتی گه یشتینه وشکانی نیل هیشتا له شاری مردوه کان دزی و تالان به رده وام بوو.

کاتی خۆره له لائن، ئیمه گه یشتینه وشکایی که ناری نیل و له و کاته دا هه ندی له مامه له چیه کانی سووریا له وه به ر رووباره وه چاوه ری بوون کهل و په له تالان کراوه کان له دزه کان بکرنه وه. ئەوه ی ئیمه هی نابوومان له لایهن کپاریتیکی سووریا وه به چوارسه د (دیین) کپرایه وه. له م زپیره دووسه د (دیین) به رمن که وت

و ئه‌وه‌ی مابوو به‌ربه‌نده لوت بر او هه‌که کهوت و وتی: بۆ به‌ده‌ست هینانی زێر و پاره ریگیایه‌کی ئاسانمان په‌یدا کرد چونکه ئه‌گه‌ر په‌نجای ساڵ له‌م داره رایانه‌ی که‌ناری نیل چه‌مالیمان بکر دایه نه‌مانده‌توانی ئه‌م هه‌موو زێره به‌ده‌ست به‌یتین.

دوای ئه‌وه‌ی زێره‌کانمان به‌ش کرد له‌ به‌کتر جیابووینه‌وه و ئه‌و به‌ره‌و لایه‌ک چوو و منیش به‌ره‌و لایه‌کی تر رویشتم. بۆ ئه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی له‌شم نه‌هیتلم هه‌ندی کافور و بیخه‌که‌م (بیخه‌ک جوهره گیایه‌که که دوای ئه‌وه‌ی ده‌یکوتن به‌کاری ده‌هینن و، وه‌ک سابوون که‌ف ده‌کات و مرۆف پاک ده‌کاته‌وه - وه‌رگێر) کړی و له‌ که‌ناری نیل خۆم پێ شۆری و به‌ته‌واوی بۆنی خانه‌ی مه‌رگم لێ رویشتم و ئیتر خه‌لکی خۆیان لێ دوور نه‌ده‌خستمه‌وه. دوایی کراسیکم پێ کړی و چوومه خواردنگه‌یه‌ک نان بخۆم، کاتێ که‌ خه‌ریکی خواردن بووم گویم له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی شاری مردوو هه‌کان بوو و سه‌یرم کرد نه‌فیر لێ ده‌ده‌ن و گالیسه‌که جه‌نگیه‌که‌کان که‌وتنه‌رێ. له‌وانه‌ی ئاگادار تر بوون پرسیم: ده‌نگ و باس چییه‌؟

وتیان: رمداره‌کانی تابه‌ت که‌ پاسه‌وانی فیره‌وونن پێیان سپێردراوه که‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان سه‌رکوت بکه‌ن که‌ له‌وه زیاتر شاری مردوو هه‌کان تالان نه‌که‌ن. ئه‌و روژه پێش ئه‌وه‌ی خۆرئاوا بێت زیاتر له‌ سه‌د که‌س له‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان که‌ پێشتر له‌ کانگه‌ کاریان ده‌کرد سه‌ره‌و خوار له‌ دیواره‌کانی شاری گبس هه‌لئاسران و مردن و له‌ دوای ئه‌وه ئازاوه و تالانی شاری مردوو هه‌کان دامرکایه‌وه. ئه‌و شه‌وه له‌ خانویه‌کی گشتیدا مامه‌وه و مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو که‌ خۆم سه‌رگه‌رم بکه‌م، به‌لام له‌و ماته‌م خانه‌یه‌دا ته‌نیا خه‌مه‌کانم زیادێ ده‌کرد.

دوای هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌م له‌ خانه‌ گشتیه‌که‌دا چوومه میوانخانه‌یه‌ک و نووستم و به‌یانی روژی دوای به‌ره‌و خانویه‌که‌ی پیشووی خۆم که‌وتمه‌رێ که‌ قه‌رزه‌که‌ی (کاپتا) بده‌مه‌وه و سوپاسی بکه‌م، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و پاشه‌که‌وته که‌مه‌که‌ی خۆی نه‌ده‌دا پێم نه‌مه‌توانی تهرمی دایک و باوکم بیه‌مه‌ خانه‌ی مه‌رگ.

کاپتا کاتێ که‌ منی بینی که‌وته‌ گریان و وتی: گه‌وره‌م.. وام زانی مردوو یته،

چونکه له‌ دلی خۆمدا ده‌موت ئه‌گه‌ر زیندوو بووایه ده‌هات بۆ ئه‌وه‌ی دیسانه‌وه پاره مسم لێ بستین، له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ جاری پاره‌ت و مست لێ سه‌ندوووم و ئه‌و که‌سه‌ی جاریک کانزا بداته یه‌کیک ده‌بێ هه‌تا ماوه هه‌ر پاره‌ی بداتی. من ئه‌گه‌رچی وام ده‌زانی مردوو یته، به‌لام دوورین بووم و بۆ یارمه‌تی تۆ له‌ گه‌وره‌ نوێیه‌که‌م و دایکی (که‌ خواجه‌کان لاشه‌که‌ی په‌رش و بلاویکه‌ن) دزیم ده‌کرد و دایکی ئه‌و به‌رده‌وام دارکاری ده‌کردم و به‌م زوانه هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێ کردم که‌ ده‌مفرۆشی و له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیستا تۆ هاتوی و اباشه که‌ به‌یه‌که‌وه خۆمان لێره قوتاریکه‌ین و بپۆینه جیگیایه‌ک که‌ له‌م تیمساحه به‌دوورین.

من له‌ وه‌لام دانه‌وه‌ی دوو دل بووم و ئه‌و وتیه‌وه: گه‌وره‌م ئه‌گه‌ر بۆ خه‌رجی ژیانته‌نگای من هه‌ندی پاره‌م هه‌یه و ده‌توانین سه‌رفی بکه‌ین و کاتێ که‌ پاره‌که ته‌واوو من کار ده‌که‌م و ناهیتلم تۆ برسی بیت، به‌مه‌رجی تۆ له‌ده‌ست ئه‌م ژنه (که‌وه‌ک تیمساحه) و کوپه‌ گه‌وجه‌که‌ی رزگارم بکه‌ی.

وتم: کاپتا من ئه‌مڕۆ بۆ ئه‌وه‌ هاتوو مه‌ته ئیره که‌ قه‌رزه‌که‌ت بده‌مه‌وه، چونکه ده‌زانم ئه‌وه‌ی تۆ دات به‌من سه‌رجه‌می پاشه‌که‌وتی چه‌ند ساڵه‌ی تۆ بوو.

دوایی هه‌ندی پاره‌ی زۆر له‌وه‌ی خۆی زیاتر پێدا له‌ بری قه‌رزه‌که‌ی و، ئه‌و له‌ خۆشیا که‌وته سه‌ماکردن و دوایی تینگه‌یشت که‌ هه‌لپه‌رکی بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئه‌و به‌سالاچوو جوان نییه‌و، وه‌ستایه‌وه و وتی: گه‌وره‌ی من دوای ئه‌وه‌ی کانزاکانم دا به‌تۆ ده‌ستم کرد به‌ گریان چونکه وامده‌زانی جاریکی تر چاوم پێیان ناکه‌وتیه‌وه، به‌لام گله‌یی له‌ من مه‌که له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌ هه‌موو ته‌مه‌نی به‌نده بووبی دلێکی به‌هیتزی نییه‌ و ناتوانی کانزاکانی خۆی بداته یه‌کیکی تر و ئاسووده بیت، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌که‌سه پێشتر گه‌وره‌ی بووبی.

وتم: کاپتا جگه‌له‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌تم دایه‌وه له‌ جیاتنی ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌ل من کردت ده‌مه‌وێت تۆ له‌ خاوه‌نه‌که‌ت بکرمه‌وه و ئازادت بکه‌م.

کاپتا وتی: تۆ ئه‌گه‌ر من بکریته‌وه و ئازادم بکه‌ی من هیچ جیگیایه‌که‌م نییه

بۆی بچم و کەسێ کە هەموو تەمەنی بەندە بووبێ ناتوانی بە ئازادی بژیت، من بەندەیهکی یەک چاوم کە دەبێ بەردەوام (گەورە)م هەبێت و بە بێ خواوەن لە مەریتکی یەک چاوی بێ شوان دەچم، من ئامۆژگاریت دەکەم کە کازاکانت بۆ کرپنی من بەخۆراپی بەفیرۆ مەدە، چونکە من هی تۆم و دەتوانی من لەگەڵ خۆتدا ببە. دوایی تاکە چاوهکهی لێ داگرتم و وتی: گەورە بەخشندەکەم، من چونکە دوورین بووم هەموو روژێ لە بارە بەرپیکەوتنی کەشتییەکان لێره زانیاریم بەدەست هیناو دەزانم لەم کاتەدا کەشتییەکان لێرهو بەرهو (ئەزمیر) دەروات و ئیمە دەتوانین سواری ئەم کەشتییە بین و خۆمان بگەیهینە ئەزمیرو تاکە گرفتێ کە دەمیتێتەوه ئەوهیه کە بەر لە رویشتمان دەبێ دیارییهک بە خوایەکان بدەین بۆئەوهی بە ساغی بگەینه شوێنی مەبەست و، من دوای ئەوهی باوەرم بە (ئاموون) ئەما هیشتا خوایەکی ترم نەدۆزیوئەوه کە دیاری بدەمی و لە خەلکیشم دەپرسی ئایا دەکرێ رینوماییم بکەن و خوایەکم نیشان بدەن کە بتوانم بپه‌رستم و دیاریی بدەمی؟ ئەوان وتیان (خوای فیرعه‌ون بپه‌رسته کە ناوی ئاتوونە...) پرسیم: ئەم خوایە (ئاتوون) بەچی دەژیت و خاواوندی دەکات؟ وتیان (خوای ئاتوون بەهۆی راستییەوه دەژیت و خاواوندی دەکات...) من تیگەیشتم کە ئەم خوایە بەکەلکی من نایەت، چونکە خوایەک کە بیه‌وێ بە راستەقینە حەقیقەت بژیت و خوایەتی بکات بێ گومان خوایەکی سادەو بێ ئاگایە، ئەگەر نا دەیزانی کە راستی شتیکی کە هەرگیز جیبه‌جی ناییت. ئیستا گەورەم تۆ دەتوانی پێم بلێی چ خوایەک بپه‌رستم.

من گۆیه‌کهی خۆم کە لە بەردەم ئارامگەیی فیرعه‌ون و لەکاتی ناشتنی بەختیوکه‌ره‌کانم دۆزیوومه‌وه دام پیتی و وتم: ئەم خوایە بپه‌رسته.

کاپتا وتی: ئەمە چیبه‌..؟

وتم: فیرعه‌ون باوەرێ بەم خوایە بوو و وای هەست دەکرد کە مایه‌ی بەختەوه‌رییه و منیش لەو روژەیی دەستم کەوتوو هەست دەکەم بەرهو بەختەوه‌ری

دەچم، چونکە بوومه‌ته‌ خواوەن زیڕ و ئەگەر تۆش ئەم گۆیه‌ له‌لای خۆت رابگری له‌وانه‌یه‌ به‌خته‌وه‌ری روت تی بکات و منیش له‌و به‌ختیاریه‌ت کەلک وەربرگم. کەواته‌ ئیستا کە ئەم گۆیه‌ت هه‌یه‌ خۆت بگۆره‌ و کراسی وەک دانیشتووانی سووریا له‌بەر بکه‌ که‌به‌و کەشتییەیی، دەلێتی ئاماده‌ی بەرێ کەوتنه‌ برۆین و من وابیرده‌که‌مه‌وه‌ کە قسه‌که‌ت راسته‌ کە دەلێتی نابێ پارەکه‌ت بە کرپنی من بەفیرۆبده‌ی، چونکە لێره‌وه‌ تا ئەزمیر خه‌رجیمان ده‌وێت و دوای گەیشتمان بۆ ئەو شارە دەبێ هه‌ندێ کازامان هه‌بێت کە خه‌رجی بکەین تاکو من دەست بە پزیشکی ده‌کەم. دەبێ پیت بلێم منیش بەپه‌له‌م کە هه‌رچی زووتر لەم شارە برۆم، چونکە کاتی له‌ کۆلانه‌کانی ته‌به‌س هه‌نگاو ده‌نیم واهه‌ست ده‌کەم هه‌رکەسێ دەمبێنی جنیوم پێ دەدات و دوای ئەوه‌ی لەم شارە رویشتم هه‌رگیز ناگه‌ریمه‌وه‌.

(کاپتا) وتی: گەورەم، هیچ کات لە بارە داهاوتو بریاری یه‌کجاری مه‌دە، چونکە تۆ نازانی کە له‌ ئاینده‌دا چی ده‌بێ و چی رووده‌دات و له‌به‌رئەوه‌ له‌ ئەم‌پرووه‌ بریاری نه‌گه‌رانه‌وه‌ بۆ ته‌به‌س مه‌دە، چونکە له‌وه‌یه‌ روژێ بیت گه‌رانه‌وه‌ت قازانجی فراوانی تێدا بیت. سه‌ره‌پرای ئەوه‌ش هه‌رکەسێ بە ئاوی نیل تینویتی خۆی بشکیتنی ناتوانی بەردەوام له‌ ئاوه‌کانی تر خۆی تیرئاو بکات و نیل به‌ره‌و خۆی رایده‌کشیته‌وه‌. من نازانم تۆ لێره‌ تووشی چ کرده‌وه‌یه‌ک بووێته‌ کە به‌م شپوه‌یه‌ (ته‌به‌س)ت له‌بەر چاو کەوتوو، به‌لام بریاری لێره‌ رویشتمه‌که‌ت به‌شتیکی ژیرانه‌ داده‌نیم. سینۆهه‌ من دلنیات ده‌کەم کە ئەم کرده‌وه‌یه‌ت هه‌رچییه‌ک بیت فه‌رامۆشی ده‌کە، چونکە گه‌نجه‌کان دوای چه‌ندین سال رووداوه‌کانی رابردوو له‌ بیره‌که‌ن و کەسانی پیریش ئەگەر وەک گه‌نجه‌کان ته‌مه‌نی درێژیان هه‌بوویه‌ رووداوه‌کانی رابردوو یان له‌بیر ده‌کرده‌وه‌، به‌لام چونکە ته‌مه‌نیان درێژ ناییت مه‌جالی به‌یاد سپاردنی رووداوه‌کانی رابردوو یان دەست ناکه‌وێت. هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک کەله‌ مرۆف رووبدات وەک به‌ردیک وایه‌ کە فرپیی

بدنه ناو دهریاوه، ئەم بەرده دواى ئەوهى كهوته دهریاوه دهنگیتكى گهوره دروست دهكات و ناوهكه دهشله قینى و مروث و ابیرده كاتهوه كه ههركیز ناوسه واری ئەو په شوكان و شله قاندنه له ناو ناچیت، به لام دواى چهند ساتیک ناوهكه ئارام ده بیتهوه به شیوهیهك كه مروث به خوی دهلی به هیچ شیوهیهك ئەم ناوه بەردى تی نه كه وتوووه ئەگەر نا ئەوها هیمن نه ده بوو. توش دواى چهند سال به ته و اوته تی ئەم رووداوهى كه له م شاره به سهرتدا هاتوووه له بیرده كهى و به دهولمه ندى و دهسه لاتوه دهگه پیتتهوه ته بهس و ئەگەر تائه و كاته ناوى من له لیستی بهنده ههلهاتوووه كان بوو تو ده توانی پارێزگاریم لی بکهیت و نه هیتلی تازارم بدنه.

وتم: ههركاتی دهسه لات و دهولمه ندىم هه بی ئامادهم كه پشتگیریت لی بکهم، به لام من بوئه وه لیتره دهروم كه هیچ كات نه گه پیمه. لهم كاته دا دایكى گهوره كهى كاپتا بانگی كرد و ئەویش پیش ئەوهى پروات پیتی وتم: له پیچی كۆلانه كه دا چاوه پیم بکه كه میكى تردیم. من له بهرامبهر قاپییه كه دووركه و قهوه وه له پیچی كۆلانه كه دا له چاوه پروانى ئەودا وه ستام. ئەوه ندهى پی نه چوو كاپتا هات و سه به ته یه كى به دهسته وه بوو و كلاویكى گهوره ی بارانى له بان سهرى دانا بوو و بینیم له دهسته كهى تری چهند حهلقه مسیكى پی بوو و نیشانى منى داو وتی: ئەم ژنه كه دایكى هه موو تیمساحه كانه من بو شت كړین دهنیتریته بازار، به لام من هیچی بو ناکرم چونكه كهل و پهلی تاییه تی و پتیوستی خۆم كه بزم هه لده گیردی هیناومه و كر دوومه ته ئەم سه به ته یه وه كه لیتره برۆین و، ئەم حهلقه مسانه سه رمایه كه مان بو دابین كردنی خه رجی سه فەر زیاد دهكات.

سه یرم كرد له سه به ته كه یدا كراسیك و قژیكى دهستكردیشی پی بوو. كه له خانوو كه دووركه وتینه وه و گه یشتینه كه ناری نیل جله كانى گۆرى و قژه كهى كرده سهرى. منیش دارىكى تاشراوم بو كرى، چونكه بینیبووم خزمه تكارى پیاوه

به رزه كان داربه دهسته وه دهگرن، دواى له داره راى كه شتییه كانى سووریا نزیك بووینه وه و سه یرم كرد كه شتییهك ئاماده یه و خه ريكه به ری ده كه وى. كه شتیوانه كه خه لكى سووریا بوو و كاتی زانیى من پزیشكم و دهچمه ئەزمیر به خوشحالییه وه من و كاپتاى وه رگرت، له به رته وهى له كه شتییه كه یدا هه ندى له مه له وانه كان نه خۆش بوون و به ئومید بوو من له ریگا چاره سه ریان بکه م. دهركه وت كه گۆیه كهى باسمان كرد به خته وه رى بو هینا بووین، چونكه كاره كانمان ئاسان بوو و ده مانتوانی به ئاسانى سه فه ريكه یین و كاپتا كه كاربگه ریتی گۆیه كهى بینى وهك خوایه كى راسته قینه كه وته په رستنى.

- ۱- مه به ست له گۆزه شكاندن مه راسیمی ژن هینانه كه ئەوسا وا باو بووه - وه رگپری كوردی .
- ۲- له كۆن كریكاره كان ئاماده نه بوون له كانگه كاربکه ن و كانزا دهره یین، له به رته وه به نده كانیان به زۆر ده خسته سه ر ئەم كاره قورسه - وه رگپری.
- ۳- دین : پتیوانه ی میسرى - نزیكه ی یك گرام - وه رگپری .
- ۴- كه گه یشته ئەم به شه له بیروه ریبیه كانى سینۆه به پتیووسى (میکا فالتارى) گریانم هات و هوى گریانه كه م ئەوه بوو كه له بنه ماله یهك كه من یه كیتك بووم له ئەندامه كانى گه نجىكى وه كو سینۆه هه موو شتیكى خوی له پتیناوى هه واو هه وه س داناو هه ژار كه وته وه - وه رگپری .
- ۵- سینۆهه پزیشكى میسرى هه روه كو خوی له په رتوو كه كه یدا ده لی دا هینى رى ددانى ده ستكرد وه بیگومان ئەو یه كه م كه سه كه توانیویه تی ددانى ده ستكرد له مادده یهك جگه له شفره ی فیل دروست بكات و، ئەگەر پیش ئەویش ددانى ده ستكرد هه بوو بیه س به شفره فیل دروست كراوه و له به رته وه ش هه ژاران نه بانده توانی له ته مه نى پیریدا تا قسمى ددان بکه ن، چونكه پارهى شفره یان پی نه ده درا- وه رگپری.

۶- وادی السلاطين .

۷- ته له سم : جادوو

مسهکه‌ی زۆر دلگران بوو.

ئەم رووداوانە ماوەیەکی خایاند تاکو سەول لێدەرەکان کە تا ئەو کاتە لە نیل و لە دەریادا سەولیان لێ دەدا دەستیان هەلگرت و مەلەوانەکانی کەشتی بۆ بەردەوامی بەرەو پێش چوونی کەشتییە کە چارۆگەکانیان هەلکرد. لەو کاتەدا هەموو شتێ ئارام بوو و ئیتر مەلەوانەکان دەموچاوی خۆیان بریندا نەدەکرد و رییوارەکانی دەریا بانگی خوایەکانیان نەدەکرد. دواى ئەوێ چارۆگەکان هەلگران کەشتییە کە خیراتربوو و گرفتاری جوولەى شەپۆلەکانی دەریابوو. کاپتا کاتێ کە بینی کەشتییە کە بەو شێویە تەکانی دەدا ترساو یەکتێ لە گوریسەکانی کەشتییە کە بە قایم گرت و دواى چەند ساتێ بەنالەو بە منی وت: بە شێویە کە گەدەم بەرز دەبیتەو کە خەریکە لە دەمەو دەیتە دەری و بێ گومان دەمەم.

کاپتا وای دەزانی دەمرێ و بە منی وت: گەورەم لە تۆ دلرەنجاو نیم، چونکە تۆ منت بۆ ئیتر نەهیناوه، بەلکو خۆم بووم کە بە تۆم وت دەبێ لە تەبەس دەریچین و پرۆینە شارێکی تر. کاتێ کە مردم لاشە کەم فری دەره ناو دەریاوه، چونکە ئاوی دەریا شۆرەو وەک حەوزەکانی خانەى مەرگ وایەو ناھیتلێت لە شەم پەرت و بلاو بیت.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە لە زمانى میسرى تی دەگەیشتن کاتێ ئەم قسانەیان گوێ لێ بوو، کەوتنە پێکەنین و پێیان وت: ئەى کابرای یەک چا و لەم دەریایەدا گیانەوهرى وەها هەیه کە ددانەکانی لە ددانى تیمساح گەورەتر و تیژترەو پێش ئەوێ لاشە کەت بگاتە بنی دەریاوه کەرت کەرت دەکەن و قووت دەدەن.

کاپتا کە تیگەیشتن تەرمە کەى لە ئاوه سوێرە کەى دەریادا نامی نیتەو و دەبیتە خۆراکی گیانەوهران، دواى بیستنى قسە کەیان دەستی بە گریان کرد. دواى پاش کەمێکی تر کەوتە رشانەو و لە دواى ئەو رییوارانى کەشتییە کە چ میسرى و چ سربانى هەموویان گرفتاری رشانەو بوون و هەرچی بەک لە گەدەیان

بەشى دەهەم

نەخۆشییەکی پەردەسین و نەناسراو

کەشتییە کە کەوتەری و ئیمە ماوەی بیست و چوار رۆژ بەسەر ئاوی نیلەو رۆیشتن تا گەیشتنە دەریا. لەم بیست و چوار رۆژەدا بە بەردەم شارو پەرستگە و کیلگە و میگەلی زۆردا تیپەرین. بەلام من لە بینینی دیمەنى ئەو دەولە مەندیانەى میسر چیژم وەر نەدەگرت، چونکە بە پەلەبووم هەرچی زووتر لەو ولاتە پرۆم و خۆم بگەیهنمە جینگایە کە لەوێ نەمناسنەو. کاتێ لە نیل چوینە دەرهو و کەشتی کەوتە دەریاوه، ئیتر کاپتا نەیدەتوانی وشکاویەکانی نیل ببینی و پەرتیشان بوو و بە منی وت: ئایا باشتەر نییە لە کەشتی دابەزین و بە وشکاییدا پرۆین بۆ ئەزمیر؟

وتم: رینگای وشکانی چەتەى لیبە و هەرچی بەکمان هەبێ لیمانی دەستین و لەوێ بەمان کورژن.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە کاتێ دەریایان بینی وەک خوی پێشوویان دەم و چاوی خۆیان بە بەردی تیژ رنییەو تاکو خوایەکان بەکەنە دۆستی خۆیان و بەسەلامەتی بگەنە جیتی مەبەست. رییوارەکانی کەشتییە کە زیاتر خەلکی سووریا بوون بە دیتنی ئەم دیمەنە کەوتنە مەترسی و میسرییەکانیش کە لەو کەشتییەدا بوون ترسان. میسرییەکان لە خوای خۆیان (ئاموون) داوای یارمەتییان دەکردو سربانییەکان هاواریان بو (بەعل) دەکرد و کاپتاش خوایە کەى خۆی دەرھینابوو و لە بەردەمیدا دەگریا و بۆ ئەوێ دەریا بەکاتە دۆستی خۆی حەلقە یەکی مسی خستە ئاوه کەو، بەلام دواى بۆ لە دەست چوونی

دابوو هاته دهرهوه و رهنگیان رهش ههلههات و دوایی سهوز ههلهگهرا.

من به بینینی نهخوشییبه به کۆمهلهکهیان سهرم سوپما، چونکه لهخانهای ژیان مامۆستاکانمان ئەم نهخوشییبهیان به ئیمه نهوتبوو و نهمدهزانای ئەو نهخوشییبه چیبه و نهخوشییبه هههمهگیرهکان که له ناکاودا کومهلی زۆر تووشی دهبوون ناسراو بوون و هههمو پزیشکهکانی دهرچووی خانهای ژیان لیتی بهئاگابوون. ههزارهها سال بوو که ئەم نهخوشییبهیان ناسراو بوون و دهرمانیشی ههبوو و نیشانهکانی ئەو نهخوشییبهیان دیاربوون و دهناسرانهوه، بهلام ئەم نهخوشییبه له هیچ یهک لهو نهخوشییبهیان نهدهچوو و من وام ههست کرد که ئەگه هههمو پزیشکهکانی پاشایهتی کۆبنهوه ناتوانن ئەو نهخوشیبه هههمهگیره بناسنهوه که له ناکاو هههمو گهشتیارانی گرتوه.

ئەو نهخوشییبه نه پهتای سک چوون و رشانهوه بوو و، نه تاعوون و نه ئاوله، چونکه له ههریهکه لهم سێ نهخوشییبه نهخوشهکه تایی لێ دیت، بهلام ئەو کهسانهیی دهرشانهوه تاو ژانهسهریشیان نهبوو. من بۆنی دهیانم کرد که بزائم ئایا وهک نهخوشییبه پهتا دهیان بۆنی ناخوشی لێ دیت، بهلام هیچ بۆنیک له دهیان نهدههات و، نهراوی رانیانم پشکنی که بزائم ئایا وهک نهخوشییبه تاعوون لهتهک رانیانهوه غودهیهک هاتۆتهدهری، بهلام غودهشم نهدی و لهسهه رووی لهشیانیش تلۆقی تاییهت به ئاوله بهدی نهدهکراو تهناهت له ناو هههمو ئەوانهیی دهرشانهوه بهکیکیان نیوچاوانی گهرم نهبوو.

پێم سهیریوو که ئەمه چ نهخوشییبهکه که نیشانهکانی له هیچ کام له کتیبه کۆنهکاندا نهووسراوو و، بهترسهوه چوومه لای کهشتیوانهکه و وتم: له کهشتیبهکه تدا نهخوشییبهکی ترسناک پهیدا بووه که تا ئەمڕۆ نمونهی نهبووه، چونکه من که پزیشکیکی میسری و دهرچووی خانهای ژیانم لهم نهخوشییبه بێ ئاگام و پیت دهلیم که به زووترین کات بهرهو وشکانی برۆ بۆئهوهی نهخوشهکان بگهیهنینه وشکانی.

کهشتیوانهکه وتی: مهگه تۆ تا ئیستا له دهریادا سهفهرت نهکردوه؟

من وتم: نا...

وتی: ئەم نهخوشییبه که پزیشکیکی میسری وهکو تۆ لیتی بێ ئاگایه بیماری دهریابهو هۆی دروستبوونی ئەم نهخوشییبه زۆر خۆریبهو، لهم کهشتیبهدا ئەو ریبوارانهی که حهزیان لێ بیت لهسهه خهرجی نووسینگهی سربانی که خاوهنی ئەم کهشتیبهیه خواردن دهخۆن و خهرجی خواردنهکهیان لهگهڵ کریتی سواربوونی کهشتیبهکهی پیکهوه داوه، بهلام تۆ (سینۆهه) کاتی هاتیبه کهشتیبهکهوه وت لهسهه حسابی خۆم خواردن دهخۆم و ههه لهبهه ئهوهش له خواردنی زۆر خۆت پاراستوهو ئیستا که هههمو نهخۆشن تۆ ساغی، بهلام ئەمانه که دهزانن خواردنهکهیان لهسهه حسابی نووسینگهکهیه تا بتوانن سکی خۆیان پر له خواردن دهکن تا گوايه ههلهخهلهتابن. تا کاتی که بهسهه نیلهوهبووین زۆرخواردنیان زیانی نهبوو، چونکه نیل رووبارهو شهپۆلی نییه، بهلام ئیستا که هاتوینهته دهریابهو ئەمانه دوای ههه ژهمی خواردنی زۆر تووشی ئەم نهخوشییبه دهبنهوهو ئەوهی کردوویانهته گهدهیانوه بههۆی رشانهوه دیتته دهرهوه که هۆبهکهی تهکانهکانی کهشتیبهکهیه که ئهویش بههۆی شهپۆلهکانی دهریابهوه.

وتم بۆچی لهم ههوا ناخوشه تۆفانیبهدا کهشتی لێ دهخوری که ریبواران تووشی ئەم نهخوشییبه بن؟

وتی: ئەم ههوايه تۆفاناوی نییه، بهلکو باشترین ههوايه بۆ کهشتیوانی، چونکه تا با ههلههکات ناتوانی کهلک له چارۆگهکان وهربگری.

دوایی وتی: سینۆهه، ئەگه رچی تۆ پزیشکیکی میسری بهلام ئەم زانسته له من فییره که چارهسهههه نهخوشی دهریابه تهنیا کهم خواردنهو ئەگه ریبوارانی کهشتی خواردن کهم بخۆن دووچاری ئەم نهخوشییبه نابن.

وتم: ئایا ئەمانهیی نهخۆش دهکهون دهرن؟

کهشتیوانهکه وتی: کاتی گهیشتیبه وشکانی و ئەمانه دابهزین لههههمو ئەو

کهسانه‌ی له وشکانیدان ساغتر دهن، چونکه قورسایه گه‌ده‌یان به‌هۆی رشانه‌وه یه‌ک له دوای یه‌که‌کانه‌وه نامینێ و نه‌خۆشیهی ده‌ریا به‌س ئه‌و کاتانه هه‌یه که کهشتی له‌سه‌ر ده‌ریا ده‌روات و، که گه‌یشته وشکانی نامینێ.

له‌م قسانه‌دا بووین که شه‌وداهات. له کاتێکدا که له‌هیچ لایه‌که‌وه وشکانی دیارنه‌بوو، به کهشتیوانه‌که‌م وت: له‌م شه‌وه تاریکه‌دا چۆن ریگاکه‌ت ون ناکه‌یت و له جیاتیه‌وه‌ی بۆ ئه‌زمیر بچی بۆ سه‌رزه‌مینیه‌ی مرۆف خۆره‌کان ناچی؟^(۱)

وتی: من یارمه‌تی له‌ خوایه‌کان وه‌رده‌گرم و ریگا ون ناکه‌م. تا کاتێ که رۆژه‌ خوای خۆر یارمه‌تیه‌م ده‌دات و کاتیه‌ شه‌و خوای مانگ و خوای ئه‌ستیره‌کان یارمه‌تیه‌م ده‌ده‌ن و ناهیلتن به‌ره‌وشوینیه‌ی زه‌لام خۆره‌کان بپۆم.

پاشان کهشتیوانه‌که‌م به‌جێ هه‌یشت و چوومه‌ گۆشه‌یه‌که‌وه که بنووم، به‌لام تا به‌یانیه‌وه‌ی رۆشینه‌ی کهشتیه‌که‌وه ده‌نگی چارۆکه‌کان و شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا خه‌وم لێ نه‌که‌وت. رۆژی دوایی هه‌ندی خواردنم بۆ کاپتا برد و ئه‌و نه‌یخوارد و ئه‌وسا دلنیا‌بووم که ده‌مری، چونکه هه‌رگیز رووی نه‌دا‌بوو که کاپتا هۆو ده‌رفه‌تیه‌کی بۆ خواردن ده‌ست بکه‌وتایه‌وه که له‌کی لێ وه‌رنه‌گرتی. هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ ئیمه‌ له‌ ده‌ریادا بووین و له رۆژی هه‌شتمه‌ ئه‌زمیر ده‌رکه‌وت. کاتیه‌ گه‌یشته‌یه‌ ناو به‌نده‌ره‌که‌ چارۆکه‌کانیان هه‌ینایه‌خواره‌وه و مه‌له‌وانه‌کانی کهشتیه‌که‌ سه‌ولیان به‌ده‌سته‌وه‌ گرت که کهشتیه‌که‌ بگه‌یه‌ننه‌ په‌راویز و، من به‌ سه‌رسورمه‌انه‌وه سه‌یرم کرد به‌نده‌که‌م و هه‌موو رێبواران که بێ هه‌یزبوون، هه‌رئه‌وه‌نده‌ کهشتیه‌که‌ گه‌یشته به‌نده‌ر هه‌لسان و به‌رێ که‌وتن و هه‌موویان ده‌یانوت برسیمانه‌ و داوای خواردنیان ده‌کرد.

من هه‌یچ کاتیه‌ نه‌م بینیبوو که کومه‌لێ نه‌خۆش که وات ده‌زانی ده‌مرن له‌ نا‌کاو به‌وشیه‌یه‌ ساغ ببنه‌وه و بکه‌ونه‌رێ و قسه‌بکه‌ن و پێ بکه‌ن. ئه‌وسا که زانیم که زانست کۆتایی نییه‌وه مرۆف هه‌رچه‌نده‌ شت فیه‌یه‌ت هه‌یشتا داماره‌ و پیه‌وستیه‌ به‌ فیه‌رپوونی تره‌، چونکه ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ی پزیشکی میسری باشترین

پزیشکه‌کانی جیهانین، به‌لام هه‌یشتا به‌قه‌ده‌ر کهشتیوانیه‌کی نه‌خوینده‌وار زانیاریان نییه‌ و هاوکاره‌کانی من له‌ ته‌به‌س له‌ بوونی نه‌خۆشیه‌کی ئه‌وتۆ که له‌نا‌کاو دا چاره‌سه‌ر ده‌یه‌ بێ ئا‌گابوون^(۲).

سووریا به‌ ولاتی سوور ناسراوه‌و میسره‌ به‌ ولاتی ره‌ش (به‌هۆی ره‌نگی خا‌که‌که‌یان) و هه‌روه‌کو ره‌نگی خاکیان جیا‌وازه‌، هه‌موو شتیکی سهربانییه‌کان له‌گه‌ڵ میسرییه‌کان جیا‌وازه‌.

میسره‌ ولاتیکی ته‌خته‌و چیا‌ی نییه‌، به‌لام سووریا ولاتیکی شاخاوییه‌ و له‌ نیوان دوو چیا‌دا ده‌شتیه‌که‌ هه‌یه‌ و له‌هه‌ر ده‌شتیه‌که‌ له‌و ده‌شتانه‌ گه‌لیک ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و، پاشایه‌کیان هه‌یه‌وه‌ هه‌موو ئه‌م پاشایانه‌ خه‌راج (سه‌رانه‌)یان ده‌دایه‌ فیه‌رعه‌ون.

له‌ که‌ناره‌کانی سووریا خه‌لکی به‌هۆی ماسیگرتن و ده‌ریاوانی ده‌ژیان و له‌ ناو زه‌وییه‌کان هۆی ژیان کشتوکا‌ل و چه‌ته‌یه‌ی (ریگری) بوو و له‌شکره‌که‌ی فیه‌رعه‌ون هه‌رگیز نه‌یتوانیبوو ریگره‌کانی سووریا سه‌رکوت و بن بریکات.

له‌ میسره‌ خه‌لکی زیاتر رووت بوون، به‌لام له‌ سووریا خه‌لکی سه‌رتاپا پۆشته‌ بوون و جل و به‌رگی خۆیان له‌ خوری ده‌چنی، به‌لام هه‌مان خه‌لکی که سه‌رتاپا پۆشرا‌بوون کاتیه‌ که ده‌یانویست پیه‌وستیه‌ سه‌روشتیه‌کانی خۆیان جیه‌ه‌جی بکه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی بپۆنه‌ جیه‌گایه‌کی تایبه‌ت و ئه‌م کاره‌یان له‌وێ بکه‌دایه‌ له‌ هه‌موو جیه‌گایه‌که‌دا بێ ره‌چاوکردنی دید و بینینه‌ی خه‌لکی کاره‌که‌یان ده‌کرد و گوتیان نه‌ده‌دایه‌.

پیاوه‌کانی سووریا ریش و قژی درێژیان هه‌یه‌ و هه‌ر شارێ له‌ ولاته‌که‌یان خوایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو و مرۆفیان بۆ خوایه‌کان قوربانی ده‌کرد. هه‌ندی له‌ کرده‌وه‌کان که له‌ میسره‌دا ناشیرینه‌، له‌ سووریا ریگای پێ دراوه‌ و له‌وانه‌ دۆستایه‌تی و هه‌لسوکه‌وتی ژن و پیاوه‌ و، له‌ هه‌ندی له‌ جه‌ژنه‌کان پیاوه‌کان و ژنه‌کان به‌ شیه‌یه‌کی ئاشکرا تیه‌که‌لی یه‌کتر ده‌که‌ن.

هەر جارى فيرعهون كاربه دهستىكى دهنارد كه له پاشاكانى سووربا سهرانه وهربرى، ئەو كاربه دهسته ئەم فهراندهى به دوورخستنهوه دهزانى، چونكه ميسرىبهكان جگه له كه ميكيان ئەوانى تر نه يان ده توانى له گهڵ وه زعى ژيانى دانىشتوانى سووربا بسازين. له گهڵ ئەوهشدا له ئەزمير په رستگايه كى لي بوو به ناوى (ئاموون) و ميسرىبهكانى دانىشتووى ئەو شاره ديارىيان بو ئەم په رستگايه ده برد.

ماوهى دووسال من له ئەزمير مامهوه و له ماوهيه دا زمان و خه تى بابلى فيرېووم، چونكه پييان گوتم يه كئى كه زمان و نووسىنى بابلى بزاني ده توانى بو هه موو ولاته به ناوبانگه كانى دنيا سه فهرانكات و له هه موو شوينى له گهڵ خه لكى خوئندهوار قسه بكات. خه تى بابلييان له سهر له وحهى خاكى (رؤس) كه له شيوهى هه ويره ده نووسى، پاشان له وحه كان كه به په يكان (شتىكى نووك تىژ) له سهرى نووسرابوو ده يانكرده ئاگره وه و وهك خشت رهق ده بوو. من له پيشا پيم سه يربوو بچى خه تى بابلييان وهك خه تى ميسرى له سهر پاپيروس نه ده نووسى، به لام دوايى تىگه يشتم كه كاغەز له ناوده چيىت، به لام له وحهى له كووره گهرم كراو ده مايه وه و ئەمه نيشانى ددها كه پاشاكان و ده سه لاتداران به چ خيرايبه ك په يمان و به لئينه كانيان فهرانموش ده كن.

يه كئىك له و شتانهى له سووربا هه يه و له ميسر نيه ئەوهيه كه له سووربا پزىشك ده بى بچى بو مالى نه خووش و هه رگيز نه خووش نانيى به شوين پزىشكدا. كاتى پزىشك ده چيىته مالى نه خووش و تپده گن كه خوايه كان ئەويان ناردوو و ده ست هه قى پزىشكه كه پيش چاره سه ركردن ده دن و ئەم بابته به قازانجى پزىشكه، چونكه نه خووش كاتى كه چاره سه ركرا كرى پزىشكه كه له بىرده كات.

هه ريه كه له ده وله مه نده كانى سووربا پزىشكى تاييه ت به خو بيان هه بوو و تا كاتى كه ساغ بن ديارى ده دنى، به لام دواى ئەوهى نه خووش كه وتن ديارىبه كهى

كه ده بى بىده نى ناميى تائه وكاتهى دووباره چاك ده بىته وه. به نده كهى من له و رۆژهى كه هاتينه ناو ئەزميره وه منى ناچار كرد هه ندى له هه قده سته كه م به دم به و كه سانهى بو شوينه جيا جياكانى شارده رۆن، بوئه وهى بليمه تى من له پزىشكيدا به خه لكى رابگه به نن.

كاپتا ده يگوت: ئەگه ر له م شارهدا ناوبانگت هه بى مه جبوور نابى بو چاره سهرى نه خووشه كان بچى بو مالىيان، به لكو ئەوان خو بيان دين بۆلاى تو.

هه رچه نده من ده مگوت له سووربا نه خووش ناچيىته مالى پزىشك به لكو پزىشك ده بى بچيىته لايان، نه يده سه لماند و ده يگوت: له سه ره تادا وايه، به لام پاش ئەوهى خه لكى له سهرى راهاتن ئيىتر ئەوان دين بۆلاى تو، له به رئه وهى خه لكى نه زانن و به زووىيى ملكه چى مۆديلى رۆژ ده بن، به تاييه تى ئەگه ر ئەو مۆديله له ولاتىكى بيانىبه وه هاتى، ئەوان هه ر ئەوه نده بزائن كه رۆيشتن بو مالى پزىشك بووه ته مۆديلى رۆژ، ئيىتر واز له راهاتنه كهى پيشوويان ده هين و شيوهى باوى ميسرى ده گرنه به ر.

يه كئىكى تر له كاره كانى كاپتا كه به منى كرد ئەوه بوو كه له كو لان و شه قامه كان بچمه لاي پزىشكه سوورىبه كان (چونكه ئەو پزىشكانه كه ناچاربوون بچن بو مالى نه خووشه كانيان هه ميشه له كو لان و شه قامه كاندا ده بينران) و پييان بلتم:

(من .. پزىشكى ناسراوى ميسرىم كه خوئندم له خانهى ژيان ته واو كردوو و له هه موو دنيا دا ناوبانگم هه يه و ئەوه نده زانستم هه يه كه ئەگه ر خوايه كان به يىلن مردوو زيندوو ده كه مه وه و كوئير بينا ده كه م، به لام زانست له هه موو جىگايه ك وهك يه ك نيه و نه خووشيه كان له هه ر ولاتى جوئىكى تاييه تيان هه يه. بو به هاتوومه ته شارى ئيوه كه نه خووشيه كانى ئەم شاره بناسم و چاره سهرىيان بو بدۆزمه وه و له زانستى ئيوه ئاگادارىم. من نامه و يىت پيشىركئى له گهڵ ئيوه بكم، چونكه بو په يدا كردنى زير و پاره نه هاتووم و زير و زبو له لاي

من وهک ئەم خاکەى ژيتر پيتم وايه . كه واته ههركاتى ئيوه بينستان خوايه كان له به كيتك توورهن و تووشى نه خوشيهه كى بى عيلاجيان كردهوه بينيرنه لاي من به لكو به كيرده كهى خوم بتوانم چاره سهري بكهم ، چونكه ده زانم ئيوه ههركيز بو چاره سهري نه خوشه كانتان كيرد به كارناهيئن . نه گهر توانيم نه و نه خوشانهى كه ئيوه رهوانهى لاي منى ده كهن به كيرد چاكيان بكه مه وه ، هه رچييه ك زيتر و پارهم وهرگرت له گه لتاندا نيوهى ده كه م و نه گهر نه متوانى چاره سهريان بكهم ده بيان نيرمه وه لاي خوټان و نه گهر شتيكيشم بدهنى هه مووى ده ده مه وه به خوټان) .

كاتى به م شيوه به له گه ل پزيشكيكى سوورى قسم ده كرد نه و ريشى خوټى ده خوراند و ده پوت : گومانى تيدانييه كه خوايه كان زانستيان داوه به تو ، چونكه وته كانت به تاييه تى نه و به شهى له مه ر نيوه كردنى زيتر و پاره كانه دلخوشكه ره و له به ره وهى تو به كيرد چاره سهري نه خوش ده كهى ، نه گهر بشته وى ناتوانى له گه ل ئيمه دا كه نه خوش به ده زمان چاره ده كه بين پيشپر كى بكهى . ئيمه له و باوره داين نه خوش به كيرد چاره سهرناكرى ، به لكو ده مرى و ته نها . راسپارده به كت پى ده ليين و نه و يش نه وه به كه ههركيز به هوى جادوو گه ريه وه كه س چاره سهر مه كه ، چونكه نه گهر بته وى به هوى جادوو وه خه لكى چاك بكه يتنه وه له و كه سانهى كه له تو فيلبازترن دوا ده كه وى .

من باوه رى به م قسه به ده كرد و ده مزانى له سووريا جادوو گه ره كان له شه قام و كو لانه كاندا وهك پزيشك نه سوورينه وه به و پيشه به خه لكى ساكار و خوش باوه ر چاره سهر ده كهن . نه وانيش يان ده مردن يان به هوى به سه راچوونى كات چاك ده بو نه وه .

له ميسرى ئيمه ش جادوو گه رى هه به ، به لام له لاي ئيمه جادوو گه رى هونه ريكه تاييه ته به كاهينه كان و ته نها كاهينه كان ، نه و يش له ناو په رستگا كاندا جادوو ده كهن و نه گهر به كيتك له ده ره وهى په رستگا جادوو يكات سزايه كى سهخت ده درى .

ئاكامه كانى شيوهى چاره سهر كردنه كه م له نه زمير زور سهنج راكيش بو و نه و نه دهى پى نه چوو ناوبانگم كه وته ناوه وه و ده ره وهى شار . من له گه ل نه و پزيشكانهى كه نه خوشه بى چاره سهر ده كانيان ده نارده لام به دروستى ره فتارم ده كرد و نه وهى لتيانم ده ستاند نيوه م ده دا به نه و پزيشكه سريانويهى كه نه خوشه كهى ده نارده لام و به نه خوشه كه شم ده گوت بچيته لاي پزيشكه كه و پيى بلتى چهندت پاره داوه به من .

كه ره ستهى چاره سهر كردنه كهى من كيرد بو و هه موو جارى پيش به كارهيئان له ناگردا خاوينم ده كرده وه و هه ره له سه ر شيوهى كارى خانهى ژيان خوشم خاوين راده گرت .

روژتيكيان پياويكى كوټر هاته لام و دياربوو كه ماوه به ك بوو لاي پزيشكه سووريهه كان چاره سهر ده كرا ، به لام خراپتر بوو بوو . نه وهى كه نه وان بو چاره سهرى چاوى به كاربان هيئابوو تف و خوټ بوو كه تيكه ليان ده كرد و ده يان خسته بان چاويه وه . به لام من بو چاك كردنه وهى نه و پياوه ده رزيم به كارهيئا و له پيشا ده رزيمه كه م كرده ناگروه و دواى خاوين بوونه وه به و ده رزيمه چاويم چاك كرده وه و بينايى هاته وه . به راده به ك نه م با به ته يارمه تيبى ناو ده ر كردنى دام كه له ته واوى شارى نه زمير منيان به نوټنه رى خوايه كان ده زانى و ده يانگوت (چون خوايه كان ده توانن چاو به نابينا به خشن ، سينزهه ش نه وها ده توانن چاويان پييه خشى) .

بازرگانه كان و ده و له مه نده كانى سووريا له بازرگان و ده و له مه نده كانى لاي ئيمه زورخورتر بوون و روژانه چهند زهم خواردنى كو لاويان ده خوارد و نه و خواردنه كو لاوه له شيانى قه له و كرد بوو و گرفتارى نه خوشيهى گه ده و ته نگه نه فه سى كرد بوون .

نه مانه له دواى ناو ده ر كردنى من به بى نه وهى له پيشا بچنه لاي پزيشكه كانى تر ، به كراست ده هاتنه لاي خوم و من ، به كيرد چاكم ده كردنه وه و خوټنه كه يانم

وهک خویتنی بهراز که سهری دهبری دهپژانده خوارهوه. من دهرمانه کانم به گویرهی توانای نه خوش دهرفروشت و نه گهر بمزانیبایه نه خوشیک زهنگینه دهرمانه کهم بهگران پی دهرفروشت و نه گهر بمبینیبایه دهرامه تی نیبیه و فهقیره زور بهههزران دهرمانه کهم ددها پیی و لهو باوه ره دابووم که دهپی له دهوله مه مند بسه نی و بیدهی بهههژار، به تایبیه تی نه گهر له چینی بهنده کان و کریکاره کان بووایه.

بهنده کهی منیش (کاپتا)، دیاری له نه خوشه کان وهرده گرت و زور له نه خوشه کان پیش نه وهی بیته لای من دهچوونه لای کاپتا که به هوئی نه وهوه زیاتر وردیینی و یارمه تیدانی من بو خویان به ده دست بهین. کاپتا هه موو روژی هه ندی له دهروزه که ره کانی له مائی مندا میوانداری ده کرد و خواردنی ددها پییان که برن له دهوروبه ری شار باسی چاره سهره موعجیزه ئاساکانی من بکه ن و بلاوی بکه نه وه که نه م پزیشکه میسرپیبه له جیهاندا هاوتای نیبیه.

من زپیر و پاره یه کی زورم ده ست کهوت و زیادهی نه و زپیر و کانزایانه م له کوپانیاکانی که شتیوانی ده خسته گهر. له سووریا کوپانیای زور هه بوو که سهرمایه کهی بو به شی بچووک دابهش کرابوو و نه م به شه بچووکانه له لایه ن خه لکییه وه ده کرد رایه وه. به شه بچووکانه کانیس دیسانه وه بو چه ند به شیک کی بچووکتر دابهش ده بوون و ناوی یهک له دهو. یهک له سه دو. یهک له هه زاریان لی نابوو. هه موو دانیش تئوانی نه زمیر ته نانه ت سوال که ره کانیس نه م به شه بچووکانه یان ده کری و له ئاکامدا شه ریکی سهرمایه ی کوپانیاکانی که شتیوانی ده بوون. هه ندی جار که شتی دوی چوونه دهریاوه نو قوم ده بوو و نه ده گه رایه وه، به لام کاتی ده گه رایه وه قازانجیک کی بهرچاو بهر خاوه ن سهرمایه کان ده کهوت. من تا له توانامد ابوو له م به شانم کریبیه وه که له سووده کهی به شدار بم.

له میسر دا نه م شتیویه باونه بوو و هه ره له به ره وهش که شتیکی گهره ی وهک که شتیویه کانی سووریای لی نه بوو. له ولاته که ی ئیمه دا له گه ل مردنی خاوه ن که شتیویه که، که شتیویه که ی له ناوده چوو، به لام له سووریا له به ره وهی که شتیویه که

هی کوپانیابوو و خه لکی له سهرمایه که یدا به شدارن، مردنی یهک یا چه ند که سیک کار له بارودوخی که شتیوانیبه که ناکات و له نه زمیر من کوپانیای وه هام ده بیینی که پینچ سه د سال به سهر ته مه نیدا تیده په ری. یه کییک له سووده کانی به کارخستنی سهرمایه که م له کوپانیاکاندا نه وه بوو که هیچ کاتی زپیر و کانزای زورم له ماله وه نه ده هیشته وه که دزه کان ته ماحی تیدا بکه ن و به مه به سستی دزینی بین و بمکوژن.

له کاتیکدا که من دهوله مه مند ده بووم کاپتاش قه له وه ده بوو و جل و بهرگی جوانی له به رده کرد و له شی به روئی بو ن خوش عه تراوی ده کرد و له گه ل نه وه شدا که به سالچوو بوو به لام ژنی گه نجی له باوهش خویدا ده خه واند و زیادی ده خوارد و جاری وا ده بوو و هه له خویایی ده بوو که ته نانه ت به رامبه ره به منیش خوی به شت ده زانی و له و کاتانه دا ده ستم ده دایه گوچانه که م و چه ند داریکی به هیزم ده کیشا به شان و ملیدا.

نه وهنده زپیر و پارهم ده ست کهوت که هه ندی کات بو به کارخستنی تووشی گرفت ده بووم و نه مه زانی چی له و هه موو کانزایانه بکه م. هوئی سهرکه وتنی من دوو شت بوو، یه که م نه وهی که له گه ل پزیشکه سووریه کاندای پیشبرکیم نه ده کرد، چونکه به شتیویه کی گشتی نه و نه خوشانه م چاره سهرده کرد که نه وان روخسه تیان دابوون. دووم نه وهی که له به کارهینانی کیردا نه ترس بووم، چونکه کاتی پزیشکیکی سووری نه خوشیک کی ئیزن ددهاو ده یگوت ده مرئی، خه لکی نه و نه خوشه یان به مردوو له قه له م ددهاو، نه گهر من دوی به کاربردنی کیرد سهرکه وتنم به ده ست بهینایه و چاک ببوویه ته وه هه موو زانسته که میان به رز ده نرخاند و نه گهریش نه خوشه که بر دایه کهس به خراپه باسی منی نه ده کرد، چونکه ده بانزانی نه خوشه که له مردن دایه.

له به ره نه وه به بی خه م و بی ترس له مردنی نه خوشه که، کی رده که م له له شیاندا به کارده هینا. هه ندی کاتیش له زانستی پزیشکه کانی سووریا سوودم وهرده گرت،

چونکه هندی له زانینه کانیان به تایبه تی له باره ی به کارهیتانی کانزاکان که توانای گهرم بوونیان هه یه بو چاک کردنه وه ی برینه کان، که لکی لی وهرده گیرا. کاتی که نه ونده زیرم دست کهوت که ئیتر ههستم کرد پیوستیم پی نه ماوه، زیر له بهر چاوم کهوت و له وه به دوا هندی جار نه خو شه هه ژاره کانم ته نها له بهر نه وه چاره سه رده کرد که زانیاری خومی پی زیاد بکه م. له ماوه ی نه م دوو ساله دا که له نه زمیر بووم له ته نیایی نازارم ده چیشته، چونکه ژنیکم دست نه کهوت له گه ل سروشتمدا کوک بووایه و له ژنه کانی هه موو شوینی بیزار بووم، چونکه (نه فرنه فرنه فر) به جوریک منی له و ژنانه، که بو زیر و زیو و مس به حيله و فیل چاوپیکه و تنیان له گه ل پی اوداده کرد رق نه ستور کردبوو، که ته نانه ت به بیستنی ناوی نه و جو ره بوونه وهرانه رقم لییان هه لده ستا. له نه زمیر پی اوی که بیوستایه ژنیکم بو ماوه یه کی کاتی بهینیت ده چوو ه پرستگه، به لام من کاتی که له پرستگه شدا بووم سهیری ژنه کانم نه ده کرد.

سووریا خوی زوری هه بوو که ناسراوترینیان ناوی (به عل) بوو. (به عل) خوییه کی خوین مژبوو که پیوستی به قوریانی هه بوو و نه م خوییه دزی کردنی ناسایی قه دهغه کردبوو و له جیاتی نه وه دزیبه ک که فرت و فیلی تیدا به کارهاتین نازاد کردبوو. له نه زمیر نه گهر یه کیتک بو تیرکردنی سکی ژن و مندالی خوی ماسیبه کی بدزیبایه ده یانبرده پرستگای (به عل) و له بهرده نه و خوییه (به عل) کهرت کهرتیان ده کرد، به لام نه گهر یه کیتک زیوی تیکه لی زیر بکر دایه و دواپی نه و حه لقه کانزاییه ی به زیری په تی بدایه به خه لکی، کهس ره خنه ی لی نه ده گرت، چونکه فیلی تیدا به کارهیتاوه و له سووریا هه لده تاندن و فیل لی کردن هونه ریکی ده ستخوشی لیکه ر بوو. هه رله بهر نه وه ش له م ولا ته دا هه موو له ناسینه وه ی زیر و کانزا وه ستابوون و که حه لقه ی زیر، یان کانزای تریان به دهسته وه بگرتایه یه کسه ر ده یانزانی په تیبه یان شتیکی تیکه ل کراوه. خوییه میبه که ی دانیشتونانی نه زمیر خوییه که ناوی (عشتار) ه که هه موو

روژی کراسه که یان ده گوژی. نه و خوییه له پرستگه یه کی گهرده نایسته جی بوو و له و پرستگه یه دا سه دان کیژله ی جوان پیسپیدر اوی نه رکی خزمه تگوزاری نه و بوون. به لام نه مانه ته نها به شیوه یه کی ره سمی خزمه تگوزاری (عشتار) بوون و به پیچه وانه ی ناوه که یان نه رکی نه وان نه و ه بوو که له شیوه ی ری و ره سمی خویان میواندارییان له و که سانه ده کرد که ده هاتنه پرستگه که.

له نه زمیر پرستگای (عشتار) وه ک خانووه کانی رابواردنی ته بهس بوو و ژنه کان له ویدا میواندارییان له پی اوه کان ده کرد و هه ر چیه ک پی اوه کان بیان دایه به وان له پاریزگاری کردنی (عشتار) دا سه رف ده کرا. له میسر نه گهر پی اوی له ناو پرستگادا له گه ل ژنیکم کو بیوایه ته وه، پی اوه که یان بو کارکردن ده ناره کانگه و ژنه که یان له پرستگه ده رده کرد، به لام له نه زمیر نه م جو ره په یوه ندیبه له ناو پرستگه ی عشتاردا نازاده و سریانیبه کان ده لین له بهر نه وه (عشتار) نه م کرده وه یه ی له پرستگه که یدا نازاد کردوو که به م شیوه یه ده رامه تیکی زوری ده ست که ویت و نه گهر پی اوی نه یه ویت بچیته پرستگای (عشتار)، ته نها ده مایه وه یان ده بوایه ژنی بهیتایه یان که نیز تیکی بکریبایه.

له وه یه له هیه چ جیگایه کی جیهان به نه اندازه ی سووریا که نیز و به نده ی فروشتنی لی نه بیت، چونکه هه موو روژی که شتیوانه کان له شوینه دووره کانه وه ده هاتن و نه و به نده و که نیزانه ی که له گه ل خویاندا ده یان هینان، بو فروشتن ده یان ناردنه بازار. له نیوان ژنه که نیزه کاندایه پی تارزه زوی هه رپی اویک هه موو جو ره ژنیکم هه بوون و به ها که یان گران نه بوو و هه موو که سه ی ده بیتوانی که نیزی به دلی خوی بکری و بیبته ماله وه.

به نده و که نیزه که م نه دامه کان له لایه ن حکومتی نه زمیره وه ده کپد رایه وه. نه م کو بلانه به به هایه کی زور که م ده کپدران و میری نه وانی بو کارکردن یان جوانی نه ده ویست، به لکو مه بهستی نه و ه بوو بیانیات بو پرستگه ی (به عل) و له ویدا له بهرده م نه و خوییه بیانکه ن به قوریانی. نه و حکومته ته له و باوه رده دابوو که

(به‌عل) ناتوانی تیبگات که ئەوان فریبوی ددهن و ژن یان پیاویکی کهم ئەندامی بۆ قوربانی ده‌کەن. هه‌ندی کات که که‌نیزه‌کان یان به‌نده‌کان زۆر پیربوناوه و ددان له ده‌میاندا نه‌بوواوه، کاتی که ده‌یانویست له‌و په‌رستگه‌یه‌دا قوربانیان بکه‌ن پارچه‌یه‌کیان به‌دهم و چاوی (به‌عل) دا ده‌دا بۆ ئەوهی قوربانیه‌کانی خۆی نه‌بینیت. منیش له‌به‌ر ئەوهی دانیشتوانی ئەزمیر ریزم لی بگرن قوربانیم بۆ خوای (به‌عل) ده‌کرد، به‌لام من له جیاتی کوشتنی به‌نده یان که‌نیز، به‌های قوربانیه‌کانم به‌پاره ده‌دا به‌په‌رستگه‌که‌و، ئەو زی‌ر و پارچه‌یه‌ی من پێشکه‌شی په‌رستگه‌که‌م ده‌کرد زیاتر له قوربانی کردنی ئەو به‌نده‌و که‌نیزانه له‌به‌رچاو بوو.

ئەو ژنانە‌ی له په‌رستگای (عه‌شتار) دابوون جوانیه‌کی بی وینه‌یان هه‌بوو، چونکه ری و ره‌سم وابوو که جوانترین که‌چه‌کانی سووریا بۆ خزمه‌تگوزاری له‌و په‌رستگایه‌دا هه‌لده‌بژێردان و کاتی که ده‌گه‌یشتنه ته‌مه‌نی پێ گه‌یشتن هه‌ندی هونه‌ری دل‌پاندنیان فێرده‌کردن که بزانه‌ن چۆن سه‌رنجی ئەو پیاوانه راده‌که‌یشن که دینه ئەوی، بۆ ئەوهی زی‌ر و زیویکی زیاتریان بۆ په‌رستگه‌که‌ لی بسه‌ن. هه‌رکاتی ده‌رۆیشتمه په‌رستگای (عه‌شتار) له‌گه‌ڵ یه‌کی له که‌چه‌کانی په‌رستگا ده‌مبهرده سه‌ر. من ئیتر ئەو سینۆهه ساده و شه‌رمه نه‌بووم که‌شه‌وان بۆ جیگا‌کانی راباردنی ته‌به‌س ده‌چووم، به‌لکه‌و شاره‌زاییه‌کی ته‌واوم له چیژ وهرگرتن له ژنان په‌یا کردبوو و ده‌مزانی که کاتیک پیاویک ده‌یه‌ویت له‌گه‌ڵ ژنیکدا رابویری چۆنی سوودی لی وهرگیری.

دوای ئەوهی چهند جاری چوومه په‌رستگه‌ی عه‌شتار بینیم ژنه‌کانی ئەوی هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆریکی تاییه‌تی خزمه‌تی میوانه‌کان ده‌کەن و ئەمه‌ش یه‌کیک بوو له سووده‌کانی ئەو ری و ره‌سمه بۆ ده‌ستکه‌وتنی ده‌رامه‌تی زیاتر. ئەو که‌سانه‌ی ده‌چوونه په‌رستگه‌که‌ هه‌ر جاره‌و به‌ره‌رووی سه‌رگه‌رمیه‌یه‌کی تازه ده‌بوونه‌وه و هه‌ر ئەمه‌ش وای کردبوو که دیسانه‌وه بۆ کات برده‌سه‌ر بچنه ئەوی.

من له ژنه‌کانی ئەوی زۆرشت فیربووم و ورده ورده له هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا شاره‌زاییم په‌یدا کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که هه‌ر جاری ده‌چووم بۆ په‌رستگه هه‌ستم به‌ئاسووده‌یی ده‌کرد، به‌لام له دل‌مدا له ژنه‌کانی ئەوی بیزاربووم، چونکه ده‌مزانی که له‌گه‌ڵ ژنه ئاساییه‌کانی ته‌به‌سدا جیاوازن. کاپتا رۆژتیکیان به وردی روانیه‌ی من و وتی: ئەی گه‌وره‌م ئەگه‌ر چی لاوی، به‌لام له ده‌م و چاوت چرچ و لۆچی به‌دی ده‌کری.

وتم: وانیه...

وتی: با وایه... و هۆیه‌که‌شی ئەوه‌یه‌که تۆ له‌گه‌ڵ ئەو ژنانه‌دا راده‌بویری که له دل‌مدا خۆشت ناوین و ئەگه‌ر یه‌کی هه‌و ده‌مه‌که‌ی خۆی خۆش بویت له هاونشینی کردن له‌گه‌ڵیدا پیر نابیت. من له دوو شت ده‌ترسم، یه‌کیکیان ئەوهی که تۆ به‌هۆی هه‌لسوکه‌وت کردنی ئەوانه‌ی له‌گه‌ڵیاندا بیگانه‌ی پیر بی، چونکه ده‌زانی که دۆستی تۆ نین، دووه‌م ئەوهی که رووداوی (نه‌فر نه‌فر) دووباره بیته‌وه‌و فریوده‌ریکی بی به‌زه‌یی ئەسیری خۆیت بکات و دیسانه‌وه تیک بشکیتین.

وتم: دل‌نیابه که جاریکی تر من ناکه‌ومه داوی (نه‌فر نه‌فر) و نمونه‌ی تری وه‌ک ئەو.

کاپتا وتی: تا ئەو رۆژه‌ی که پیاویک وزه‌ی پیاوه‌تییه‌که‌ی بیتی دوورنیه‌ بکه‌ویتته داوی ژنیکی بی ویزدان و ته‌ماحکار و هه‌موو شتیکی خۆی له کیس بدات. من به‌ته‌مام بۆ ئەوهی تۆ له مه‌ترسیی ژنه دنیا په‌رسته‌کان دووربخه‌مه‌وه که‌نیزیکت بۆ بکرم.

پینج رۆژ دوای ئەوه، شه‌و که چوومه ژووره‌که‌ی خۆمه‌وه، روانیم کاپتا له‌گه‌ڵ ژنیکی گه‌نجدا هاته ژووره‌وه. ژنه‌که نه‌ میسری بوو، نه‌ خه‌لکی سووریاش بوو و، زیاتر له هۆزه زه‌لام خۆره‌کان ده‌چوو، چونکه قژی زه‌رد و ده‌موچاوی سپی و چاوه‌کانی شین بوون. هه‌روه‌ها نه‌ بالابه‌رز و نه‌ لاوازیش بوو و سینگی بچووک

بوو و من وام بیرکردهوه که ئەگەر هه‌موو ژنه‌کانی زه‌لام خۆره‌کان وه‌ک ئەو ژنه بوونایه، سه‌رزه‌مینی ئادهم خۆره‌کان له‌خانه‌ی خواجه‌کانیش خۆشتر ده‌بوو.

کاپتا کاتێ که هینایه ژوره‌که‌ی منه‌وه کراسه‌که‌ی له‌به‌ر دا‌کهند که وه‌کو خۆمان (وه‌ک می‌سرییه‌کان) بێت و دوایی ده‌ستی کرد به‌باسکردنی جوانییه‌کانی و وتی: ئەم ژنه‌که‌نیزیکه‌که‌ ده‌رباو‌انه‌کانی ئیمه‌ له‌که‌ناره‌کانی گه‌له‌ ئاده‌مخۆره‌کانه‌وه‌ رفاندوویانه‌وه‌ من ئەم‌رۆ له‌بازاری کۆیله‌ فرۆشه‌کان له‌مه‌ جوانتر هیچ که‌نیزیکم نه‌دی.

هیچ نیشانه‌یه‌کی ترس له‌ژنه‌که‌دا به‌دی نه‌ده‌کرا و پێ ده‌کهنی و ددانه‌ سپی و بریقه‌داره‌کانی نیشان ده‌دام و هه‌ندی له‌ ئەندامه‌کانی تری له‌شی، که‌ ئاماژه‌ پێ کردنی جوان نییه‌ ئەو ئیشاره‌تی بو‌ده‌کرد و من بۆم ده‌رکه‌وت که‌ هه‌تا ژنی له‌و گه‌له‌ کیتی و زه‌لام خۆزانه‌ نه‌بیت به‌و شپوهیه‌ بێ شه‌رم نابیت.

ئهم ژنه‌ به‌زویی به‌شپوهیه‌ک خویی به‌منه‌وه‌ گرت که‌ بوونی ئەو ببووه‌ زه‌حمه‌تیکێ به‌رده‌وام بۆمن، چونکه‌ ئەو ده‌یه‌ویست هه‌میشه‌ بو‌هه‌ر شوینێ پرۆم له‌گه‌لمدا بێت، به‌لام من که‌ له‌ ده‌ست و پیتیگرییه‌که‌ی بێزاربووم ئەوم به‌کاپتا به‌خشی. به‌لام ژنه‌که‌ له‌گه‌لمدا هه‌لی نه‌ده‌کرد و له‌ (کاپتا) ی ده‌داو له‌لای ئەو هه‌لده‌هات و ده‌هاته‌ لای من. کاتێ که‌ من لێم ده‌دایه‌وه‌ خۆش‌حاله‌ ده‌بوو و ده‌یوت: له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ به‌هه‌تتری باشتر ده‌توانی له‌گه‌لمدا رابوێری.

په‌وه‌ندییه‌کانی ئیمه‌ و ئەم ژنه‌ به‌م شپوهیه‌ به‌رده‌وام بوو تاوه‌کو رۆژی یه‌کنی له‌ پاشاکانی سووریا، که‌ باسم کرد ژماره‌یان زۆره‌، گه‌یشه‌ ئەزمیر و بو‌چاره‌سه‌ر هاته‌ لای من و که‌ چاوی به‌ که‌نیزه‌که‌م که‌وت حه‌په‌سا، من وا تینگه‌یشتم که‌ ره‌نگه‌ سپییه‌که‌ی پیتستی و قژه‌ ئالتوونییه‌که‌ی بوو که‌ زیاتر سه‌رنجی راکیشا، چونکه‌ که‌نیزه‌که‌ی من له‌ دیدی ئەو پاشایه‌ که‌ هه‌رگیز ژنیکی بیانیی نه‌دیوو بوونه‌وه‌ریکی سه‌یر ده‌هاته‌ به‌رچاو.

من که‌ بینیم چاو له‌ ژنه‌که‌ هه‌لناگری به‌ئوم ناساند و به‌ که‌نیزه‌که‌م وت

خواردنه‌وه‌ی بو‌به‌یتنی و دوای ئەوه‌ی پاشا زانیی که‌نیزی منه‌ وتی: سینۆهه‌ ده‌مه‌وی ئەم که‌نیزه‌ له‌ تۆ بکرمه‌وه‌ هه‌ر چه‌ندت بو‌ی له‌ باتی ئەو زیتر و کانات ده‌ده‌می.

هه‌تا ئەو رۆژه‌ له‌ ده‌ست و پێ گیری که‌نیزه‌که‌م بێزاربووم که‌ وه‌ک سیبه‌ر به‌رده‌وام به‌دوامه‌وه‌ بوو. به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌ که‌ زانیم ئەو پاشایه‌ داوای ده‌کات لام حه‌یف بوو ئەو که‌نیزه‌ جوانه‌ی خۆمی به‌ده‌می، چونکه‌ ده‌مزانێ هه‌ر چۆنی بێت هه‌ندی شه‌و پیتوستم پیتی ده‌بوو و ئەگه‌ر ئەوم له‌لا نه‌بوايه‌، ناچار ده‌بووم بو‌ په‌رستگای عه‌شتار پرۆم و له‌گه‌ل ژنه‌کانی ئەویدا جووتیم. جگه‌له‌وه‌ش هه‌ر ئەوه‌نده‌ ئەو پاشایه‌ داوای که‌نیزه‌که‌ی کردم ئیتر ریزو به‌هاکه‌ی له‌لام زیادێ کرد، چونکه‌ تاکاتی که‌ شتومه‌کی مرۆف کپاری نه‌بیت له‌ به‌رچاویدا بێ به‌هایه‌، به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده‌ کپاریکی بو‌په‌یدا‌بوو ئیتر دیته‌وه‌ به‌رچاوی.

ئێستا کاتی ئەوه‌ هاتوه‌ که‌ ده‌بی چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ باره‌ی داهه‌تانه‌که‌ی خۆم بلێم: من ئەوکاته‌ی له‌ خانه‌ی مه‌رگ کارم ده‌کرد هه‌ستم به‌وه‌کرد که‌ ئەگه‌ر بکری ددانه‌کان به‌ رووکه‌شیک داپۆشریت، له‌ تیکچوون و رزین پارێزراو ده‌بیت. کاتیک که‌ له‌ خانه‌ی مه‌رگ مردوو ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان مۆمیایی ده‌کرد ددانه‌کانیان به‌ رووکه‌شیک ته‌نکی زیتر داده‌پوشی و ئەم رووکه‌شه‌ زیتره‌ به‌گۆشتی پووکه‌وه‌ ده‌نووسا. له‌ ئەنجامی ئەوه‌ له‌ دوا‌رۆژدا کاتیک که‌ ئاسه‌واری رزین له‌ مۆمیایی کردنه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت ددانه‌کان له‌ پووکی ناو‌ده‌م جیانه‌ده‌بوونه‌وه‌ و دوای هه‌زاره‌ها سال‌ ریزی ددانه‌کان وه‌ک دۆخی یه‌که‌م جاری ده‌مایه‌وه‌. ددانه‌کانی مردوو دوای مۆمیایی کردن خراب نابن، چونکه‌ ددان دوای مردن نارزیت، به‌لام له‌پووکی جیاده‌بیته‌وه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ زیتر به‌ پووکی ناو‌ده‌مه‌وه‌ ده‌یانلکاند که‌ لیک جیانه‌بیته‌وه‌.

من وام بێرده‌کرده‌وه‌ که‌ ئەگه‌ر ددانی مرۆقیکی زیندوو به‌ رووکه‌شیک زیتر داپۆشریت، له‌ ره‌شبوونه‌وه‌ و کلۆربوون پارێزراو ده‌بیت.

تا کاتی که له ته بهس بووم دهرامه تم ریگای پی نه ده دام دهست له نارایشته وهریده و تاقی بکه مه وه، به لام دواى نه وهی رویشتم بو نه زمیر و له وی زپ و پاره له لام بی بایه خ بو، بریارم دا نه م بابه ته تاقی بکه مه وه و دواى بووم دهرکه وت که پوشاندنی ددانه کان به و رووکه شه زیه ددان له تیچکچوون ده پاریزیت. نه و پاشایه ش که باس م کرد بو چاره سه رکردن هاتبووه لام، دهیوبست ددانه کانی چاک بکه مه وه و رازی بو که به و رووکه شه نالتونوییه ددانه کانی داپوشم بو نه وهی له داهاتوودا نه رزن.

دواى نه وهی ددانه کانیم به و رووکه شه جوانکاری کرد، به شیوه یه ک که به کیچک به سه ر ددانه کانی سه ر وه و نه وهی تر به سه ر ددانه کانی خواره ودا، وتی: سینوهه تو زور به من وه ماندوو بوویت و ددانه کانت له تیچکچوون پاراست و نه و دهست هقه ی من داومه به تو نه گه رچی زوره به لام به قه دهر زانسته که ی تو نابیت. سینوهه، نه گه ر چی مافت به سه ر مه وه هه یه، به لام من له بهر نه وهی پی او پکی راستگوم بیت ده لیم داواکاری که نیه که تم و نه گه ر نه م که نیه م پی بفروشی نرخیکی باشت ده دم و نه گه ریش پی می نه فروشی لیتی ده رفینم و نه گه ریش بته وی به رگری بکه ی ده تکوژم، من تا ئیستا که نیه یکم نه بینیه له گه له زه لام خوړه کان بیت و تو ده بی پی می بفروشی بو نه وهی بیکه مه هاوسه ری خووم و بزنام که ئیا له زه تی رابواردن له گه ل ژنه چاوپره ش و پرچ ره شه کان خوشره، یان کو بوونه وه له گه ل ژنیک که له هوزه زه لام خوړه کان بیت و پرچی زهر د بیت.

کاتی که پاشا نه م قسانه ی ده کرد، (کاپتا) که له دواى هاتنی بو سووریا له مامه له چییه کانی نه وی فیتری بازار گه رم کردن بو بو، بو نه وهی بازاری مامه له که مان گه رم بکات و هانی پاشاکه بدات که به هایه کی زیاتر به و که نیه بدات، که وته شیوه ن کردن و وتی: نه مرؤ شوومترین روژی ژیانى گه وره که مه. خوژگه له سکی دایکم دهر نه ده چووم و نه م روژم نه ده بینى، چونکه له م روژدها تو دته وی کو تایی به ژیانى گه وره که م بهینی و له تاقه یارمه تیده و

به رده سستی که ره که ی بی به شی بکه ی و نه و که نیه ی که هه موو شه وی له با وه شی خویدا ده یخه وینیت لیتی بستینی و من ده زانم که هه رگیز هیچ ژنیکى تر ناتوانیت وه کو نه م ژنه دلئى گه وره که م رازی بکات، چونکه ژنی وه ها جوان له هیچ جیگایه کدا نییه. سه یرکه و پروانه ده موو چاوی له مانگی باز نه بی شه وی به در جوانتره و دوو گو به که ی سه ر سینگی له نارنجه کانی نه زمیر بچوو کتره. ئیا سکه سافه که یه بینیه که هیچ هه لا وساو ییه کی تیا دا به دی ناکریت و ئیا له نا وه راستی سکیدا چالا ییه که ی ناوکی ده بینى، پروانه له هه موو له شی نه م ژنه دا ته له موویه ک نادوژیته وه و له شولاری نه م ژنه له شیرى مانگا سپیتر و له پاقله ی کولا و نه رمترو و من دلنیام که خوا یه کان هه موو ره نگه قه شه نگه کانیان کو کردو ته وه و له ده موو چاوو له شی نه م نافرته دا به کاریان هینا وه. چونکه قژی نالتونی و چاوه کانی شین و لیتی سوور و نینوکه کانی خه نیی و له شی سپی و نووکی گو به کانی سه ر سینگی نه رخنه وانیه.

کاتی که به نده که م به و شیوه یه که وته بازار گه رمی، پاشا به راده یه ک بو نه و که نیه شپزه بوو که له تاو دلگرتنه که ی هه ناسه برکی پی که وتبوو و وتی: سینوهه من ده زانم که نیه که ت زور جوانه، به لام من هه ر چه ندیکت بویت ده تده م و نه گه ر به فروشتنی شی رازی نه بی ناچارم بتکوژم.

من دهستم به رز کرده وه که به نده که م و لئى بکه م بیده نگ بیت و دواى نه وهی دهستی له شیوه ن کردن هه لگرت، رووم کرده پاشا، که له وکاته دا ده سه لاتداری ولاتی (تامورؤ) بوو له سووریا و تم: نه م ژنه به لای منه وه زور نازیزه و نه گه ر له بری زپ پی تی بفروشم خیانه تم له خووم کردوو و هه ر له بهر نه وه ش حه ز ناکه م ناوی فروشتنی لئى بنیم، به لام ناماده م به بی به رامبه ر پیشکه شتی بکه م بو نه وهی بتوانی بیکه ی به هاوسه ری خووت و وه کو خووت ده لیتی به خته وهر ببیت.

پاشای (تامورؤ) که زانی من ناماده م که نیه که ی خوومی بده م به راده یه ک خو شحال بوو که هاواری کرد: (سینوهه)، من له و باوه رده ا نه بووم که خه لکی

میسر به خشندهیه کی تیدابیت، چونکه له مندالییه وه تا ئەمرو هەر میسر بیتکم بینیی، فەرمانبەری فیرعەون بوونە که دەهاتن بۆ سەندنی سەرانه و بەردهوام دەستیان بۆ وەرگرتن درێژدەکرد و هەرگیز دەستیان نەدەبرد شتی بدن بە کەس. بەلام تۆیە کەم میسریت بە منت سەلماند که لەوێهە لە میسردا کەسانێ هەبن سەخی بن و ئەگەر رۆژیک بیت بۆ ولاتی (ئامورۆ) من پەیمانێ دەدەمێ که تۆله لای راستی خۆمه وه دادەنیشینم.

دوایی بەندە کەم کراسی بۆ کەنیزه که هینا و ئەویش لەبەری کرد و لەگەڵ پاشای (ئامورۆ) دا که پیاویکی گەنجی بەهێزو کەلەگەت بوو و ریشیکی درێژی هەبوو چوو دەروەو کاتی که دەرویشتن هەستم کرد کەنیزه کەم بە بینینی ئەو پیاوه بەهێزه که یف خۆش بوو که لەمەودا دەبیتە گورەوی نوێی ئەو.

دوای رۆیشتنی پاشا، (کاپتا) سەرزنشتی کردم و وتی: بۆچی هیچت له پاشای (ئامورۆ) نەسەند له کاتی کدا که ئەو ئاماده بوو هەرچی بویستایه بیدایه پیت.

وتم: من لەو رووهوه کەنیزه کەم بەبێ بەرامبەر داپیتی که هیچ کەسی ناگاداری دوارۆژ نییه و نازانی ئەم دنیا به چی لێ دیت و بوونی دۆستی گورە بۆ رۆژی تەنگانه سوودمەنده و لەوێهە رۆژیک دابیت بۆ دلنیا بوون له مەترسی دۆژمان بچم بۆ ولاتی ئەوان و ئەگەرچی ئەو پیاوه ولاتیکی بچووکی هەیه و له سنووره که یاندا جگه له مەرو گویدرێژ هیچ شتیکی تر دەست ناکه ویت، بەلام دۆستایه تی ئەو بۆ من له کاتی بەره و روو بوونە وهی مەترسیدا دەستکه و تپکی به بایه خه.

پاشای ئامورۆ تا سێ رۆژی تر له ئەزمیر مایه وه و کاتی که ویستی لهوئ بروات بۆ خواحافیزی هاته لای من و وتی: سینۆهه ئەگەر تۆ هه موو زێر و زبوی میسرت بدایه به من به ئەندازی ئەم کەنیزه ی داوته پیم دلخۆشت نەدەکردم، چونکه ئەم کەنیزه خوشه ویستترین ژنیکه که من تا ئیستا بینومه و دلنیا که

هەرگیز لێی جیا نایه وه، ئەگەر تۆش رۆژی بیت بۆ ولاتی من هەر چیه کت بوی دەتدهمی جگه له دوو شت، به کتیکیان ئەم کەنیزه یه و ئەوی تریان ئەسپه، چونکه له ولاتی مندا ئەسپ زۆر کەمه و ئەو ژماره کەمه ی که له ویدا هەیه بۆ گالیسکه جهنگییه کانی من پتویستن. لەم دووانه به ولاره هەر چیه کت بوی من ئاماده م و هەر کەسیکت بوی بۆتی دەکوژم و ئەگەر کەسانیک هەن که له ئەزمیردا دۆژمانیه تیت دهکەن پیم بلێ که بەدستی به کتیکیراوه کانی خۆم لەم شارهدا بیانکوژم و دلنیا به کەس ناوی تۆ ناهینێ.

دوای ئەم قسانه منی ماچ کرد و رۆیشت، بەلام من دوای چەند رۆژی له دووری کەنیزه کەم خەمبار بووم، چونکه هەندێ شتم فیرکردبوو و له زۆر بهی کاته کان به تاییه تی کاتی هاتنی نەخۆشه کان یارمه تیده ری من بوو و هەرچه نده زۆر جار رێی لێ دەگرتم و زۆر بلتیییه کانی توورە ی دەکردم، بەلام هاو دەمی تیییه که ی خوشحالی ده کردم.

بەزویی ههوا به رهو گهرمی رۆیشت و کەوتینه نیوهی به هار و گولەکان پشکووتن و په ره سیلکه کان که وتنه فرین و کەشتییه کان له بەندەری ئەزمیر ئاماده ی به رپکه وتن بوون بۆ ولاتانی تر که له ویتوه بەنده و کەل و پەل بهین. له نیوهی به هاردا شاری ئەزمیر که وته جموجوول، چونکه جهژنی دهرهینانی خوای ته مووز له ژیرخاکه وه نزیک ببۆوه. قەشه کانی سووریا هه موو سالتی له وهرزی پاییزدا خوای ته مووزیان به خاک ده سپاردو له نیوهی به هار، له رۆژتکی گهرمدا له ژیرخاک دهریان ده هینایه وه.

رۆژی دهرهینانی په یکه ری خوای ته مووز، رۆژی شادمانیی گشتی بوو و له م رۆژهدا ژن و پیاو له شار ده چوونه دهره وه بۆ بیابانه کان و تا خۆرئا و بوون خه ربکی خواردن و خواردنه وه و هه لپه رکێ و شادی ده بوون.

من له و رۆژهدا چومه بیابان بۆ ئەوهی بزانه خه لکی چی دهکەن و بینیم قەشه کان په یکه ری خوای ته مووزیان له ژیر خاک هینایه دهره وه و خه لکی که وتنه

خویشی و هه‌لپه‌رکی و ده‌یانگوت : خوای ته‌مووز زیندوو بوته‌وه و نه‌و خوای گه‌رمایه و هه‌روهک چۆن زه‌وی و هه‌وا گه‌رم ده‌کاته‌وه گه‌رمیش ده‌داته له‌شی مرۆف و نه‌م گه‌رمییه نه‌و هه‌یزه ژبان به‌خشه‌یه که ژن و پیاو ده‌خاته که‌یف خویشی و شادی.

له‌و کاته‌ی که خواجه‌که‌یان ده‌رده‌هه‌ینا بینیم هه‌ندی له‌ژنه‌کان گالیسکه‌یه‌کیان راده‌کیشا و له‌سه‌ر گالیسکه‌که بتی یه‌کێک له‌ئه‌ندامه‌کانی له‌شی پیاو، که ناوه‌هه‌ینانی جوان نییه، دانرابوو که نه‌م به‌ته‌یان له‌دار تاشیبوو.

من سه‌رم سوپما که مه‌به‌ستیان له‌م کاره‌ چیه، تا کاتیک که له‌ناکاودا ژن و پیاوه‌کان تیک رژان و به‌بێ نه‌وه‌ی شه‌رم له‌یه‌کتری بکه‌ن له‌گه‌ل یه‌کتریدا جووت بوون و نه‌م کرداره‌ ناژده‌لانه‌یه هه‌تاوه‌کو شه‌و به‌رده‌وام بوو.

وه‌حشیتی هه‌ندی له‌گه‌ل و هه‌زه‌کان له‌ نه‌م جوژه‌ ئاکاراندا ده‌رده‌که‌ویت، چونکه له‌میسر که گه‌لیکی شارستانی هه‌یه، له‌م جوژه‌ ره‌فتارانه‌ روونادات.

هه‌ندی له‌په‌ریژنه‌کان که نه‌یان‌توانیبوو که‌س په‌یا بکه‌ن، له‌پیاوه‌کان ده‌پارانه‌وه که بیه‌شیان نه‌که‌ن و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که من وه‌ک ته‌ماشایه‌که له‌وی بووم، زیاتر داوایان له‌من ده‌کرد، به‌لام من به‌نه‌فره‌ته‌وه نه‌و ژنه به‌ساللا‌چوانه‌م له‌خۆم ده‌وور ده‌خسته‌وه و پیم ده‌وتن: خواجه‌کان سنووریکیان بو ژنان داناوه و کاتیک که ته‌مه‌نی نه‌و ژنه له‌و قوناغه‌ تپه‌ری، ئیدی نابیت بیر له‌وه بکه‌نه‌وه که له‌گه‌ل پیاواندا رابوین.

چونکه نه‌گه‌ر خواجه‌کان بیانویستایه‌ ژنه‌کانیش وه‌کو پیاوان تا کۆتایی ته‌مه‌نیان له‌گه‌ل جنسی تردا کۆبینه‌وه، سروشتیان سنووردار نه‌ده‌کرد.

۱ - له‌چواره‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی دانیشتیوی باکووری ده‌ریای ناوه‌راست نیوه‌ کیتیوی بوونه و میسریه‌کان وایان زانیوه، زه‌لام خۆرن - وه‌رگێر .

۲ - ده‌ریا به‌رده‌وام شه‌پۆلی هه‌یه و که‌شتی ته‌کان ده‌دات و ته‌کانی که‌شتی دوو جووله‌ دروست ده‌کات، یه‌کێکیان له‌ راسته‌وه بۆ چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه‌و، نه‌وی تریشیان له‌ پیشه‌وه بۆ دواوه و به‌ پیچه‌وانه‌وه، نه‌م دوو جووله‌یه ده‌بیته‌ هۆی رشانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی گه‌شتیاران و بێ تاقت ده‌بن و من خۆم (وه‌رگێری فارسی) دوو جار له‌سه‌فه‌ری ده‌ریایی تووشی نه‌م رووداوه‌ بوومه‌ که نه‌خۆشی ده‌ریای پێ ده‌لێن. به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده‌ که که‌شتیه‌که گه‌یشته‌ که‌نار یان به‌نده‌ر (که شه‌پۆلی تێدانیه) هه‌موو نیشانه‌کانی نه‌خۆشییه‌که ده‌ره‌وتنه‌وه‌و ریبواران هه‌ست به‌سه‌لامه‌تی ده‌که‌ن. له‌ فرۆکه‌کانی نه‌مروژ له‌کاتی با‌ی به‌هه‌یز جووله‌ دروست ده‌بیت و نه‌وانه‌ی جاری یه‌که‌م و دووه‌میانه‌ به‌ فرۆکه‌ سه‌فه‌ر ده‌که‌ن تووشی نه‌م رووداوه‌ ده‌بن که بيماری ده‌ریای ناوه‌ که‌شتیوانه‌که‌ی سینه‌وه له‌هه‌له‌دابوو که ده‌یگوت هه‌یه‌که‌ی زۆرخۆریه، چونکه نه‌وه‌ی خواردنیش نه‌خوات له‌وانه‌یه تووش بێ، به‌لام کاتی رشانه‌وه‌ زه‌رداو له‌ ده‌میان دیته‌ده‌ری و، له‌ ناو که‌شتیه‌ گه‌وره‌کاندا که دیواری تێدایه‌ و درێژی دیواری قه‌دی که‌شتیه‌که ۳۰۰ مه‌تره‌ گه‌شتیار تووشی نه‌خۆشی ده‌ریا نابێ چونکه یه‌کێک له‌ دوو جووله‌کان دروست نابیت که پيش و پاشه‌که‌یه، به‌لام جووله‌ی تر که راست بۆ چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه دروست ده‌بیت و به‌ یه‌کێک له‌و جوولانه‌ نه‌م نه‌خۆشییه‌ دروست نابیت - وه‌رگێر .

(هورم ههه) ناشنای رابردوو

له دواى ئەم جهژنه له مەرزی سووریاوه ههوال گه‌یشت که هۆزه‌کانی خه‌بیری دیسانه‌وه هیرشیان کردۆته‌وه. هیرش بردنی ئەم هۆزانه شتیکی تازه نه‌بوو، چونکه هه‌موو کاتێ به‌گه‌یشتنی وهرزی به‌هار ده‌ستیان به‌ده‌ستدرێژی ده‌کرد به‌لام له‌و ساله‌دا توند و تیژیان زیاتر بوو و ده‌گه‌یشتنه هه‌رشویتیکی سه‌ربازانی سه‌ربازگه‌ی میسریشان ده‌کوشت و، له‌هه‌ندیکی شوین ته‌نانه‌ت سه‌روکی ناوچه‌که‌شیان ده‌کوشت. له‌ شارێکی بچووکدا پاشا و ته‌واوی دانیشتووانی ته‌نانه‌ت ژن و مندالیشیان ده‌کوشت. ئەم هه‌واله‌ کاتێ گه‌یشته‌ فیرعه‌ون بو‌ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی هۆزه‌کانی خه‌بیری له‌شکرێکی له‌ میسره‌وه‌ نارد هه‌ سووریاو، من زانییم که له‌ نیوان له‌شکری میسر و هۆزه‌کانی خه‌بیریدا شه‌رێکی خویناوی رووده‌دات. من له‌ هیچ کاتێکدا مه‌یدانی شه‌رم نه‌دیبوو و له‌ بارودۆخی برینداره‌کانی مه‌یدانی شه‌ر زانیاریم نه‌بوو و نه‌مه‌دزانی گورز و شمشیتر و نه‌یزه‌ چ برینێک له‌ له‌شدا دروست ده‌کات و پیتیستی لیکۆلینه‌وه‌ له‌ بارودۆخی برینداره‌کانی جه‌نگ هانی دام که‌ ئەو گۆره‌پانه‌ ببنیم و هه‌رله‌به‌ر ئەوه‌ش له‌ ئەزمیر به‌پێکه‌وتم و له‌ شارێکی بچووک به‌ناوی (ئورشه‌لیم) گه‌یشته‌ له‌شکری میسر، که‌ له‌ په‌راوێزگه‌ی نیله‌وه‌ هاتبوون. ئەم له‌شکره‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ناویانگه‌که‌یه‌وه‌ زۆر به‌هێزیش نه‌بوو و پیکه‌هاتبوون له‌ ده‌سته‌یه‌ک گالیسکه‌ی جه‌نگی و دوو هه‌زار تیرهاوێژ و نه‌یزه‌دار. ئەو رۆژه‌ی چوومه‌ کومه‌لگا‌که‌ ویستم فه‌رمانده‌ی له‌شکره‌که‌ ببنیم و پرسیم: فه‌رمانده‌ی ئەم له‌شکره‌ کی‌یه‌، بۆ ئەوه‌ی رووخسه‌تی لێ وه‌ربگرم که‌ له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا پزیشکی و برین پێچی بکه‌م.

پیتیان وتم: فه‌رمانده‌ی ئەم هێزه‌ پیاویکی گه‌نجی جوانه‌ که‌ ناوی (هورم ههه) له‌ من داوام لیکردن مبه‌نه‌ جیگا‌که‌ی ئەو که‌ له‌ دووره‌وه‌ سه‌رنجم دا هه‌ستم کرد له‌لام نامۆ نییه‌و کاتیک که‌ نزیکي که‌وتمه‌وه‌ بیرم هاته‌وه‌ (هورم ههه) هه‌ کوره‌ گه‌نجه‌که‌یه‌ که‌ ئەو رۆژه‌ی من له‌گه‌ل جینشینی میسر چوومه‌ بیابان ئەو له‌کاتی خۆره‌لاتن به‌خۆی و هه‌لۆیه‌که‌ی ده‌رکه‌وتن، دوا‌یی چووه‌ ریزی له‌شکری جینشین، واته‌ فیرعه‌ونی نویتی میسر.

(هورم ههه) منی ناسییه‌وه‌ وتی: ئای... (سینۆهه) .. تو‌چی ده‌که‌ی لێره‌؟ له‌ میسر خه‌لکی هه‌موو ده‌لێن تو‌ مردوویت و ده‌لێن نه‌فره‌تی دایک و باوکت که‌ گۆره‌که‌یانت فرۆشتبوو تو‌ی له‌ناوبردوو.

دوا‌یی به‌سه‌ره‌هاتی منی پرسی و منیش تا‌ ئەو شویننه‌ی پێم کرا بۆم روون کرده‌وه‌ و وتم: من بووم به‌ به‌لاوگێری ژنیکی که‌ ناوی (نه‌فر نه‌فر) بوو.

(هورم ههه) وتی: منیش له‌گه‌ل ئەو ژنه‌دا خه‌وتم، ده‌یویست هه‌رچییه‌کم هه‌یه‌ لێمی بستین، به‌لام من به‌ پێچه‌وانه‌ی تو‌وه‌ خانوو و گۆری دایک و باوکم پێ نه‌فرۆشت و، به‌لکو‌ به‌م قامچییه‌ی له‌ ده‌ستم دایه‌ دارکارییه‌کی باشم کرد. (سینۆهه) ده‌بی پیت بلێم که‌ ژن تا‌ ئەو کاته‌ شایانی رێزه‌، که‌ نه‌بووبی به‌ تیمساح و، هه‌رکاتێ له‌ چاوچنوکیدا وه‌ک تیمساحی لێ هات ده‌بی وه‌کو سووکترین به‌نده‌کان ره‌فتاری له‌گه‌لدا بکه‌یت.

دوا‌یی من له‌ بارودۆخی میسر و ته‌به‌س پرسیارم لێ کرد و (هورم ههه) وتی نازانم گه‌لی میسر چ گوناختکیان هه‌یه‌ که‌ خوايه‌کان گرفتاری پاشایه‌تی ئەم فیرعه‌ونه‌یان کردوو، چونکه‌ ئەم فیرعه‌ونه‌ بی‌عه‌قل و شیتته‌. ئەو خوايه‌ش که‌ فیرعه‌ون رینومایی لێ وه‌رده‌گری وه‌ک خۆی شیتته‌ و هه‌ندی شت ده‌لێ که‌ شیتته‌کانیش نایلین. ئایا بی‌رت ماوه‌ کاتێ که‌ ئەم فیرعه‌ونه‌ بوو به‌ پاشا هه‌موو به‌نده‌کان که‌له‌ کانگه‌کاندا کاریان ده‌کرد ئەو ئازادی کردن؟ ئایا بیستت یان بینیت که‌ ئازادی به‌نده‌کان چ ئازاوه‌یه‌کی نایه‌وه‌ و به‌ چ شیتوه‌یه‌ک بۆ دابین

کردنی ئاسایش له ته بهس ناچار بووین بیانکوژین؟

وتم: به لئى .. کاتى که بهنده کانیان نازاد کرد، من له ته بهس بووم و بینیم چون هه لمه تیان برد بو شارى مردوه کان و هه موو شتیکیان تالان کرد.

(هورم هه ب) وتى: له گه ل ته وه شدا که فیرعه ون بینى نازاد کردنى ته و به ندانه ی له کانه گه کاندای کاربان ده کرد چ ئاشوو بیکی نایه وه، به لام هیشتا له قسه و بریاره کانی خو ی پاشگه ز نه بو ته وه وه ده لئى له نیوان به نده یه ک و شازاده یه کدا هیچ جیاوازییه ک نییه و به نده کان و گه وره کان له لای خوی ته و یه کسانن و نابیت ته وان ناچار بکرتن له کانه گه کاندای کاربکه ن. من دلنیام کاتى که فیرعه ونه کانی پیشووی میسر که له قووچه که کاندان ته م قسانه ده بیستن دینه له رزه، چونکه له سه ره تای جیهان تا وه کو ته مرۆ هیچ پاشایه ک نه بو وه که بلئى له نیوان به نده و شازاده دا جیاوازی نییه و ته مه وه ک ته وه وایه که بلئین له نیوان عاره ق و هه نگوین جیاوازی نییه. یه کیک له قسه سه یه ره کانی ته م فیرعه ونه ته وه یه که به منى ده وت هۆزه کانی خه بیرى به شیوه یه ک دا برکینه وه که خوینى تیدا نه پرۆئى. ئایا به بی خوین رشتن دره نده کان مالى ده بن؟ (سینۆهه) ته که پزیشکی، ئایا ده توانی به بی رژانی خوین سکی یه کیک هه لبدری و ریخۆله زیاده که ی تیدا ده ربکه ی بوئه وه ی نه بیته هۆی مردنی نه خو شه که ت؟ فیرعه ون دهنگی شه ری ته م هۆزانه ی نه بیستو وه و نازانئى که له دهنگی درنده کان ترسناکتره هه تا تئى بگات که له گه ل ته مانه دا ناتوانئى به هیمنی ره فتار بکرت.

دوای ته م قسه یه (هورم هه ب) پیکه نى و وتى: به لام من گوئى ناده مه وته ی فیرعه ون و به شیوه یه ک خوینیان ده رژیتم که هه موویان په شیمان بینه وه که بوچی له دا یه ک بوونه. من وام بریاردا وه که به جوریک ره گی ته م هۆزانه بسوو تینم که له داهاتوودا هه رگیز نه توانن له وه رزی به هاردا هه لمه ت به ن. به لام، (سینۆهه) ته هه قت به گه ردى منه وه هه یه، چونکه من له بیرى ناکه م ته و رۆزه ی له گه ل جینشین له بیابان گه راینه وه و یستیان من بکوژن ته هه ندئى قسه ت کرد و

نه ته یشت ته م کاره بکه ن و له و رۆزه دا ته به ژیری خۆت گیانی منت کرپیه وه. له به ره ته وه ئیستا من له له شکره که ی خۆمدا ریز له ته ده گرم و رووخسه ت ده ده م که له جه نگدا ئاماده بیى و سه ربازه کان چاره سه ر بکه ی و ده سه ته قى ته وش له گیرفانى فیرعه ون ده ده م و هه رکاتى که من بی ئیش بووم ته له گه ل مندا ده بیت و نان خواردمان به یه که وه ده بیت.

له و کاته دا (هورم هه ب) جامی شه رابى نوشییه وه و وتى: کاتى هه والئى هیرشى خه بیریه کان گه یشته ته به س فیرعه ون ویستی له شکریک بنیترته سووریا، هیچ یه کیک له و سه ردارانه ی له ته به س بوون ئاماده نه بوون فه رمانده یی ته م هیزه بگرته ته ستۆی خو بان، چونکه ده یانزانی هۆزه کانی خه بیرى خه لکیکی خوینمژ و شه رکهن و، هه ربه که یان به به هانه یه ک له و فه رمانه خو بان به دوورگرت. له به ره ته وه ی جگه له وه ی ترسی کوژرانیان هه بوو ده شیانزانی که له زی و مس و کازاکانیان دوورده که ونه وه، چونکه له بیابانه کانی سووریا دا زێ و پاره نییه، به لام له ده وروبه ری فیرعه ون دا ته و شتانه به دی ده کرت، بو به من له گه ل ته وه شدا که له هه موو سه رداره کانی فیرعه ون گه نچتر بووم، ته م ته رکه م گرته ته ستۆی خۆم بوئه وه ی مه ترسیی خه بیریه کان له ناو بیهم و کاریک بکه م که ئیتر نه توانن هیرش به نه سه ر سووریا. سه رداره کانی فیرعه ون که زۆر زه نگیین، له گه ل کاهینه کاندایا وه ده ست بوونه و هه ولده دن ده سه لاتى خوا یه که یان (ئاموون) له ناو نه چیت. ته مرۆ له میسر دا له نیوان خوی فیرعه ون، واته (ئاتوون) و خوی کوئى میسر (ئاموون) رکه به رایه تییه کی زۆر هه یه و هیشتا دیار نییه که کامیان سه رده که وئى. هه ره که کو من تئى گه یشتووم، (ئامی) دادوه ری گه وه ی میسر که کاهینی خوا (ئاتوون) به ته مه یه (ئاموون) له میسر دا له ناو بیات و له م کاره یدا فیرعه ون پالپشتی لئى ده کات. فیرعه ون ده زانیت که خوا (ئاموون) له میسر دا به راده یه ک به هیزبو وه که کاهینه کانی (ئاموون) گوئى رایه لئى فه رمانى فیرعه ون ناکه ن و له هه ر کاتیکدا که

فەرمانەكەى فیرعەون دژی بەرژەوئەندى ئەوان بێت فەرمانێك بەناوى (ئاموون) ەو ە دەردەكەن كە فەرمانەكەى فیرعەون ەلئوئەشپنیتەو ە .

فیرعەون و دادوئەرى گەورە كە ناتوانن لەمە زیاتر لە ژێر فەرمانپەرەواى (ئاموون) و كاهینەكانى ئارام بگرن، ەوئ دەدەن كە خوا (ئاتوون) بەرادەبەك گەورەبكەئەو ە كە (ئاموون) لە ناو بچیت و لەبەر ئەوئ فەرمانیان بەمن داو ە كە لەم سەفەرەمدا گەشتمە ەەر شارێك، پەرستگەبەك بۆ خواى (ئاتوون) دروست بكەم و من بەكەم پەرستگەم لەم شارى ئورشەلیمەدا دروست دەكەم . من نە باوئرم بە (ئاموون) ە و نە بە (ئاتوون)، بەلام وابیردەكەمەو ە كە فیرعەون لەم بەشەدا ەلئە ناكات و رامیارببەكەى راستە، چونكە لەگەل ژبیریدا ناگونجی فیرعەون پاشای میسر بێت و كاهینەكانى (ئاموون) لە جیاتى ئەو فەرمانپەرەواى بكەن . مەبەستم ئەوئەبە كە سەردارەكانى میسر لەو رووئەو ە كە لەگەل كاهینەكانى ئاموون دەستیان تێكەل كەو ە و ئیستا بەرژەوئەندیبەكانیان لە مەترسى دەبینن نایانەوئیت لەم كاتە ناسكەدا لە میسر دوور بكەوئەو ە و بەرگرى لە سووئە تاییبەكانیان نەكەن . ئەگەر ئەوان لە گۆرانكارى سىاسى لە میسردا مەترسییان نەبووایە ئەوئەبە بەكێكان فەرماندەبى ئەم ەئەزى بخستایەتە ئەستۆ و لە میسر دەریچووایە و بەرەو سووریا بەتایە .

وئەم: من دژی سىاسەتەكەى فیرعەون نیم و بگرە مافىشى پێ دەدەم كە ببەوئیت لە ەئزى كاهینەكانى ئاموون كەم بكاتەو ە، ئەو شتەى لەگەل باوئەرى مندا بەك ناگریت ئەوئەبە كە فیرعەون دەلێت ەز دەكەم راستەقینە (حەقیقەت) فەرمانپەرەوا بێت، من لەم بابەتە مەترسىم ەبە، چونكە (حەقیقەت) وەك شمشیرێكى تیز وایە كە ەەرگیز نابیت ببەبەتە دەست مندالێك، جا نەخوازە ببەدەستى پیاوێكى شیتى وەك فیرعەون .

كاتى كە شو داھات لە بەكێك لە خیمەكان، نزیك خیمەى (ھورم ەب) پشوو داو سەربازەكان كاتى كە زانییان من پزىشكەم ەولیان دەدا ببە ھاوئەم،

لەبەرئەوئەى ەموو سەربازى ەز دەكات كە دۆستایەتیبى پزىشكێك بۆلای خۆى رابكیشى بۆئەوئەى لەكاتى برىندارىدا چارەسەرى برىنەكەى بكات .

سبەبى رۆژى دواتر نەفیرەكان دەنگیان بەرز بوو ەو ە و سەربازەكانى لەخەو ەلستاند و ەەر سەر دەستەبەك بەرامبەر بەشەكەى خۆى راوئستا . كاتى ریزى سەربازەكان رێكخرا، (ھورم ەب) كە قامچیبەكەى بەدەستەو ە بوو لە خیمەكەى خۆى ھاتە دەرو ە و بەندەبەك چەترىكى بەبان سەربەو ە راگرتوو ە و بەندەبەكەى تر باوئشیتى دەكرد كە مێشەكانى لى دوور بكاتەو ە .

(ھورم ەب) بەرامبەر بە سەربازەكان بەم شتوئەبە داو :

(ئەى سەربازانى میسر كە لە نىوانتاندا، رەش پێستە پېس و پۆخەلەكان و نەبەزدارە تەوئەزەلەكانىش ەن و ەمووتان ەەر لەشكرى میسر و وەك گایەك دەبۆرپن . . من ئەمرو دەمەوئیت بتانبەم بۆ مەیدانى جەنگ، بۆئەوئەى ببینم لەگەل خەبیرببەكاندا شەرتان پێ دەكریت یان نا . . ئەگەریش توانای شەركردن لەگەل ئەوانتان نەبیت ھیوادارم تا دوایین كەستان بكوژرین بۆئەوئەى ناچارنەبم لەش و لارە ناكوولاكنتان لەگەل خۆمدا ببەمەو ە بۆ میسر و بە تەنھا خۆم پۆم و لەگەل دەستەبەك لە سەربازانى راستەقینە بگەرپمەو ە . . .) (ھۆ . . . تۆ، سەربەلى لووت قلیشاو، شەقێكى قايم لەو سەربازە نەفامە بەوئەوئەى لەكاتى كە من قسە دەكەم با داوئەى خۆى نەخورینى و لەمەوبەدا لە كاتى ئاخواتنى مندا خەربكى خۆخوراندن نەبیت . . .) (ئەمرو لە كاتىكدا كە ەئرش دەكەبە سەر خەبیرببەكان، من لە پێشەوئەى ەمووتان دەبم و لەگەل ئیو ە لەگەلئاندا دەجەنگم و ئاگام لە ەەر ەمووتان دەبیت، بۆئەوئەى بزائم چ كەسى لە مەیدانى شەردا پاشەكشى دەكات، یان بە باشى شەركات .) (دلتباتان دەكەمەو ە كە ئەمشەو لەم قامچیبەى من خوین دەتكیتەو ە و ئەم خوینە لە لەشى ئەو كەسانە دیتە دەرو ە كە لە گۆرەپانى شەردا بەباشى ناچەنگن و دلتباتان قامچیبەكەى من لە نەبەزى خەبیرببەكان ترسناكترە، چونكە نەبەزى ئەوان پەيكانى مسى پتوئەبە و

زوو دهشکیت. (خه‌بیرییه‌کان له پشت ئەم چیا‌یه‌وه‌ن که ده‌بیین و ئەمشه‌و پێ سپێردراوه‌کانی پشکنینی من رویشتن که بزائن ژماره‌یان چه‌نده، به‌لام ترسان و هه‌لهاتن و نه‌یان‌توانی ژماره‌یان به‌ دروستی بزائن...) (خه‌بیرییه‌کان ته‌نها یه‌ک شتی ترسان‌کیان هه‌یه، ئەویش ده‌نگیانه، به‌لام ئە‌گه‌ر له ده‌نگیان ده‌ترسن هه‌ویری گه‌لی سوور بکه‌نه گویتانه‌وه بو‌ئ‌وه‌ی ده‌نگیان نه‌بیستن، به‌لام له به‌رئ‌وه‌ی ئەم هه‌ویره ده‌بیته هۆی ئە‌وه‌ی گویتان له ده‌نگی فه‌رمانده‌کانتان نه‌بیته، هه‌رواباشتره که واز له‌مه‌ش به‌ین. (وا‌ی بو‌ئ‌وه که‌سه‌ی که له خۆ‌را‌یی و بێ نیشان گرتن تیره‌او‌یژی بکات...)) (له‌شه‌ردا سه‌رکه‌وتن ته‌نها ئە‌وه نییه که سه‌رباز دلیر بیت، به‌لکو ئە‌وه‌شه که سه‌رباز‌ه‌کان وه‌ک ئە‌وه‌ی یه‌ک جه‌سته‌بن گو‌ت‌را‌یه‌لی فه‌رمانی به‌رپرسه‌کانیان بن) (ئ‌ه‌گه‌ر ئ‌یوه ئە‌م‌رۆ سه‌رکه‌وتن، ده‌ب‌نه خاوه‌نی هه‌موو ما‌ل و سامان و مانگا و مه‌ری خه‌بیرییه‌کان و من نه‌ه‌له‌قه‌یه‌کی زی‌و زبوم ده‌و‌یت و نه‌ مانگا و مه‌رومالاتیان) (خه‌بیرییه‌کان له‌م کاته‌دا زۆر ده‌وله‌مه‌ندن، چونکه شار و گوندیکی زۆریان تالان کردووه و ئە‌گه‌ر سه‌رکه‌ون هه‌موو سامانی ئە‌وان به‌ر ئ‌یوه ده‌که‌و‌یت...)) (هه‌وره‌ها ئە‌گه‌ر سه‌رکه‌وتووبن هه‌موو ئە‌ندامانی خه‌زانه‌که‌شیان ده‌ب‌نه مو‌لکی ئ‌یوه و ده‌توانن دواتر بیانفرۆشن. به‌لام ئە‌گه‌ر تیک بشکین قامچییه خوین مژده‌کی من ئە‌مشه‌و میوانداریتان لێ ده‌کات).

سه‌رباز‌ه‌کان کاتێ ئە‌م قسانه‌یان بیست شمشیرو نه‌یزه‌کانیان ئە‌دا به‌ قه‌له‌غانه‌کانیاندا و که‌وانه‌کانیان به‌رزده‌کرده‌وه و هوره به‌رزیمان ده‌نواند.

(هورم هه‌ب) وتی: ده‌بینم مه‌یلی ئە‌وه‌تان هه‌یه هه‌رچی زووتر له‌گه‌ل خه‌بیرییه‌کاندا بجه‌نگن، به‌لام ئ‌یمه به‌رله‌وه‌ی بو‌شه‌ر بچین ده‌بیته لی‌ره په‌رستگه‌یه‌ک بو‌خوا‌ی فیرعه‌ون دروست بکه‌ین. خوا‌ی فیرعه‌ون که ناوی (ئاتون) ه‌خوا‌یه‌کی جه‌نگی نییه و به‌که‌لکی ئ‌یوه نایه‌ت، چونکه یارمه‌تیتان نادات و له‌به‌ر ئە‌وه پتوبست ناکات بو‌مه‌راسیمی بیناکردنی ئە‌م په‌رستگه‌یه

هه‌مووتان لی‌ره‌بن و ته‌نها پاشه‌وه‌کانی له‌شکر لی‌ره ده‌میته‌وه و ئە‌وانی تر ئ‌یستا ده‌بی به‌رێ بکه‌ون. ئ‌یوه ئە‌م‌رۆ ده‌بیته ری‌گا بپرن هه‌تا‌کو ده‌گه‌نه هۆزه‌کانی خه‌بیری، به‌لام پتوبسته بزائن کاتیک که ماندوون ده‌بی له‌گه‌لیاندا نه‌به‌رد بکه‌ن، بو‌ئ‌وه‌ی که‌ستان ده‌رفه‌تی خو‌قوتارکردنی نه‌بیته.

دوا‌یی (هورم هه‌ب) قامچییه‌که‌ی را‌ته‌کاند و سه‌رباز‌ه‌کان که‌وته‌ن‌رێ و هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌ دوا‌وه‌ی نیشانه‌کانی خو‌یان ده‌رویشتن. نیشانه‌ی هه‌ندی له‌ ده‌سته‌کان کلکی شیربوو و ده‌سته‌کانی تر به‌ دوا‌ی سه‌ری تیمساحه‌وه ده‌رویشتن. له‌ پێش و پاشی سه‌رباز‌ه‌کان، گالیسه‌که جه‌نگییه‌کان ده‌رویشتن بو‌ئ‌وه‌ی بیته به‌قه‌له‌غانی سه‌رباز‌ه‌کان و نه‌هیتلی به‌رشالای له‌ ناکاوی دوژمن بکه‌ون.

کاتێ که سه‌رباز‌ه‌کان رویشتن، پاشه‌وه‌کانی له‌شکر له‌گه‌ل (هورم هه‌ب) و هه‌ندی له‌ به‌رپرسه‌کان به‌ره‌و ئە‌و جی‌گایه‌ی په‌رستگه‌ی (ئاتون)یان لێ دروست کردبوو به‌رێ که‌وتن و منیش له‌گه‌لیاندا به‌رێ که‌وتم و گو‌یم لێ بوو لی‌پرسراوه‌کان به‌یه‌که‌وه گه‌تو‌گو‌یان ده‌کرد و ده‌یانگوت: ئە‌م شتیه‌ی جه‌نگه‌ نو‌تییه‌ی ئە‌م‌رۆ (هورم هه‌ب) دا‌پرشت له‌گه‌ل ژیری ناگونجی، چونکه ئە‌وه‌نده‌ی ئ‌یمه بزاین له‌کاتی جه‌نگدا گه‌وره لی‌پرسراوه‌کانی له‌شکر ده‌بیته له‌ دوا‌وه‌ی سو‌پادا جی‌گیرین و له‌که‌ژاوه‌کاندا چاودیری سه‌رباز‌ه‌کانیان بکه‌ن که هه‌له‌نه‌یه‌ن، به‌لام ئ‌یستا (هورم هه‌ب) ده‌ل‌یت خو‌م له‌ پێشه‌وه‌ی سه‌رباز‌ه‌کان له‌گه‌ل دوژمندا ده‌جه‌نگم و ئ‌یمه‌ش ده‌بی چا و له‌و بکه‌ین و بچینه پێشه‌وه، جا به‌م شتیه‌یه‌ چ که‌سی پێش له‌ هه‌لهاتنی سه‌رباز‌ه‌کان ده‌گریت و کێ کرده‌وه‌کانیان تو‌مار ده‌کات؟ خو‌ سه‌رباز‌ه‌کان خو‌یان خوینده‌وارییان نییه که هه‌لسوکه‌وتی هاو‌رپ‌یکانی خو‌یان بنووسن و ته‌نها په‌له‌داره‌کان خاوه‌ن نووسین و ده‌توانن بنووسن که کام سه‌رباز نازایه‌تی زیاتری نواندووه و کامیان ترسنۆک بووه یان رای کردووه.

(هورم هه‌ب) که له‌ پێشه‌وه ده‌رویشته ئە‌م ده‌رپ‌رپ‌انه‌ی گو‌ی لێ بوو و هه‌ندی جار قامچییه‌که‌ی ده‌جوولانده‌وه و بزه‌یه‌کی ده‌هات، تا کاتێ که گه‌یشتییه

(هورم هه‌ب) یش وه‌ک سه‌ربازه‌کانی بیری ده‌کرده‌وه و فیرعه‌ونی به‌شیت ده‌زانی. دواپی کاهینتیکی گه‌نج که قژی سه‌ری نه‌تاشیبوو و سوخمه‌به‌کی که تانی له‌به‌ردا بوو هات و گۆزه‌یه‌ک شه‌راب و ده‌فری رۆنی زه‌یتوون و چه‌پکی گیای تازه‌ی به‌هاری خسته‌ په‌رستگه‌که‌وه و دواپی ده‌ستی به‌خویندنی سرود کرد. ده‌یانگوت: ئەو سروده‌ خودی فیرعه‌ون بو‌ خوایه‌کی خۆی هۆنیوبه‌تییه‌وه و ئیمه له‌و سروده‌ هیچ تینه‌گه‌یشتین و دیاره سه‌ربازه‌کانیش که نه‌خوینده‌واربوون هه‌ر تینه‌ده‌گه‌یشتن. له‌م سروده‌دا باسی ئەوه‌ی ده‌کرد که (ئاتوون) خوایه‌که که نابینری، به‌لام له‌ هه‌موو شویتیکدا هه‌یه و به‌ رووناک و گه‌رمیی خۆی زه‌وی رووناک و گه‌رم ده‌کات و هه‌موو خویشییه‌کان و خه‌لاته‌کانی سه‌رزه‌وی و رووباری نیل هی ئەون.

هه‌روه‌ها وتی: ئەگه‌ر ئاتوون نه‌بیت شیر ناتوانیت له‌ شه‌ودا راوبکات و مار له‌ کون و جوجک له‌ هیلکه نایه‌ته‌ ده‌روه‌ و ئەگه‌ر ئاتوون نه‌بیت خوشه‌ویستی نایه‌ته‌ کایه‌وه‌و هیچ پیاویک ناتوانی ژنی بکاته‌ هه‌وسه‌ری خۆی و هیچ مندالی له‌ سکی دایکی هه‌نگاو نایته‌ سه‌ر زه‌وی^(۱).

کاهینه‌ گه‌نجه‌که له‌ دوا‌ی ئەم وتانه‌ وتی: پاشای میسر کوری خوایه و وه‌ک باوکی به‌ ده‌سه‌لاته و له‌ ولاتی میسر و ولاته‌کانی تر که له‌ لایه‌ن میسه‌روه‌ به‌رپوه‌ ده‌بردری و پشتگیری لی‌ ده‌کری فه‌رمانه‌واپی ده‌کات.

کاتی که سه‌ربازه‌کان ئەم وته‌یه‌یان بیست شمشیر و نه‌یزه‌کانیان کوتا به‌ قه‌لغانه‌کانیان و به‌م شیوه‌یه‌ شادیی خۆیان ده‌رپری، چونکه ئەوان ته‌نها له‌م به‌شه‌ به‌باشی تیگه‌یشتبوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یانزانی گومانی تیدانییه‌ که فیرعه‌ونی میسر کوری خوایه، چونکه به‌رده‌وام وابوو و له‌ داها‌توشدا پاشای میسر کوری خوا ده‌بیت.

به‌م شیوه‌یه‌ مه‌راسیمی کردنه‌وه‌ی په‌رستگه‌ کوتایی پیهات و دواپی ئیمه به‌ری که‌وتین. مه‌به‌ستم له‌ ئیمه، پاشه‌وه‌کانی سوپا و پله‌داره‌کانه که به‌

به‌شی دوانزده‌هه‌م

خوایه‌کی نائاسایی (بو‌ میسر ییه‌کان)

په‌رستگه‌که بچووک بوو و، به‌بۆنه‌ی نه‌بوونی ماوه نه‌په‌رژان سه‌قفی بو‌ دروست بکه‌ن و هه‌ندی دار و (گلی سوور) یان بو‌ دروستکردنی بیناکه به‌کاره‌ینا. کاتی گه‌یشتینه به‌رده‌م په‌رستگه‌که و چوینه ژوره‌وه بینیمان په‌یکه‌ری خوایه‌کی تیدانییه. سه‌ربازه‌کانی پاشه‌وه زیاتر له‌ ئیمه له‌ نه‌بینینی خوا سه‌ریان سووما و به‌ یه‌کتریان ده‌گوت: ئەمه‌ چ په‌رستگه‌یه‌که، که خوی نییه؟ منیش وه‌ک سه‌ربازه‌کان پیم سه‌یربوو، چونکه تا ئەو رۆژه په‌رستگه‌ی بی خوام نه‌دیوو و هه‌موو جاری که ده‌چوومه ئەو شوینانه بتی خوایه‌که‌م ده‌دی.

(هورم هه‌ب) که هه‌ستی به‌ سه‌رسورمانی هه‌مووان کرد، وتی: ئەو خوایه‌ی که فیرعه‌ونی ئیمه ده‌په‌رستی خوایه‌کی سه‌یره که من ناتوانم پیتانی بناسیم، چونکه خوشم نازانم که ئەم خوایه‌ چۆنه. ئەم خوایه سه‌رسوریه‌ته‌ره نه‌چاوی هه‌یه و نه‌ ده‌م و نه‌سک و نه‌ ده‌ست و پی و نه‌ ده‌خوات و، شه‌راب و بی‌ره‌ش نانوشیته‌وه‌و فیرعه‌ون ده‌لیت خوی ئەو وه‌ک مرۆف نییه و نابینریت، به‌لام ئەگه‌ر ئیه‌ ده‌تانه‌ویت بیناسن ده‌توانن شتیکی بازنه‌یی وه‌ک خۆر به‌ینه به‌رچاوی خوتان.

سه‌ربازه‌کان سوورانه‌وه و سه‌یریکی خۆریان کرد و به‌نا‌ره‌زاییه‌که‌وه که‌وتنه‌ ورته‌ ورت و ئاگام لی‌ بوو ده‌یانگوت: فیرعه‌ون شیت بووه، چونکه ئەگه‌ر په‌کیک تووشی شیتی نه‌بووی خوی بی‌ چاو و ده‌م و سک و ده‌ست و پی ناپه‌رستی.

فهرماندهیی (هورم هه‌ب) به‌رئ که‌وتین.

(هورم هه‌ب) به سواری گالیسکه جه‌نگییه‌که‌ی خۆی له پیشه‌وه‌ی هیژه‌که‌دا ده‌رۆ‌بیش‌ت و له‌دوایه‌وه هه‌ندی له به‌رپرسه‌کان و دوایتر سه‌ربازه‌کان و له‌دوای ئه‌وانیشه‌وه هه‌ندیکی تر له که‌ژاوه‌دابوون. به‌لام من سواری گوێدریژتیک بووم و سندووقی داو و ده‌رمان و که‌رسته‌کانی نوژداریشم له‌گه‌ل خۆمدا هه‌لگرتبوو.

ئیمه تا کاتێ که سیبهره‌کان دريژ بوونه‌وه ریگامان پری و تنها له ناوه‌راستی رۆژدا که‌می راوه‌ستاین بۆ نان خواردن و، پاقله‌ی زه‌ردکراومان خوارد که رۆنی زه‌یتوونیان پيدا کردبوو. هه‌ندی جار چه‌ند سه‌ربازتیکي ماندوو یان په‌که‌که‌وته دواوه‌که‌وتن و له قه‌راغی ریگا که‌ داده‌نیشتن و له‌وکاته‌دا به‌رپرسه‌کان که له دواوه‌ده‌هاتن به قامچی ده‌که‌وتنه گیانیان.

جاریکیان بینیم گالیسکه‌ی جه‌نگی به‌کتیک له لیپرسراوه‌کان له به‌رده‌م سه‌ربازتیکي ماندوو راوه‌ستا، که له قه‌راغ ریگادا له‌سه‌ر پشت راکشابوو و ئه‌و به‌رپرسه له گالیسکه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌هه‌ردوو پیتی بازی دایه سه‌ر سکی سه‌ربازه‌که، به‌شپوهیک که له‌دوای ئه‌م بازدا نه‌هه‌یزه سه‌ربازه‌که به‌کسه‌ر گیانی سپارد، به‌لام که‌س ره‌خه‌نی له نه‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌ربازه‌ی که بۆ شه‌رکردنی مه‌یدانی جه‌نگ به‌کرئ ده‌گیردئ نابئ ته‌مه‌لی بکات.

کاتێ سیبهره‌کان دريژ بوونه‌وه گه‌یشته‌ینه هه‌ندی گرد، که سه‌ره‌تای هه‌ریمتیکي شاخاوی بوو و له ناکاودا بارانی تیر به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا باری و ده‌رکه‌وت که هه‌ندی له خه‌بیرییه‌کان له پشت گه‌رده‌کانه‌وه بۆسه‌یان بۆ سه‌ربازه‌کانی ئیمه داناوو. له‌به‌ر ئه‌و تیربارانه ئه‌و سه‌ربازانه‌ی خه‌ریکی گۆرانی وتن بوون، وسکت بوون، به‌لام (هورم هه‌ب) بایه‌خی به‌و تیربارانه نه‌ده‌دا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمه به‌به‌شی گرنگی سوپاکه‌وه لکابوین و سه‌ربازه‌کانی پیشه‌وه و پاشه‌وه‌کان و ناوه‌ندی له‌شکره‌که به‌یه‌که‌وه بوون.

(هورم هه‌ب) فه‌رمانی دا سه‌ربازه‌کان خیراتر برۆن و له‌وی دووربکه‌ونه‌وه

بۆئه‌وه‌ی بتوانن هه‌لمه‌ت به‌نه‌سه‌ر به‌شی گرنگی هیژی خه‌بیری و کات و وزه‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌به‌بوونی تیرهاویژه‌کانی قه‌راغ ریگا به‌فیرۆ نه‌چیت.

گالیسکه جه‌نگییه‌کانی ئیمه به‌یه‌ک هه‌لمه‌ت تیرهاویژه‌کانی له قه‌راغ ریگا دوورخسته‌وه و ئیمه به‌رده‌وام بوین له به‌ره‌وپیش چوون. له‌ته‌نیشته‌ منه‌وه به‌رپرسیکی له‌بوو که سواری گوێ دريژتیک بوو و لیپرسراوی ئازووقه‌ی سوپا بوو و له‌به‌رئه‌وه‌ی له به‌یانیه‌وه تا ئیواره له‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه ریگامان ده‌پری له‌گه‌لیدا ببوومه‌هاوری و داوی له من کرد که ئه‌گه‌ر کوژرا من هه‌ول بده‌م لاشه‌که‌ی له ناونه‌چیت و ته‌رمه‌که‌ی بگه‌یه‌مه‌ که‌س و کاره‌که‌ی که مۆمیایی بکه‌ن.

ئه‌و ده‌یگوت: خه‌بیرییه‌کان خه‌لکانیکي ئازاو بئ به‌زه‌بین و تا کاتی تاریک بوونی هه‌وا هه‌موومان ده‌کوژن. هه‌یشته‌یه‌ک له‌سه‌ر چواری رۆژ ما‌بوو که ده‌شتیکي فراوان له ناوه‌راستی گه‌رده‌کانه‌وه ده‌رکه‌وت و دیاربوو که ئه‌وی خپوه‌تگه‌ی خه‌بیرییه‌کانه و تا چاو پری ده‌کرد خپمه‌ی ره‌شی یه‌ک له‌دوای یه‌کی له‌هه‌لدرابوو. له‌به‌رده‌م خپمه‌کاندا خه‌بیرییه‌کان به‌قه‌لغان و نه‌یزه‌ی بریقه‌داره‌وه هاواریان ده‌کرد به شپوهیه‌ک که نه‌عه‌ریان له بیاباندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه و مه‌ترسی ده‌خسته‌ناو دلّه‌وه.

(هورم هه‌ب) سه‌ربازه‌کانی خۆی ریک خست و رمداره‌کانی کرده ناوه‌راسته‌وه و تیرهاویژه‌کانی له هه‌ردوولای له‌شکره‌که‌یدا جیتیگر کردو دواپی فه‌رمانی به گالیسکه جه‌نگییه‌کان دا که له‌گه‌ل فه‌رمانی من هه‌لمه‌ت به‌ن و ئیمه له‌دوای ئیوه‌وه ده‌گه‌ینه سه‌ریان. چه‌ند گالیسکه‌یه‌کی قورسیشی له‌گه‌ل خۆی هه‌یشته‌وه و پیتی وتن: به‌رده‌وام له‌گه‌ل بن و لیم دوور نه‌که‌ونه‌وه.

(هورم هه‌ب) چونکه تینگه‌بیشته سه‌ربازه‌کانی له هات و هاواری خه‌بیرییه‌کان و بریقه‌ی قه‌لغان و نه‌یزه‌کانیان ترساون، هاواری کرد: ئه‌ی پیوانی میسر و سووریا ئیوه ئه‌ی ره‌ش پیسته‌کان ئه‌ی سوپای میسر.. ترستان له‌ده‌نگی

هاواریان نه بیت چونکه هه چهنده دنگیان زل بیت هه بایه که و ناتوانی زیانتان پی بگه یه نیت و بزائن که ژماره ی سه ربازه کانی ئەوان زۆر نییه . ئەم خپوه تانه ی ده بیین جینگای ژن و منداله کانیانه و ئەو دووکه لانه نیشانه ی ئەو ده یه چیشت لی دهنن و ئەگه ر ئپوه نازایه تی بنوین ئەمشه و چیشته که یان ده خوئن و ژنه کانیان ده بیته هی ئپوه، منیش وهک تیمساحیکی برسی وام و هه زده که م شه ر هه رچی زووتر به سه رکه وتنی ئیمه کوتایی پی بیت که بتوانم شیو بخۆم.

به رله وهی (هورم هه ب) فه رمانی هیرش بردن بدات سه ربازه خه بیربه کانی به ده نگیکی گوئی که پرکه روه هیرشیان کرده سه رمان و من بینیم که ژماره ی سه ربازه کانیان له سه ربازه کانی ئیمه زیاتره . کاتی که رمدا ره کانی ئیمه ئەو سه ربازه ترسانا کانه یان دی که نزیک ده که ونه وه سه رپیکی دوا وه یان کرد و منیش وهک ئەوان ناوړیکم بۆ دوا ی خوومه وه دایه وه که بزائم له چ ریگایه که وه ده کری پیاو خوئی قوتار بکات، به لām له دوامانه وه ئەفسه ره کانی به ش قامچییه ترسانا که کانی خوئیان ده سووړانده وه که به ردیان به سه ره وه به ستبوو و شمشیره کانیان ئەدره وشایه وه و سه ربازه کانی ئیمه تیگه یشتن که ریگای راکردن نه ماوه و جگه له وه ش هه موویان ماندوو و برسی بوون و ده یانزانی که ئەگه ر رابکن سه ربازه خه بیربه کانی چالا کانه ده یانگه نی و هه موویان ده کوژن. ئەوه بوو که بیرو که ی راگردنیان گوژی و له یه کتر نزیک بوونه وه که که لینیان نه مینی و دوژمن نه توانی به نیوانیاندا تی په ریت.

کاتی له ئیمه نزیک بوونه وه تیره هاوێژه کانی ئەوان تیره کانیان هاویشته و ئەهه رچی ده نگی ووززز... ووززز... ی تیره کانیان هوره روو خپنه ربوو و مردن هه ر چرکه یه ک هه ره شه ی له مروفت ده کرد، به لām من له وه دنگانه زیاتر ده خرۆشام له به رته وه ی ئەو دیمه نه ی ده مبینی و ئەو دنگانه ی ده مبیست تا ئەو کاته گویم لی نه بوویوو و نه مدییوو.

(هورم هه ب) له م کاته دا قامچییه که ی خوئی هه لپری و داینه وانده وه و که رده نا

لی دراو یه کسه ر دوا ی ئەوه گالیسکه جه نگییه تیژره وه کانی که وتنه ری و له دوا وه ی ئەوان هه موو سه ربازه کانیان که وتنه ری و به شیوه یه ک نه عه ریان لی دده که هه ستم کرد ده نگی ئەوان له ده نگی شه رکه ره خه بیربه کانی به رزتر بوو.

من که ده مزانی سه ربازه کانی ئیمه بۆ دوو رخستنه وه ی مه ترسی له خوئیان، هاواریان ده کرد وهک ئەوان منیش که وتنه نه عه ره لیدان و له کاتی هاوارکردندا هه ستم ده کرد که ناترسیم. سه ربازه خه بیربه کانی ئەهه رچی نازابوون، به لām گالیسکه ی جه نگیان نه بوو و گالیسکه کانی ئیمه قلیشینیکی له نیوانیاندا دروست کرد که ریگای بۆ نه یزه داره کانی خوئی کرد و هه ر ئەوه نده نه یزه داره کانی هاتنه ناو که له به ره که وه ئیتر له سه ر فه رمانی (هورم هه ب) تیره هاوێژه کانی ئیمه که وتنه تیربارانی دوژمن.

له مه به دوا سه ربازه کانی دوو به ره ی شه ر تیک رژان. له دوو ره وه کلاو خوده که ی (هورم هه ب) دیار بوو که په ری درپژی (حوشتر مورغ) ی (۲) پپوه کرد بوو و به رده وام له پپشی پپشه وه ی سه ربازه کانی شه ری ده کرد. گویدرپژه که ی من له هات و هاواری مه ی دانی جه نگی تۆقی بوو و خوئی خستبووه ناوه ندی گوپه پانه که و هه رچه نده ویستم پپشی لی بگرم نه متوانی و ده مبینی سه ربازه کانی خه بیری به چه له نگییه وه ده جه نگان و کاتی ده که وتنه سه ر زه وی هه وئیان ددها به شمشیر یان نه یزه ئەسپ و سه ربازه کانیان بکوژن.

ده مروانییه هه ر لایه ک هه ر خوینم دده ی و ئەوه نده کوژراو و بریندار که وتبوون که له ژماره نه ده هاتن، له نا کاو دا سه ربازه کانی خه بیری هاواریکیان کرد و پاشه کشه یان کرد و هۆبه که ی ئەوه بوو که گالیسکه کانی ئیمه توانیبوو یان ریزه کانیان تیک بشکینن و خوئیان بگه یه ننه خیمه کانی و ئەوی ناگر تی به ریدن. خه بیربه کانی کاتی بینییان ژن و مندال و مانگا و مه ره کانیان که وتوونه ته به ر مه ترسی، بۆ رزگارکردنیان به راکردن به ره و خپوه ته کانیان ده رویشتن و هه ر ئەم کاره یان بووه هۆی له ناوچوونیان، چونکه گالیسکه کانی ئیمه به ره و ئەوان

گه پانه و سه ربازه کافمان که له دواي گالیسکه کانه وه بوون گه یشتن و خه بیریه کان له نیوان دوو تا قمی هیرش بهر قه تلوعام کران، به شپوه بهک که به و هموو نازایه تییهی که هه یانبوو شکان و نهوانهی زیندوو مانه وه له ترسی گیانیان هه له اتن. هه سه ربازیکی خه بیریه کاتج که ده کوژرا له لایهن سه ربازه کانه وه ده پشکنرا و هه چیه که به که لک با لییان ده دزی و ده ستیکیشیان لی ده کرده وه بوئه وهی دواي ته و او بوونی شه ر له خپوه تگهی میسر بیه کاند له بهردهم جیگای فه رماندهی سوپا که له که ی بکه ن.

دواي نه وهی ده رکه وت خه بیریه کان له شه ردا شکاون و توانای بهرگرییان نه ماوه درنده یی سه ربازه کانی داگرته وه و نه وهی ده جوولایه وه ده یانکوشت و ته نانه ت مییشکی مندالیان به گورز پرژ و بلاو ده کرد و مانگا و مه رومالاته کانیش له و زیانه به دوور نه بوون.

نه و کاته (هورم هه ب) نه مری کرد کو تایی به شه ر به یتری و له کوشتنی زیندوو ه کانی پاشماوهی شه ر ده ست هه لگر و ته نها به دلیل بیانگرن بو نه وهی دوايي بتوانن نه و گیراوانه به روژشن. تا کو تایی شه ر، گوئ دریژه که م هه ر بو نه ملا و نه ولا راکه راکای بو و جووته ی ده هاو یشت و من به زه حمه ت خو م له سه ر پشتی راده گرت بو نه وهی نه که وم، له و کاته دا یه کج له سه ربازه کانی ئیمه به داری نه یزه که ی خو ی کیشای به لموزی گوئدریژه که م و نارامی کرده وه و من توانیم دابه زم و سه ربازه کان که له و روژده دا بینیبوویان ولاخه که م منی زور ماندوو کردبوو له وه به دوا ناوی کوری که ریان لی نام.

له و کاته ی که سه ربازه کانی دیکه سه رقالی کو کرده وهی مانگا و مه ره کان و تالانی سه رو سامانی خه بیریه کان و ده ست به سه راگرتنی ژنه کانیان بوون، من له مه دیدانی شه ردا به هاوکاری چهند سه ربازیکی برینداره کانم تیمار ده کرد و کاتج که شه و داها ت، له رووناکیی ناگره بریسکه داره کاند برین پیچیم ده کرد که نه و ناگرانه له که نار ریگا کاند هه ل کرابوون. نه یزه و شمشیرو گورزی خه بیریه کان

هه ندی له سه ربازه کانی ئیمه ی به سه ختی زامدار کردبوو و من ده بوایه بوچاره سه ر کردنیان هه ول م بدایه و ده ست و بردم بکر دایه .

له و کاته ی برینداره کانی من له تینی نازاره کانیان ده یاننانلاندا، گوئ بیستی هاوار و ناله ی بهرز له لای خپوه تگاوه بووم که دهنگی نه و ژنانه بوو که سه ربازه کافمان له نیوان خو یاندا به شیان ده کرد و سوودیان لی وهرده گرتن. هه ندی جار من ناچار بووم پیستی سه ری برینداره که که که وتبووه سه ر چاوی بهرزی بکه مه وه و بیدوورمه وه و هه ندی جاریش ریخو له ی سه ربازیکی ترم ده خسته وه ناوسکی و ته قه لم له سکی ده دا. کاتیکیش که ده مزانی یه کیکیان ئومیدی چاک بوونه وهی نییه هه ندی تریاکی زورم ده کرده ناو ده ماریه وه و ناوی جو م ده رخوا رد ده دا که به یی هه ست کردن به نازار گیان بدات.

من ته نها سه ربازه میسر بیه کانم چاک نه ده کرده وه، به لکو برینداره خه بیریه کانیشم چاره سه رده کرد، له بهر نه وهی به زه بیم پییان ده ها ته وه، به لام له دواي نه وهی چهند بریندارتیکی سه ختم چاره سه رکرد و برینه کانیانم پیچایه وه، نه وان دهنگی نه و ژنانه یان بیست که که وتبوونه بهر ده ستدریژی سه ربازه کانی ئیمه و په رۆی برینه کانیان لی ده کرده وه که له زامه که یانم پیچابوو و دوايي به هو ی خوین به ربوون گیانیان ده رده چوو .

من له و رووه وه به زه بیم پییان ده ها ته وه که ده مزانی سه رکه وتنی سوپای میسر به سه ر نه واندا، بو له شکری میسر و فی رعه ون مایه ی شانازی نه بوو، چونکه خه بیریه کان چه کداری سه ربازی نه بوون، به لکو به عه شایر له قه لم ده دران و برسیتی وای لی کردبوون بکه ونه تالان کردن و نه وانیش وه کو دانیشتوانی تری سووریا له لایهن فی رعه ونی میسر وه پالپشتییان لی ده کرا. یه کیکی له و شتانه ی جیگه ی داخ بوو، نه وه بوو که بینیم هه موو سه ربازه کانی خه بیریه چاویان عه بیداره و من له نیوانیاندا ته نانه ت یه ک که سی چا و ساغم نه بینی و بو م ده رکه وت که نه خو شنی چا و له ناویاندا نه خو شییی کی گشتییی .

ئەو شەو سەربازەکان پشوویمان داو تەنھا پاسەوانەکان بەخەبەرمانەوه، چونکە مەترسی دەکرا ئەو بەشە خەبیریانەى هەلھاتبوون بەشەو هێریشان بەکەنە سەر. بەلام لەو شەویدا هیچ شتێ رووی نەدا و من تا بەیانى خەریکی برین پێچی بووم و بەیانى زوو (هورم هەب) لەخەو هەلسا و لەبەرئەوهى زانى تا بەیانى بەخەبەر بوومە منى بانگ کردە لای خوێ و وتى: من دوینی بینیم تۆ بەبێ چەک بەچ بێ باکیبەکەوه خۆت خستە ناوجەرگەى شەپەکەوه، بەلام دەبێ پیت بلیم ئەرکی پزیشک لەدوای شەپەوه دەست پێ دەکات و پتوبست ناکات پزیشک خوێ گیرۆدەى ئەو تیک بەربوونە بکات و لەمەو بەدوا هەرکاتى بۆ جەنگ چووین تۆ پشوو بەدە تا ئەو کاتەى شەپە کۆتایی پێ دیت و دوایی خەریکی چارەسەرى بریندارەکان بە.

من چونکە ماندوو بووم، (هورم هەب) ملوانکەیهکی زێرى داپیم و وتى: ئەمە پاداشتى ئازایەتیبەکەى دوینی و بیداریبەکەى شەو رابردووتەو ئیستا برۆ بنوو.

من هەرچەندە هیلاک بووم، بەلام هەستم نەدەکرد بتوانم بنووم، چونکە کاتى کە رووناکى رۆژ دەرکەوت مرۆف خەو لەچاوى دەزى. وتم: (هورم هەب) من دوینی تۆم بینى و سەیرم کرد بەردەوام لەپێشەوهى سەربازەکاندا شەپەکەیت و لەگەڵ ئەو شەدا کە هەموو تیرەکان بەرەوپرووی تۆ بوو، چونکە دەیانزانى تۆ فەرماندەى سوپای میسرى، بەلام هیچ تیریکت بەرنەکەوت.

(هورم هەب) وتى: لەبەرئەوهى هەلۆکەم بەردەوام بەبان سەرمەوه لە فریندایەو من لەمەترسى دەپاریزیت و هەرگیز تیر بەرمن ناکەویت و هیچ سەربازىکی دوژمن ناتوانى تیر یان شمشیر یان گورزى لەمن بوشینى، چونکە من لەوهى کە لە دیدى خەلکیدا بەپیاویکی ئازا دەبینریم هەست بە لەخۆیایى بوون ناکەم، چونکە دەزانم من ئەو ئازایە نیم کە خەلکى لى تى گەشتوووه لە باوەرپاندايه. هەرکەسێکی تریش لەجیاتى من بیت دەتوانى وەک من ئازایەتى

بنوینى. من لەبەرئەوه لەپێشەوهى سەربازەکان دەجەنگم بۆ ئەوهى سەربازە میسریبەکان لەگەڵ شەپەکاندا رابھینم، چونکە ئیستا نزیکەى چل سائە کە میسریبەکان جەنگیان نەکردوووه ئاشتیى درێژخایەن هەلسوکەوتى شەپەکانى لەبیریان بردۆتەوه و من هەرئەوهندە سەربازەکانم راھاتن و خووی جەنگیان گرت کە لەدوژمن نەترسین، ئیتروەک سەردارەکانى تری میسر لەکەژاوهدا دادەنیشم و لەدوای شەپەدا جیگگیردەبم و لەوتیوه جەنگ بەرپۆتە دەبەم.

وتم: (هورم هەب) ئاخر چۆن هەلۆبەک کە لەبان سەرتەوه لەئاسماندا دەفرى تۆ لەزىانى تیر و شمشیر و گورزەکان دەپاریزى؟

(هورم هەب) وتى: من باوەر ناکەم پارێزەرم ئەم هەلۆبە بیت، بەلکو ئەم هەلۆبە تەنھا هیمايه کە دەبھینیتەوه یادم، تا ئەو رۆژەى سەرم نەھاتووہ ناکوژریم و لەبەر ئەوہش بى مانایە من بترسیم. من دەزانم مرۆف زیاتر لەیەک جار ناکوژرئ و کەس نییە کە دووجار بمرئ و لەسەر ئەم بنچینەیه نابیت بۆ رووداویک کە تەنھا یەک جار روودەدات مرۆف هەموو تەمەنى لەمەترسیدا بەسەرببات، لەبەر ئەوهى کە لەخۆمدا رینگا بەھەراس نادم و چونکە ترسم نییە مەرگ بەسۆراغمەوه نایەت تائەو رۆژەى سەرە دەگاتە من و، لەو رۆژەدا چ ئازا بیت و چ ترسنۆک مەرگ یەخەت پێ دەگریت.

من تیگەیشتم (هورم هەب) راست دەکات و ئەو هۆبە وای کردووہ مەرگ دەستى لى گیر نەبیت، ئەوهیه کە بویره و سەربازە بەختەوہرەکان هەمیشە ئەوانەن کە شەھامەتیا نەهیه و خۆشەختیبەکەیان ئەو بەغیرەتیبەیانە، ئەو سەربازەى ئازایەتى و شەھامەتى نەبیت بەختى نییە و لەشەرى یەکەمدا دەکوژریت و ئارەزووى تالانى و ملوانکە و زێر و ژنى جوان دەباتە ژیر گلەوه.

دوایی لە (هورم هەب) جیابووومەوه و رویشتم کەمى نووستم و پيش نیوہرۆ لەخەو هەلسام و بینیم سەربازەکان خەریکی نیشان نەوه و رابواردن و نیشانەکەیان سەربازە بریندارەکانى خەبیریەکان بوو، چونکە دەیانزانى ئەو

سەربازانە چاک نابنەووە و بەکەلکی بەندەیی نایەن و ناتوانن دوایی بیانفرۆشن. ئەو روژە و شەوی دواییش سەربازەکانی ئێمە نەیانھێشت خیزانی خەبیریەکان ئاسوودە بن و هەندێ لەو ژنانە بوئەوێ گرفتاری سەربازەکان نەبن بە کەزێە (پرچە) درێژەکەیان خۆیان خنکاندبوو. شەوی سێیەم بۆنی لاشەیی سەربازە میسری و خەبیریەکان کە لە بیاباندا کەوتبوون هەوای بۆگەن کردبوو و بە زەحمەت هەناسە دەدرا و تا بەیانی نەمانتوانی لەبەر دەنگە دەنگی چەقەل و کەمتیارەکان بنووین، کە خەریکی لاشەخۆری بوون.

بە (هورم هەب) م وت: ئەگەر لەم بیابانەدا بمینینەووە هەموومان بەهۆی بۆنی لاشەیی کوژراوەکان نەخۆش دەکەوین. بۆیە ئەویش رازی بوو کە سوپاکەیی بکەوێتەپرێ و بریندارە سەختەکان بە گالیسکە بیەنە (ئورشەلیم) و وتی: لەبەرئەوێ خەبیریەکان لە کاتی هەڵهاتن خۆیەکی خۆیان بردوووە و پێی سپێردراوەکانی پشکینی ئێمە دەلێن ئەوان لەم دەورووبەردان، من دەبێ پرۆم و خۆیەکیان لێ بسەنم.

روژی دوایی ئەوێ بریندارەکانمان رهوانەیی ئورشەلیم کرد، (هورم هەب) بە چەندین گالیسکەیی تێژرەو کەوتەپرێ و منبشی لە گالیسکەکەیی خۆی سوارکرد و وتی: دەمەوێت تۆ بکەمە شەریکی خۆم لەم شەپەدا، کە ببینی چۆن لموزی پاشماوەی خەبیریەکان لە خاکدا دەگەوزینم.

کاتی کە ئێمە پاشماوەی هۆزی خەبیریەکانمان لەناکاودا دەورەدا، ئەوان خەریکی گۆزانی وتن بوون و مانگا و مەرەکانیان (کە ئێمە دەمانزانی ئەو میتگەل و رانانەیان لە جووتیارەکانی سووریا بە تالان هینابوو) پیش خۆیان داوو و دەروێشتن و ئێمە وەک تۆفان دامان بەسەرباندا و بەرلهوێ بتوانن بەرگری لە خۆیان بکەن گالیسکەکانی ئێمە گەنج و پیری خستە ژێر خۆبەووە و ئێسکەکانیان تێک شکاند و سەربازەکان هەر کەسێکیان دەست دەکەوت دیانکۆشت، بە شێوەیەک کە خەلکی لە ترسی گیانی خۆیان وازیان لە مەر و

مالا تەکەیان هینا و رایان کرد.

(هورم هەب) فەرمانی دا مانگا و مەرەکانی بیابان کۆیکەنەووە، کە پەرت و بلاو بوون و دوایی خۆی خەبیریەکانی لەزەوی هەلگرتەووە و گەراپینەووە و رێگای ئورشەلیم -مان بە هەموو هێزەکەووە گرتەبەر. (هورم هەب) لە یەکەمین شوێنی حەسانەووە خۆی خەبیریەکانی لەبەر چاوی سەربازەکان کەرت کەرت کرد و فرییدا. سەربازەکان هەستیان بە شادی کرد، چونکە دەیانزانی کە خەبیریەکان ئیتر خویان نییە و لەبەرئەوێ لە هەموو کاتی زیاتر هەژاربوونە و تا ئەو شوێنی بە بیرم بیت خۆیەکیان پەیکەرێکی لە دار دروست کراویوو کە (یەهود) یان (یەهو) یان پێ دەگوت.

کاتی من چوووە ئورشەلیمەووە، سەرم سوورما کە بۆچی هەندێکی زۆر لەو بریندارانەیی کە من تەداویم کردبوون مردبوون، ئەگەرچی دەمانزانی برینەکیان مەترسی لێ نەدەکراو چارەسەر دەکران. نەینیی ئەم بابەتەم دوایی بۆ ئاشکراوو و ئەویش بەم شێوەیەبوو کە بە پیتی فەرمانی (هورم هەب) هەموو دەستکەوتەکانی شەریان بردبوو ئورشەلیم و لەگەڵ کەنیز و بەندەکاندا فرۆشراوون و هەرچی زیتر و زیو و مسی کە لە فرۆشتنی ئەو دەستکەوتانەدا پەیدا بوو بوو بەسەر سەربازەکاندا دابەش کراو. لێپرسراوی ئازووقەیی لەشکرەکە کە لەگەڵ مندا دۆست بوو وتی: لە هەموو شەپەدا هەروا دەکرێ و سەربازەکان هاوێرێ بریندارەکانی خۆیان بە بی داودەرمان و نان و ئاو جێ دەهیتلن کە بمرن، چونکە دەزانن هەرچەندە ژمارەیان کەمتر بیت زیاتر سوود لە دەستکەوتی شەپەکە وەرەگرن و کەنیزەکانی زیاتریان بەردەکەوێت.

کۆمەلێکی زۆر لە مامەلەچیەکانی سووریا لە ئورشەلیم کۆبوونەووە و دەستکەوتەکانی شەریان دەکریبەووە و هەر کامیکیان هەندێ ژنی لەگەڵ خۆیدا هینابوو و، سەربازەکانی ئێمە زیتر و مسیان لە بری دەدا و هەندێ لەوانیان دەکرد بە هاوسەر و هەندێکی تریان بەکەنیز دەکری و ئەم زیتر و مسە دەبوو

دهستکه وتی مامه له چیبه کان.

له سبهینخ تا ئیوارو، له شهو تا بهیانی له ئورشه لیم دهنگی ته نبور و زورنا و سنج و ته پل و عوود دهات و شهراب و بیره له گۆزه کانه وه ده پڑانه ناو جامه کانه وه و سهر بازه میسر بیه کان کاته کانی خو بان به خوشگوزهرانی و خوار دنه وه ده برده سهر.

هه ندی کات له نیوان سهر بازه کاندای شه ری تر سناک روهی ده دا و کیره ده کان به سینه و سکیاندا ده چوو و گۆزه کان بهر ته و قی سهری هه ندی کدا ده که وت. له و کاته دا (هورم هه ب) که فه رمانده یان بوو چه ند که سیکی سهره و ژیر هه لواسی و له بهر نه وهی نا کوکییه که یان هه موو روژی دووباره ده بوونه وه، روژ نه بوو چه ند که سی به داره وه هه لئه واسرین. سهر بازه کان له گه لئه وه شدا که ده یانبینی هاروی شه رانییه کان یان هه لئه واسرین ته می نه ده بوون، چونکه هه تا ئه و کاته ی له جیهاندا شهراب و زهر و پاره و ژن هه بی و، هه ندی له سهر خوشه کان له سهر ئه و زهر و پاره و ژنه دژایه تیی به کتر بکه ن و به شه ربین، کوشتا ر به رده وام ده بیت و بکوژه کان له سیداره ده درین. ئه و شتانه ی سهر بازه کان له تالانیدا ده ستیان که وتبوو و که میش نه بوو، هه موویان له جیتی کرینی شهراب یان که نیز خه رج کرد و بهر پر سه میسر بیه کانیش وه ک سهر بازه کان به شه که ی خو بان له شهراب و ژندا سهر ف کرد.

ئه و که سانه ی له خیزان و نازیزه کانی خو بان دوور که وتبوونه وه و له و ماوه یه دا سهر گهر می شه ربیون له م روژانه دا که کاتی پشودان بوو، بو به سه ریر دنی کاته کان یان هه و لئیان ده دا سوود له هه موو ده رفه تیک و هه موو هه یه ک وه ربگر ن بوئه وهی که می دلئ خو بان شاد بکه ن. له نیوان لیپر سراوه کانی سوپادا ته نها (هورم هه ب) ی فه رمانده سهر نجی نه ده دایه ژنه کان و من له م خو را گرتنه ی ئه و سهر سام بووم، چونکه (هورم هه ب) کورپکی جوان و گه نج بوو و ده ی توانی حه زی له هه ر ژنیک بیت بیکاته هاسه ری خو ی، به لام ئه و پیاوه له و خه یاله دا نه بوو.

(هورم هه ب) له و ده ستکه وت و کوپلانه هیچی هه لئه گرت، به لام له جیاتی ئه وه سوودی له مامه له چیبه کان وه رگرت. به م شتیه یه ی که کاتی مامه له که یان کو تایی پی هات و ده یانویست ئه و مال و کوپلانه ی کر یبوویان هه لی بگر ن و برۆن، (هورم هه ب) وتی: هه ر بازگانی ده بی له سه دا ده ی به های گشتی ئه و شتانه ی کر یبه تی له بری مافی پاراستنی ئاسایشیان بیداته من. هه روه ها وتی: له هه موو ئه و کاتانه ی که ئیوه سهر گهر می مامه له بوون هیچ که سی له سهر باز و دانیش تووانی ئه م شاره نه یانویراوه ده ستر پیژی بکه نه سهر داراییه کانتان. چونکه من شه وو روژ ناگاداریوم که که س سامان و کوپله و کانزای ئیوه نه دزی و ئه گه ر من نه بوو مایه ئیوه نه ک هه ر نه تانده توانی دارایی و کوپله و کانزاکانتان لیتره بیه ن، به لکو ئه م سهر بازه سهر خوش و خوینمژانه خودی ئیوه شی ده کوشت.

ئه م وته یه ی (هورم هه ب) راست بوو، ئه و به جو رتیک هیمنی پاراستبوو که یه ک حه لقه مسیش له مامه له چیبه کان نه دز رابوو. مامه له چیبه کان که بینیان ئه گه ر به ره زامه ندییه وه (له سه دا ده ی) داراییه که یان نه دن له وه یه هه موو شتیکیان له کیس بچی. باجه که یان دا به (هورم هه ب) و مال و گیانیان به سه لامه تی له ئورشه لیم به ده ر برد و منیش که به بو نه ی کو تایی هاتنی شه ره که کارم نه ما بوو چومه لای (هورم هه ب) که خو احافیزی لی بکه م و بگه ریمه وه بو ئه زمیر.

له کاتی خو احافیزیدا (هورم هه ب) به منی وت: دوینتی په یکی به کاغه زتیک (پاپیروس) له لایه ن فیرعه ونه وه هاتووه و، فیرعه ون له م نامه یه دا سهر زه نشتی من ده کات که بوچی خوین ریژیم کردووه و خه بیریه کانم کوشتووه. من ده مه ویت به فیرعه ون بلیم ئه وهی که سرود بو خوا یه که ی خو ی ده لیت و واده زانی که ده توانی میسر و سووریا به ناشتیخوازی و خوشه ویستی و سوژی چونیه کی بهر پیوه بیات، هیشتا دیه نی هه لمه ت بردنی هۆزه کانی خه بیری نه بینیه که په لاماری شار و گونده کان ده دن و ئه گه ر ده دیدی چۆن ئه م هۆزانه هیرش ده که نه

سەر ئەو شارانە و پیاو و ژن و مندال دەکوژن و ژنەکانیان بەو پەپەری سووکیبەو
 بەدیل دەگرن و دوایی دەیانکەنە کەنیز کە بیفرۆشن، ئەوسا دەیزانی کە ناتوانی
 زەوی بە ناشتیخوازی و خوشەویستی و سۆزەو بە پێوەبیات. چونکە رووی
 نەداوێ بە کەتێ هێز و پێویستی کوشتن و تالانی هەبووی و کەلکی لێ
 وەرەگرتی. تەنھا لە یەک باردا پیاویکی بەهێز، کە دەتوانی خەلکی بکوژیت
 و سامان و دارایی و ژنەکانیان داگیربکات، دەسەلاتە کە بە کارناهییت،
 ئەویش لەو کاتەدا بە پێویستی بە دارایی و ژنی جوان نەبیت. من ئیستا
 سەربازەکانی خۆم دەگەرێنمەو بە میسر و دلنیام فیڕعەون دەلێت سەربازەکان
 روخسەت بدە، بەلام من ئیزنیان نادەم، چونکە لە سەرتاسەری میسر دا تەنھا
 یەک سوپای جەنگ دیدە و تا قی کرەو هەیه، ئەویش لەشکرە کە ی منە.

وتم: (هورم هەب) ئایا وابیردە کە یتهووە کە میسر پێویستی بە سوپایە؟
 چونکە میسر ئەو نەوێ بەهێز و دەوڵە مەندە کە دوژمنی نییە کە ناچار بێت
 سوپایە کە ئەزموون دیدە و کارامە ی بۆ رابگریت.

(هورم هەب) وتی: ولاتیکی وەکو میسر کە دەیان پاشای سووریا لە ژێر
 پاراستنی ئەودان، پێویستی بە هێزێک هەیه کە لە نیوان دەسەلاتدارەکانیدا
 ناشتی بچەسپێنێ و من لەم ماوەیەدا بیستوومە پاشای ولاتی (ئامورۆ) لە
 سووریا خەیاڵی یاخی بوونی هەیه.

وتم: نا.. من ئەم پاشایە دەناسم، لەبەرئەوێ لە رابردوودا ددانەکانیم چاک
 کردۆتەووە ئەو کە نێزە جوانە کە ی منی بینی و دلێ کە و تەسەری و منیش
 پیشکەشم کرد و خۆم بێ ژن مامەو.

(هورم هەب) وتی: سینۆهه ئایا تۆ ئامادە ی هاوکاریم بکەیت، واتە
 سەفەرێکی گەورەم بۆ بکە ی و لە جیاتی ئەو هەرچەندە زێرت دەوی دەتەدمی.

وتم: بۆچی دەتەوی سەفەرت بۆ بکەم؟

(هورم هەب) وتی: تۆ پیاویکی پزیشکی و ئازادی، دەتوانی بۆ هەموو

جیگایە ک بچی و لەبەرئەوێ پزیشکی هەموو باوەرت پێ دەکەن و من دەزانم
 کە لە ولاتی هاتی و بابل ریزیکی زۆر لە پزیشکە میسرێبەکان دەگرن. من
 لەبەرئەوێ فەرماندە ی سوپای میسر دەبێ بزانی چەکی جەنگی گەلانی تر
 بە تاییەتی هاتیبەکان و بابلیبەکان چۆنە. لەمەر چەکە جەنگیەکانی هاتی و
 بابل هەوایی ترسناکم پێگەیشتوو و لەوانە بیستوومە کە (هاتی) یەکان نەیزە و
 شمشیرەکانیان لە کازایەکی رەش دروست دەکەن کە ناوی (ئاسنە) و کەس
 نازانیت کە ئەوان ئەم کازایەیان لە کوێ دەست کەوتوو، بەلام لە شمشیر و
 نەیزەکانیان ترسینەرتر گالیسکە جەنگیەکانیانە و بیستوومە کە ئەوان
 گالیسکە جەنگیەکانیشیان لەم کازا رەشە دروست دەکەن و ئەو نەوێ ئەم
 گالیسکانە بەهێز کە کاتی بەر گالیسکە مسییبەکانی ئیمە دەکەون وەک دار
 تێکیان دەشکێنن و بۆ وەرگرتنی زانیاری لەمەر ئەم کازایە و چەکی ولاتانی تر
 و گالیسکەکانیان کەسی تر نییە لە تۆ شیاوتر بێت. لەبەرئەوێ تۆ پزیشکی و بۆ
 هەموو جیگایە ک دەچیت و لەو رووێ کە زمانی نێو دەوڵەتی بابلی دەزانی،
 دەتوانی لە گەل هەموو کەسیکدا قسەبکە ی و کەس هەست ناکات کە تۆ
 جاسوسی سەربازیت، چونکە کەس لەو باوەردا نییە کە پزیشکی لە کاروباری
 سەربازیدا زانیاری هەبیت. جگە لەمانەش تۆ پیاویکی هوشیار و ژیری و
 دەزانی چ جۆرە زانیاری بە بۆمن سوودمەندە و خەلکانی تر بێ هەست و نەفامن
 و کاتی کە فیڕعەون بۆ کوژدەوێ زانیاری دەیاننێرتە شوینی تەنھا لەمەر
 ریشی پاشای بابل و ژنەکانی ئەو زانیاری بۆ فیڕعەون دەنێرن، بەلام تۆ دەتوانی
 لە ولاتانی تر زانیاری کوژکەیتەووە کە چەند سەربازیان هەیه و چەکی
 سەربازەکانیان چییە و ئاسن چ شتی کە و چۆن دەست دەکەوێت و ئایا دروست
 دەکریت یان وەک مس لە ژێر زەوی دەست دەکەوێت و، تۆ دەتوانی تیبگە ی کە
 توانای جەنگی ئەو گەلانی چەندەو دوا ی دەستکەوتنی ئەو زانیارییانە لە میسر
 بپێتەووە میسر بۆ لای من و ئەوێ دەزانی پێمی بلێی.

وتم: (هورم هەب) من ئیتر ناگەرێمەو بە میسر.

(هورم هه ب) وتی: تۆ له ههله دايت، ئەو كەسهی كه ئاوی نیل بخواته وه ناتوانی دڵ له میسر ههلبكه نۆ و ئەم وتهیهی تۆ له گوئی مندا وهك گیزه گیزی میس بی بایه خه، چونكه به دلتیاییه وه ده زانم كه رۆژی دهگه پیتته وه میسر و من و ابیرده كه مه وه كه ئەگه ر تۆ به پیتنیاره كهی من رازی بیت و له باره ی پاشاكان و له شکر و چهك و مه شقه كانی سه ربازی ولاتانی تر زانیاریم بۆ كوئكه یته وه من له و كار هت كه لكیكی زۆر وه رده گرم. چونكه من ئومیده وارم كه له داها تودا بتوانم له م زانیاریانه بۆ فراوان كردنی ولاتی میسر و ملکه چ كردنی پاشاكانی تر سوود وه ربگرم. ئەمڕۆ میسر به ئەو پله و پایه یه ی شیاویتی نه گه یشتوه، له بهرئه وهی گه لی میسر هه لئارده ترینی گه لانی جیهانه و خواجه كان له بهرئه وه گه لی میسر یان له گه لانی دیکه ی جیهان له پیتتر داناوه كه بینه فه رمانه وای ئەوانی تر. به لām میسر یه كان له بهر ته مه لئی نایانه ویت له م تایبه تمه ندییه سوود وه ربگرن و فیرعه ونی ئیمه له جیاتی ئەوهی بۆ ولاتانی تر له شکر کیشی بکات به هۆی دوودلی و تهلقینی خواجه کی نادیار باس له ئاشتی و خوشه ویستی هاوړه گه زایه تی ده کات.

کاتێ که (هورم هه ب) ئەم قسانه ی ده کرد من به وردی لیتیم دهروانی و ههستم کرد له بهرچاوم گه و ره بووه، چونکه هه تا یه کیك خاوه ن ئاماده ییه کی وا گه و ره نه بیت نابیتته خاوه ن ئەم بیس و بۆچوونه وه هه موو شتیکی ئیمه له دایکبووی بیرورامانه و ئەو که سه ی ئەندیشه یه کی گه و ره ی هه یه و ئاماده بیت هزره که ی خۆی دابه زینیتته سه ر قۆناغی جیبه جی کردن، پیاویکی گه و ره یه .

ئوه بوو که پیم گوت: (هورم هه ب) تا ئەمڕۆ من تۆم ته نها به پیاویکی جهنگی لیها توه ده زانی و له و باوهره دانه بووم توانای به رتیه بردنی ولاتیشته هه بیت، به لām ئیستا توانایه کی وا له تودا ده بینم که له وه یه له فیرعه وندا نه بیت.

(هورم هه ب) وتی: ئایا ئاماده ی من به گه و ره ی خۆت بزانی و پیتسهاته کانی ژبانی خۆت به پیتسهاته کانی منه وه به ستیتته وه؟

وتم: به لۆ ئاماده م...

(هورم هه ب) وتی: (سینۆهه) تۆ له ئیستا به دواوه له ولاته کانی تر ده بیته چاو و گوئی من و به هۆی تۆوه من له بارو دۆخی هه ریمه بیانییه کان ئاگادارده م و ئەگه ر من سه رکه و توه بووم و گه یشتمه پله ی به رزتر تۆ له و به خته وه ری و سه رکه و تنه ی من شه ریک ده بیت و ئەگه ریش ده سته که وتی گه و ره م نه بوو و به پیتچه وانه وه دابه زیم، تۆ هه یچ زیانیك ناکه یته. چونکه وهك پیتشوو پزیشکیته و ده توانی به و پیتشه یه زێر و پا ره په یدا بکه ی و گه و ره یی من و به نده یی تۆ له وه یه بۆ تۆ قازانجی هه بیت، به لām زه ره ری نییه .

دوای ئەوه (هورم هه ب) زێرکی زۆری داپیم که زۆر له وه زیاتر بوو که من چاوه پروانی بووم و کۆمه لۆ سه ربازی راسپارد که مبه نه وه بۆ ئەزمیر بۆته وه ی که س له ریتگادا زێره کانم به تالان نه بات.

کاتێ گه یشتمه ئەزمیر زێره کانم دا به چند کۆمپانیایه ک و له جیاتی ئەوه له وحه ی خاکی رۆسم (گلی سوور) وه رگرت که له ئاگردا گه رم کرابوو و له سه ر ئەو له و حانه چهن دیتی ئەو زێره ی له سه ر نووسرابوو که دابووم به هه ربه که له و کۆمپانیایانه و جگه له خۆم که سیکی تر نه یده توانی ئەو زێره له ولاتی بابل یان ولاتی (هاتی) یه کان وه ربگرت و له بهرئه وه ئەگه ر دزه کان له ریتگادا ئەو له و حانه یان لێ بسه ندما یه هه یچ نرخیکی بۆته وان نه بوو و منیش زه ره رم نه ده کرد چونکه ده متوانی بگه ریمه وه و له وحه ی تر له و کۆمپانیایانه وه ربگرم.

من له و باوهره دام که یه کیك له سووده گه و ره کانی ئەم سه رده مه ی ئیمه له چاو سه رده مه کانی وه حشیتی ئەوه یه که ئیمه ده توانین زێرکی زۆر له گه ل خۆماندا هه لبرگین له شپوه ی له وحه یه کی گلی سوورو، ناچار نه بین زێره کانه مان به کۆله وه بگرین که مه نجه لێ ته ماحی دزه کان به یینیتته جۆش و ئەوه ی هه مانه و به گشتی به ری ره نجی هه موو ته مه نمانه لیمانی بستین.

۱- لیره دا مه به ست خوا ی تاک و ته نها و نه بینراوه و میژوو ده ری ده خات که ئەم فیرعه ونه بۆ

به زده بووه، چونکه له ته وای پهرستگاکاندا مانگا و مه ری قوربانیمان لێ
ده نا.

هموو شتی بهرده و امیتی ئاسایی خۆی هه بوو، واته دهوله مهنده کان سال به
سال زهنگینتر و هه ژاره کان سال به سال هه ژارتر ده بوون، چونکه خواجه کان و ایان
دانا بوو که هه موو سالی سامانی دهوله مهنده کان زیاد بکات و هه ژاران دوا ی
هاتنی هه ر سالیکی نوێ خۆیان له سالی رابردو کهم ده رانه تر ببینه وه.

من له و باوه رده ام که له و کاته دا خواجه کانیش وه ک زهنگینه کان و کاهینه کان
له ش ساغ و قه له و بوون و روژگاریان به خوشتی ده برده سه ر، چونکه کاتیکی
ناشتی بالی به سه ر زه ویدا بکیشیت، کاری خواجه کان که متر ده بیت و ده توان
کاتیکی زیاتر خۆیان به پشوودان و خوشتیه وه خه ریک بکه ن.

ئه مرۆ من خه م بو ئه و روژگاره ناخۆم، چونکه خه م خواردن و خوژگه خواستن
کاری پیاویکی ژیر و دنیا دیته نییه و به حسرت کیشان مرۆف ناتوانی دۆخی
رابردو بگه رپنیتته وه، به تایبه ت ئه گه ر ئه و شتانه توانای بو رابردو گه رانه وه ی
نه بیت، چونکه که س ناتوانیت ته مه نی گه نجیتی بگه رپنیتته وه.

پیش ئه وه ی سه فه ره که م ده ست پێ بکه م وه ک باس م کرد، گه رانه وه ئه زمیر و
(کاپتا) که منی بینی به را کردن به ره ولام هات و فرمی سک له تاکه چاوه که یه وه
هاته خوار ی و وتی: ئه مرۆ پیرۆزترین روژه کانی ته مه نی منه که ده بینم تو
گه راویتته وه بو مال. من وام ده زانی تو له شه ردا کوژراوی و من جاریکی تر تو
نابینه وه و به په رو ش بووم که لاشه ی تو چی لێ دیت و کێ مۆمیایی ده کات،
به لام به خو م ده گوت له به ره ئه وه ی تو مردوویت هه موو ده وله مهنديه که ی تو له
کو مپانیای کانی که شتیوانی به من ده پریت. ئه مرۆ که گه راویتته وه له هاتنه وه ت
خو شحالم، چونکه به بی تو ئه گه رچی ده وله مهنده بووم به لام وه ک مه ریک
ده بووم که خاوه نه که ی خۆی ون کردی و ئیستا وه ک مه ریکی خاوه ندارم لێ
هاتوه. له و کاته ی تو لیره نه بووی، من زیاتر له و کاتانه ی که خو ت لیره بووی

بهشی سیانزهیه م

سه فه ره درێژ خایه نه که م

ئیس تا به ر له وه ی باسی ئه و شتانه بکه م که له ولاتانی ده ره وه دا بینیم،
حه زده که م ئه وه بزانی که ما وه ی ئه م سه فه ره درێژ خایه نه ی من به یه کیک له
خو شترین روژگاره کانی ته مه نم له قه له م ده دریت و ده زانم که چی تر ئه و روژگاره
نابینه وه. چونکه له و کاته دا جحیل و به هیز بووم و خو ر له به ر چاوم رو شناییه کی
زیاتری هه بوو و زیاتر هه ستم به فینکایی نه سیم ده کرد و ژنه کان جوانتر ده هاتنه
به رچاوم. خو ر و نه سیم و ژنه کان ناگۆردین، به لام مرۆف له سه رده می
به سالا چوو ییدا ئه وان به شیه یه کی تر ده بین.

ئه و کاته ی من ده ستم به سه فه ر کرد، دنیا چل سال بو له ناشتیدا ده ژیا و له
هه موو شوینی کاروانه کان به ئازادی هاتو چۆیان ده کرد و که شتییه کان له رووبار و
ده ریاکان به بی مه ترسیی چه ته ده رباییه کان، هاتو چۆیان ده کرد. له و ولاتانه دا
جووتیاره کان به هۆی به رده وام بوونی ئارامی، به رو بوومیکی زۆریان له
کیلگه کاندای ده ست ده که وت و ته سلیمی خاوه ن زه وییه کانیا ن ده کرد و له هه موو
شوینی (نیل) ئاسمان، له جیاتی (نیل) ی سه ر زه ویی میسر، باخ و
کیلگه کانی تیرئا و ده کرد.

مانگا و مه ره کان له نا و له وه رگا کاندای ده له وه ران و شوانه کان پالیان به داری
به رزه وه ده دا بو ئه وه ی شمشال بو مه ره کانیا ن بژهن و ئه وانیش به وردی گوئیان بو
ده گرت. له داره میوه داره کان به رو بوومیکی زۆر ده ست ده که وت و ئه و دارانه له
ژیر باری میوه ی زۆر دا چه میبو نه وه. له سه ر هه موو پهرستگه کاندای دوو که لێ درێژ

دزیم لی نه ده کردی و زور هه ولندا مالله کهت بی عیب بمیتیتته وه و داراییه کهت پهرت و بلاو نه بیت، بۆیه ئیستا که گه راویته وه ده بینی وهک پیش رویشنتت خانووه کهت ریگه و پیکه.

دوایی ئاوی هیئاو قاچی شوشتم و ئاوی به ده موچاومدا کردو له گه لئ ئه وه شدا ههر قسه ی ده کرد. من پیم گوت: ئه وه ندده قسه مه که و له جیاتی ئه مانه برۆ کهل و په لی سه فهرم بۆ ئاماده بکه چونکه به ته مای سه فهرتیکی درپژخایه نم.

(کاپتا) که بیستی به ته مای سه فهرم که وته وه گریان و سه رزه نشتی خوایه کانی کرد که بۆچی هیئاویانه ته سه ر ئه م دنیا یه و ده یگوت: نازانم بۆ من وا دروست بوومه که هه رگیز بۆ ما وه یه کی درپژ به خته وه ری به خۆمه وه نه بینم. ئاخه ر من زور هه ولم داوه بۆ ئه وه ی خۆم به م شیه وه یه قه لئ وه بکه م و ئیستا له به رئه وه ی تۆ ده ته وی ئه م ژبانه خۆشه به جی به یلی و برۆی من ناچارم له گه لندا بیم و له ریگا له ر و لاواز ده به وه.

وتم: تۆ مه جبوور نیت له گه لئ مندا بییت و ده توانی لیره بمیتیتته وه.

(کاپتا) وتی: ئه گه ر سه فهره کهت یه ک دوو مانگی پین بجوایه لیره ده مامه وه، به للام له به رئه وه ی سه فهره کهت درپژه ده کیشیت، ناچارم له گه لندا به ری بکه وم چونکه ئه گه ر من نه یه م و رینوما ییت نه که م تۆ وه ک گۆلکیک و ای که دز ده ست و قاچی به ستبیتته وه و خستبیتتیه سه رشانی که بیبات و گۆلکه که ش توانای به رگری نه بیت، یان وه ک یه کیک و ای که چاویان به ستبیتته وه و توانای ریگای نه بیت و هه ر هه نگاوی بنیت بکه ویت و ئه گه ر من له گه لئ تۆدا نه بم هه موو که سی ئه وه ندده ی بتوانی زی و پاره و شتی ترت لی ده دزی، به للام ئه گه ر به س من له گه لندا بم به ته نها من دزیت لی ده که م و دزینه که ی من، که یه ک که سم له هی دزه کانی تر باشتره له به رئه وه ی خه لکی کاتی که دزی له تۆ ده که ن ره چاوی هیچ شتییک ناکه ن. به للام من به ریژه ی چه ندیتی ده ولله مه ندیه کهت دزیت لی ده که م و هه میشه به شه زۆره که ی

داراییه کهت بۆ خۆت به جی ده هیلم. ئایا باشتر نییه لیره له ئه زمیر له مالی خۆماندا بمینینه وه و خواردنی خۆش بخۆین و که لک له زی و پاره که ی خۆمان وه ریگرین و خۆمان تووشی زه حمه ت و ماندویتی سه فهر نه که یین.

کاپتا به هۆی به سه رچوونی کاته وه به شیه وه یه ک بی شه رم ببوو که و ای ده زانی له گه لئ مندا هاو پشکه و باسی (خانووه که مان) و (خواردنه که مان) و (زی و پاره کافانان) ی ده کرد و من بۆ ئه وه ی به بیی به ییمه وه که ئه و به ندده ی منه، نه ک شه ریکه به شی داراییه که م و، هه روه ها له به رئه وه ش که گریانه که ی هۆیه کی راسته قینه ی هه بیت، گۆچانه که م به رز کرده وه و چه ند دارتیکی به هیتم به پشت و ناوشانیدا کوتا و وتم: (کاپتا)، تۆ له سه ر ئه م چا و چنۆکییه ی بۆ دزی کردن هه ته روژی دیت له سیداره ت ده دن و ده بینم چۆن سه ره و ژیر هه لئنده واسن.

(کاپتا) هه ر چۆنی بیت رازی بوو که مل به م سه فهره بدات و کهل و په لی سه فهرمان پیچایه وه و که وتینه ری.

ئه گه ر (کاپتا) م له گه لئ نه بوایه من له ریگای ده ریاوه خۆم ده گه یانده لوینان، به للام (کاپتا) وتی: ئه گه ر بمکوژی له وه باشتره که سواری که شتیم بکه ی. خۆم سواری که ژاویه ک بووم و گوئی درپژیکم بۆ (کاپتا) کری، به للام له به ر ئه وه ی کاپتا به شی دواده ی له شی برینتیکی پتوه بوو حه زی به سواری بوون نه بوو و هه ندی له ریگا که ی به پین بری و ده یوت پیاده ره وی له سواری بوونی گویدرپژ باشتره.

کاتی گه یشتینه لوینان، له وی داری به رزی (سه در) م بینی و ئه و دارانه ئه وه ندده به رزیوون که ئه گه ر وه سفی بکه م که س له میسر دا باوه رم پین ناکات و هه ر له به رئه وه ش واز له باس کردنی ده ییم. له و دارستانانه داره (سه در) هکان بۆنیکی خۆشیان لی ده هات و جوگه له ی ئاوی زولال به دارستانه که دا ده رویشت و من به خۆم ده گوت له ناوچه یه ک که ئه وه ندده بۆن خۆش و رازاوه بیت که س به دبه خت نییه. تا گه یشتینه جیگایه ک که به ندده کان خه ریکی برینه وه ی قه دی داره (سه در) هکان بوون و ده یانخسته سه رشانیان و له ریگا شاخاوییه کانه وه

دهیانهیتنایه خوارهوه تا دهگه‌یشتنه کهناری دهریا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و‌پوه به کهشتی باری بکه‌ن.

کاتیک که ئەندامه برینداره‌کانی له‌شی به‌نده‌کانم بینی و روانیم می‌ش تییداوه، تیگه‌یشتم که له‌و ولاته جوان و سه‌وزه‌شدا خه‌لکانی چاره‌په‌ش زۆر هه‌ن. دوایی له‌ لوبنان دهرچووین و ریگای ولاتی (میتانی) مان‌گرت‌به‌ر. له‌ میتانی، کاپتا زۆر هه‌ستی به‌شادی کرد، چونکه له‌و رۆژه‌وه که هه‌نگاو مان‌نایه ئه‌و ولاته، خه‌لکه‌که‌ی به‌گه‌رمی پیش‌سوزاییان لێ کردین و له‌به‌رئ‌وه‌ی که ده‌یانزانی (کاپتا) به‌نده‌ی منه خواردن خۆشیان ده‌داپیتی و، کاپتا ده‌یگوت: واباشه هه‌رگیز له‌م ولاته نه‌رۆین و هه‌ر لیره‌ ب‌م‌ینینه‌وه. به‌لام من که بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری سه‌ربازی هاتبووم نه‌مده‌توانی له‌وئ ب‌م‌ینمه‌وه و ده‌بووایه دوای وهرگرتنی زانیاری، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌ره‌و ولاتی بابل بچووایه.

له (میتانی) ئه‌و شته‌ی له‌ هه‌مووی زیاتر سه‌رنجی راکیشاین، جوانیی ژنه‌کانیان بوو و هه‌موویان بالابه‌رز و به‌ه‌یز و قه‌شه‌نگ بوون و هه‌ر ئه‌وه‌نده زانیان که من پزیشکیکی میسریم، هاتنه‌ لام و گله‌بیان له‌ سارد و سپری می‌رده‌کانیان ده‌کرد و ده‌یانگوت: پیاوه‌کانمان ناتوان هه‌موو شه‌وی له‌گه‌لماندا کۆبینه‌وه و ئه‌م بابته‌ ده‌بیته‌ هۆی دل‌ره‌نجانی ئیمه.

من بینیم پیستی له‌شی ئه‌و ژنانه ئه‌وه‌نده سپیه که هاتوچۆی خوینی ناو ده‌ماره‌کانیان به‌ رهنگیکی شین له‌ ژیر پیستیانه‌وه دیاربوو. پزیشکه‌کانی میسر له‌ کۆنه‌وه بۆ چاره‌سه‌رکردنی دیارده‌ی که‌م توانایی جووت بوون به‌ناوبانگ بوون و له‌ هیچ ولاتیک به‌ ئەندازه‌ی میسر له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دیارده‌یه‌ شاره‌زا نه‌بوون و من هه‌موو جارێ که ده‌رمانیکم بۆ یه‌کیک له‌و ژنانه‌ ده‌برپیه‌وه، که دهرخواردی می‌رده‌که‌ی بدات. ده‌مزانی که ئاکامیکه‌ی باشی هه‌بووه و ژنه‌که‌ی دوای چهند رۆژی ده‌هاته‌ لام و سوپاسی ده‌کردم و ده‌یگوت: ئیستا وه‌زعی می‌رده‌که‌م باشه و هه‌موو شه‌وی دیته‌لام. به‌لام ناتوانم ب‌ل‌یم که له‌دوای ئه‌وه‌ی ده‌رمانه‌که‌م

ده‌دا به‌و ژنانه، ئه‌وان دهرخواردی می‌رده‌کانی خۆیانیان ده‌دا، یان ده‌یاندایه خۆشه‌ویسته نه‌ینیه‌که‌ی خۆیان. چونکه له‌ (میتانی) ژنه‌کان و راهاتبوون که جگه له‌می‌رده‌کانی خۆیان، له‌گه‌ل پیاویکی تریشدا په‌یوه‌ندیان هه‌بیته.

من سه‌رنج‌م دا ئه‌گه‌ر چی ژنه‌کانیان که‌له‌گه‌تن، به‌لام به‌ ده‌گه‌من مندالیان هه‌یه و تیگه‌یشتم که خواجه‌کان له‌ گه‌لی (میتانی) توورهن، چونکه کاتیک مندال له‌ دایک نه‌بوو به‌شیکه‌ی زۆری خه‌لکی بریتی ده‌بیته له‌ پیره‌می‌رد و پیره‌ژنه‌کان و ئه‌و گه‌له له‌ ناو ده‌چیت. ئه‌گه‌ر چی چاک‌کردنه‌وه‌ی گرفتی سارد و سپری پیاوه‌کان به‌را‌ده‌یه‌کی زۆر بووه هۆی دهرکردنی ناوبانگم، به‌لام چاره‌سه‌رکردنی یه‌کیک له‌ ده‌وله‌م‌نده به‌سال‌اچوو‌ه‌کانی (میتانی)، سه‌رکه‌وتنه‌که‌می به‌ته‌واوی گه‌یانده‌ لوتکه.

ئو پیاوه پیره‌می‌ردیکه‌ی زه‌نگین بوو که به‌ ده‌ست سه‌رئیشه‌وه ده‌ینالاند و ده‌یوت به‌رده‌وام له‌ گوێچکه‌مدا گویم له‌ ده‌نگیکه‌ که وه‌ک گرمی هه‌وره‌ بروسکه وایه و ده‌یگوت: چوومه‌ته‌ لای هه‌موو پزیشکه‌کانی (میتانی)، به‌لام نه‌یان‌توانیوه چاکم بکه‌نه‌وه.

رۆژتیکیان پیم‌وت که بیته‌ ماله‌وه بۆئ‌وه‌ی له‌وئ بروانه‌ سه‌ری و دوای هاتنی، دام نیشانده‌ و به‌ په‌نجه‌ ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه‌ جیا‌جیا‌کانی سه‌ری و ده‌یگوت هیچ جیگایه‌کی نایه‌شیت. دوایی چه‌کوشم به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و به‌ه‌یو‌اشی ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه‌کانی سه‌ری. له‌ ناکاودا هاوارتکی کرد و بوورایه‌وه و تیگه‌یشتم که عه‌یه‌که‌ی سه‌ری له‌و خاله‌ دایه، که چه‌کوشه‌که‌ی لێ که‌وتوووه و ئه‌و جیگایه‌م نیشانه‌ کرد و دوایی به‌ پزیشکه‌کانی (میتانی) م‌گوت: به‌ته‌مام سه‌ری ئه‌و پیاوه‌ نه‌شته‌رگه‌ری بکه‌م.

ئه‌وان گوتیان: ئه‌گه‌ر سه‌ری کون بکه‌ی ده‌مریت.

وتم: منیش به‌ل‌ین ناده‌م که چاکه‌ بکه‌مه‌وه من ده‌ل‌یم ئه‌گه‌ر سه‌ری نه‌شته‌رگه‌ری نه‌که‌ین و غوده‌که له‌سه‌ریدا ب‌م‌ینیتنه‌وه، ب‌یگومان ده‌مریت.

پزیشکه‌کانی ئه‌وئ بوونی غوده‌یان له ناو سه‌ری پیاوه‌که نه‌سه‌ماند. دوایی له‌گه‌ل خودی نه‌خۆشه‌که دانیشتم و قسه‌م کرد و ئه‌و وتی: به‌م تازاره‌ی سه‌رمه‌وه من هه‌موو رۆژێ ده‌جار ده‌مرم و ئه‌گه‌ر سه‌رم کون بکه‌ی و به‌یه‌کجاری به‌رم رزگارم ده‌بیته‌.

رۆژتیکمان بۆ نه‌شته‌رگه‌رییه‌که دیاری کرد و بریارمان وابوو هه‌ندی له پزیشکه‌کان بین و نه‌شته‌رگه‌رییه‌که ببین، به‌مه‌رجی ده‌ست له‌کاره‌که وهر نه‌ده‌ن. خۆم و نه‌خۆشه‌که‌م خاوتین کرده‌وه هه‌ندی زیوم په‌یدا کرد، که له‌دوای هه‌لگرتنی ئیسکی سه‌ر له‌جیتی ئیسکه‌که دای بنیم. دوایی تریاکم کرده‌ده‌ماری نه‌خۆشه‌که‌وه که هه‌ست به‌تازار نه‌کات و ئه‌و خاله‌ی ده‌مزانی غوده‌که‌ی تیدایه ئیسکه‌که‌یم دوای لابردنی پیستی سه‌ری هه‌لگرت و، میشکی ده‌رکه‌وت.

نه‌خۆشه‌که‌هه‌یچ هه‌ستی به‌تازار نه‌ده‌کرد و ته‌نانه‌ت چاوه‌کانیشی کراوه‌بوون. که میشکی ده‌رکه‌وت بانگی پزیشکه‌کانم کرد که بینه‌پیشه‌وه و هه‌موو بینیان غوده‌یه‌ک له‌سه‌ر میشکی پیاوه‌که‌دایه که به‌ئنده‌زی هیلکه‌ی په‌رسه‌یلکه‌یه‌ک ده‌بوو.

وتم: ئه‌م غوده‌یه‌که بۆته‌هۆی ژانه‌سه‌ره‌که‌ی، ئیستا له‌سه‌ر میشکی لای ده‌به‌م و ده‌ری ده‌که‌م.

له‌وکاته‌ی خه‌ریکی لی‌کردنه‌وه‌ی غوده‌که‌بووم (کاپتا) که هه‌ندی له‌کاره‌کانی نه‌شته‌رگه‌ری و قالب‌گرتنم فیر کردبوو، له‌سه‌ر ئیسکه‌که براه‌که‌قالبی دروست کرد و زیوی کرده‌قالبه‌که‌وه و که‌رتی زیو به‌قه‌ده‌ر ئیسکه‌که‌شکاوه‌که له‌قالبه‌که‌ی هاته‌ده‌روه.

من ئه‌و زیوهم دوای سارد بوونه‌وه‌خسته‌سه‌ر کونی کاسه‌ی سه‌ری نه‌خۆشه‌که و پیستی ئه‌م لاو ئه‌و لای سه‌ریم هه‌تایه‌وه‌یه‌ک و دووریمه‌وه و مه‌لحه‌مم به‌سه‌ردا کرد و پێچامه‌وه و له‌نه‌خۆشه‌که‌م پرسى: وه‌زعت چۆنه‌؟

پیاوه‌که هه‌لسایه‌وه و وتی: هه‌یچ هه‌ست به‌تازار ناکه‌م و چه‌ند ساله‌ ئه‌مه

یه‌که‌مین جاره که خۆم به‌ئاسووده‌یی و بی‌تازار ده‌بینم.

پیم وت: تا کاتی که برینی سه‌رت چاک نه‌بۆته‌وه نابیت شوینی نه‌شته‌رییه‌که بجوولینیت و باشتروایه رابکشیتی و چه‌ند رۆژێ پشوو بدیت. ئه‌و پیاوه برینه‌که‌ی چاک بووه‌وه و به‌ته‌واوی هه‌لسایه‌وه و بریاری دا له‌جیاتی کاته‌کانی رابردوو که توانای رابواردن و خۆشگوزه‌رانی نه‌بووه‌و ژانه‌سه‌ر نه‌یه‌یتشتبوو به‌م کارانه‌وه خه‌ریک بیت، ده‌ست بکاته‌وه به‌م سه‌رگه‌رمییانه‌وه خه‌ریکی خۆشگوزه‌رانی بیت و شه‌ویکیان که به‌بۆنه‌ی گه‌رمیی هه‌وا له‌سه‌ر سه‌ریان ده‌پخواره‌وه، له‌به‌ر سه‌رخۆشی به‌ر ده‌بیته‌وه و ده‌مریت.

به‌لام هه‌موو خه‌لکی به‌تایبه‌ت پزیشکه‌کانی ئه‌وئ دانیان به‌و راستییه‌دا نا که هۆی مردنه‌که‌ی مه‌ستی بووه و په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نه‌بووه، چونکه‌چاکم کردبووه و له‌ژانه‌سه‌ر و مه‌رگ رزگارم کردبوو و ئه‌م چاره‌سه‌ره به‌شپوه‌یه‌ک له‌ (میتانی) ناوبانگی ده‌رکرد که ده‌نگ دانه‌وه‌که گه‌یشته (بابل)یش. ئه‌و هه‌ریمه‌ی له‌ژێرده‌سه‌لاتی (بابل)ه‌ چه‌ند ناویکی هه‌یه و هه‌ندی جار (که‌لده‌ی) پی ده‌لین و جاری واش هه‌یه پی ده‌لین (خوسی)، به‌لام من، بابلی پی ده‌لیم چونکه‌کاتیک که ناوی بابل وترا هه‌موو که‌سی ده‌زانیت مه‌به‌ست کوویه.

بابل ولاتیکی به‌پیته‌وه زه‌وییه‌کانی ته‌خته‌وه هه‌رچه‌نده‌لیی پروانی هه‌ر زه‌ویی هه‌موار ده‌بینی و شاخی تیدانییه. له‌میسر ژنه‌کان بۆگه‌نم هارین، ئه‌ژنۆ له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نین و به‌ردی ئاشه‌که (ده‌ستار) ده‌سوورین، به‌لام له‌بابل، ژنه‌کان له‌کاتی گه‌نم هارین به‌پیه‌وه ده‌هستن و دوو به‌ردی ئاش له‌دوو لای دژ به‌یه‌که‌وه ده‌خولیننه‌وه و ئه‌م کاره‌ی ئه‌وان له‌وه‌ی ژنه‌میسرییه‌کان سه‌ختتره.

له‌بابل ئه‌وه‌نده‌دار که‌مه، که ئه‌گه‌ر یه‌کیک دارێک بپیته‌وه گرفتاری تووریه‌ی خواجه‌کان ده‌بیته‌. هه‌موو دانیشتووانی بابل قه‌له‌و بوون و خوارده‌کانیان چه‌ور بوو و ئاردی گه‌نمیان تی ده‌کرد. له‌بابل بالنده‌یه‌کی سه‌یرم بینی که نه‌یده‌توانی بفری و ئه‌م بالنده‌یه له‌زۆربه‌ی ماله‌کاندا هه‌بوو و

(ماکیان) یان پین دهگوت^(۱).

ماکیان نه گه رچی قه باره ی گه وره نه بوو، به لآم هیلکه کانی به نه ندازه ی هیلکه ی تیمساح ده بوو و دانیشتووانی بابل هیلکه ی نه م بالنده یه یان ده خواردو سه یر نه وه بوو، ماکیان، هه موو روژی هیلکه یه کی ده کرد، به لآم تیمساح یان بالنده کان له کاتیکی دیاری کراودا هیلکه یان ده کرد.

دانیشتووانی بابل به هیلکه ی نه م مریشکه خواردنی جوړاوجوړیان دروست ده کرد، به لآم من له و خواردانانم نه ده خوارد و نه و چیشتانم بهس بوو که خوم ده مناسین. بابلییه کان ده یانگوت: ولاته که یان کونترین و گه وره ترین شاری جیهانه، به لآم من باوهرم به نه م قسه یه یان نه ده کرد، چونکه (ته بهس) له بابل گه وره تر و کونتر بوو، به لآم ده توانم بلیم که بابل له ته بهس شکومه ندر بوو و نه و دیوار و بالاخانانیه که له بابل هه بوو له ته بهس به دی نه ده کرا.

له بابل دیواره کان نه وه نده به رزبوون که له کیتو ده چوون و خانووه کان چوار یان پینج قات بوون و له هیچ جینگایه ک ته نانه ت له ته بهسیش خانه بازارگانییه کان به نه ندازه ی خانه کانی بازارگانی بابل گه وره نه بوون.

خوای دانیشتووانی بابل ناوی (مهردوک) بوو، به لآم (عه شتار) یشیان ده په رست و ده روازه یه کیان بو ساز کرد بوو که ده روازه ی (عه شتار) یان پین ده گوت و نه م ده روازه یه له ده روازه ی په رستگه ی (تاموون) ی ته بهس به رزتر بوو.

له نه م ده روازه یه وه شه قامیک هه بوو که به بورجی (مهردوک) کوتایی پین ده هات و نه م بورجه یان به شیوه یه ک دروست کردوه که شه قامیک به ده وری دا ده سوپرتیه وه هه تا ده گاته لوتکه ی بورجه که و نه وه نده نه م شه قامه پانه که چند گالیسکه ده توانن له ته نیشست یه که وه پیدایا برۆن. له بان نه م بورجه به رزه دا نه ستیره ناسه کانی لئ بوو و نه وان جوولیه نه ستیره کانیاں ده پیتوا و روژه کانی به خت و روژه خراپه کانیاں ده ست نیشان ده کرد و خه لکی به پیتی روژ ژمیری نه وان کاریان ده کرد.

ده لئین نه ستیره ناسه کان ده توانن له سه ر نه ستیره کان رووداوه کانی ناینده ی خه لکی پیشبینی بکه ن، به لآم به مه رجی نه و که سه ی ده یه ویت ناگاداری رووداوه کانی داهاتووی بیت، ده بی بزانی که له چ روژ و سه عاتیکیدا له دایک بووه و من له بهر نه وه ی روژ و کاتی له دایک بوونم نه ده زانی نه مده توانی بجمه لای نه وان. له دوا ی چوونم بو بابل به هو ی له وحه گلّه سووره کانه وه که له گه ل خومدا هیئابووم هه رچه نده زیرم پیویست بوو له خانه بازارگانییه کانی بابلم وه رگرت. پاشان له میوانخانه یه کی گه وره و چند نه مو می نریک ده روازه ی (عه شتار) نیشته جی بووم. نه م میوانخانه یه جیگای مانه وه ی نه و ده وله مه ندانه بوو که له بابل خانوویان نه بوو، بو نمونه سه روکی خیله کان کاتی له ولاتانی تره وه ده هاتنه بابل و له و میوانخانه یه نیشته جی ده بوون به که ژاوه ی گه وره ی میوانخانه که، که چل کهس هه لئیان ده گرت ده چوون لای پاشای بابل.

هه موو ژووره کانی نه م میوانخانه یه دیواری نه خشیتراوی هه بوو که وه ک شووشه وایه و کاتی که ده ست به سه ر خسته کانیدا ده هیئنی وه ک نه وه وایه که ده ست بکیئشی به بان ناودا وه ست به زبری و ناریکی ناکه یت. بنمیچی نه م میوانخانه یه که له ناستی زه و بییه وه زور به رز بوو گولی لئ چیتندرابوو و نه گه ر یه کئ خوی نه بیئنی باوه ر ناکات و وا ده زانی نه فسانه ی بو ده گپرمه وه.

نه م میوانخانه چند قاته که ناوی (کوئشکی عه شتار) بوو به میوانه کان و خزمه تکاره کانییه وه نه وه نده قه ره بالغه که به قه در گه ره کیتی شاری ته بهس خه لکی تیدا بوو. کاتی که له ته بهس بووین پینان ده گوتین بابل که وتوتته قه راغ دنیاوه و له و دیوبه وه هیچ جیهانیک نییه. دوا ی نه وه ی چوومه بابل وه و له گه ل خه لکی که وقه گفتوگو، بیستم ده یانگوت: بابل چه قی دنیا یه و له لای روژه ه لاتی بابل نه وه نده زه و ی و ولاتانی لیئیه که نه گه ر شه ش مانگ به رده وام شه و روژ به ریډا برۆی ناگه یته کوتایی نه و زه و بیانه.

من باوهرم به م قسه یه کرد، چونکه له بابلدا هه ندی نه ته وه م بینی که هیچ

یه کیکیان له میسردا نه ده بینران و ته نانه ت هه ندی که سم بینی که رهنگیان زهره
 بوو به بی ئه وهی ده م و چاویان رهنگ کردی و هه موو بازرگان بوون و باره که بیان
 جوړتیک پارچه ی ناسک بوو که له بابلدا ده یان فرۆشت و ، من له بابلییه کانم
 بیست که ده یان گوت: ئه و پارچه ته نکانه ، نه له خوری مه ر دروست بووه و نه له
 په مو ، به لکو له تالی کرمی کی تایبه ت ئه و پارچانه دروست کرابوون و ، من له م
 و ته یه زور سه رم سوړما ، چونکه تا ئه و روژه نه م بیستبوو که له تالی کرم پارچه
 بریسی .

بابلییه کان گه لیکي بازرگان و هه موویان سه رگه رمی بازرگانی بوون و
 ته نانه ت خوابه کانی ئه وانیش به مامه له وه خه ربیک بوون . ئه وان له جه ننگ
 بیزاربوون ، چونکه شه ر ده بووه هوی به ستنی ریگا بازرگانییه کان و بار و کهل و
 په لی کاروانه کانی ده گه رانده وه . ئه وان ده یانوت: پتویسته ریگاگان بو بازرگانی
 له گه ل هه موو جیهاندا کراوه بیت و خه لکی نازادانه بو هه موو شو تینیک بین و
 بچن .

ئه وان بو به رگری کردن له بابل ، سه ربازیان به کری گرتبوو و له سه ر بوج و
 شووره کانی بابل پاسه وانییان پی ده کردن . دیمه نی ریکردنی سه ربازده کان که
 خووده ی زی و ته لی کانزاییان به سه ره وه بوو سه رنجراکیش بوو . من له پیتشا و ام
 زانی کلاو و خووده کانیان یه کپارچه زی یان ته له ، به لام دواپی بووم ده رکه وت
 خووده کان له (حه وجوش) دروست کرابوون و دواپی رووکه شی زی ، یان ته لیان
 به سه ره وه ده کردو سه ربازده کان ده سکی شمشیره کانیان له زی ، یان زیو دروست
 ده کرد بوئه وهی وای نیشان بدن که زه نگیان .

گالیسکه جه نگییه کانیشیان جوان بوون که من هاوتای ئه وانم له ولاتانی تر
 و له میسریشدا نه دیبوو و بابلییه کان پتیا ن ده وتم: ئه ی میسری ... ئایا له هیچ
 چیگایه ک گالیسکه ی و ا قه شه ننگ دیوه ؟
 منیش له وه لامدا ده مگوت: نا . .

پاشای بابل گه نجیک بوو که هیشتا موو له ده م و چاوی نه هاتبوو ، بوئه
 کاتیک که ده ستنی به پاشایه تی کرد ریشیکی ده ستردی به چه ناگه به وه
 نووساند ، که و نیشان بدات پیاویتی پیگه یشتووه و کاتی چوومه بابه وه
 بیستم که هزی به شتی یاری و داستانی پیکه نیناوییه .

له ولاتی میسردا قوتابخانه ی پزیشکی له خانه ی ژباندا بوو و ئه و دامه زراوه
 خاوه ن ناوه ندیتی زانستی بوو ، به لام له بابل ناوه ندی زانستی شار ، بورجیکی
 بهرز (مهردوک) بوو و هه موو پزیشکه گه وره کان و ئه ستیره ناسه پایه به رزه کان
 له ویدا بوون و من هه ر زو له گه ل هه ندی له پزیشکه کان و ئه ستیره ناسه کان
 قسه و باسم کردو بووم ده رکه وت له بابلدا ئه وه ونده ی بایه خ به ئه ستیره ناسی ده دن
 ئه وه نده پزیشکی سه رنجی رانه کیشاون .

هه ره ها له بابل زانستی پزیشکی ته نها ده خویندرا و به عه مه لی کاری له سه ر
 نه ده کراو من دوا ی ئه وه ی چوومه بورجی (مهردوک) وه ، بینیم پزیشکه کان
 له سه ر چاره سه ری نه خو شیه کان خه ربکی گفتوگو بوون به بی ئه وه ی له سه ر
 لاشه کان و نه خو شه کان کار بکه ن و له خانه ی ژبان لی کولینه وه و تو یکاری
 گرنگیه کی تایبه تی هه یه و پزیشک تا ئه و کاته ی به ده ستنی خوی ته رمه که شی
 نه کاته وه فیتری زانیاری زانستی نابیت .

من ویستم له م به شه دا چند تیبینییه ک بده مه پزیشکه کانی بورجی
 (مهردوک) ، به لام له به رئه وه ی تازه هاتبوومه بابه وه و ام بیرده کرده وه که ده بیته
 هوی دلره نجاندنیان و وا هه ست ده که ن که من ده مه ویت خوم هه لیکیشم یان بو
 ئه وه هاتوومه سووکایه تییان پی بکه م .

۱- مه به ست له ماکیان ، مریشکه که وادیاره ئه و بالنده یه ئه و کات له میسردا نه بووه - وه رگپری

چاوپیکه وتن له گهډل پاشای بابل

کاتی که له ولاتی (میتانی) بووم ناویانگی من گه یشتبوهه بابل و له ویدا به پاشاشیان راگه یاندهو و دواى جیگیربوونم له میوانخانه کهی بابل و گفتوگو کردن له گهډل پزیشکه کانی بورجی (مهردوک) روژتیک له لایهن پاشای بابل و به پیاویک به شوین مندا هات و وتی: پاشا بانگه یشتی جه نابتی کردوهه. (کاپتا) که بیستی له لایهن پاشاوه بانگ کراوم، ترسا و وتی: مهرو چونکه رویشتن بولای پاشا مه ترسیی هه به.

وتم: بوچی؟

(کاپتا) وتی: ئەم پاشایه خو فیرعه ونی ئیمه نییه و ئیمه نیناسین و نازانین خوی ئەو چۆن بیرده کاته وه و چیی پی ته لقین کردوهو، له وهیه دواى بینینی تو ئەمر بکات بتکوژن.

وتم: (کاپتا) من پزیشکم و کاریکی وام نه کردوهه که شایانی کوشتن بم و، پاشای بابل بمکوژی.

(کاپتا) وتی: ئەگەر ده ته وئ بجیتته لای، منیش ببه بوئه وهی ئەگەر توی کوشت منیش له گهډل تودا بکوژیم، چونکه دواى مردنی تو، ژیان بو پیاویکی وهک من، که به ندهیه کی پیرم بی بایه خه دریزه ناییت و مردنم باشتره. ههروهه ئەگەر ده ته وئ برۆی بولای پاشا فرمان بده که ژاوهیه کت بو بهیتن که به ریزه وه به رهو (دهرباری)^(۱) پاشا برۆی، چونکه پزیشکیکی میسری که خوتندنی له خانهی ژیان ته و او کرد بی پیاویکی گه ورهیه و شایانی ئە وهیه که به ریزه وه پیشوازی لی بکری و سییه مییش ئە وهیه که ئەمرۆ مه چۆره لای پاشا.

وتم: بوئه مرۆ نه چمه لای؟

وتی: له بهرته وهی ئەمرۆ هه موو شوینه بازرگانیه کان و کریکارانی بابل دهستیان له کار هه لگرتوه، چونکه ئەستیره ناسه کان ده لئین ئەمرۆ کارکردن و له مال دهرچوون شوومه، چونکه هه وته مین روژی هه فته به.

من به سهر سورمانه وه و تم: هه فته چیه!؟

به نده کهم وتی: ئەو کاتهی تو رویشتی بو بورجی (مهردوک)، که له گهډل پزیشکه کان گفتوگو بکهی، له کاتی قسه کردنم له گهډل خزمه تکاری میوانخانه که دا، تیگه یستم که لیتره مانگیان کردوه به چوار به شه وه و به هه ر به شیک ده لئین هه فته و ئەو هه فته به هه وت روژه و شه ش روژیان به کاره وه خه ریک ده بن و روژی هه وته م ده ست له کار هه لده گرن. چونکه ئەستیره ناسه کان که له گهډل خوییه کان و ئەستیره کان په یوه ندییان هه یه وتهی خوییه کان ده گپرنه وه، که کارکردن له روژی هه وته مدا شووم و نه هاتییه و نابجی له م روژدها له مال بجیتته دهره وه و بو بازار برۆی و خزم و دۆست له مال کانیاندا به سهر بکه یته وه.

من له دواى که میتک بیرکردنه وه و تم: راست ده کهیت، چونکه مادام لیتره کارکردن و له مال دهرچوونی روژی هه وته م مه ترسیی هه یه، ئیمه ش له بهرته وهی بیانین، ده بی په یروى له و ری و ره سمه ی ئیره بکه ین. چونکه بی گومان خوییه کانی بابل ره چاوی هوکار و به رزه وه ندییه کان ده کهن، که ده لئین کارکردن له روژی هه وته م زیان به خشه و ئیمه ئەگەر ئەمرۆ بجینه لای پاشا گرفتاری نه هاهمه تی ده بینه وه.

له بهرته وه به نیردراوه کهی پاشام گوت: پیم سه یره که تو چۆن له م روژی هه وته مه دا بانگه یشتی ئیمه ده کهی بو کۆشک و ته لاری پاشا؟ له گهډل ئە وه شدا که ده زانی ئەمرۆ روژی کارکردن نییه. برۆ و له لایهن منه وه به پاشا بلتی که سه یینتی دیمه لای، به مه رجی که ژاوهیه کم بو بنیتریت که سواری بیم، چونکه من پیاویکی کهم نیم و شایانی ئە وه م که به ریزه وه پیشوازیم لی بکریت.

پیاوه که رویش و روژی دوايي بينيم به که ژاوهيه کی بچووک له و که ژاوانه ی مامه له چييه کان بۆ خستنه رووی کهل و په له کانیان ده بیهن بۆ کۆشک هاته وه و ویستی من سواری ئه وه بکات. (کاپتا) کاتی که ئه وه ی بینی تووره بو و وتی: من له خوی (مهردوک) داواکارم به قامچییه که ی خۆی که له دوو پیشکی گه و ره دروست کراوه، ئیوه دارکاری بکات... ئیوه چون ههستتان به وه نه کردوو که گه و ره که ی من پیاویک نییه که سواری ئه م که ژاوه بچووکه بییت... زوو لیته دووری بخه نه وه، بۆ ئه وه ی چرو چاوتان نه بینم.

ئو به ندانه ی که ژاوه که یان هینابوو له م قسه یه سه ریان سووما و، ئه و خه لکانه ی که له به رده م میوانخانه که دا کۆبوونه وه، به پیکه نینه وه به (کاپتا) یان وت: ئیمه ده مانه ویت ئه م گه و ره یه ی تو ببینین و بزاین بۆ ئه م که ژاوه یه بۆ ئه و بچووکه ؟

(کاپتا) له خاوه ن میوانخانه که که ژاوه یه کی گه و ره ی بۆ رویشتن بۆ کۆشک به کری گرت، که چل به نده هه لیان ده گرت و من له میوانخانه که هاتمه خواره وه. کاتی خه لکی میان به جل و به رگی میسری و ملوانکه ی زیروه ی بینی، بیته نگ بوون و ده ستیان له گالته پین کردن هه لگرت، چونکه زانیان پیاویکی بیانی به ره و کۆشکی پاشا ده ورات که له ولاته که ی خۆیدا بی بایه خ نییه.

به کیک له به نده کانی میوانخانه که له دواوه ی که ژاوه که ده هات و شتومه کی پزشکی منی هه لگرتبوو که له سندوو قیکی بچووکدا بوو و، (کاپتا) ش له پیشه وه ی که ژاوه که دا به سواری گویدرێژ ده رویشتن. ئیمه به م شکومه ندییه وه گه یشتینه کۆشکی پاشایه تی و هه ندی له دانیشتوانی شاریش نزیک و دوور دوا ی ئیمه که وتبوون. له ویدا له که ژاوه که هاتمه خواره وه و بینیم هه ندی پاسه وان له به رده م کۆشکدا وه ستاون و قه لغانه سپی و زه رده کانیان به یه که وه نووساندبوو، به جوړیک که له قه لغانه کان دیواریک دروست بیوو و کاتی میان بینی قه لغانه کانیان لیک جیا کرده وه و ریگیان دا من به ناوه راستیاندا تی په ریم و

بۆ ناو کۆشک بچم.

له و ی پیاویکی پیر لیم نزیک بووه وه، که ده مو چاوه تاشراوه که ی نیشانی ده دا له زاناکانه و گواره ی زه ردی له گو ی کردبوو و لۆچ که وتبووه ده مو چاوی و وتی: من له م هه را و هوریا یه ی له م شاره دا به ریات کردوو ئاگادارم و خاوه نی چوار ولات (پاشای بابل - وه رگیتر) ده پرسیت ئه م پیاوه کییه که هه ر کاتی خۆی مه یلی لی بیت دیته لام و کاتیک که بانگه یشتی ده که م نایه ته لام؟ من وه لامم دایه وه: ئه ی پیاوی به سالآچوو تو کیتیت که له گه ل مندا به م شیویه ده ویتی؟

وتی: من پزشکی تایبه تی خاوه ن چوار ولاتم و له بابلدا ریز و ناو بانگیکی زۆرم هیه، به لام تو کیتیت که به ته ماحی ده ستکه وتنی زیتر به م قه ره باله غییه وه هاتووته ئیره و کاتی خاوه ن چوار هه ریم بانگه یشتت ده کات نایه یه ؟ من هیشتا به ته وای تو ناسم، به لام ئه وه بزانه که ئه گه ر پاشای بابل زیتر و پاره ت بداتی ده بی نیوه ی بده یته من. ئه گه ر نا ناهیلتم تو لیته دا پزشکی بکه یه ت.

وتم: پیره میرد من هه رگیز له باره ی زیتر و زیو له گه ل ئه و که سانه ی ده روژه ده که ن و حه زیان به پاره یه نادویم و ئه م کاره م به به نده که م سپاردوو. به لام له به ره وه ی ده لیبی پزشکی و به سالآچوویت، دوستانه یه تییه که تم پین باشتره له دوژمنایه تی و حه زده که م له گه لندا بیمه هاوړی و بوئه وه ی بزانی من بۆ به ده ست هینانی زیتر نه هاتووم و ته نها مه به ستم کۆگردنه وه ی زانسته، هه ردوو بازو به نده زیتره که ی خۆمت ده ده می.

دوايي بازو به نده کانم له ده ستم ده ره یناو دام پیتی و ئه و ئه وه نده خو شحال و حه په سا بوو که ئیتر قسه ی نه کرد و رازی بوو که به نده که شم (کاپتا) له گه لندا بیته لای پاشا.

پاشای بابل ناوی (بورا بورباش) بوو و کاتی چومه لای وام ده زانی

مندالّه، چونکه پیتیان وتبوم کاتی که کرا به پاشا مووی لی نه هاتبوو و ریشی دهستکردی به چه ناگه یه وه نابوو، به لّام روانیم گه نجه و ده رکوت نه وانهی له بارهی نه و زانیارییان به من دابوو له رابردوودا نه ویان بینیه و به جوریک که له ناو خه لکی ئاساییدا روو ددهات، به سه رجوونی ته من له بیرده کریت و نه وان بیرله وه ناکه نه وه که هه موو مندالیک گه وره ده بیت و ده گاته قوناعی گه نجی.

له ته نیشته (بورا بورباش) شیریکی بچووی لیبوو و که ئیمه ی بینی خرّوشا. پیره میترده که ی که ده یوت پزیشکی فیرعه ونم کاتیک که چوینه ژووره وه سورجده ی برد و کاپتای به نده ی منیش چاوی له و کرد، به لّام له و کاته دا جاریکی تریش شیرکه نه راندی و کاپتا به شیوه یه ک ترسا، که له جیگای خوی هه لّبه زییه وه و هاواری کرد.

پاشا له به رزبونه وه و هاواره که ی (کاپتا) که وته پیکه نین و کاپتا وتی: ئەم ئازّه له تووریه لیره به نه ده ره وه، چونکه من به درتیزی ته مه نم گیانه وه ری وا ترسناکم نه بینیه و دهنگی ئەم ئازّه له گالیسکه جه نگییه کانی (ته به س) ده چیت که له دوا ی خورئا و ابوون ده گه رینه وه بو سه ربارخانه که یان.

(کاپتا) ئەم قسانه ی به زمانی بابلییه وه دهوت و پاشا نه وه نده پیکه نی که فرمیتسک به چاویدا هاته خواره وه. دوا یی بیرى هاته وه که منی بو چاره سه ری نه خو شیه که ی بانگ کردوو و دهستی خسته سه ر ده مو چاوی و نالاندی، سه یرم کرد ئاوساوییه کی گه وره به دم و چاوییه وه یه و له به ر گه وره بوونی نه و هه لّئاوسانه چاویکی به باشی نه ده بینرا.

پیره میترده که ی بازو به نده که م دابوو پیتی، وتی: ئەمه نه و پزیشکه خو یه سه نده میسر ییه به که دوینی ناردت به شوینیدا و نه هات و وتبووی سه ینی دیم و، وا باشتره به سه ربارزه کانت بلّی هه ر ئیستا به نه یزه کانی خو یان سکی کون بکه ن.

پاشا وتی: من ئیستا نایکوژم، چونکه بو نه وه بانگم کردوو که ئازاره که م ببینی و چه ند شه وه که نه نووستوو و له م ماویه دا جگه له شله منه ی هیچ شتیکم

نه خواردوو.

پیاوه پیره که وه ک یه کیک که که وتبیته گریان وتی: ئە ی خاوه نی چوار ولّات، چه ند روژ له په رستگه ی (مه ردوک) قوربانیمان بو کردی و کراسی سوورمان له به ر کرد و ته پلّمان لیدا و سه مامان کرد که نه و ئازاره ی خراوه ته ناو ده مت بیته ده ره وه. به لّام تو نه ته یشت ده ست له ده مت بده یین و نه گه ر روخسه تت بداینا یه ده مانتوانی چاره سه رت بکه یین و من له و باوهره دانیم که نه م پیاوه بیانییه بتوانی چاکت بکاته وه.

پاشا رووی کرده من و وتی: تو کیتیت و ئایا ده توانی پیم بلّی ئەم ئازاره ی من له چیه وه دروست بووه؟

وتم: من (سینۆهه) پزیشکی میسری و کوری که رم و، نه گه ر چی هیشتا ده متم نه بینیه، به لّام ده توانم بلّیم که هوی ئازاره که ت نه وه یه که یه کیک له ددانه کانی هارینت جه راحه تی کردوو و نه م جه راحه ته له بنی ددانه که تدا یه و بو ته هوی ئاوسانی و هوی ئاوساوییه که ی روومه تت ئیلتیهاب کردنی ددانه که ته. له به ر نه وه ی که له کاتی خویدا ددانه کانت خاوتین نه کردو ته وه و کاتیک که ره گی ددانه که ت تیچچوو ده رت نه هینا. چونکه نه گه ر ره گی ددان ره ش بووه وه و بوگه نی کرد ده بی ده ر بکریت.

پاشا وتی: من ده مزانی کاتی که ره گی ددان تیچچوو ده بیت ده ری به یینی، به لّام ئازاری ده رکردنی ددان نه وه نده زوره که ناتوانم خو می بو بگرم.

وتم: له میسر دا ددان ده رکردن زور ئازاری نییه و نه گه ر به ته وی ده توانم ددانه که ت به بی ئازار ده ره یینم، به لّام نه مرّ ناتوانم ده ست له م کاره وه ریده م، چونکه ددانه که ت ئاوساوه و ده بیت له پیشا ئاوساوییه که چاک بکه یینه وه و کیم و جه راحه ته که له بن ددانه که تدا ده ره یینین و دوا ی چه ند روژی ئینجا ددانه که ده ره یینین.

وتی: ئایا ده توانی نه و جه راحه ته له بن ددانه که مدا ده ره یینی؟

وتم: به لئی.. من بو دهرکردنی ناچارم ئاوساوییه که هه لبدرم و ههرچه نده له سه ر شپوهی کاری (ته به س) نه شته رییه ده که م که زۆر نازاری نه بیته، به لام ده بی پیت بلیم که کردنه وهی ئاوساوی بو هینانه دهره وهی جه راحه ت که می ژان ده کات. چونکه خوایه کان که دهردیان دروست کردوه، ده سه لاتدارانیان لی ریزه پر نه کردوه و ئه وانیش وه ک خه لکی ئاسایی دوو چاری نازار ده بن.

من به کاپتام وت: خیرا ئاگری بکاته وه، بوئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوین بکه مه وهه کاتی که خه ریکی ئاگر کردنه وه بو هندی شه رام له گه ل تریاکدا تیکه ل کرد و دهرخواردی پاشای بابلم دا. کاتی که شه رابه کهی نوشییه وهه که میکی پی چوو، وتی: وا هه ست ده که م ئیتر پیوستیم به تو نییه، چونکه نازارم نه ما.

وتم: ئه م هپوربوونه وهیه کاتییه و پاش که میکی تر ژانه که زیاد ده کات. وتی: ده کری دیسانه وه ئه م دهرمانه م دهرخوارد بدهی بوئه وهی نازاره کهی نه میته؟

وتم: ئه م دهرمانه ی دهرخواردتم دا، ته نها یه ک جار زبانی نییه و ئه گه ر جاری دووه م و سییه م به کاری بینی ده بیته عاده ت و ئه و کاته بو زیندوو مانه وه ت پیوستت به م دهرمانه ده بیته، به بی ئه وهی نازاره که ت که م بکاته وه. ده بهیله ئیستا، که نازاره که ت که م بووه ته وه ئاوساوییه کهی بن ددانت هه لبدرم و چلک و جه راحه ته کهی دهر بکه م.

پاشا به نه شته رگه رییه کی بچووی ددانی رازی بو و دوا ی ئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوین کردو دوا یی ساردم کرده وه، لپی نزیک بوومه وه و سه ریم خسته ژیر باخه لمه وه و ده میم کرده وه. هه رچه نده خواردنی تریاکه که نازاری که م کردبووه وه، به لام دوا ی ئه وهی ئاوساوییه کهی ددانیم هه لدری له بهر نازار هاواری کرد و شیره کهی هه لساو کلکی راته کاند، به لام په لاماری نه داین.

دوا ی ئه وه پاشا چیی تر نه ینالاند، چونکه نازاره کهی نه ما و دهره یانی

جه راحه ته کهی ناوده می له وکاته دا بووه هوی به به رستتیک بو قسه کردنی. پاش ته واو بوون پاشا وتی: ئه ی پزیشکی میسری، تو پیاویکی گرانبه های، چونکه ئیستا هه ست به نازار ناکه م.

پزیشکه پیره که که له وی وه ستابوو وتی: ئه گه ر تو روخسه تت بدایه ئاوساوییه کهی ده متم هه لبدریبایه وه ک ئه م پیاوه میسرییه ده متوانی جه راحه تی ددانت دهره ییم بوئه وهی نازاره کهی نه میته.

وتم: ئه م پیاوه راست ده کات و ئه گه ر جه نابت دهره تت بدایه تی ئاوساوییه کهی نه شته رگه ری بکر دایه هه مان دهرئه نجامی ده بو، به لام ئه م پیاوه به سالآچوو نه ییده و پرا پی له سه ر داواکارییه کهی دابگری و ددانتی چاره سه ر بکر دایه، چونکه دهرسا جه نابت توو ره بی. ئه گه ر چی پزیشک ده بیته بویر بیت و له توو ره یی نه خو ش، ئه گه ر چی پاشاش بیت نه ترسی و من له ته به س هه رگیز له نه خو شه کان نه ده ترسام.

پاشای بابل که به ته واوه تی له نازاره کهی ئاسووده ببوو وتی: (سینۆهه) ئه گه ر چی تو پیاویکی بی باکی و به له خو رادیتنه وه قسه ده کهی، به لام من چاوپوشی له م ره فتاره ت ده که م چونکه پیاویکی شایسته ی. لیره که س نابیت پاشایه ک له کاتی ناله نالیدا ببینی و به نده کهی تو منی له کاتی نالاندندا بینی، به لام من چاوپوشی له مه ش ده که م. چونکه به نده که ت منی هینایه پیکه نین و بووه هوی رابواردنم. دوا یی رووی له کاپتا کردو وتی: جار یکی تریش هه لبه زه وه و بمه ینه وه پیکه نین.

(کاپتا) وتی: من ئه م کاره ناکه م، له به رئه وهی به پیچه وانه ی ئابروومه ندی و که سایه تی پیاویکی به سالآچوو وه ک منه.

پاشا وتی: من ئیستا کاریک ده که م که تو ئابروومه ندی و که سایه تی خوت له بیر بچیت.

دوا یی ئیشاره تیکی بو شیره کهی کرد و شیره که هه لساو پاشا (کاپتا) ی به

شیره که نیشان داو نازده که سهره زله که ی به لای (کاپتا) وه سووراندو به ههنگای هیواش به رهو (کاپتا) هات. هه رجه نده زیاتر لیتی نزیک ده بووه وه کاپتا زیاتر به رهو دواوه ده چوو. تا نهو کاته ی پشتی به کۆله گه که وه نووساند و له م کاته دا شیره که ده می کرده وه نه راندی. کاپتا له ترسا کۆله گه که ی گرت و وهک مه میوونی که له میسر به داره کاندا هه لده گه ریت به گورجی و خیراییه وه هه لکشا.

پاشا به شیوه یهک پیده که نی که به رهو پیش و پاش و نه م لاو نه ولا ده چه میوه وه و کاتی پیکه نینه که ی وه ستایه وه وتی: برسیمه و نانم بو به یین. پزیشکه پیره که له م قسه یه خوشحال بوو چونکه مه یلی سولتان بوو نان خواردن نیشانی ددها که باری ته ندروستیی چاک بووه ته وه و دلّی چوو ته سهر خواردن و چهند ساتی دوا ی نه وه خواردن یان بو هیئا.

پاشا له به ره وه ی خه ریکی نان خواردن بوو ئیتر سه رنجی نه دایه کاپتا و شیره که له خوار کۆله گه که وه لاچوو و هاته لای پاشا و کاپتا توانی له کۆله گه که بیته خواره وه و ههنگاو بنیته سهر زهوی.

به پاشام وت: ئیستا تازاری ددانت نه ما، به لام له به ره وه ی ددانه که ت تیکچوو دیسانه وه تووشی ددان ئیشه ده بیته وه و هیچ چاره یه که نییه جگه له وه ی ددانت ده ریکری و من و اهه ست ده که م توو حه زت به شیرینییه. خواردنی شیرینی زور ددانه کانتی خراب کردوه، چونکه لیتر شیرینی به دوشاوی خورما دروست ده که ن و نه م دوشاوه بو ددان زبانی هه یه. به لام له میسر دا شیرینی به جو ره شه کریک دروست ده که ن که میش دروستی ده کات و نهو شه که زبانی بو ددان نییه.

پاشا وتی: مه گه ر میش ده توانی شه کر دروست بکات؟

وتم به لّی جو ریک میش له میسر دا هه یه، وهک نهو زه رده و الا نه ی که لیتره به سه ر خورما وه ده نیشن و ده یخون. ، به لام که می له وان بچوو کترن و نه م میشه

شه کریکی به تام و شیرین دروست ده کات که زیان به ددانه کان ناگه یه نیت و بو به هیز کردنی له ش سوودمه نده. پاشا وتی: تو سوود له خوشباوه ریبه که ی ئیمه و ه رده گری و درومان له گه لّ ده که ییت. چونکه زه رده و الا نه ناتوانیت شه کر دروست بکات. و تم تاخر پیای راستگۆ تووشی نه م جو ره گرفتانه ده بیته و نه گه ر به راستی بدویت، باوه ری پی ناکه ن. چونکه چو ن ئیستا تو باوه ر به وه ناکه ییت که له میسر میش شه کر دروست ده کات و نه گه ر منیش به میسر یه کان بلّیم که له بابل بالنده یه ک هه یه که نافریته و به رده و ام له گه لّ مرؤفدا ده ریت و هه موو روژی هیلکه یه ک به قه ده ر هیلکه ی تیمساح ده کات، که س باوه ریم پی ناکات و من نه گه ر بتوانم له م مریشکانه ده به مه وه بو میسر بو نه وه ی خه لکی بیبین و دلّنیابن که درو ناکه م. پاشا وتی: ئیستا وه ره له گه لّ مندا نان بخو...

وتم به مه رجی له گه لّ تدا نان ده خو م که فه رمان بده ییت خواردن به نه بو بنده کانی میوانخانه که، که منیان به که ژاوه هیئا وه ته ئیره چونکه ئیستا برسییانه.

پاشا فه رمانی دا نان بده نه بنده کان و شه رابی خورمایان بو به نه، چونکه له بابل شه رابیان له خورما دروست ده کرد.

۱- ده ربار: کۆشک و ته لار - ده ربار یه کان: واته خزمان و نزیکانی فیرعون - نه وانه ی که له کۆشکی پاشادا نیشته جین. وه رگپری کوردی

به شی پانز ده هه م

چی رووی دا که پاشا ههستی به نازاری زۆر نه کرد؟

وتم: ئەو دەرمانە ی من کردمە دەمارە که به وه، سیفە تی له ناو بردنی نازاری ههیه و له دەرمانە هه ره باشه کانی میسرە و ئەم دەرمانە له توپکلی رووه کیک دروست ده کرایت و تهنه کاهینه کانی میسر ئەم رووه که ده چیتن و کاری دروستکردنی ئەم دەرمانە له توپکلی ئەو گیایه له سه ره ئەوانه و هه رگیز نهیتینی دروست کردنی ئەم دەرمانە به خه لکی ئاسایی نالین. له به ره وه ی ئەم دەرمانە هه موو جو ره دهر دیک له ناو ده بات و ئە گه ر بکه ویتته دهستی خه لکی ئیتر له دهر د ناترسین و ریسای کۆمه ل ده شیتوین، چونکه کهس له سزا به ده نییه کان ترسی نابیت.

پاشا وتی: هه ز ده که م هه ندی له م دەرمانە م هه بی.

وتم: من هه ندیکت ده ده می به مه رجی جگه له و شیتوازی پیتی ده لیم بو هیج شتیکی تر به کاری نه هیتنی، چونکه ئەم دەرمانە ئە گه ر به پیچه وانە ی رینومایی تایبه تیی خۆی به کاریت وه ک زه هر ده بیتته هو ی له ناو چوون.
پاشا وتی: ئیستا که ددانی منت به بی نازار دهر کرد چ پاداشتیکت له من ده ویت؟

وتم: من پیوستیم به زیر و پاره نییه، چونکه ده توانم له زانسته که ی خۆم زیر و پاره پهیدا بکه م، به لام هه ز ده که م ده سه لاتی تو ببینم و بزانه سوپاکه ت چه نده. بوئه وه ی کاتی که گه ر امه وه بو میسر مه دحی هیژ و ده سه لاته که ت بکه م و هه مووان به بیستنی ئەو وه سفانه سه ریان بسورمی. بوژه داوا ده که م فه رمان بدهیت هیژه کانت به چه شنی رویشتنی سه ربازی خویشاندان بکه ن هه تا بتوانم سه ربازه کان و گالیسکه جهنگییه کانت ببینم.

پاشا داواکارییه که می جیبه جی کرد و من له م بابه ته خو شحال بووم، چونکه ده متوانی توانای سه ربازی پاشای بابل بخه ملینم.

به ره له روژی خویشاندانه سه ربازییه که، به (کاپتا) م وت: سه ربازه کان و

پیشبینی رووداوهکانی ناینده

ئەو کاتە ی ویستم له کۆشکی پاشایه تی بیمه دهر وه پاشا وتی: (سینۆهه) .. ئیمه جهژنی کمان له پیشه وه یه که جهژنی پاشای درۆیینه و له و روژهدا تو ده بی بییت و ئەم جهژنه ببینی، چونکه دلنیام که له ولاتی میسر دا ئەم جهژنه نییه.

وتم: زۆر باشه، دیم...

پاشا به پیکه نینه وه وتی: له و روژهدا به نده که ت بازاری گه رم ده بیت.

وتم: بوچی؟

وتی: له به ره وه ی خه لکیکی زۆر ده هینیتته پیکه نین.

له کاتی گه رانه وه م، به نده کانی که ژاوه که که له خواردن و خواردنه وه تیر بوون، گو رانییان ده وت و به شان و بالی منیان هه لده دا و خه لکیش که له دوای ئەوانه وه ده رویشتن هه زیان ده کرد وه ک ئەوان گو رانی بلین و مه دحی من بکه ن.
ئەم بابه ته بووه هو ی ناو دهر کردنیکی زۆرم له بابل و خه لکی ده یانگوت: (سینۆهه) پزیشکی میسری پیاویکه، که به نده که ژاوه هه لگه ره که ی خۆی تیر خواردن ده کات.

به ره وه ی جهژنی روژی پاشای درۆیین (که باوه ر ناکه م له بابل یان له هیج ولاتیکی تر هه بیت) ده ست پی بکات (که دوایی باسی ئەم جهژنه ده که م) له به ره وه ی بریاربوو ددانی پاشای بابل دهر بکه م، (بورابورباش) بانگی کردم و من پیش هه لکیشانی ددانی هه ندی تریاکم کرده ده ماریه وه و له وانیه بلیم به بی نازار ددانیم دهر کرد. پزیشکه کانی بابل له وئ وه ستابوون و وایان ده زانی پاشا له به ره نازاری ددانی ده مکوژیت، به لام دوایی به سه ر سامییه وه له منیان پرسی:

گالیسکه کانی پاشا بژمیتریت و بزانتیت که چند سهرباز و گالیسکه له سوپاکه یدا هه به .

(کاپتا) وتی: من ئەم هه موو ژماره به له کوئی بهیتم که به هویانه وه سهربازه کانی بابل بژمیتم، چونکه ده لاین ژماره ی سهربازه کانی بابل له ژماره ی ملی بیابان زۆرتره .

وتم: گه وجه .. پیویست ناکات سهربازه کان یه ک به یه ک بژمیتری، چونکه ههر دهسته یه ک له سهربازه کان له دوای هیمایه که وه به پێدا ده پۆن و ئەگه ر تو هیماکان بژمیتری ژماره ی سهربازه کانت ده که ویت .

له روژی خویشاندانه که دا پاشا ریشه ده ستکرده که ی به چه ناگه یه وه ناو من بینیم ته نیا ئەو سهربازانه ی که له بابلدا بوون چه کیان پێ بوو و ئەوانه ی له هه ریمه کانی تره وه ناگادار کرابوون زۆربه یان نه یزه کانیان پێ نه بوو و چاوه کانیان عه یب دار بوو .

من شه ست جار تیپه پ بوونی شه ست دهسته سهربازی نیشانه دارم ژمارد و تیگه یه شتم که ههر دهسته یه ک لهو سهربازانه شه ست جار شه ست سهرباز بوون . چونکه له بابل ژماره ی شه ست له لایان پیروژ بوو و گالیسکه جهنگیه کانیان شه ست جار شه ست گالیسکه بوو . گالیسکه کانیان به کانه یه کی زۆر سه یر و نوێ دروست کردبوو که ئاسنیان پێ ده وت و له ژیر ههر گالیسکه یه کدا دوو په یکانی ئاسنی گه وه هه تبه وه ده ری که له جهنگدا زۆر مه تر سیدار بوو . به لآم من بینیم په یکانه کان ژهنگیان کردبوو و تایه ی هه ندی له گالیسکه کانی له کاتی رویشتندا لی ده بوونه وه .

سهربازه کان به ریزی شه ست که سییه وه ده رویشتن که خویشاندانه که زووتر ته واو بیت و گالیسکه کان به ریزی پانزه گالیسکه ییه وه ده رویشتن . له نیوان سهربازه کانی پاشا ته نها سهربازه کانی پاسه وانی تایه ته ی پاشا سه رنجراکیش بوون ، به لآم هه ندیکیان ئەوه نده قه له و بوون که نه یانده توانی به ئاسانی ری

بکه ن و به ری رویشتنه که یان ده بووه هوی رابواردنی بینهران .

کاتی شه و داها ت، پاشا بانگی کردم و وتی: (سینۆهه) ئایا ئەمڕۆ سوپای سهربازی منت بینی؟

وتم: بینینی سهربازه کانت ئەمڕۆ چاوی منی ره ش کرده وه، چونکه سهربازه کانی تو له له کانی که ناری ده ریا و ئەستیره کانی ئاسمان زیاترن و من دوای بینینی سوپاکه ت تیگه یه شتم که تو به هیترین پاشای سهربازه ویت .

پاشا وتی: (سینۆهه) جی به جی کردنی داواکارییه که ت له سه ر من گران که وت، چونکه له بهر سازکردنی ئەو خویشاندانه ده بی ماوه ی چند روژی هه تا ئەو کاته ی سهربازه کان ده گه رینه وه هه ریمه کانی خو بان، خو اردنیان بده می و مه سه رفی خو اردنیان به ئەنده ی سهرانه ی سالیکی یه کییک له هه ریمه کانم ده بی ت . له م چند روژه ی سهربازه کان لیره دان ریسواییه کی گه وه دروست ده بی ت، چونکه ده ستدریژی ده که نه سه ر ژنان و ناتوانین پیشیان لی بگرین و دوای رویشتنیشیان تا ماوه ی یه ک مانگ ریگا و بانه کان نا تارام ده بی ت . له به ره وه ی ئەم سهربازانه تا ده گه رینه وه ولاتی خو بان له ریگا ههر که سییک بین رووتی ده که نه وه . به لآم له گه ل ئەوه شدا خو شحالم که تو انیم چه کداره کان و ده سه لاته که ی خو مت نیشان بده م . ئیستا پیم بلتی ئایا فیرعه ون کچی هه یه ؟

وتم: کچی فیرعه ونی میسرت بو چییه ؟

وتی: چه زده که م کچی ئەو ببیته ژنی من، ئەگه رچی ئیستا چوارسه د ژنم هه یه ، به لآم هیچ کامیان کچی پاشای میسر نییه و من زۆر چه زده که م هاوسه ریکم هه بی ت که کچی فیرعه ونی میسر بی ت .

وتم: (بورابوریا ش) ناگاداره که له و روژه ی جیهان دروست بووه تا وه کو ئیستا به رده وام کچی فیرعه ون ده بیته هاوسه ری برا که ی خو ی و ئەگه ر براشی نه بی ت شوو ناکات به لکو ده چیته په رستگه یه ک و ده بیته کاهینه . ئەم قسه یه ی تو ده یکه ی له لای خوا یه کانی میسر کوفره ، به لآم له م قسه یه ی تو نا ره نجیم ،

چونکه تۆ خوايه كاني ميسر ناناسى .

پاشا وتى: سىنۆهه ئاگاداربه كه من پرپارم داوه كچى فيرعون بكه مه هاوسه رى خۆم و ئه گهر فيرعون كچه كهى خۆيم نه داتى من سوپا كهى خۆم دههينمه خاكى ئه و و ميسر ويران ده كه م و به زۆر دهست به سه ر كچه كه پيدا ده گرم . وتم: (بورابورباش) فيرعونى ميسر هيشتا زۆر گه نجه و تازه ژنى هيناوه و كچى نه بووه و گرمان خوايه كاني ميسر ريگايان دا كه كچى فيرعون شوو به بيانبيبه ك بكات، به للام ئه و كه كچى نه بيت ناتوانى كچت بداتى . كه واته دان به خۆتا بگره تا ده بيته خاوه ن كچ، ئه وسا بير له كچه كهى بكه وه .

پاشا وتى: سىنۆهه من ئه مپۆ كاتىكى زۆر له مه يدان دانيشتم و سه يرى تىپه رىنى سه ر يازه كانم كرد و ئىستا ماندوو بوومه و چه ز ده كه م به ره و حه رمه كهى خۆم پۆم و كه مى پشوو بده م و، توش كه پزىشكى و ده توانى بۆ هه موو شوتى بپۆى، له گه ل مندا و هره كه ژنه كانم بيىنى و له نزبكه وه گفوتوگويان له گه لدا بكه يت و بۆت ده ركه ويت كه زۆر له پاشاكان باشترين كچه كاني خويان ناردۆته بابل بۆئه وهى به ناوى هاوسه رى منه وه بيتنه ناو حه رمه كه مه وه و من ئه گهر وتم چه ز ده كه م كچى فيرعونى ميسر بيته هاوسه رم ته نها مه به ستم ئه وه بوو كه ده مه ويست له گه ل فيرعونى ميسردا ده رگايه كى تازهى دۆستايه تى بكه مه وه .

وتم: (بورابورباش) منيش به تۆم وت فيرعونى ميسر كچى نييه كه بيكاته هاوسه رى تۆ .

(بورابورباش) وتى: ئىستا تۆ ده توانى له نيوان ئه و ژنانه ي كه له

حه ره مسه راكه ي مندا خزمه ت ده كه ن به كيكيان به شيويه كى كاتى هه لبرتيرى و له گه ليدا رابويرى، به للام ئاگادار به سكى پر نه كه يت چونكه ئه گهر دوو گيان بيت گرفت دروست ده كات و خه لكى واده زانن به هۆى منه وه سكى پر (دوو گيان) بووه . وتم (بورابورباش) ئه م قسه يه مه كه، چونكه جوان نييه

پياو، ژنى خۆى به شيويه كى كاتى بداته به كىكى تر كه له گه ليدا كۆببيته وه . (بورابورباش) وتى بۆ چى جوان نييه، ژنه كاني من ئه گهر بزائن كه من ئاماده م ئه وان به شيويه كى كاتى بده مه خه لكى تر كه له گه لياندا رابويرن، زۆر خوشحال ده بن، چونكه من به ته نهايى ناتوانم له گه ل چوارسه د ژندا كۆببمه وه . دوايى له منى پرسى تۆ چه ند ژنت هه يه . وتم من ژنم نييه . ئه و به سه ر سورمانه وه وتى بۆ مه گهر تۆ خواجه (نيره مووك) ي؟ وتم نا . پاشا وتى ئه گهر خواجه نيت ئه ي چون ده توانى به بى ژن ژيان به يته سه ر و خه ريكى پزىشكى بيت . چونكه تا پياو له گه ل ژندا كۆنه بيته وه، فكه ر هۆشى له سه ر خۆى نابيت و ناتوانيت خۆى به كارى كه وه خه ريك بكات . ئه گهر ده ته ويت چيژ له ژيان وه رى گريت وه كو من، له گه لانى جوړاوجوړ ژن به يتنه، چونكه هه ر به كىك له م ژنانه به پيى داب و نه ريتى ولاته كهى خۆى عه شقبازى ده كات و تۆ هه ر جاره و چيژيكي تايبه تى وه رده گرى .

ئه گهر چى نه مده ويست بچمه ناو حه ره مسه راكه ي پاشاوه، به للام ئه و منى له گه ل خويدا برد و بينيم ژنه كاني ئه و، له گه لانى جوړاوجوړ بوون و هه موويان گه نج و جوان بوون و هه ر به كه يان جلكى خۆماليى خويانيان له به ر كردبوو . هه نديك له و ژنانه له به ر ئه وهى تازه له ولاتانى تره وه به هۆى فروشياره كاني كۆيله وه هاتبوونه ئه وى، نه يانده توانى به زمانى بابلى بدوين، به للام هه موويان پييده كه نين و هه ر ژنيك هه ولى دده ا سه رنجى پاشا بۆ لاي خۆى رابكيشيت .

كاتىك كه بيستيان پاشا ده ليت چه زده كه م به كىك له و ژنانه به شيويه كى كاتى بده م به تۆ كه له گه ليدا به يته سه ر، هه وليان دا سه رنجى من رابكيشن . پاشا به منى وت هه ر كامىكيان حه ز لييه هه لبرتيره، به للام سه ره راي ئه وهى حه زم له هه موويان بوو نه مده توانى به كيكيان لى هه لبرتيرم و جگه له وه ش له توورده يى و راگوپرينى پاشاش ده ترسام چونكه كاتىك كه مرۆف له گه ل پاشايه كى هه وه سبازدا هه لسوكه وت ده كات ده بى وربا بيت چونكه له ناكاودا

بۆیه وتم: من له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سه‌فه‌ردام و بۆ فێربوونی زانست هاتووم ژن ناهینم، چونکه‌ خواجه‌کانی ئیمه‌ ده‌لێن کاتیک خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌و فێربوونی زانستان خۆتان له‌ ژن هینان بپارێزن. ئه‌ی خواجه‌کانی میسر من داوای لێ بردنتان لی ده‌که‌م که ئه‌م درۆیه‌م به‌ده‌م ئیوه‌وه‌ کرد، به‌لام بۆئه‌وه‌ی پاشای بابل پروام پێ بکات، هیچ ریگایه‌کی ترم نه‌بوو.

ژنه‌کانی هه‌رم کاتیک وه‌لامی منیان بیست له‌ سه‌ره‌تادا سه‌ریان سوپما و دوایی که‌وتنه‌ گالته‌کردن و سووکایه‌تی پێ کردن و وتیان: دیاره‌ تۆش وه‌کو نیره‌ مووه‌کانی هه‌رم وایت و ناتوانی له‌گه‌ڵ ژنه‌کاندا رابویری.

پاشاش که‌ وایده‌زانی به‌ پیشکesh کردنی یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی خۆی من زۆر خۆشحال ده‌کات، دلگران بوو و وتی: ئه‌گه‌ر تۆ منت له‌و ددان ئیشه‌یه‌ رزگار نه‌کردبایه‌ ئیستا فه‌رمانم ده‌دا بتکوژن.

دوایی روخسه‌تم لێ وه‌رگرت و بۆ ئه‌وه‌ی پرۆم. ئه‌و دیسان له‌باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین دواو وتی: به‌هار نزیک بووه‌ته‌وه‌ و کاتی جه‌ژنی پاشای درۆیین ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ و خۆت بۆ تام و چیتز وه‌رگرتن له‌م جه‌ژنه‌ ئاماده‌ بکه‌.

له‌ پیش ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین بدویم ده‌بێ باه‌تیک بخه‌مه‌ به‌رچاو، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌یه: رۆژتیکیان بۆ ته‌ماشای شووشه‌ی گه‌وره‌که‌ره‌وه‌ چوومه‌ بورجی (مه‌ردوک)، ئه‌م شووشه‌یه‌ که‌ باوه‌ر ناکه‌م له‌ هیچ جیگایه‌کی جیهاندا هه‌بیت له‌ بابلدا دروست ده‌کرت و شووشه‌یه‌کی ئه‌ستور و زۆر روونه‌ و وه‌ک که‌رته‌ سه‌هۆلیکی دره‌وشاوه‌ و زولا له‌. به‌لام کاتیک که‌ مرۆف له‌ پشت ئه‌م شووشه‌یه‌وه‌ ده‌روانیته‌ ئه‌وه‌نده‌ شته‌کان گه‌وره‌ ده‌بنه‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی ترسانی بینه‌ره‌که‌ و ئه‌و رۆژه‌ی من بۆ بینینی شووشه‌که‌ رۆیشتم میرووله‌یه‌کیان هیناو من شووشه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و له‌ پشتیه‌وه‌ سه‌یری میرووله‌که‌م کرد و خه‌ریک بوو له‌ ترسا رابکه‌م. چونکه‌ میرووله‌که‌ ئه‌وه‌نده‌گه‌وره‌ ببووه‌وه‌ که‌ له‌ قه‌باره‌دا له‌

دوای بینینی شووشه‌ گه‌وره‌که‌ره‌وه‌که‌ به‌ره‌و نهۆمی سه‌ره‌وه‌ی بورجه‌که‌، که‌ جیگای ئه‌ستیره‌ناسه‌کان بوو رۆیشتم و داوام لێ کردن سه‌یری به‌ختم بکه‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من نه‌مده‌زانی له‌ چ رۆژتیک و له‌ کوی له‌ دایک بوومه‌، ئه‌وان نه‌یانتوانی داها‌تووی من پێشبینی بکه‌ن، به‌لام پێیان وتم تۆ میسری نیت.

وتم: گومانی تێدانییه‌ که‌ من له‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌که‌دا بوومه‌ که‌به‌سه‌ر رووباری نیله‌وه‌ بووه‌ و، ئه‌و ژنه‌ی منی به‌خێو کرد سه‌به‌ته‌که‌ی له‌ ئاوه‌که‌ گرتبووه‌وه‌.

ئه‌ستیره‌ناسه‌کان وتیان: ئه‌گه‌رچی تۆیان له‌سه‌ر رووباری نیلدا دۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌لام تۆ نه‌ میسریت و نه‌خه‌لکی ولاتیکی تریشی. هه‌روه‌ها بچیته‌ هه‌ر جیگایه‌کی تری ئه‌م جیهانه‌ به‌ بیانیه‌ک له‌ قه‌له‌م ده‌درییت.

وتم: ئه‌م قه‌سه‌یه‌ ریی تێ ناچیت، چونکه‌ هه‌ر چۆنیک بیت له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک هه‌یه‌ که‌ من تیایدا له‌ دایک بووبیتم و ئه‌و جیگایه‌ نیشتمانی من بیت و تیایدا بیانی نه‌م.

وتیان: له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک که‌ تۆی تیدا له‌ دایک بووبیت نییه‌..

وتم: ئه‌ی من له‌ کوی له‌ دایک بوومه‌؟

یه‌کیکیان وتی: له‌وه‌یه‌ تۆ کوری خواجه‌کان بیت و له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبیته‌ سه‌ر زه‌وی.

وتم: له‌ ولاتی ئیمه‌دا ته‌نها یه‌ک نه‌فه‌ر کوری خواجه‌کانه‌ و ئه‌ویش فیرعه‌ونه‌. وتیان: به‌هه‌ر حال به‌ختی تۆ و ئه‌نشان ده‌دات که‌ تۆ له‌م دنیا به‌دا بچیته‌ هه‌ر جیگایه‌ک تیایدا بیانیت و جیگایه‌ک نییه‌ که‌ ولاتی تۆ بیت و به‌م جوژه‌ هیچ گومانێکی تر نییه‌، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتوویت و کوری خواجه‌کانی.

دوایی به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ سه‌یرم کرد ئه‌ستیره‌ناسه‌کان سه‌ریان بۆ دانه‌واندم و پرسیم: بۆ و ده‌که‌ن؟

ئەوان وتیان: ئىمە دۇنيانين كە تۆكۈرى خوايه كان بيت، بەلام دەزانين كە لەم
دنيايه دا لە داىك نەبوويتە و لەبەر ئەو مەرجى دوورىيني ئەوئىه كە رىزلە تۆ
بگرين بۆ ئەوئى ئەگەر بەراستى كۆرى خوايه كان بيت، لە لايەن ئىمەوئى كەم
تەرخەمى و بى رىزىت لە گەلدا نەكرايىت، ھە تاكولە لاي خوايه كان تاوانبار
نەبين.

من كە دەمزاني كۆرى خوايه كان نيم، لەم قسەيەيان زۆر سەرسام بووم و
ئەويشم بە بى عەقلى و پى و پوچ پەرسى ئەستىرە ناسە كان لەقەلەم دا.

بهندهكهی من له ترسا خوئی له ژئیر قهره ویلله كه یدا شار دبووه وه و به منی وت:
وا بزائم له بابل شوړش بهر پابووه و پاشا هه لها تووه و لایه نگرانی به گومانی
ئه وهی لیږه بیت هاتوونه ته ئیره.

دهرگام كرده وه و به سه ربازه كانم وت: ئایا من دهناسن یان نا؟ من
(سینوهه)، كوری كهر پزیشکی میسریم و ددانی پاشای ئیوه چاك كرده وه و
له بهر خو شحالی من فرمانی دا له م شارهدا سوپا كهی خو پیشاندانی سه ربازی
بكه ن و ئه گهر بتانه ویت من نازار بدن ده چمه لای پاشا كه تان و شكاتتان لئ
ده كه م.

سه ربازه كان وتیان: ئه گهر تو (سینوهه) یت ئیمه به شوین تو دا ده گه پږین و
مه به ستمان دوزینه وهی تو به.

وتم: چ ئیشیكتان به منه؟

وتیان: به بندهكهی تو مان ده ویت.

دووباره پرسیمه وه: به بندهكهی منتان بو چیه؟

سه ربازه كان وتیان: ئه مړو جه ژنی پاشای درویننه و پاشا ئه مری پږ
كردوین به بندهكته بهینه لای ئه و.

وتم: پاشا چ ئیشیكتی به به بندهكهی منه؟

وتیان: ئیمه له م بابه ته ئاگادار نین و ئه گهر به بندهكته مان نیشان نه دهی
رووتت ده كه یینه وه و به بی جل و بهرگ ده تبهینه كو شکی پاشا و بوئه وهی
نیشانى بدن كه هره شه كه یان به راسته به یهك جوولاندنه وه كراسه كه میان
له بهر دا داپری و رووتیان كرده وه و دواپی به واق و پمانه وه سه پریان كردم.
چونكه تا ئه و كاته پیاویكى خه ته نه كراویان نه بینیبوو.

یه كیتك له سه ربازه كان وتی: په نا به (مهردوك) ئه م پیاوه بو وایه؟

یه كیتكى تر وتی: ئایا هه موو پیاوه كانی میسر ئه وهان؟

وتم: به لئ له میسر پیاوه كان له كاتی مندالیدا خه ته نه ده كرتین.

جه ژنی روژی درو كردن

كاتیك كه وه رزی به هار دادیت دانیشتووانی بابل ماوهی دوانزه روژ
دهيكه نه جه ژن. له مه راسیمی روژی سیانزه یه می ئه م جه ژنه به درو یه كی
گه ووه، واته پاشای دروین كو تایی دیت. له م دوانزه روژهدا خه لکی بابل
جوانترین جل و بهرگی خو یان له بهر ده كه ن و كچه گه نجه كان ده روژه په رستگهی
(عه شتار) و له ویدا به پیتی ری و ره سمی خو یان پیشوازی له و ریوار و
میوانانه ده كه ن كه له شوینه كانی ده ورو به روه دین و ژماره شیان كه م نه بوو و له
بری ئه وه له هه ر یه كیتك له و میوانانه دیار یه كیان و ه رده گرت و دواپی ئه م
دیاریانیه یان كو ده كرده وه، بوئه وهی كاتیک كه شوو ده كه ن خاوه نی
(جه هیزیه) ی بوو كینیی خو یان بن.

هیچ كه سی ئه م ری و ره سمی له لا سه یر نه بوو و پیاوه كان كاتیک كه
ژنیكیان ده هینا، چاوه پروانی ئه وه نه بوون كه ئه و ژنه ی كه هیناویانه كچ بیت.
له م دوانزه روژهدا هه موو خه ربکی رابواردن و خوشگوزهرانی ده بوون و خو یان
بو جه ژنی روژی سیانزه یه می به هار ئاماده ده كرد. به یانی روژی سیانزه یه م له
میوانخانه كه دا دانیشتبوووم و له ناكاودا گویم له دنگی هندی سه رباز بوو كه
رژانه ناو میوانخانه كه وه و هاواریان ده كرد: پاشا كه مان له كو تیه؟ پاشا كه مان
بدنه نی... ئه گهر نا هه مووتان ده كو ژین.

ئه م كو مه له سه ربازه به توریه یه وه هاواریان ده كرد و له نه موه كانی
میوانخانه كه به سه ر ده كه وتن. تا گه یشتنه ئه و نه موه ی كه منی تیدا
نیشته جی بووم و هاواریان كرد: پاشامان بدنه نی... پاشا كه مان مه شان نه وه.

سه ربازه كان له بهر ده م هو ده كه ماندا دننگه دنگیان كرد و (كاپتا)

یه کیتک له وان وتی: ئەم بابەتە بۆ ئیمه گرنگ نییه.

یه کیتکی تر هاواری کرد: ئیمه ئەو کەسه مان لیت دەوێت کە دەبێ
بماندەیتتی ئەگەر نا...

وتم: بە کورتی پێم بلێن چی دەکەن؟

وتیان: یان بەندە کە تمان بدەیه، یان بە رووتی بە ناو شەقامەکانی بابلدا
دەتسوورپێنێهوه دەتبهینه کۆشکی پاشایه تی.

وتم: من له لای پاشا شکاتتان لێ دەکەم و پیتی دەلێم بە سهختی
دارکاریتان بکات.

سەربازەکان وتیان: پاشا خۆی بە ئیمه و تووه ئەگەر بەندە کە ی نەداپیتان
بە رووتی بەرهو کۆشکت بیهین.

(کاپتا) کە له ژێر قەرەوێڵه کەوه له ترساندا دهلهرزى لهوئى هاته دەرەوه و
وتی: گەرە کە ی من بە رووتی بەرهو کۆشک مەبەن، چونکە ریزی ئەم پزیشکە
ناوداره نامینیت و من ئامادهم له گەڵ ئیوهدا بۆ هەر جینگایه ک کە بتانهوئ
پیم.

سەربازەکان کاتیک کە کاپتایان بینی له خۆشیا هاواریان کرد و وتیان:
بژی (مەردوک)... پاشاکە مان دۆزییهوه... ئیمه پاشاکە مان دییهوه و ئیستا
بەرهو کۆشکی دەبهین.

(کاپتا) بەسەر سوپمانهوه دهپروانییه سەربازەکان و ئەوان کاتیک سەر
سوپمانه کە ی ئەویان بینی بە شادییهوه هاواریان دهکرد: تو پاشای چوار
ولاتی؟ تو شههربار (خاوهن شکۆ-پاشا) ی هه مووانی و ئیمه هەر به دەم و
چاوت دەتناسینهوه. هه ندی له سەربازەکان له بهردهم (کاپتا) دا سەریان
داده نه واند و هه ندیکی تریان له دواوه تییان هه لدهدا بۆئەوه ی وای لێ بکەن
زووتر بکه ویتته ری.

(کاپتا) وتی: گەرەم من لهو باورهدام له ولاتیکدا دهژیم کە هه موو

خه لکه کە ی شیتن و من ئیستا نازانم له سەر پیتی خۆم دەرۆم یان له سەر سەر و
له وهیه له خه ودا بوم و ئەوه ی ده بیبیم دیمه نیکى خه و بیت. ئەگەر له م ولاته دا
سەرەو ژێر هه لیان واسیم تو مه هیله ئاز له کان لاشه کە م بخۆن و تهرمه کە م
مۆمیایی بکه و له میسردا بمیژه.

یه کتی له سەربازەکان بە پێکه نینه وه وتی: لێره دا گیانه وه ر لاشه ناخوات،
چونکە ئیمه تهرمه کان فری ده دهینه رووباره وه و ئاو به رهو دهریای ده بات.

(کاپتا) وتی: گەرەم مه هیله لاشه کە م فری دهنه ناو ئاوی رووباره وه،
چونکە ئەگەر وام لێ بکەن ناتوانم له دنیای تر دا زیندوو بمیمنه وه.

سەربازەکان کە پێده کە نین وتیان: ئیمه ئەمرۆ توانیومانه پاشایه کی باش
بدۆزینیه وه، چونکە له کاتی قسه کردندا زمانی ناگریت.

(کاپتا) کە نه یده ویست له میوانخانه کە بچیتته دەرەوه، ئەوان به شەق و
قۆناغی نه یزه کانیا ن به رتییان خست. دوا ی ئەوه ی (کاپتا) یان به زۆر برد، من
به په له جلکم له بهر کرد و له دوا ی ئەوه وه گه ی شتمه کۆشکی پاشا و
له بهر ئەوه ی ده یانزانی له لای پاشا ریزم هه یه کە س پیتی لێ نه گرتم.

کاتی کە چوومه کۆشکه وه کۆمه لێکی زۆرم بینی له کۆشکی پاشایه تی کۆ
ببوونه وه و هه موو هاواریان ده کرد و سەربازەکان به خۆشییه وه نه یزه کانیا ن
به زرده کرده وه. من دلنیا بووم کە له بابلدا شوێرش به رپابوو و ئەگەر له
هه ریمه کانی تره وه سەرباز نه هیتن له وانه یه (بورابورباش) ی پاشای بابل
له سەر تهخت لاده ن، چونکە له هات و هاواریه کانی ئەو کۆمه له وا دەرده کە وت
کە له دژی (بورابورباش) دروشمه کانیا ن دەرده برن. به بێ ئەوه ی کە س پیشم
لێ بگری چوومه ئەو ته لاره ی کە ده مزانی پاشا له و بییه و بینیم کاهینی گه و ره ی
په رستگه ی (مەردوک) و هه ندی له کاهینه کانی تر له ویدان.

کاتی (کاپتا) هاته ته لاره کە وه له ناکاودا کاهینی گه و ره ی په رستگه
له کاتیکدا کە به په نجه ئیشاره تی بۆ پاشای بابل ده کرد، وتی: ئەم کورە ی کە

هیشتا مووی لی نه هاتوو لیره بیسه نه دهره وه... ئیمه ئاماده نین نه و به پاشای خۆمان بزاین.

ئهوانه ی تریش بو پالپشتی قسه که ی وتیان: ئەم کورە بکه نه دهره وه، ئیمه ئاماده نین له مه زیاتر مندالیک فه رمانه واییمان بکات... بیسه نه دهره وه...

کاهینی گه وره ئیشاره تی بو (کاپتا) کرد و وتی: ئیستا ئیمه توانیومانه پاشایه کی پینگه یشتوو و ژیر بدۆزینه وه و به پاشای خۆمان هه لئ ده بژیرین. بو ئه وه ی به ژیری و دوور بیینییه وه فه رمانه واییمان به سه ردا بکات.

هه ر که ئەم قسه یه له ده می کاهینی گه وره وه هاته ده ری، ئه وانه ی له وئ بوون، هیرشیان برده سه ر پاشای لاو و به پیکه نین و گالته وه گه فه وه نیشانه کانی پاشایه تییان له سه ر و سینه ی کرده وه و کراسه که یان له به ری داکه ندو بازوو و قاچه کانیان ده ست لی دده ا و ده یانگوت: سه یر که ن ئەم کورە گه نجه چه ند لاواز و له ره وه هیشتا بۆنی شیر له ده می دیت. قاچه کانیسی ئه وه ندە ناسکن که ئەگه ر چه ند هه نگاوێک بنیت له ناوه راسته وه ده بیته دوو که رت، له به ر ئه وه ئەم کورە ناتوانیت ببیته پاشا و ئیمه ئەم پیاوه (ئیشاره یان بو به نده که م ده کرد) له جیاتی ئه وه ده خه ینه سه ر ته خت.

(بورابوریاش) کاتی که نیشانه کانی پاشایه تییان لی ده کرده وه هیچ به رگری نه کرد و بینیم له گه ل شیره که ی خۆی، که کلکی خستبووه نیوان قاچه کانی، چوووه سووچیکی ژوو ره که وه.

له و کاته دا که کراسی پاشایه تییان له به ر به نده که م ده کرد و نیشانه کانی پاشایه تییان به سه ر و سینگی دا ده کرد، نه مده زانی له سه ر قاچه کانه م ده رۆم یان له سه ر سه ر. (کاپتا) یان له سه ر ئه وه ته خته ی که پيشتر پاشای بابلی لی بوو، دانیشاند و له به ر ده میدا سوچه دیان برد و زه وییان ماچ کرد. ته نانه ت خودی (بورابوریاش) که رووت بوو، له به ر ده م (کاپتا) دا سوچه دی برد و وتی: ئه وه ده بی ببیته پاشای ئیمه، چونکه له و عاقلتر و دادپه روتر له م ولاته دا نییه.

(کاپتا) ئه وه ندە حه په سابوو که نه یده توانی قسه بکات و سه یرم کرد قژی سه ری له ژیر تاجی پاشایه تی، که له سه ر سه ری دایان نابوو ره ق ببوو.

کاتی که ئه وه که سانه ی له هۆده که دا بوون مل که چی خۆیان ده رده بری، (کاپتا) هاواری کردو وتی: وسکت بن...

هه موو بیده نگ بوون و ئه وه وتی: من وا تیده گه م که جادوو گه ریک جادووی لی کردووم و هه ندی شت ده بینم که له راستیدا وانیه، چونکه به بروای من هه رگیز ناگونجیت پیاویکی وه ک من که له م ولاته دا بیانیم بيم به پاشا.

ئاماده بووان ناره زاییان ده بری و به گالته وه پیکه نینه وه وتیان: وانیه، تو پاشای ئیمه ی و که س جادووی له تو نه کرده وه و ئیمه به وه پری خۆشحالی و ره زامه ندیه وه تو مان کردۆته پاشای خۆمان.

(کاپتا) وتی: من ئەگه رچی حه ز ناکه م بيمه پاشاتان، به لام ناتوانم به پیچه وانه ی ویستی ئیه ره فتار بکه م، چونکه ئیه ژماره تان زۆره، به لام پرسیاریکتان لی ده که م و داواکارم وه لامیکی راستم بده نه وه... ئایا من پاشای ئیه م یان نا؟

هه موو به یه ک ده نگ هاواریان کرد: به لئ... تو پاشای ئیمه ی و... دیسانه وه له به رده می سوچه دیان برد. یه کی که له ئاماده بووان که ولئ شیریکی له به ر کرد و له به رده م ته ختی (کاپتا) دانیشت و نه راندی.

(کاپتا) جاریکی تر هاواری کرد وسکت بن و، هه موو بیده نگ بوون. به نده که م وتی: ئەگه ر من پاشای ئیه م ده بی گوێراه لئ فه رمانه کانه م بن. هه موو هاواریان کرد هه رچی تو بلتی ده یکه بن.

(کاپتا) وتی: له به ر ئه وه ی بوومه ته پاشای ئیه، ئەمڕۆ ده که ینه جه ژن و بلتین با به نده کان بیتن.

هه ندی له به نده کان که له وئ بوون له (کاپتا) نزیک بوونه وه و پیتیانی

وت: زوو شەراب و خواردن بهینن که بیخۆم و به شەرابە که خۆم شادمان بکەم و خەلکیش وەک من سکيان تير و سەريان گەرم بکەن.

بەندەکان وتیان: خواردن و شەراب لە هۆدەکەى تردا ئامادە کراوە و هەلیان گرت و بەهەراو هۆريا و شادی و پیکەنینه و بەردیانه تەلاریکی تره وەو، منیش لەگەڵیان رۆیشتم و بینیم لەو تەلارەدا هەموو جۆرە خواردن و خواردنە و هەیه کیان داناوە و هەر کەسێ بە کەیفی خۆی لەو خواردن و شەرابانەى هەلەبژارد و خەریکی خواردن و خواردنە وەى دەبوو.

(بورا بوریاش) پاشای پيشووی بابل وەک بەندەکان پشتینیکى لە پشتیە وە ئالاندبوو و لە ناوەراستی خەلکە کەدا بە ئەم لاو ئەولادا رای دەکرد و شەرابی بە خەلکیدا دەکردو شلە مەنییه خەستەکانى خواردنە کەى بە کراسى ئامادە بوواندا دەکرد و وای لى دەکردن جینو بدەن.

لە حەوشەى کۆشکدا حەوزەکانیان پر کردبوو لە ئاوی جۆ (بیرە) و شەراب و هەموو کەسێ دەیتوانی بە پەیمانەکانى کەنار حەوزە کە بیرە، یان شەراب بنۆشیتە وە بە خورما و ماست و جۆرە چەوریەک کە لە شیر دروستیان دەکرد و زۆر بە تام بوو (مەبەستى نووسەر کەرەبە - وەرگێت) سکى خۆیان تير بکەن. کاتیک کە خەلکى تيربوون و سەرەکان لە بیرە و شەراب گەرم داهاتن، هەراو هوریا بە کى ئە وەندە شادی بەخش لە حەوشە کەدا دروست بوو کە من تا کو ئەو رۆژە هاوتای ئەو ئاھەنگەم نەدیتبوو.

جیاوازی لە نیوان چین و تویتز و پلە دارەکاندا نە مابوو و هەموو کەسێ لە گەڵ ئەوانەى تردا گالته و گەفی دەکرد و ئەوانەى هەتا دوینى بەرامبەر (بورا بوریاش) سوچدەیان دەبرد، لەو کاتەدا ئیسکی گۆشتەکانیان تی دەگرت و ئەویش ئیسکەکانى بەرەو ئەو کەسانەى بۆیان دەهاویشت هەلەدایە وە.

لە ناوەراستی ئەو قەرەبالغییه دا خۆم گەیانده (کاپتا) و وتم: کاپتا ئیستا هەموویان سەرخۆشن و کەس ئاگای لە تۆ نەماوە هەلسە با بەبێ ئەوێ کەس

بزانى لیرە برۆین، چونکە وا هەست دەکەم کە ئاکامى ئەم کارە باش نییه .
(کاپتا) کە خەریکی خواردنى پارچە گۆشتىکی سوورە وە کراوى گۆیدریتز بوو وتى: ئەوێ تۆ دەیلێی لە گۆیچکەى مندا وەک گیزە گیزی میش وایە و بە قسەت ناکەم و دەست لەم بەختە وەرییه هەلناگرم و لیرە نارۆم. مەگەر نابینی ئەم خەلکە بە چ سۆز و خۆشە و یستییە کە وە منیان بە پاشای خۆیان هەلێژاردو وە؟ ئایا من دەتوانم لە بەرامبەر ئەم هەست و خۆشە و یستییەى ئەوان بەرامبەر بە من دەری دەبرن، بێ سەفە تیبیان لە گەلدا بکەم و بە جیان بەیلم و برۆم؟ هەروەها تۆ لە مەو بەدوا نابیت بە ناوی (کاپتا) بانگم بکەیت، چونکە من پاشای چوار ولاتم و تۆ هەر جارێک کە دەتەوێ قسە لە گەڵ مندا بکەیت دەبێ بلێی (ئەى پاشای چوار ولات) و وەک خەلکى تر لە بەر دەمدا سوچدە ببەیت.

وتم: (کاپتا) ... ئەم پاشایە تییهى تۆ جگە لە گالته و گەف و درۆیه کى گەورە هیچی تر نییه. چونکە هەرگیز ناگونجیت ئەم میلله تە تۆ بکەنە پاشای خۆیان کە بەندەیه کى بیانیت و دەترسم دەرئەنجامى ئەم گالتهیه بۆ ئیمە ترسناک بیت و تا کات ماوە هەلسە با خۆمان لە جیگایە کدا بشارینه وە، یان لیرە برۆین و ئەگەر هەلسى و لە گەلدا بیت لە بێ ریزی کردنە کەت خۆش دەبم و بە گۆچانە کەم دارکاریت ناکەم.

(کاپتا) چەورییه کەى دەمى خاوین کردو وە بە کەرته ئیسکیتى گۆیدریتز کە بە دەستیه وە بوو هەرەشەى لى کردم و بانگى کرد: ئەم میسرپییه پۆخە لیرە دوور بخەنە وە ئەگەر ناچار دەبم بە دار، ئیسکەکانى تیک بشکینم.

هەر ئە وەندە (کاپتا) ئەم قسەیهى کرد پیاو کەى چوو بوو پيشتى شيرە وە، پەلامارى دام و منى بە زهويدا داو بە چرنووکى دەستى لە شمی رووشاند و خەریک بوو هەموو جەستەم بریندار بکات، بەلام خۆشبه ختانه نەفیرەکان کە و تنه لیدان و رایانگە یاند پاشای نوێ پروات بۆ دادپەرەرى کردن

و شیرکه وازی لئ هیتام.

دادگای بابل نریک کۆشکی پاشایه تی بوو و، کاتیک کاپتایان برده ئه وی که دادوهی بکات، ویستی خۆی لئ بدزیتسه وه و وتی: من باوهرم به دادپهروهی کردنی دادوهانی بابل هیه و وا باشتره که ئه وان وهک رابردوو خۆیان خه ریکی دادوهی بن.

به لام خه لکی بهم قسه یه رازی نه بوون و وتیان: ئیمه داواکاری جئ به جئ کردنی دادگه ریی پاشای نوئی خۆمانین بوئه وهی بزاین ئایا عه قلی هیه و ده توانئ به پیتی بنچینه کانی ویزدان بریار بدات، یان نا.

(کاپتا) ناچار بوو مل بدات و خه لکی ئه ویان له سه ر کورسیی گه وراهی دادوهی بابل دانیشان و قامچی و که له بچه یان له به رده می دانا، که نیشانه ی جئ به جئ کردنی دادپهروه ریه. یه کهم که سیک که سکالای هیتا، پیاویک بوو که کراسیکی درای له به ردا بوو و سه یرم کرد قژی سپی بوو. دواپی بۆم ده رکه وت سپیایه تی قژی هی ئه وه بووه که خۆله میشی به سه ر خۆیدا کردبوو و کراسه که ی به قسه تی دراندبوو بوئه وهی بتوانیت به سه ر و وه زعیکی شله ژاوه وه له به رده م پاشا ئاماده بیت. چونکه له بابلدا ئه وه که سانه ی خۆیان به سته م لیکراو ده زانن هه ولده دن به رواله ت خۆیان داماو نیشان بدن بۆ ئه وه ی سه رنجی پاشا رابکیشن و به زه بی پیایان بیته وه.

پیاوه که له به رده م به نده که ی مندا که وته سه ر خاک و زه ویی ماچ کرد و وتی: ئه ی خواوه ندی چوار ولات، ئه مرۆ که س وهک تو دادپه روه ر و عاقل نییه، بۆیه من هاتومه ته لای جه نابت که داوا ی جئ به جئ کردنی دادت لئ بکه م.

من ژنیکم هیه که چوار ساله هاوسه رمه و له م ماوه یه دا دوگیان نه بووه و به م زوانه سکی پرپوه وه له گه ل ئه وه شدا که هه ندی که س پیایان ده وتم پیاویکی تر هاتو جۆی ژنه که ت ده کات، من باوه رم به قسه که یان نه ده کرد. هه تا

دوینی ژنه که م له گه ل سه ربازیکدا له ماله وه گرت. به لام من نه مستوانی سه ربازه که بگرم چونکه ئه وه له من به هیزتر بوو و هه ر ئه وه نده چومه ژووره وه، ئه وه له هات و ئیستا جه رگه ره شه که ی من پره له خه م و دوودلی و نازانم ئه وه منداله ی له سکی ژنه که دایه هی منه یان هی سه ربازه که یه و داوا له تو ده که م که ئه م موشکیله یه م بۆ چاره سه ر بکه یت و له دوودلی رزگارم بکه یت بۆ ئه وه ی بزائم چ ئه رکیکم به رامبه ر به و منداله هیه.

(کاپتا) به نیگه رانییه که وه سه یری ده وروبه ری خۆی کرد، چونکه نه یده زانی چ وه لامی بداته وه که له دادپهروه ریه وه نریک بیت و له ناکاودا بانگی به نده کانی کرد و وتی: دار بگره ده ست و ئه م کابراه دارکاری بکه ن. به نده کان به دار که وتنه سه ر پیاوه که و دوا ی ئه وه ی لیا یان دا، پیاوه که رووی کرده جه ماوه ره که و وتی: ئایا بریاری پاشا له م باره یه وه راسته و من که بۆ سکالا هاتومه ته دادگا، ده بی دارکاری بکریم؟

خه لکی دوا ی بیستی ئه م قسه یه داوا ی روون کردنه وه یان له کاپتا کرد و پرسییان: خواوه ندی چوار ولات بۆچی فه رمانت دا ئه م پیاوه بکو تن؟

(کاپتا) وتی: پیاویک که ئه وه نده گه وج بیت شایانی دارکاریه، ئایا عه قل ده یگرئ پیاویک زه وییه کی له باری هه بیت، به لام کشتوکالی تیدا نه کات و نه یچینی و به ره لای بکات و دواپی کاتی خه لکی له رووی چاکه کاری و به زه بییه وه کیلگه که ی ده کیلن و تووی لئ ده چینن، ئه و شکات بکات که بۆچی خه لکانی تر له کیلگه که یدا کشتوکال ده که ن و کیلگه که تاوانبار بکات،

که بۆچی داوا ی له خه لک کردوه تووی تیا بچینن؟ به دلنیا ییه وه که نا. که واته ژنه که مافی خۆیه تی په یوه ندی له گه ل پیاویکی تر دا هه بووه چونکه ئه م پیاوه نه یتوانیوه داواکاری ژنه که جیبه جئ بکات و زه وییه که ی به (به یار) جئ هیشتوه.

خه لکی دواى بیستنی ئەم قسه یه به دهنگی بهرز که وتنه دەستخۆشی لى کردن و ستایشی عه قل و عه داله ته که یان کرد. دواى پیره مېردیک له کاپتا نزیک بووه و وتی: ئەى خواوه ندى چوار ولات، من له بهردهم تو و ئەم ئەستوونه، که یاساکانى بابلی له سهەر نووسراوه داواکارم دادپهروهى جى به جى بکریت و سکالا کهم ئەوه یه که من له که ناری کۆلانی کدا خانویه کهم دروست کرد، به لām ئەو ئەنداز یاره ی خانویه کهمى به قۆنته رات دروست کرد، فیلى لى کردم و کهل و په لى خراپی له بیناسازییه کهدا به کارهینا و گوپی نه دایه پته و یی خانویه کهو له ناکاودا بیناکه رماو ریبواریکی کوشت و ئیستا کهس و کاری ئەو ریبواره داواى خوینه کهم لى ده که نه وه و من تاوانم نییه.

کهواته چارم چیه و چی به کهس و کاری قوربانیه که بلیم؟

(کاپتا) بیریکی کرده وه و دواى وتی: ئەم بابه ته ی تو ده یلى پرسیاریکی ئالۆزه و دواى له دادوه ره کانى بابلی پرسى یاسا له م باره یه وه چی ده لیت؟

دادوه ره کان ئەو ئەستوونه ی که قانونى ولاتى له سهەر نووسرابوو نیشانى کاپتایان داو وتیان: ئەگەر خانویه که به هۆى کهمته رخه مى یان فیلى قۆنته راتچیه وه برووخى و خاوه ن خانویه که بکوژرى ده بی ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که بکوژریته وه. ئەگەر خانویه که دواى رووخانى کورى خاوه ن خانویه که ی کوشت، کورى ئەنداز یاره که به تاوانى کوشتنى کورى خاوه ن خانویه که ده کوژریت. یاسا له باره ی کوشتنى خه لکی تره وه شتیکی تر باس ناکات، به لām ئیمه وای لیک ده دینه وه که هەر جوژه زیانیک به هۆى رووخانى خانو به سهەر خه لکی تر دا روودات ده بی قۆنته راتچیه که بیژیریت و ئەگەر قۆنته راتچیه که نه یه ویت ئەو زیانه بیژیریت، ده بیته به ئەندازى هه مان زهره ر زبانی لى بدریت.

(کاپتا) وتی: من نه مده زانى له م ولاته دا ئەنداز یاره قۆنته راتچیه کان

ئوه نده فیلبازن و دزی له کهل و په لى بیناسازییه که ده کهن یان له دروستکردنى خانویه که به شیوه یه که کهمته رخه مى ده کهن که خانویه که خۆى ناگریت و دروخى. من له مه وه دوا به ورباییه وه ئاگادار ده بم که گرفتارى ئەم جوژه قۆنته راتچیه فیلبازانه نه بم. به لām سه باره ت به شکاته که ی ئەم پیاوه و داواکردنى خوین له لایه ن کهس و کاری قوربانیه که، رای من ئەوه یه که: کهس و کاری ریبواره کوژراوه که ده بیته برۆنه بهردهم مالى ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که و یه کهم کهسى که به ویدا تیده په ریت بیگرن و بیکوژن، بوئه وه ی به پتی یاسا کار کرابیت. به لām ئەگەر کهس و کاری ئەو ریبواره وه کهس و کاری ریبواری یه کهم داواى بژاردنى خوینیان کرد، ئەوانه ی ریبواری دووه میان له بهردهم خانووی ئەنداز یاره که کوشتووه ده بی حه قى خوینه که ی بیژیرن. بیروکه ی من له مه ر تاوانباره راسته قینه که ئەوه یه که له م رووداوه دا هیچ کهسى به ئەندازى ئەو ریبواره ی به ته ک خانووه سست بنیاده کهدا تیده په ریت تاوانبار نییه، چونکه هیچ پیاویکی ژیر به بهردهم خانویه کدا تیناپه ریت که مه ترسیی رووخانى لى بکریت. له دواى ئەو تاوانبارى دووه م ئەم پیاوه یه که هاتۆته ئیره وه ده لیت خانویه کهم ویران بووه، ئەم پیاوه له و رووه وه تاوانباره که له گه ل ئەوه شدا که خه لکی بابه له و هه موو ژبانى لیتره دا به سه ربردووه و ئیستا له ته مه نى پیریدا یه، نازانیت که نابیت له بابلدا دروستکردنى خانو به ئەنداز یاریکی قۆنته راتچى بسپیترى، چونکه ده بوا یه له مانگی یه کهمدا چاوه روانى رووخانى خانویه که ی بوا یه. یان هه ر نه بیته دواى ئەوه ی دروستکردنى خانویه که ی به قۆنته راتچیه ک سپارد، خۆى چاودیرى کاره که ی بکردا یه، بوئه وه ی نه توانی هه ولى هه لخه له تاندنى بدات.

له بهر ئەوه ی هه ولى شه نه داوه ئەنداز یاره که بخاته ژیر چاودیرى خۆیه وه وه به دیاریه وه بیت ئەو حه قى خۆى بووه هه لى بخه له تینى و خانویه که ی وا دروست بکات که برووخى. چونکه هه تا ئەوان ئەم نه فامانه هه لنه خه له تین و زبانیان

لئى نەدەن عاقل نابن.

خەللىكى جارىكى تر دادپەرورەرى (كاپتا) يان ستايش كرد و ئەو پياوھى سكالاي ھېنابو بە داماوېيەو دووركەوتەو. دوايى مامەلەچىيەكى قەلەو كە كراسى گرانبەھى لە بەردابو لە كاپتا نىزىك بوو ھو و وتى: سى رۆژ لە مەو بەر لە شارەكەى خۆمەو بە كارىك ھاتە بابل و رۆژتيكىان ھەكو خەللىكى تر بۆ پەرستگەى (عەشتار) چووم و پيشوازىيان لئى كردم. من لەوئى دلەم چووم سەر يەكەىك لەو كچانەى بۆ دەستكەوتنى جەھازى بووكىنى لە رۆژەكانى سەرەتاي بەھاردا ھاتبوو پەرستگەى (عەشتار) و لەگەلئيدا رىككەوتەم كە ھەندى پارەم لئى ھەربگرىت و بىتە ھاوسەرم. لەپاش ئەوھى پارەكەم داپتې بۆ دەست بەئاو گەياندىك چەند ساتى بەجىم ھىشت و لەپاش گەرانەو بەسەر سورمانەو ھووانىم كە ئەو لەگەل پياويكى تر دا رادەبوئىت، لەكاتىكدا كە زىوى لەمن سەندبوو و برباربوو چاوپرېتى من بكات. كاتىك كە پىم وت زىو كەم بەدەر ھو و تى تۆ بربار بوو لەگەل مندا رابوئىرى و ئىستا كە ئەو پياو رۆيشتوو تۆ دەتوانى لەگەل مندا كۆبىتەو. و تەم من كاتىك دەمەويست لەگەل تدا رابوئىرم كە تۆ كچ بووت و ئىستا كچىنيەكەت نەماو. بەلام ئەو قسەكەى منى نەسەلماند و وتى زىو كەت نادەمەو ھو چوونكە ئەوھى تۆ دەتەويست لىمى بىكپتەو ھو ماو ھو دەتوانى بىكپتەو. پىم وت من گۆزەيەكى ساغم لەتۆ كرى و نرخەكەشىم داپت و بۆ كارىكى پىويست كەمى لىت دووركەوتەو ھو ھەرچوئى بىت ئەو گۆزەيە مالى من بوو و تۆ كە بەمنت فرۆشتبوو مافى ئەوھت نەبوو بىفرۆشيتە خەللىكى تر كە ئەوئىش گۆزەكە بە عەززا بدات و بىشكىنى و ئىستا كە من ھاتوومەتەو، كەرتە گۆزە شكاوھەكانم دەدەيتى و دەلئى ئەمەيە ئەو شتەى لەمنت كرىبوو.

كاتى (كاپتا) ئەم قسانەى بىست قامچىيەكەى گرتە دەست و بەتوورەيەو تەكانى داو وتى: من لە ھىچ شوئىنىكدا خەللكم نەبىنيوھە كە

وھەك دانىشتووانى ئەم شارە نەزان بن و بۆ شتى مندا لانە شكات بكن. ئەى كابرەى بازارگان، ئەگەر تۆ بۆ كرىنى مېوھەكى تازە بچىتە بازار ئايا دواى كرىنى، يەكسەر دەيخۆى، يان وازى لئى دىنى چەند رۆژتيكى پى بچىت و دواى بەسەرچوونى ئەو ماوھە دەچىتەو بۆ لاي فرۆشيارەكە و پىي دەلئى بۆچى مېوھەكى لىتم كرىوھ چرچ و بۆگەن بوو؟ كچىكى گەنجىش وھەك مېوھەكى تازە وايە و كرىارەكە لەپاش كرىنى مېوھەكە دەبى يەكسەر بىخوات و ئەگەر كچەگەنجەكە بەجى بھىلئى و دواى گەرانەو ھووانى كە مېوھەكە رزىوھ يان ھەكو خۆت دەلئى گۆزەكە شكاوھ، نايىت گەلەيى بكنەى و تۆ لەجىياتى ئەوھى شكاتى لئى بكنەى دەبى مەمنوونىشى بىت كە يارمەتېى داوى، چوونكە بەر لەگەرانەوھى تۆ، بەر بەستىكى لەناو بردوو ھو ئەگەر بىايە دەبوو ھوئى زەحمەت دانى تۆ و ئەو ئەم ئەر كەى بەيەكەىكى تر سپارد كە تۆ بەبى گرفت لەگەلئيدا رابوئىرى و لەبەر ئەوھى كە تۆ پياويكى نەزانىت و قەدرى قىمەتى مېوھە تازە نازانى من سزات دەدەم كە لەمەو بەدوا ھەمىشە لەگەل گۆزەى شكاو دا رابوئىرى.

دىسانەو ھەخەللىكى بەدەنگى بەرزەو ھو كاپتا يان ستايش كرد و ژىرى و تىگەيشتوويان بە بەرزى نرخاند و بەندەكەم بە دادوھەكانى وت: ئەمپۆ بايى پىويست دادوھرىم كرد و ئىستا ماندوو بوومە و دەبى پشوو بەدەم. ئەگەر داواكارىكى تر سكالاي ھىنا، دەبى دادوھەكان پىوھى خەرىك بن و شكاتەكەى ئەم پياوھ بازارگانە ھىنايەو ھو بىرم كە من ئىستا پاشايەكەم كە لە ھەرەمسەراكەى خۆمدا چوارسەد ژنم ھەيە و دەبى بە سۆراغىانەو ھو بچم و دلنەوايىيان بكنەم و ئەم كارانە نەتەنھا منى ماندوو و بچ ھىز نەكردوو، بگرە لەو كاتەو كە بوومە بە پاشاي چوار ھەرىم، ھىزىكى زياد لە رادە لە خۆمدا ھەست پى دەكەم كە تەننەت لە سەردەمى گەنجىتىشما خاوەنى ئەو ھىز و توانايە نەبوومە.

خه لکی به هاواری خوشیبه وه (کاپتا) یان به رهو حهره مسه رابرد، به لام له ناو ئەو کۆمه له خه لکه دا ته نها یه کیک شاد نه بوو و پێ نه ده که نی، ئەویش (بورابورباش) بوو که خۆی گه یانده من و وتی: (سینوهه) تۆ پزیشکی و ده توانی بچیته حهره مه وه و برۆ و مه هیله به نده که ت ده ست له ژنه کانم بدات، چونکه ئەگه ر ئەم کاره بکات ئیواره ی ئەمرۆ پیتستی له شی لی ده که مه وه و که وله که ی به دیواره وه هه لده واسم تا وشک ده بیته وه، به لام ئەگه ر ده ست درێژی نه کاته سه ر ژنه کانم مردنی ئاسان ده بیته و فه رمان ده ده م به شیوه یه ک بیکوژن که تووشی ئەشکه نجه نه بیته.

وتم: (بورابورباش) هه ر چیه ک تۆ بلتی ده یکه م، به لام من به بینینی تۆ له م کراسی به نده یبه دا خه م بارم و جه رگه ره شه که م پر بووه له خه م چونکه ناتوانم ئارام بگرم و بسینم خه لکی تانه ت لی ده ده ن و سووکایه تیت پێ ده که ن.

(بورابورباش) وتی: ئەمرۆ رۆژی درۆی گه و ره، واته پاشای درۆبینه و له م رۆژه دا یه کیک به ناو و نیشانی پاشای بابل هه لده برژیردی و پاشایه تی کردنه که ی له رۆژیک زیاتر ناخایه نیت و هه موو دانیشتوانی بابل ئەم بابه ته ده زانن، به لام له م کاته ی من و تۆ قسه ده که ین به نده که ت به ره و حهره مسه را ده روات و من ده ترسیم ده ست بۆ ژنه کانم بیات و تۆ برۆ و مه هیله ئەم شته روو بدات.

من و (بورابورباش) به ره و حهره م که وتینه ری و له ریگا له باره ی نه ریتی رۆژی درۆی گه و ره پرسیارم لیتی کرد و وتی: هه موو سالی له م رۆژه دا گه لی بابل یه کیک له نیوان قۆشمه ترین و سیبه ندیترینی ئەو خه لکه هه لده برژیرن و فه رمانروایی ئەو که سه له به یانیبه وه ده ست پێ ده کات و پاشای بابل وه ک به نده یه ک له خزمه تیدا ده بیته. له م رۆژه دا ئەم پاشا کاتیبه هه رچیه کی بوئ ده یکات و من له به ره وه ی بینیم به نده که ی تۆ زۆر پیکه نیناویبه خۆم وتم که

ئەو بۆ پاشایه تی یه ک رۆژه هه لبرژیرن.

پرسیم: دوا ی ئەوه ی ئەم یه ک رۆژه ی پاشایه تیبه که ی به سه ر چوو چیی لی ده که ن؟

(بورابورباش) وتی: کاتی ئەمرۆی برده سه ر وه ک چۆن به ره به یان له ناکاودا کردیانه پاشای بابل، له کاتی ئیواره دا له چه ند ساتیکدا ده یکوژن و بریاری کوشتنه که ی له لایه ن پاشا وه، واته من، ده رده چیت. ئەگه ر ئەو که سه له ماوه ی پاشایه تیبه که یدا ده ست له کوشتن و برین و ده ست به سه راگرتنی ژنی خه لکی وه رنه دات زه ره ده که نه ناوشه رابه وه و ده رخوا ردی ده ده ن و به بی ئازار گیان له ده ست ده دات. به لام ئەگه ر له م رۆژه دا ده سه لاته که ی له خراپه کاری و به دره فتاریدا به کاریه یینی، ئەوا من ئازار و ئەشکه نجه ی ترسناکی پێ ده چیژم که به هۆبه وه گیانی ده رچی. له رابردوودا جارێکیان له م رۆژه دا پاشای راسته قینه ی بابل که وه کو خه لکی تر خه ریکی خوشگوزه رانی بوو، به هۆی خوا ردنی گۆشتاویکی داخه وه که هه ندی که س ده لێن زه هری تی کرابوو مائاوا یی کرد و پیاوه قۆشمه و پیکه نیناویبه که ی ته نها بۆبه ک رۆژ ببوو پاشا، دوا ی مردنی پاشای راسته قینه ماوه ی سی و شه ش سا ل له بابدا پاشایه تی کردو هه ر له به ره وه ش ئەمرۆ من له کاتی خوا ردن و خوا رده وه دا زۆر وریابووم که گرفتاری چاره نووسی ئەو پاشایه نه بم.

کاتی که من و (بورابورباش) گه یشتینه ده رگای حهره مسه راکه، چاوم به (کاپتا) که وت، که خوین له لووتیبه وه ده هاته خوا ره وه و تاکه چاوه که ی ئاوسابوو و له حهره مسه راکه ده هاته ده ره وه. وتم: (کاپتا) چی بووه مه گه ر بریندار بوویته؟

(کاپتا) وتی: سه یرکه له حهره مسه را چییان لی کردم، کاتی که چوومه حهره مه که وه سه یرم کرد ده یانه ویت ژنه پیسه کان و که نیزه ره شه قه له و و به سالا چووه کانم بده نی و من وتم له مانه بیزارم و به ره و ژنیکی گه نج و جوان

رۆیشتەم، بەلام ئەو ژنە وەکو شێرە دایکانه پەلاماری منی دا و کەوشەکانی خۆی وەها کیشا بە دەمو چاومدا کە چاومی ئاوساندو خۆینی لە لووتەم هینا.

(بورابوریاش) کاتی قسەکە کاپتای بیست ئەوەندە پیکەنی کە لە بەر ئەوەی نە کە ویت بازووی منی گرت و (کاپتا) وتی: سینۆهە من ناوێرم بچمە حەرەمەووە چونکە ئەم ژنە تێکچوووە و ئەگەر هەنگاو بنیتمە ژووڕەووە دەمکوژیت و لە بەر ئەوە تۆ بچۆ و کاسە سەری کون بکە تا ئەو گیانە شەرانییەیی چوووە تە میتشکیهوە لە ناو سەری دەر بچێ، بە لکو بەم شێوەیە ئارام بگریت. ئەگەر ئەم ژنە شیت نەبواوە پەلاماری منی نە دەدا و نە یەدە کیشا بە دەم و لووتەدا و خۆینە کەمی وەک مانگای سەر برێ و نە دە پێژاند، چونکە من پاشای ئەوم و ژبانی ئەو بە ئیشارە تێکی منەو بە نەندە.

(بورابوریاش) پیتی و تم: (سینۆهە) بڕۆ و بزانه کە وەزعی حەرەم چۆنە و ئەم ژنە پەلاماری ئەم نە فامەیی داووە کێیە؟ ئەمڕۆ لە بەر رۆژی پاشای درۆیین من ناتوانم بچمە حەرەمەووە، بەلام تۆ لە بەر ئەوەی پزیشکی دەتوانی بۆ هەر جێگایەک، لەوانە حەرەم سەراکەیی من بڕۆی و من وا هەست دەکەم کە ئەو ژنە شالۆوی بردۆتە سەر بە نە کەت یە کێک لەو کە نەیزانە یە کە دەمەویست بیکەمە هاوسەری خۆم، بەلام هیشتا وەک کێویبە کانه و چاوە پێم مائی بییت. من نە مەدەویست بچمە ناو حەرەم سەراو، بەلام (بورابوریاش) ئەوەندە زۆری لێ کردم کە داواکارییە کەم قەبوول کرد و چوومە ژووڕەووە، (خواجەکان)^(۱) کە دەیانزانی من پزیشکم پیشیان لێ نە گرتم و چوومە حەرەمە کەووە و سەیرم کرد بارودۆخی ناو حەرەم ئالۆز بوو و هەندێ لە ژنە پێرەکان لە سووچیک کۆبیوونەووە بۆ ئەوەی ئەو رۆژە بکەنە جەژن و کە چاویان بە من کەوت هەوایی (کاپتا) یان لێ پرسیم و وتیان: گەرە کە ی ئیمە بۆ کوی چوو و بۆچی نە هات کە لە میواندارییە کە ماندا بە شدار بییت.

ژنیکی رەش پێست کە وەک کاپتا قەلەو بوو و سکی ئەوەندە گەرە بوو

کە وەکو تەپڵ دەهاتە بەرچاو، بەرەو من هات و وتی: بزە قەلەو دەکەم بۆ بنێرەووە بۆ ئەوەی چاوەکانی بە سەما کردن رۆشن بکەمەووە... گەرە کەم بۆ بگەرێنەووە کە گۆرانیی بۆ بلیتم.

خواجەکان دەورەیان لێ دام و وتیان خەمی ئەم پێرە ژنانەت نەبێ، چونکە هیچ کامیکیان شیت نەبوونە و ئەم هەلسووکە و تەیی دەیکەن هی ئەوەیە کە ئەمڕۆ خۆیان بۆ جەژن ئامادە کردووە، بەلام لە نیوان ژنەکانی حەرەم کچییکی گەنجی تێدایە کە لە سەرەتای هاتنی بۆ ئێرە لە گەڵ هەموواندا توورە یەو ئەمڕۆ شیت بوو و نە تەنها پاشا درۆیینە کە ی بریندار کرد و راوی نا، بە لکو کێردی کیشی بە دەستەووە گرتوووە و کە دەمانە ویت لێی نزیک بیینەووە پەلامارمان دەدات و تۆ دەبێ بڕۆی و شیت بوونە کە ی چاک بکەیتەووە.

دوایی رینوما ییان کردم و منیان برده حەوشەیی گەرەووەی حەرەم، کە خشتەکانی ساف و بریقەدار بوون و لە ناوەرستی حەوشە کە دا حەوزیکی لێ بوو کە پەیکەری بەردینی ئازەلانی دەریایی تێدابوو و ئاو لە دەمی ئەو پەیکەرانی دەریایە ناو حەوزە کەووە. لە کەناری حەوزە کە ژنیکی گەنج بە کراسییکی دریاووە راوہستابوو و پالی دابوو بە پەیکەری یە کێ لە ئازەلە دەریاییەکان و لە پرچ و کراسە کە ی بەری ئاو دەتکایە خوار و دیاربوو لە حەوزە کە هاتبوو دەری و کێردیکی بە دەستەووە بوو کە لە ژنی تیشکی خۆردا دەدرەوشایەووە. کاتی لێی نزیک بوومەووە ئەو کچە جەحیلە کە لە کاتی بە شەر هاتنی لە گەڵ نێرەموو کە کاندای کراسە کە ی درابوو، شتیکی وت، بەلام لە بەر دەنگە دەنگی نێرەموو کە کان و دەنگی رژیانی ئاوی نافورە کە نەمتوانی لێی تێگەم.

دوایی بەوانم وت: لەوێ دوور بکەوونەووە بۆ ئەوەی ئەو ناوہ چۆل بییت و ئاو کە بگرنەووە بۆ ئەوەی بتوانم گویم لە دەنگی ئەو ژنە بییت.

ئەوان (نێرەموو کە کان) لەوێ رۆیشتن و ئاوی نافورە کە یان گرتەووە و ئەو

کاته توانیم دهنگی بیستم و تیگه یستم که خه ریکی گۆرانی وتنه و گۆناکانی له تاو هه لچوون و تووره بییه که ی سوور هه لگه رابوون.

وتم: بیدهنگ به و ئەم کێرده فرێده و هره لام بوئه وهی چاره سهرت بکه م، چونکه بی گومان تو شیت بوو یته.

ژنه که له جیاتی ئەوهی به قسه م بکات وتی: ئە ی مه یوون، ئە گهر بییته پی شه وه ئەم کێرده ده که م به سکتا، چونکه من زۆر توورده م.

وتم: ئە ی ژن، ئە و کێرده فرێده، چونکه من دوژمنایه تیم له گه لتدا نییه و نامه ویت زیانت پی بگه یه نم.

ژنه که وتی: چه ند پیاویکی تریش ئەم قسه یه یان کرد و وتیان نیازی خراپمان له گه لتدا نییه، به لام من تیگه یستم که ده یانه ویت فریوم بدن و ده سترێژی بکه نه سه رم. له بهر ئەوه ئەم کێرده م به ده سته وه گرتووه بو ئەوهی هه ر پیاوی لیم نزیك بووه وه بیکوژم، به تایبهت ئە و پیره میرده یه ک چاوه هه ر ده کوژم که ده لیتی کونده ی ئاوساوه.

وتم: ئایا تو پاشای بابلت بریندار کرد؟

ژنه که وتی: به لئ من بووم و خو ش حالیشم که توانیم خوین له لووتیه وه به ینمه خواری، چونکه ته نانهت پاشای بابلش بو ی نییه که لک له من وه رگری، چونکه من وه قفی خواجه که ی خو م کراوم و ده بی له به رده م خواجه که ماندا سه ما بکه م.

وتم: هه ر چه ندی چه ز ده که ی له به رده م خواجه که تدا سه ما بکه، ئەم بابته په یوه ندی به منه وه نییه و من پزیشکم و ئیشم ئەویه که نه هی لیم تو، که ئیستا شیت بوو یته، خو ت بریندار بکه ییت و ئە گهر تو بریندار بیت، پاشای بابل زیان ده کات چونکه نیره مووکه کانی به منیان وت پاشا تو ی به به هایه کی زۆر له بازاری کۆیله فرۆ شه کان کړیوه ته وه.

ژنه که وتی: من کو یله نیم که که سیک مافی ئەوهی هه بیت له بازاری

کۆیله فرۆ شه کاندایه فرۆ شتی، من کچیکم که منیان به زۆر رفاندووه و ئە گهر تو که می شعورته هه بوایه له م بابته ته تی ده گه یشتی.

پاشان ژنه که سه یریکی دواوه ی خو ی کردو وتی: نیره مووکه کان چوونه ته سه ر داره که که گو ی له قسه کاغان بگرن، تو ناتوانی به زمانیکی تر قسه بکه ی که تی نه گن ئیمه چی ده لئین.

من به زمانی میسری ده ستم به قسه کردن کرد و وتم: خه لکی میسرم و نام (سینوهه) کوری که ره و له بهر ئەوه ی پزیشکم تو نابی له من بترسی.

ژنه که هه ر ئە وه ندی که بیستی به زمانی میسری قسه ده که م لیم نزیك بووه وه و وتی: من نه مزانی تو میسریت، ئە گه رنا زووتر ده هاتمه لات چونکه ده زانم که پیاوه کانی میسر به زۆر ده سترێژی ناکه نه سه ر ژنه کان و ئە گه رچی بروات پی ده که م، به لام ناتوانم ئەم کێرده ت به ده می چونکه پیو یستیم پی شه تی و ده مه ویت ئە مشه و کات پاشای بابل، یان یه کیکی تر هاته لام و ویستی سوودم لی وه رگری ته ره گی گه ردم به م کێرده بپریم، بوئه وه ی له به رده م خواجه که مدا ئا برووم نه چیت و ئە گه ر تو چه ز ده که ی مییم و له خواجه کان ده ترستی، من له م ولاته ده ریکه. به لام ئەوه بزانه که ئە گه ر منت لی ته قوتار کرد ناتوانم به پاداشتی ئەم کارهت بیمه هاوسه رت، له بهر ئەوه ی من وه قفی خوا کراوم و هه رگیز ناتوانم له گه ل پیاویکدا په یمانی ژن و میردایه تی به ستم، مه گه ر ئە و کاته ی خواجه که م بلیت ئە وت بو ی و به به شه ریکی ژیان ی.

وتم: من هیچ به ته مای ئەوه نیم تو بکه مه هاوسه ری خو م و تو ده بی له م رووه وه له من دلنیا بیت. به لام رو یشتنی تو له حه ره می پاشا کاریکه که له عه قل به دووره، چونکه لی ته هه موو پی داویستی یه کانی ژیان ت له به رده سترایه و خو اردن و جل و به رگ و هه ر چیه کت که بو ی ده تده نی.

ژنه که وتی: من له ولاتی خو شم خو اردن و جل و به رگ هه بو و خو اردن و جلکی ئی ته نایه ته پیش چاوم. به لام ئە و قسه یه ت که ده لیتی نیازی که لک لی

وهرگرتنت له من نییه، ئەمه بابەتیکه که هەر کاتی منت له بابل دهریاز کرد دهتوانین له بارهیهوه بدوین چونکه ئەگەرچی من وهقی خوا کراوم، بەلام ئەگەر خوایه کهم بلێ پیاویک هەلبژێره دهتوانم بریار بدهم که بیمه هاوسه‌ری تۆ.

وتم: ژنه که من به‌ته‌ما نیم تۆ له بابل قوتار بکه‌م و لیره رزگارت بکه‌م، چونکه پاشای بابل دۆستی منه و ئەگەر له حه‌رمه‌که‌ی بتفرینم کاره‌که‌م پیچه‌وانه‌ی نه‌ریتی دۆستایه‌تی ده‌بیت. هه‌روه‌ها تۆ ده‌بی بزانی ئەو پیاوه یه‌ک چاوه‌ی که له کونده‌یه‌کی ئاوساو ده‌چوو پاشای راسته‌قینه‌ی بابل نییه، به‌لکو پاشای درۆیینی ئەم ولاته‌یه و ته‌نها یه‌ک روژ (ئه‌مرۆ) پاشایه‌تی ده‌کات و له سبه‌ینیه‌وه پاشای هه‌میشه‌یی بابل که تۆی کپوه‌ته‌وه پاشایه‌تی ده‌کات و ئەو جه‌وانیکی قۆزه و هیواداره له هاوده‌میتتی کردن له‌گه‌ڵ تۆدا هه‌ست به‌ به‌خته‌وه‌ری بکات و له‌و باوه‌ره‌شدا که تۆش له به‌سه‌ربردنی ژیان له حه‌رمه‌که‌ی ئەودا رازی ده‌بیت. له‌به‌ر ئەوه ئامۆژگاریت ده‌که‌م که از له‌م بیرکردنه‌وه منالانه‌یه به‌ینه و کێرده‌که‌تم بده‌یه.

ژنه که وتی: ئەگەر کێرده‌که‌ت بده‌می پشتگیریم لێ ده‌که‌یت؟

وتم: به‌لێ.. من به‌رگرت لێ ده‌که‌م و ناهیتم زیانت پێ بگه‌یه‌نن. ئینجا وتی: من ناوم (مینا) یه و له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌لینت داپیم که پشتگیریم لێ بکه‌یت و نه‌هیتلی که‌س ده‌ستدریژی بکاته سه‌رم، ئەم کێرده‌ت ده‌ده‌می و له‌به‌ر ئەوه‌ی میسریت ده‌زانم که درۆم له‌گه‌ڵدا ناکه‌یت و فریوم ناده‌ی.

دوایی به‌ بزه‌یه‌که‌وه کێرده‌که‌ی داپیم و من لێیم وهرگرت و به‌رێ که‌وتم، به‌لام کاتی که ده‌رۆشتم تی گه‌یشتم که (مینا) به‌و کێرده‌ی داووی به‌من، منی خستبووه مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌وه و له‌وه به‌دوا ده‌بوايه پشتگیریم لێ بکرده‌یه. نازانم چۆن ده‌کریت پالپشتی له ژنیکی گه‌نج و جوان بکه‌م که له حه‌رمه‌سه‌راهه‌کی گه‌وره وه‌ک ئەم حه‌رمه‌ی (بورابوریاش) دایه. ویستم

بگه‌ریمه‌وه و کێرده‌که‌ی بده‌مه‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌گه‌ڵیدا هیچ به‌لینتیکم نه‌بی، به‌لام نیره‌مووکه‌کان ده‌وره‌یان لێ دام و له‌وه‌ی که توانیبوم کێرده‌که‌ی له‌ده‌ست به‌سەنم که‌وتنه مه‌دح کردن و وتیان: ئەم ژنه ئەگەر ئەو کێرده‌ی له‌لا بمایه، یان خه‌لکی پێ ده‌کوشت یان خۆی و، ئیستا له‌وه دلنیاين که ناتوانی نه‌ زه‌ره‌ر له خه‌لکی بدات و نه له خۆشی.

کاتی له حه‌رمه‌که‌ چوومه‌ ده‌ری (بورابوریاش) به‌ره‌و من هات و به‌ پیکه‌نینه‌وه لیمی پرسی: چی بوو؟ ئایا گومانه‌که‌م راست بوو؟ ئایا ئەوه‌ی به‌نده‌که‌تی بریندار کردبوو هه‌مان ئەو که‌نیزه نه‌بوو که من وتم تازه‌ی بۆیان کپوم؟

وتم: به‌لێ، ئەم که‌نیزه به‌هۆی ره‌فتاری خراپی خواجه‌کان به‌راده‌یه‌ک تووره ببوو که بریاری داوه خۆی به‌ ده‌ست هیچ پیاویکه‌وه نه‌دات و وا باشتره‌ تا ماوه‌یه‌ک وازی لێ به‌یتنی بۆ ئەوه‌ی ورده ورده تووره‌یه‌که‌ی بنیشیته‌وه و مالی بیت و پاشان رازی بیت که تۆ له‌گه‌ڵیدا به‌یته‌ سه‌ر.

(بورابوریاش) وتی: تۆ په‌رۆشی گوێراه‌ل کردنی ئەو ژنه‌ت نه‌بی، چونکه من ژنه گه‌نجه‌کان باش ده‌ناسم و ده‌زانم چۆن گوێراه‌لیان بکه‌م و ئەمه یه‌که‌م جار نییه که ژنیکی گه‌نج و تووره ده‌هیننه حه‌رمه‌که‌ی من و له سه‌ره‌تای هاتنی بۆ حه‌رم ره‌فتاری شیتانه و وه‌حشیانه ده‌نوینێ. کاتی که کچه گه‌نجه‌کان بۆ یه‌که‌مین جار دینه ناو حه‌رمه‌وه ده‌ترسین و وا ده‌زانن که مه‌ترسییه‌کی گه‌وره هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کات، به‌لام ماوه‌یه‌ک که له‌وێ مانه‌وه و تیکه‌یشتن که له حه‌رمه‌ی پاشایه‌کدان، ئارام ده‌بنه‌وه و دوایی به‌رده‌وام گله‌یی ده‌که‌ن که بزچی سه‌رنجیان ناده‌می و ئەگەر دیارییه‌ک بده‌مه ژنه‌کانی تری حه‌رم، حه‌سوودی ده‌بنه‌وه و ئەگه‌ریش ئەم رینگایه کاریان لێ نه‌کات، هۆیه‌کی کاریگه‌ری ترم بۆ ملکه‌چ کردنیان هه‌یه و ئەویش داره. من فه‌رمان ده‌ده‌م ئەو کچه جوانه‌ی گوێراه‌ل نییه له‌سه‌رده‌م رایکشین و نیره‌مووکه‌کان به

شوارکی باریک نه‌وهنده بدن به له‌شياندا که خوین له پشتیان بیته خواره‌وه و له‌کاتی شه‌ودا توانای نووستنیا نه‌بیته و نه‌م ژنه دواى نه‌وهی جارچک یان دوو جار دارکاری کرا به‌شپوهیه‌ک ملکه‌چ ده‌بیته که هرگیز سه‌رپیچی ناکات. (بورابوریاش) دواى نه‌م قسه‌یهی به‌پیکه‌نینیکی تره‌وه لیم دوورکه‌وته‌وه و من به‌ره‌و ته‌لاری میواندارییه‌که رویشتم. (کاپتا) له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که به‌ده‌ستی (مینا) زامدار ببوو، به‌لام دواى گه‌رانه‌وهی بو ته‌لاری میواندارییه‌که به‌هوی خوارده‌وه نازاره‌کهی له‌بیر چووبوه‌وه. کومه‌لیکی زور ده‌وره‌یان دابوو و هانیان ده‌دا گالته و گه‌ف بکات و نوکته‌یان بو بلتی و به‌نده‌که‌م، که من وابیره‌که‌مه‌وه بو نه‌م کاره‌ی توانایه‌کی ده‌روونی له‌ راده به‌ده‌ری هه‌بوو، هه‌ندی قسه‌و هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد که خه‌لکی ده‌هینایه پیکه‌نین.

له‌و ته‌لاره‌دا خه‌لکی وه‌ها سه‌رگه‌رمی رابواردن بوون، که‌که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌دایه‌ من. ویستم خو‌م له (کاپتا) نزیک بکه‌مه‌وه و پتی بلیم که هه‌لسی و خو‌ی ده‌رباز بکات، به‌لام هه‌ستم کرد که دانیشتوانی نه‌وی به‌شپوهیه‌ک ده‌وریان گرتبوو که نه‌ده‌کرا به‌ نه‌ینی له‌گه‌لیدا بدویم و جگه له‌وه‌ش (کاپتا) نه‌وه‌نده له‌وه دلنیا‌بوو که بو‌وه‌ته (پاشا) هیچ دوورنه‌بوو نه‌مر بکات نه‌وانه‌ی ده‌وری بده‌نه به‌ر شه‌ق و زله. من نه‌مده‌ویست به‌نده‌که‌م له‌ بابل-دا بکوژری و رزگار کردنی نه‌وم له‌ مردن، به‌ نه‌رکی سه‌رشانی خو‌م ده‌زانی. نه‌گرچی نه‌و به‌هوی سه‌رخوشیه‌وه خو‌ی لی ون ببوو، به‌لام هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له‌ جیاتی نه‌و بوایه و له‌ ناکا‌ودا ببوایه به‌ پاشا هه‌مان هه‌لسوکه‌وتی ده‌بوو.

جگه له (کاپتا) من به‌لینم به (مینا)ش دابوو که ده‌بوایه نه‌و وه‌عه‌شم ببردایه‌ته سه‌ر. پاشای بابل و تبووی نه‌گر نه‌و کچه جوانیه‌که‌ی من ببینی تووره‌یه‌که‌ی نامینیت و خو‌ی ده‌هاو‌یته به‌ر پیم. به‌لام من نه‌و شته‌م به‌ راست نه‌ده‌زانی، چونکه نه‌گر مینا بیوستایه خو‌ی به‌ده‌ست (بورابوریاش)ه‌وه

بدات تا نه‌و کاته دللی نه‌رم ده‌بوو و خو‌ی ته‌سلیمی ده‌کرد.

من گومانم له‌وه‌دا نه‌بوو که (بورابوریاش) فه‌رمان ده‌داته نیره‌مووکه‌کانی که مینا دارکاری بکه‌ن و حه‌زم نه‌ده‌کرد مینا به‌ده‌ستی نه‌و نیره‌مووکه‌کانه داری لی بدری و له‌شی بریندار بی، چونکه جگه له‌وهی مینا به‌ دلنیا‌بوون له به‌لینه‌که‌ی من، که میسریم، کیره‌که‌ی دابوو پیم، نیمه‌ی میسری ناتوانین به‌وه رازی بین که ژنیکی جوان دارکاری بکری.

من دوو نه‌رم له‌سه‌ر شان بوو، یه‌کیکیان گرنه‌تر له‌وهی تر، که رزگار کردنی به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) بوو و نه‌وهی تریان نه‌رکیکی دۆستانه بو قوتار کردنی (مینا). بو جی به‌ جی کردنی نه‌رکی یه‌که‌م دوو دلیم نه‌بوو، نه‌گرچی ببوایه‌ته هوی تووره‌یی (بورابوریاش) چونکه به‌نده‌که‌ی من تاوانیکی نه‌کردبوو که دانیشتوانی بابل بیکوژن. به‌لام بو نه‌رکی دووهم که‌می دوو دل بووم، چونکه (بورابوریاش) به‌هوی لی رادیتنی منه‌وه، منی ناردبووه ناو حه‌ره‌مه‌سره‌راکه‌ی خو‌ی و نه‌گر (مینا)م له‌ حه‌ره‌مه‌که‌ی نه‌و برفاندایه و ده‌ربازم بکردایه، خیانه‌تم له‌ دۆستایه‌تی و متمانه پی کرده‌که‌ی ده‌کرد. هه‌روه‌ها (مینا)ش پشتی پی به‌ستبووم و چاره‌روانی نه‌وه‌بوو له‌ بابل رزگاری بکه‌م یان نه‌وهی که نه‌هیلیم دارکاری بکه‌ن. من نه‌گر بمتوانیایه له‌ بابلدا بمینمه‌وه داوام له‌ پاشا ده‌کرد که مینا دارکاری نه‌که‌ن و نه‌ویش داواکه‌می ره‌ده‌ده‌کرده‌وه. به‌لام من له‌به‌ر نه‌وهی ناچار بووم، به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) له‌مه‌رگ رزگار بکه‌م، نه‌مده‌توانی له‌ویدا بمینمه‌وه و ده‌بوایه له‌گه‌ل (کاپتا) ده‌ربازبووینایه و له‌به‌ر نه‌وهی له‌گه‌ل (کاپتا)دا هه‌لده‌هاتین، (مینا) به‌ تنه‌ها ده‌مایه‌وه و نازاریان ده‌دا و بو‌نه‌وهی نه‌که‌و‌یته ژیر سته‌می نه‌وان، ناچار ده‌بوایه نه‌ویشم رزگار بکردایه، نه‌گرچی پاشای بابل رفاندنی (مینا)ی به‌ کاریکی پیچه‌وانه‌ی هاو‌رپیته‌ی و به‌ خیانه‌ت کردنی بزانیایه.

له‌ جیهاندا مرۆف، هه‌موو کاتی له‌کاره‌کانی خویدا نازاد نییه، له‌به‌ر

ئەوئە ئەستىرەكان چاره نووسى مرۆف ديارى دهكهن و هه ندى جار مرۆف ناچار
دهبىت كارىك بكات كه خوئى ههزى به كردنى نىيه . له بهر ئه وه وازم له
دوودلى هينا و بربارم دا كه ههم (كاپتا) له مردن رزگار بكهم و ههم
(مينا) ش له و سته مانه رزگار بكهم كه چاوه پروانيتى .

١- خواجه: نيره مووك - خه ساو- له فارسيدا (خواجه) دوو ماناى ههيه كه يه كىكيان به ماناى
گه وه و خاوهن دهسه لاته و ئه وهى ترىان به ماناى نيره مووك ديت كه ليره دا مه به ست ئه وهى
دووه مه . بۆ نمونه په ندىكى فارسى ههيه كه ده لىت: (من ده لىم (خواجه) يه ، تو ده لىي چه ند
مندالى ههيه) - وه رگىرى كوردى .

ترسناکه کان له ئەم بەرو ئەو بەری رووبار، یان له سەر ئاوه کەن و هاوار دەکەن و ئیمه له دەنگی هاوار کردنیان دەترسین و له وانه یه که شتییه که مان دهمه ونخوون بکه نه وه.

وتم: من ئیستا دەچم و له پەرستگه مەرێک دهکهمه قوربانی بوئوهی گیانه نازاردهره کان زیانمان پێ نهگه یه نن و کاتییک که گه یشتینه شوینی مه به ست دهنگی ئەو حه لقه زیوانه ی ده تانده می، ئەوه نده له گویتاندا خوش ده بیته که گویتان له دهنگی گیانه نازاردهره کان نابیت.

ئەوان پرسییان: تو که ی دبیته؟

وتم: ناتوانم بلیم له چ کاتییکدا دیم، به لام هه رچۆنی بیت له سه ره تای شه ودا خۆم دهگه یه نمه لاتان، به لام هه ر چۆنییک بیت ئیوه به که شتییه که ی خۆتان له م جیگایه دا چاوه پروانی من بکه ن و لیره مه جوو لینه وه، ئەگه ر به ریکه وت زانیان من دواکه وتوومه، ئەوا هه ر لیره دا له ناو که شتییه که بنوون و که شتییه که مه به نه جیگایه کی تر. چونکه له وانه یه من له سی یه کی دووه می شه و یان نزیکه به یانی له گه ل ته رمه که ی مامم و که نیزه که مدا بگه مه لاتان و ئەگه ر که شتییه که به نه شوینیکی تر من ناتاندۆزمه وه.

دوایی هه ربه که وه حه لقه یه کی زیوم دا به سه ول لیده ره کان و وتم: ئەم زیوه پیشه کییه، بوئوهی بزانی من ئەمشه وه هه رچۆنی بیت دیم و که شتییه که تان به کری مه دهنه که سیکی تر و کاتی گه یشتینه جیگا، یه کی چوار حه لقه ی تر ده دهمه هه ر یه ک له ئیوه و بوئوهی له ریگادا به ته ماحی زیو و پا ره نه مکوژن. وتم: خوشستان ده زانی ک ریواران له بابلدا هه رگیز زیو و پا ره ی زور له گه ل خۆیاندا هه لئاگرن، به لکو حه واله وهرده گرن و کاتی گه یشتنه جیگا حه واله که ده که نه کانزا (زیو، مس، ته ل) و منیش دوای گه یشتنه جی حه واله که م ده که م به کانزا و باقیی کریکه تان ده دهمه وه.

سه ول لیده ره کان دوای وهرگرته ی زیوه که گه یشتنه ئەو باوه ره ی که ئەگه ر من

بو زگار کردنی دوو کهس

پاش نیوه رو چومه که ناری رووباره وه و له که شتییه کی بچووک نزیک بوومه وه که چه ند سه ول لیده ریکی هه بوو و پیم وتن: من ده زانم که ئەمرو روژی جه زنی پاشای درو بینه و ئیوه ئای جۆتان خوار دۆته وه و حه ز ده که ن ئەمرو هه تا شه و له خوشگوزه رانییدا بن، به لام روژه کانی جه زن زوو ته واو ده بن و دوای ئەوانه روژگاری برسیته ی و ماندوو بوون روو له مرو ف ده که ن و مرو فکی ژیر ئەو که سه یه که فریوی رابواردن و روژه جه زنه کان نه خوات و روژه کانی داها تووی له یاد بیت. ئیوه ئەمرو ده توانن کار بکه ن و کرته یه کی باش له من وهر بگرن و به و پا ره یه له سه یه نیوه تا دوو هه فته بخۆن و بخۆنه وه و له خوشیدا بن.

سه ول لیده ره کان وتیان: ئیمه ده بی چی بکه ین؟

وتم: ئەمرو هه ر چه نده روژی جه زنه، به لام مامم مالتا وایی لی کردوومه، چونکه خوا به کان کاتییک که بیانه ویت یه کی بمرین با یه خ به وه ناده ن که له روژی جه زندا بمری، یان له روژی پرسه دا. من ناچارم به پیی وه سیه تی مامم ئەمشه و ته رمه که ی لیره بگوازمه وه و بیبه مه ئەو جیگایه ی باو با پیرانی ئەو تیایدا به خاک سپیتراون، که نزیک سنووری (میتانی) یه و جگه له ته رمه که ش، که نیزیکی خوشم له گه لدا یه، چونکه پیاو یکی وه ک من ناتوانی به ته نیایی کاره کانی خوی جی به جی بکات و ده بی ژنییک هه بی خوار دنی بو ئاماده بکات و.. ئیمه ئەمشه و لیره به ری ده که وین و من دوو ئەوه نده ی کرته ی ئاسایی پاداشتتانه ده دهمی.

سه ول لیده ره کان وتیان: ئیمه ئاماده ین بته گه یه نینه شوینی مه به ست، به لام له کاتی شه ودا له سه ر رووبار سه ول لیدانه ی، چونکه گیانه نازار گه یه نه ر و

بگه یه ننه جیگای دیاری کراو قازانجیگی زوریان دهست ده که ویت و هه ربه که یان ده بیته خاوهن پینج حلقه ی زیو و دلنیا بوون که شه و تا سبه پینی چاوه روانی من بن.

دوایی له وی گه رامه وه و کونده یه کی بچووکم کری و پاشان چوومه په رستگه و مه ریکم سه ربری و خوینه که یم خسته ناو کونده که وه و کیرده که ی میناشم هه لگرت و به ره و حه رهم سه رای (بورابورباش) که و قهری. کاتئ ویستم بچمه ناو حه رهمه وه کونده بچووکم که خسته ناو سندووقی پزیشکیه که م بوئه وه ی که س نه بیینی.

نیره مووکه کان هه ره و نه و نده چاویان به من که وت، هاتنه لام و من پییانم وت: هه ندی دهرمانم بو چاک کردنه وه ی ژنه شیتته که هیئاوه و ئیوه ده بی به ره و خانووه که ی نه و رینوما ییم بکه ن.

نیره مووکه کان منیان گه یانده جیگاکه ی (مینا) و پیم وتن: ئیره چول بکه ن بوئه وه ی به دهرمان گیانه تازارگه یه نهره کان له له شی ئه م ژنه دهریکه م، که بوونه ته هوی شیت بوونی.

نه وان رویشتن و من به (مینا) م وت: دهمه ویت نه مشه و ئیره بترپینم و له گه ل خومدا بتبهم و له م ولاته دهریاز بین. به لام به مه رجیک که به پیی رینوما ییه کانی من کاریکه ی.

(مینا) وتی: پیویسته چی بکه م؟

کونده بچووکه که و کیرده که م نیشانی داو وتم: نه مانه لای تو داده نیم و دهرۆم و پییان ده لیم دوای رویشتنی من هیچ که سییک نه چیتته نه م هۆده یه وه و له گه ل تاریک بوونی هه و ده بی نه م کونده یه بکه یته وه و هه ندی خوینی لی دهریکه ی و به دم و چاو و دهست و سینگی خوتدا بکه ی و کیرده که ش له ته نیشتن خوتته وه دابنی، من له سه ره تای شه و دا دیم و کاتیک هاتمه هۆده که ته وه، به وان ده لیم که به م کیرده خوی کوشتووه و توش خوت به مردوو نیشان بده بوئه وه ی هه موویان

دلنیا بن که گیانت دهرچووه.

دوایی نیره مووکه کان رازی ده که م که تو لیره ببه مه دهره وه و له شتیکا ده تپیتچمه وه و لیره ده چینه دهره وه. دواییش له جیگایه ک دهست و دم و چاو و سینته ده شوم و له گه ل خومدا ده تبهم.

(مینا) رازی بو که به پیی فه رمانی من ره فتار بکات و له ژووره که ی هاتمه دهره وه و به نیره مووکه کانم وت: هیچ که سییک له نیره مووکه کان و ژنه کانی حه رهم نابیت بچنه ناو هۆده که ی (مینا) وه، چونکه نه گه ر به کیک دهرگای هۆده که ی بکاته وه و بچیتته ژووره وه، گیانه تازارگه یه نهره کان که به هوی دهرمانه که وه له (مینا) دینه دهره وه، ده چنه ناو له شیه وه و شیتی ده که ن. من خوم شه و دیمه وه و ده چمه ژووره که یه وه.

خواجه کان، که ترس دایگرتبوون وتیان: دلنیا به که ناهیلین که س بچیتته ژووره که یه وه و ئیمه ش ناچین.

دوایی چوومه کوشکی پاشایه تی و سه یرم کرد به نده که م هیشتا له هوی میوانداریه که یه. هه ندی له و که سانه ی خه ریکی باده نوشی بوون به هوی سه رخوشییه وه له ته لاره که دا خه ویان لی که وتبوو و خه لکیش که م و زور مه ست بوون، به لام (بورابورباش) له هه ست و هوشی ئاسایی خویدا بوو. هه تاو به راده یه ک نزم ببووه وه که تیشکه نه رخه وانیه که ی له ناو ژووره که ی ده دا.

له (بورابورباش) م پرسی: جه ژنی پاشای درۆیین که ی کوتایی پی دیت؟

وتی: کاتی که خور له پشت رووباره وه ون بوو، نه م جه ژنه کوتایی پی دیت و به نده که ی تو به ژه هریک که ده یکه نه شه رابه که یه وه دهرخاردی ده دن ده کوژری و دوای نه وه لاشه که ی ده خه نه ده فریکی کوپه بی گلی سوور^(۱) و له ناو سارد خانه که ی مندا له ته نیشتن لاشه ی نه و که سانه ی له م روژده دا بوونه ته پاشای درۆیین، داده نریت.

وتم: (بورابورباش) به نده که ی من وه ک خوم خه لکی میسره و خه ته نه کراوه

و خویاه کانی ئیمه ده لاین کاتی که مرؤف مرد ده بی تهرمه که می مؤمیایی بکریت بوئه وهی له دنیای تردا زیندوو بمینیت.

(بورابورباش) وتی: کاتی که تهرمه که مؤمیایی کرا چی له و لاشه یه ده که ن؟ وتم: دوا می مؤمیایی کردن لاشه که له ژیر خاکدا ده شارینه وه.

(بورابورباش) وتی: من ده هیلم لاشه یه بنده که ت به پیی نه ریتی خو تان مؤمیایی بکه یه، به لام دوا بیی ده بیی تهرمه که بنده نه ئیمه بوئه وهی بتوانین بیکه یه کویه هه رگینه (سوفال) هه که وه و له ناو ساردخانه دایینین.

و تم: مؤمیایی کردنی جه نازه یه پیماوه به رزه کان شه ست تا حه فتا روژ ده خایه نیت، به لام جه نازه یه بنده کان ده توانریت به سی روژ مؤمیایی بکریت.

(بورابورباش) وتی: باشه که واته تهرمه که می له و له سی روژدا مؤمیایی بکه.

- وتم ناکریت هم کاره لیره دا دهستی پیبکه م، چونکه نه گهر من تهرمی بنده که م له م کوشکه دا مؤمیایی بکه م، هه موو نه و که سانه یه که لیره دان، به توشه وه، به هژی بوئی ترسناکی لاشه که وه ده مرن و ده بی بلیم که هم تهرمه ده بی به زووی مؤمیایی بکریت. نه گهر نا هه وای گهرمی بابل نه مشه و تهرمه که تیک ده دات و دوا بی ناتوانین مؤمیایی بکه یه. بویه تو ده بی ریگا بده یه، که نه مشه و له پاش مردنی بنده که م، لاشه که می له کوشک بیه مه ده ره وه بوئه وهی له قه راغی رووبار له جیگایه کی دوور مؤمیایی بکه م و له نه مشه وه که لیره ده چمه ده ری، تاسی (۳۰) روژی تر من نابینیه وه و ناشی بمینی چونکه نه گهر له م سی روژده دا من لیت نریک بیه وه بوئی لاشه که ده بیته هوی له ناو چونوت.

(بورابورباش) وتی منیش له سی روژی داها توودا کارم به تونیه که بییت بو لام.

پاشان سه یریکی خوری کردو وتی له بهر نه وهی خور که وته پشت رووباره وه، ئیتر جه ژن کوتایی پی هاتووه و چند ساتیکی تر، زهر ده دهنه بنده که ت و پرؤ و ناگادار به که به چاودیری خوته وه که پزشکی، زهر بدریته هم پیماوه.

له کاتیکدا که ئیمه خهریکی گفتوگو کردن بووین، له وه زعی خزمه تکاره کانی کوشکه وه بو م ده رکه وت که جه ژنی پاشای دروین کوتایی پیها تووه. چونکه له نا کاو هه مووان له ده وری (کاپتا) دوور که وتنه وه، به لام کاپتا که به هوی نوشینی شه رابه وه مه ست بوو نه یه ده توانی هه ست به گورانی هه لسوکه وتی کریتکاره کان بکات. خو م گه یانده پزشکیه که می (بورابورباش) و پی م وت که پاشا فه رمانی داوه پی م که خو م زهره که ده ر خواردی هم کابرایه بده م که هم مرؤ بووه ته پاشای دروین. پزشکیه که باوه ری به قسه که می من کرد، چونکه جگه له وهی که هه ستی کرد درؤنا که م، له و روژده دا نه وه بنده شه رابی خوارد بووه که نه یه ده توانی له سه ر پی بوه ستی و هه ر نه ونده که زانی کاری زهره پی خوراندنه که، به (کاپتا) له نه ستوی مندایه، خو ش حال بوو و وتی ئایا ده زانی که ده بی به چ زهریک بیکوژی؟ وتم به لی من له ناسینه وهی زهره کان له هه موو پزشکیه کانی بابل شاره زاتم. پزشکی پاشا له بهر سه رخوشی به لادا ده هات و وتی: به لام له پاش نه وهی بنده که ت مرد، من ده بی چاوی لی بکه م و فه حسی بکه م، بوئه وهی دلنیابم مردووه.

و تم هه ر که مرد، یه کسه ر دیم پیی راده گه یه نم که بیی سه یری بکه می. وتی که واته من ده چم ده نووم و پاش نه وهی بنده که ت گیانی ده رچوو ناگادارم بکه ره وه و نه گهر نووستبووم، به خه به رم بکه ره وه. وتم واده که م بوئه وهی بزانی که مردووه.

کاتیک که له پزشکیه که جیابوومه وه، هه ندی تریاکم کرده ناوشه رابه وه و نه و تریاکم به قه ده ر نه وه بنده تیکه ل کرد، که له دوا خواردنی به جوریک له هوش بچیت که خه لکی و ایزانن مردووه.

دوا ی به شه رابی له گه ل تریاک تیکه ل کراوه وه چوومه لای (کاپتا) و پی م وت توئه مرؤ پاشای چواره ریمی و هه مووان تو به م پله یه وه ده ناسن و منیش دانی پیدا ده نیم که تو پاشای بابل، به لام وه کو ده زانی من نه هاتبووم که هه میشه له

بابلدا بیتمه وه و ئیستا ده مه ویت بگه ریمه وه، به لام بهر له رویشتن ئاره زوو به کم هه به که ده بی به دیی به یتیم. (کاپتا) پرسى ئاره زوو که ت چیه ؟
 وتم ئاره زوو ئه وه به که به ده ستی خۆم پیا له یه ک شه رابت پێ بنۆشم بو ئه وه ی له دوای گه رانه وه بو میسر بتوانم به هه مووان بلیم که من (سینۆهه) ی کوری که ر که سیکم که به ده ستی خۆم شه رابم به پاشای بابل نۆشیوه وه خه لکی به چاوی ریزه وه لیم پروانن و گه وره یی من بسه لیتن.

(کاپتا) وتی من ئه مپو پیا یی پتیوست شه رابم نۆشیوه وه هیچکه هه زم به خواردنه وه نییه. به لام له بهر ئه وه ی تو ده لیتی به ئاواته وه ی به ده ستی خۆت شه رابم به دیتتی و منیش تا وه کو ئه مپو که سیکم نه بووه که شه راب رت بکه مه وه، ئه وا ده یخۆمه وه ئه گه رچی ده شرانم که له وانیه به شتیوه یه ک مه ست بیم که نه توانم له جیگه ی خۆم راست بیه وه.

پاشان پیا له که ی له من وه رگرت و به یه ک جار هه لبقوراند و پیا له به تاله که ی فری دا. له م کاته دا چراکان هه لکران و بیده نگه ی کۆشکی پاشایه تیی گرته وه. چونکه هه موو زانیان که کاتی خۆشی و راباردن تی په ربوه و ئه گه ر یه کتیک به ته مای گالته وه گف و راباردن بیت، ده کوژریت.

دوای چه ند ساتی کاپتا کلاو (تاج) ی پاشایه تییه که ی له سه ری خۆی داگرت و وتی ئه م کلاوه بو سه رم بچووکه و پاله په ستو ده خاته سه ر سه رم و ئیسکی سه رم ژان ده کات و له قاچه کانیشمدا هه ست به سه ربوون ده که م و پیتلوه کانم قورس بوونه و وایزانه بنووم باشه. (کاپتا) هه ر له و شوینه ی دانیشتیوو، راکشاو ساتی دوای ئه وه خه وی لی که وت و من زانیم که هوی نووستنه که ی ئه و تریا که بوو و چه ند خوله کتیک دوای ئه وه به ره به ره قورس ده بیت و وای لی دیت که هه رکه سه ی بیینی و ده زانیت که گیان له له شیدا نه ماوه. خزمه تکاره کانی کۆشک، ئه و تاجه ی کاپتا له سه ری خۆی کردبووه، هه لیانگرت و خستیانه سه ر (بورابورباش) و به رگی پاشایه تییان له به رکرد و پاشای راسته قینه ی بابل له سه ر

تهخت دانیشتن و وتی: ئه مپو له گه ل ئه وه شدا که روژی جهژن و خۆشی بوو، به لام من زور ماندوو بوومه، چونکه له روژه کانی جهژن مروف زیاتر له کاته کانی تر هه ست به شه که تی ده کات و له به رئه وه من ده بی بنووم و خیرا ئه و که سانه ی که مه ستن و لیتره نووستونه، به کوته ک له کۆشک به نه ده ره وه و ئه م نه فامه ش (ئیشاره تی به کاپتا کرد) کاتیک که به ته وا وه تی گیانی سپارد، بیخه نه ناو کوپه یه کی سواله تی (سوفال). خزمه تکاره کانی کۆشکی پاشا، به جوړیک به دار که وتنه گیان سه رخۆشه کان و ئه وانیه له وی نووستبوون، که له چه ند ساتیکدا هه موویان هاتنه وه هۆش و هه لسان و رایانکرد. من له کاپتا نزیک بوومه وه و روانیم هه موو نیشانه کانی روا له تی مه رگی تیا دا به دیار که وتوووه به به نده کانم وت برۆن به پزیشکی پاشا بلین بیت بو ئیتره و ئه م پیا وه فه حس بکات بو ئه وه ی که بزانی مردوووه و ئه وان رویشتن و پزیشکه که یان هینا و ئه ویش که له کاتی مه ستی خه وی لی که وتبوو و نیوسه عاتیش نه ده بوو نووستبوو و هیشتا هه ر مه ستیش بوو، به چاوه نیوه کراوه کانیه وه هات. من هه ستم کرد که به و وه زعه، ئه و تا قهت و توانای ئه وه ی نییه که به وردی چاوی لی بکات و ئه گه ریش فه حسی بکرده یه دیسانه وه هه ر وایده زانی مردوووه.

به لام پزیشکی پاشای بابل که ده یه ویست هه رچی زوو تره بگه ریته وه و بنویت، سه ری بیی سه یریکه ی به نده که ی کردو وتی بی گومان مردوووه بیکه نه ناو ده فرتیک سواله ت (هه رگینه) بیه وه و ده رگای ده فره که (کوپه که) به هه ویری خاکی رو س (گلی سوور) دا بخن. به نده کانی (بورابورباش) کاپتایان خسته ناو کوپه که یه وه و کاتیک که خه ریکه گرتنه وه ی هه ویری گله سووره که بوون، من به لینه که ی پاشام هینایه وه بییری و وتم ده بی لاشه که ی کاپتام به نه وه که بییه م و مۆمیایی بکه م. (بورابورباش) به به نده کانی وت، (سینۆهه) پزیشکی میسری له لایه ن منه وه ریتگا پیدراوه که لاشه ی ئه م پیا وه له کۆشک بیاته ده ره وه و خه ریکه مۆمیایی کردنی بیت و که س نابیت ریتگای لی بگری و ئاگا دارین که

ئەو لەدوای دەرچوونی لە کۆشک تاماوەی سی شەو و سی رۆژی تر هەنگاو نەبێتە کۆشکەووە ئەگەر ویستی بێتە ژوورەو بەدار دەری بکەن.

چونکە لەبەر ئەوەی خەریکی مۆمیایی کردنی لاشە ی ئەم پیاو دەبێت بۆنە ترسناکەکی لەگەڵ خۆیدا دەهێنێتە ئێرەو هەموومان لەناو دەبات.

من کە پێشتر کەژاوەیەکم ئامادە کردبوو کووپە گەورەکی (کاپتا) ی تیاوو هەلمگرت و خستە ناو کەژاوەکەو و لە رینگا بەر لەوەی بگەینە کەژاوەکە، چەند کونیکم کردە سەرپۆشی کووپەکە کە لە هەویر دروست کرابوو، بۆ ئەوەی بەندەکەم نەخنکی.

کاتی کە دڵنیابوو (کاپتا) لە کۆشکی پاشا دەرچوو و لە دەفرەکەدا لەسەر کەژاوەکە دانرا بەرەو حەرەم سەرای پاشا کەوتەری و بە نێرەمووکەکانم وت: دەرۆم بۆ ئەوەی کاریگەریتیی دەمانەکە لە (مینا) دا ببینم.

کاتی کە چوومە ژووری (مینا) وە، تیگەیشتم کە بە پیتی پیلانەکی من کاری کردوو و دەم و چاو و دەستی خۆیناوی کردوو و کێردیکی خۆیناوی لە تەنیشت خۆیەو دانابوو. بە ترسیکی دروست کراوەو لە ژوورەکە هاتە دەرەو و بانگی نێرەمووکەکانم کرد و پێم وت: مەگەر ئێوە شیت بوونە کێردیکی تران خستوو تە بەردەستی ئەم ژنە، کە خۆی پێ بکوژیت.

کاتی نێرەمووکەکان چاویان بە خۆینەکە کەوت، لەرزین و کەسیان نەیان وێرا بچنە پیشەو و بزائن ئایا (مینا) بەراستی مردوو یان هیشتا گیانی تیاوە. چونکە نێرەمووکەکان زۆر لە خۆین دەترسین و بە هیچ نرخیک ئامادەنین لە تەرمیکی خۆیناوی نزیک ببەووە. هەموویان بە ترس و لەرزەو سەیری منیان دەکرد و بە چاوە ترس لێنیشستوو کانیان لە منیان دەپرسی ئەرکی ئێمە چیبە و دەبێ چی بکەین؟

وتم: لەم رووداوەدا ئێوە بە ئەندازە من یان لە منیش زیاتر بەپرسن، چونکە من پیاویکی پزیشکم و هاتبووم ئەم ژنە شیتە چاک بکەمەو و

جاریکیان بە ئاگاداری خۆتان کێردەکەم لێ سەند، بەلام نازانم ئەو چۆن توانیویەتی کێردیکی تر پەیدا بکات و خۆی پێ بکوژیت.

ئێستا تاکە رینگە چارە ئەوەیە کە من ئەم ژنە لە لبادیک بپێچمەووەو لێرە بیهەمە دەرەو و ئێوە هەر ئەمشەو یان سبەینی کەنیزیک بکرن و لە جیاتی ئەو دای بنین و ئەگەر (بورابورباش) پرسی بۆچی شتێوەی کەنیزەکی گۆراوە، بلین لەبەر ئەوەی ئەو شیت بیوو و گیانە ئازارگەینەرهکان کە لە لەشیدا تاونەتەو شتێویان گۆربوو.

نێرەمووکەکان سەیریکی یەکتریان کرد و پرسییان: ئێمە کانا لە کوی بەینین کە کەنیزی پێ بکپین؟

وتم: من بەهای کەنیزیکتان دەدەم و کاتیک کە کەنیزە نوێیەکەتان کپی و هیناتانە حەرەم، بپراژیننەو و شتێوەی پیشوازی کردن لە (بورابورباش) ی فیر بکەن و من دڵنیام کە کاتیک پاشای بابل ببینن کەنیزەکی دەستەمۆ بوو، ئەوئەندە خۆشحال دەبیت کە بپیر لە دەموچاو گۆرانەکی ناکاتەو.

دوایی دوو کەرته زێرم پیدان کە زیاتر بوو لە بەهای کەنیزیکێ جوان و ئەوان لبادیکیان هینا و من (مینا) م تیدا پێچایەووە بەبێ ئەوەی خۆم بۆ هەندی روونکردنەو دوابخەم (مینا) م خستە سەرشانم و لە حەرەم چوومە دەرەو. چونکە دەمزانئ ئەو کاتە کە دەبیت کاریک بە خیرایی ئەنجام بدری هەر چەندە کەمتر لە بارەیهو بەدویتی باشترە. لەبەرئەوەی بەهۆی گفتوگۆی درێژ هەندی گرفت لە کارەکەدا پەیدا دەبیت کە دەبیتە هۆی ترس و دوو دلیی خەلکانی لاوازو خواجهکان هەموویان کەسانیکێ ترسنوک و لاواز بوون.

(مینا) شم برده ناو کەژاوەکەو و خۆم سواربووم و بەری کەوتین تا گەیشتینە نزیک رووبار. بەر لەوەی بگەینە رووبارەکە بە باربەرەکانم وت: کەژاوەکە دابنن و سەرەتا کووپەکی (کاپتا) ی تیداوو بە ئەوانم گواستەو بۆ ناو کەشتیبە. دوایی بە باربەرەکانم وت: لە کەژاوەکە دوور بکەوونەو بۆ ئەوەی روحی

به نده که ی خۆم له وێ بهیتمه دهره وه و، وتم: کاتێ ئیوه ده گه رینه وه من نابینن چونکه له وێ رویشتوومه، به لام که ژاوه که ی ئیوه له شوینی خۆی ده مینیتته وه و ده توانن هه لیبگرن و ببه نه وه.

دوای رویشتنی باره ره کان (مینا) م له که ژاوه که هینایه دهره وه و بردمه که ناری رووبار و رامکشاند که ده ست و ده مو چاوی خۆی بشوات. دوایی به یه که وه سواری که شتییه که بووین و له تاریکیی شه ودا که شتییه که مان که وته رێ و له که ناره که دوور که وته وه.

سه و لێدهره کان له بینینی (مینا) نه چه په سان، چونکه به ئه وانم وتبوو که له گه ل که نیزه که ی خۆم سه فهر ده که م و ئه وان هه ر وایان ده زانی که نیزی منه. به م شیویه، من به یه ک شه و، با بلم خسته پشت سه ری خۆمه وه و له و سه رزه مینه که له وانه بوو به هۆی پزیشکییه وه سامانیکی زۆرم ده ست بکه ویت دوور که وتمه وه.

۱- کوو په ی گلی سوور: کوو په ی هه رگینه یی- کوو په ی سوآله ت یان گۆزه ی گه ورده ی سوفا ل- وه رگێری کوردی.

مینا و، به هوش هاتنه‌وی کاپتا

کاتی که هیئنده له شار دوور که وتینه‌وه، که ئیتر روئناپی شاری بابلمان لیئوه دیار نه‌ما، (مینا) به زمانی میسری که سه‌ول لیده‌ره‌کان لپی تی نه‌ده‌گه‌یشتن دهستی به قسه کردن کرد و وتی: من ئەمشه‌و به هۆی جی به‌جی کردنی فه‌رمانی تو بۆن گرتوو بوومه.

وتم: بوچی بۆن گرتوو بوویته؟

(مینا) وتی: له‌به‌ر ئەوه‌ی تو به منت وت دهست و دم و چاو و قاچم خویناوی بکه‌م و من هه‌رچه‌نده خۆم بشۆم بۆنی خوین له له‌شم دوور ناکه‌ویتیته‌وه.

وتم: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه چییه؟

(مینا) وتی: مه‌به‌ستم ئەوه‌یه که تو منت فریو داو وات لئ کردم که به‌هۆی خویناوی بوون، پیس و بۆگه‌ن بيم.

وتم: ئەی ژنی نه‌فره‌تی، من ئەوه‌نده ماندووم که تاقه‌تی قسه‌کردنم له‌گه‌ل تو‌دا نییه‌و به‌یله‌ بنووم، چونکه ئەو زه‌حمه‌ته‌ی ئەمشه‌و بۆ رزگار کردنی تو تووشی بووم، یه‌کیک بوو له‌گه‌وره‌ترین ناخۆشییه‌کانی ته‌مه‌نم و له‌ دوا‌ی ده‌رچوونم له‌ خانه‌ی مه‌رگی میسر، هه‌رگیز گرفتاری ماندویتی و هه‌ا نه‌بوومه‌ته‌وه، چونکه ئەو گرفتانه‌ی ئیمه‌ رووبه‌رووی ده‌بینه‌وه ئەگه‌ر ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌ جه‌سته‌وه بیت، زۆر سه‌خت نییه‌، به‌لام کاتی که مرۆف جگه‌ له‌ نازاره جه‌سته‌یه‌کان تووشی ماندویتی روحیش بیت، زۆر شه‌که‌ت ده‌بیت. من ئەمرۆ هه‌م گرفتاری ماندویتی جه‌سته‌یی بوومه و هه‌م ئەرکی روحیش. جگه‌ له‌مانه‌ش ئەمرۆ بۆ رزگار کردنی تو زه‌ره‌ریکی ماددی گه‌وره‌م له‌ خۆم دا، چونکه ئەگه‌ر تو نه‌بوویتایه و داوات له‌ من نه‌کردایه رزگارت بکه‌م له‌ حه‌ره‌م قوتارت ببی من چه‌ند روژتیکی تر به‌ ناوی پزیشکی گه‌وره و پله‌ یه‌کی بابل له‌ لای

راستی پاشای ئەم ولاته ده‌هه‌ستام و ئەوه‌نده زێر و پارهم ده‌ست ده‌که‌وت که که‌شتییه‌کی وه‌ک ئەمه که ئیمه ئیستا تیایدا دانیشتووین نه‌یده‌توانی هه‌لیبگری. به‌لام تو منت ناچار کرد که واز له‌ و قازانجه به‌ینم و تو له‌ بابل ده‌ریکه‌م. له‌ داها‌تو‌دا هه‌موو سالی له‌م روژه‌دا کیسه‌یه‌ک خۆله‌میش به‌سه‌ر خۆم‌دا ده‌که‌م بۆ ئەوه‌ی له‌ یادم بیت که ئەم روژه یه‌کیک بووه له‌ روژه نه‌گه‌تییه‌کانی من.

(مینا) وتی: ئەگه‌ر تو به‌م راده‌یه من به‌ هۆکاری تووش بوونی چاره‌ره‌شی خۆت ده‌زانی وا باشه من خۆم فریاده‌مه‌ رووباره‌وه بۆ ئەوه‌ی تو له‌ ده‌ست من رزگارت بیت.

دوا‌ی ئەم قسه‌یه (مینا) جوولایه‌وه که خۆی بخاته ئاوه‌که‌وه، به‌لام من ئەوم گرت و وتم: (مینا) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که من ئەمرۆ ماندویه‌تییه‌کی زۆرم چیشتووه و زیانیکی گه‌وره‌م کردووه، به‌لام وه‌سیله‌یه‌کی دل‌دانه‌وه‌م بۆ خۆم هه‌یه که ئەویش رزگار کردنی تو‌یه. ئەگه‌ر تو خۆت بخه‌یته ئاوه‌که‌وه و له‌ ناوچی به‌دبه‌ختییه‌که‌ی من گه‌وره‌تر ده‌بیت، چونکه تیده‌گه‌م که دوا‌ی ئەو هه‌موو ئەرک و نازاره نه‌متوانیوه پیش له‌ مردنت بگرم. تو، به‌ هه‌موو خوایه‌کانی بابل و میسر و سووریا سویند ده‌ده‌م که وازم لئ به‌ینه و بنووه ئەگه‌ریش حه‌ز ناکه‌ی بخه‌وی له‌ گۆشه‌به‌کدا دابنیشه و بیده‌نگ به‌ بۆ ئەوه‌ی بتوانم بنووم.

ژنه‌که بیده‌نگ بوو و له‌ سووچیکی که‌شتییه‌که دانیشت و منیش لباده‌که‌ی که (مینا)م تیدا پیچابووه‌وه دام به‌ خۆم‌داو خۆم پی داپۆشی که بنووم. چونکه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که شه‌وی چوارده‌یه‌می وهرزی به‌هار بوو و بولبوله‌کان له‌م به‌رو ئەو به‌ری رووباردا ده‌یانخویندو حاجی له‌قله‌قه‌کان له‌ که‌نار قامیشه‌لانه‌کانی که‌ناری رووبار ده‌نگیان ده‌هات، به‌لام هه‌وای ئەو شه‌وه‌ی سه‌ر ئاوه‌که‌ فیتنک بوو.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک داوام له‌ (مینا)ش کرد که ئەویش پشوو بدات، به‌لام

ئەو بەبى ئەوئى گوىى بداتە قسەكەى من دەستى بە چرىنى ئاوازىكى خەماوى
كرد. من بە هزى دەنگى (مىنا) وه خەوم لى كەوت و بەرە بەيان لە خەو هەلسام
و هەستم كرد كەشتىيەكە ناروات و سەيرم كرد سەول لىدەرەكان دەستيان لە
سەولەكانيان هەلگرتووہ.

پىم وتن: بۆچى سەول لىنادەن؟

وتيان: ئىمە لە شەوہە تا بەيانى سەولمان لىداوہ و ئىستا دەستەكامان
وہك دارى سەولەكە وشك بووہ و پشتمان دەيەشيت و ناتوانين چى تر بەردەوام
بين و دەبى خواردن بخۆين و لەبەر ئەوئى گوندىك لە كەنارى روبرادا
دەبىنرئىت، برۆ و لەو گوندى گۆشت و ماستمان بۆ بەينە تا ببخۆين و خۆمان تىر
بكەين.

وتم: ئىستا كاتى نان خواردن نىيە، ئەگەر لە كاتى نىوہرۆدا گەيشتىنە هەر
ئاوہدانىيەك، ئەوا خواردنتان بۆ دەكړم و تىرتان دەكەم. ئىنجا پىم وتن كە دەبى
بە خىرايى خۆم بگەيەنمە شوئى باو و باپىرانمان و ئەگەر ئىوہ لىرە خواردن بخۆن
بەرەو پىش چوونمان دوا دەكەوئىت و ئەوہش بزائن كە ئەگەر بتانەوئىت لە
فەرمانەكانم سەرىپىچى بكەن، من جادووگەرىكى بە توانام و بە هەموو گيانە
ئازارگەيەنەرەكان رادەگەيەنم كە پەلامارتان بدن و گۆشتى لەشتان پارچە پارچە
بكەن و ببخۆن.

ئەگەرچى بابلىيەكان لە جادوو دەترسان، بەلام ئەوان لە هەرەشەكەى من
نەترسان، چونكە دەباندى رۆژە و هەتاو ئەدرەوشىتەوہ و لە رووناكيى رۆژ گيانە
ئازار گەيەنەرەكان ترسناك نابن.

دوايى گوتىم لى بوو كە يەكئى لەوان دەيگوت: ئەو يەك نەفەرە و ئىمە دە
نەفەرىن و دەتوانين هەر چىيەكمان بوئى لەگەلیدا بيكەين. يەكئىك لە سەول
لىدەرەكان كاتى كە قسەكەى ئەوى بىست سەولەكەى هەلپرى كە بيكىشيت
بەسەرى مندا، بەلام لەم كاتەدا هاوارى (كاپتا) لەناو كووپەكەوہ بەرزبووہو،

سەول لىدەرەكان كە لەو باوہرەدابوون تەرمى مامى من لە ناو ئەو كووپەيەدايە
كاتىك كە زانىيان مردووہكە زىندوو بووہتەوہ بە شىوہيەك ترس داىگرتن كە
يەك لە دواى يەك خۆيان خستە ناو ئاوہكەوہ و كەشتىيەكە بەبى سەول لىدەر
مايەوہ، بەلام من توانيم كەشتىيەكە بگەيەنمە كە ناروہ و لەوئىدا لەنگەرى
كەشتىيەكەم خستە خواروہ تاكو جوولانى ئاو كەشتىيەكە نەبات.

(مىنا) لە خەو هەلسابوو و پرچى سەرى رىك دەخست و من بەبىنىنى ئەو
دلخۆش بووم، چونكە بينيم مىنا لەوہ جوانترە كە لە حەرەمى (بورابورباش)
بينىبووم.

(كاپتا) لە ناو كووپەكە پەلە قازەى دەكرد و من لىنى نرىك بوومەوہو سەرى
كووپەكەم شكاند، چونكە هەويەرەكە وشك بوو بوو.

(كاپتا) سەرى لە كووپەكەوہ هەيئايە دەروہ و بەسەرسورمانەوہ سەبرى
دەوروہەرى كرد و پرسى: ئىرە كويە و من لە كوتىم و كلاوى پاشايەتىم چى لى
هاتووہ؟ بۆچى كراسى پاشايەتىم لەبەردا نىيە؟ چونكە هەست دەكەم روتم و
سەرمامە و قاچەكانم بە شىوہيەك سىر بوونە كە ئەلئى مارتىكى ژەهراوى پىوہى
داوم... سىنۆہ... سىنۆہ... ئاگادارىە ئازارم نەدەيت و هەلم نەخەلەتئىنى،
چونكە من پاشاى بابلم و پاشا كەسىك نىيە كە بتوانن گالئەى پى بكەن و
فرىوى بدن.

من بۆ ئەوئى تۆلەى بى رىزىيەكانى دوئىنى لى بكەمەوہ وتم: تۆ بىرت چوو
دوئىنى كاتى كە لە بابل دەرچووين ئەوئەندەت خواردبووہوہ كە مەستى كردبووى و
بىستت سەول لىدەرەكانى ناو كەشتىيەكە برىندار بكەى و باست لەوہ دەكرد كە
پاشاى بابلى و دادپەرەرى پىدە دەكەى و سەول لىدەرەكان كاتى لىت پەست
بوون ناچار بوون تۆ لەم كووپەيەدا زىندانى بكەن بۆ ئەوئى پەلامارىان نەدەى.

(كاپتا) چاوہكانى نووقاند و كەوتە بىركردەوہو دواى ئەوئى چاوہكانى
هەلئىنا، وتى: من لەمەو دوا شەراب ناخۆمەوہ چونكە بادەنوئى، منى تووشى

خه‌ویکی سهرسور هینهر کرد و بینیم بوومه ته پاشای بابل و له ناو خه‌لکیدا دادپه‌روهی به‌رقه‌رار ده‌کهم و دوایی بینیم چوومه حه‌ره‌می (بورابوریاش)ی پاشای بابل و ویستم له گه‌ل ژنیککی نه‌فامدا چهند وشه‌یه‌ک بدویم، به‌لام نه‌و ژنه شالاوی بو‌هینام و برینداری کردم و هندی شتی تریشم به‌سهردا هات که ئیستا نایه‌ته‌وه یادم. چونکه سهرم ژان ده‌کات و حه‌ز ده‌کهم که تو له‌و دهرمانه‌ی دیده‌یه‌ته سهرخوشه‌کان که به‌ئاگایان به‌ینیته‌وه بیده‌یه‌ته منیش که بیخوم، بو نه‌وه‌ی مه‌ستی به‌رم بدات و سهرئیشه‌کهم نه‌مینیت.

له‌و کاته‌دا که به‌نده‌کهم هم قسه‌یه‌ی ده‌کرد له‌ پریکا له‌سهر رووی که شتییه‌که چاوی به‌ (مینا) که‌وت و نه‌و که سهری له‌ کووپه‌که هینابووه دهری بردییه ژوره‌وه و به‌ ناله‌وه وتی: گه‌وره‌م من هیشتا ههر خهریکی خه‌و بینیم، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌و ژنه‌ی له‌ حه‌ره‌مه‌که‌ی (بورابوریاش) بوو ئیستا و له‌ به‌ر چاومه... نه‌ی خواجه‌کانی میسر به‌ هانامه‌وه وهرن چونکه خهریکه شیت ده‌بم.

(کاپتا) له‌ ناو کووپه‌که‌دا که‌وته‌ گریان و جار به‌ جار ده‌یگوت: من شیت ده‌بم و له‌مه‌و به‌دوا نه‌قلم نابیت و وه‌ک شیته‌کان له‌ شار ده‌مکه‌نه دهره‌وه.

(مینا) له‌ کووپه‌که‌ نزدیک بووه‌وه و قژی سهری (کاپتا)ی گرت و سهری هینایه دهره‌وه وتی: باش سه‌یرم که، ئایا ده‌مناسیته یان نا؟

(کاپتا) به‌ گریان‌ه‌وه وتی: تو نه‌وه‌ی که له‌ خه‌وه‌که‌مدا په‌لامارت دام و لووت و لیومت بریندار کرد... نه‌ی خواجه‌کانی میسر به‌زه‌بیتان پیمدا بیته‌وه... و له‌م ژنه‌ رزگارم بکه‌ن. خواجه‌کانی میسر ده‌زانم که ئیوه له‌ من تووره‌ بوونه‌و له‌به‌ر نه‌وه هم ژنه‌تان هیناوه‌ته خه‌ونی منه‌وه. چونکه له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی هاتمه‌ بابل‌ه‌وه په‌رستنی ئیوه‌م له‌ بیر کرد و خواجه‌کانی بابلم ده‌په‌رست. به‌لام له‌مه‌و دوا ته‌نھا ئیوه ده‌په‌رستم.

(مینا) پیلاوه‌کانی له‌ پیی کرده‌وه و دوو جار، به‌لام به‌ هیواشی، به‌ پیلاو کیشای به‌ دهم و چاوی (کاپتا) داو وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی تو له‌ کاتی خه‌ودا جنیوت

به‌ من دا نه‌مه‌ سزای خه‌ونه‌ ناپه‌سه‌نده‌که‌ته بو نه‌وه‌ی بزانی که ئیستا نه‌نووستوی و به‌ خه‌به‌ری.

به‌لام (کاپتا) زیاتر گریا و وتی: ئیستاش ههر له‌ خه‌ودام، چونکه وا هه‌ست ده‌کهم وه‌ک جاری به‌کهم که لیتی دام ئیستاش به‌و پیلاوه‌ هیرش ده‌کاته سهرم.

من به‌ (کاپتا) م وت: ئیستا به‌ راستی به‌ خه‌به‌ری و نابی بگرییت و له‌ کووپه‌که‌ وهره دهره‌وه بو نه‌وه‌ی مه‌ستییه‌که‌ت چاره‌سهر بکه‌م.

به‌لام (کاپتا) نه‌یده‌توانی له‌ کووپه‌که‌ بیته دهره‌وه چونکه گۆزه‌یه‌کی بچووک بوو و من، یارمه‌تیم دا تا هاته دهره‌وه‌و بوئه‌وه‌ی کاریگه‌ریتی شه‌را به‌که له‌ ناو ده‌ماریدا دهریچیت، (مسهل)م دهرخوارد دا، چونکه دهرمانی کاریگه‌ر بو له‌ ناو بردنی مه‌ستی، دوا‌ی له‌ خه‌و هه‌لسانی شه‌رابخۆر (مسهل)ه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی من جگه له‌ سهرخوشی شه‌راب، گرفتاری نه‌شئه‌ی تریاکه‌که‌ش ببوو و بوئه‌وه‌ی له‌ ناسه‌واری تریاکه‌که‌ رزگاری بکه‌م په‌تیکم به‌ پشتییه‌وه به‌ست و خسته‌م ناو ئاوی رووباره‌وه.

(کاپتا) له‌ پاش نه‌مانی کاریگه‌ریتی دهرمانه‌که، له‌مه‌ستی شه‌را به‌که ههر زوو رزگاری بوو و وتی چیتره‌ه‌ست به‌ سهر ئیشه‌ ناکهم. به‌لام وه‌ک بلتی به‌ ته‌واوه‌تی له‌ خه‌و هه‌لنه‌ساوم چونکه حه‌ز ده‌کهم بنووم.

تیگه‌یشتم که مه‌یلی نه‌و بو نووستن به‌ هوی کار تیگه‌کردنی تریاکه‌که‌وه‌به‌که‌وا زوو له‌ ناو ناچیت و ماوه‌یه‌ک ده‌خایه‌نیت. پیم وت: تو رۆژتیککی تر هه‌ست به‌هیچ یه‌کیک له‌م ئازارانه‌ی نه‌مرو ناکه‌ی و به‌ته‌واوی چاک ده‌ببیه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ هوی هه‌ره‌شه‌ی هم ژنه‌و ناراحه‌تییه‌کانی پی خواردنی دهرمانه‌کانی من بایی پیویست ته‌می بوویته، من چاوپوشی له‌ بی ریزی کردنه‌که‌ت ده‌کهم.

(کاپتا) وتی: بو من به‌رامبه‌ر به‌ تو بی نه‌ده‌بیم کردووه؟

وتم: به‌لئ، تو دوینی به‌هوی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و گالته‌پیگه‌ردنی نه‌و خه‌لکه‌ی که تو یان کردبووه وه‌سیله‌ی گالته‌پیگه‌ردنی خو یان، به‌ شتیوه‌یه‌ک ملهور

ببوی که دووچار بهرامبهر به من بچ ئەدەبیت نواند، بەلام بۆ ئەوەی بزانی که جیاوازی نیوان خواوەندیک و بەندەیهک چەندە، لیت خۆش دەبم، بەلام ئەووە بزانه که ئەگەر من دوتینی له کاتی خۆرتاوابوندا تۆم له مەرگ رزگار نەکردایە ئیستا تۆ لەم کووپه بچووکه دا له تەنیشت کووپه کانی تر، له ساردخانه کهی کۆشکی پاشادا ببوی، بەلام بەبچ گیان. چونکه (بورابورباش) تۆی دەکوشت.

ئینجا رووداوه کانی دوتینیم به تیر و تەسەلی بۆ گتیرایه وه، بەلام (کاپتا) باوهری نەدەکرد و وای دەزانی درۆ دەکەم. بەلام ئامادەبوونی (مینا) ناچاری دەکرد هەر چیه کی پچ دەلیم باوهر بکات. دواي ئەوەی تیم گەیاند که دوتینی چ مەترسییهک هەرەشە ی لئ دەکرد و وتم: ئەگەرچی ئیمه له بابل ههلهاتووین بەلام هیشتا ئەوەندە لهو شارە دوور نەکووتووینە تەووە که له مەترسییه کان رزگارمان بووبیت و ئەگەر پاشای بابل دەستگیرمان بکات سەر بەرەو ژێر له دیواری بابلدا ههلمان دەواسیت.

سەول لیدەرە کانی ئەم کەشتییهش ههلهاتن و ئیمه ناتوانین بههۆی ئەوانه وه کهشتییه که لئ بخورین و خۆمان بگهیه نینه ولاتی (میتانی) و تۆ که بهندهی منی ئیستا دەبچ رینگا چارهیه کمان بۆ بدۆزیتە وه که هەرچی زووتر له نزیک بابل دوور بکهوینە وه و له بهر ئەوەی له دوتینی ئیواره وه تا ئەمڕۆ هیچمان نەخواردوو پتووستیمان به خواردنه و پرۆ لەم گونده که له دوورە وه دەبیرئ خواردنمان بۆ بکړه له گهڵ خۆتدا بیهیتنه وه و له کاتی رویشتن و گهرا نه وه ئەقلت به کار بهیتنه که چۆن ئیمه ده توانین رابکهین و گیانی خۆمان له توورپهیی (بورابورباش) رزگار بکهین.

(کاپتا) به دوو ههلقه مسه وه رویشت و له کاتی کدا که باریکی به کۆله وه بوو گهرايه وه بینیم دوو گۆزه خواردنه وه و هندی خواردن له ناو کۆله کهی پشتیدا به.

وتم: (کاپتا) ئایا بیرت له وه کرده وه که چی بکهین؟

وتی: بهلئ گوره ی من، لیره وه که رویشتم بیرم کرده وه و له هاتنه وه شمدا هەر لیکم دەدايه وه و تیگه یشتیم که من دوتینی خەوم نەبینبوو و ئەوەی بینبووم له بیداریدا رووی دابوو و له بهر ئەو شەراب تاوانی نییه، چونکه هۆی بینینی ئەو شتانه مەستی نەبوو و من له ههله دا بووم که ئەمڕۆ تۆبەم کرد که چیی تر شەراب نەتۆشمه وه.

(کاپتا) ئەمە ی وت و بهبچ ئەوەی چاوهروانی ئیزن دانی من بیت، یه کیک له گۆزه کانی ههلهگرت و دەستی به خواردنه وهی کرد و جار به جار بۆ تازه کردنه وهی ههناسه، دەمی له گۆزه که ههلهگرت و ستایشی خوايه کانی میسر و تەنانەت بابلیشی دەکرد. دواي ئەوەی ئەوەندە نووشییه وه که چی تری پچ نەخواریه وه گۆزه نیوه به تالە که ی له ژیر میزی کهشتییه که دانا، که شویتیکی فینک بوو و هەر لهوئ راکشاو نووست.

من ئەوەندە لەم کرده وهیه ی توورپه بووم که ویستم به یه کیک له سهوله کان لئی بدهم و به سزای بگهیه نم، بەلام (مینا) نهیه یشت و وتی: بهنده کهت کاریکی ژیرانه ی کرد و ئیمه ش دەبچ ئەو بکهینه نمونه و شەراب بنۆشین، بۆ ئەوەی چالاک بین. چونکه ئەمڕۆ روژیکی خۆشه و (بورابورباش) ئەگەر هه موو روژئ دەسه لاتی هه بچ هەر نه بچ ئەمڕۆ توانای دەستگیرکردنی ئیمه ی نابیت و ئیمه ده بیت لەم روژه به هاره دا که گهغه کان له کهناری رووباردا شین بوونه و حاجی له ق له قه کان دهنگیان دیت و مراوییه کان به گهردنی بهرزه وه له ئاسماندا دهفرن که برۆن و هیلانه دروست بکهن و هیلکه بکهن، که لک وه رگرین. چونکه له وانیه روژیکی تری وه هاما ن به نسیب نه بیت که تا ئەم راده یه خۆش و دلپین بیت و دوايي خهفته ی بۆ بخۆین.

ئەم قسه یه ی ئەو کاری له من کرد و وتم: (مینا) کاتی که له بابلدا بۆ بینینی ئەستیره ناسه کان چوممه بورجه که یانه وه له وانم بیست که چاره نووسی مرۆف له لایه ن ئەستیره کانه وه دیاری ده کریت و ئیمه ناتوانین چاره نووسی خۆمان

بگۆرپین، بۆیه پیشنیاره که ی تۆم به دلله و ئه مپۆ له م جیگایه دا به خووشی راده بویرین و له بهرته وه ی هه وا گهرم بووه، و اباشه بچینه ناو ئاوه که وه و له شمان فینک بکهینه وه.

جله کاتمان داکه ندو له رووباره که دا مه له وانیمان کرد و دوای فینک بوونه وه گه راینه وه که شتییه که وه ناغان خوارد و شه رابمان نوشیییه وه وه، مینا بۆ ئه وه ی نیشان بدات که چۆن بۆ خوییه که ی خۆی سه ما ده کات له سه ر که شتییه که سه ما ی کرد و من پیم وت: (مینا) له وه زیاتر سه ما مه که.

پرسیی: بۆچی له وه زیاتر سه ما نه که م؟

وتم: له بهر ئه وه ی کاتێ که به نیگات که وه ک تریفه ی مانگی سه ر ئاوی رووباره، سه یری خۆره له لات ده که ی و به ده ست ئاماژه ی بۆ ده که ی ده که وه مه وه یادی میسر و هه ست به په ژاره ده که م^(۱) من نامه ویت به ژنیک بلیم که دلیم پیتته وه یه، چونکه جارێکیان قسه یه که ی وام به ژنیک وت و ئه و ژنه ئه وه ندو چاره رده شی کردم که هه یچ پزیشکیی میسری تا ئه مپۆ هه ینده به ده بخت نه بووه.

(مینا) وتی: دیاره له ولاته که ی تۆدا ژنه کان پیاو فریو ده دن و به ده بختیان ده که ن. به للام من به ته ما نیم تۆ به ده بخت بکه م و فریوت بده م و خوی منیش ده لیت تۆ نابێ خۆت به ده ست پیاوه وه بده یت مه گه ر کاتێ که پیاویکت په سند کرد و من هه شتا پیاویکم نه دۆزیوه ته وه بۆ ئه وه ی بتوانم هه موو ته مه نی ژیانم له گه ل ئه ودا ببه مه سه ر، به للام پیم بلتی بزانه م ئه و ژنه ی بووه هۆی به ده بختیت خه لکی کام ولات بوو و چۆن تۆی چاره ره ش کرد؟

وتم: ئه و ژنه منی خسته داوی خۆیه وه و هه ر چیه که ی هه مبوو لیتی سه ندیم، ته نانه ت وای لێ کردم گۆری دایک و باوکیشم بفرۆشم و نه متوانی دایک و باوکم له گۆره که ی خۆیاندا بشارمه وه.

(مینا) وتی: ئایا مه به ستت له م قسه یه ئه وه یه که تۆ ده ته ویست ئه و ژنه بکه یته هاوسه ری ژیانێ خۆت؟

وتم: به لێ.

وتی: ئایا ئه و بۆ ئه وه ی بپیتته هاوسه رت هه رچیه که ت هه بوو لیتی سه ندی و تۆی ناچار کرد گۆری دایک و باوکت بفرۆشی؟

وتم: به لێ...

(مینا) وتی: ئه م ره فتاره تاییه ت بووه به ئه و، یان له ولاته که ی ئیوه دا هه موو ژنه کان ئه وه ان و بۆ ئه وه ی بینه هاوسه ری ژیانێ پیاویک، هه رچیه که ی هه یه لیتی ده ستین؟

وتم: ژنه کانێ تریف بۆ ئه وه ی پیاویک که لکیان لێ وه رگری شتیکیان لێ ده ستین و له میسردا هه یچ ژنێ به ی وه رگری شتیکی نابیتته هاوسه ری پیاویک.

(مینا) وتی: ئه مه نه ریتیکی وه حشیانه یه وه ئه گه ر من باش تێگه یشتیم، له میسر هه ر پیاویک که بیه ویت ژن به یتیت ده بی زیر و پاره بدات و وه ک که نیز ژنه که بکریته وه، ئه گه ر نا ناتوانیت سوودی لێ وه رگری.

وتم: وایه، به للام چه ندیتیی زیر و پاره که جیاوازه و ئه و که سانه ی ده وله مه ندرن بۆ کرینی ژن پاره ی زیاتر ده دن.

مینا وتی: که واته جیی سه رسورمان نییه که بۆچی هه موو ژنه خۆفرۆشه کان له میسره وه دین، چونکه له جیگایه ک که ژن و میردایه تی به پاره به سترابیتته وه و تا پیاو پاره نه دات نه توانی ژن به یتنی و تا ژن کانه و وه رنه گری میردی هه لنه بژی، ئیتر ژن و میرد چه ز له یه کتری ناکه ن و ته نها چه ز له پاره ده که ن و هه رکه سی کانه ی زیاتر بدات ژنه که جه رگی خۆی به ئه و ده سپیری. به للام من خه لکی ولاتیکم که له وی ژن و پیاو بۆ پاره تیکه لیبی یه کتر ناکه ن و ئه و شتانه ی که خوییه کان به خۆراییی داویانه به ئه وان، بۆ فروشتن داینانین و له ولاتی ئیمه دا هه رگیز نه بیستراوه ژن بۆ ئه وه ی پیاویک که لکی لێ وه رگری هه رچی هه یه تی لیتی سه نی و ته نانه ت گۆری دایک و باوکیشی لێ وه رگری.

لهوئ ههر ئهوهنده ژن و پياو يه کتريان به دل بيت، ئيتر دهبنه ژن و ميترد و نه ژنه که داوای شت له پياوکه دهکات و نه پياوکه له ژنه که.

من نه گهر خوّم تاييهت نه کردبايه به خوايه کهم، ههر پياويکم به دل بووايه به ميتردی خوّم هه لده بژارد و ئه مړوش که خوّم تاييهت کردوه به خواوه ديسانه وه ده توانم پياويک هه لبريزم که به دلّم بيت، به مهرجی کچينييه کهی خوّم پيشکesh به خواکه م بکه م، پاشان شوو بکه م.

وتم: (مينا) دنيا به فرراوانه و له م دنيايه دا خوايه کان زورن و ئه وهنده ژماره يان زوره که هيشتا کهس په پيدا نه بووه که بتوانی ناويان له بهر بکات و له ههر سه رده ميکدا خه لکی له ترسا خواي نوئ بو خويان په پيدا ده کهن و ده پيه رستن و له بهر ئه وه تو ده توانی واز له خوايه کهی خوّت بهیني و له گه ل مندا بييت بو ولاتتی که له ويذا خوايه کهت ده سه لاتی نه بييت و له وئ خواي تری ليتيه که ناچارت ناکه ن کچينييه کهی خو تيان پيشکesh بکهی و له ويذا تو ده بيته خوشکی من، واته ده بيته هاوسه رم.

(مينا) وتی: من بو ههر ولاتتی بروم ده سه لاتی خوايه کهم ده مگر يته وه و هه رگيز جیگايه ک نييه که بتوانم بزی بروم و ده سه لاتی خوايه کهم له ويذا نه بييت. دوايي مينا ليم نزيک بووه وه و ده سستی گرتم و وتی: من توّم به دلّه و ئاماده م بيمه خي زانی تو، به لام ناتوانم بهر له وه رگرتنی ره زامه ندیي خوايه کهم بيمه هاوده مت، چونکه من مو لکی خوايه کهی خوّم.

وتم: (مينا) ئه م قسه يه ی تو ده بکهی وه ک قسه ی هه موو ژنه گه نج و جوانه کانی تره، که ههر کاميکيان بو ئه وهی نازاری ئه و پياوه بدن که خوشيان ده ویت، به هانه يه ک ده دوزنه وه. يه کيکيان ده ليت خو شم ده وييت به لام زيّر و پاره ت نييه .. يه کيکی تر ده لي خو شم ده وييت به لام له بهر ئه وهی خواکه ی من نا په رستی ناتوانم بيمه هاوسه رت و .. تو ش ده ليی ئاماده م بيمه هاوسه رت به لام له پيشا ده بی ره زامه ندیي خواکه م وه ر بگرم.

(مينا) وتی: من ژنيکی نه زان نيم و جگه له زماني ولاته کهی خوّم زماني ميسری و زماني بابلش ده زانم و ئه توانم ناوی خوّم به سی شيوه بنووسم. من ده زانم که خه لکی له ولاته جيا جياکان خواي جوړ او جوړ ده په رستن و ئاگادارم که له هه موو ولاتاندا ئه وانه ی ده و له مه ندن باوه ريان به خواکانی خويان نييه، به لام له بهر دوو مه به ست وای ده رده خه ن که باوه ريان پي يانه، يه کيکيان ئه وه يه که داب و نه ريتيان و ايه و، دوو مه يان ئه وه يه که له بهر ئه وه وای ده رده خه ن که باوه ريان به خوايه تا کو بتوان چيني هه ژار و به نده کان به کار بگرن که ئه وانيش باوه ريان به هه مان خواي ئه وانه و به ره نجی ئه وان خويان زياتر ده و له مه ند بکه ن چونکه نه گه ر چيني هه ژار و به نده کان بزائن که ده و له مه نده کان باوه ريان به خواکان نييه لي تيان هه لده گه رپنه وه. هه روه ها باوه ري چيني هه ژار و به نده کان به خواکان له ميسر و بابل و شوپنه کانی تر باشترين هوکاره بو گو تپرايه ل راگرتنی ئه و خه لکه و ئه وه نده ی که ئه م بير و باوه ره هه ژارو کزي له کان ملکه چي ده و له مه نده کان ده کات، ترس و قامچی و مهرگ، ئه وه نده ناچار يان ناکه ن ملکه چ بن.

من هه موو ئه مانه ئه زانم، به لام له بهر ئه وهی له مندالييه وه منيان به باوه ري خواکه مه وه په روه رده کردوه و به رده وام خه ريکی سه ما کردن بو خواکه م بوومه هيچ هي زتيک ناتوانی ئه و باوه رده م لي بسه نيسته وه و نه گه ر تو ش وه ک من له مندالييه وه له بهر ده م گايه کاندا سه مات بکر دايه و له کاتی سه مادا به نيوان شاخه نووک تيژه کاني دا بازت بدايه و به پاژنه ی پيت له کاتی بو ران دنياندا بدايه به لموز باندا، ده تزانی که من چی ده ليم و ئه و که سه ی به م شيوه يه باوه ري به خواي خو ی هه بييت ئيتر له باوه ره کهی پاشگه ز نابيته وه. به لام دلنيام تو هه رگيز سه ماي کچ و کووره گه نجه کانت له به رده م گايه تووره کاندا نه بينيوه.

وتم: من بيستوومه که له هه ندی له ولاتان له گه ل گادا ياری ده کهن و له به رده مي دا سه ما ده کهن و تووره يان ده کهن و وام ده زانی ئه م کاره بو ئه وه يه ته ماشا چيه کان خو شحال بکه ن. به لام له وته کهی تو دا ده رده که وييت که ئه م کاره

هۆبه کی ئایینی هیه و بۆ ئه وه له بهردهم گایه که دا سه ما ده که ن که ئه رکیتی ئایینی خۆیان جی به جی بکه و ئیمهش له ولاتی میسر دا گا ده په رستین، به لام ئه و گایه ئیمه ده په رستین له گه ل گایه که ی ئیوه دا جیا وازه، چونکه ئیمه ته نیا یه ک جوړه گا ده په رستین و ئه م گایه که خاوه نی هه ندی نیشانه ی تاییه ته و له هه ر نه سلیتی مرؤفدا، واته هه ر بیست سا ل جار یک ده رده که وی. کاتیک گایه ک په یدا بوو که ئه و نیشانه دیاری کراوانه ی تیدا بوو، ده زانین که خاوه ن نیشانه کانی خوایه تیه و ده په رستین تا کو ده مریت. به لام ئیمه هه رگیز له به رده م گایه کاندایه سه مانا که ی و کچینی کچه کانی میسر پیشکه شی گایه نیره کان ناکه ی له کاتیکدا که تۆ ده ته وی پیشکه شی گایه کی بکه ی و ئه گه ر بریار وایه که ئازهلک سوود له کچینی که ی تۆ وه برگری بۆ چی پیشکه شی سه گ و ئه سپی ناکه یت؟

(مینا) له م قسه یه ئه وه نده تووړه بوو که دوو شه قه زلله ی به هیزی کیشا به بنا گویمدا و رهنگی له تووړه پیدا رهش هه لگه راو وتی: ئه ی پزیشکی میسر ی نه زان، له باره ی شتی که زانیاریت له باره یه وه نییه قسه مه که، چونکه زانیاری تۆ له مه ر خوایه که ی من له زانیاری میشتیک له باره ی زیر و زیوه وه زیاتر نییه. له و کاته دا که دم و چاوم له شه قه زلله کانی مینا ده کزایه وه، تیگه یشتم که زۆر لی کردن سوودی نییه و (مینا) رازی نابیت بیته هاوسه ری من، مه گه ر ئه وه ی که سه ره تا به سازدانی مه راسیمیک بوونی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات، بۆیه به ره و دواوه ی که شتییه که رویشتم و بۆ خۆخافلانن دهستم کرد به ریکه خستنی ده رمانکانم.

(مینا) ش له به شی پیشه وه ی که شتییه که دهستی به سه ما کردن کرد و من تیگه یشتم که ئه م سه مایه ته نها بۆ په رستنی خواکه ی نییه، به لکو مه شق ده کات بۆ ئه وه ی ماسولکه کانی له شی به رده وام له فه رمانیدا بن.

(مینا) به شتیوه یه ک سه مای ده کرد که مه حال بوو سه ما که ریکی ئاسایی

بتوانی به و جوړه سه ما بکات. چونکه هه ندی جار له پی هه ر دوو دهستی به سه ر که شتییه که وه دنووساند و قاچه کانی وها به رز ده کرده وه که ده تگوت که رته داره و هه ندنی جاریش خۆی به ره و پشت ده چه مانده وه که سه ری ده گه یشته زه وی به بی ئه وه ی قاچه کانی له زه وی جیا بینه وه.

کاتی که من ئه و سه مایه سه رسوره ینه ره یم بینی که بۆ خواکه ی ده کرد زانیم زۆر لی کردن له گه ل مینادا سوودی نییه و که سیک که ئه م زه حمه ته سه ختانه بۆ خواکه ی خۆی بکیشی، ئاماده نابیت بیته خوشکی من، مه گه ر له پیشا کچینییه که ی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات. که سی که تا ئه م راده یه باوه ری هه بیت داوای کردن شتیک که دژی ئایینه که یه تی له پیاوه تیه وه به دووره. له به رئه وه به ریارم دا له وه و دوا چیی تر داوای لی نه که م بیته خوشکم.

(مینا) دوا ی سه ما کردن له شی خۆی شتیلاو کراسی له به ر کردو دوا یی له پیشه وه ی که شتییه که دانیشتم و دهستی به گریان کرد. من وازم له که ره سه تی پزیشکی خۆم هینا و به ره و ئه و چووم و زۆر به نه رمی پیم وت: (مینا) ئایا تۆ نه خۆشی؟

(مینا) وه لامی نه دامه وه و دهستمی لایه ر و زیاتر گریا.

وتم: (مینا) ئه گه رچی من زۆر دلیم به تۆوه یه، به لام دلنیابه بۆ ئه وه ی خه مبارت نه که م هه رگیز داوات لی ناکه م بیته خوشکی من و له من مه ترسه.

(مینا) سه ری هه لبری و فرمیسی چاوی سپیه وه و وتی: تۆ چه ند نه فامی که وا تیده گه ی من له تۆ ده ترسم. من هیچ ترسیکم له تۆ نییه و بۆ تۆ ناگرم، به لکو بۆ چاره نووسی خۆم ده گریم که منی له خواکه م جیا کرده وه ئه گه ر له خواکه م دانه برامایه ئه وه نده لاواز نه ده بووم که نیگای پیاوکی وه ک تۆ به ینیته له رزه.

من ده ستیم گرت و ئه م جار هیان ئه و دهستمی لانه برد و رووی کرده من و وتی: سینۆه له به ر ئه وه ی تۆ منت له پاشای بابل رزگار کرد، من ده بوایه به

پاداشتی ئەم یارمەتییەت ببوومایەتە هاوسەری ژبانت، بەلام ئەگەر تۆ بتزانیبایە
خواکەیی من کێیە، سەرت لەو نەدەسورما کە ناتوانم پاداشتەکت بدمەوه.
ئیمە نابیت لە بارەیی خواکەمانەوه لەگەڵ بیانییەکاندا زۆر بدوین و هەرچیەک
دەزانین پێیان بلین، بەلام من دەتوانم پیت بلیم کە خۆی ئیمە خۆی دەریایە و
لە ئەشکەوتیکە کە لە ناو شاخیکداوە هەرکەسێ دەچیتە ناو ئەو ئەشکەوتەوه
ئەگەرچی دەتوانی لەوێ بیتە دەرەوه، بەلام لەوێ ئەوەندە هەست بە بەختەوهری
دەکات کە هەرگیز نایەتە دەرەوهو هەر لەبەر ئەوەش تا ئەمڕۆ کەس لەو
ئەشکەوتە نەهاتۆتە دەرەوه. هەندێ دەلین خواکەیی ئیمە ئەگەرچی خۆی
دەریایە، بەلام لە شێوهی مانگادایەوه هەندێ دەلین کە لە شێوهی مەرۆشە، بەلام
سەری لە مانگا دەچیت.

هەموو سالی لە ناو کچە گەنجەکاندا کە پێشتر فێرە سەماپوونە، دوانزە کەس
بە تیروپشک هەڵدەبژێردرین و هەر یەکە لەم دوانزە کەسە لە مانگیکدا یەک
جار بە تەنیاپی لە کاتی مانگەشەودا دەچیتە ئەشکەوتی خوا. منیش لەو دوانزە
کەسە بووم کە دەبواوە لە شەویکی مانگەشەودا بچووومایەتە ناو ئەشکەوتەکەوه،
بەلام لەبەر ئەوەی منیان رفاندو وەک کەنیز بە پاشای بابلیان فرۆشتم، نەمتوانی
بەم بەختەوهرییە گەورەیه بگەم. من لە هەموو ئەو کاتانەیی دیلیتیدا بیرم لەو
ئەشکەوتە دەکردهوهو ئیستاش هەر لە یادی ئەوێ و لە یادی خواکەمدام و هیچ
ئارەزوویەکم نییە جگە لەوێ برۆم و کچینی خۆمی لەو ئەشکەوتەدا پیشکەش
بکەم و ئەگەر لە ئەشکەوتەکە هاتمەدەرێ، دەبمە ژنی تۆ، بەلام وەکوپیم وتی ئەو
کەسانە کە دەچنە ئەشکەوتی خواوەکەمان بەرادیەیک هەست بە بەختیاری
دەکەن کە هەرگیز لەوێ هەنگاو نانیەن دەرێ.

وتم: (مینا) ئیستا زانیم کە تۆ خەلکی دورگەیی (کریت)ی^(۲). چونکە ئەو
کاتەیی لە سووریا بووم ئەو دەریاوانانەیی لە دورگەیی (کریت)ەوه دەهاتن
دەیانگوت: خۆی دانیشتوانی دورگەیی (کریت) لە ئەشکەوتیکدا دەژیت و لە

شێوهی گادایەوه من نامادەم تۆ ببەمە دورگەیی (کریت) بۆئەوهی چۆنی خۆت حەز
دەکەیی لەگەڵ خواکەتدا رەفتار بکەیت.

(مینا) وتی: (سینۆهه) لە ناو هەموو ئەو پیاوانەیی من بینوومە تۆ تاکە
کەسیکی کە پەسندم کردوویت، چونکە جگە لەوێ گیانی منت رزگار کردووه،
لە تۆدا هەندێ شت هەیه کە من بۆلای خۆی رادەکێشی، بەلام نازانم چیبە. من
حەز دەکەم لە ئیستاوه تا ئەو کاتەیی دەگەینە (کریت) من و تۆ بەخۆشی بژین و
دیسانەوه دەلیم دواي ئەوهی خۆم پیشکەشی خواوەکەم کرد ئەگەر لە
ئەشکەوتەکە هاتمە دەرەوه شوو بە تۆ دەکەم.

لەو کاتەیی مینا بە پەنجەکانی خۆی دەموچاوی منی نەوازش کردو دەموچاوی
خۆی لیم نزیک کردووهو لیبووەکانی لە دەموچاوی من دەخشانند و منیش
دەموچاویم ماچ کردو ئەوەندە چێژم وەرگرت کە ئەگەر ببوایەتە خوشکیشم تا ئەو
رادەیه هەستم بەخۆشی نەدەکرد.

کاتی شەو داهاات بەندەکەم لە خەو هەلساو باویشکیکی داو دەستی بە
چاویدا هیناوتی: ئەی (ئاموون) خۆی گەورەیی میسر، من سوپاست دەکەم کە
ژانە سەرەکەمت چاک کردووه و ئیتر سەرم وەک کەرته مسیک کە دەبخەنە نیتوان
سندانی ئاسنگەر و چەکوشە گەورەکەیی، ئازار ناکیشی، بەلام سکم ئەوەندە
برسیبە کە دەلێی چەند شیریکی گەنجی برسیبی تێدایە و داوای خواردن دەکەن.
دوایی بەبێ ئەوهی چاوەروانی ئیزنی ئیمە بیت هەلساو هەندێ لەو
خواردنەیی خوارد کە خۆی کریبووی و لە کاتی خواردنی گوشتی بالندەکان،
ئیسکەکانی فری دەدایە ناو رووبارەوه.

۱- لە زمانی فارسیدا، ئەویش لەکاتی رۆژ، نیگای ژن ناشوێتین بە تریفەیی مانگی سەر رووبار،
بەلام لەم کتیبەدا هەموو تەشبیهاکان و هەرەها شێوهی دەرپینی قسەکان میسراییە، چونکە

نوسهر ناوی رووداو و بابته‌کانی له میژوووه وەرگرتوووه. له‌به‌رئه‌وه خویته‌ران نابیت گله‌یی له وەرگیتی بکه‌ن که بۆچی نیگای مینای به شوپهان‌دن به تریفه‌ی مانگی سه‌ر رووبار، وه‌سف کردوووه- وەرگیتی.

۲- دورگه‌ی کریت دورگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه له ده‌ریای ناوه‌راست که له رابردوو‌دا خاوه‌ن شارستانیه‌تیکی دره‌وشاوه بووه- وەرگیتی.

بووینه سی گالتەچی گەرۆک

کاتی برسپه تیبه که ی نیشته وه وتم: (کاپتا) تۆ قەرار بوو ریگا چاره یه کمان بو بدۆزییه وه و پیمان بلتی که پیوسته چی بکهین، بوئه وهی خۆمان رزگار بکهین، چونکه دوور نییه سه ریازه کانی پاشا به دوای ئیمه وه بن و بیانه ویت دستگیرمان بکه ن.

(کاپتا) وتی: ئە گەر من باش تیگه یشتیم تۆ وتت پاشای بابل تا سی رۆژی تر به شوین تۆدا ناگه پیت و برپاری داوه که تا سی رۆژی تر ههنگاو نه نیسته کۆشکه وه وه له م رووه وه ئەو بیر له تۆ ناکاته وه و واده زانیت که له شوینیکی دوور خه ربکی مۆمیایی کردنی لاشه ی منی. به لام له وانه یه سه ول لیدره کانی که شتییه که مان، یان نیره مووکه کانی حه رم ئەم بابته یان به پاشا راگه یاندی که ئە گەر و ابیت جیی مه ترسییه وه ده بی رابکه ی ن. چونکه ئە گەر (بورابوریا ش) من دستگیر بکات ده رخوا ردی شیره که ی خۆیم ده دات و تۆ و ئەم ژنه سه ره ره و ژیر له شووره ی بابل وه هه لده واسی هه تا گیانتان ده ر ده چی. ئە گەر تۆ به هۆی تریاکه وه منت بی هۆش نه کردایه و هه ست و هۆشم له جیی خۆیدا بوایه ئیوه م رینومایی ده کرد، به لام ئەم تریاکه ی تۆ ئە وه نده منی شیواندوه، که ئە گه رچی سه ر ئیشه که م نه ماوه، به لام هیشتا هه ر گێژم و له گه ل ئە وه شدا که تۆ تریاکت ده رخوا رددابووم و منت خه ستبووه ناو کوپه وه (که ئەم بابته به پیچه وانه ی ئابروومه ندی نییه) من لیت خۆش ده بم.

وتم: (کاپتا) واز له م قسانه بهین وه چاره یه کمان بو بدۆزه ره وه که بتوانین خۆمان رزگار بکهین.

(کاپتا) وتی: من ده زانم که تۆ به بی من وه ک به رخیکی که دایکی خۆی ون کردی و به رده وام به ع به ع بکات و ئە گه ر من نه بووما یه تا ئیستا له بهر ئە وه ی نه تده توانی خۆت له کاره ساته کان رزگار بکه ی گیانت ده سپارد.

وتم: پیمان بلتی چی بکهین و چون رابکهین؟

وتی: ئەم که شتییه که پیشتر ده سه ول لیدره ی هه بووه، گه وره یه و ئیمه ش ناتوانین به دوو که س (چونکه ئەم ژنه ناتوانیت سه ول لی بدات) ئەم که شتییه به ره و پیش بهین و به پیچه وانه ی رژی ئاوه که سه فه ر بکهین. له بهر ئە وه ده بیت واز له سواریوونی که شتی بهین و له جیاتی ئە وه هه ول بدهین دوو گو ی درێژ بدزین و له ریگای وشکانییه وه درێژه به سه فه ره که مان بدهین. له م سه فه ره دا ئیمه خۆمان وه گ گالتەچییه گه رۆکه کان لی ده کهین و کراسی کۆنه له به رده کهین و به رۆژ ریگا ده برین و شه وان له ئاوه دانییبه کان به هۆی فال گرتنه وه و گالتە و گه ف و سه ما کردن گوندنشینه کان سه رگه رم ده کهین و ئە گه ر کرا هه ندی مسیشیان لی وه رده گرین. تۆ ده بی پزیشکییه که ی خۆت بشارییه وه له جیاتی ئە وه وه ک ئە ستیره ناسه کانی بابل سه یری به ختی خه لکی بکهیت و منیش به هۆی حه کایه تی پیکه نیناوییه وه ده یانه یتمه پیکه نین. (مینا) ش به سه ما کردن مه شغوول ده بیت. هه روه ها ده بی خیرا لی ره برۆین، له بهر ئە وه ی سه ول لیدره ره کان ده نه فه رن و به زوویی به سه ر ترسی خۆیاندا زال ده بن و هه ول ده دن که شتییه که یان ده ست بکه ویتته وه. منیش هه ستم کرد که (کاپتا) راست ده کات و ئە وان له وانه یه بیته وه و هیش بکه نه سه رمان تا کو که شتییه که یان له ئیمه سه نه وه.

ئیمه جل و به رگی خۆمان به قور و لیته ی رووباره که پیس کرد و زی و پاره که مان له ناو خۆماندا به ش کرد و له ناو (هه میان) ی^(۱) ژیر کراسه کائماندا شاردمانه وه.

(کاپتا) وتی: شتومه کی پزیشکییه که ت به خه ره ناو ئاوی رووباره وه، به لام

من دهستم له که رهسته کان بهر نه ده بوو و خستمه ناو لباده که ی که (مینا) ی تیدا پیچرابووه و ده نامه کوئی (کاپتا) و له گه لّ تاریک بوونی ههوا به ناو کیلگه کاندای بهر ی که وتین و خویمان گه یانده نه و ریگایه ی که کاروانه کان پییدا ده ریشتن.

نه و شهوه تا به یانی بهر پتوه بووین و بهر به یان گه یشتینه گوندیک که دانیشتوانی نه وی تا نه و کاته به ده گمهن رهنگی کازایان بینیبوو و له خانوی قوردا ده ژیان و زوویان به دار و بهردی تیژ ده کیلا.

من به (کاپتا) م وت: دزینی دوو گویدر تیژ باش نییه، چونکه دانیشتوانی نه و جیگایه مان لی ده بنه دوژمن و وا باشتره که دوو گویدر تیژان لی بکپین و مسیان پی بدین.

نیمه به هندی مس بوینه خاوهن دوو گویدر تیژ و، (کاپتا) له هه لگرتنی باره که رزگاری بوو و له وه به دوا له ریگا دوور و دریژه کانی بابلدا دریژه مان به پیره وی داو هه موو روژی دوا ی گهرم بوونی ههوا له گوندیکدا ده وه ستاین و له مهیدانی گونده که، یان له که ناری رووبار هونه ره کانی خویمان پیشانی گوندنشینه کان ددا.

من به و شیوه یه ی که له بورجی بابلدا بینیبوووم فالّم بو لادییه کان ده گرتوه و موژدهم پیده دان که به رو بوومیکی فراوانیان ده ست ده که ویت و ناوی رووبار بو ناو دیری کیلگه کان زیاد ده بیت و ژنه کانیان کورپان ده بیت و نه گهر گه نجه کان داوای فالّم گرتنه وه یان لی بگردمايه ده موت کچیکی جوانت به نسیب ده بیت. من نه مده ویست راستییه کانیان پی بلیم، چونکه نه گهر بمگوتایه که فه رمان به ره کانی وهر گرتنی سه رانه، دانه ویله و ناژله کانیان به زور لی ده ستین و به دار پشتیان شین ده که نه وه، ناوی رووبار بهر ز ده بیتته وه و نیوه ی کیلگه کانیان ناو ده بیات و نیوه که ی تریشی کولله ده یخوات، نه وان که خه لکیکی ساده بوون تووشی ناومیدی ده بوون.

هه رچه نده زیاتر به رییدا ده ریشتین و خو لیتی ده داین، زیاتر له سی گالته چی گه روک ده چووین و که ده گه یشتینه هه ر گوندیک له و کاته دا که من فالّم بو خه لکی ده گرتوه، (کاپتا) به هه کایه تی سه یرو سه مهره و نوکته ی خویش نه وانی ده حه په ساند، یان وای لی ده کردن پی بکه من.

کاتی (کاپتا) له هه کایه ته کانییدا ده یگوت: که له جیهاندا گه لانییک هه ن که کاتی به رییدا ده روژن سه ریان له له شیان جیا ده که نه وه و ده یخه نه بن هه نگلیانه وه، بو نه وه ی قورسای نی خاته سه ر له شیان، یا خود که ده یگوت: ده بنه گورگ یان مه ر، نه و خه لکه ساده دلانه باوه رپان به قسه که ی ده کردو که سیان نه ییده پرسنی ناخر کاتی که سه ر له له ش جیا بووه و چون خاوه نه که ی زیندوو ده مینیت.

نیمه له م سه فه ره ماندا له بری به های خواردن هیچ کازایه کمان نه دا، چونکه که ده گه یشتینه هه ر شوینییک هه ر نه وه ونده فالّم گرتنه وه ی من و قسه کانی (کاپتا) و سه مای (مینا) ده ستی پی ده کرد، نه و خه لکه نه وه ونده خواردنیان بو ده هینان که زیاد له پیوست بوو.

له و سه فه ره دا نه گهر چی نه مده ویست پزیشکی بکه م، به لام کاتییک که ده چووینه گوندیکه وه و من له شه توو کاوییه کانی پیوان و ژنانم ده دی پییانم ده وت که چون به هوی زه ریخ و قسل توو که زیاد کانی له شیان لی بکه نه وه، بو نه وه ی له خوراندن و ناشیرینی پاریزراو بن. کاتییک که هه ستم ده کرد چاوی گوندنشینه کان عه بیداره و نه گهر چاکی نه که نه وه کویر ده بن به خو رایی چاکم ده کردنه وه. ژنه کان کاتییک که قسل و زه ریخه که یان به کار ده هینا و ده یاندی که له نا کاودا وه ک کچی ده سالان له شیان بی موو و سپی بووه ته وه به راده به ک خو شحال ده بوون که خو شترین خواردنیان پیشکه شی نیمه ده کرد. من جگه له وه ی به هوی چاره سه رکردنی لادییه کان نه وانم له خو م رازی ده کرد، به م چاره سه رانه مه شقم ده کرد که زانیاریه پزیشکییه کانی خو م له بیر نه که م و

لیهاتوویی دهستم بۆ نهشته رگه ری کردن له ناو نه چی.

به هۆی سه فه رکردن له سه رزه مینی گه رمی بابل قاچه کانم تلۆقی کردو دهستم ئاوله ی ده رکرد و رهنگی پیستی له شم و دم و چاوم رهش هه لگه را، به لام هه میشه دلخۆش بووم و له ناخی دلمه وه خۆم به شادمان ده بینی چونکه (مینا) هاوشانم بوو و هه رکاتی لیم دهروانی ئه و بزه یه کی دههاتی.

شهوان که دنه نوستم مینا له ته نیشت منه وه پشووی ده داو به یانی که هه لده ستامه وه به ره له وهی که شتی تالتوویی خۆر له ئاسماندا ببینم سهیری دم و چاو و نه ندانه کانی (مینا) م ده کرد که له چاومدا له خۆر جوانتر بوو.

جگه له (مینا) ش له وه سه فه ره دا به ته واوه تی خۆم له تنگ و چه له مه کانی ژیان ئاسوده ده بینی و هیچ خه میکم بۆ سه رده می ئیستا و داها توو نه بوو و هیچ کاریکی خیرام نه بوو که بۆ نه نجام دانی خۆم به دلته نگ ببینم.

ئیمه زیاتر کاتی تاریکی، واته له نیوهی شه ودا به ری ده که وتین بۆ ئه وهی له گه رمای خۆر پارێزراو بین و کاتی که خۆر هه ندی به رز ده بووه بی ئه وهی خۆمان ماندوو بکه یین له یه که مین ئاوه دانیدا ده وه ستاین و پشوومان ده دا و نزیکه ی نیوه رۆ له خه وه هه لده ستاین و لادییسه کانمان له ده وری خۆمان کۆده کردوه و تا خۆرئاوا بوون کاته کانمان به سه رگه رم کردنیان ده برده سه ر و ئه م کاره به لای خۆشمانه وه خۆش بوو، چونکه ئیمه له وان زیاتر تام و چیژمان له کاره کانمان وه رده گرت.

کاتی ده بووه شه و گوندنشینه کان ده نووستن ئیمه ش ده نووستین و رۆژی دواتر به ری ده که وتین و ئه م شیوه یه تا ئه و رۆژه ی که گه یشتینه سه ر سنووری ولاتی (میتانی) به رده وام بوو.

پاش ئه وهی گه یشتینه سنووری (میتانی)، دوو شوان که بینیان ئیمه خه لکانیکی هه ژارین به زه بیان پیمان ها ته وه بی ئه وهی پاسه وانه کانی سنوور سه رنجمان بده نی ئه وان رینوما ییان کردین و ئیمه یان برده ناو ولاته که وه و

چووینه شاری (میتانی) و له ویدا جل و به رگیکی شیای خۆمانان کپی و له شمان شوش و جله کانمان له به رکرد و له یه کی که له میوانخانه کاندان نیشه جی بووین. له بهر ئه وهی زێر و پاره کانمان که م ببوووه دوا ی ئه وهی چووینه ناو (میتانی) بریارم دا ماوه یه ک پزیشکی بکه م که به هۆیه وه هه ندی پارهم ده ست بکه ویت.

به زوویی ژماره ی ئه و که سانه ی دههاتنه لام ئه وهنده زیادی کرد که ناچار بووم به هه ندی له نه خۆشه کانم بلیم له رۆژه کانی تردا بۆ چاره سه ری نه خۆشییه که یان بینه وه لام. (مینا) زۆر سه رنجی دانیشه تووانی (میتانی) راده کیشا و هه ر پیاویکی ده وله مه مند که چاوی پی ده که وت، ده یویست لیمی بکریته وه، به لام من ئاماده نه بووم مینا به رۆشم، چونکه بوونی ئه و بۆ من وه ک پیویستی تیشکی خۆر و خواردنی لی ها تبوو.

(کاپتا) که له سه فه ره که دا لاواز ببوو دیسانه وه قه له و بووه وه و هه ندی له ژنه گه نج و جوانه کان ده وره یان لیده دا و به حه کایه ته پیکه نینا و ییه کانی کاپتا کاته کانیان ده برده سه ر. یه کی که له حه کایه ته سه رنج راکیشه کانی کاپتا چیرۆکی یه ک رۆژ پاشایه تی کردنه که ی بابل بوو که له رۆژی سیانزه به می به هاردا بوو.

(کاپتا) بۆ گێرانه وهی ئه م چیرۆکه لی وه شاوه ییه کی تایبه تی هه بوو و ژنه کان له تاو پیکه نین له سه ر زه وی ده تلانه وه و ده بانگوت: زمانی ئه م پیاوه وه ک رووبار دوور و درێژ و خیرایه.

له (میتانی) دا کاتیکی خۆشم برده سه ر، تا ئه و کاته ی که ههستم کرد (مینا) شهوان ده گریهت. من ده مزانی که هۆی گریانه که ی ئه وه یه که له خوایه که ی دووره، بزه پیم وت: (مینا) من ده زانم که هۆی گریانه که ت چیه، چونکه پیتستر پیم وتبووی که ده تگه یینمه وه (کریت) و هیشتا تۆم نه گه یاندۆته ئه وی. به داخه وه من ناتوانم له م کاته دا به ره و (کریت) سه فه ره بکه م، چونکه ناچارم بۆ جی به جی کردنی کاریک بچم بۆ ولاتی (هاتی)، به لام له بهر ئه وهی

که شتییه کانی (کریت) زور دین بو (هاتی) ده توانم تو به یه کیک لهو که شتییه بگه به نموه (کریت).

ئه وهی من به (مینا) م ده گوت زوریش له راستییه وه دوور نه بوو چونکه پیشتر باسم کرد فرماندهی سوپای میسر، پیتی سپارد بووم که بو ئه و ولاتانه بروم و له باره ی رهوشی سه ربازی ئه وان زانیاری په یدا بکه م و له گه رانه وه مدا بو میسر بو ی بگیرمه وه. یه کیک له و ولاتانه (هاتی) بوو که ده بویه بچومایه و بزانیایه که پاشای ئه و ولاته چند سه ربازی هه یه وه که ل و په لی جه نگیان چونه؟ به لام جگه له وهش من نه مده ویست که (مینا) راسته وخو بو (کریت) بیه م و پیشکه شی خوایه که ی بکه م، به لکو ده مویست به ناوی سه فهرکردن بو (هاتی) هه ندیکی تر له لای خو می بیه یلمه وه.

وتم: مینا سالی یه ک جار له م ولاته وه ده سته یه ک بو ولاتی (هاتی) ده رۆن بو ئه وه ی باجی ولاتی (میتانی) بده نه پاشای (هاتی). ئه و کاته ی ئه م کۆمه له به ری ده که ون ریگا کان ده پاریزرین و دزه کان ناتوانن په لاماری رییواران بده ن. ئیستا کاتی به ری که وتنی ئه و ده سته یه یه و من ده بی سوود له م ده رفه ته وه ریگرم و به ره و (هاتی) بروم، ئه گه ر نا ناچار ده بم سه فه ره که م تا سالی داها توو که کاتی به ری که وتنی ده سته ی باجه دو ابخه م. من زورت لی ناکه م له گه ل مندا به ره و ولاتی هاتی بییت، چونکه نامه ویت له مه زیاتر له خوایه که ت دوورت بخه مه وه و ئه گه ریش ده ته وی من لی ره وه تو ده به م بو سووریا که به که شتی بچیت بو کریت و خوشم ئه گه ر توانیم له کاتی خویدا بگه ریمه وه و به فریای ده سته ی باج که وتم ئه و ا یه کسه ر له گه لیاندا ده چم بو هاتی و ئه گه ر به فریای ئه وان نه که وتم سه فه ره که م دوا ده که ویت بو سالی ناینده.

(مینا) وتی: (سینوهه) من چه ز ناکه م به بۆنه ی بردنی من بو سووریا له سه فه ره که ی (هاتی) دوا بکه وی، چونکه بی گومان سه فه ره که ی تو بو (هاتی) له چوونی من بو (کریت) گرنگتره. من بیستومه له وشکانییه کانی ولاتی

(هاتی) کچه گه نجه کان له به رده م مانگاندا سه ما ده که ن و من ده توانم له وی مه شقی سه ما کردنی به رده م گایه کان بکه م. چونکه ما وه یه که ئه م سه مایه م نه کردوو و ده ترسم لیها تووی له شم بو سه ما کردن له کیس بچی.

وتم: من له باره ی سه ما کردنی به رده م گایه کان له ولاتی (هاتی) بی ناگام، به لام ده زانم که ده کری له ویوه به که شتی بچیت بو (کریت).

مینا وتی: تو بو هه ر شوینتی برۆی من له گه لتدا دیم، ئه گه ر چی بو ولاتی (هاتی) ش بییت.

به لام به نده که م (کاپتا) کاتی که بیستی ئیمه بو (هاتی) ده چین خه مبار بو و به تووره بیه وه وتی: ئیمه هیشتا له مه ترسییه ک رزگارمان نه بووه تو ده ته وی گرفتاری مه ترسییه کی ترمان بکه ی، مه گه ر تو نازانی ئه و خه لکه ی له (هاتی) ده ژین وه ک درنده کانن و بیانییه کان ده کورن بو ئه وه ی گوشته که یان بخون و ئه گه ریش نه یان کورن چاوه کانیان کویر ده که ن که له ئاشه کانی خو باندا بیانه ستنه وه و به ردی ئاشه که یانی پی بسوورینن که دانه ویله کانیان به اریت.

دوایی (کاپتا) به مینای وت: گه وره که ی من شیته و توش که رویشتنی ئه و بو (هاتی) به باش ده زانی وه ک ئه و شیتی. من ئه گه ر پزیشک بو مایه ئیسیکی سه ری سینوهه م کون ده کرد که هه لمه نازار گه یه نه ره کانی ناو سه ری ده ربه که م بو ئه وه ی چیی تر بیر له شتی مه ترسیدار نه کاته وه. من پزیشک نیم، به لام ده توانم وه ک چون منی خستبووه ناو گوژه یه که وه منیش ناوها بیکه مه کووپه یه که وه و چند زالوویه کی به سه ردا بکه م بو ئه وه ی عه قلی بگه رپته وه.

دوایی (کاپتا) ده سته یه ناله نال کرد و وتی: نه فره ت له و روژی منی تیدا له دایک بووم، که ئه وها گرفتاری ئه م خاونه شیته بوومه ... تازه که می قه له و بوومه ته وه و سکم به رزبوته وه ده بییت دیسان گرفتاری به دبه ختی ئه م سه فه ره بیمه وه، ئه ویش له ولاتی مروث خو ره کاندا.

من که بینیم (کاپتا) نارام ناگریت گوپاله که م هه لگرت و چند گوپالیکم

به‌شان و پشتیدا کیتشا، هه‌تا هیمن بووه‌وه و وتم: (کاپتا) هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له جیاتی تۆ بووايه و ئه‌وها بۆ ریزی له‌گه‌لمدا بکردایه ده‌مفرۆشته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ به‌سالآچوویت و ماوه‌یه‌که له لای منی من ئاماده‌م تۆ بنیرمه‌وه ئه‌زمیر بۆ ئه‌وه‌ی ئاگات له خانووه‌که‌م بیته‌ هه‌تا له‌م سه‌فه‌ره ده‌گه‌ریمه‌وه.

(کاپتا) وتی: ئه‌گه‌رچی من نه‌مده‌ویست بۆ (هاتی) سه‌فه‌ر بکه‌م، به‌لام ناتوانم بته‌یلم تۆ به‌ ته‌نیایی بۆ ئه‌م ولاته‌ بچی، چونکه‌ به‌ته‌نیا رۆیشتنی تۆ بۆ ئه‌و ولاته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که مندالیکی ساوا بخه‌نه‌ به‌رده‌ست کۆمه‌لی گورگه‌وه، به‌لام پیتم بلتی که‌ ئایا بۆ رۆیشتن به‌ره‌و (هاتی) ده‌بی به‌که‌شتی بپۆین؟ وتم: نا.. ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ لیره‌وه‌ بۆ (هاتی) ده‌پۆن له‌ ریگای وشکانییه‌وه سه‌فه‌ر ده‌که‌ن.

(کاپتا) وتی: بژی (ناموون) خوای گه‌وره‌ی میسر، چونکه‌ من سویندم خواردبوو که‌ هه‌رگیز هه‌نگاو نه‌نیمه‌ ناو که‌شتییه‌وه و له‌ ده‌ریاوه سه‌فه‌ر نه‌که‌م، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م سه‌فه‌ره‌دا پیویست ناکات سواری که‌شتی بین له‌گه‌لتدا دیم.

دوایی (کاپتا) خه‌ریکی ئاماده‌کردنی که‌ل و په‌ل و خواردنی سه‌فه‌ر بوو، چونکه‌ له‌م کاره‌دا له‌من دووربینترو به‌ تواناتر بوو.

۱-مه‌به‌ست له (هه‌میان)، پشتیتیکی گیرفانه‌دار بوو که‌ زیر و پارهبان له‌ ناو ئه‌و گیرفانه‌دا ده‌شارده‌وه - وه‌رگێر.

له ولاتی «هاتی»

خه لکی ئه وهنده له ناوی هاتی ده ترسین که نه گهر من بلیم (هاتی) ولاتیکی هیمن و ئارامه، کهس باوه ر ناکات که راست ده کم. نه گهر چی دانیشتوانی (هاتی) خه لکانیکی تووره و گرژن و له جه ننگه کاندای بی به زهین، به لام له ناو ولاته که یاندا که زیتر هه ریمیکی شاخاوییه هیمنی و ئاسایش به رقه راره.

له (هاتی) نه گهر پاره ی که سییک له ریگاوبانه کاندای بدزری، پاشای ئه و ولاته دوو ئه وهنده ی ماله دزراوه که ی ده داتی و هه رکاتی به کیتیک بهر شالاوی چه ته کان بکه ویت و له ریگادا بکوژری به قه دهر ئه وهنده ی که کوژراوه که له کاتی ژیانیدا سامانی به ده دست هیناوه پاره ده داته که سوکاری کوژراوه که، به جوژیک که له رووی بژیوییه وه نیگه رانی و گرفتیان نه بیت. بویه سه فه ره که ی ئیمه له جاده کانی ولاتی (هاتی) به بی هیچ رووداویکی ئه و تو تپه پر بوو و گالیسکه جه نگیسه کانی پاشا له پیش و دوی ئیمه وه ده رۆیشن و هه موو رۆژیک خوارده مه نییان بو ئیمه ئاماده ده کرد تا گه یشتینه شاری (ختوشه) که پایته ختی ولاتی (هاتی) یه.

کاتی باس له شاره گه وره کانی دنیا ده کریت خه لکی ناوی شاره کانی **ته بهس** و بابل و نهینه وا ده هینن. من نهینه وام نه بینیه و نازانم چونه به لام ده توانم بلیم شاری (ختوشه) پایته ختی (هاتی) له هه ندی رووه وه ته نانه ت له **ته بهس** باشتره. له شاره دا پاشایه ک فه رمانه روهایی ده کات که هه م سه روکی ولاته که یه و هه میش سه روکی ئایینییه. هه روه ها دادوهی گه وره ی ئه ویشه و من باوه ر ناکه م له هیچ جیگایه کی دنیا دا پاشایه ک هه بیت که به قه دهر ئه و به ده سه لات بیت.

مرۆف کاتیک دیتته ولاتی (هاتی) یه وه و چاوی به شاخه وشکه کانی ده که ویت سه ری ده سورمی که چۆن ده گونجی ئه م ولاته که هه تاوی سووتینه ر له چیا وشکه کانی ده دات دا هاتی هه بیت. ته نانه ت مرۆف له خووی ده پرسی به چ شیوه یه ک خه لکی له م شاخانه دا ده ژین و چۆن له بی ئاویدا نامرن، به لام له م ولاته سهیره دا، له و وه رزه ی که رووباری نیل ئاوه که ی هه لده ستی (وه رزی پاییز - وه رگپری) هه وا سارد ده بیت و له ئاسمان په ری سپی دیتته خوار و ئه م په رانه هه موو کیتوه کان داده پۆشی و دواپی له وه رزی گه رما، ده تووایه وه و ده بوو به ئاو. من ده زانم که ئیوه باوه ر به م قسه یه ناکه ن به لام من به چاوی خو م کیتوه به رزه کانی (هاتی) م بینی که به و په ره سپیانه دا پۆشرا بوون. ئه م په رانه به درێژیی سال ئاوی ئه و ولاته یان دا بین ده کرد به شیوه یه ک که خه لکی نه ک هه ر ئازده له کانیان تیر ئاو ده کرد و تینوتیبی خوشیان پی ده شکاند بگه ره به و ئاوه زهوی و زا ره کانیان تیرا و ده کرد.

به قه دهر ئه وهنده ی که دانیشتوانی هاتی له ناو خۆدا ئارامن به هه مان ئه ندازه له گه ل دراوسیکانیاندا ناکۆکن و به هانه یان پی ده گرن و به رده وام نیشانه کانی سه ر سنووریان ده برده دواوه که بتوانن خاکی دراوسیکانیان داگیر بکه ن. له سنووری سووریا شووره یه کی گه وره یان دروست کردبوو که دیواره کانی به به ردی گه وره هه لچنرا بوو و ئه م دیواره ده پروانییه هه ریمیکی به رفراوان و هه موو ئه و کاروانانه ی که له سووریا وه بو (هاتی) ده رۆیشن و به ویدا تی ده په رین، ده بووایه (باج) یان بدایه ته فه رمانه ره کانی (هاتی) که بنکه یان له چه قی ئه و شووره یه دا بوو.

هیچ کام له کاروانه کان دوا ی چوونه ژووره وه بو ولاتی هاتی، بزبان نه بوو له شاری لابه دن و نه گه ر لایان بدایه مال و گیانیان له کیس ده چوو و داراییه که یان تالان ده کرا و نه گه ر به رگریشیان بکر دایه ده کوژران و نه گه ریش خو یان ته سلیم بکر دایه، به دیل ده یانگرتن و ده یانگرتنه کۆیله. ده وله مه ندیی دانیشتوانی

(هاتی) سئ سهرچاوهی ههیه یه که میان ئه و باجه بوو که له کاروانه کان و ریبوارانبیان دهسه ند ، دووهم له ریگای په لاماردانی ولاتانی دهووبه ر، سبیه م بههوی دهکردنی زیرو مس و کانزایه کی تاییه تی تر که رهنگی خو له میشی و مه یله و شین بوو و پیبیان دهوت ئاسن، من نازانم دانیشتووانی (هاتی) چون ئه م کانزایه یان ده رده هینا و چه کیان لی دروست ده کرد، چونکه ئاسن وهک مس نه ده توایه وه و من خو م یه کئی له کانه کانی ئه وانم بینی که ئاسنیا ن لی ده رده کرد، به لام نه متوانی تیبگه م چون له به ردی کان بو دروست کردنی ئاسن که لک وهرده گرن.

شاری (ختوشه) له ناوه ندی هه ریمیکی شاخوی دروست کرابوو بناره کانی شاخ به داری میوه داپوشرا بوو و له داوینی شاخه کانیش جوگه له ی ئاو ده رزان. له شاری (ختوشه) بینایه ی ترسناکی لی دروست کرابوو چونکه ئه و بالاخانانیه یان به به ردی گه وره دروست کرد بوون و هه ندی له و بینایانه ئه وهنده به رز بوون که مرو ف لییان ده ترسا و هیه چ بینایه ک نه یده توانی به چیه ناو شاری (ختوشه) وه مه گه ر له گه ل ئه و ده ستانه بووایه که سالی جاریک (باج) یان بو پاشا ده هینا و هه ر له به ر ئه و هه ش شاری (ختوشه) وهک بابل و ته به س ناوبانگی نه بوو.

له م شاره دا دانیشتووان له گه ل بیناییه کاندایه قسه یان نه ده کرد و نه گه ر بیناییه ک پرسیاریشی لییان بکر دایه و ئه وان زمانه بیناییه که شیان بزانیایه ده یانوت تیناگه یان یان نازانین، له گه ل ئه و هه شدا خه لکانیکی هیمن بوون و له گه ل بیتاگه کاندایه دژایه تییان نه ده کرد.

جل و به رگی گه وره کانی ئه م شاره دیده نییه و کراسی دریت له به ر ده که ن و فه قیانه ی کراسه کانبیان ئه وهنده گه وره یه که سه ریکی فه قیانه که یان ده گه یشته زه وی و له سه ر سینه ی کراسه که یان باز نه ی بالداریان لی نه خشانده بوو و کلاوی دریت و نووک تیشیان هه بوو ده موچاویان وهک میسر بیه کان ده تاشی و هه ندی له

گه وره کان ته نانه ت سه ریشیان وهک ده موچاویان له موو پاک ده کرده وه به لام له ناوه راستی سه ربیان کاکولیکی به رزیان ده هیشته وه. گه وره کان و ده و له مه نده کانی هاتی وهک هه موو گه وره پیاوانی دنیا قه له ون و ده موچاویکی گوشتن و روونیا ن هه یه و دیار بوو خواردنیان زور ده خوارد.

(ختوشه) پایته ختی پاشای (هاتی)، به پیچه وانیه ته به س و بابل شاریکی بازرگانی نییه و تیایدا کرین و فرۆشتن ناکری به لام شاریکی پیشه سازی بوو و له به یانییه وه تا ئیواره له م شاره دا دهنگی کانزاکاری ده هاته گوئی و هه میسه له وئ هه ر چه ک دروست ده کرا.

دانیشتووانی (هاتی) به پیچه وانیه گه له شارستانیه کان، سه ربازی به کریگه ته ی بینیان نه بوو و هه موو سه ربازه کانبیان خه لکی ناوچه که بوون و من واهه ست ده که م له به ر دوو هوکار ئه وان سه ربازی بینیان به کری نه ده گرت یه کیکیان له به ر ئه وه ی بیناییه کانبیان وهک خو یان به ئازا نه ده زانی و دووه میان ئه وه بوو که وایان بیره ده کرده وه به کریگه ته هه رچه نده ئازا بیت دیسانه وه هه ر به کریگه ته یه و به قه ده ر سه ربازیکی خو بی دل سو ز و تیکوشه ر نییه.

له (هاتی) سه روکی ناوچه هه بوو و هه رکامیک له و سه روکانه له ناوچه که ی خویدا سه ربه خو بی ناو خو بی هه بوو به لام گو پرایه لی پاشای هاتی بوون.

شپوهی دادپه روهری له (هاتی) ئه وهنده سه رسور هینه ره که گه لانی شارستانی ناتوانن باوه ر بکه ن. له م ولاته دا نه گه ر یه کئی له پاشاکانی ناوچه کان دژی ده سه لاتی پاشای (هاتی) بوه ستیته وه و بیه ویت له سه ر ته خت لای بدات، نایکوژن به لکو بو یه کئی له سنوره کانی ده نیرن بو ئه وه ی له شه ردا له گه ل ولاتانی تر فییری ئه زمون بییت و بیته خاوه ن که سایه تییه کی جهنگی و له (هاتی) نه گه ر یه کئی یه کیکی تر بکوژیت له سیداره ی ناده ن به لکو بکوژ ده بی خوین به های کوژاوه که بداته که سوکاره که ی.

له م ولاته نه گه ر ژنیکی میرددار چه ز له پیاویکی تر بکات نه ژنه که

سزاده‌دهن ونه پیاوه‌که، به‌لکو ژنه‌که مافی ئه‌وهی هه‌یه که له مائی می‌رده‌که‌ی پروات و له مائی‌کی تردا نیشته‌جی بیت، به‌لام ده‌بیت زهره‌ری پیاوه‌که به زیر یان مه‌رومالات بژی‌ئری. ئه‌گه‌ر ژن و پیاو دوای ژن و می‌ردایه‌تییان مندالیان نه‌بیت، ئه‌و ژن و می‌ردایه‌تییبه به‌تال ده‌کریتته‌وه و ژن یا پیاوه‌که ناچار ده‌بن بۆ ئه‌وه‌ی بینه‌خاوه‌ن مندال هاوسه‌ریکی تره‌ه‌ل‌بژیرن چونکه پاشای (هاتی) داوای مندالی زۆر له ژیرده‌سته‌کانی خۆی ده‌کات.

یه‌کی له نهریته سه‌یره‌کانی ئه‌م گه‌له ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر یه‌کیک مرۆڤتیکی له بیابانیکی چۆل یان شوینتیکی که خه‌لکی لینییه بکوژی، ئه‌و خویین به‌هایه‌ی که ده‌یدات له‌وه که‌متره که له‌شوینتیکی قه‌ره‌بالغ وه‌ک شاره‌کان یان شوینتیکی که دانیش‌تووانی زیاتره کوش‌تیبیتی چونکه باوه‌ریان وابوو که ئه‌و که‌سه‌ی بۆ شوینتیکی چۆل ده‌روات خۆی هانی خه‌لکی ده‌دات که بیکوژن.

یه‌کی له یاسا پیکه‌نیناوییه‌کانی ئه‌م ولاته ئه‌وه‌یه که خوشک و برا نابنه هاوسه‌ری یه‌کتیری و هاوسه‌ریتی خوشک و برا به یه‌کیک له گه‌وره‌ترین تاوانه‌کان داده‌نریت و له سێ حاله‌تدا له (هاتی) سزای له‌سیداره‌دان ریگا پیدراوه که یه‌کیکیان هاوسه‌ریتی خوشک و برابه.

کاتێ که چوومه ولاتی (هاتی) یه‌وه به‌خۆم وت له‌بهر ئه‌وه‌ی دانیش‌تووانی ئه‌و ولاته خه‌لکانیکی زه‌حمه‌ت‌کیشن و راهاتوون که له هه‌وای سارددا بژین و مندالی که‌م ئه‌ندام و لاواز له کاتی له‌دایک بوونیان ده‌کوژن (تا‌کو له داها‌توو دا خه‌لکانیکی لاواز نه‌بن)، ئیتر پیتوستییان به‌پزیشک نییه و من بیستبووم که له‌و ولاته‌دا کاتیکی که یه‌کیکیان نه‌خۆش ده‌که‌وت مردنی پی‌باشتر بو وه‌ک له‌وه‌ی چاره‌سه‌ر بکری چونکه نه‌یده‌توانی دان به‌وه‌دا بنیت که نه‌خۆشه. من ده‌مزانی که دانیش‌تووانی (هاتی) له‌مه‌رگ ناترسین به‌لام ترسیان له‌که‌م توانایی هه‌بوو، به‌لام سه‌رنج نه‌دابوو که له‌م ولاته‌شدا هه‌ندیکی له‌گه‌وره‌کان هه‌ن و پیاوه به‌رزه‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان له هه‌موو جیگایه‌کی دنیا‌دا ته‌مه‌ل و له‌ش

په‌روه‌رن و له مردن ده‌ترسین و خۆیان چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن تا نه‌مرن. بۆیه هه‌ندی له‌وه پیاوانه له کاتی شه‌ودا به کراسی ئاساییه‌وه ده‌هاتنه لام و من چاره‌سه‌رم ده‌کردن و زۆربه‌یان له‌وه نه‌خۆشییانه ره‌نجیان ده‌برد، که هۆیه‌که‌ی خوارده‌وه‌ی زۆر بوو و گه‌وره‌کانی (ختوشه) شه‌رابیان زۆر ده‌نۆشییه‌وه‌و ده‌ستیان به‌هۆی زیاده‌نۆشی له‌رزۆک ببوو و زۆربه‌یان داوایان لی ده‌کردم له‌رزۆکی ده‌ستیان چاک بکه‌مه‌وه‌و من ئه‌وانم به‌هۆی ده‌رمانی هیتور که‌ره‌وه و خۆش‌ورینیان چاک ده‌کرده‌وه.

یه‌کی له‌وه شتانه‌ی که‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌کانی شار له‌گه‌لمدا بینه‌دۆست ئه‌وه بوو که (مینا) له به‌رده‌م ئه‌واندا سه‌مای ده‌کردو هه‌ر جاریک که ئه‌وان ده‌هاتنه مائی من به مینام ده‌وت له‌به‌رده‌میاندا سه‌ما بکات و ئه‌وان دیاریی گرانبه‌هایان ده‌دا پیی و منیش زیرۆ پارهم له نه‌خۆشه‌کان وه‌رده‌گرت و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌وله‌مه‌ند بووم، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاته‌ی هاتمه (هاتی) یه‌وه وام بیره‌کرده‌وه که به‌گیرفانیکی به‌تاله‌وه له‌وی ده‌گه‌رپیمه‌وه.

یه‌کی له‌وه‌که‌سانه‌ی که له‌گه‌لمدا ببوو ده‌ست نامه‌نووسی پاشای (هاتی) بوو که چه‌ند زمانی ده‌زانی و نامه‌ی پاشا بیانییه‌کانی بۆ ده‌خوینده‌وه و وه‌لامی نامه‌کانی ئه‌وانی ده‌نووسییه‌وه. رۆژیکیان ئه‌و پیاوه له‌مائی من شه‌رابی ده‌نۆشییه‌وه و سه‌یری سه‌مای (مینا)ی ده‌کرد که زۆر چه‌زی لی بوو و من لیم پرسی بۆچی پاشاکه‌ی ئیوه شاری (ختوشه)ی به‌رووی بیانییه‌کاندا داخستوو و ناهیلیت که‌س بیه‌ته ناو ئه‌م شاره‌وه و بۆچی له‌م ولاته‌دا کاروانه‌کان بۆیان نییه له‌ریگا‌کان لابه‌دن، ئایا باشتر نییه‌ گه‌لانی تر بۆ ئه‌م شاره‌ بین و ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی پاشای (هاتی) ببینن و برۆن و بۆ خه‌لکی تری بگی‌رنه‌وه؟ نامه‌نووسه‌که وتی: ئه‌و رۆژه‌ی پاشاکه‌ی ئیمه، (شوبیلو لیوما) هاته سه‌ر ته‌خت وتی، (۳۰ سال مؤله‌تم بده‌نی، من هاتی ده‌که‌مه به‌هیت‌ترین ولاتی دنیا) و له به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زوویی ئه‌م ماوه‌یه ته‌واو ده‌بیت له‌و باوه‌رهدام له داها‌توو و ولاتانی تر ناوی ئیمه ده‌بیستن.

وتم ئەو كاتەى من لە بابل بووم شەست جار شەست دەستەى شەست سەربازىم بىنى كە بە بەردەم پاشاى بابل-دا رۆيشتن و كاتى هەنگاويان دەنا وەك ئەو بوو گویت لە شەپۆلەكانى دەريا بووبیت. بەلام لیسه دە جار دە سەربازىشم نەبىنیوه كە بەرێدا پروات و بەم حالە، ئەى بزجى ئەم هەموو چەكو گالیسكەیه دروست دەكەن، چونكە ناتوانن كەلكى لى وەربرگن.

نامەنووسى پاشا پیکەنى و وتى ئیمە لەبەر ئەو چەك دروست دەكەین كە بە خەلكى بفرۆشین و نان پەیا بكەین.

من بە پیکەنینهوه و تم هەرگیز گورگ ددان و چنگەكانى خۆى نافروشیته كەرویشك. نووسەرەكەى پاشا بەم قسەیه زۆر پیکەنى و وتى ئەم قسەیه بۆ پاشا دەگێرمەوه و دلنیام بەم قسەیه خوشحال دەبیت. لە ولاتى ئیمەدا بە پێچەوانەى ولاتەكانى تر دەوله مەندەكان بەسەر هەزارەكاندا حوكم ناكەن بەلكو دەستەلاتداران بەسەر بى دەسەلاتەكاندا حوكم دەكەن چونكە گورگ بۆ ئەو دروست بووه فەرمانرەوا بیت لەسەر كەرویشك و من دلنیام بەر لەوێ تۆ (سینۆهه) مووهكانت سپى بیت دەبىنى كە چۆن ولاتىكى بەهێز كە بۆ فەرمانرەواى دروست بووه بەسەر هەموو ولاتە لاوازهكاندا حوكم دەكات.

من خۆم لەسادەبى و نەفامى دا و وتم وەك چۆن كە ئیوه خوايهكتان هەیه كە بەتەمايه فەرمانرەواى بەسەر گەله بى دەسەلاتەكاندا بكات، لە ولاتى میسریش فیرعهون خوايهكى تازەى پەیا كردوو. نامەنووس وتى من لەبەر ئەوێ نامەى پاشا بیانییهكان دەخوینمەوه نامەى پاشاى میسریشم خویندوووه تەوه دەزانم كەخواى تازەى ئەو زۆر حەزى بە ناشتییه و دلئیت هیچ ناكوكییهك لەنیوان گەلەندا نییه كە نەتوانى بە ناشتى چارەسەر بكرى و تەنانەت فیرعهونى ئیوه پارچەیهك زێرى بۆ ئیمە ناردوو كە لە شیوهى (موجهب-كۆ) - (واته شیوهى خاچ-وەرگێر) دایه و دلئیت ئەمە هیمای ژیان و ناشتییه. نامەنووس كاتى ئەم قسەیهى كرد دوو پەنجەى خۆى خسته سەر یهكترى كە پیم نیشان بدات ئەو زێره

چ شیوهیهكى هەیه^(۱).

دواى وتى ئەگەر فیرعهونى ئیوه زێرمان بۆ بنیتریت كە ئیمە بتوانین بەو زێره كرى پێشهسازەكانى خۆمان بدەین كە چەكمان بۆ دروست دەكەن، ئەوا تا چەند سالیكى تر ناشتى دەبینیت. بەلام ماوهى ئەو ناشتییه كورته چونكە هەر رۆژى پاشاكەى ئیمە بۆى دەرکەوئى كە باى پیتوبست چەكى دروست كردوو و ئازوو قەشى پەیدا كردوو، لەو رۆژەدا فیرعهونى میسریش دەبى وەك دەستەلاتدارانى تر ملكەچى پاشاى ئیمە بیت، ئەگەر نا ئەو و هەموو ژیر دەسەكانى كۆمەلكوژ دەكەین. بەلام ئەمانە بابەتێكن كە عەقلى پزیشك ناتوانى بۆى بچیت چونكە پزیشك توانای تێگەیشتنى رووداوهكانى ئایندهى نییه.

وتم لەبەر ئەوێ پزیشكیش وەك خەلكى ئەقلى هەیه، ئەگەریش نەتوانى لە هەموو رووداوهكانى داهاوو تى بگات، هەر نەبى دەتوانى لە هەندىكیان بگات و من پێشبینى دەكەم سالاكەى داهاوو ببیتە سەردەمى سك تیرى بالنده لاشەخۆرهكان و كەمتیارەكان. چونكە كۆمەلێكى زۆر دەكوژین و كەس لاشەكانیان كۆناكاتەوه تا مۆمىاى بكەن و بیخەنە گۆزهوه، یان لەژیر خاكدا بیشارنەوه.

ئەو پیکەنى و من وتم بەر لەوێ بۆ ولاتى (هاتى) بىم بیستبووم ئیوه ئەو كەسانەى كە لە جەنگدا بەدیل دەیانگرن، كویربان دەكەن و لەئاشەكانتان دەیان بەستنهوه بۆ ئەوێ بەردى ئاشیان پى بسوورپننهوه و من باوەرم بەم قسەیه نەدەكرد، بەلام لەم ولاتە بە چاوى خۆم ئەوانم بىنى و ئەم كردووهیه لە گەلێكى شارستانی چاودروان ناکریت و هەروەها بیستم كە ئیوه لە سەر سنورهكانتان لە كاتى داگیر كردنى زهوى ولاتانى تر تاوانكارى دلتهزین و بى بەزهبیانه ئەنجام دەدەن و دەستى خەلكى دەبرنەوه و پیتى سەریان دەدەنەوه بەسەر دەم و چاویان و هەندى لەو كەسانەش لەشیش دەدەن. ئەم كردووه درندانەیه شایانى درندهكانە،

نهک مروّقی شارستانی. پیاوه که وتی ئیتمه له بهر ئه وهی که گه لیکى شارستانی چاوی ئه سیره کافمان کویر ده که بن و دوايي له ئاشه کانی خۆمان ده بانه ستینه وه، چونکه ئه گهر چاویان بیینی، زهوی و ئاسمان و بالنده کان ده بینن و خه مبار ده بن که بۆچی نازاد نین و دوايي هه وائی راکردن ده دن و به رده وام بۆ ئیتمه ده بنه ئه رک و تووشی زه حمه قمان ده که ن. به لام له بهر ئه وهی کویرن و بیر له راکردن ناکه نه وه ئیتمه ناچار نابین به رده وام کۆمه لى سه ربازی خۆمان بکه یه پاسه وانی ئه وان، به لام بابه تی برینه وهی ده ستی دانیشتووانی سنووری ولاتانی تر و لیکردنه وهی پیستی سه ربان و له شیش دانیان به رژه وه ندییه کی تاییه تی تیا یه، که ده گه رپه تته وه بۆ شارستان بیوونی ئیتمه، چونکه ئیتمه نامانه ویت له و ولاتانه دا خه لک بکوژین و بیینه هۆی ئه وهی که ئه وانه ی ده توانن کارمان بۆ بکه ن و باجمان بده نی له ناو بچن و ههروه ها نامانه وئ به هۆی شه ره وه شاره کانیان ویران بییت و زهوی و زار و باخه کانیان له ناو بچیت که له دواي داگیر کردنی ئه و ولاتانه هیچمان پی نه بریت. ئیتمه ده زانین که بۆ ملکه چ کردنی ولاتانی ده ورو به ر باشتترین ریگا ترساندنیا نه چونکه ئه و گه له ی ترس دایده گریت وهک سوپایه ک وایه که بهر له ده ست پیکردنی شه ر بشکیت و ئه م گه له ئیتر ناتوانیت به رهنگاری دوژمن بیته وه و خۆی له ده سه لاته که ی رزگار بکات.

له بهر ئه وه ئیتمه له سه ر سنوره کانی خۆمان و له خاکی ولاتانی تر دا ئه م کردارانه ده که یه که خه لکی بترسین و پیتشا و پیتشی دوژمنه کانی خۆمان دا برکتینه وه. وتم مه گه ر هه موو گه لانی جیهان دوژمنی ئیوه ن، ئایا له ناو ئه و ولاتانه دا دوستان نییه. نامه نووسی پاشای هاتی وتی دوسته کانی ئیتمه بریتین له و ولاتانه ی ملکه چمان ده بن و باجمان ده دن، ئه وسا ئیتمه وازیان لی ده هینین که داب و نه ریتی خۆیان بپاریزن و خوايه کانی خۆیان بپه رستن. ههروه ها له دوسته کانی ئیتمه ئه و ولاتانه ن که هیتشتا نه بوونه ته دراوسیمان چونکه هه ر ئه وهنده بوونه دراوسیمان ئه وهنده به هانه یان پی ده گرین تا له گه لیاندا ده که وینه

شه رو خا که که یان داگیر ده که یه ن، یان وایان لی ده که یه باجمان بده نی. له و روژهی که (هاتی) دروست بووه ئه م نه رپه تته له نیوان ئیتمه و خه لکدا باو بووه و له مه و به دواش هه ر وا ده بییت.

وتم ئایا خوايه کانی ئیوه ده ست له م کارانه ی ئیوه وه رناده ن چونکه له ولاتانی تر خوايه کان دروست له نادروست و حه قیش له ناحه ق جیا ده که نه وه. نامه نووسه که وتی ئیتمه له باره ی راست و ناراست و حه ق و ناحه ق باوه رپیکى ساده و روومان هه یه.

چاک و خراب بریتیه له و شته ی له گه ل ویستمان یه ک ده گریته وه و نادروست و ناحه قیش ئه وه یه که هه زمان لی نییه، سینۆهه پروا بکه له نیوان ئایینی ئیتمه و ئایینی ئیوه و ولاتانی تر جیا وازی نییه، چونکه له لای ئیوه و ولاتانی تر حه ق و راستی ئه و شته یه که ده وله مه نده کان بیانه ویت و ناراست و ناحه قیش ئه وه یه که به دلی هه ژاره کان بییت. (سینۆهه) له بهر ئه وهی تو پزیشکی ئه قلت له وه بچوو کتره که هه ست به م بابه ته بکه ی و تیبگه ی که له سه ره تای ژیا نه وه تا ئه مرۆ هه رچییه ک ده وله مه نده کان و تبتیان حه ق بووه و هه رچی هه ژاران به سه ر زمانیاندا هاتبی حوکی به تالیان به سه را داوه. تا کو تایی دنیا ش هه روا ده بییت و هه میشه ده وله مه نده کان له سه ر حه قن و هه ژاران ناحه قن.

ته نیا شیوه ی ده ره وهی ده وله مه نده کان ده گوړی و له هه ر سه رده مه ی کدا شتیک ده بیته نیشانه ی ده وله مه ندی. روژتیک مه رو مانگا نیشانه ی زهنگینییه و روژی تر زیرو پاره و روژتیکى دیکه پله و پایه ی تایبته ت، روژی دواتر هه بوونی ناو نیشان، وهک ناوی پزیشک یان جادوو گه ر یان نامه نووسی پاشا و تا جیهان بمینى قسه ی هه ژاران بی بایه خه و هه رچی بلین به تاله. ئه گه ر ده وله مه نده کان چاوی هه ژاره کان کویر نه که ن و له ئاشه کاندایا بیانه ستنه وه، به ریگایه کی تر ده یانچه وسیننه وه، چونکه دنیا به م شیوه یه دروست بووه و ده شبی واییت و هه ژار له بهر ئه وه دروست بووه که بتوانی هۆی حه سانه وهی ده وله مه نده کان دابین

بکات و خۆی بهردهوام برسی بیت و له زهحمه تکیشاندا بیت. باشییه کی تری شارستانییه ته که ی ئیمه به سه ره شارستانی ئه وانی تر دا ئه وه یه که ئیمه دهوله مه ندین و گهلانی تر ملکه چ و گوپرایه ل و نه دار ده که یین، بو ئه وه ی بهردهوام کارمان بو بکه ن و ده ستره نجی خۆیان وه ک باج بده ن به ئیمه تا کو به ئاسووده یی و به ختیاریییه وه ژبان به یینه سه ر. به للام سه باره ت به خواجه که مان، ده بی بلیم که چینی تاییه تی ولاتی ئیمه دووشته به کیکیان ئاسمانه و ئه وی تریان زهوییه و هممو سالی له وه رزی به هاردا له خۆشیی ئه م دووانه ده یکه یینه جه ژن و ریگا به خه لکیش ده ده یین که ئه وانیش بتوانن بیکه نه جه ژن، چونکه گهل سالی جاریک ده بی نازاد بکریت بو ئه وه ی روژتیک له خۆشیدا بن و باشترین وه رز بو نازاد کردنی خه لکی وه رزی به هاره چونکه له م وه رزه دایه که زه وی له ئاسمان ئاوس و دوو گیان ده بیت و ژبانی دووباره ی خۆی ده ست پی ده کاته وه. مروقیش وه ک زهوییه و ئیمه گرنگیییه کی زور ده ده یینه دوو گیان بوونی ئافره تان، چونکه میلله تیک که به وه بیت به سه ره جیهاندا فه رمانه وایی بکات، ده بی خاوه نی مندالی زور بیت. بو ئه وه ی له سه ره زه ویدا په ره به ده سه لاته که ی بده ن.

خه لکی ساده ی ئیمه وه ک چینه ساکاره کانی ولاتانی تر، خواجه کی زوریان هیه، به للام ئیمه بایه خ ناده یینه باوه ری ئه وان و نه ریگه یان لی ده گرین که ده ست له باوه ره که یان هه لبگرن و نه هانیشیان ده ده یین، چونکه باوه ری ئه وان له رووی رامیارییه وه هیچ سوودو زبانیکی بو ئیمه نییه. ئیمه هانی لایه نگری و په رستشی ئه و خواپانه ده ده یین که پشتگیری له زورداری و تو قانندن ده که ن، چونکه به زورداری ده بی به سه ره خه لکیدا فه رمانه وایی بکه یین و به هه ره شه کردن بیانتر سینین بو ئه وه ی ملکه چمان بن. ئه گه ره روژتیک ئیمه بو خواجه کانی زورداری و تو قانندن په رستگا دروست بکه یین. ئه و په رستگایانه له جو مومه ی سه ری مروث دروست ده که یین به للام ئه گه ره تو دوا ی ده رچوونت له م ولاته، ئه م قسانه بو خه لکی بگتیریه وه که س باوه رت پی ناکات چونکه هممو ئه و میلله تانه ی که

لیمانه وه دوورن وا ده زانن که ئیمه گه لیتی شوانکاره و نازه لدار و هه ژارین، که له شاخه کاندا به هه ژاری ده ژتین و توانای ئاغایی و فه رمانه واییمان به سه ره خه لکیدا نییه.

نامه نووسی پاشا له دوا ی ئه م قسانه رویش و دوا ی رویشتنی ئه و به (مینا) م وت من له مانه وه مان له ئه م ولاته تیر بوومه چونکه ئه وه ی پیویستم بوو زانیم و له مه و دوا ئه گه ره لیره و به تاییه تی له م شارهدا بمینینه وه دوور نییه بکوژتین و ئه گه ره به شیوه یه کی ئاسایی بیانکوشتینایه زور نه ده ترسام، به للام له م ولاته کاتیک که ده یانه وی بیانیه کان بکوژن پیسته که یان لی ده که نه وه، یان له (شیش) یان ده دن. له به ره ئه وه ده بی هه رچی زووتره له م شاره پروین و گیانمان رزگاریکه یین.

له روژه کانی تر من له و نه خۆشانه ی ده هاتنه لام بیستم، که هه ره که سی له ولاتی (هاتی) دا باوه رتیک جگه له باوه ری ره سمیی حکومت بلا و بکاته وه به تاوانی جادوو گه ری له شیشی ده دن، به داخه وه من چه ندین جار هه ندی شتم وتبوو که وه ک بیروباوه ری ره سمی حکومتی (هاتی) نه بوو و له وانه بوو هه ره کاتیک منیان بگرتایه له شیشیان بدامایه، بو به به نه خۆشه کانی خۆم وت، به ته مام بگه ریمه وه و له به ره ئه وه ی ئه وان له دام و ده زگای حکومتدا ده سه لاتیان هه بوو ئیزنی رویشتنیان بو وه رگرتم و بریار درا که من به ریگایه کی تاییه تدا پرۆم و له ویوه خۆم بگه یه نمه که ناری ده ریا.

۱- ئه و شتانه ی که خۆینه ران سه باره ت به باری ژبانی گهلان و داب و نه ریت و ناوی پاشاکان ده یخۆینه وه، هه ره ها ئه م (خاچ) ده ش که لیره دا باس ده کرت له به لگه نامه میژوییه کانه وه وه رگیراوه و سه نه دی هیه و بایه خی ئه م کتیبه ی نووسه ری فینله ندی ده گه رپتسه وه بو به لگه داریتی دیرۆکی که سه کانی و ده بین خاچ هیمایه ک بووه که له چوار هه زار سال به ر له ئیستا، اته دووه زار سال پیش له دایک بوونی هه زره تی مه سیح، به نیشانه وه ره مزی ناشتی له قه له م ده درا. وه رگتیر.

(به رهو سه زه مینی «کریت»)

له گه ل (مینا) و (کاپتا) به ری که وتین و شاری ترسناکی (ختوشه) پایته ختی (هاتی) مان به جی هیشت که له دیواره کانی ئەو شاره خوین ده تکایه وهو چاره نووسی نایندهی جیهانی تبادا گه لاله ده کرا، له گه رانه ودا به تهک ناشه کاندایه تیپه رین که دیله کویره کان ده یانسو و راندنه وهو به تهک هه ندی که سی تر دارهت بووین که به شیشیا نه وه کردبوون و بۆمان ده رکه وت که جادوو گهر بوونه.

دوایی گه یشتینه که ناره و ههنگاو مان نایه به نده ریک که له ولاتی (هاتی) دا تاکه به نده ریک بوو که بیانییه کان ده یانتوانی نازادانه له ناویاندا هاتوچۆ بکهن، به لام مافی ئەو هیان نه بوو لهو به نده ره وه به ره و ناوه وهی ولات بچن، ئەوی وه کو هه موو به نده ره کانی تری دنیا خانهی گشتی و مه یخانهی زۆری تیا بوو و له مه یخانه و ماله کانی ئەوی، به رده و ام دهنگی مۆسیقای سریانای ده هات.

که شتیوانه کان و کریکاری که شتییه کان کاتخ ده هاتنه ناو ئەو به نده ره وه خویان به به خته وه ره ده زانی چونکه خوارده مه نی و خوارده وه و ژن له وی زۆر بوو و ئەم جوړه که سانه جگه لهو سی شته هیچی تریان نه ده ویست و له هه جیگایه ک که ئەم سیپانه هه بووایه خویان به به ختیار ده زانی.

ئیمه ماوه یه ک لهو به نده ره دا ماینه وهو هه رکاتخ که شتییه ک به ره و دورگه ی (کریت) به ری ده که وت به (مینا) م ده وت به و که شتییه برۆ، به لام ئەو وه لامی ده دایه وه که ئەم که شتییه بچووکه و یان ده یوت له ده ربادا نقوم ده بیت، یان ئەم که شتییه گه وره یه و له که شتییه کانی سووریا یه و من ناماده نیم سواری بم، یان ده یگوت که شتیوانه که کابرایه کی که م ته رکه مه و ده ترسم له ریگا من به رو شتیته

من لهو به نده ره ده ستم به کار کردو نه خوشه کان هاتنه لام، چونکه ناویانگی پزیشکه میسر ییه کان گه یشتبووه ئەو به نده ره ش.

یه کییک لهو که سانه ی بۆ چاره سه ری نه خوشییه که ی هاته لام فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر بوو. ئەو پیاوه به هۆی هه ل سوکه وت کردن و رابوردن له گه ل ئەو ژنانه ی که له به نده ردا له میوانخانه و ماله گشتییه کاندایه (سوژانیخانه) بوون، تووشی نه خوشییه ک ببوو که من له کاتی مانه وه م له سووریا (ئه زمیر) ئەو نه خوشییه م ناسیوو و شیوه ی چاره سه ر کردنه که شی له پزیشکه سربانییه کان فیربووم.

فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر نه یده توانی له گه ل ژناندا کو بیته وهو ده یگوت ئەو ژنم له شیش دا، که تووشی ئەم نه خوشییه ی کردم. ئەو پیاوه زۆر له نه خوشییه که ی خۆی دلگران بوو چونکه لهو به نده ره دا نه ریت و ابوو ئەو ژنانه ی له مه یخانه کان یان خانه گشتییه کاندایه کاربان ده کرد، ده بوایه به یی کری له گه ل فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ردا رایوار دایه و له به ره وهی نه یده توانی سوود لهو رابواردنه خوړاییه وهریگری ئەم نه خوشییه ی دلگران بوو.

کاتی که من چاکم کرده وه ههستی کرد که وه کو رابردو له ش ساخییه که ی گه راوه ته وه، زۆر خوش حال بوو و به منی وت ناماده م به قه ده ر ئەندامه نه خوشه که ی له شم، که ئیستا چاک بووه ته وه زیت بدمه ی وتم من زیری تۆم ناویت و ئەگه ر ده ته وی شتییکم بدیت، ئەو کیرده ی خۆتم بدیه که به قه ده ته وه یه. فه رمانده که پیکه نی و وتی ئەم کیرده به که لکی چیت دیت چونکه نه زیره و نه زیوشه، به لام من ده مزانی که ئەو کیرده لهو کازا سه رسوریهینه ره دروست کراوه که پیتی ده لئین ئاسن و به های له ولاتانی ده ره وهی هاتیدا ئەوه نده زۆره که ئەو کیرده ئاسنییه ده ئەوه نده ی کیشی خۆی زیر ده کات.

کاتی که له ختوشه بووم ده مو بست یه کی لهو کیردانه بکرم، به لام بۆم

دهرکوت که به بیانییه کانی نافرۆشن و ئەگەر زۆرم لێ بکردنایه لهوانه بوو گومانیان لێم بکردایه و ایان بزانیایه مه به ستیکم ههیه و دهمه ویت ئەو کانزایه له (هاتی) دهریکم. به لām ئەم کێرده گرانبه هایه بۆ خودی دانیشتوانی هاتی ئەوهنده به نرخ نه بوو، چونکه دهیان توانی به ئاسانی کێردی تری وهک ئەوه بکړنه وه، کاتی فهرماندهی پاسه وانه کان زانیی که به راستی کێرده کهیم ده ویت له بهر ئەوهی دهیزانی به زوویی له (هاتی) دهرده چم رازی بوو که بمداتی و ئەو کێرده ئاسنییه ئەوهنده تیژه که له کێردی چه خماخ باشت ریش ده تاشی و ده توانی به و کێرده ئاسنییه کێردی مس یان زیو بپری.

لهو بهنده ردهدا له وهه رگه یه کی لێ بوو که دانیشتوانی هاتی گیان له وێ به خێو ده کردو گه نجه کان گه مه یان به و گیانه ده کردو له به رده میاندا سه مایان ده کردو شیربان ده کرد به پشتیاندا. (مینا) که ئەو گیانهی بینی زۆر خۆش حال بوو چونکه زانی که ده توانیت له بهر ده میاندا مه شق بکات.

کاتی که من بۆ یه که مین جار سه مای (مینا) م له به رده م گیانه کاندایه بینی ئەوهنده سه رم سوړما و ترسام که وه سه ف ناکری چونکه گیانه کی لهو جوړه گیانهی که له له وهه رگه که دا راگیر کرابوو له فیله کتویییه کانی باشووری میسر ترسناکتربوون، چونکه فیله ئەگەر حه قیان به سه ره به وه نه بیت، په لاماری مرۆف نادات و ئازاری پێ ناگه به نیت، به لām گا ئازار گه یه نه ره و هه ر ئەوهنده مرۆف ببینیت یه کسه ر په لاماری ده دات و شاخه کانی وهک کێردو نێزه تیژن و به یه ک قۆچ شاخه کان به سینگ و سکی مرۆفدا ده کات و به رزی ده کاته وه و ده یکوتی به سه ر زه ویدا و ده داته بهر له قه.

(مینا) به کراسیکی ته نه که وه له به رده م گیانه که دهستی به سه ما کردن کردو به لێزانییه کی سه رسوړهینه ره وه خۆی له شاخه کانی رزگار ده کرد و ئەوهنده خێرا ده جوولایه وه که چاو نهیده توانی به دوای جوولایه سه ما که ی بکه ویت و هه ندی جار بیتاکیی ده گه یانده ئەو راده یه، که به یه ک بزوتن خۆی ده خسته سه ر ملی

گیانه که و شاخه کانی به ده ست ده گرت و قاچی ده خسته سه ر سه ری و ته قلته یه کی لێ ده داو له سه ر پشتی گیانه که داده نیشته و دوایی داده به زی.

کاتی که سه ما که ی (مینا) ته واو ده بوو گه نجه کان ده سکی گولیان به ملیه وه ده کرد و ئەو که شتیوانانه ی له وێ بوون و تیان ئیمه له دورگه ی (کریت) سه مای به رده م گیانه کانی بینیه، به لām هه رگیز نه ماندیوه یه کی به و جوړنه ته و به و خێراییه سه ما بکات.

کاتی که له له وهه رگه که گه راینه وه خه م دایگرتم، له بهر ئەوهی ده مزانی ئەو گیانه ی ئەو له به رده مهیدا سه ما ده کات، دوایی ئەو که چه گه نجه ده کاته به لا و گێری خۆی، چونکه (مینا) به ته ما بوو خۆی بکاته قوربانی بۆ خوا یه که ی خۆی و خوی ئەویش گیانه کی بوو یان له گا ده چوو، دوایی که شتییه ک له که شتییه کانی دورگه ی (کریت) هاته ناو به نده ره که وه ئەو که شتییه نه گه وه بوو نه بچوو ک و که شتیوانه که ی پیاویکی چاک ده هاته به رچاو.

(مینا) وتی من به م که شتییه بۆ دورگه ی (کریت) ده چم که خۆم بگه یه مته خوا یه که م و تۆش دوای رویشتنی من ده توانی باشت خه ریکی ژیان و کاره کانت بیت و ده زانم به هۆی رزگار کردنی من له بابل زبانیکی زۆرت کرد و دواییش له بهر ئەوهی نه تده ویست من له (هاتی) رابگری گه رایته وه.

وتم (مینا) من ناتوانم بهیلم که تۆ به ته نیا بچی بۆ دورگه ی (کریت). مینا وتی بۆچی هه ز ناکه ی به ته نیا بۆم؟ ئەگه ر له که شتیوانه که ده ترسیی، بزانه که ئەو پیاویکی چاکه و له ریگا نامفرۆشیتته چه ته ده ریاییه کان و من به سه لامه تی ده گه مه دورگه ی (کریت). وتم مینای من، ده زانم که شتیوانه که پیاویکی چاکه و ناتفرۆشی، به لām تۆ ده زانی که بۆچی ده مه ویت له گه ل تۆدا بیتم بۆ (کریت) و ده زانی دلّم پیتته وه یه.

(مینا) دهستی خسته سه رده ستم و وتی (سینزه) من له به سه ر بردنی ژیان له گه ل تۆدا له زه تم کرد، چونکه منت بۆ چه ند ولاتییک بردو گه لانی ئەو ولاتانه ت

نیشان دام و من به دیتنی ئەو ولاتانە وەها سەرگەرم و مەشغوول بووم کە ولاتە کەمەم لەبیر چوو. لەبەر ئەوە هەرکاتێ کە تۆ دەتگوت برۆ بۆ (کریت) من بە بەهانه یەک سەفەرە کەم دوا دەخست چونکە نەمەدەو بیست لە تۆ جیا بێمەو. بەلام لە دواى ئەوەى لەبەر دەم گایەکاندا سەمام کرد، هاتەووە یادم کە خواکەم چاوەروانى منە، کە برۆم و خۆمى پێشکەش بکەم و ئەگەر ئەو چاوەروانى من نەبوا یە بەدلتیایییەو دەمامەو و ژيانى خۆم پێشکەش بەتۆ دەکرد.

وتم (مينا) ئیمە جارێک لەمەر ئەم بابەتەووە گفتوگۆمان کردو من پیم وتی کە وازم لەم مەسەلە یە هیناووە. خوشویستنی تۆم بۆ ئەو شتە نییە کە تۆ بیری لێ دەکەیتەووە بەلکو من هەست دەکەم کە بوونی تۆ وەک هەناسە کێشان بۆ من پێویستە، چونکە ئەو شتەى کە تۆ هەتە، ژنەکانى تریش هەیانە و هەر کاتى پیاوی داویان لێ بکات کە ببنە خوشکی، رازی دەبن.

توورپیی بەسەر (مينا) دا زالبوو و دەستی گوشیم و وتی ئەگەر تۆ حەزت لە ژنی ناو مە یخا نەکانە، برۆ کاتە کانت لەگەڵیاندا ببەرە سەر، بەلام ئەو بەزانە کە من ئەو نەدە لیت توورپە دەبم کە لەوانە یە بریندارت بکەم و خویتن بە لەشتدا بەهێنمە خوارووە. چونکە من حەز دەکەم تۆ وەک من بیت و هەر وەها کە من جگە لە تۆ دلم بەکەسەووە نەبەستوووە تۆش دلبەستەى کەس نەبیت و بزانی کە من لە دواى خواپە کەم، جگە لە تۆ ببیر لەکەسى تر ناکەمەو، و تم خواکەى تۆ قەدەغەى کردوو کە شوو بکەى، بەلام هیچ کام لە خواکانى من لەم بارە یەووە رینگایان لە من نەگرتوو. (مينا) وتی، بەلام ئەگەر تۆ ببیتە هاو دەمى یە کێکی ترو دواى بەتەوئ دەست بەسەر سەرمدای بەهێنى بەو شێو یەى کە پیم وتی بریندارت دەکەم. وتم (مينا) لەم بارە یەووە خە یالت ئاسوودە بیت چونکە ئەمە کارێک نییە کە پیاویکی وەکو من لە ئارەزویدا بیت. من یەک جار دلم بە ژنی کەووە بەست و لە پێناویدا هەموو شتی کەم لە کیس چووو تووشی هەژاری هاتم و ئەم بابەتە وەها منى لە هاو دەمیتى ژنان بێزار کرد، کە بە راستى حەز ناکەم لە بارە یانەووە

بیرکە مەو. (مينا) وتی من لە بەر ئەو دەى ژنم ئەم قەسە یەم لە لا ناخۆشە، چونکە حەز ناکەم کە پیاویک بلت لە هاو دەمیتى کردنى ژنان یان لە ببیر لیت کردنەووە یان، بێزارم.

کاتى کە شەو داها ت و نووستم سەیرم کرد (مينا)، کە شەوانى رابردوو دەهاتە لام، ئەو شەو نەهاتە هۆدە کە مەو. بانگم کردو وتم (مينا) تۆ هەموو شەوئ بە دەنگە ناسکە کەى خۆت منت دەبردە بەرزایییەکانى ئاسمان، ئەى ئەمشەو بۆ بیدەنگى؟ ئایا لەبەر قەسەکانى ئەمرو لیم زیز بوویتە؟ (مينا) وتی نا (سینۆه) من لیت زیز نەبوومە، بەلام ئەمشەو لە شەم دلم ئەو نەدە گەرمە کە دەترسم ئەگەر گویت لە دەنگم بیت بەگەرمى ناگرى ئەو خەمەى لە دەروونمدا یە بتسویتیم، من هەلسام و چوومە لای و دەستم بە لەشیدا هیناو هەستم کرد تای لیبەو پیم وت (مينا) و ابزانم تۆ نەخۆشى بەهێلە با چارەسەرت بکەم.

(مينا) سەرەتا نەیدەو بیست چاکى بکە مەووە دە یگوت خواپە کەم چاکم دەکاتەو، بەلام من پیم وت ئەگەر چى خواپە کەت دەتوانى تینویتی و برسیتی چارەسەر بکات کە بەهۆ یەووە بتوانى خواردن و خواردنەو نەنۆشى بەلام بەبى خواردن و خواردنەو تینویتی و برسیتی مروف ناشکی. هەر وەها نەخۆشیش دەبى دەرمانى پزیشک بە کاربەهێنى تا نەخۆشییە کەى چاک بیتەو.

(مينا) رازی بوو دەرمانى بدەمى و دەرمانى کى هیتورکەرەو دەم دەرخوارد داو وتم ئیستنا بنوو چونکە لە دواى خواردنى ئەم دەرمانە دەبى بنوی بۆ ئەو دەى نەخۆشییە کەت لە ناوچى. (مينا) نووست، بەلام من تا بە یانى بە دیار یەووە بەخەبەر مامەووە کاتى بەرەبە یان بۆ نووستن چوومە ژوو رە کەى خۆمەو.

نەخۆشییە کەى (مينا) درێژەى نە کیشاو چاک بوووە هەتا گە یشتینە ئەو رۆژەى کە بریارمان داوو بە کەشتى بۆ دورگەى (کریت) برۆین بە (کاپتا) م وت کە لویە لى سەفەر ئامادە بکات بۆ ئەو دەى سواری کەشتى بین و بچین بۆ دورگەى (کریت) کە نیشتمانى (مينا) یە.

(کاپتا) وتی من پیشبیینیم دهکرد که بههوی بوونی ئەم کچه تو دەمبهیته ناو کهشتییەوه، له کاتی کدا که به منت وت جاریکی تر سواری کهشتی نابین و من دهبی له بهر ئەم بهدبهختییە کراسهکهی خۆم بدرینم، بهلام نایدیرینم چونکه دوایی ناچار دەبم بیدوورمهوه، ههروهها ناشگریهه چونکه دهترسم تاکه چاوهکهه له کیس بدهم و تهنها یهک شت ههیه دلّم ده دادهوه و ئهوبیش ئهوهیه که ئەم سهفه ره دهرباییه وهکو پیشبیینی دهکهه دوا سهفه ری دهرباییی من بیت من له مه و دوا سواری کهشتی نابم بهلام له بهر ئهوهی دلنیا بووم که تو له گه له ئەم کچه دا بو دورگه ی (کریت) دهرویی، که لوپه له کهه ناماده کرد.

من که چاوههروان بووم کاپتا به توندی ناره زایی ده ربیری و دهست بکات به شیوه و ناله نال، سهرم سوپا له وهی که زوو ته سلیم بوو. بهلام دوایی زانیم که ئه و دوو سی روژ له وه پیتش له گه له هندی له کهشتیوان و دهرباوانه کان گفتوگۆی کردبوو و بو پیتش گرتن له نه خوشیی ده ربا، که هوی کهی شه پۆلی ئاوه که بوو، ناوی هندی ده رمانی لییان پرسیبوو، له وانه پیتیان وتبوو روژتیک بهر له سواری بوونی کهشتی به ته و اهوتی خوت له خواردن بپارێزهو پشتینه کهت قایم ببه ته بو ئه وهی سکت کو بیته وه و پاشان بچوره ناو کهشتییه که و دوا ی سواری بوون، یه کسه ر بنوو و بهم شیوه یه گرفتاری نه خوشی ده ربا نابیت.

کاپتاش روژتیک بهر له سواری بوون هیچی نه خوارد و پشتینه کهی توند به ست. فه رمانده ی پاسه وانه کانی به ندهر بو به ری کردنی ئیمه تا بهردهم کهشتییه که هات و ئیمه ی به کهشتیوانه که سپارد. دوا ی ئه وه مه له وانه کانی کهشتی، سه و له گه و ره کانیان گرته ده ست و کهشتییان له به ندهر برده ده ره وه. له پاش ده رچو و نمان له به ندهر، کهشتیوانه که قوربانیی بو خوا ی ده ربا و خوا ی کریت سه ره بری و دوایی فه رمانی دا چاره گه کانیان هه لکرد. که چاره گه کان هه لکران و کهشتی به سه ره ئاوه که دا چه مبییه وه، شه پۆله کانی ده ربا خستیانه جوو له جوو له و من ههستم به ناراحه تی و هه لچوونی گه ده کرد و نووستم.

روژی دوایی له خه وه له سام و بینیم له ناوه راستی ده ربا داین و له هیچ لایه که وه وشکانی دیار نییه. ئاسمان شین و خورگه رم و، نه سیمی ده ربا به هیتز بوو و کهشتییه که مان به خیرایی ریگای ده بری.

یه کتی له کهشتییه جهنگییه کانی (کریت) به گومانی ئه وهی ئیمه چه ته ی ده رباین لیتمان نزیک بووه وه، به لام له دوا ی ئه وهی زانیی له کهشتییه کانی (کریت) ین به ئالا که ی خوی سه لامی لی کردین و دوور که و ته وه.

(کاپتا) که ئیتر له نه خوشیی ده ربا نه ده ترسا هاته سه ره کهشتییه که وه له گه له مه له وانه کان که و ته قسه کردن و باسی کرد که له جیهاندا شتی زور سه بری بینیه و سه فه ریکیان که له میسه ره وه، بو سووریا ده چوو گرفتاری تو فان بووه و ئه و نده ی نه مابوو بخنکی. دوایی باسی گیانه وه ره ده رباییه سه بره کانی رووباری نیلی کرد و ده بو یست به هوی ئه و شته سه برانه ی بینیبوی سه بریان بسورمیتنی.

دوایی مه له وانه کان ده ستیان به قسه کردن کردو باسی گیانه وه ره ترسنا که کانی ده ربایان کرد وه ک ماسی عه نه ره و ئه و ماسییانه ی نیوه ی سه ره وه ی له شیان مرۆقه و دهنگیکی ناسک و خوشیان هه یه و (کاپتا) له قسه کانی ئه وان ترسی لی نیشته و چه په ساو بریاری دا که ئیتر هه و لی ئه وه نه دات به قسه کانی خوی ده ربا وانه کان بترسینیت.

هه ره چند له (کریت) نزیک ده بوینه وه، (مینا) زیاتر که یف خوش ده بوو و نه سیمی ده ربا پرچی په ریشان ده کرد، جوانتر ده هاته به رچاو. به لام من له وهی که ده بوایه ئه وم له ده ست بده یه خه م بار بووم و به خۆم ده وت ئه گه ره به ی (مینا) له (کریت) بگه ریتمه وه و بو میسه ر بچم گه رانه وه کهه بو میسه ر هیچ تامیکی نابیت. چونکه به ی مینا ژیان له چاومدا تاریک و له چیتمدا تال بوو و خه م و په ژاره ی ئه وه دایگر تبوم که له مه و دوا خۆم له ته نیشته (مینا) وه نابینم و ناتوانم ده سته کانی بخه مه ناو ده ستمه وه.

کهشتیوان و مه له وانه کان که خه لکی دورگه ی کریت بوون، ریژیان له مینا

ده‌گرت چونکه ده‌یانزانی ئه‌و یه‌کیتکه له‌و کچانه‌ی که ده‌بیت کچیتنییه‌که‌ی
پیشک‌ه‌شی خوای کریت بکات و هه‌روه‌ها ده‌یانزانی که ئه‌و له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا
سه‌مایه‌کی جوان ده‌کات.

کاتێ که من ده‌مویست له‌باره‌ی خوای کریت پرسیار له‌ مه‌له‌وانه‌کان و
که‌شتیوانه‌که بکه‌م ئه‌وان وه‌لامیان نه‌دامه‌وه و سه‌ریان باده‌دا، یان ده‌یانگوت
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو بیانیت ئیمه‌ له‌ زمانه‌که‌ت تی ناگه‌ین.

له کریت چیم بینی

ئەو رۆژە هات که دورگە ی (کریت) له ئاودا سەری دەرھینا و مەلەوانەکانی کەشتی هاواری خۆشییان کرد چونکه گەشتبوونە ولاتەکە ی خۆیان و کەشتییەوانی کەشتییەکە له شوکرانە ی به سەلامەتی گەرانه‌و ی ریبواران، قوربانیی بۆ خوای دەر یا کرد که هەمان خوای (کریت) بوو و له دەر یادا فەرمانرەوایی دەکرد.

هەرچەندە مەلەوانەکان و کەشتیوانەکە و (مینا)، له بینی دورگە ی (کریت) و دار زەیتوونەکان و چیاکانی خۆشحال دەبوون، من ئەوەندە غەمبار دەبووم. چونکه دەزمانی که دەبێ (مینا) به جێ بهێڵم و به‌بێ ئەو بگەرێمەوه.

(مینا) به‌وپەری خۆشحالییەوه به‌هۆی بینی ولاتەکە ی دەگربا. به‌لام (کاپتا) که سەری سوپما بوو به دەمی کراوه‌وه سەیری دەریای بەردەم (کریت) ی دەکرد و ئەو کەشتییانە ی دەرژمارد که له‌و بون و له دوا ی ئەو ی دە جار شەست کەشتیی ژمارد تیگە پشت که هیشتا ئەوەندە ی تر ماوه که نه‌ژماردوووه و تی من له‌و باوه‌رەدام ئەوەندە کەشتییە ی که لیژەدا هەیه له هەموو دنیا دا نییه. (کریت) ئەوەندە باوه‌ری به دەسەلاتی خوایه‌کە ی هەبوو که له بەندەری ئەو ولاتە نه بورج هەبوو و نه قایمکاری به‌رگری کردن و خانووه‌کانی به‌ندەر له قەرایی دەریاوه دەستی پێ دەکرد. کاتی که چوومه کریتەوه هەندێ شتم بینی که له هەموو جیهاندا له ماوه‌ی سەفەرەکانم شتی وام نه‌بینیوه^(۱).

دیاره‌ پزیشکیکی وه‌ک من کاتی ده‌چیتە ولاتی که‌وه سەرته‌تا چاو ده‌پریتە روخسار و ده‌موچاوی خەلکی، که بزانی له‌ش ساغن یان نا. من زۆر به‌ی خەلکم

به‌ له‌ش ساغی و جوانی بینی و دوا ی ماوه‌یه‌کی که‌م سەرنجم دا که له‌ زمانی خەلکی (کریت) دا وشەیه‌ک نییه که بتوانی لێیه‌وه واتای وشە ی (مردن) بدات و خەلکی به‌ راده‌یه‌ک خەریکی رابواردن و خووگرتووی خۆشگۆزەرانی بوون، که هەرگیز بیریان له‌ مردن نه‌ده‌کرده‌وه و ئەگەر به‌کێ بمر دا به‌ بۆ بردنی تەرمه‌کە ی هەموو جۆره‌ فیتلیکیان به‌کار ده‌هینا که که‌س نه‌زانی پیاویک یان ژنیکی مردووه.

من بیستم که لاشە ی پیاوه‌کانیان ده‌سووتاند و له‌ ناویان ده‌برد چونکه به‌ دلناییه‌وه له‌و بۆ مردووه‌کان نه‌ده‌نیژران و من له‌ (کریت) دا گۆرم نه‌بینی و ته‌نیا چەند گۆرپکی پاشا کۆنه‌کانی (کریت) ی لێ بوو که به‌ردی گه‌وره‌یان له‌سەری دانا بوو. به‌لام خەلکی کاتی که به‌لای گۆرەکانه‌وه تی ده‌پەڕین رووی خۆیان وەر ده‌گیرا بۆ ئەو ی وای نیشان بدن که نایینن و وایان ده‌زانی به‌م شیوه‌یه ده‌توانن نکۆلی له‌ بونی مردن بکه‌ن.

هونه‌رمه‌ندتر له‌ هونه‌رمه‌ندان و پیشه‌سازانی (کریت)، له‌ هەموو جیهاندا به‌دی ناکریت و گۆزه‌کان و ده‌فره‌ سوفاڵ (هەرگینه) ییه‌کانیان زیاتر له‌ پارچه‌یه‌ک گه‌وه‌ر ده‌چوو نه‌ک گۆزه. کاتی مرۆف بۆ ئاو خواردنه‌وه ده‌فرتیکی سوفاڵی (کریت) به‌ ده‌سته‌وه ده‌گریت له‌ سەیرکردنی تیر ناییت و له‌سەر ده‌فره‌که وینه‌ی ماسییه‌کانی دەریا و په‌پوله‌کان له‌ هه‌وا و له‌سەر گۆله‌کاندا ده‌بینرا و هەر ده‌سته‌یه‌ک له‌ گیانه‌وه‌ره‌کان رهنگیکی تاییه‌تیان هه‌بوو. به‌ شیوه‌یه‌ک که مرۆف واهه‌ست ده‌کات وه‌ستای گۆزه‌که له‌ جیاتی رهنگ گه‌وه‌ری به‌ گۆزه‌که‌وه نووساندوووه یان کیشاویه‌تی. هەر گۆزه‌کاریک نه‌خشی گۆزه‌کە ی خۆی به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌کیشا و رهنگی ده‌کرد و له‌سەر گۆزه‌که وینه‌ی گیانه‌وه‌رانی دەریایی ده‌کیشا و له‌سەر ده‌فری تر گیانه‌وه‌ره‌کانی وشکانی و له‌سەر ده‌فری سییه‌م بالنده‌کان ده‌بینران.

به‌کیک له‌و شتانه‌ی من له‌ ته‌په‌س و بابلیش نه‌مبینی و به‌کیک بوو له

تاییه‌مه‌ندییه گه‌وره‌کانی شارستانییه‌تی جیهان که تنها دانیش‌تووانی (کریت) ئەم تاییه‌مه‌ندییه‌یان هه‌بوو، شیوه‌ی دروست‌کردنی ئاوده‌سته‌کانی دورگه‌ی کریت بوو و له بابل ئاوده‌سته‌کان ئه‌وه‌نده پێسه، که مرۆڤیکی شارستانی هه‌ز ناکات بچیتته ناویانه‌وه و له **ته‌به‌س** له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که خوایه‌کانی ئیمه و توویانه ئاوده‌سته‌کان خاوتین رابگرن، به‌لام وه‌کو پیتویست خاوتین نه‌بوون، له (کریت) هه‌موو ئاوده‌سته‌تیک نمونه‌ی هونه‌رو زوق و خاوتینییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام شه‌و و روژ ئاوی شله‌وتین به‌ناو له‌گه‌نی^(۲) ئاوده‌سته‌که‌دا تی ده‌په‌ری و ئه‌وه‌نده جوانه که هیچ جوهره بۆنیکی ناخۆشی لێ نایات.

خانوه‌کانی کریت وه‌ک ئه‌وانه‌ی بابل به‌رز و چهند قات نین. به‌لام له جیاتی ئه‌وه بۆژیان زۆر باشترو ئیسراحت ترن له خانوه‌کانی بابل. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژووهره‌کانیان گه‌وره‌و په‌نجهره‌کانیان به‌رین دروست ده‌کرد و هه‌موو خانوبه‌ک ژووهریکی گه‌رماو (حمام) ی هه‌بوو و هه‌ر هۆده‌یه‌ک له‌و گه‌رماوانه ته‌شتیکی گه‌وره‌ی بۆ خۆشوشتن تیا بوو که به‌هۆی به‌لووعه‌که‌نه‌وه ئاوی سارد و گه‌رم ده‌هاته ناویه‌وه و من له پیتشا وام زانی که ئەم ئاوده‌ست و گه‌رماوه بێ هاوتایانه تاییه‌تن به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان، به‌لام دوا‌یی بینیم که ته‌نانه‌ت له‌ مالی هه‌ژارترین خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش ئاوده‌ستی جوان هه‌بوو که ئاوی ساردو گه‌رمی بۆ ده‌چوو و گه‌رماوه جوانه‌کانیش ئه‌و ئاوه سارد و گه‌رمه‌یان هه‌بوو. ئه‌و کاته تی گه‌یشتم که بۆچی خه‌لکی ئه‌وئ ئه‌وه‌نده جوان، چونکه ئاوده‌ستی خاوتین و هه‌مامی که ئاوی گه‌رم و ساردی هه‌بیت مرۆڤ جوان ده‌کات.

ژنه‌کانی کریت به‌ روژ ماوه‌یه‌ک له کاته‌کانی خۆیان به‌ لیک‌دنه‌وه‌ی مووی له‌شیان و خۆش‌وهرین و ئارایشتی ده‌موچاویان ده‌برده‌سه‌ر و ئه‌وه‌نده له ئارایش‌تدا به‌ دیقه‌ت بوون که هه‌رگیز له‌کاتی دیاریکراودا له‌ میواندارییه‌کان ئاماده نه‌ده‌بوون و کهس ئەم باب‌ه‌ته‌ی پێ سه‌یر نه‌بوو. کراسی ژنه‌کانی کریت به‌رگیتکه، که هه‌موو له‌شیان داده‌پۆشی جگه له‌ ده‌ست و پێ و شانیان، چونکه به

ده‌سته‌کانیان نازیان ده‌کرد و هه‌زیان لێ بوو خه‌لکی جوانییه‌که‌یان ببینی. ژنه‌کانی (کریت) قژی سه‌ریان به‌شپوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیشه ئارایشت ده‌کرد، له کاتیکدا که له (**ته‌به‌س**) پایته‌ختی میسر ژنه‌کان قژی سه‌ریان ده‌تاشی و من له‌و باوه‌رده‌دام له‌ رووی جوانیی ئه‌ندامه‌کانی له‌ش ژنه‌کانی (کریت) نمونه‌ی هه‌موو ژنه‌کانی دنیان. ئەوان بالابه‌رز و باریکن و به‌بۆنه‌ی ناسکی ئه‌ندامیان به‌گرفته‌وه مندالیان ده‌بوو. به‌ گشتی له‌ یه‌ک یان دوو مندال زیاتریان نه‌بوو و که‌می مندال له‌لای خه‌لکی کریت شه‌رم نه‌بوو.

پیاوه‌کانی کریت وه‌ک ژنه‌کان ئه‌ندامیکی ناسکیان هه‌بوو به‌لام ناوشانیان پان بوو و هه‌ر پیاویک هه‌ولێ ده‌دا که‌مه‌ری خۆی باریکتر نیشان بدات و ئه‌وانیش وه‌کو ژنه‌کان به‌ وردی مووه‌کانی له‌شیان له‌ ناوده‌برد بۆ ئه‌وه‌ی له‌کاتی یاری کردن له‌گه‌ڵ گایه‌کان، ئه‌ندامه‌کانیان جوان بیتته به‌رچاو و چه‌کمه‌ی درێژیان له‌پێ ده‌کرد و له‌ قه‌دی چه‌کمه‌کانیان شکلی گیانه‌وه‌ریان ده‌نه‌خشاندا. پیاوه‌کانی کریت هه‌زیان نه‌ده‌کرد بۆ ولاتانی تر بۆن چونکه له‌ ولاتانی تر که‌لوپه‌لی هه‌سانه‌وه‌و پاک و خاوتینی وه‌کو کریتی لێ نه‌بوو و ده‌یانگوت ئیمه ناتوانین له‌ خانووی گه‌لانی تردا بژین که ئاوده‌ستی خاوتین و گه‌رماویان نییه.

یه‌کی له‌ شته‌ سه‌یره‌کان که له‌ کریت-دا بینیم و هاوتای ئه‌وم له‌ هیچ ولاتیکی تردا نه‌بینی ئامیهریکی موسیقا بوو که به‌بێ ئه‌وه‌ی کهس بیه‌ژهنیت ده‌نگی موسیقایی لێ ده‌بیسرا به‌لام هه‌ندێ ده‌نگی لیتوه ده‌رده‌چوو که پیتشتر له‌سه‌ر هه‌ندێ شت نووسرا بوو و من نه‌متوانی تیبگه‌م چۆن ده‌نگ له‌سه‌ر شت ده‌نووسریتته‌وه. هه‌روه‌ها له‌ دانیش‌تووانی (کریت) م بیست که ئەوان ده‌توانن ئاوازه‌کانی موسیقا بنوسنه‌وه و دوا‌یی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌نه‌ موسیقا لێ بدن. به‌جۆریک که ئەگه‌ر یه‌کیک ئاوازیکی نه‌بیستبێ به‌لام نووسراوه‌ی ئه‌و ئاوازه‌ی ده‌ست بکه‌ویت ده‌توانی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌ ئاوازه‌که لێ بدات. من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پزیشکم و ته‌نیا بۆ زانستی پزیشکی سه‌رنجی تاییه‌تیم هه‌بوو هه‌ولم نه‌دا تی

بگه‌م که چۆن ده‌کری ئاوازی مۆسیقا بنووسریتته‌وه و دیاره خه‌لکیش وه‌کو من سه‌رنجیان نه‌دابووئه‌م بابه‌ته.

من له کریت په‌رستگه‌یه‌کم نه‌بینی که بو‌خوای ولاته‌که‌یان دروست کردبێ، به‌لام له بری ئه‌وه گایه‌کانیان ده‌په‌رستی و له‌به‌ر ده‌میاندا سه‌مایان ده‌کرد و سه‌رنجم دا که په‌رستشی گایه‌کان له‌لایه‌ن خه‌لکی (کریت) هه‌و ته‌نها له‌به‌ر خو‌ش ویستنی ئایینه‌که‌یان نه‌بوو، به‌لکو خو‌یان له‌و سه‌ماکردنه‌ تام و چیژیان وه‌رده‌گرت و هیچ روژێ نه‌بوو که ئه‌وان بو‌بینینی ئه‌و سه‌مایه‌ ناماده‌ نه‌بن یان خو‌یان سه‌مانه‌که‌ن.

یه‌کی له‌و خالانه‌ی شایانی باسه‌و له‌ژیانی ئه‌م گه‌له‌دا له‌به‌رچاو بوو، ئه‌وه‌یه که شه‌رابیان له‌ راده‌ به‌ده‌ر نه‌ده‌نو‌شیه‌وه و من له‌ هه‌موو ماوه‌ی مانه‌وه‌م له (کریت) نه‌مبینی یه‌کی مه‌ست بیت یان وه‌ک دانیشتووایی ته‌په‌س به‌هۆی خو‌اردنه‌وه‌ی زۆر تووشی رشانه‌وه‌ بیت.

خالێکی به‌رچاوی تر ئه‌وه‌ بوو که له (کریت) ژن و پیاو له‌ کاتی به‌ریاکردنی مه‌راسیمه‌کانیان، له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا سه‌ما ده‌که‌ن و ئه‌مه‌ یه‌کی‌ک بوو له سه‌رگه‌رمیه‌کانیان و له‌هه‌مان کاتدا گه‌وره‌ترین بیروباوه‌ریشیان بوو.

ئه‌و ژن و پیاوانه‌ی له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا سه‌مایان ده‌کرد دوو ده‌سته‌ بوون، هه‌ندی له‌وانه‌ پێشه‌یان ئه‌وه‌بوو، ئه‌وان ته‌گه‌ر پیاو بوونایه‌ نه‌یان ده‌توانی ژن به‌یتن و ته‌گه‌ریش ژن بوونایه‌ نه‌یانده‌توانی هاوسه‌ریک بو‌خو‌یان هه‌لبێژین.

به‌لام ده‌سته‌که‌ی تر ئه‌و که‌سانه‌ بوون که بو‌سه‌رگه‌رمی و خو‌شی سه‌مایان ده‌کرد و ته‌گه‌ر پیاو بوونایه‌ ده‌یانته‌وانی ژن به‌یتن یان ته‌گه‌ر ژن بوونایه‌ شوویان بکرا‌یه. ته‌نیا یه‌ک شتم له‌ داب و نه‌ریت و هونه‌ری خه‌لکی (کریت) له‌لا ناپه‌سه‌ند بوو ئه‌ویش سروشتی هه‌وه‌سبازی ئه‌وان بوو چونکه‌ ئه‌م گه‌له‌ به‌را‌ده‌یه‌ک حزیان به‌ شتی نو‌ییه‌ که ئه‌و شته‌ی ئه‌مرو له‌لای خه‌لک په‌سه‌نده‌ دوو روژ دوا‌ی ئه‌وه‌ له‌به‌ر چاو ده‌که‌ویت و هیچ بازرگانی دل‌نیاییه‌ ئه‌و شته‌ی ئه‌مرو خه‌لکی

ده‌یکری شه‌ش مانگ دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌فرۆشری یان نا.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌شینه‌ (کریت) له‌ میوانخانه‌یه‌ک نیشته‌جی بووین. ئه‌و کاته‌ی له‌ بابل له‌ میوانخانه‌ چه‌ند نه‌ومیه‌که‌ی ئه‌وی دابه‌زبووم، به‌خۆم ده‌وت له‌ جیهاندا هیچ میوانخانه‌یه‌ک نییه‌ که له‌مه‌ باشتر بیت، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاتمه (کریت) هه‌وه‌ و میوانخانه‌ جوان و خاوتنه‌که‌ی ئه‌ویم بینی، که خزمه‌تکاره‌کانی میه‌ره‌بان و بیگانه‌ نه‌وازیبون⁽³⁾، تیگه‌یشتم که میوانخانه‌که‌ی بابل له‌ ئاست ئه‌مه‌دا بیتایه‌خه‌، چونکه‌ له‌ میوانخانه‌که‌ی بابل خزمه‌تکاری ناشیرین و تووره‌ی لی بوو، به‌لام له‌ میوانخانه‌که‌ی (کریت) کوپ و کچه‌ جوانه‌کان هه‌میشه‌ دم به‌ پێکه‌نین بوون و پێشوازییان له‌ رتیواران ده‌کرد و له‌ هه‌رکاتیکدا که بانگیان ده‌کرا ئاماده‌ی خزمه‌ت بوون. ئیمه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی چووینه‌ ئه‌و میوانخانه‌یه‌وه‌ له‌ گه‌رماوه‌ جوانه‌کانی ئه‌وی که ئاوی سارد و گه‌رمی تیا‌دا ره‌وان بوو خو‌مان شوشت و جله‌کاغان گۆپی و مینا قژی سه‌ری لوول کرد و کراسی نو‌یی کپی و من جووتی گواره‌ و ملوانکه‌یه‌کم بو‌کپی که له‌ به‌ردی ره‌نگاوه‌نگ دروست کرا بوو. ئه‌و کراسه‌ی مینا کپی له‌و جو‌ره‌ جل و به‌رگانه‌ بوو که ژنه‌کانی کریت له‌به‌ریان ده‌کرد و مینا وا دیاربوو له‌ کپینی کراسه‌که‌ی رازی بوو.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی جلکی له‌به‌رکرد به‌ منی وت که ژاوه‌یه‌ک به‌ کری بگره‌ که له‌ به‌نده‌روه‌ به‌ره‌ و شار برۆین بو‌ئه‌وه‌ی من مامۆستا که‌ی خۆم ببینم.

میوانخانه‌که‌ی ئیمه‌ له‌ به‌نده‌ری کریت واته‌ له‌ ناوچه‌ی به‌نده‌ری بوو و ئیمه‌ که‌ژاوه‌یه‌کمان به‌کری گرت و سواری بووین و به‌ره‌ و شاری کریت رو‌یشتم. شار له‌ چاو به‌نده‌روه‌ له‌ جیگایه‌کی به‌رتر بوو و ئه‌وه‌نده‌ باخی تیا بوو که بیناکان له‌ باخه‌کاندا ون ببوون.

مینا که‌ژاوه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م یه‌کی له‌و باخانه‌دا راگرت و ئیمه‌ چووینه‌ ناو باخه‌که‌وه‌. مینا وتی ئیره‌ مالی مامۆستا که‌مه‌و له‌ کریت ئه‌و کچ و کوپانه‌ی

له بهردهم گایه کاندایه سها دهکهن هه کامیکیان ماموستایه کیان هه یه که راهبته رو پالپشتیان و هونه ری سه مایان فیر دهکات و بهرگری له بهرزه وه ندیبیه کانیا دهکات و ناهیلئی خه لکی تر مافی قوتابیه که ی پیتشیل بکه ن. ماموستای مینا پیره میردی بوو که کاتی ئیمه چوینه خانووه که یه وه هندی پایپروسی (کاغزی دنیای کۆن که له میسروه بویان دهات- وهرگتیر) له بهردهم خۆیدا دانا بوو و دهیخۆبندوه. سه یرم کرد له سه ره ئه و کاغزه زانه وینه ی گای له سه ر کیشرا بوو و بۆم ده رکهوت که ئه و گایانه ئه و ئاژده لانه ن که سبه ینی هندی که س له بهرده میاندا سه ما دهکهن و پیره میرده که ده یویست بزانیته له سه ر کام یه ک له و گایانه گره و بکات باشته ره.

کاتی که مینای بینی خوشحال بوو و ماچی کردو وتی مینا من وام ده زانی تۆچوو یته بو لای خواو ئیتر نه گه راویته وه، به لām له بهر ئه وه ی به ته واوی دلنیا نه بووم که ناگه ریته وه له جیاتی تۆ قوتابی نویم دانه ناو ژووره که ت هیتشتا هه رماوه، به لām و بزانه ماموستایه که خاوتین نه کراوه ته وه و له وانیه ژنه که م ویرانی کردبی و له ناویدا هه وزی دروست کردبی بو ئه وه ی ماسییه کانی له ناودا په ره ورده بکات. چونکه ژنه که م زۆر هه زی له به ختوکردنی ماسییه.

مینا به سه رسورمانه وه وتی له که یه وه ژنه که ت هه زی له په ره ورده کردنی ماسییه، چونکه ئه و کاته ی من لیته رویشتم ئه و هه یج له فکری به ختوکردنی ماسیدا نه بوو.

پیره میرده که وتی ئه مه ژنی تازه ی منه که تۆ نه تبینیوه و ئه گه ر ئیستا ئه و پیاهه گه نجه ی له لای نه بووایه، من تۆم ده برده لای و پییم ده ناساندی، به لām ئیستا گابازنیکی⁽⁴⁾ گه نجه ی له لایه که تازه دهستی به سه ما کردوه و ئه گه ر تۆ به سه مه لایان کاره که یان لی تیک ده چیت. ئایا نا ته وی هاوریکه ی خۆتم پی بناسینی بو ئه وه ی منیش له گه لیدا بیمه هاورئ و ئیتر ئیره به مالی خۆی بزانیته.

مینا وتی هاوریکه ی من پزیشکیکی میسریه ناوی (سینۆهه) کوری که ره و به ته نیا ده ژیت و ژنی نییه.

پیره میرده که وتی ئه گه ر ماوه یه ک له م ولاته بمینیته وه ته نیا نامینی و زۆر به په له ده بیته خاوه ن ژن و مندال، به لām مینا، مه گه ر تۆ نه خو شی که له گه ل پزیشکیکدا هاتوویت بو ئیره. ئه گه ر وایت جیی خه م و په ژاره ی منه، چونکه کاتی هاتیه ژووره دلّم شاد بوو و وام زانی ده توانم داوات لی بکه م سبه ینی له بهردهم گایه کدا سه مابکه یته و به هۆیه وه هندی زترو پارهم ده ست بکه ویت.

مینا وتی من نه خو ش نیم و خۆم له هه موو کاتی به له شساغتر ده زانم و له بهر ئه وه له گه ل ئه م پزیشکه میسریه سه فه ره ده که م، چونکه ئه و منی رزگار کرد و ئه گه ر ئه و نه بووایه من له بابل، یان ده کوژرام یان خۆم ده کوشت.

پیره میرده که وتی ئومیده وارم به هۆی هاورپییه تی له گه ل ئه م پزیشکه میسریه کچینییه که ی خۆت له ده ست نه دابن چونکه وه کو خۆت ده زانی ئه گه ر کچینییه که ت به خشیی ریگا ناده ن له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه یته و ناتوانی بچیه ته لای خوا، دواپی پیره میرده که له مینا نزیک بووه وه که م تیک دهستی به سینگیدا هینا و وتی ده ترسم کچینییه که ت له کیس دایت که لیته رویشتی سینته بچووک بوو ئیستا که م تیک گه وره بووه. ئایا باشته نییه بهر له وه ی له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه ی چاویکت لی بکه م و بزانه ئایا کچی یان نا؟

مینا به تووره ییه وه وتی من نامه ویت وه کو بازاری کو یله فرۆشه کانی بابل، که له وی ژنه گه نجه کان ده پشکن که بزانه کچینیان ماوه یان نا، لیته فه حسم بکه ی من پیته ده لیم له بهر ئه وه له گه ل ئه م پیاهه دا سه فه رده که م، چونکه رزگار که ری منه و ئه گه ر ئه و نه بووایه نه مده توانی بگه ریته بو (کریت)، به لām تۆ هه ر له فکری گایه کان و ده رانه تی خۆتی و گوئی ناده یته قسه ی من.

دواپی ئه م قسه یه مینا که وته گریان و پیره میرده که دواپی بینینی فرمیسه که کانی له قسه که ی خۆی په شیمان بووه وه وتی مینا، مه گه ربه، من

دلنیام که تو راست دهکەوی و هیشتا کچی و ئەم پیاوێ تۆی دەرباز کردووێ و ئەگەر ئەو نەبووایە نەتەتوانی بگه‌ڕێییه‌وه بۆ (کریت). دواوی بابەتی قسه‌کردنەکه‌ی گوپی و وتی ئیشتا هاته‌وه بیرم که من دەبی ئەمرۆ بچمه‌ لای (مینوس) و له‌بەر ئەوه‌ی بۆ رویشتم دره‌نگه ناتوانم کراسه‌که‌م بگوێرم و هەر به‌م کراسه‌وه ده‌رۆم و ئیوه لیره‌ پشووبدن و نان بخۆن و ئەگەر ژنه‌که‌م پرسبیری منی کرد بلین چووه‌ته‌ لای (مینوس) و چونکه‌ ئەو، گه‌نجه‌ گابازه‌که‌ی له‌لابوو نەبوست کاتتان لیبگرێ.

به‌ ژنه‌که‌م بلین دواوی ئەوه‌ی له‌ مائی (مینوس) گه‌رامه‌وه سه‌رێک له‌ گایه‌کانم ده‌ده‌م چونکه‌ سه‌به‌ینی یه‌کی له‌ گایه‌کانم که هیشتا به‌شدار یاری نەکردووێ دیته‌ ناو گوێپانه‌وه و من ده‌بی ببینم.

مینا وتی له‌بەر ئەوه‌ی تۆ ده‌ته‌وی بۆ مائی (مینوس) برۆی من و سینۆه‌ش له‌گه‌لتدا دین و له‌وی هاوێکانم ده‌بینم و سینۆه‌یان پێ دەناسینم.

له‌بەر ئەوه‌ی ماوه‌ی نیوان مائی پیره‌مبیره‌که‌ و مائی مینوس زۆر نەبوو، ئیمه به‌بی که‌ژاوه به‌ره‌و ئەوی رویشتین و دواوی ئەوه‌ی چوینه‌ خانووه‌که‌ی (مینوس) هه‌ به‌سه‌ر سوڤمانه‌وه تیگه‌یشتیم که ئەوی کۆشکیکی گه‌وره‌یه‌و دواوی ئەوه‌ی که زانیم (مینوس) پاشای کریته‌، به‌شێوه‌یه‌ک چه‌په‌سام که وه‌کو کاپتا ده‌یگوت وه‌ک ئەوه و ابو له‌ ناکاودا ببینم که له‌سه‌ر سه‌ر به‌رێدا ده‌رۆم.

له‌وی زانیم که له‌ کریت ناوی پاشاکان (مینوس) ه و ئەوه‌نده (مینوس) ناو پاشایه‌تیبی کریتیان کردبوو، که هه‌ندی له‌ خه‌لکی نه‌یاندانه‌زانی پاشای ئەوکاتیه‌یان که فه‌رمانه‌واییان به‌سه‌را ده‌کات مینوسی، چه‌نده‌مه.

دواوی ئەوه‌ی چوومه‌ ئەو ته‌لاره‌ی که مینوسی تیاوو، ببینم که کۆمه‌لێ ژن و پیاو له‌و هۆله‌دان و ئەوه‌نده به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کرد و پێده‌که‌نین که ده‌تگوت له‌ مائی خۆیاندا. پیاوه‌کانیان کراسی رنگاو ره‌نگی جوانیان له‌به‌ردابوو و هه‌موویان خۆش ئەندام بوون و ژنه‌کان له‌ جوانی و رازاوه‌یی

کراسه‌کانیان له‌گه‌ل یه‌کترا پێشبرکیتیان ده‌کرد. مینا منی به‌ هاوێکانی خۆی ناساند و ژنه‌کان له‌ باوه‌شبان ده‌گرت و ماچیان ده‌کرد و پیاوه‌کان به‌ بینینی خۆشحالییان ده‌رده‌بری به‌بی ئەوه‌ی دیارنه‌بوونه‌که‌ی ئەویان پێ سه‌یربێ.

ئیمه به‌ به‌رده‌م کۆمه‌لێکی زۆر له‌ ژن و پیاوه‌کاندا تپه‌رین تاگه‌یشتینه به‌رده‌م (مینوس) که وه‌ک ئەوانی تر له‌گه‌ل هه‌ندی که‌سی ده‌وروبه‌ریدا گه‌فتوگۆیان ده‌کرد و پێده‌که‌نین. ئەویش به‌ بینینی مینا شاد بوو و دواوی ئەوه‌ی مینا منی پێ ناساند و مینوس تێ گه‌یشت که من ئەو کچه‌ گه‌نجه‌م رزگارکردووێ به‌زمانی میسری سوپاسی کردم و وتی سینۆه‌ تۆ خزمه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ت به‌ خوایه‌که‌ی ئیمه کردووێ چونکه‌ کچیکت بۆ گه‌راندۆته‌وه که ده‌بیت بچیته‌ لای ئەو و مینا له‌ یه‌که‌مین ده‌رفه‌تدا ده‌چیته‌ مائی خوایه‌که‌ی.

دواوی مینا منی له‌ ته‌لاری مینوس برده‌ ده‌ره‌وه‌و وتی وه‌ره‌ ژووره‌کانی ئەم کۆشکه‌ت نیشان بده‌م و له‌ هەر هۆده‌یه‌کدا به‌ بینینی شته‌کانی ناوی شادی ده‌رده‌بری و ببینم خزمه‌تکاره‌کانی ئەویش له‌ بینینی ئەو کچه‌ گه‌نجه‌ خۆشحال بوون، به‌بی ئەوه‌ی دواوی دیار نه‌بوونی دوورو درێژی مینایان له‌ لا سه‌یر بیت.

مینا هۆی ئەم ره‌فتاره‌یانی بۆ من باس کردو وتی هۆی ئەوه‌ی که له‌م ولاته‌دا هیچ که‌سی ون بوونی ئەوانی تری له‌ لا سه‌یر نییه‌، ئەوه‌یه که نایانه‌وێت خه‌م بۆ مردنی که‌س بخۆن و په‌ژاره‌ ده‌ریزن. کاتی که یه‌کی ده‌مری که‌س یادی ناکاته‌وه و له‌سه‌ر ئەم پێوه‌ره‌ کاتی که یه‌کی ده‌مریت که‌س لێ ناپرسیت هه‌تا ده‌گه‌ریته‌وه و ئەگه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه‌ وای بیره‌که‌نه‌وه که مردووێ و پێویسته‌ فه‌رامۆش بکری، له‌بەر ئەوه‌ی به‌ بیره‌ینانه‌وه‌ی خه‌لکی، به‌ تابه‌ت ئەوانه‌ی گومانی مردنیان لێ ده‌کری ده‌بیته‌ هۆی خه‌فه‌ت و دلگران بوون و له‌م ولاته‌دا که‌س نایه‌وێت خۆی به‌ ده‌ست خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ بدات.

دواوی ئەوه‌ی مینا ژووره‌کانی کۆشکی نیشان دام، منی برده‌ هۆده‌یه‌که‌وه که له‌ سه‌رووی ژووره‌کانی تر دا بوو و له‌ویوه‌ له‌وه‌رگه‌ گه‌وره‌کان که گایه‌کانی تیا

دهلوه و پرين و باخه كاني زهيتوون و زهوى و زاره كاني دهره و هوى شار ده بيران و مينا پتي و تم نه مه ژوورى منه. و تم مينا تو له م ژووردها ده ژيايت؟ تايا تو نيشته جتي كوشكي پاشايه تي بووى.

مينا وتي به لتي و نه م جل و بهرگه ي ليره دا ده بييني هي منه، به لام ناتوانم له بهريان بكم چونكه مؤديلى نه ماوه و له ولاتي ئيمه جل و بهرگ زوو له مؤد ده كه وي.

و تم مينا من نه م قسه يه تم زور پي سه يره چونكه هه رگيز له و باوه ردها نه بووم تو ژنيك بيت كه جتگات كوشكي پاشايه تي بووي. مينا وتي نه گه ر تو ناوي پاشاكه ي ئيمه ت بزانيبايه تيده گه يشتي كه ناوي من كه (مينا) يه له وشه ي (مينوس) ي پاشاي ئيره و هرگيراوه. و تم نه ي بوجي نه م شته ت به من نه گوت كه من بزانيبايه تو له بنه مالهي پاشايه تي (كرت) ي. مينا وتي بو بيليم؟ ليره هه موو خه لكي يه كسانن و به پتويستم نه ده زاني پيت بلتم كه من له بنه مالهي پاشاي (كرت) م.

زانيم كه مينا راست ده كات و شتوه ي رهفتاري خه لكي له ته لاره كه ي مينوس- دا نه م بابه ته ي دهره خست. چونكه خه لكي له وي به شتوه يه ك هه لسوكه وتيان ده كرد كه ده تگوت له مالي خو باندان و نازانن پاشاي كريت له وييه. هه روه ها تيگه يشتم بوجي له و رژه وه كه مينا م ناسيوه زيرو پاره كاري لي نه ده كرد و نه گه ر شتيك م بو بكر يبايه و به دياري م دابايه تي خوشحال نه ده بوو. چونكه مينا له مندالييه وه راهاتبوو كه زيرو پاره و گه وه هر بييني و نه و شته ي من ده م دا پتي به لايه وه گرنگ نه بوو تاكو دل خوشي بكات.

و تم مينا تو كه خزمي پاشاي (كرت) ي چون له به رده م گايه كاندا سه ما ده كه ي. تايا نه م بابه ته بو ژني كه له بنه مالهي پاشايه تي بيت ناپه سه ند نييه؟ مينا وتي له ولاتي ئيمه دا سه ما كردن له به رده م گايه كاندا كاريكه كه هه موو گه وره كان نه گه ر بتوانن خه ريكي ده بن و هه ر كه سي كه له م هونه ردها

ليها تو وييه كي بهرچاوي هه بيت ريزي ليده گيردرئ. له بهر نه وه، نه ته نها نه م كار هه ر م نييه، به لكو كاريكي شه ره فمه ندانه يه.

دوايي به يه كه وه له كوشكي پاشايه تي هاتينه دهره وه و به ره و دامه زراوي گابازي (كرت) كه وتينه ري. له و شاردها، دامه زراوي گابازي برتي بوو له شارو چكه يه كي بچووك كه له ته نيشت شاري گه وره وه دروست كرابوو.

له م شاردها چند مه يدانيكي لي بوو بو گابازي و بو راگرتني گايه كان له ته ويله گه وره كاني نه وي و له ته نيشت ته ويله وه هه ندي له وه رگه هه بوو كه ده وراوده ور په رزين كرا بوو. كاتي كه هه واي دورگه ي كريت سارد ده بيت گايه كان ده گوازنه وه بو ناو پشتيره كان و له وه رزي گه رما له له وه رگه كاندا ده يان له وه رپين، به لام نه و گايانه ي كه ده بي سبه ي يان دوو سبه ي له گوره پاني گابازيدا په لاماري گه نجه سه ما كه ره كان بدن، له پشتيره كاندا ده بوون.

كاتي گه يشتينه دامه زراوي گابازي ماموستا كه ي مينا له وي بوو و كه مني له و جتگايه بييني خوشحالي خوي دهر بري. هه روه ها نه و كاهينه انه ي كه كاريان په روره ده كردني گايه كان و راهيتاني سه ما كه ره كان بوو به بييني مينا خوشحال بوون، به بي نه وه ي ديوار نه بوونه دريژ خايه نه كه ي نه ويان پي سه ير بيت.

كاهينه كان له دواي نه وه ي زانيان كه من پزيشكيكي ميسريم له باره ي خواردني گايه كان و هه روه ها له باره ي نه وه ي له چ كاتيكا خواردنيان بدرتي كه بيسته هوي بريقه دار بووني مووي له ش و زياتر بووني ته مه نيان، هه ندي پرسياريان لي كردم. له كاتيكا كه من ده مزاني زانياري نه وان له م باره يه وه له هي من زياتر بوو، چونكه له سه دان سال له مه و به روه تا ئيستا باو و با پيراني نه وان خه ريكي په وه رده كردني گايه كان بوونه و له دواي هه ر سه رده ميك زانياري باوكان گوازراوه ته وه بو كوره كانيان و نه و كورانه ش زانياري زياتريان ده خسته سه ر و ده ياندايه جلي نوئ.

مينا له لاي كاهينه كان به ريزو خوشه ويست بوو و كاتي كه نه ويان بييني،

به چاک زانینی ماموستا که شی، رها زامه ندییان نیشان دا که مینا سبهینتی له بهردهم گایه کدا سه ما بکات و گایه کیان بو دهست نیشان کرد. مینا لهم هه لبراردنه زور خوشحال بوو چونکه دهیزانی که ده توانی سبهینتی هونه ره که ی خوی نیشانی من بدات. له دوا ی ئه وه مینا رینومایی کردم و چووینه لای کاهینیی گه وره که سه روکی هه موو کاهینه گابازه کان بوو. کاتی چووینه ناو ژووری کاهینه که وه به هوی تاریک بوونی ژووره که ی له پیشاندا نه ماندی، به لام له دوا پیدا چاوم به مروقی که وت که سه ری وه ک گا بوو و رهنگی زهره بوو. ئه و مروقی سه ری وه ک گا ده هاته بهرچا و، له بهرام بهر ئیمه سه ری دانه نواند و دوا یی سه ره گایه که ی له سه ری هه لگرت و تیگه ی شتم سه رو ده موچاوی هه ر وه ک مروقیکی ئاساییه.

ئه گه رچی ئه و پیاوه که کاهینیی گه وره بوو له گه لماندا به پیکه نین بوو و رووی خوش بوو به لام من له چروچاوی ترسام، چونکه جو ره مو رکیکی قیناوی و بی به زه بیانه ی توندم له ده موچاویدا هه ست پی کرد.

مینا کاتی که ویستی باسی بکات که بوچی ماوه یه ک دیار نه بووه و نه یه توانیوه له کاتی خویدا خوی بو خوی کریت بکاته قوربانی، کاهینیی گه وره وتی پیویست ناکات بو منی باس بکه ی. چونکه من ئاگام له م با به ته هه یه و ده زانم تو یان رفاند و بو ولاتیانی تریان بردی. پاشان ریزو پیزانینی خوی ئاراسته ی من کرد و وتی سینۆه له بهر ئه وه ی تو مینات گه رانده وه بو کریت که بتوانی خوی بو خوی که ی بکاته قوربانی من فرمانم داوه دیاری به کت بو بهن و کاتی که گه راپته وه میوانخانه که ت ئه و دیاری به یانه ده بیینی.

وتم من نه بو پاداشت مینام رزگار کردوه و نه بو وه رگرتنی ئه و پاداشته ش هاتوومه ته کریت، به لکو مه به سستی من کو کردنه وه ی زانسته و بهر له وه ی بو کریت بیتم بو ولاتیانی سووریا و بابل و هاتی سه فه رم کردوه و له و ولاتانه زور شت فیر بووم و ئیستا هاتوومه ته کریت که لیره ش زانیاری به کانی خوم ده وله مند

بکه م.

له باره ی خوی (کریت) وه شتی سه رنج راکیشم بیستوه وه به منیان گوتوه که ئیوه خوی که ی گه وره تان هه یه که کچه کان و کوره گه نجه کانی خوش ده ویت، به مه رجی که هیچ پیس و پوخلی به ک به جه سته یانه وه نه بیت و ئه مه سیفه تیکی گه وره یه، که له خوی که ی سووریا و بابل به دی ناکریت چونکه خوی که ی سووریا و بابل ریگا ده دن ژن و پیا و له نا و په رسته گه دا له گه ل یه کتریدا رابوین.

کاهینیی گه وره وتی لیره دا جگه له خوی گه وره ی ئیره خوی تریش هه یه که خه لکی ده پیه رستی و ته نانه ت له ناوچه ی به نده ریش په رسته گه هه یه بو په رستی خوی که ی ولاتیانی تر، تو ده توانی ئه گه ر هه زت لی بی له و په رستگانه بو خوی ناموون که خوی میسه ر قوربانی بکه ی.

به لام بیانیه کان خوی گه وره ی ئیمه ناسن و ناشتوانن بیناسن چونکه ته نیا ئه و که سانه ی که بو ناسینی ئه و په روه رده کراون و له شوینکه وتوه راهینرا وه کانن، بو یان هه یه که ئه و ببینن و تا ئیستا هه ر که سی که ئه وی بینیی نه گه ر او نه ته وه که بلتی خوی گه وره ی ئیمه چونه و هه ر ئه وه نده به ئیوه ده لیم که گه وره یی و به خته وه ربی گه لی کریت به هوی خوی گه وره که یه تی.

وتم ئه ی کاهینیی گه وره، ئه و کاته ی له ولاتی (هاتی) بووم له دانیشتوانی ئه ویم بیست که خوی که ی ئه وان ئاسمان و زه وین و یه کی له وانه به هوی بارانه وه زه وی دوو گیان ده کات و ده ی کاته خاوه ن به رو بووم. له و کاته دا به شیوه یه کی ناته وا و که وته گویم که خوی کریت، ده ریا به چونکه ئه و میلله ته ده سه لات و به خته وه ربی خوی له ریگای ده ریا وانی به وه ده ست که وتوه.

کاهینیی گه وره وتی به شیک له قسه کانی تو راسته و ئیمه زور له هوی که ی به خته وه ریمان له ده ریا وانی به وه ده سته که وتوه. به لام خوی ئیمه ده ریا نیبه به لکو خوی ده ریا شه.

سینۆه ده بی بزانی که له ناو هه موو گه لاندا گه لی کریت ته نیا گه لیکه که

خوايه کی زیندوو به خوی گه وره ی خوی ده زانیت له کاتیکدا که گهلانی تر خوايه مردوو هکان ده پهرستان یان شیوهی ئەو خویانه ده پهرستان که به بهرد، یان دار دروستیان کردوو. خوی ئیمه نه خوايه کی مردوو و نه بهرد و داره، به لکو خوايه کی زیندوو و تا ئەو رۆژهی خوايه که ی ئیمه زیندوو بیت هیچ گهلانی ناتوانی له گهل میلله تی کریت- دا جهنگ بکات و ئەگه ریش بیکات تیک ده شکتی.

وتم بیستومه خوايه که ی ئیوه له ئەشکه و تیکدا، یان له خانویهک که دالانی دریت و تاریکی ههیه ده ژیت و من زۆر هه ز ده که م که ئەم ئەشکه و ته، یان ئەم خانوو ببینم، به لام نازانم بۆچی ئەو که سانه ی بۆ ببینی خوی ئیوه ده ستنیشان ده کړین و ده چنه جیگا که ی ئەو، ناگه پینه وه. له کاتیکدا که ریگیان پیدراوه که بگه پینه وه، ئایا ئیوه ناتانه ویت به من بلین بۆچی هیچ کامیک له وانه نه گه راونه ته وه.

کاهینی گه وره وتی له گهل ئەوه شدا که خوی ئیمه له شیوهی گایه که، به لام ئەو خوايه گا نییه، به لکو بوونه وهریکه که کهس ناتوانی بلیت چیه و ههر ئەوه نده ده زانین که ژبانی ههیه. به لام که ده لین بۆچی ئەو که سانه ی ده چنه جیگا که ی ناگه پینه وه، ئەم بابه ته به هوی راده ی به رزی به خته وهری و شانازییه. چونکه گه وهرترین شانازی و به خته وهری بۆ کچ و کوره گه نه که کانی ئیمه ئەوهیه که خوا ببینن و له لای ئەو بمیننه وه و ههر له بهر ئەوه کاتی که خوايه که ده بینن ئەوه نده خویان به به خته وهر ده زانن، که ژبانی ئەم دنیا به یان له بهر چاو ده که ویت، چونکه ده زانن که ئەگه بۆ ئەم دنیا به بینه وه ده بیت نازارو مهینه تی ئەم جیهانه بچیتن و خویانی بۆ بگرن. (مینا) ئایا تو ئاره زوو ناکه ی بۆ مالی خوا بچیت و باقی ته مهنت له وی بیت.

مینا وه لامی نه دایه وه و من وتم ئایا من که ریگام نادهن بچمه ناو خانووی خوا، ده توانم ده رگای چوونه ژوو ره وه که ی ببینم؟

کاهینی گه وره وتی ئەو شه وه ی که مانگ له ئاسماندا به ته واره تی پر ده بیته وه (مانگه شه و) و نزیک ده بیته وه و له شه ودا مینا ده چیته مالی خوا و له ویوه توش ده توانی ده رگای خانوو که ببینی.

وتم ئە ی ئەگه مینا ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت چۆن ده بیت؟ کاهین وتی هیشتا ئەم حاله ته رووی نه داوه که کوریکه گه نه یان کچی ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت و (مینا) ش له دوی ئەوه ی له بهرده م گایه کائاندا سه مای کرد به و په ری هه زو ئاره زوو وه ده چیته مالی خوا. له دوی ئەم قسه یه کاهینه که سه ره گایه که ی له سه ر کرد که تیمان بگه یه نیت ماوه ی چاوپیکه و تنه که کۆتایی پی هاتوو: مینا دهستی گرتم و له هۆده که هاتینه ده ره وه.

دوی ئەوه ی له مالی کاهینه که هاتینه ده ره وه مینا لیم جیا بووه وه و وتی له بهر ئەوه ی سه به نیی رۆژی سه ما کردمه ئەمشه و ده بی له دامه زراوی گابازیدا بمینمه وه و من به ته نیایی بۆ میوانخانه که گه رامه وه.

سه یرم کرد (کاپتا) که شه رابی نۆشیبۆوه، که یف خۆش بو و وتی سینۆه ... گه وره ی من ... ئیره سه ره زه مینی رۆژئاوا و ناوه ندی به خته وه ریبه (میسریبه کانی کۆن ئەو شته ی که گهلانی تر له چاخه کانی دوی ئەوان پیتیان دهوت به هه شت، ئەوان ناویان لی نابوو سه ره زه مینی رۆژئاوا - وه رگپر). لیره خواردنه وه زۆر و هه رزانه و هیچ گه وره یه ک به گۆچان له خزمه تکاره که ی خوی نادات و لپی ناپرسی چه ندی زیرو پاره ت لی دزیوم و ئەگه ره گه وره یه ک له به نده که ی خوی تووره بیت و له مال ده ری بکات، به نده که یه ک رۆژ خوی ده شاریته وه و رۆژی دوا یی ده گه ریته وه مال و خاوه نه که ی تا وانه که ی فه رامۆش ده کات، به لام مامه له چیه کانی ئیره زۆر فیلبازن و وه ک چۆن بازرگانیکه ی ئەزمیر بازرگانیکه ی میسری هه لده خه له تینی ئەمانیش فیل له مامه له چیه کانی ئەزمیر ده که ن.

له جياتى ئه وه له م شاره، جوړه ماسييه كى بچووك ده كنه ناو روڼى زهيتونه وه و ماوه يه ك تيايدا ده پيلنه وه و ئه م ماسييه ئه وه نده به تام ده بيت كه هه ر چهنديكى لى بخوښت تير نابيت، (مه به ستى كاپتا ماسيى «ساردين» بوو كه دانيشتووانى كريت ده پانخسته ناو روڼى زهيتونه وه و هيشتا ئه م نه ريته له نه وروپا و ئاسيا به رده وامه - وه رگير).

له پاش ئه م قسه يه به نده كه م ده رگاي هوډه كه ي داخست و دواى ئه وه ي دلنيا بوو كه كه س له پشت ده رگا كه وه گوڼي له دهنگى ئيمه نابيت وتى: كه ورم له م ولاته دا كارساتى سه رسوپه ينه ر رووى داوه، چونكه من له مه يخانه كانى ناوچه ي به نده رى بيستم خواى كريت مردووه و كاهينه كان كه له مردنى خواى كريت ترسيان لى نيشتووه هه ول ده دن خوايه كى تر بدوزنه وه. به لام هه ركه سى ئه م قسه يه بكات به سه ختى سزا ده درى و دوو نه فهر له ده ربا وانه كان كه ئه م قسه يه بيان كردبوو له سه ر تاشه به رده كانى قه راغ ده رباى كريت وه فرييان دانه ناو ده ربا بو ئه وه ي ببنه خوڙاكي (ئه ختوپوت) ه كانى ده ربا (ئه ختوپوت ئاژه لتيكى ترسناكى ده ربا ييه كه له فارسيدا «هه شت پى» ي پى ده لىن - وه رگير) و له به ر ئه وه ي دانيشتوانى كريت ده لىن ده سه للات و به خته وه ريبان به ژيانى خوايه كه يانه وه به نده، كه واته ئه گه ر خوايه كه يان بمرى گه لى كريت ده سه للات و به خته وه ريبه كه يان له كيس ده چيت.

كاتى كه كاپتا ئه م قسه يه ي كرد، ئوميدى له دلما دروست بوو و پيم وت ئه گه ر واييت و خواى گه لى كريت وه كو ده لىن مردبى و وازانم ئه م هه واله راستيشه، (چونكه ئه گه ر چى حكومه ته كان به رده وام هه ول ده دن روو داوه كان له خه لكى بشارنه وه به لام خه لكى ئاگادارى هه موو هه والى دهن). له دواى ئه وه ي مينا چوه ناو خانووى خواكه يان يه كسه ر له وى هاته ده ره وه.

(۱) - خوښه رانى به ريز ده بن سه رنج بدن كه ئه م به شه له به سه ر هاتى سينوهه له باره ي دورگه ي (كريت) كه يه كتيكه له ناوه نده گه وره كانى شارستانيه تى جيهان له كاتى پزيشكى ميسرى (له چوار هه زار سال له مه و به ر) له رووى ميژوو ييه وه يه كتيكه له به شه سه رنج راكيشه كانى ئه م به سه ر هاته. چونكه ميژووى دورگه ي (كريت) به پيچه وانه ي ميژووى ميسرو ئيران و يونان و روم زور ناسراو نيبه و له وانه يه هيشتا هه ندى له خه لكى نه زانن كه (كريت) له شارستانيه تى دنبا دا چ ده رتيكى كاربگه رى هه بووه - وه رگير.

(۲) - له گه ن: كۆل

(۳) - بيگانه نه واز: ئه وه ي بيانى ده لا وينيته وه و ريزى لى ده گرى - ميوان دوست.

(۴) - گاباز: ئه و كه سه ي كه له به رده م گايه كاندا سه ما يان يارى ده كات - گاهه مه - ئه وه ي كه ئيستا له هه ندى له ولاتاندا هه ر باوه ئه وه يه كه گابازه كه په رويه كى سوور به ده سه ته وه ده گرى و له به رامبه ر گايه كه دا په روه كه ده جو لى نيته وه و به و شيويه تووره ي ده كات - وه رگيرى كوردى

له گۆره پانی گابازی (کریت) دا

رۆژی دواپی به یارمه تیبی مینا، که له مهیدانی گابازییه که دهستی دهروپی، مینان له جیگایه که دانیشاندا که بتوانم له وپوه هه موو شوینی به باشی بینم. گایه کانیان یه که یه که هینایه ناو گۆره پانه که وهه سه یرم کرد له گه ل ئه وه شدا که له وی زباتر له ده ریز ته ماشاچی لی بو، به لام هه موویان به باشی ده یانبینی، چونکه جیگای ته ماشاچییه کان به شیوه یه که دروست کرابوو که هه ریزیک له ریزه که ی دواپی خۆبه وه نرمتر بو، به بی ئه وه ی هیچ کامیکیان به رچاوی ریزی دواوه ی خۆی بگری.

سه مای کچه کان و کوره گه نجه کان له بهردهم گایه کاندای چهند جوړیک بو و له هه مووی قورستر ئه و سه مایه بو که سه ماکه ره که ده بوايه به سه ره هه ردوو شاخی گایه که دا باز بدات و بچیتته سه رپشتی. من وه کو پیشتر باسم کرد، له رابردوو دا جاریک بینیبوو که مینا ئه م سه مایه ی ده کرد.

من بینیم ده له مه نده کانی (کریت) له سه ره گایه کان گره ویان ده کرد و وه ک ئه وه بوو که بزائن هه ندی له گایه کان له وانیه تر باشترن. به لام له دیدی من گایه کان هه موویان یه کسان بوون و نه مده توانی هه ست به جیاوازیان بکه م.

میناش وه کو خه لکی له بهردهم گایه کدا سه مای کرد، سه ره تا له سه ماکه ی ترسام چونکه یه که قوچی گایه که بهس بوو بو ئه وه ی مینا بکوژیت، به لام له دواپی ئه وه ی ده ست و بردییه که یم بینی و بو م ده رکه وت ماسولکه کانی له شی له ژیر فه رمانیدان، ترسم نه ماو وه ک خه لکی تر شادیم بو کرد.

له کریت پیاهه گه نجه کان و کچه کان به رووتی له بهردهم گایه کاندای سه ماده که ن له بهر ئه وه ی سه ماکه یان ئه وه نده مه ترسیداره که ئه گه ر کراسیان له بهر دا بیت

له وانیه بکوژرین، چونکه کراس ئه گه رچی ته نکیش بیت ریگا له وه ده گریته که بتوانن به ئاسانی به سه ره ماسولکه کانی له شیاندا زال بن. ئه گه رچی کچه کان هه موویان سه ماکه یان جوان بوو، به لام له دیدی مندا سه ماکه ی مینا له هی هه موویان جوانتر بوو، به لام مامۆ ستاکه ی مینا له و باوه رده دا بوو که له بهر ئه وه ی ئه و کچه گه نجه ماوه یه که له کریت دوور که وتوته وه و مه شقی نه کردوو وه کو پیویست توانای سه ما کردنی نییه.

له دواپی ته و او بوونی سه ماکه ی مینا له کاتی کدا که رو نیکی تاییه تی له له شی دابوو، هاته لام و وتی: سینۆه دوو سه به ی مانگ له ئاسماندا ده بیته باز نه یه کی ته و او و من ده بیت بچمه مالی خواوه و له بهر ئه وه هاو رپیکانم بانگه یشتیان کردوو م که له جه ژنیکدا به شداریم، ناتوانم له گه ل تودا بیم، به لام له و شه وه ی که ده چمه لای خوا ده توانی وه کو هاو رپیکانی ترم تا شوینی چوونه ژووره وه له گه لندا بیت.

وتم: مینا هه ر چو نیکی که جه زت لیه وا ده که م و له و شه وه دا له گه لت دیم و له ئیستاوه تا دوو سه به ی شه و کاته کانم به بینینی شته دیده نییه کانی کریت به سه ره ده به م و یه کیکی له و شته دیده نییانه که خوشیه کی بو منیش تیدایه ئه وه یه که هه ندی له و کچه گه نجه ی هاو رپی تۆن و هیشتا خۆبان وه قفی خوا نه کردوو، بانگه یشتیان کردوو م که له و میواندارییه دا به شداریم که بریاره به زوویی له م شارده دا به ریا بگریته و کاته کانم به شادمانی له گه لیاندا به مه سه ره، ئه گه رچی ئه وان وه کو تو جوان نین به لام له شولاریکی قه له ویان هه یه و قه له وییه که یان نو قسانی جیوانیه که یان پرده کاته وه.

مینا بازووی منی گرت و وتی: سینۆه من رازی نیم که تو له و کاته ی منت له لانیم برۆیته لای ئه و کچانه ی هاو رپی من و هه ر نه بی تا ئه و کاته ی ده چمه خانووی خواوه بوهسته و دواپی نازادی که چه ندت جه ز لی بوو بچیتته لای ئه و کچانه و له گه لیاندا گفتوگو بکه یت.

وتم: مینا ئەم قسە یەم بە گالته بوو، ئە گەرنا من حەزم لە هاوئشینیی ئەوان نییە و ئیستا دە گەر پێمەوه ناوچە ی بە نە دەری و خەریکی پزیشکی دەبم. چونکە لەو ئێ خە لکێکی زۆر نە خوێش کە هی ولاتانی ترن و پێویستی یان بە چارەسەر کردنی من.

پاشان بەرەو میوانخانە کە گەرامەوه و بە کارە کە مەوه خەریک بووم، هەتا شەو داها و مانگ لە ئاسماندا دەرکەوت و لەو کاتەدا لە هەموو ناوچە بە نە دەرییە کەدا دەنگی مۆسیقا و ئاواز بەرزبوو، چونکە لە بە نە دەری کریت خانووی گشتی زۆر بوو و تەنانەت ئەو کەسانە ی هەژارێش بوون لە کریتدا وەک دەوڵە مە نە دەکان کاتە کانیان بە خوێشی رادە بوارد و بە شێو یە ک دەژیان کە دەتگوت هەرگیز نامرن و لە جیهانیکدا دەژین کە خەم و پەژارە و ئازاری تیا نییە. من لە ژوورە کە ی خۆم بە بێ ئەو ی چرا هە لکەم لە رووناکێ مانگدا دانیشتبووم و کاپتا لە هۆدە کە ی خۆی کە لە بەرامبەر ژوورە کە ی من بوو راکشابوو و نووستبوو، یان خۆی ئامادە دە کرد کە بنوێت.

لەو کاتەدا ژنێکی گەنج ها تە ژوورە کە م و سەیرم کرد لەو کچانە یە کە لە میوانخانە کەدا کار دە کات و پێمی وت: سینۆه... ئایا حەز دە کە ی بێمە خزمە تکاری تو؟
وتم: نا... خزمە تکارم ناوێت..

وتی: ئە گەر بێردە کە ی تەوه کە من هونەرێکم نییە و کابانییە کە مت بە دل نییە یە کێکی تر لە خزمە تکارە کانی میوانخانە کە بانگ دە کە م کە بیت و تو ئەو بکە بە کارە کەری خۆت.

وتم: نا... نا... من خزمە تکارم ناوێت و دە مەو ئێ تە نیا بم.
کچە کە وتی: سەیرە، بیانییە کان لە گە ل ئەوه شدا کە وه سیله یان هە یە کاتە کانیان بە خوێشی رابوێرن، کە چی بە هۆی پیراریک، خۆیان تووشی پەژارە دە کەن و تە نیا دە مێنەوه. لە کاتیکدا کە خۆی کریت مەرو ئێ بو سوود وەرگرتن لە

خە لاتە کانی دنیا دروست کردووه.

دوایی لێم نزیک بووه وه و وتی: سینۆهه بو ئەوه نده زۆر له خۆت ده که ی؟
لە گە ل مەدا رابوێرە چونکە من حەز دە کە م بزائە کە پزیشکیکی میسری چۆن رادە بوێرێت.

وتم: وازم لی بێنە، چونکە بێ تاقە تم.
کچە گە نچە کە وتی: ئە گەر تو وه کو بیانییە کانی تر زە وقت نییە لە بەر ئەوه یە کە خۆت لێرەدا زبندانی کردووه.

وتم: لە هۆدە کە م پڕۆ دەرەوه و تا بانگم نە کردووی مە یە وه.
کچە کە وتی: من پێم سەیرە لە ولاتیک کە پیاوه کانیان وه کو ئەم پزیشکە میسرییە یە، خە لکی لە ویدا بە چ ئومێدی دە ژین.

من چاو م لە مانگ بریبوو چونکە دە مزانی تاکە ژنێک کە ئامادە م بیکە م بە خوشکی خۆم لێم جیا دە بیتە وه، بو ئەوه ی پروات بو مائی خوایە کە ی و کچینییە کە ی پێشکە ش بکات. لە م بێر کردنە وه یە دا بووم کە لە ناکاو هە ستم کرد یە کێک لە ژوورە کە مدایە وه ئەو بو ن عە ترە ی لێ دە هات کە دوینی لە مە یدانێ گابازییە کە دا بو ن م کردبوو. سەرم هە لپری و روانیم ئەو کە سە مینایە.

وتم: مینا چۆنە ها توو ی تە بو ئێرە؟
مینا وتی: بە هیتواشی قسە بکە چونکە حەز ناکە م کە س گوێی لە دە نگمان بیت دوایی لە تە نیشت مە وه دانیش ت و وتی: لە بەر ئەوه ها توومە تە ئێرە چونکە لە قەرە وێ لکە ی خۆم کە لە دامە زراوی گابازییە بێزار بوومە.

من بە بیستنی ئەم قسە یە سەرم سوورما، چونکە زۆر دوور بوو ژنێکی وەک مینا بە وه هە موو لایە نگیری کردنە ی گابازی، رقی لە قەرە وێ لکە ی ئەو دامە زراوه بیت.

دوایی مینا وتی: خوێشم بە تە واو تە نازائە م بوچی لە م کاتە دا ها توومە تە ئێرە و لە وانە یە نە فرە ت لێ بوونی قەرە وێ لکە م منی بو ئێرە راکیشا بیت. لە وانە شه

هاتبیتم له گه‌ل تۆدا گفتوگو بکهم و نه‌گهر هه‌زت له نووستنه، لیره ده‌رۆم و نه‌گهریش ناتهووی بنووی له‌لات ده‌میتمه‌وه و گووی له قسه‌کانت ده‌گرم و بۆنی ده‌رمانه‌کانت ده‌کهم و هه‌رکاتێ کاپتا قسه‌یه‌کی پێکه‌نیناوی بکات قژی سه‌ری راده‌کیشم. من وا هه‌ست ده‌کهم سه‌فه‌ر کردنی من له‌گه‌ل تۆدا بۆ ئه‌و و لاتانه بیروپرامی گوژیوه و ئیتر وه‌کو پیشوو له‌ بۆنی گایه‌کان و سه‌یرکردنی گابازی و ده‌نگی هاواری ته‌ماشاییه‌کان چیش وهرناگرم. ته‌نانه‌ت به‌ پێچه‌وانه‌ی رابردوووه‌ هه‌ز ناکهم بچم بۆ مالی خوا و ئه‌و قسانه‌ی خه‌لکی له‌ ده‌وروبه‌رمدا له‌ باره‌ی ئه‌م بابته‌ ده‌یکهن له‌ گویمدا وه‌ک قسه‌ی بێ واتای مندالان وایه‌ و یاری کردنی هاواریکانم نابیتته‌ هووی سه‌ر گهرمیم و وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که ئه‌قلی له‌ سه‌رم ده‌رکردبێ و ئه‌قلێکی تری خستبیتته‌ می‌شکمه‌وه، وه‌ک ئه‌قلی ئه‌و گه‌لانه‌ی که من ئه‌وانم بینی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئیستا به‌ تۆ ده‌لێم ده‌ستم بگره‌ و نه‌گهرچی ئه‌مڕۆ ده‌تگوت هه‌زت له‌ ژنی قه‌له‌وه‌وه‌ من قه‌له‌ونیم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ز ده‌کهم ده‌ستم بگری.

وتم: مینا من له‌ گه‌نجیتیمدا پیاویکی ساده‌ بووم و ئاره‌زووم ئه‌وه‌ بوو بیه‌ خاوه‌ن ژن و مندال، تا کاتیک که تووشی ژنیکی ته‌ماحکار و بێ به‌زه‌یی بووم و هه‌رچییه‌کی هه‌مبوو لیتی سه‌ندم. له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ ئیتر من هه‌زم له‌ هیچ ژنیکی نه‌کرد، چونکه‌ نه‌فه‌رتی ژنان چووبوو ناو دلمه‌وه‌و وام بیه‌ر ده‌کرده‌وه‌ که هه‌موو ژنه‌ گه‌نجه‌کان وه‌ک ئه‌و ژنه‌ن، به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی تۆم بینی و شاره‌زای ژیریت بووم و هه‌ستم به‌وه‌ کرد که زێر و پاره‌ هیچ سه‌رنجت راناکیشتیت، تیگه‌یشتیم که له‌ دنیا‌دا هه‌ندی ژن هه‌یه‌ که پیاو بتوانی بیکات به‌ خوشکی خۆی، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر زێر و پاره‌ خۆی بکات به‌ خوشکی.

له‌وکاته‌وه‌ له‌ دلمدا خۆشه‌ویستی بێ ده‌سه‌لاته‌کان و هه‌زاران دروست بوو و نه‌خۆشه‌ که‌مده‌رامه‌ ته‌کانم چاره‌سه‌ر ده‌کرد به‌بێ ئه‌وه‌ی داوای هه‌ق ده‌ستیان لی بکهم و ددانی ئه‌و که‌سانه‌ی نازاری ددانی هه‌بوو ده‌مکیشا به‌بێ ئه‌وه‌ی داوای

پاره‌که‌ بکهم چونکه‌ کاتیک که ده‌مبینی تۆ تا ئه‌و راده‌یه‌ بێ بایه‌خ ده‌روانیتته‌ مالی دنیا به‌ خۆم وت منیش ده‌بی مالی دنیا له‌لام بێ به‌ها بیت، به‌لام ئیستا که تۆ ده‌ته‌ووی لیم جیاببیتته‌وه‌ و بۆ خانووی خوای کریت برۆی من هه‌م له‌ خوایه‌کان بیزار بوومه‌ و هه‌میش له‌ مرۆف، چونکه‌ ده‌زانم دوا‌ی رویشتنی تۆ روحی من وه‌ک قه‌له‌ره‌شیکێ ره‌ش وایه‌ که له‌ بیابانیکی رووتدا بیت و هه‌میشه‌ هاوده‌می په‌ژاره‌ بیت.

بۆیه‌ به‌ تۆ ده‌لێم مینا.. له‌ جیهاندا ولات زۆره‌، به‌لام زیاتر له‌ رووباریکی نییه‌ و ئه‌ویش رووباری میسه‌ره‌. رووباره‌کانی تر ئایان هه‌یه‌ و ئایان تیدا ده‌رژیت، به‌لام وه‌ک رووباری نیل ژیان نابه‌خشن. ئه‌م رووباره‌ به‌بێ هیچ به‌ریه‌ست و دیواریکی که له‌ به‌رده‌میدا دروست بوو بیت زه‌وییه‌ ره‌شه‌کانی میسه‌ر ئاو‌دیری ده‌کات و نه‌گهر ته‌ماح و چاوچنۆکی خاوه‌ن زه‌وییه‌کان به‌هێلتیت ئه‌وه‌نده‌ به‌روبووم له‌ کیلگه‌کانی میسه‌ردا به‌ ده‌ست خه‌لکی ده‌که‌ویت، که هه‌رگیز دانیشتوانی ولاته‌که‌ی من ناتوانن ئه‌و هه‌موو خوارده‌ بخۆن. وه‌ره‌ با برۆین و خۆمان بگه‌یه‌نینه‌ که‌ناری رووباری نیل و له‌وێ خانوویه‌ک بکړین و گووی له‌ ده‌نگی مراوییه‌کانی ناو قامیشه‌لانه‌کان بکړین و که‌شتیی خوای ئاموون (مه‌به‌ست خۆره‌ - وه‌رگێر) ببینین که به‌ ئاسماندا ده‌روات.

مینا وه‌ره‌ و باقیی ته‌مه‌نمان به‌ ژیانیکێ بێ خه‌م به‌ینه‌ سه‌رو کاتێ که گه‌یشتنه‌ میسه‌ر به‌ یه‌که‌وه‌ گۆزه‌ ده‌شکینین که ببینه‌ ژن و میتردی یه‌کتر و ئه‌و کاته‌ له‌ یه‌کتری جیا نابینه‌وه‌ و له‌ دوا‌ی مردمان، ته‌رمی من و تۆ مؤمیایی ده‌کهن و ده‌چینه‌ سه‌رزه‌مینی رۆژناوا و هه‌تا هه‌تایه‌ له‌وێ به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ژین.

مینا به‌ده‌سته‌کانی خۆی ده‌ست و چاومی نه‌وازش کرد و وتی: سینۆهه‌ من ناتوانم له‌گه‌ل تۆدا بۆ میسه‌ریان ولاتیکی تر بێم، چونکه‌ هیچ که‌شتیه‌ک من لیره‌ ده‌رناکات و به‌تاییه‌ت له‌ دوا‌ی سه‌ماکرده‌که‌ی ئه‌مڕۆ هه‌موو خه‌لکی ده‌زانن که من ده‌بی بچمه‌ ناو خانووی خواوه‌ و هه‌ر کاتێ تۆ بته‌ویت به‌ره‌هه‌ستی چوونی

من بکه‌یت ده‌تکوژن و من ده‌بی هەر چۆن‌تیک بیت بچم بۆ ئەوی و هیچ هیتزیک له جیهاندا نییه که بتوانی پیش له‌م کاره بگریت.

وتم: مینا کهس نازانی سبه‌ینی چی روودهدات و له‌وانه‌یه تو له‌و شوینه‌ی که هیچ که‌سی لێی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بگه‌ریتته‌وه و له‌وانه‌یه دوای ئەوه‌ی چوویته ژوووه‌وه و کچیتییه‌که‌ت پیشکه‌ش کرد به راده‌یه‌ک هه‌ست به به‌ختیاری بکه‌یت که ئەم جیهانه‌ فهرامۆش بکه‌یت. به‌لام ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌ی ئەو شتانه‌ی به‌ دەم خوايه‌کانه‌وه ده‌یلێن هه‌مووی ئەفسانه‌یه و من هیتشتا له‌ ولاته جیا‌جیاکان شتی‌کم نه‌بینیوه که با‌وه‌رم به‌رامبه‌ر به‌ خوايه‌کان به‌هیتز بکات. بۆیه ئەگه‌ر تو له‌وی نه‌گه‌ریتته‌وه، من دیمه‌ ناو ئەو خانوووه‌وه و تو ده‌گه‌ریتنه‌وه ئەگه‌ر چی ئەم کاره ئاخیرین کرده‌وه‌ی من له‌ ماوه‌ی ژیا‌مدا بی‌ت و دوای ئەوه‌ بمرم.

مینا ده‌ستی خۆی خسته‌ سه‌ر ده‌م و به‌ ترسه‌وه سه‌یری ده‌وربه‌ری کردو و تی: ئەم فکره‌ له‌سه‌رت ده‌رکه، چونکه‌ خانووی خوا تاریکه‌وه هیچ که‌سی ته‌نانه‌ت دانیشتووانی کریت ناتوانن بچنه‌ ناو خانوووه‌که‌وه، مه‌گه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که وه‌کو من هه‌لبژێردراون، ئەگه‌ر نا ئەوانی تر ده‌مرن، به‌لام من ده‌توانم به‌ ره‌زامه‌ندی خۆم له‌و خانوووه‌ بگه‌ریتته‌وه. چونکه‌ ده‌زانه‌ی خوايه‌که‌ی ئیمه‌ بی‌ به‌زه‌یی نییه‌وه من به‌ زۆر له‌ مالی خۆیدا راناگریت و ئەگه‌ر به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه بم رینگام پی‌ دهدات که بی‌مه‌وه. ئەم خوايه‌ زۆر جوانه‌وه هه‌میشه‌ ئاگای له‌ دانیشتووانی (کریت)ه‌ که له‌ به‌خته‌وه‌ریدا بژین و به‌هۆی چاکه‌ی ئەوه‌ که له‌م ولاته‌دا گه‌نم پی‌ ده‌گات و له‌ زه‌یتوون رو‌ن دروست ده‌بی‌ت و که‌شتییه‌کان له‌ به‌نده‌ریکه‌وه بۆ به‌نده‌ریکی تر ده‌رو‌ن و ته‌مه‌ چره‌کانی ده‌ریا نابیتته‌ هۆی نقوم بوونی که‌شتییه‌کان.

هه‌رکه‌سی پشت به‌ خوايه‌که‌ی ئیمه‌ به‌هستی به‌رده‌وام خۆشبه‌خت و شادمان ده‌بی‌ت و من دل‌نیام ئەم خوايه‌ به‌ده‌ختم ناکات و ئەگه‌ر بزانه‌یت که به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه‌م، رینگام لێ ناگریت.

من تینگه‌یشتم که مینا له‌ مندالییه‌وه به‌و شیوه‌یه‌ په‌روه‌رده‌ کراوه و گه‌وره‌بووه و پی‌ وایه‌ خوای کریت له‌ هه‌موو که‌سی به‌هیتزتره‌. بۆیه ناتوانیت به‌شیوه‌یه‌کی تر بیربکاته‌وه و ئەگه‌ر من بمبوستایه‌ به‌ قسه‌کردن تیی بگه‌یه‌نم که زۆریه‌ی ئەو شتانه‌ی له‌ باره‌ی خوايه‌کانه‌وه ده‌یلێن ئەفسانه‌یه، نه‌یده‌سه‌لماند.

من له‌ جیاتی ئەوه‌ی هه‌ول بده‌م گه‌توگۆی له‌گه‌لدا بکه‌م ده‌ستیم گرت و ئەو خۆی لیم دوور نه‌خسته‌وه و ده‌گریا و ده‌یگوت: سینۆهه، من ده‌زانه‌م تو گومانته‌ له‌ من هه‌یه‌ و وابیرده‌که‌یتته‌وه که له‌ دوای ئەوه‌ی چوومه‌ ئەشکه‌وته‌که‌وه، له‌وی نایه‌مه‌ ده‌ره‌وه و ناگه‌ریتمه‌وه بۆ لای تو، له‌به‌ر ئەوه‌ چه‌ز ناکه‌م خۆم لێ ته‌ریک بکه‌م و ئەگه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ هه‌ر چیه‌کت ده‌وی بی‌که‌.

وتم: مینا من پی‌او‌تیک نیم که به‌بی‌ ره‌زامه‌ندی ته‌واو، ژنی‌ک بکه‌مه‌ خوشکی خۆم، چونکه‌ ئەم جو‌ره‌ چی‌ژ وه‌رگرتنه‌ یه‌ک لایه‌نه‌یه و بۆ من له‌زه‌تی نییه‌وه هه‌ر ئەوه‌نده‌ که تو ئەمشه‌وه هاتوویته‌ لام، بۆ من به‌سه‌ و ئەگه‌ر ده‌ته‌وی‌ت شتی‌کم بده‌یت، ئەو ته‌وقه‌ زێ‌رینه‌ی پرچم پی‌ به‌خسه‌وه من پی‌ی رازیم.

مینا کاتی‌ک که ئەم قسه‌یه‌ی بیست ده‌ستی‌کی به‌له‌شی خۆیدا هیناو و تی: سینۆهه، ئایا له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌ر و لاوازم چه‌زت له‌ من نییه‌؟ ئایا چه‌ز ده‌که‌ی که من له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خۆم وه‌ها قه‌له‌وه‌ بکه‌م که به‌ بینینی قه‌له‌وییه‌که‌م ترست لێ بنیشی؟

وتم: نا مینا.. هیچ ژنی‌ک له‌ دیدی مندا له‌ تو جوانتر نییه‌، به‌لام من نامه‌وی‌ت له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی تو که‌لکی نار‌ه‌وا وه‌ریگرم و ئەم کاره‌ به‌ نار‌ه‌وا ده‌زانه‌م و لێی بی‌زارم. به‌لام ده‌توانم پی‌ت بلیم کاری‌ک بکه‌ین که ببیتته‌ مایه‌ی خۆش‌حالی‌ی هه‌ردوو‌کمان.

مینا و تی: ئەو کاره‌ چیه‌؟

وتم: من و تو گۆزه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه ده‌گرین و ده‌یشکینین و به‌هۆی ئەم کرداره‌وه ده‌بینه‌ ژن و می‌رد. ئەگه‌رچی لێره‌ کاهینیک نییه‌ که ناومان له‌ کتی‌بی

په‌رستگه‌دا بنووسیت، به‌لام به پیتی داب و نه‌ریتی میسر کاتیک که ژن و پیاویتک به مه‌به‌ستی هاوسه‌ریتی گۆزه‌یه‌کیان شکاند ده‌نه ژن و می‌رد.

مینا پیکه‌نی و وتی: زۆر باشه، ده‌گۆزه‌یه‌ک بهینه با بیشکینین.

من له ژووره‌که چوومه ده‌روهه تاکو به‌نده‌که‌م هه‌لسینم که پیم و ابوو خه‌وتووه و پیتی بلیم گۆزه‌یه‌ک بهینیت، به‌لام سه‌یرم کرد کاپتا له پشت ده‌رگای هۆده‌که‌مه‌وه دانیشتوووه ده‌گرییت و وتی: گه‌وره‌م من له به‌رئه‌وه ده‌گریه‌م چونکه جه‌رگیکی ناسکم هه‌یه و کاتێ که بیستم ئەم کچه ئەندام باریکه له‌گه‌ل تۆدا قسه ده‌کات و تۆ وه‌لامی ده‌ده‌پته‌وه گریانم هات.

من تووره بووم و شه‌قیکم لیدا و وتم: کاپتا ئایا تۆ هه‌ر چیه‌ک که له‌م هۆده‌یه‌دا وترا بیستت؟

کاپتا وتی: به‌ئێ، چونکه ئەگه‌ر من نه‌میستایه خه‌لکی تر ده‌بیست.

وتم: خه‌لکی تر چۆن گوێیان له قسه‌کانی ئیمه ده‌بوو؟

کاپتا وتی: ئەمشه‌و چهند که‌سی هاتنه ئیره که مینا بخه‌نه ژیر چاودیریه‌وه و جاسووسی بکه‌ن، چونکه مینا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناسراوه و هه‌موو ده‌زانن که ده‌چینه خانووی خواوه‌وه، ئیستا له ژیر چاودیریدایه تاکو هه‌ل نه‌ییت. منیش زانیم که ئەگه‌ر له پشت ده‌رگای ژووره‌که‌تدا دانه‌نیشم ئەوان لیره داده‌نیشن و گوێیان له‌و شتانه ده‌گرت که په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه نییه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ من لیره دانیشتم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی نه‌توانن گوێ له نه‌ینیه‌کانت بگرن و دوا‌ی دانیشتم لیره به‌بێ ئه‌وه‌ی نیازی گوێ گرتنم هه‌بیت گویم له گه‌توگۆکانتان بوو و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌کانتان مندالانه و راست بوو گریانم هات، چونکه وه‌ک پیم وتی جه‌رگی من ناسکه‌و زوو ده‌که‌ومه‌ گریان.

من چیترا له کاپتا تووره نه‌بووم و وتم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گویت لیبووه چیمان وتوو، برۆ و گۆزه‌یه‌ک بهینه.

کاپتا درپژه‌ی پیداو وتی: چ جۆره گۆزه‌یه‌کت ده‌وی؟ ئایا گه‌وره بیت یان

بچووک؟ ره‌نگدار بیت یان بێ ره‌نگ؟

وتم: تۆ خۆت ده‌زانی که هه‌موو گۆزه‌یه‌ک بۆ ئەم کاره ده‌ست ده‌دات، به مه‌رجێ زوو برۆی گۆزه‌یه‌ک بهینی ئەگه‌رنا ناچارم ده‌که‌ی به گۆچان بنتیرم.

کاپتا وتی: من ده‌متوانی کاتێ که گۆزه‌ت ویست یه‌کسه‌ر برۆیشتمایه و گۆزه‌یه‌کم بۆ بهینایتایه، به‌لام بۆ ئه‌وه قسه‌م کرد که تۆ ده‌رفه‌تی بێر کردنه‌وه‌ت هه‌بێ، چونکه گۆزه‌ی شکاندن له‌گه‌ل ژن، کارێکی گه‌رنه‌گه و ده‌بی بییری لێ بکه‌یته‌وه و دوا‌یی بریاری له‌سه‌ر به‌دی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێ داده‌گری که له‌گه‌ل ئەم ژنه‌دا گۆزه‌ی بشکینێ ده‌رۆم و گۆزه‌یه‌ک ده‌هینم چونکه ناتوانم فه‌رمانه‌کانت جێبه‌جێ نه‌که‌م.

دوا‌یی رویشت و گۆزه‌یه‌کی هینا که بۆنی ماسیی لێ ده‌هات و دیار بوو که ماسییان تێ کردبوو و له‌به‌رده‌م مندا دایناو من و مینا هه‌ریه‌که ده‌ستیکی گۆزه‌که‌مان گرت و به‌ر زمان کرده‌وه و دوا‌یی دامان به زه‌ویداو شکاندمان.

له‌دوا‌ی گۆزه‌ی شکاندنه‌که کاپتا له‌سه‌ر زه‌وی دانیشت و قاچی مینای خسته بان سه‌ری خۆی و وتی: له‌مه‌ودوا تۆ خانمی منی و وه‌ک گه‌وره‌که‌م ده‌توانی فه‌رمانم پێ بکه‌یت و له‌وانه‌یه له سینۆه‌ش زیاتر کارم پێ بکه‌ی، به‌لام هیوادارم له‌کاتی تووره بوونتدا ئاوی کولایم پیا نه‌که‌ی و پیلای بێ پاژنه له پێ بکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌ی تووره ده‌بی و ده‌یکیشی به‌سه‌رمدا سه‌رم نه‌شکی و نه‌ئاوسی. من له هه‌موو کاتیکدا هه‌ر وه‌کو وه‌فاداری سینۆه‌م، له‌گه‌ل تۆشدا به‌وه‌فا ده‌بم، چونکه نازانم له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ له‌ر و لاوازی بۆچی من خۆشم ده‌وییت و پیم سه‌یره چۆن گه‌وره‌که‌م تۆی هه‌لبژاردوو، چونکه ئەگه‌ر من له جیاتێ گه‌وره‌که‌م بوومایه، هه‌رگیز کچیکێ ئه‌وها له‌ر و لاوازم نه‌ده‌کرده هاوسه‌ری خۆم، به‌لام واهه‌ست ده‌که‌م که له دوا‌ی مندال بوون قه‌له‌و بیی و من به‌لینت ده‌ده‌م و وه‌کو چۆن له گه‌وره‌که‌م، که‌م ده‌دزم، دزیی زۆر له تۆش نه‌که‌م.

کاپتا کاتیک که قسه‌ی ده‌کرد وه‌ها تیکچوو بوو که که‌وته‌ گریان و مینا

ماوهیهک دهستی بهسهر و گهردنیدا هیتناو وتی: مهگری. منیش پیتم وت: کهرته گۆزه شکاوهکان کۆیکهروهوه و بیبهره دهرهوه.

ئهو شهوه من و مینا وهکو رابردوو لهتهنیشته یهکهوه راکشاین بهلام من نه مویست سوود له مافی هاوسه ریتییه کهم وهربرگرم و وهکو برابهک که دهچیته لای خوشکه کهی خوئی که لکی لی وهربرگرم چونکه دهمزانی که مینا له هاوده میتیی من خوشحال نابیت و من نه فرتم له و خوشحالییه یهک لایه نه یه بوو.

رۆژی دواي ئهوه مینا وهک رۆژی پیشوو له بهردهم گایهک سهمای کردو هیچ رووداویکی خراب رووی نه دا، بهلام کورپیکی گهنج کاتیک که خهریکی سهماکردن بوو، بازی دایه سهرگایهک که بچیته سهر پشتی و کهوته سهر زهوی و گایه که به شاخهکانی کوشتی.

ته ماشاچییه کان کاتیک که ئهم رووداوه یان بینی ههلسان و هاواربان کردو من بۆم دهرکهوت که له خوشیدا هاوار دهکن، نهک لهوهی پینان ناخۆش بیت.

دوايي گایه که یان لهو گهنجه دوورخستهوه و خه لکی دهره یان له لاشه کهی داو ژنه کان دهستیان به خوینی کوره که سوور دهرکردو گویم لی بوو که دهیانگوت ته ماشاکردنیکی خوش بوو و، پیاوه کان دهیانگوت ماوهیه کی زۆره وهک ئهمرۆ شتی دیده نیمان نه بینیبوو.

دوايي ژن و پیاوه کان به رهو مالهکانی خۆبان رۆیشتنهوه و ئهو شهوه چراکانی به ندهر و ناوشار له شهوهکانی تر زیاتر هه لکرا بوون، چونکه ژن و میتردهکان ئهو شهوه یان کرده جهژن و ئهم جوژه خوشگوزه رانییه له کریت باو بوو. ئهم راباردنه ته نیا به بۆنه ی گابازییه کهی ئهو رۆژه و مردنی یه کیتیک له گابازهکان نه بوو، به لکو له بهر ئهوهی ژن و پیاوهکان دهیانزانی که لهو شهوه دا کچیکی جوان دهچیته خانوه که وه شادیان ده کرد.

من به پیچه وانهی ئهو خه لکه لهو شهوه دا ته نیا بووم، چونکه دهمزانی که

مینا لهو شهوه دا به سواری گالیسکه یه کی زهره به ره و خانووی خوا دهروات و هاوړیکانی به سواری که ژاوه، یان به پی له دوايه وه به خوئی و پیکه نین دهرۆن.

من له بهر ئهوهی دهمزانی که ده بی له دواي میناوه برۆم، سهر له به یانی ئهو رۆژه که ژاوه یه کم بۆ ئهو مه بهسته به کرێ گرت و کاپتاش له بهر ئهوهی دلی به میناوه بوو، وتی له گه لتدا دیم و له ریگا له نیوان شار و ئهشکه وته که دا هه موو شادمان بوون، جگه له من، چونکه دهمزانی که له وانیه ئیتر مینا نه بینمه وه.

کاتیک له خانووی خوا نزیک بوینه وه هه موویان بیسنهنگ بوون و له رووناکیی مانگدا لهو شوینه وردبوومه وه که بزائم چۆنه. له خانووه که دا جگه له دهرگاکانی هیچی ترم نه بینی، دوو دهرگای هه وجۆش (مه فرهغ) ی گه وره و قورسی یهک له دواي یه کی لی بوو و بۆ ئهوهی ئهو دهرگایانه بکه نه وه مینایان برده ناو په رستگه یهک که له نزیک خانووی خوا یه که یان بوو و ئه وانهی لهوی بوون پینان وتم ئهو په رستگه یه شوینی نیشته جی بوونی پاسه وانهکانی خانهی خوایه.

کاتیک که مینا چوه ناو په رستگه وه کراسی له بهردا بوو و له دواي کاتر میتریک که لهو په رستگه یه دهرچوو بینیم کراسی له بهردا نییه و رووته، بهلام پرچی سهری به په رۆیه کی سپی وهک تۆر به ستبوو.

مینا له دووره وه سه یرتیکی کردم و بزه خه نه یه کی هاتی، بهلام ههستم کرد که بزهی سهر لیوی له ناچار بییه و بۆ دلدا نه وهی منه، ئه گه رنا مینا خوشحال نییه تا پیسکه نی. ههروه ها بینیم له دواي دهرچوونی مینا له په رستگه که کاهینه گه وره که ی که سهری گای به سهر خۆیدا کردبوو و دهم و چاوی نه ده بینرا، شمشیرتیکی به قه دیه وه کردبوو و له ته نیشته میناوه دهرۆیشت.

له نیوان بیسنهگیی خه لکی، کاهینه گه وره که و مینا گه یشتنه دهرگای خانووه که و پاسه وانهکانی په رستگه ئهو دهرگایه یان کرده وه که بۆ کردنه وه و

داخستنی هیزی بیست نه فیری دهویست. دواپی دهرگای دووه میان کردهوه و له ویدا یه کچی له پاسه وانه کان مه شخه لیکي هه لکرد و دایه دهست مینا و دواپی کاهینه گه وره که و مینا چوونه ناو دالانیکي گه وره وه، که وادیار بوو دوور و دریزه و پاسه وانه کان هه ردوو دهرگا که بیان داخست.

بینینی ئەو دیمه نه و له بهر چا و ون بوونی مینا له و جیگایه ئەوهنده خه م هینهر بوو که نه متوانی به پیتوه بوهستم و له سه ره ئەو گیایه ی له بهردهم خانوه که دا شین ببوو که و تمه سه ره ئەژنۆ و دهم و چاوم خسته سه ره گیایه کان و له گه ل ئەوه شدا که مینا به لینی پیدابووم که له و خانوو به گه ریته وه و له گه ل مندا بژیت، به لام ده مزانی که هه رگیز نابینمه وه.

تا ئەو کاته ی که مینام لیوه دیار بوو ئومیدم هه بوو که ببینمه وه، به لام له دوا ی ئەوه ی که بینیم دهرگا قورسه کانیا ن له دوا یه وه داخست، زانیم که نابجی به هیوا بام ئەو کچه ببینمه وه.

کاپتا له ته نیشته منه وه له سه ره گیایه که دانیشته و دهینالاند، چونکه ئەویش ههستی کردبوو که ئیتر مینا نابینیته وه، به لام هاو رپیکانی مینا که له گه لیدا هاتبوون و تا ئەو کاته بیدهنگ بوون، هه ره ئەوهنده دهرگای خانوه که داخرا، وهک ئەو که سانه ی که له ناکاودا تووشی شیتتی بن مه شخه له کانیا ن هه لکرد و سه ری گۆزه کانیا ن کرده وه و هه ندپکیان خوارده وه، هه ره ئەوهنده که میک له شه و تیپه ری، له بهر رووناکیی مانگ و رو شنایی مه شخه له کان که و تنه سه ماکردن و ئەو سه مایه ئەوهنده گه رم و سه رسور هینهر بوو که من تا ئەو شه وه هاوتای ئەوهم له هیچ ولاتیکدا نه ببینیبوو هه ره ئەوهنده سه ربان گه رم بوو ئیتر ژن و پیاوه کان خو یان رووت کرده وه و بی شه رمانه ئەو ئەندا مانه ی که ده بی دابپۆشری نیشانی ژن و پیاوه کانی تریان ده دا.

کاپتا کاتیک که بینیی هه موو خه ریکی سه ماکردن هه لسا و رویشته و دوا ی چه ند ساتی به گۆزه یه کی شه رابه وه گه رایه وه. من ده مزانی گۆزه که ی له ناو

که ژاوه که وه هینابوو، چونکه به ره له وه ی له شاره وه به ری بکه وین پیتیان و تبو وین که له مالی خوا و له په رستگه که هیچ خواردن و خواردنه وه به کی لی نبیه و ئیمه ده بی خواردن و خواردنه وه ی خو مان له شاره وه به یین و کاپتا چه ند گۆزه یه کی خواردنه وه و هه ندی نانی له شار کریبوو و له ناو که ژاوه که داینا بوو.

کاتیک که گۆزه که ی هینا وتی: سینۆه ئیستا منیش هینده ی تو خه مبارم، چونکه منیش وه کو تو هه ست ده که م که ئەو کچه نابینمه وه، به لام چونکه من و تو له م کاته دا بو بینینی ئەو هیچمان پی ناکریت با شتر وایه که بنۆشینه وه و خه م له ناو بیه یین.

به لام من نه متوانی بنۆشمه وه و وهک ئەو ژن و پیاوانه ی که شیتانه له و ناوه دا سه مایان ده کرد خو شحال بم. به لام ریگام له خواردنه وه ی کاپتا نه گرت، چونکه ده مزانی که میک خواردنه وه به سووده و توانا ده به خشیته ئەو پیره میرده.

مه شخه له کان هه لکرا بوون و مانگ ده دره وشایه وه و ژن و پیاوه کان به بی ئەوه ی بایه خ به وانی تر بدن، له مه شخه له کان دوور که و تنه وه که وه کو خوشک و برا (واته ژن و میرد) له گه ل یه کتریدا کو بینه وه و من بیرم ده کرده وه که ئیستا مینا له کو تیه و چی ده کات!

له ناکاودا کاپتا وتی: سینۆه... له بهر ئەوه ی من هیشته زۆرم نه نۆشیوه ته وه، چاوه کانم هه له ناکه ن که بلیم به هۆی سه ر خو شییه وه شتی لیل دیته بهر چاوم.

وتم: کاپتا چی ده لیتی؟

به نده که م وتی: ده مه ویت بلیم ئەو پیاوه ی شم شیریکي به پشته وه بوو و دوو شاخ له سه ری رووا بوو و له گه ل مینادا چو بووه ژووری، له وئی هاته ده ره وه، له کاتیکدا که دهرگای خانوه که نه کرا وه ته وه و ئەمه بابه تیکه شایانی بیر کردنه وه یه.

من سه یریکی ده ورو به رم کرد و کاهینی گه وره م بینیی و سه یرم کرد وه کو

خه لکی خه ریکی سه ماگردنه. له کاپتام پرسی: ئایا تو دلنیایت که نه و له ده رگای نه شکه و ته که وه نه هاته ده ری؟

کاپتا وتی: کاتیک که تو سهرت خستبووه سهر زوی و ناله نالت ده کردو ده گریای، من بهک چرکه ش چاوم له ده رگای خانووه که هه لنه گرت، چونکه چاوه روان بووم که مینا له وئی بیته ده ره وه، به للام له ناکاو بینیم شاخه زهرده رنگه کانی هم پیاوه له روشنایی مه شخه له کانداه ده ره و شایه وه و له بهر نه وهی ده رگای نه شکه و ته که نه کرابووه وه، به خومم وت دیاره خانووی خوا جگه له و ده رگا گه ورانهی که ئیمه ده بیینین ریگای تری هه یه که هم پیاوه له و یوه هاتوته ده ره وه.

من هه لسام و به ره و کاهینی گه وره رویشتم و ده ستیم گرت و وتم مینا له کوئییه؟

کاهینه که نه وهنده له قسه یه ی من تو وره بوو که به توندی سه ری گایه که ی له دم و چاوی کرده وه و وتی: نه گهر تو هاوولا تیه کی (کریت) بوو بیتایه و له م کاته ی که ئیمه خه ریکی سه ماگردنن هم پرسیاره ت بکر دایه و سه ما که مانت لی تیک بدایه، فه رمانم ده دا له بان تاشه به رده کانه وه فریت بدنه ناو ده می (نه ختویوت) له کانه وه، به للام له بهر نه وهی پیاویکی بیانیت و ری و ره سمی ئیره نازانی چاوپووشی له به سزا گه باندنت ده که م.

پیم وت: مینا له کوئییه؟ وه للامم بده وه، پیم بلتی بو کویت برد؟ کاهینه که وتی: من مینام برده ناو خانووی خوا وه و هم له تاریکیی نه شکه و ته که دا به جی هیشتم و گه رامه وه که له م سه مایه به شداریم. به للام تو هه قت به سه ر مینا وه چیبه و بوچی سو راغی ده پرسی؟ له کاتیکدا که من پاداشتی ماندوو بوونه که ی تو م داوه ته وه و دیاریم بو ناردوو بیته میوانخانه که، چونکه مینات بو گه راندبووینه وه.

وتم: نه ی کاهینی گه وره چونه که تو له خانووی خوا هاتوو بیته ده ره وه، به للام

(مینا) ت له گه لدا نییه؟ چونکه میناش ده ی توانی له و ریگایه ی که تو لئی هاتوو بیته ده ره وه به اتایه ته وه.

کاهینه که وتی: نه ی پیاوی میسری، تو زور قسه ده که ی وخوت له و کارانه ی که په یوه ندیی پیته وه نییه هه لده قورتینی و بو دوو این جار پیت ده لیم از له م لیکو لینه وانه به یینه، نه گه رنا ده ر خواردی نه ختوپوته کانت ده ده م.

من تو وره بووم و وتم: هم کاره په یوه ندیی به منه وه هه یه و من ده بی بزائم که مینا له کوئییه و چون تو لئی جیا بوو بیته وه و له کوئی به جیت هیشتم و گه رایته وه؟

به للام له م کاته دا کاپتا ده ستی گرم و له کاهینه که دووری خستمه وه و وتی: گه وره خه مباره که م مه گهر تو شیت بوو بیت که له گه ل هم پیاوه شاخداره دا له ناو هم هه موو ژن و پیاوه ده نگه ده نگ ده که ییت و سه رنجی هه موویان بو لای خوت راده کیشی؟

دوایی چرپاندی به گویمدا و وتی: تو ش وهک نه مان سه ما بکه و شادی ده رپره و بو نه وهی کاهینی گه وره فریو بده ی وهک هم خه لکه بچوره ناو قه ره بالغییه که وه و کاریک بکه که وا بزائن تو به راستی شادمانی.

وتم: من هم کاره ناکه م و به درو خوم خوشحال نیشان ناده م و حه ز ناکه م سه رنجی که س رابکیشم، به لکو نه گهر هم پیاوه پیم نه لی مینا له کوئییه و چون ده کری بگه مه لای نه و به م کیرده ناسنه ی له ولانی (هاتی) ده ستیم که و تو وه ده بکوژم و هم کیرده نه وهنده تیژه که کاتیک بچیته ناو له شی به کیکه وه تا ده سه که ی ده چیته خوار.

کاپتا وتی: وسکت به... وسکت به... وه ره پرۆین که می خوار دنه وه بنوشه، چونکه چاوه کانت به م شه وه وهک چاوی کونده به بوو له تاریکیدا بریقه ده داته وه و ده بی بنوشیته وه بو نه وهی تو وره بییه که ت هپور بکاته وه و نه گهر به قسه م بکه ی و که می بنوشینه وه پیت ده لیم که له چ ریگایه که وه ده توانی بگه یته مینا. چونکه

ریځگای هاتنه دهره وهی ئەم پیاوهم دۆزیووتهوه.

کاپتا منی له نیوان ئەو ژن و پیاوانه ی سه مایان ده کرد هینایه دهره وه له بان گیایه کان له سهر زهوی داینیشاندم و کهمی شه رابی دهرخوارد دام و من ههستم کرد که ناتوانم به خه بهر بمینمه وه و ده بی بنووم و له بهر ئەوهی ئەم خه وه نا ئاسایی بوو، بۆم دهرکهوت که کاپتا تریاکی خستبووه ناو شه رابه که وه و تو له ی روودا وه که ی بابلی لی کردبوومه وه. به لام ئەگه ره له وشه ودا کاپتا تریاکی تیکه لی شه رابه که نه کردایه وه دهرخواردمی نه دایه، من کاهینی گه وردهم ده کوشت و دانیشتوانی کریتیش میان دهرخواردی ئەختوپوته کان ددها، یان به شیوه یه کی تر ده یانکوشتم و کاپتا له وشه ودا گیانی منی رزگار کرد.

کاتیک که له خه وه له سام، روانیم رۆژه و خۆر هه له توه و من له سهر گیایه کان راکشاوم. سهرم به رز کرده وه و سه پیریکی ده ور به رم کرد و بینیم ژن و پیاوه کان به رووتی له سهر گیایه که که وتبوون. چونکه دوینن شه و تا به یانی خه ریکی نۆشین و سه ما کردن ببوون و ماندویتی له پیتی خستبوون.

دوای ئەوهی خۆر به رز بووه وه و گه رمای خۆر ژن و پیاوه کانی له خه وه هه له ساند، ژنه کان پرچی خۆیان رازانده وه و به ره و دهریا رۆیشتن که خۆیان بشۆن، به لام له بهر ئەوهی راهاتبوون که له گه رماوه کانی ماله وه دا خۆیان بشۆرن، هه ره که هه نگاویان ده خسته ناو دهریا وه، ده گه رانه دوا وه نه یانده توانی له ناو ئەو ئاوه سارده دا خۆیان راگرن.

دوای ئەوهی ژنه کان به هاوکاری یه کتری خۆیان رازانده وه و ژا کاو ییه که بیان نه هیشته، پرسییان: ئیستا کی له چاوه پروانی مینادا ده میتیتته وه و کی ده گه ریتته وه بۆ شار؟

هه ندی له ژنه کان وتیان ده گه ریتته وه بۆ شار و به ریکه وتن و گه رانه وه، به لام ده سته یه که له ژنه کان که گه نجتتر و هاوته منی مینا بوون، وتیان ئیمه چاوه پروان ده بین تا ئەو بگه ریتته وه. هه ندی له ژنه گه نجه کان که به ته مای مانه وه بوون له وی

مانه وه هه ره یه که بیان ده یوت کام پیاو ئاماده یه میتیتته وه یه کیک له پیاوه کان ئاماده یی خۆی دهریری که میتیتته وه و ئەو ژنه به ته نها نه میتیتته وه. من له سهر تادا تینه گه یشتم که ئەمانه بۆچی له وی کۆبوونه ته وه و دوایی بۆم دهرکهوت که بۆچی هه ره ژنیک له نیوان پیاوه کاندا یه کیکیان بانگه یشت ده کات و زانیم که ئەگه ره ژنه کان هه ندیکیان ده عهت نه کهن، هه موو پیاوه کان ده گه ریتته وه به ره و شارو ئەوان (ژنه کان) به ته نیا ده مانه وه.

له نیوان ئەو ولاتانه ی که من تا ئەو کاته بینیبووم کریت تاکه ولاتیک بوو که ژنه کان بۆ ئەوهی سه رنجی پیاوه کان بۆ لای خۆیان رابکیشن ده بوایه ئەم ریکه یه یان به کار به ینا یه. له مه یدانی گابازی به که ش سه رنجم دابوو که ژن و پیاوه کان کاتیک که به رووتی له به ردهم گایه کاندا سه ما ده کهن، خه لکی زیاتر بۆ هونه ری گابازی به که یان خۆشی دهرده برن و له گه ل ئەوه شدا که کورپیک یان کچیک یی جوان سه رنجی خه لکی راده کیشا، به لام وه ک ولاتانی تر نه بوو و هۆیه که شی ئەوه بوو که له کریت ژن و پیاوه کان له راباردن له گه ل یه کتری دا ئازاد بوون.

کاهینی گه وره له و پیاوانه بوو که ده یویست بگه ریتته وه بۆ شار و من لیم پرسی: ئایا ده توانم لیره بمینمه وه تا ئەو کاته ی مینا له خانووی خوا دیتته دهره وه؟

کاهینی گه وره وتی: هیچ کهس ریکه له مانه وهت ناگریت، به لام مانه وهی تو لیره دا بچ سووده، چونکه تا ئیستا رووی نه داوه که که سی بچیتته مالی خوا و دوایی بگه ریتته وه.

من خۆم له گیلی داو وتم: ئەی کاهینی گه وره، من چه زم به گه رانه وهی مینا نییه و نامه ویت بیینم، به لکو ئەم بابه ته به هانه یه که بۆ ئەوهی لیره بمینمه وه و به راباردن له گه ل ئەم ژنه جوانانه، خۆم سه رگه رم بکه م. چونکه ته نیا زهوی و ئاسمانی (کریت) ه که بوونه وه ری ئەوها له ش ساغ و جوان ده میتیتته کایه وه.

ههروهه ئه گهر شهوی رابردوو قسهی توندم بهرامبهرت کرد، داوای لیبووردن دهکهم، چونکه شهوی رابردوو مهست بووم و نه مده زانی چی ده لیم و چی ده کم و له گه ل کیدا گفتوگو ده کم. به لام ئیستا، که هاتومه ته وه هوش ده زانم که رهفتاری دوینتی شهوی من زور ناپه سهند بووه.

ئه م قسانه کاری له کاهینی گه وره کردو دهستی به سه رمدا هینا و بزه یه کی هاتی و وتی: زور باشه له بهر ئه وهی چهز ده که ی له گه ل ژنه کاندای رابویری، لیره به و من ریگا له مانه وهت ناگرم، به لام وریابه ژنه کانی ئیمه سکیان له تو پرنه بی چونکه له به و ئه وهی تو بیانیت باش نییه ژنه کانی ئیمه له تو دوو گیان بن و لیره ئه وهنده چاوه پروان به ههتا مینا ده گه ریتته وه.

وتم: ئه ی کاهینی گه وره من له باره ی ژنه کانه وه پیاویکی که م ئه زمون نیم، چونکه له سوورباو بابل بینیم که چون کچه گه نجه کان ده چونه په رستگه بوئه وهی جه هازی بوو کیتی خویان کو بکه نه وه...

من به شیوه یه ک به سادیهی ده دوام، که کاهینه که و بزانیته من پیاویکی ده به نگم و منیش خوم مه به ستم ئه وه بوو و ده مویست که ئه وه به پیاویکی نه فامم بزانیته بو ئه وهی بریار نه دات له وئ دوورم بخره نه وه.

له گه ل ئه وه شدا کاتی که کاهینی گه وره به ره و شار گه رایه وه، هه ستم کرد که پاسه وانه کانی په رستگه ی راسپارد که ئاگاداری من بن.

ههروهه دیاربوو به ژنه کانی و تبوو گالتته و گه م له گه لدا بکه ن، چونکه کاتی که رویشته کو مه لتی له و ژنانه له ده ورم کو بوونه وه و داوایان لتی کردم له وئ دوورکه وینه وه له گه لیاندا بم و به یه که وه بخوین و بخوینه وه. من به ده م بانگه یی شته که یانه وه چووم و به یه که وه چوینه ناو بی شه یه که وه ئه و کاته بو م ده رکه وت که ژنه کانی کریت چه ند سووکن، چونکه هیچ شه رمیان له من نه ده کرد و گالتته و گه فی ناشیرینیان ده کرد که له شاری (ته به س) یش که گه وره ترین شاری دنیا به له ناو مه یخانه کانی دا ئه و کردارانه نه ده کرا، له کاتی که دا که من

دلنیا بووم ئه و ژنانه ی که منیان بو ناو بی شه که برد، هه موویان له بنه ماله ناو داره کانی کریت بوون و کاتی که بینیم ژنه کان زور نازارم ده ده ن و چه زیشم به هاو ده میتی رابواردن له گه ل هیچیان نه بوو، خوم وای نیشاندا که سه رخوشم و خه وم لتی که و تووه و ئه وان به رقه وه لیم دوورکه و تنه وه و وتیان: ئه م بیانییه پیاویکی کیتی به، ئه گه ر نا ئه وه نده به بی بایه خی رهفتاری له گه ل نه ده کردین.

کاپتاش هات که من له وئ دهریکات و پی و تم: تو که ناتوانی خوت بو سه رخوشی بگری بوچی ئه وه نده زورت خوار دۆ ته وه که له پی بکه وی؟

ژنه کان که به نده که ی منیان بینی و روانیانه سکه زله که ی، ده ستیان به گالتته و گه ف و پیکه نین کرد و لپی نزیک بوونه وه ئه گه رچی به نده که ی من ناشیرین بوو و یه ک چاوی هه بوو، به لام له بهر ئه وهی به بیانی له قه لئه م ددرا ههستی ژنه کانی ده بزواند که بیدوین و شتی لتی پرسن. چونکه ژنه کان له هه موو ولاتی، کاتی که بیانییه ک ده بینن له بهر فزولی هه ول ده دن لیتی بکو لئه وه. ژنه کان کاپتایان له گه ل خو باندا بو ناو بی شه که برد.

من له بهر ئه وهی ده مزانی که له وانیه مانه وه م درپژه بکیتی هه لگره کانی که ژاوه که م ناردن بو شار که نازووقه و خوار دنه وه بکرن و له گه ل خو باندا بی هیتن و به تاییه تی زیاتر خوار دنه وه بکرن، که هه م خو بان بینۆ شنه وه و هه م ئیمه ش سوودی لتی وه ریگرین.

ئه و روژه ئه وانیه له وئ بوون، کاته کانیان به خواردن و نو شینه وه و رابواردن برده سه ر و من تیگه ی شتم که ئه وان زور زوو له م کاره ماندوو بوونه، چونکه رابواردنیک که ملکه چی یاسایه ک و سنووریک نه بیت، زووتر له کار و ژنیانی ریک و پیک مرو ف ماندوو ده کات.

شه وی دوایی تا به یانی ژن و پیاوه کان خه ریکی سه ما و گو رانی وتن بوون و تا به یانی گویم له هاوار و پیکه نیان بوو و کاتی که خو ره له هات هه موویان له تاو ماندویتی نووستن و له دوای ئه وهی که هه لسان هه ندیکیان گه رانه وه

شارو تهنیا ئەو کەسانە مانەوێه کە لەبەر تەمەلێی رابواردن تیرنەبوون. بەلام ئەم کۆمەڵەش رۆژی سێیەم گەرانهوێه شار و هەندێکیان لەتاو خۆشگوزەرانی و رابواردن و خواردنەوێه و نەنووستیان، نەیاندهتوانی بەریتدا برۆن و من کەژاوێه کە ی خۆم داپێیان کە ئەوان بیاتەوێه بو شار و هەلگرهکانی کەژاوێه کە شەم روخسەت دا و پێیانم وت هیچکە پێویستیم بە کەژاوێه نییە.

لە رۆژی دووهمەوێه کە بەندهکانی کەژاوێه کە خواردنەوێه کە ی زۆریان بو هینابووم، هەموو شەو و رۆژی دووجار بەشەو و رۆژ شەراپم دەدایە پاسەوانەکانی پەرستگە، بو ئەوێه بیانکەمە هاوێه و دۆستایەتیان بو لای خۆم رابکێشتم. لە رۆژی سێیەمدا کە کەس لەوێ نەما، پاسەوانەکان مانەوێه منیان پێ سەیر بوو و هۆی سەر سوپمانە کەشیان ئەو بوو کە دەیانزانی ئەو کچە ی چووێه تە خانووی خواوێه هەرگیز لەوێ نەگەرێه تەوێه.

ئەوان دەیانزانی کە هەموو دانیشتووانی دورگە ی (کریت) ئەم بابەتە دەزانن و خۆیان بەگەرانهوێه ئەو کچەوێه مەحتەل ناکەن کە چووێه تە مائی خوا، بەلام من لەبەر ئەوێه بیانییە ک بووم، ئەوان وایان دەزانی کە لە داب و نەریت و بارودۆخی ئەوێه بێ ئاگام و لەبەر ئەوێه لە دوا ی رۆیشتنی ئەو خەلکە من هەر لەوێ ماومە تەوێه.

چوونه ژوورهوهی

من و بهندهکه م بۆ خانهی خوا

کاتییک که شهو داهات دوو گۆزهی گهورهی شهرابم بۆ په‌رستگه‌که برد، که تریاکم کردبووه ناوی. پاسه‌وانه‌کان کاتییک که گۆزه‌کانیان بینی، به‌خۆش‌حالییه‌وه له‌دهوری کۆبوونه‌وه و دهستیان به‌خواردنه‌وهی شهرابه‌که کرد و من له‌په‌رستگه‌که دوور که‌وتمه‌وه کاپتام برده‌که ناریتییک و وتم: خواجه‌کان ویستووینه‌که من و تۆ له‌یه‌کتر جیابینه‌وه له‌بهر ئه‌وهی مینا له‌خانهی خوا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، من ده‌بۆ پرۆم و بیدۆزمه‌وه و له‌وئ بیهیتنه‌ده‌ره‌وه، له‌بهر ئه‌وهی ئه‌و که‌سانه‌ی که چوونه‌ته‌ ژووره‌وه نه‌گه‌راونه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه‌ منیش که بۆ هینانه‌وهی مینا بۆ ئه‌م خانه‌یه‌ ده‌رۆم نه‌گه‌ریمه‌وه و ئه‌گه‌ر تا سبه‌ینیی به‌یانی نه‌گه‌رامه‌وه، تۆ بگه‌ریتوه‌ شار و بۆ دیار نه‌مانی من هه‌ر به‌هانه‌یه‌که ده‌دۆزیته‌وه بیدۆزه‌وه، چونکه ده‌زانم تۆ له‌درۆ کردن و به‌هانه‌ دۆزینه‌وه کارامه‌ی و ده‌توانی قه‌ناعه‌ت به‌خه‌لک بکه‌ی. بۆ نمونه‌ بلتی له‌شاخه‌وه به‌ریته‌وه و بووه به‌خۆراکی ئه‌ختوپوته‌کان یان بلتی له‌ده‌ریادا خنکا و ئاو لاشه‌که‌ی برده‌ ژیر ده‌ریاوه، یان شتیکی تر.

من له‌وحه‌یه‌کی خاکی رۆسم بۆ نووسیوی و مۆری خۆم لێ داوه و له‌دوای ئه‌وه‌ی گه‌راپه‌ته‌وه ئه‌زمیر ده‌توانی زێر و پاره‌که‌ی من له‌خانه‌بازرگانییه‌کان وه‌رپه‌گه‌ریته‌وه یان به‌ناوی خۆته‌وه بیخه‌یته‌کار و ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی خانووه‌که‌م له‌ئه‌زمیر بفرۆشه و به‌و زێر و پاره‌یه‌ی که ده‌ستت ده‌که‌وئ بگه‌ریتوه بۆ میسر و ئه‌گه‌ریش له‌وه‌ده‌ترسی که له‌میسر به‌تۆمه‌تی به‌نده‌یه‌کی هه‌له‌هاتوو ده‌ستگیرت بکه‌ن، ئه‌وه له‌ئه‌زمیر مینه‌وه و به‌قازانجی زێر و پاره‌که‌ی من، که به‌تۆ ده‌گات

به‌ئاسووده‌یی ژبان به‌ره‌سه‌ر و خه‌می مۆمیایی کردنی لاشه‌ی منت نه‌بێ، چونکه ئه‌گه‌ر من نه‌توانم مینا بیدۆزمه‌وه له‌لام گرنگ نییه‌ له‌جیهانی روژئاوادا چون بژیم و لاشه‌که‌م مۆمیایی بکری یان نا.

کاپتا تۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌نده‌یه‌کی زۆر بلتی بوویت و هه‌ندی جار گرفتت بۆ دروست ده‌کردم، به‌لام من هه‌میشه‌ تۆم خۆش ده‌ویست و ئه‌گه‌ر هه‌ندی جار به‌گۆچان دارکاریم ده‌کردی له‌بهر مه‌سه‌له‌حه‌ت و قازانجی خۆت بووه و ده‌مه‌ویست به‌باشی په‌روه‌رده‌ بکری و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بۆ ئه‌و گۆچانانه‌ی کیشاومه‌ به‌شان و پشتتدا، داوی لێ بووردنت لێ ده‌که‌م.

کاپتا که‌می بیده‌نگ بوو و دوایی وتی: گه‌وره‌ ئازیزه‌که‌م ئه‌گه‌ر چی لیدانی گۆچانه‌که‌ت هه‌ندی کات به‌هتیز بوو، به‌لام من رق و کینه‌م له‌ دلدا نییه‌، چونکه وه‌کو خۆت ده‌لێی له‌بهر چاکه‌ له‌منت داوه‌و من ده‌مبینی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ لیت ده‌دام، به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کان وه‌ک هاو‌رپییه‌ک ره‌فتارت له‌گه‌لدا ده‌کردم و له‌کاره‌کانتدا سوودت له‌بیرۆکه‌کانی من وه‌رده‌گرت. به‌شیه‌یه‌که‌ که هه‌ندی جار هه‌ستم نه‌ده‌کرد که من به‌نده‌ی تۆم، به‌لکو تۆم به‌دۆستی خۆم ده‌زانی، تا ئه‌و کاته‌ی لیدانی گۆچانه‌که‌ت به‌رشانم ده‌که‌وت و ئه‌و کاته‌ تیده‌گه‌یشتم که خواجه‌کان جی‌اوازییان دروست کردووه له‌نیوان به‌نده‌ و گه‌وره‌که‌ی و ئیستا ده‌بینم که تۆ ده‌ته‌وئ بۆ هینانه‌وه‌ی مینا که چووه‌ته‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌وه بچیته‌ خانه‌ی خواوه، به‌لام ئه‌م مینایه‌ی تۆ ده‌ته‌وئ بچی بیدۆزیته‌وه خانمی منیشه و قاچی خۆی خستۆته‌ بان سه‌رم و منیش ده‌بۆ بۆ دیننه‌وه‌ی کارتییک بکه‌م و ئه‌گه‌ر مینا خانمی من نه‌بوایه ئه‌رکی من نه‌بوو که به‌شوینیدا بگه‌ریم. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وهاش نه‌بوایه، هه‌ر نه‌مه‌ده‌هیشت تۆ به‌ته‌نهایی بچیته‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه، چونکه خانه‌ی خوا جیه‌یه‌کی تاریکه‌و له‌و تاریکه‌خانه‌یه‌دا تۆ پیتوبستیت به‌هاو‌رپی یان به‌نده‌یه‌کی دل‌سۆز هه‌یه.

وتم: کاپتا ئه‌مه‌یه‌که‌مین جاره‌ که ده‌بیستم به‌بێ گریان و شیوه‌ن گفتوگو

دهكهی و بهرای من قسه كهت ژیرانه یه . له بهر ئه وهی نابیت من به تنهایی بو
ئه و خانه یه برۆم چونكه له وهیه له و تاریكستانه ریگام لی بزر بیت، به لام
له بهر ئه وهی دلنیانیم كه له و خانوو به زیندوو یه تی بگه ریتمه وه، و اباشتره كه
یهك كهس بكوژیت نهك دووان.

كاپتا وتی: سینۆهه ئه گهریش نه هیتلی له گه لتدا بیتم، من ههر ناهیتلم به
تهنیا برۆی و ههر چۆنیک بیت له بهر ئه وهی له تو به سالاجووترم و زیاتر له تو
ئه زموونم بینیه، له هندی شت تیده گم كه تو له گه له ئه وشدا كه له خانهی
ژیان خویندووته توانای لیتیکه یشتنیت نییه . به لام ئه وه بزانه كه من له تاریکی
ده ترسیم و جگه له مه شخه له ده بی بهیتلی گۆزه یهك شه رابیش له گه له خویدا بو
ئه وی بهیتیم بو ئه وهی ههر كاتی ترس دایگرتم هندیکی لی بخۆمه وه.

وتم: زۆر باشه . . كاپتا ههرچییه كت ده وی بیكه و له بهر ئه وهی ئه و ترپاكه ی
كه تیکه لی شه رابی پاسه وانه كامان کردوو ه کاری خو ی کردوو و خه ویان لی
كه و تووه، و اباشتره هیچكه خو مان دوا نه خه ین و بچینه ناو خانه كه وه.

كاتیک كه چوینه ناو په رستگه كه وه سه یرمان کرد پاسه وانه كان ه موویان
نووستوونه و خه لووزیکی به ناگر و چند مه شخه لیکمان ه لگرت و کلیلی ده رگا
بچووه كه ی ئه و خانوو شه مان ده ست كه وت كه كاپتا ده زانی له كو توه یه، چونكه
بینبووی كه له شه وی چوونه ژوو ره وهی مینا، كاهینی گه وره له ده رگا
بچووه كه وه هاتبووه ده ری. به ری كه وتین و كه گه یشتین، ده رگا بچووه كه مان
کرده وه و چوینه ژوو ره وه و من ده رگا كه داخست، به لام کلیله كه م هیشه وه.

كاتیک كه ده رگا داخرا كاپتا له ترسا كه وته له رزین و وتی: گه وره م خیرا
مه شخه لی هه لكه، چونكه ئیره ئه وه نده تاریكه كه پیاو له ترسا ده له رزیت. من
فووم له خه لووزه كه کردو مه شخه لیکم پی هه لکرد و بینیم كه ئیمه له هه شت
سووچیکه گه وره داین كه (۱۰) دالانی له چند لایه كه وه لی ده بووه وه ههر
كامیکیان به لایه كدا ده ریوی.

من به بینینی ئه و دالانانه سه رم سوورما، چونكه بیستبووم كه خوی
دوو رگه ی کریت له خانه یه كدا ده ژیت كه وهك (لابیرنیت) ریگای زۆری هه به (۱).

به كاپتام وت: نابیت لی ره بوه ستین و ده بی به ری بکه وین و من له و باوه ره دام
كه له م ریگایه وه برۆین. كاپتا سه یریکی دالانه كه ی کرد و وتی: سینۆهه رویشتن
له م دالانه گرفتی تیانییه، به لام ده بی کاریك بکه ین كه دوا بی بتوانین
بگه ریینه وه.

دوا بی بینیم له و کیسه یه ی كه به كو لیه وه بو و گۆزه خوارنده وه كه ی له ناو
دانابوو، گلو له یهك به نی قایی ده رهینا كه له تالی گیا بو و سه یریکی به نه كه ی
به و داره وه گریدا كه به دیواره كه وه بوو.

وتم: كاپتا ئه ته وی چی له م په ته بکه ی؟

كاپتا وتی: ئه م به نه بو گه رانه وه مان به كه لكه، چونكه ده توانین به و به نه
بگه ریینه وه.

ئه گه رچی كه ره سه ته ی كاپتا بو گه رانه وه شتیکی ساده بوو، به لام من به
ته نیایی نه مده توانی ئه و شته بدۆزمه وه و وتم: كاپتا بیرو كه یه كي باشت به كار
هینا. پاشان به ری كه وتین و ههر چه نده به ره و پیشتر ده چوین كاپتا گلو له
به نه كه ی زیاتر ده کرده وه. له دوا ی ههر راره ویك، ده گه یشتینه دالانیکی نو ی و
كه ئه ویشمان تیده په راند دیسانه وه دالانیکی ترمان ده هاته وه پیش.

له و كاته دا كاپتا سه ری به رز کرده وه بو ی هه وای کرد و وتی: سینۆهه . . ئایا
هیچ بو نیک ناكه ی؟

منیش بو نیکه هه وام کرد و بو نیکه وهك خانه ی مردوو ه كانی ته به سم
هه لمژی، كه مردوو ه كانیان تیدا مو میایی ده کرد و كاپتا كه رهنگ به دم و
چاویه وه نه ما بوو قومیک شه رابی خوارده وه به ئیشاره تی من كه وتینه وه ری.

له ناكاودا قاچم له شتی كه وت و داچه میمه وه له رووناکیی مه شخه له كه
بینیم كه ئه وهی له وی كه وتوو سه ری ژنیكه، به لام سه ره كه به هوی تیپه ریوونی

کات بۆگەن ببوو و لە تیک چووندا بوو، کاتیک کاپتا ئەو کەلە سەرە ی بینی کەوتە گریان، چونکە من و ئەو تێگە یشتین کە میناش گرفتاری وەزعی ئەو ژنە بوو و کوشتوو یانە، یان ئیمە ناتوانین بە زیندوو یه تی ببینینە وە.

من لە گەڵ ئەو هەشدا کە ئومیدیکم نە ما بوو کە مینا بە زیندوو یه تی بدۆزینە وە، بە کاپتام وت: درێژە بە رینگاکە مان دە دەین و ئەو وەک پێشوو گۆلۆ کە ی دە کردو وە و بەرە و پێش دە چووین. سەیرم کرد کاپتا وەستا و بە چاویکی تۆقا وە وە سەیری زهویی دە کرد. منیش سەیری زهویم کرد و بینیم ریخیکی مانگا لە سەر زهوی کەوتوو، بەلام ئەو هەندە گەورە بوو کە مرۆف لیبی دە ترسا.

وتم: کاپتا ئایا دە بینی ئەم ریخە چەند گەورە یه و، ئایا دە کری بۆ لیبی گایه کی ئەو ها هه یه ؟

کاپتا وتی: نا گەورەم گای وە ها نییە، چونکە ئە گەر گایه کی لیبی بوو یه کە بیتوو انیایه ئەم ریخە بکات، نە ی دە توانی بەم راپه وانه دا پروات.

وتم: ئە ی بە راپی تۆ ئە مە پاشما وە ی چ گیانە وەر یه کە ؟

کاپتا وتی: من لە و بره وایه دام کە هی عەزایه کی گەورە بیت، چونکە جگە لە مارە گەورە کان هیچ گیانە وەر یه کی تر ناتوانیت پاشما وە ی وە ها گەورە بکات.

لە دوا ی ئەم قەسە یه کاپتا قوم یه کی گەورە ی خوارد و وتی: پە نا بە خوا یه کان، نازانم کۆتایی ئەم کارە چی دە بیت. بەلام من پێشبینیم دە کرد کە کۆتایی کارە کە چی دە بیت، چونکە ئە گەر عەزایه کی گەورە بە و رینگایانە دا ها توجۆ بکات، بۆ گومان مینا نە ما وە و ئەو کچە جوانە بوو هە تە خۆراکی مارە کە.

کاتیک کە من بینیم کاهینی گەورە کچە گەنجە کە (مینا) ی برده ناو خانووی خوای (کریت) وە لە گەڵ ئەو هەشدا کە دە مزانی هە موو مانگێ یه کینک دە بە نە ئەو خانو وە وە، بەلام وام بێر دە کردو وە کە مە بە سستی کاهینی گەورە یان کە سیک ی تر، کە لە و خانو وە دا نیشته جیبیە ئەو یه کە لە گەڵ ئەو کچانە دا رابو یی و دوا یی لە ناویان ببات. بەلام دوو بە لگە ی بەرچا و هە بوو کە نە ی دە هیشت ئەم بێر کردنە وە یه

بە سەلمینم. یه کیکیان ئەو هە بوو کە تە نیا کچە کان یان نە دە برده ئەو خانو وە و، هە ندی کات کورە گەنجە کان یشیان دە برده ئەو ی و ئە گەر خوای کریت مە بە سستی رابواردن بوو یه بانگه یشتی کورە کانی نە دە کرد.

دوو هە میان ئەو هە بوو کە لە دورگە ی کریت پە یو هە ندیبیە کانی ژن و پیا و ئەو هە ندە نازاد بوو کە کاهینی گەورە یان خوای کریت، بۆ ها و دە میتی لە گەڵ کچە کاندای پێویستی یان بە وە نە بوو کە بیان بە نە خانوویه کی تاریکە وە و دوا یی بیان کۆژن. بۆ یه تێگە یشتیم کە بردنی مینا بۆ خانووی خوا هۆ یه کی تری جگە لە عە شق هه یه و کاهینی گەورە نە ی دە ویست لە رووی جنسی یه وە سوود لە ئە وان وەر یگرت.

هە رچە ندە کە لە راپه وە کە دا بەرە و پێشتر دە چووین بۆ نە کە توند تر دە بوو، تا وای لیبهات توانای خۆ گرتن مان نە ما و وەک ئەو هە بوو کە سە دان لاشە ی مرۆف و نازە ل لە و ی بۆ گەن بوو ی و ئەو بۆ نە بۆ گە نە ی دروست کرد ی. ئیمە رینگامان بری، تا ئەو کاتە ی کە ئەو دالانە ی ئیمە بە رووناک ی مە شخە ل کە پیا ی دا دە رۆ یشتین، رووناک بوو وە و بینیم کە لە دە رە وە رووناک یه ک دیتە ناو ئە شکە و تە کە وە و هە رچە ندە بەرە و پێشتر دە چووین راپه وە کە روونکاتر دە بوو وە، تا ئەو ی گە یشتینە دە رە وە ی راپه وە کە و چاومان بە دە ریا ی سە وز کە وت و دە نگی بە کە نارە کە وتنی شە پۆ ل کانی دە ریا کە و تە بەر گوتیمان و روانیم لە سەر ئا وە کە ریزیک کون دە ی یه ک لە دوا ی یه ک بەرزی بۆ وە.

ئینجا تێگە یشتین کە ئەو کون دانە بریتی بوو لە بە شە کانی سەر وە ی لە شی عەزایه کی گەورە کە هە لئا و سا بوو و لاشە کە ی بۆ گەن ببوو و سەری کە و تپوو ژیر ئا وە کە وە نە دە ببینرا. ئینجا من و کاپتا بۆ مان دە رکە وت ئەو پرۆ پا گە ندانە ی لە بارە ی مردنی خوای کریت دە گو ترا راست بوو و ئەو مارە گەورە یه کە ما وە یه ک بە سەر مردنیدا تپه ریبوو (ئە گەر نا ئەو هە ندە بۆ گەن نە دە بوو)، هە مان خوای کریت بوو کە لە دیدی خە لکی شار دبو و یانە وە و هە موو مانگێ کچ یه کی گەنج، یان کور یه کی لاویان، کە هیشتا چیت یی لە ژیان وەر نە گرتبوو دە خستە ناو ئەو راپه وە

تاریکانه وه بو ئه وهی ئه و گیانه وه ره بیکاته خۆراکی خۆی و مانگانه مرۆقتیک بو خۆراکی ئه و ماره بهس بو.

له و تاریکاییه دا، له ناکاو ماره که قه پالئی به کچ و کوره گه نجه کان دا ده کردو به ره له وهی بزانه چیمان به سه ره هاتوه ده چونه ناو سکی ماره که وه و له به ره ئه وهش که له وشکانیدا گیانه وه ریکی وه ها گه و ره ناژیت، به لگه نه ویست بو که ئه م عه زیا تر سناکه له ده ریادا ژباوه و به هۆی ئاوه که وه یان هه ره هۆیه کی تر، هاتوه ته که ناری دورگه ی کریت و پرو پوچ په رسته کانی کریت به گومانی ئه وهی که خوی ده ریایه، رینگای گه رانه وهی ئه و گیانه وه ره یان گرتبو بو ئه وهی هه میشه له کریتدا بمیتیت. ئینجا بو هاتوچۆ کردنی ماره که ئه و دالانه پیچاو پیچانه یان دروست کردبو و هه موو مانگی کور یان کچیک کی گه نجیان پیشکه شی ده کرد بو ئه وهی له برسا نه مریت یان بیر له ده ربازیون نه کاته وه. به للام له دوا ی ئه وهی ماره که مرد ناچار بوون وای نیشان بدن که زیندووه و وه ک جارن هه موو مانگی کچیک یان کوریکیان ده کرده ناو دالانه کانه وه و پاشان له به ره ئه وهی ماره گه و ره که مردبو و له وئ نه بوو که قووتیان بدات، ده بی تیبگه یین که چیمان له مینا کردووه و له دوا ی هاتنه ژووره وهی بو کوتیان بردووه.

من که له نائومییدی دۆزینه وهی مینا خۆم پی رانه ده گیرا، به رده وام بانگم ده کرد و ده نگم له دالانه کانی ئه وئ بلاو ده بووه وه و ده نگی ده دایه وه، تا کاتیک که کاپتا به په نجه زه وییه که ی نیشانم داو وتی: سه یرکه ..

له سه ره زه وی تنۆکی خوینی لی بوو و له که ناری ده ری کۆتایی پی ده هات. کاپتا وتی: گه و ره م به م شیوه یه ی که ده بیینی ئه م تنۆکه خویانه تا ئاوه که ده روات و وا چاکه به دوا ی ئه م خوینه دا پرۆین.

کاتیک که گه یشتینه که ناری ده ری لاشه ی مینام بینی که له بنی ئاوه که که وتبوو و له به ره زولال بوونی ئاوه که لاشه که ی به جوانی دیاریوو و هه ندی قرژالکی ده ریایی ده و ره یان لپی دابوو و خه ربکی خواردنی گوشتی له شی بوون.

من هاوارم کردو که و تمه سه ره ئه ژنۆ و ئه گه ر کاپتا له وئ نه بوایه منیش خۆم ده گه یانده مینا. به للام کاپتا که ده بیینی رۆژه له لاتووه و له وانه یه پاسه وانه کان که به هۆی ده رخواوردانی تریاکه که نوستبوون، هه لبستن، به هۆی ئه و به نه ی له زه وی رای خستبوو منی له خانه ی خوی کریت هیئایه ده ره وه و کاتیک که هاتینه ده ره وه و به ره و په رسته گه که رۆیشتین، سه یرمان کرد هیشتا پاسه وانه کانی په رسته گه هه ره نوستوونه.

کاپتا به بی ئه وهی له نزیک خانه ی خوا رابوه ستیت و پشوو بدات منی گه رانده وه بو شار. له و کاته دا ئاگام له خۆم نه مابوو و له رینگا وه ک ئه وانه ی که سه رخۆشن به ریتدا ده رۆیشتیم و کاپتا به خه لکی ده گوت هۆی سه رخۆشییه که ی ئه وه یه که له چاوه روانیی مینادا زۆری خواردۆته وه و زیاتر له خه لکی تر له به رده م خانووی خوا ماوه ته وه و هه موو که سی ئه م بیانوه ی ده سه لماند، چونکه ده یانزانی که من بیانیم و نازانم که هیچ که سی له مالی خوا نایه ته وه ده ره وه.

له دوا ی گه رانه وه مان بو میوانخانه که، له تاو تووره یی و نائومییدی خواردنه وه یه کی زۆرم خوارده وه و، پاشان نووستم، به للام کاتیک که له خه و هه لسام هه ستم ده کرد رق و کینه ی کاهینی گه و ره م له دلدا نه مابوو که مینای برده بووه ناو خانه ی خواو پاشان له وئ کوشتبووی (له به ره ئه وهی که جگه له و که سیکی تری لی نه بوو که مینا بکوژیت.) و ئه و کاهینه ناچار بوو که وه کو پیشوو وای نیشان بدات که خوا زیندووه و ده بی کچه گه نجه کان بچن بو لای و کچینییه که ی خۆیانی پیشکه ش بکه ن. به للام له داب و نه ریت و ئایینه که یان رق ئه ستوو بووم، که بوچی کور و کچه گه نجه کانیان ده رخواوردی ئه و ماره گه و ره یه ده دا.

ویستم هه لسم و له شه قامه کانی شاردا به ری بکه وم و بلیم: ئه ی خه لکی نه فام ئه و خوییه ی که ئیوه ده تان په رستی ماریک بوو که ئیستا ماوه یه ک به سه ره مردنی تپه ره یه و ئیوه نابیت رینگا بدن که له مه و به دوا گه نجه کانتان بو خانه ی

خوا بچن، چونکه دهیانکوژن بۆ ئەوێ لهوێ نهگه پینهوه. بهلام تینگه یشتم که وتنی راستیهکان کاریکی سهخته و خه لکی ناماده نین که گوێ له راستی بگرن، نه گهرچی به قازانجیشیان بیت و عهقلیان به جوریک له گه ل پرپوچ په رستی و خه یالات راهاتوه که هه موو بیرو که یه کی نه فامانه دهسه لیتن، بهلام حه قیقه تیکی ژیرانه وهرناگرن و بهرله وهی بتوانم خه لکی بۆ خانوه تاریکه که بیه م و لاشه ی ماره که یان نیشان بدهم ده مکوژن. نه گهریش خه لک منیان نه کوشتایه خزمه تکاره کانی ئایینی کریت و کاهینی گه وره که له ساویلکه یی خه لکی قازانجیکی زۆریان کردبوو یه کسه ر منیان ده کوشت و خۆم به وه دلخۆش ده کرد که نه گهر دینی دانیشستوانی کریت راست یی، له بهر نه وهی خویه که یان مردووه به زوویی دهسه لات و بهختیاری نه و خه لکه له ناو ده چیت و به لایه کی سروشستی یان هیرشیکی ولاتانی تر کریت له ناو ده بات و له کۆلان و شه قامه کانی خوین ده پزیت و سه دان که شتی که له به نده ری کریتدا له نگه ری گرتبوو نقوم ده بیت و له وه به دوا نه و میلله ته وه حشیه ی که په لاماری کریتی داوه جیی نه و خه لکه ده گرتته وه و له بهر نه وهی نه و کیتویبانه شایانی نه وه نین نییه که لک له گه رماو و ناودهسته جوانه کانی نه وێ وهر بگرن تیکی ده ده ن و وه ک نه و شارانه ی که بینومه، پیس و پۆخلی هه موو جیگایه ک ده گرتته وه.

دوایی به خۆم وت: خوی کریت په یوه ندیی به منه وه نییه، چونکه من له م ولاته دا پیاو تیکی بیگانه م و ده بی لیره برۆم و چاره نووسی من و میناش وه کو نه ستیره ناسه کانی بابل ده یانگوت له لایه ن نه ستیره کانه وه دیاری کراوه، چونکه چاره نووسی هه موو که سی له لایه ن نه ستیره کانه وه ده ستینیشان کراوه و شه پرکردنی ئیمه له گه ل قه زاو قه ده ر ناتوانی بریاری چاره نووس بگۆریت.

له و کاته دا بۆ نه وهی دیسان بخه ومه وه، داوی شه رابم له کاپتا کرد، به لام نه و له جیاتی شه راب خواردنی بۆ هینام و من پیتم وت: شه رابم ده ویت نه ک خواردن و، نه گهر شه رابم بۆ نه هینی ئیسکه کانت به م گۆچانه تیک ده شکینم.

کاپتا ناچار بوو بروات و شه رابم بۆ بهینتی. له و رۆژه به دواوه کاتیک که ده مخوارده وه ئۆقره م ده گرت و نه گهر زۆرم بخواردایه ته وه شته کانم به دووان ده بینی و بهروالته وام ده زانی که هه موو شتیک دووانه، له کاتیکدا که دلنیا بووم وانیه.

رۆژتکیان ویستم له م باره یه وه له گه ل کاپتا بدویم و پیی بلیم هه موو راستیه ک به م شیوه یه و مرۆف راستی ده بینیت و گومانی له بوونیدا نییه. له کاتیکدا که ده زانیت نه وهی دیته به رچاوی له راستیه وه دووره، به لام کاپتا ناماده نه بوو له م باره یه وه قسه م له گه لدا بکات و به منی ده گوت: تۆ توانای شه راب خواردنه وهی زۆرت نییه و ده ترسم له ناو بچی و نه و کاته چاره ی من له م ولاته بیگانه یه دا چیه؟ چۆن لاشه که ت بیه مه وه بۆ ته بهس و به خانه ی مه رگی بسپیرم و بلیم مۆمیایی بکه ن؟

له گه ل نه وه شدا که کاپتا ریگای له خواردنه وم ده گرت، به لام من نه مرۆ بۆم ده رده که ویت که نه گهر له و کاته دا شیت نه بوومه یان هه وللی کوشتنی کاهینی گه وره م نه داوه، له بهر نه وه بووه که خواردنه وه منی تووشی جوژه که م توانایی و سستییه ک کردبوو که ته نها ده مه ویست بنووم و نه گهر خواردنه وه نه بوایه له بهر نه وهی به رده وام بیسم له مینا ده کرده وه، تووشی شیتی ده بووم یان هه وللی کوشتنی کاهینی گه وره م ده دا و دوایی ده یان کوشتمه وه.

چهند جاریک به کاپتام وت که بروات و کاهینی گه وره بهینیت بۆ میوانخانه که و هه موو جاری به نده که م له جیبه جی کردنی نه و فرمانه سه ریچی ده کرد. دوایی زانیم که گۆچان و کێرده ئاسنییه که می شار دۆته وه بۆ نه وهی نه توانم لیبی بدهم و بیکوژم یان خۆمی پی بکوژم.

رۆژتکیان کاتیک که له خه و هه لسام بینیم کاپتا له سووچیکی هۆده که دانیشتوو و خه ریکی گریانه. گۆزه ی خوارنه وه که م هه لگرت و قومیکم خوارده وه و وتم: بۆ ده گریتی؟

ماوهیهک بوو قسه م له گه ل کاپتادا نه کردبوو، چونکه سه رو چاوه خه مناکه که ی نازاری ددهام و نهمده ویست گویم له دهنگی بیت. بهلام نهو روزه کاتیک که گریانه که یم بینی ویستم بیرسم بوچی فرمیستک ده پرتیت؟

کاپتا وتی: که شتییه که له به نده ره وه به ره و سووریا دهرات و نه مه ناخرین که شتییه که بو سووریا ده چیت و له دواي نهو به هوئی توفانه کانی وهرزی زستان تا سالی ناینده هیچ که شتییه کی تر بو سووریا ناروات.

هاوارم کرد: هه لسه و پرو بو به نده و سواری که شتییه که بهو من له شه ری قه لافه ته بی فهره که ت ناسوده بکه و چی تر نامه ویت تو ببینم.

کاپتا وتی: سینوهه له بهر نه وه ی پتشیبینی ده که م که دواي نه م قسه یه ئیسکه کانم تیک ده شکینی، بهلام بیت ده لیم که منیش له م ژیانیه تو که وه ک ژیانیه میشه کانی ده وروریه ری گوزه ی شه رابه، ماندوو بوومه و شه رابخوری و مهستی هه میشه یی تو منی به جوریک بیتار کردوو که ئیتر شه راب له ناو ده مدها تامی نییه و من که تهنه ا ناره زوو و دلخوشیم شه راب نوشی بوو ئیستا ناخومه وه. سینوهه هه رکاتی باسی زانست ده کری تو شانازی به خوته وه ده که ی که له قوتابخانه ی خانه ی ژیان خویندنت ته واو کردوو و زانای و هه زاره ها مردووت بینیه یان به دهستی خوت ناسکی مردوو ه کانت هه لدریه و تو هیتستا نه وه نازانی که نهو که سه ی مرد ئیتر له ناو ده چی و جاریکی تر زیندوو نابیتته وه، تو نه گه ره موو روژی ده گوزه شه رابیش بنوشیتته وه و له به یانییه وه تا ئیواره شیوه بکه ی نهو ژنه ی که له بهر نهو نه م ژیانته گرتوته بهر، زیندوو نابیتته وه و جاریکی تر ناییینی و تهنه ا دهره نجامیک که له م کاره ده ستت ده که ویت نه وه یه که توش بولای نهو ده چیت.

تو نه گه رچی که نجی به لام به هوئی خواردنه وه به جوریک ده ستت ده له رزی که ناتوانی سه ری ک کون بکه ی و سکی هه لدری و ددانیک دهریکه ی و هه رچییه ک زی و پاره ت هه بوو هه موویت به کرینی شه راب ته واو کرد، واته فریتدا. من له

سه ره تادا کاتیک که بینیم تو وه ک گوزه یه ک که بنی نه بی شه راب ده نوشیتته وه خوشحال بووم، چونکه وامزانی هاو پیاله م بو په یدا بووه و تهنانه ت له دوکانه کانی به نده ره ده مگوت گه وره یه کم هه یه که له ریگای خواردنه وه دا هه رچییه ک زی و پاره ی هه بی خه رچی ده کات. بهلام کاتی: که سه رنجم دا هه موو به یانیانیک که له خه وه هه لده ستی به جوریک ده که ویتته شه راب نوشین که ده لینی نهو روزه دوا یین روژی ژیانته، ترسم لی نیش و جهرگم بیت سووتا^(۲) و ده شمزانی که نه گه ر تو بمری من ده توانم بکه ریتمه وه بو نه زمیر و به پیتی نهو نووسینه ی که له سه ره له وحه که بو ت نووسیوم، زی و پاره که ت له کومپانیاکانی که شتیوانی بسه نمه وه و خانوو که ت داگیریکه م و هیچ کام له م کردارانه دزی نه بوو، چونکه تو خوت بیت به خشیبوم، بهلام من ناتوانم ببینم که تو به هوئی خواردنه وه ی شه راب له ناو ده چی و زانست و شاره زاییه که ت که سه رچاوه ی زی و پاره یه وشک بیت.

ناه... گه وره نازیزه که م... سویند بی به خوایه کان نه گه رچی تو جنیوم پی دده ی و جار جار به گوچان لیم دده ی، بهلام من تو م خوش ده ویت و ناتوانم به بی تو بژیم و نه م خوشه ویستییه بو زی و پاره و خانوو و خواردن نییه، چونکه وه کو پیم وتی قازانجی من له وه دایه که تو بمری و من له نه زمیر ده ست به سه ر کانزاکان و خانوو که تدا بگرم، بهلام له بهر نه وه ی خوشم ده ویت نامه ویت گه وره نازیزه که م به هوئی زیاده ره ی له خواردنه وه ی شه راب و بیرکردنه وه ی خورایی له مردوو یه ک که هه رگی زیندوو نابیتته وه، مالتا وایی له ژیان بکات.

قسه کانی کاپتا زور کاری تیکردم، چونکه وه کو نهو ده یگوت روانیم دهستم ده له رزیت و به رده وام بوون له سه ره خواردنه وه، له ناوم ده بات و بیرم کرده وه که به هوئی زیاده نوشی هه موو نهو زانیاریانه ی که له میسر و بابل و سووریا و شوپنه کانی تر فیری بیوم، هه مووی بی سوود ده بیت، چونکه نه وها بیت ده مرم و نهمده توانی که لک له زانسته که م وه رگرم. بو م ده رکه وت که زیاده ره ی له

۲- وهكو پيشتر باس كرا ههندي له وشهكان و شيوه‌ي دهربريني مه‌به‌سته‌كان له‌م كتيبه‌دا تايبه‌ته به‌و سه‌رده‌مه، نه‌گه‌ر نا له‌ زمانى كوردى ته‌نانه‌ت فارسيشدا ناگوتري جه‌رگم پيتي سووتا - وه‌رگيتري كوردى.

هه‌موو شتيكدا ته‌نانه‌ت له‌شادى و خو‌شيشدا زباني هه‌يه‌و نيشانه‌ي شيتييه‌ . به‌لام نه‌مه‌ويست به‌ كاپتا بل‌يم كه‌ قسه‌كه‌ي نه‌و كاري تي كرددوم. بو‌ نه‌وه‌ي له‌ خو‌ي بايي نه‌بيت و وتم: قسه‌كه‌ي تو له‌ گوئي مندا وه‌ك گيزه‌گيزي ميش وايه‌و وته‌كانتم به‌دل نييه‌ ، به‌لام چه‌ند روژتيكه‌ خو‌م بربارم داوه‌ كه‌ چيي تر شه‌راب نه‌نوشمه‌وه‌ ، چونكه‌ خواردنه‌وه‌ي شه‌راب ده‌ستمى له‌رزوك كرددوه‌ و به‌رده‌وام بي تاقه‌تم. له‌به‌ر نه‌وه‌ له‌ نه‌مرووه‌ شه‌راب نانوشمه‌وه‌ و له‌به‌ر نه‌وه‌ي نامه‌ويت هيچكه‌ له‌ كريت بمينمه‌وه‌ ، هه‌ر نه‌مرو ده‌گه‌رپينه‌وه‌. . پرو و كه‌ل و په‌لي گه‌رانه‌وه‌مان تاماده‌ بكه‌ .

كاتييك كه‌ كاپتا نه‌م قسه‌يه‌ي بيست له‌ خو‌شيا وه‌ك مندا له‌ه‌لپه‌ري و دوايي له‌ هو‌ده‌كه‌ چوه‌ دهره‌وه‌ كه‌ كه‌ل و په‌لي گه‌رانه‌وه‌مان تاماده‌بكات. له‌هه‌مان روژدا ئيمه‌ به‌ كه‌شتي به‌ري كه‌وتين و سه‌ول ليده‌ره‌كان بو‌ دهركدني كه‌شتييه‌كه‌ له‌به‌نده‌ر به‌ناو سه‌دان كه‌شتي گه‌وره‌و بچووكدا سه‌وليان لي ده‌دا. له‌ دواي نه‌وه‌ي گه‌يشتينه‌ دهربا كه‌شتيوانه‌كه‌ قورباني بو‌ خواي دهربا كرددو له‌و كاته‌دا چاروگه‌كانيان هه‌لكرد و كه‌شتي به‌هو‌ي پاله‌په‌ستوي هه‌وا به‌سه‌ر رووي ناوه‌كه‌دا چه‌ميه‌وه‌و دهنكي شه‌پوله‌كاني دهربا كه‌له‌ قه‌دي كه‌شتييه‌كه‌ي ده‌دا ده‌هاته‌ به‌ر گوئ.

كه‌شتييه‌كه‌مان ريگاي روژه‌ه‌لات، واته‌ سوورباي گرته‌به‌ر و له‌وكاته‌دا دوورگه‌ي كريت وه‌ك ديمه‌ني خه‌ويك كه‌ له‌ دواي هه‌لساني مرو‌ف نه‌ميتيت، له‌به‌ر چاوان ون بوو و جگه‌ له‌ فراواني دهربا هيچ شتيكي تر له‌ ده‌ورو به‌رماندا نه‌ما. .

۱- لايبرنييت به‌ واتاي مه‌جازي بريتييه‌ له‌ ژيرزه‌ميتييك كه‌ هه‌ر چه‌نده‌ تبادا به‌ره‌وپيش پرون تووشي چوار ريباني نوئ ده‌بن به‌ جوژييك كه‌ دوايي تبايدا بزر ده‌بن - وه‌رگيتري.

گهړانهوه له کریت و بارودوڅی تازهی نهزمیر

بهم شیوهیه له دواى سى سالّ که له بابل و (هاتى) و کریت بووم، گهړامهوه بو
نهزمیر له سووریا. له م سى سالّه دا وانهکانى ژبان منى پى گهړاندو من بهرلهوه
کال و کم نهزمون بووم.

باى دهریاو لیکدانى شه پوله کان و مهستى شهرباب، بیرکردنهوهو
نه نديشهکانى رابردوومیان له یاد بردهوه و کاتیک که پالم به دیوارى
که شتیبه کهوه ددها و سهیرى شه پوله کانم دهکرد، دهموچاو و نه دماى مینا وهک
خهونیکى شیرین که نهوهنده جوان بوو و دهزانم هرگیز له بیداریدا بهو جوړه
نایبینمهوه، دههاته بهرچاوم.

من خو شحال بووم که مینا و سهماکردنیم له بهردهم گایهکاندا بینى، ههروهها
رازیش بووم که بینیم مینایان له خانى خواى کریتدا کوشت، چونکه
نهزمونیکى ترم دست کهوت. نامه ویت بلیم مه رگی مینا شادمانى کردم یان
ناره زوى مردنى نهوم هه بوو، به لکو دمه ویت بلیم ناشنایى له گه ل نهو کچه دا
بووه هوى نهوهى که بو کریت بچم و بینینى گه رماو و ناودهسته کانیان و داب و
نهریتى دانیشستوانى نهوئى و نهو باوهره به خوايه کهى خو بانیان هه بوو
(له کاتیکدا نه یان بینى بوو) و فیداکارییه سه رسورپهینه ره که یان له ریگای نهو
خوايه، که جگه له ماریکى گه وره ی دهریاى هیچى تر نه بوو، بووه هوى نهوهى
فیره نهزمونیکى زور بيم، که نه گهر بهو جوړه نه بوایه نسیم نه ده بوو.

مروث تا نهوکاته ی ههست به کاریکى نوئ نهکات، خوئ به زانا ده زانیت،
به للام له دواى نهوهى زانى که جگه له زانیاری و زانسته کهى نهو له جیهاندا

زانست و زانیاری تر هیه، ههست به نو قستانى و نه زانیى خوئ دهکات و هه
له بهر نهوه شه که خه لکانى نه زان و بی ناگا زور له خو یان باى ده بن چونکه وا
ههست دهکن که هه موو شتی ده زانن و له جیهاندا له وان باشترو گه وره تر نییه.
بو به هه ر کاتى که ده بینن ژنیک یان پی اوئ له خوئ باى ده بیت و به چاوى
سووک سه یرمان دهکات، ده بی بزاین که نه زان و ده به ننگه و له بهر نهوه ی هیچ
شتى نازانیت و فیره نه زمونیک نه بووه، خوئ له خه لکی به گه وره تر ده زانیت.

کاتیک که گه یستم نه زمیر سه یرم کرد خانوه که م هه ر لهو شوینه دا ماوه ته وه
به لام، دزه کان هه ر چیه که تیا بوو بر دبوویان و دراوسیکان له وئ نه بوونى
نیمه یان به هه ل زانیبوو و حه وشه که یان کرد بووه زبلدان و مشکى گه وره له
خانوه که ماندا غار غار تینان ده کرد.

جیرانه کان کاتیک میان بینى نه فرته ی خو یان دهر برى و گویم لى بوو
ده یانگوت نه مه میسریه و هه موو به ده به ختیبه کانى نیمه به هوئ میسره وه یه. من
رق و کینه ی دراوسیکانم پى سه یر بوو و له میوانخانه یه ک نیسته جى بووم هه تا
کاپتا چند کریتکاریک بگرئ و خانوه که یان پى خاوین بکاته وه.

کاتیک که هاقه ناو نه زمیره وه زیرو پارم نه بوو و له بهر نهوه ی ماوه ی سى
سالّ ده بوو له وئ نه ما بووم به ترس و لهرزه وه به ره و کو مپانیاکانى که شتیوانى
رویشتم چونکه له و باوهره دا نه بووم نه وان نهو زیرو پارهییم بده نه وه که لهو
نووسینگانه دا به کارم خستبوو. به للام خاوه ن کو مپانیاکان سه رمایه که ی میان به
قازانجه وه دایه وه و بووم دهر کهوت له ماوه ی نهو سى سالّه ی که من له وئ نه بوومه،
له گه ل نهوه شدا که چند که شتیبه ک تقوم ببوون، به للام زیرو پارم که له جارن
زیاتر ببوو.

یه کیک له بهر پرسه کانى نهو کو مپانیا دهر باوانیینه منى بانگه یشت کرد بو
مالى خوئ و وتى سینوهه نه گهرچى نیمه تو مان خو ش ده ویت، چونکه ده زانین
که پزیشکیکى لیها توویت و ده توانى نه خو شه کاغان چاره سه ربکه یت، به للام ده بی

پیت بلیم که گهلی سووریا زور رقیان له میسر بیه کان ده بیته وه، چونکه نهو سه رانه یه که فیرعه ون له ئیمه ی ده ستینیت گه لی زوره. چه ندجار میسر بیه کانیا ن له سه ر شه قامه کان به رد باران کردوه و لاشه ی سه گ و پشیله یان فری داوه ته ماله کانیا نه وه. له بهر نه وه نه گهر چی ئیمه تو مان خوش ده ویت، به لام نه م بابه ته ت پی راده گه یه نین بو نه وهی ئا گاداری خو ت بی و بزانی که له نه زمیر چو ن ره فتار بکه ی.

من له م قسه یه سه رم سووما، چونکه سی سال له مه وه بهر کاتیک که له نه زمیر ده رویشتم خه لکی له گه ل میسر بیه کاند ا دوست بو ون و چاو یان له داب و نه ریتی میسری ده کرد. ههروه ها ئیمه ش له ته به سی پایته ختی میسر، په پره وی داب و نه ریتی دانیش تووانی سووریا مان ده کرد. کاپتا پشتگیری له وته ی خاوه ن ماله که کرد و کاتیک که له مالی بهر پرسی کو مپانیا که گه راینه وه وتی وا هه ست ده کم گیانه نازار گه یه نه ره کان چوونه ته له شی سربانییه کانه وه، چونکه شیت بوونه و ئیتر حه ز ناکه ن به زمانی میسری بدوین و من نه مرۆ بو نه وهی تینویتییه که ی خو م بشکینم چوومه مه یخانه یه ک بو نه وهی گو زه یه ک ئاوی جو بنوشمه وه، به لام هه ر نه وه نده که زانیان من میسریم منیان ده رکرد و منداله کان به به ردو قه سته قول لییان دام و به دووم که وتن. که زانیم خه لکی نه زمیر رقیان له میسر بیه کانه چوومه مه یخانه یه کی تر به لام نه م جاره هیچ قسه م نه کرد و قامیشیکم هه لگرت و کردمه ناو گو زه یه کی ئاوی جو و نوشیمه وه^(۱).

دوایی وتی: به لام له لام ناخوش بو چونکه کاتیک که ئاوی جو ده خو مه وه و خو م له نیوان کو مه لیکدا ده بینم، ده بی زمانم به کار بهینم و بدویم، چونکه بو من زور زه حمه ته قسه نه کم. نه گهر چی سه رم دانه وان دبو و به قامیشه که بیرم ده خوارده وه، به لام گویم لی بو که خه لکی جنیو به فیرعه ون و میسر بیه کان ده دن و ده لیتن نه زمیر له رابردو ودا شاریکی نازاد بووه و سه رانه ی نه داوه، به لام نه مرۆ هه موو خه لکی نه م شاره ده بی باج بده نه فیرعه ون و نه وه کائمان له

مندالییه وه ده بنه بنده ی فیرعه ونی میسر.

من نه مویترا پییان بلیم که فیرعه ونی میسر له بهر به رژه وه ندی و خیرخوازی خه لکی نه زمیر سه ره رشتی و پشتگیری نه وان ده کات و له رابردو ودا بهر له وهی فیرعه ون بیکاته ژیر رکیتی ده سه لاتی خو ی، به در پزایی سال دانیش تووانی سووریا به گزه یه کتردا ده چوون و وه ک کو مه له پشیله یه ک بوونه که کرد بیتیا نه ناو گونیه یه که وه و نه توانن رابکه ن و ناچار په لاماری یه کتری بده ن. سربانییه کان باس له وه ده که ن که نه گهر نه وه ده سه لاتدارانه ی له سووریا دان یه کتر بگرن، هیتیک دروست ده بیت که فیرعه ونیش توانای بهر نه گار بوونه وه یانی نییه، به لام نیا نه و رژه دیت که پاشاکانی سووریا بتوانن یه ک بگرن، به دلنیا ییه وه، نا. من که نه مده توانی وه لامیان بده مه وه و توانای بیستی قسه ی نه وانم نه بوو، به په له بیره که ی خو م نوشییه وه و له دوو کانه که هاتمه ده ره وه.

له دوای نه وهی قسه کانی کاپتام بیست جل و بهرگی سربانیم له بهر کرد و له مال ده رچووم و تیگه یشتیم که به نده که م راست ده کات و خه لکی به شپوه یه ک له ناو شه قامه کاند ا به رامبه ر به میسر بیه کان رق و کینه یان ده رده برن که نه وان ناچار ده بوون به پاسه وان وه هاتو چو بکه ن و له گه ل نه وه شدا که خه لکی نه وی میوه و ماسی بو گه نیان تی ده گرتن، به لام که س سه رنجی نه ده دایه من، چونکه من جلکی سربانیم له بهر دابوو. گویم راگرتبوو که بزائم خه لکی له چ شتی نارازین و بیستم هه موویان گله یی و گازنده له و سه رانه یه ده که ن که فیرعه ون له سووریا ی ده ستینتی. به لام ئا گایان له وه نه بوو که فیرعه ون به شیکتی نه و باجه له بهر پتوه بردنی ئیش و کاری سووریا دا سه رف ده کات. ههروه ها نه گهر گه نی میسر نه بیت و له ویوه گه نم بو نه زمیر و شاره کانی تری سووریا له که ناری ده ریا نه چیت، خه لکی نه وی له برسان ده مرن.

له گه ل نه وه شدا که ده مزانی خه لکی رقیان له میسر بیه کانه به لام ده زمانگه کی خو م له ناو خانوه که مدا کرده وه هه ندی نه خوش هاتنه لام. له بهر

ئەوھى كاتىك كەيەكى نەخۆش دەكەوئىت و ئازار پەيدا دەكات كارى بەرەگەزى پزىشكەكەوھ نىبە و لەبرى ئەوھەز دەكات بزائىت كە پزىشكىكى شارەزايە يان نا و ئايا دەتوانى چاكى بكاتەوھ يان نا. بەلام ھەندى لە نەخۆشەكان دەرگاي گلەبىيان دەكردەوھ و دەبانگوت ميسر ئەمىرۆ وەك زالوى لى ھاتوھ و بەمژىنى خويىنى ئىمە قەلەو دەبىت. لەكاتىكدا كە ئىمە سال بە سال ھەژارتەر دەبىن و بىيانوى ميسر بۆ سەندنى سەرانە ئەوھىيە كە لەشارەكانى ئىمە سەريازگەيان داناوھ كە ئاسايش بپاريزىت، لەكاتىكدا كە ئىمە بەبى ھىزى ميسرىش دەتوانىن ھىمنى و ئارامىي خۆمان بپاريزىن و يەككىك لەسووكايە تى پىي كوردنەكانىيان ئەوھىيە كە ئىمە ناتوانىن قەلاو بورجەكانى خۆمان چاك بكەينەوھ و قەلاى نوئى دروست بكەين لەكاتىكدا خەرجىي نۆژەن كوردنەوھ و دروستكردنى قەلاى نوئى لەسەر خۆمانە.

ئەگەر ميسر سەرانەي لىمان نەسەندايە ئىمە دەبوونە گەلىكى بەختەوھرو ھەساوھ، بەلام ميسر وھكو لافاوى كوللە داوئىتى بەسەر سووربادا و فىرەونەكەي ئىوھ دەيەوئىت خوايەكەي خوى بسەپىنىت بەسەر ئىمە، لەكاتىكدا كە ئىمە خواي ئەومان ناوئىت و خوايەكەي خۆمان دەپەرستىن.

من وتم ميسر لەبەر ئەوھ رىگا نادات كە ئىوھ قەلاكانى خۆتان چاك بكەنەوھ و قەلاى نوئى بىنا بكەن، چونكە دەزانئىت ئەم خۆ قايم كوردنە بۆ دژايە تى كوردنى ميسرەو دەتانەوئىت رۆژئىك لەگەل ميسردا بچەنگن. ئىوھ دەلئىن كە لەرابردوودا ئازاد بوونە، بەلام فەرامۆشتان كوردوھ كەبەر لەوھى فىرەونى ميسر سووريا بخاتە ژىر دەسەلاتى خۆبەوھ، ئىوھ ھەمىشە لەگەل يەكتىرىدا دەجەنگان و پاشاكانتان كە لە ھەر ويلايەتتىك دا سەربەخۆيى خۆيان ھەيە ھەرچىيەكيان بوستايە لەگەل ئىوھدا دەيانكرد و دەولەمەند و ھەژار لەدەستى ئەوان نالەنالىيان بوو، بەلام ئەمىرۆ، ياساكانى ميسر پشتگىرى لە ئىوھ دەكەن و رىگا نادات پاشاكانى سووريا سەمتان لى بكەن و ھەژارو دەولەمەندەكانتان لە ژىر

پاراستنى ياساكانى ميسرن.

نەخۆشەكانم دەبانگوت ستمى پاشاكانى سووريا تۆمەتتىكە كە ميسرىبەكان بۆ ئىمەيان دروست كوردوھ، بۆ ئەوھى ئىمە ناچار بكەن كە ئازادىي خۆمان فەرامۆش بكەين و بىبىنە بەندەي ميسر، بەلام گریمان پاشاكانى ئىمە زالم بن، خۆ ھەر پاشاي خۆمانن و ئىستاش ھەن و دەست درىژى كوردنى ئەوانمان زۆر پى باشترە لە ستمى بىيانى، بەلام ئەمىرۆ ھەموومان بوونەتە بەندەي فىرەونى ميسر و ئەو زولم لە ئىمە دەكات بەبى ئەوھى لە ئىمە بىت.

وتم من لە لەشى ئىوھدا ھىچ داخىكى بەندەيى بەدى ناكەم و ئىوھ ئازادن و لە رابردو قەلەوتر بوونە و ئەم قەلەويىبەتان نىشان دەدات كە باشتر دەژىن. ئەگەر ئىوھ وەك رابردو بوونايە و ياساي ميسر نەپياراستنايە، بەردەوام كەشتىيەكانى يەكترتان دەدزى و دارەكانتان دەپرىيەوھ ھىچ رىبوارىك لە رىگاكانى سووريا-دا بى مەترسى نەدەبوو، بەلام ئەمىرۆ كەس كەشتىيەكانتان نادزىت و درەختە ميوھدارەكانتان ناپرىتەوھ دەتوانن بەبى مەترسى لەھەر لايەكى سوورياوھ بۆ لايەكى تر بچن. بەلام سريانىيەكان بەلگەكانى منيان نەدەسەلماند و لەدواي ئەوھى كە چارەسەر دەكران، ديارىيەكەي خۆيان بەرقەوھ لەبەردەم دادەنا و لەكاتى رۆيشتندا دەيانگوت تۆ لەگەل ئەوھشدا كە جلكى سريانىت لەبەردايە ھەر ميسرىت و ھەموو ميسرىيەك لە ھەرچىگايەك كە بژىت ھەرستەمكارە و ميسرىيەكى باش بەدى ناكرىت مەگەر يەكئى كە مردبى.

بەھۆى ئەم نەفرەتە گشتىيەي كە خەلكى بەرامبەر بە ميسرىيەكانىيان دەردەبرى من تىگەيشتەم كە چىتر ناتوانم لە ئەزمىردا بژىم، چونكە ئەگەر ئەو خەلكە بەتەماي كوشتنىش نەبوونايە، رق و كىنەكەيان ژيانى لەمن تال دەكرد و وەك ئەوھ وابوو كە پىاوئىك لە مالىكدا ميوان بىت بەلام خاوەن مالىكە رقى لىي بىت كە بەم جۆرە ھەوانەوھ لەو مالىكدا زۆر زەحمەت دەبىت.

من دارايىيەكانى خۆم لە ئەزمىر وەرگرتەوھ و خۆم ئامادەي گەرانەوھ بۆ ميسر

کرد چونکه له دواى ئه و چند ساله كه به ولاتانى بيگانه دا دهسوورامه وه ناچار بووم بگه ريمه وه بو ميسر و گوزارشتى كاره كهى خوم به (هورم هه ب)ى فه رماندهى سوپاى ميسر رابگه يه نم كه پتي سپارد بووم له وه زعى سه ربا زى پاشاكان و گهلانى تر زانباريى بو كو يكه مه وه .

به يانبييه كه له نه زمير كاتيك كه خه لكى له خه وه هه لسان بيستيان كه شهوى رابردو و سه ربا زيكي ميسرييان سه ر بريوه . خه لكى به م رووداوه به جو ريك له ترسى تووره يى فيرعه ون هه راسناك بوون كه چوونه ماله كانى خو بانه وه و ده رگه يان له خو يان داخست و نه هاتنه ده ره وه . ئه م رووداوه بووه هوى ئه وهى كه جو ش و خروشى خه لكى له دژى فيرعه ون و ميسرييه كان هتور بيتته وه . به لام من ده زمانى كه ئه و دامر كان دنه وه يه كاتيبه وه له دواى ئه وه خه لكى به رامبه ر به ميسرييه كان رق نه ستور تر ده بن .

هه ر واى لي هات و بكورثى سه ربا زه ميسرييه كه نه دو زرايه وه و له دواى دوو سى روژ خه لكى له ماله كانيان هاتنه ده ره وه و ئه م جار ه يان به شتويه كه رقيان له ميسرييه كان هه لگرت كه هيچ ميسرييه كه نه يده و پرا به بى چه ك له ماله كهى بيتته ده ره وه و له ناو شه قامه كاندا بسوور پتته وه .

من له بهر ئه وهى جل و بهرگى سربانيم له بهر دا بوو به بى مه ترسى له مال ده رده چووم و هه ندئى له شه وه كان بو پرستگه ي (عه شتار) ده چووم و تا هه نديكى شه و له وى ده مامه وه .

شه و يكيان كه له پرستگه ي (عه شتار) ده گه رامه وه ، تووشى هه ندئى له سربانبييه كان بووم و يه كييك له وان وتى و ابزانم ئه م پياوه ميسرييه و نه گه ر ميسرى بيت ئيمه ده بى ته ميبى بكه ين بو ئه وهى جار يكي تر نه چيته په رستگه كهى ئيمه وه .

دوايى لي م نزىك بوونه وه و وتيان ده مانه و يت تو پيشكنين بو ئه وهى بزاني ميسريت يان نا ؟ وتم من له گه ل ئه وه شدا كه ميسريم ، به لام به زورى ده چمه ئه م

په رستگه يه و تا ئيستا كه س پتي نه و تووم بو ئه م په رستگه يه مه يه ، ئيوه بوچى ريگام لي ده گرن ؟ سربانبييه كان كاتيك كه وه لامه كهى منيان بيست به تووره ييه وه په لاماربان دام و منيان به عه رزا دا و سه رميان كوتا به زه ويدا به شتويه كه كه له دلى خومدا وتم ئه مه دو ايين ساته كانى ته مه نمه . به لام له ناكاودا يه كييك له وان وتى ئه ... ئه م پياوه سينوهه (ابن الحمار) وه دو ستى پاشاكانى سووربايه . ئه وانى تر كه ئه م وته يه ي ئه ويان بيست منيان به رداو داميتنى جله كانيان به ده مو چاوياندا گرت بو ئه وهى من نه يانبينم و نه يانناسم و به هاوار كردنه وه را يان كرد و من توانيم هه لبستمه وه و بگه ريمه وه بو مال .

۱- باسما ن كرد كه هه موو تو مار كرا وه كانى ئه م كتيبه كه پيوه ندى به ژيان و رتورهم و بيروبا وه رى گهلانى رابردو وه هه يه ، رووداوى ميژووييه و نه فسانه نييه و ئيوه لي ره دا ده بخويتنه وه كه كا پتا بو ئه وهى خو اردنه وه بخواته وه قاميشييك ده گرتته ده ست و ده يكا ته ناو گو زه ي ئاوى جو كه وه و ده بنو شتته وه و ئه مه له و ميژو وه دا به كارها تو وه چونكه وا ده زانين كه به قاميش يان قه دى رو وه كى گه نم يان برنج مو دي ليكي تازه يه كه له ئه و روپا وه بو روژ هه لات هاتبى ، له كاتيكا كه ئه م جو ره نو شينه وه يه چوا ره زار سال له مه و بهر له روژ هه لات با و بو وه له و تيوه بو ئه و روپا چو وه .

نه خویشی مندالیک

دوو رۆژ دواتر که خه ربکی ناماده کردنی کهل و په لی گه پانه وه م بووم بۆ میسر، و هیشتا نه خویشه کانم چاره سهه ده کرد، پیاویک به سواری ئه سپه وه، که به خیرایی با ده رۆیی له بهردهم خانوه که مدا وهستا. له میسر و سووریا سواری بوونی ئه سپ باو نه بوو، چونکه ئه سپ گیانه وه ربکی سهه رکیش و مل هور و قه باره گه وره یه و کاتیک یه کیک سواری ده بیته ههردوو دهستی بهرز ده کاته وه و سواره که به زه ویدا ده دات. هه ره به ره ئه وه شه که له میسر و سووریا خه لکی له هه موو کاتیکدا سواری گویدر بیژ ده بن که ئازله لیککی بی ئازارو گوپرایه له وه ته نانه ت گالیسه که جه نگییه کانیش گویدر بیژی لی ده به ستن.

کاتیک که ئه سپ به گالیسه کی جه نگییه وه ده به ستن مه ترسی زیاتر ده بیته و به راده یه که کیوی ده بیته که راده کات و گالیسه که که تیک ده شکینیت و دانیشتوانی گالیسه که که ده کوژیت. لیخوری نی ئه و گالیسه کانه ی که ئه سپیان پیوه به سترا وه ته وه لیها تووییه کی زۆری ده ویت و ده بی یه کیک به رده و ام له سهه ر پشتی دابنیشی و په نجه ی خو ی بکاته ناو کونه لووتی ئه سپه که وه بۆ ئه وه ی ملکه چ بیته.

کاتیک که سه یری پیاوه ئه سپ سواره که م کرد به هو ی جله کانیه وه زانیم که له دانیشتوانی هه ریمی شاخاوی سووریا یه و دوور نه بوو چه ته بیت، چونکه ئه سپ گیانه وه ری سواری ریگره کان، یان دانیشتوانی چیاکان بوو. پیاوه که بانگی کرد سینۆهه (ابن الحمار) من له ریگایه کی دووره وه و له ولاتی (نامورۆ) وه دیم و پاشای ئه م ولاته که تۆ ده ناسیت مندالیککی هه یه که نه خویش که وتوووه

و به هو ی نه خویشی منداله که یه وه له تووره ییدا وه کو شیر درنده بووه و کهس ناویریت لی بی نزیک بکه ویتته وه. زوو سندوقی که ره سه کانی پزیشکیته هه لگره و به ری بکه وه و له گه ل مندال بۆ ولاتی (نامورۆ) وه ره و کوری پاشاکه مان چاک بکه وه و ئه گه ر دوا بکه وی به م کیرده سه رت له له شه ت جیا ده که مه وه و سه ره بی لاشه که ت به سهه ر زه ویدا ده تلینمه وه.

و تم ئه گه ر تۆ سهه رم له له شه ت جیا بکه یته وه کوری پاشاکه تان چاره سهه ر نا کریت، چونکه ئه گه ر سهه رم به لاشه مه وه نه بیت، ده سه ته کانم ناتوانن منداله که چاک بکه نه وه. من بۆ هاتن و چاره سهه ری کوری پاشاکه ت ناماده م نه ک له به ره ئه وه ی که له هه ره شه که ت ده ترسیم، به لکو له به ره ئه وه ی که پاشای (نامورۆ) هاویریمه و پیویسته کوره کی چاک بکه مه وه.

پاشای (نامورۆ) ئه وه بوو که به ره له چه ند سال له مه و پیتش که له سووریا بووم ددانه کانیم چاک کرده وه و دوایی داوای که نیزه جوانه که می کرد و ویستی لیمی بکریتته وه و وه کو باس کرد که نیزه که م پیتی نه فرۆشت و پیتشکه شم کرد. به کاپتام وت پروات و که ژاوه یه که به کری بگریته و بیهیتیت و له دوای ئه وه ی که هینای له گه ل ئه سپ سواره که دا به ری که وتین تا له ده شه ت کانه وه تیپه رین و گه یشتیه نه ناوچه یه کی شاخاوی. له وئ میان له که ژاوه که داگرت و سواری گالیسه که یه کی جه نگییان کردم و ئه و ئه سپانه ی که و ابزانم کیوی بوون گالیسه که کانیا ن به شیوه یه ک به ریوه ده برد که ترسم لی نیشته گالیسه که که وه ک که شتی خوی (ناموون) به ئاسماندا بفریت. من به ترسیکی زۆره وه هاوارم ده کرد به لام ئه وه ی گالیسه که کی لی ده خوری به بی ئه وه ی گو ی بداته ترسانی من به خیرایی لی بی ده خوری و له دوای ماوه یه ک که به وشیه وه ریگامان پری گالیسه که که وهستا.

من خویشحال بووم چونکه وام زانی سه فه ره که مان کو تایی پی هاتوووه، به لام میان له و گالیسه که یه هینایه خواره وه و سواری گالیسه که یه کی تریان کردم که

ئەسپى تازە نەفەسى پىتوھ بوو و ديسانەوھ گالىسكەكە بە وزەى ئەسپە بەھىز و كىتوبىيەكانەوھ بەرى كەوت و من ھاوارم دەكرد و دەمگوت ھىواش برون و ھەر كاتىك كە خىرايى گالىسكەكە كەم دەبووھ و دەمتوانى دەستم لە قەراغەكەى بەرىدەم پشتى عارەبانچىيەكەم دەدايە بەرمست، بەلام ئەو بەبى ئەوھى گوتى بداتى و بلتى بوچى بەمست لىم دەدەى ھەر بە خىرايى دەروىيى.

ھىشتا نازانم كە لەو رىگا شاخاوييانە، لە كاتىكدا كە ئەو ئەسپە سەركىشانە گالىسكەكەيان رادەكىشا، چون وەرنگەرەپەن و گالىسكەكەمان تىك نەشكاو نەكوژراين.

بەرلەوھى خور لە ئاسوى روژتاوا نىك بىتەوھ لەو ھەرىمە شاخاوييە گەشىتەنە شارىك كە شوورەيەكى تازە دروست كراوى لى بوو و دەروازەكەى داخرا بوو، بەلام كە ئىمەيان بىنى دەروازەيان كەدوھ و گالىسكەكەمان بە ھەمان خىرايەوھ كە لە رىگا شاخاوييەكانەوھ دەھات بەناو شەقامەكانى شاردار روشت و لە رىگا ھەندى لە ژن و پىاوەكان سەبەتەى پر لە ميوھيان بەرەللا كەرد و لەترسى گالىسكەكە ھەلدەھاتن و گۆزە پر لە ئاوەكان دەكەوتن و دەشكان.

كاتىك كە لەبەردەم كووشكى پاشاى (ئامورۆ) دا وەستايىن و منيان دابەزاند بە جوړىك ئەندامەكانى لەشم كوترا بوو كە نەمدەتوانى بەرىدا بروم و بەندەكان منيان بەسەر دەستبانەوھ بردە ناو كووشكەوھ. لەھەشت گۆشە (سووچ) ەكەى كووشك دەيان جوړە چەك و كلكى شىرو پەرى بالندەكانيان بەدیاروھ ھەلواسىبوو كە گەشىتمە ژوورەوھ پاشاى (ئامورۆ) وەكو فىلىك كە بەدەستى راوچى برىندار كرا بى و شالو ببات، بەرەو من ھات.

سەرىم كەرد كراسەكەى درابوو و خۆلەمىشى بەسەر خۆيا كەرد بوو. ھاوارى كەرد ئەى چەتەكان بو ئەوھندە درەنگ ھاتن؟ ئايا بەقەستى خوتان دواخست كە كورەكەم بە نەخۆشىيەوھ بمرى. پاشا ئەوھندە توورە بوو كە تەوقە ئالتونىيەكەى بەدەورى ردىنەوھ بەستبووى كرايەوھ. گالىسكەچىيەكە وتى ئەمرو ئىمە ئەوھندە

بە خىرايى بەشاخەكانەوھ تىدەپەرىن كە بالندەكانىش نە دەگەشىتنە ئىمە و تو دەبى مەمنونى ئەم پزىشكە مىسرىيە بىت، چونكە ھەركاتى كە ئىمە خاومان دەكردوھ ئەو بەمست دەيكىشا پىاماندا كە خىراتر بروين و بەشىوھەك دەبىقرايد كە ئەسپەكانمان ھەلدەبەزىنەوھ و بە خىرايى گالىسكەكەيان رادەكىشا. ھىچ بەكىك لە باو باپىرانى ئىمە بە بىريان نايات كە ماوھى نىوان ئەزمىر و ئامورۆ بەم ماوھ كەمە برايت.

دوايى پاشا منى لەباوھش گرت و ماچى كەردم و دەستى بەگرىان كەرد و وتى: سىنۆھە تو دەبى كورەكەم چارەسەر بەكەيت و من سەلامەتتى كورەكەم لە تو دەويت.

وتم جارى تو بەيئە كورەكەت بىنم و بزەنم نەخۆشىيەكەى چىيە ئىنجا خەرىكى چارەسەر كەردنى دەبم.

پاشا منى لەگەل خويدا بردە ھۆدەيەكەوھ و بىنم ئاگردانىكى گەورەى پر لە ئاگرىان لە ژوورەكە داناوھ و مندالىك لە لانكىكدا راکشابوو، بەلام بە جوړىك بە پارچەى خورى پىچابوويانەوھ كە رەنگى مندالەكە رەش ھەلگەرابوو و عارەق لە سەروچاويدا دەتكاىوھ و بەدەنگى بەرز دەگرىا. من بە بىننى مندالەكە بەكسەر زانىم كە ھىچ نەخۆشىيەكى نىيە مەترسىى مردنى لى بەكرىت چونكە ئەگەر لە مردن بووايە بەو شىوھە ھاوارى نەدەكەرد. سەرىكى دەوروبەرم كەرد و بىنم ژنىكى قەلەو و سپى لە ھۆدەكەدا دانىشتبوو و بە گربانەوھ سەرى بەزەويدا دەدا و ناسىمەوھ و زانىم كە ئەو كەنيزەيە كە خۆم دابووم بە پاشا. چەند ژنىكى ترىش لە ناو ھۆدەكەدا بوون و ئەوانىش دەگرىان و بىنم دەموچاوى ھەندىكىان برىندار بوو و پاشان بۆم دەركەوت كە پاشا لىيى دابوون، لەبەر ئەوھى نەياتنوبو مندالەكە ھىور بەكەنەوھ.

بە پاشام وت ئەوھندە بى ھورە مەبە چونكە مندالەكەت نامرىت و من بەرلەوھى چارەسەرى بەكەم دەبى خۆم خاوتىن بەكەمەوھ و لە پىش ھەموو شتىكدا

ئەم ئاگردانە لێرە بێنە دەرەو.

دایکی مندالەکه که له رابردوودا که نیزی خۆم بوو وتی ئەگەر ئاگردانەکه بێنە دەرەو مندالەکه سەرماي دەبیت، وتم نا مندالە له ههواي هاوندا سەرماي نابیت. ئاگردانەکه بێنە دەرەو و ئەگەر سەرماي بوو من لێی بەرپرسم. ژنەکه منی ناسیبیوه و بزەخەنەیهکی هات و وتی ئا... سینۆهه؛ ئەمە تۆی... کاتیکی که هاتیتە ژوورەو نه مناسیتیهوه چونکه سهیرم کرد کراسی سربانیت له بەردایه. وتم ئەوهنده به پهله بو چاره سه رکردنی ئەم منالە به پڕی که وتم، که نه متوانی کراسه سربانییه کهم دابنیم و جلی میسری له بهر بکه م. پاشا که هیشتا چاوی به فرمیسک بوو وتی سینۆهه کوره کهم سی رۆژه خواردن ناخوات و هەر چیه که دهخوات دهیهیتیهوه و به شتیه که هاوار دهکات و دهنالینتی که ناتوانم یهک ساتیش ئارام بگرم.

وتم دایه نه کان و بێنده کان بێنە دەرەو و دوايي خۆم شوست و له دواي خاوین بوونه و هم وتم په نجه ره کانی ژووره که بکه نهوه و خۆشم ئەو پارچه خوربانهی که له منالە که یانهوه، پێچا بوو کورمه وه. منالە که که تائه و کاته هاواری ده کرد و دهنالاند، هیتور بووه وه و قاچه ئەستوره کانی خۆی جوولانده وه و سهیرم کرد مندالە که له گه ل ئەوه شدا که ساوا بوو وه کو باوکی قژیکی رهش و زۆری ههیه. هه ندیک لێی ورد بوومه وه که بزانه نه خۆشیه که ی چیه و له ناکاودا ده می د مندالە که که وته وه یادم و ده میم کرده وه و بینیم ددانیکي بچووک له ناو ده میدا رواوه و تیگه یه شتم که نه خۆشیه مندالە که ته نها ددان هاتنه که یه تی.

بانگی پاشام کرد و ددانی مندالە که میم پێ نیشان داو وتم سهیره که، تۆ ته نها بو ئەم رووداوه بی بایه خه ناودارترین پزیشکی سووریات به ئەسپه کیوییه کان هیناوه ته ئیره و زیاتر له په نجا جار منت خسته بهر مه ترسیی مردن له کاتیکی که هه رکه سی که میک ئەزمونی هه بیته ده زانیته که کاتیکی مندال ددانی دیت بی تا قهت ده بیته و له وانه یه تای لی بیته و ئەو تایه مه ترسیدار نییه، به لām

رشانه وه که ی هۆبه کی سروشتی ههیه، چونکه تۆ و دایکی و دایه نه کان به رده وام شیري چه ورتان کردۆته ناو سکی ئەم منالە وه و ئەویش که نه یه توانیوه ته حه موولی ئەو هه موو شیره بکات، دهرشایه وه. ئیستا به دایکی بلتی کاتیکی که مه مکی ده داتی ئاگادار بیت چونکه له وانه یه مندالە که به ددانی مه مکی بریندار بکات.

ده می مندالە که م له به رده م پاشا کرده وه و ددانه که م نیشانی دا. پاشا کاتیکی که له نه خۆشیه مندالە که ی تیگه یه شت و زانی مه ترسیی نییه له هۆده که دا که وته سه ماکردن و دایکی وتی هه رگیز ددانی وا جوانم له ده می هه یچ مندالیکیدا نه بینیه. کاتیکی که ویستی دووباره منالە که له پارچه کانه وه بئالینتی من نه مه یه شت و وتم: کراسیکی که تان بو داپۆشینی ئەو به سه.

پاشا هه یچ به خه یالیدا نه ده هات که منی له ئەزمیره وه بو شتیکی ئەوها بی بایه خ بانگ کرده وه و فرمانی دا گه وره کانی دهریار و هاوړیکانی بین و ددانی منالە که ی ببین و ئەوان له ناکاودا هیرشیان کرده ناو ژووره که وه هه موویان ده یانویست په نجه ئەستووور و پیس و خۆلاوییه کانیان بکه نه ناو ده می مندالە که وه وه ده ست له ددانی بدن، به لām من به پاشام وت ئەوان دوور بخاته وه، ئەگەر نا منالە که ی به راستی نه خۆش ده که ویت.

له دواي ئەوه ی گه وره کانی کۆشک و هاوړیکانی رۆشتن پاشا وتی: ئەم منالە له پیتلوی چاوه کانم خۆشه ویستترو له هه موو ئەو شتانه ی که من هه مه گرانبه هاتره و چه ند شه ویک ده بیت که من به دیار لانکه که یه وه نه نوستومه، چونکه ده ترسام بمریت و له دواي من که س نه بیت که له جیاتی من له ولاتی (ئامورۆ) پاشایه تی بکات.

دوايي دهستی خسته سه ر سه ری من و وتی سینۆهه تۆ نازانی که به بۆنه ی ئەوه ی ئەم باره قورسه ت له سه ر سینهم هه لگرت، چه نده خۆم به قه رزاری تۆ ده زانم. دوايي مندالە که ی نیشان دام و وتی تۆ که ولاتیکی زۆرت بینیه ئایا تا

ئىستا ديوتە مندالتىك لەم تەمەنەدا ئەوئەندە جوان بىت. قژە زۆرەكانى كورەكەم لە يالى شىر دەچىت و سكه قەلەوئەكەى لە بەرمىلپىكى بچووك دەچىت و دەست و قاچە ئەستورەكانى و نىشان دەدات كە لە ئايندەدا وەك من بەهيزو بەقوت دەبىت.

شەو داھات و ھەوا تارىك بوو و چراكانيان ھەلکردو من كە بەھۆى ئەو سەفەرە بەپەلەو خىرايە پىويستم بە پشودان بوو و نەمدەتوانى گوى لە قسەکردنى پاشا بگرم، پىم وت ئەمۆ لە بەيانىيەو تا نىكى ئىوارە من لەناو گالىسكەكانى تۆ بە رىگا شاخاوييەكانەو بە خىرايى با دەھاتم و ئىستا لەتاو ماندوئىتيم ھەموو ئەندامەكانى لەشم ژان دەكەن و دەبى نان بخۆم و پشوو بەدەم، بەلام تۆ لە جياتى ئەوئەوى خواردم بەدەيتى و بلىي جىگايەكى نووستم بۆ ئامادە بکەن بەردەوام قسەدەكەى.

پاشا پىكەنى و وتى منىش چەند رۆژتىكە لەتاو خەم و پەژارە نەمدەتوانى خواردن بخۆم، بەلام ئەمشەو دەتوانم تۆلەى رابردووش بکەمەو. دوايى فەرمانى دا خواردغان بۆ بەيتن و بەندەكانى مەرو بەرخى برژاوو نانيان بۆ ھىناين و لەدواى ئەوئەوى كە تىرم خوارد ھەستم كە ماندوويەتبيەكەم كە مەتر بووتەو.

من چەند رۆژتىك لەلای پاشا مامەو و ئەو ديارى گرانبەھى لە زىرو كانزا پىدام و سەرنجەم دا كە ئەو لەچاو جارى پىشوو كە من بينىبووم دەولەمەندتر ببوو. لىم پرسى ئەو سامانەت لە كوتوئە دەست كەوتوئە چونكە جارى پىشوو ئەوئەندە دەولەمەند نەبووى. وەلامى داپەوئە وتى سىنۆھە ئەو ژنەى كە تۆ پىت دام سەربەرست بوو و بوو ھۆى دەولەمەندىم.

لەو چەند رۆژەدا كە من لەلای پاشا ئامورۆ بووم ژنە خوشەويستەكەى واتە كەنيزەكەى كە من دابووم پىي بەباشى ميواندارى لەمن كەرد و بۆم دەرکەوت كە ئەو لەگەل ئەوئەشدا كە قەلەو بوو، بەلام ديسانەو ھەول دەدات خۆى قەلەوتر بکات، چونكە لە ولاتى (ئامورۆ) بە پىچەوانەى مىسر ھەرچەندە ژن قەلەوتر

بىت زياتر پەسند دەكرىت و لەبەر ئەوئە لەو ولاتەدا ھەمووان، تەنانەت مندالەكان ھەندى گۆرانيان دەوت كە تىايدا باس لە جوانيى ئەو ژنە دەكراو گويم لى بوو ئەو ئاوازەنە يەك جۆر بوو و چەند وشەيەكيان دەيان جار دووبارە دەكردەو، بەبى ئەوئەى لە دووبارەكردنەوئەى ئەو بابەتەنە بىزار بن.

پاشاى ئامورۆ ژنى تىشى ھەبوو كە كچى سەرۆكى ھۆزەكان بوون، بەلام تەنھا بۆ دەرپىنى وەفادارى دەچوئە مالەكانيان و بە منى وت خەز ناكەم كاتەكانى خۆم لەگەل ئەوانەدا بەسەر بىم، بەلام لەبەر ئەوئەى كچى سەرۆك ھۆزەكان دەبى لەگەلئاندا بگۆنجىم بۆ ئەوئەى لە نيوان من و سەرۆكى ھۆزەكان ناكۆكى دروست نەبىت. پاشاى ئامورۆ كە دەيزانى من سەفەرىكى زۆرم كەردو و ولاتىكى زۆرم بينوئە بە پىويستى دەزانى كە لەلای من خۆى ھەلبكىشىت بۆ ئەوئەى من تى بگەيەنەت كە ئەو لە پاشاكانى تر بچووكتر نيە و لەگەل وەسف كەردنى خۆيدا ھەندى شتىشى پىم وت كە من دلنىام لە دواى ئەوئەى لە ولاتەكەى ئەو دەرچووم لە باس كەردنى ئەو بابەتەنە پەشيمان دەبىتەو. بۆ نمونە وتى: بەكرى گىراوئەكانى ئەو پىيان سپىردراو كە لە ئەزمىر ئازارى مىسرىيەكان بەدەن و ئەو شەوئە كە پەلامارى منيان دابوو، بەدەستى بە كرى گىراوئەكانى ئەو لىم درا، بەلام ئەوان نەياندەزانى كە من سىنۆھەم ئەگەر نا لىيان نەدەدام. ھەرئەوئە ئەو سەربازە مىسرىيەى كە لە ئەزمىر كوژرا پىاوئەكانى ئەو كوشتبوويان. پاشا وتى: ئازاردانى مىسرىيەكان لە ئەزمىر ئەوئەندە درىژە دەكىشىت ھەتا مىسرىيەكان واز لە سووربا دەھىتن و دەرۆن ھەرئەوئە دەيگوت دانىشتوانى ئەزمىر و بەندەرەكانى تى سووربا لە كەنارەكان، خەلكانىكى ترسنۆك و خۆپارىزن و جگە لە قازانجى خۆيان ھىچ بىرورا و مەبەستىكى تىيان نيە چونكە ھەموويان مامەلەچىن و لەبەر ئەوئە دەبى پىاوئەكى بە جەرگ پىشەوايەتى راپەرىنىكى دژبە مىسر بگرىتە ئەستۆى خۆى و مىسرىيەكان لە سووربا دەر بکات بۆ ئەوئەى سووربا بگات بە ئازادى پىشووئەى.

وتم بوچی تو ئه وهنده بهرامبهر به میسر بیه کان کینه ت له دلدايه، من باوه رناکه م میسر بیه کان له گه لانی تر خراپتر بن.

پاشا دهستی به ریشه لووله که ی خویدا هینا و وتی: من رقم له میسر بیه کان نیبه، له بهر ئه وهی تو میسریت و رقم له تو ش نیبه و من له مندالییه وه له کوشکی فیرعه ون بوومه و له میسر بیه کانه وه فیری زور شت بووم و توانیم له وی فیری خویندن و نووسین بیم و رابردوه کانی ژبانی من به و شیوه یه که ده بیت میسر بیه کانم خوش بویت نه ک رقم لیان بیت، به لام تو سینۆه له گه ل ئه وه شدا که پزیشکی که گه ورهیت و زور ولاتت بینوه له بهر ئه وهی پاشا به تیت نه کردوه ناتوانی تی بگهیت که له دیدی پاشا به ک یان سه روکی ولاتتیک رق و کینه چ واتا یه کی هه یه.

پاشا یان سه روکی ولات، له گه ل ههچ میلله تیکدا رق و کینه ی نیبه و له خویدا بهرامبهر به ههچ قه ومی ههستی دوژمنایه تی نیبه. به لام کینه له دهستی پاشا و سه روکی ولات هۆکار تکی به ههتزه و ته نانه ت له چه کیش به ههتزه. دوا بی وتی هه تا خه لکی کینه یان نه بیت ناتوان ئه وه دهستی که شمشیرو نیزه کانیان پی گرتوه به رزی بکه نه وه و ببوه شین. سه روکی ولاتتیک که خوی رقی له ههچ گه لیک نیبه ده بی کینه له دلی خه لکیدا دروست بکات بو ئه وهی بتوانیت به هزی نه فره تی ئه وانه وه دهسه لات به دهست بهینیت و منیش کینه ی میسر بیه کان دهخمه ناو دلی خه لکی سوورباوه و ئه وهنده ئه م رق لی بوونه وه یان به ههتزه که م که هه مو که سیکی خه لکی سوورباوه دلنیا بیت له وهی که له میسر بیه کان بی به زه بیتره سوو کتر و فیلباز تر له ههچ جیگایه کدا نیبه و ده بیت ئه م دوژمنایه تی و رق ئه ستوور بیه ئه وهنده به تین بیت که هه ر ژن و پیاو تکی سربانی به بیستنی ناوی میسر بیه کان له شی له رق و نه فره تدا بکه ویتته له رزه و ئیمانی به وه هه بیت که میسر بیه کان ترسنا کترین و خوین مژترین و دل ره قترین گه لیکن که له سه ره تای دروست بوونی دنیا دا هاتونه ته کایه وه و له مه و به دواش له وان خراپتر

دروست نابیت. کاتیک که رقی سوور بیه کان بهرامبهر به میسر گه یشته ئه م ئاسته، ئه وساکه ئه م دوژمنایه تیبه ئه وهنده به ههتزه ده بیت که ده توانیت کیو بهینیتته له رزه، تا چ بگات به ده رکردنی دهسه لاتداری میسری و سوپا که یان له سووربا.

وتم ئیوه خوتان دهزانن که وا نیبه و ئه وهی دهیلین له راستییه وه دووره. پاشا وتی راستی ئه وه یه که من ده یخه مه ناو میسکی خه لکی سووربا وه و کاتیک که من شتیکم خسته ناو گیانیانه وه، باوه ر ده کن که ئه و شته حه قیقه ته و به شیوه یه ک باوه ر یان پیی به ههتزه ده بیت که ئه گه ر هه ر که سی به پیچه وانه ی ئه وه شتیک بلت ده یکوژن.

من به خه لکی سووربا راده گه یه نم که ئه وان بو ئه وه دروست بوونه که به نازادی بژین و نازادی شتیکه که له خواردن و جل و بهرگ و خانوو وته نانه ت گیانی مرو قیش بایه خی زیاتره و خه لکی به هوی ئه م راگه یان دنانه ی من ئه م راستییه دهسه لمتین و ئه وهنده باوه ر و خولیای نازادی ده که ویتته میسکیانه وه که ئاماده ده بن له پینا ویدا گیانی خویان به خت بکه ن و هه رکه سیک که باوه ری به نازادی هه بیت هه ول ده دات خه لکانی تریش بهینیتته ریزه وه و ئه وهنده ی پی ناچیت که له سه رتاسه ری سووربا دا جگه له یه ک بیرو باوه ر ههچ شتیککی تر دروست نابیت که ئه ویش بروا گه یشتن به نازادییه و دانیش تووانی سووربا تی ناگه ن که باوه ر یان به شتیککی خه یالی هه یه، چونکه ئه و نازادییه شتیکه که نه ک ته نها گه لی سووربا، به لکو ههچ گه لیکی تر نیبه تی، به لکو به هانه یه که که من به هۆبه وه خه لکی سووربا ده خافلینم بو ئه وهی خوم بتوانم له سووربا دا بمینمه وه. ئیوه ش کاتیک که هاتنه سووربا دروشمه که تان ئه وه بوو که به ته مان سووربا نازاد بکه ن و به م دروشمه که له دیدی خه لکیدا رواله تیککی بریقه داری هه بوو، هه موو دانیش تووانی سووربا تان کرد به بنده ی خوتان و ئیستا باجیان لی دهستین.

وتم ئايا تۆ باوهرت به ئازادی نيبه .

وتی نا و چونکه تۆ پزیشکیت ناتوانی له وه تیبگهی که هیچ دهسه لاتداریک باوهری به ئازادی نيبه به لکو به و دروشمه خه لکی فریو دهدهن بۆ ئه وهی خویمان بتوانن حوکم بکنن . من خه لکی سووریا وا تیده گه یه نم که پتویسته ئازاد بن و به ئازادی ناگهن هه تا ئه و کاته ی که له دژی میسر یه ک دهگرن و کاتیک که میلله تی سووریا یه کبان گرت و به باوهری خویمان گه یشتن به ئازادی ، بی ئاگان له وه که ئه وان ئه و ئازادییه یان بۆ من ره خساندوه که بتوانم فه رمانه و اییان به سه ردا بکه م و ئه وان ده بی وه کو هه میشه زه حمه ت بکیشن و سه رانه بدهن و به کورتی له رابردو ودا میسر ئه و سه رانه یه ی لی ده سه ندن و له دوای ئه وه من لیانی ده ستینم و به رده وام پییان ده لیم که ئیوه له هه موو گه لانی تری ئه م دنیا یه به خته وهر ترن . چونکه ئازادن و ئه وانیش به و دروشمه خه یالییه دلخوش ده بن .

سینۆهه تۆ ئه وه نازانیت که میلله ت وه کو میگه لیککی مه ر وایه و ده بی به شتیکه وه خه ربکیان بکه یه ت بۆ ئه وه ی بتوانی فه رمانه و اییان به سه ردا بکه یه ت و یه کیک له باشتین هۆکاره کانی سه رگه رم کردنی خه لکی ئه وه یه که پییان بلتی ئیوه ئازادن و بۆ ئه وه دروست بوونه که له ئازادیدا بژین و خه لکی له به ر ئه وه ی ره شوکین ، هه ر چیه ک بیستان ده یسه لمین و به راستی ده زانن . به گشتی ده بی ئه وه نده ئه و با به ته به گوپی خه لکیدا بخوینینه وه هه تا له روحیان و له باوهریاندا ده چه سپیت .

وتم ئايا ده زانی قسه کانی تۆ چه نده ترسناکه و ئه گه ر فه رمانده ی میسر بزانیته که تۆ چ مه به ستیکت هه یه گالیسه که جه نگیه کانی خوپی ده نیرته ولاته که ت و ئه م شاره ویران ده کات و تۆش ده سگیر ده بی و سه ر به ره و خوار له سیداره ت ده ده ن . یان ده تبه نه ته به س و له وی به داره وه ت ده که ن .

پاشا وتی فییره و نی میسر باوهری به من هه یه چونکه (خاچی ژیان)ی^(۱)

پیداوم و من په رستگه یه کم بۆ خوا یه که ی دروست کردوه و ئه و زیاتر له هه ندی له سه رداره کانی خوپی باوهری به من هه یه ، ئیستا وه ره برۆین شتیکت پی نیشان بده م که له لات سه یر بیته .

به یه که وه به ری که وتین و ئه و منی به ره و شووره ی (دیوار) شاره که برد و سه یرم کرد پیاو تکیان له بان دیواره که وه سه ره و ژیر هه لواسیوه . پاشا وتی ئه م پیاو هی که ده بیینی میسریه و ئه گه ر گومانته له ره گه زه که یدا هه یه سه یری خه ته نه که ی بکه بۆ ئه وه ی شکت نه مینی .

پرسیم بۆچی ئه م میسریه به ده به خته تان هه لواسیوه ؟

وتی ئه م پیاو ه باج وه رگری فییره ون بوو و هاتبووه ئیره که داوای سه رانه مان لی بکات و ده یگوت چه ند سالتیکه باجتان داوخته و وه ده بی خه راجی ئه و چه ند ساله بده ن .

وتم تاوانی کوشتنی ئه م پیاو ه بی چاره یه به گه ردنی تۆوه ده بیت و تۆ گرفتاری سزایه کی سه خته ده بیت ، چونکه له میسر ده توانی گالته به هه موو شتیک بکه ی جگه له باج وه رگری فییره ون که پتسپیردراوی وه رگرتنی باجه .

پاشا پیکه نی و وتی من به جوړیک پیلانه که م دارشته و وه که فییره ون له جیاتی ئه وه ی لیم تووره بیت ده ستخوشیشم لی بکات که ئه م فه رمانبه ره گه نده له م به سزای خوپی گه یاندوه . چونکه زیاتر له ده له وه م بۆ ده سه لاتداریانی میسر ناردوه که له سه ربان نووسیومه که ئه م پیاو ه له دوای ئه وه ی هاتووته سووریا له ولاته که ی مندا ده ست درژیی کردووته سه ر ژنان و جنیوی به خوا یه کانی سووریا داوه له په رستگه که ی ئیمه دا کرداری ناشیرینی تریشی کردوه و له یاساکانی ئیمه نو سراوه که ئه گه ر پیاو یک به بی ره زامه ندیی ژنه که به زۆر له گه لیدا کو بیته وه ، یان جنیو به خوا یه کان بدات ، یان له په رستگه کاری پیس و پۆخل بکات ده بی بکوژریت .

هه رچه نده زیاتر له گه ل پاشای (ئامورۆ) دا گفتوگۆم ده کرد له دیدمدا زیاتر له

(هورم هه ب) ی فهرماندە ی سوپای میسر دەچوو، کەمنی راسپاردبوو زانیاری لە ولاتانی ترهوه بۆ کۆبکەمەوه و جیاوازییەک کە ئەم دووانە لەگەڵ یەکتەریدا هەیان بوو ئەوه بوو کە پاشای ئامورۆ لە (هورم هه ب) بەتەمەنتر و فیلبازتر بوو، چونکە پاشای ئامورۆ لە ولاتیکدا پاشایەتیی دەکرد کە لە کۆنەوه دەسەلاتدارانی ئەوئ بەردەوام لەگەڵ پاشاکانی تری سووربادا بەشەر دەهاتن و ئەوانیان دەکوشت، یان خۆیان دەکوژران و ناکۆکی و دژایەتیی هەمیشەیی لەگەڵ دراوسێکاندا، ئەم جوۆرە پاشایانە لە هونەری سیاسەتدا شارەزاتر و بەئاگاتر دەکات.

لەگەڵ ئەوهشدا کە پاشای ئامورۆ فیلبازتر و لێهاتوتر دەهاتە بەرچاو بەلام من لەو باوەردەدا نەبووم کە توانای پاشایەتی کردنی بە سەر سووربادا هەبێت. پێم وت تۆ ئەگەر چی لە مندالییەوه لە میسر ژیاویت، بەلام لەبەر کەم تەمەنیت نەتوانیوه هەست بە گەورەیی و دەسەلاتی فیڕعەونی میسر بکەیت چونکە فیڕعەون سامانیکی زۆری هەیه و دەتوانیت سوپایەکی گەوره بەره و ولاتەکەت بنیڕیت و ئەم سەرزەمینە وێران بکات و تۆ نابیت بە دەسەلاتی خۆتەوه بنازی و ایزانی کە دەتوانی لەگەڵ فیڕعەونی میسر رکه بەری بکەیت. کاتییک کە کیسەیهک بە رۆن چەور دەکەن و دوایی کونەکانی دەگرن و هەوای تی دەکەن کیسەکە دەئاوسێ و خاوەنەکە ی وا دەزانیت کە شتیکی گەورە ی لە دەست دایە. بەلام کە کیسەکە کون دەکەن بایەکی بەتال دەبیتەوه و دەگەریتەوه دۆخی یەکەم. تۆش ئیستا وەک کیسەیهک وای کە هەوایان تی کردبیت و هەرئەوهنده کونیکت تی بکەن یەکسەر فس دەبیتەوه.

پاشا پێی کەنی و رووکەشە ئالتونییەکانی ددانەکان دەرکەوت وتی من ئەگەر چی کیسەیهکی پر لە هەوام، بەلام هاوپەیمانی بەهێزم هەیه کە پاشاکانی بابل و (هاتی)ن، کە بۆ دەکردنی میسر لە سووریا هاوکاریی من دەکەن.

وتم فربوی هاوپەیمانیی پاشاکانی بابل و هاتی مەخۆ چونکە چەقەل لەوهیه

بۆ راوکردنی ئازەلانی تر لەگەڵ شێردا یەک بگریت بەلام لە دوای راوکردنی نیچیر باشتیڕینی گۆشتهکە شیر دەبخوات و چەقەلەکە تەنها ریحۆلە و گەدە ی بۆ دەمینیتەوه. ئەم دوو پاشایەش کە بۆ دەکردنی میسر لە سووریا لەگەڵ تۆدا هاوپەیمان، مەبەستیان ئەوه نییه کە تۆ ببیتە پاشای سووریا. بەلکو دەیانەوێت ولاتی سووریا داگیر بکەن و تۆ بەس ولاتی ئامورۆت بۆ دەمینیتەوه، ئەویش ئەگەر بۆت بمینیتەوه.

پاشا زۆر پێی کەنی و وتی سینۆهە من حەز دەکەم کە وەکو تۆ فیڕی زانست بیم و بیمە زانا و وەکو تۆ بۆ ولاتانی تر بچم بۆ ئەوهی فیڕی زانستی ئەو ولاتانە بیم بەلام لەبەر ئەوهی کە دەبیت ولاتەکە ی خۆم بەرپۆه بیم دەرفەتی سەفەرکردن بۆ ئەو جیگایانەم نییه.

ئەو گفتوگۆیانە ی کە لەگەڵ پاشای ئامورۆدا کردم منی تینگەیاندا کە هەرچی زووتر لە ولاتەکە ی ئەو بگەریتەوه باشترە، چونکە ئەگەر فیڕعەونی میسر بەتەمای تۆلەسەندنی باج وەرگرەکە ی خۆی بیت لەشکرکێشی دەکات بۆ ولاتی ئامورۆ و لەدوای هاتنی سوپای میسر بۆ ئامورۆ بوونی من لەو ولاتەدا باش نییه و لەوانەیه پاشای ئامورۆ لە تاو رق لی بوونی میسر ییەکان من بکوژیت. لەبەر ئەوه رۆژی دوایی بە پاشام وت ماوهیهکە میوانی تۆم و نامەوێت لەمە زیاتر لە میوانداری کردنەکەت کەلکی نارهوا وەر بگرم و ئەگەر کەژاوهیهکم بۆ ئاماده بکەیت دەگەریتەوه ئەزمیر و لەویش نامیتەوه، بەلکو دەگەریتەوه بۆ میسر، چونکە لە ئارەزووی خواردنەوهی ئاوی نیلم.

من بەراستیم بوو چونکە دەبوایە بۆ میسر بگەریمایەتەوه و ئاکامی لیکۆلینەوهکانی خۆم بە (هورم هه ب) رابگەیهندایە.

پاشا وتی بالندەیهک کە هیلانە دروست ناکات هەرگیز فکری ئاسووده نابیت و تۆ لەدوای سوورپانەوهت لە ولاتان، وا باشترە کە واز لە جیهانگەردی بهینی و لەم ولاتەدا نیشتهجێ ببی و ئەگەر حەزت لەمانەوه بیت لەم شارەدا خانوویەکت

(۱) له سه‌رده‌می سینۆهه‌دا لغاوی ئەسپ دانەهینرا بوو که به‌هۆبه‌وه ئەسپه‌که ملکه‌چ بکه‌ن له‌به‌رئوه په‌نجە‌ی خۆیان ده‌خسته کونی لووتیه‌وه که گوترایه‌لی بکه‌ن - وه‌رگێر-

بۆ دروست ده‌که‌م و یه‌کیک له‌ کچه‌ جوانه‌کانی ئەم شاره‌ت ده‌ده‌می که بیکه‌ی به‌ هاوسه‌ری خۆت.

من به‌گالته‌وه وه‌لام دایه‌وه ئامورۆ ناخۆشترین ولاتی جیهانه و ژنه‌کانی ولاتی تو‌بۆنی بزنی به‌سال‌اچوویان لی دیت و چه‌ز ناکه‌م له‌م ولاته‌دا بمینه‌وه و له‌گه‌ل ژنی‌کدا بژیم که بۆنی ناخۆشی لی دیت. جگه‌ له‌مه‌ش ماوه‌یه‌که له‌میسر دوور که‌وتوو‌مه‌ته‌وه و بی‌ری ولاته‌که‌م ده‌که‌م و ده‌مه‌و‌یت بگه‌رێمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگی مرای و قازه‌کانی که‌ناری نیل بیت و له‌به‌ر سی‌به‌ری دار خورماکانی میسر دابنیشم و گوێ بیستی گۆرانی مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل بم و هه‌تاوی گه‌رمی میسر له‌ هه‌شم بدات و دوایی بچم بۆ خانه‌ی ژیان و زانیاریه‌ پزیشکیه‌که‌ی خۆم به‌ قوتاییه‌ گه‌نجه‌کانی ئه‌وی رابگه‌یه‌نم بۆ ئه‌وه‌ی بایه‌خی زانستی خانه‌ی ژیان پارێزراو بیت که به‌رده‌وام گه‌وره‌ترین قوتابخانه‌ی پزیشکی جیهان بووه.

پاشا وتی ئەگه‌ر چی چه‌ز ناکه‌م لێره برۆی به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زت به‌مانه‌وه نییه‌ که‌ژاوه‌یه‌کت بۆ ئاماده‌ ده‌که‌م و چه‌ند سه‌ربازیکت له‌گه‌لدا ده‌نێرم که تو‌ بگه‌یه‌ننه ئه‌زمیر، چونکه‌ رق و کینه‌ی سربانیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ میسریه‌کان به‌را‌ده‌یه‌ک په‌ره‌ی سه‌ندوو که له‌وانه‌یه له‌ ریگا بتکوژن.

من که نه‌مده‌توانی جارێکی تر به‌و گالیسه‌که جه‌نگیانه سه‌فه‌ر بکه‌م به‌ که‌ژاوه له‌ پایته‌ختی (ئامورۆ) وه‌ گه‌رامه‌وه‌وه سه‌ربازه‌کانی ئه‌و منیان گه‌یاند هه‌زمیر.

له‌گه‌ل گه‌یشتم بۆ ئه‌زمیر یه‌کسه‌ر به‌ کاپتام وت زوو ئەم خانووه‌ی که لێره هه‌مانه بیفرۆشه، چونکه له‌مه‌وه به‌دوا ئه‌زمیر و سووریا بۆ ئیمه‌وه بۆ هه‌ر میسریه‌کی تر مه‌ترسی هه‌یه‌وه ده‌بی بگه‌رێنه‌وه بۆ میسر.

گه رانه وه بو میسر بو بینینی هورم هه ب

من باسی سه فه ره که م له کاتی گه رانه وه م بو میسر ناکه م و ته نها ئه وه نده ده لیم که کاتیک که شتییه که که وته ری هه رچه نده که له میسر نزیکتر ده بوینه وه، زیاتر هه ستم به بی سه بری ده کرد و ئوقره م نه ده گرت و به رده وام له سه ر رووی که شتییه که پیاسه م ده کرد، چونکه به په له بووم زووتر بگه مه میسر و کاتیک که که شتییه که مان له شاره کانی که ناری سووریا له نگه ری ده گرت، له باره ی وه زعی ژیان و نه ریتی دانیشتووای لیکن لینه وه م نه ده کرد له بهر ئه وه ی ماندوو بووم و ته نانه ت رهنگی کیوه کانی سووریا شم به لاه سه بر نه بوو که له کاتی ئاوابوونی خوژدا رهنگی ئه رخه وانیبیان ده گرت.

له سووریا وه زعی به هار هاتبوو و په ره سیلکه کان ده فرین و ده یانجریواند و کاتیک که له شاره کانی که ناری ده ریا ده وه ستاین دهنگی ئه و بالئدانه مان له بان سه رمانه وه ده بیست.

کاهینه کانی خوای به عمل (خوای سووریا) به بونه ی هاتنی به هار له پرستگه کانداهاتبوونه ده روه و له کولانه کانداهه یاننه راند و ده موچاویان ده رووشاند و له دوایانه وه ژن و کچه گه نه کانه ه ندی گالیسکه یان راده کیتشا که خه لکی ده بوايه دیارییه کانی خوایان بکر دایه ته ناویه وه و پیشکه شی خوای (به عمل) یان بکر دایه. به لام هه موو ئه مانه له دیدی مندا که ده مه ویست بگه ریمه وه بو میسر بی بایه خ بوو و هه زم نه ده کرد جاریکی تر ئه و دیمه نانه بینمه وه، چونکه له رابردوودا بینیبووم.

وه زعی من له و کاته دا که به ره و ولاته که م ده چوومه وه، وه ک زانایه ک وابوو که

عاشقی ژنیک بیت و ده زانیت که ده بی بو چاوپیکه وتنی ئه و ژنه بچیت، یان ژنه که بیت بو مالی زاناکه و ئه ویش نه توانی لاپه ره کانی پاپیرو س (کاغه زی میسری که له جوړه گیایه ک دروست ده کری) ه که ی بخوینیتته وه و ئه گه ریش بیخوینیتته وه ه یچ له و زانستانه ناگات که له سه ر کاغه زه که نووسراوته وه، مه گه ر ئه وه ی که ژنه که بینیت و دوایی به میتشکیکی سافه وه خه ربکی خویندنه وه بیت.

منیش به بونه ی ئه وه ی که ده مزانی بو میسر ده پروم و ولاتی خو م ده بینمه وه له سه برکردنی دیمه نی شاره کانی سووریا و داب و نه ریتی خه لکه که ی بیزار بووم. ده مه ویست خو م بگه یه نمه وه ته بهس و له سه ره تای شه وه وه له کولانه کانی شاردا پیاسه بکه م و به به رده م خانوه قوره کانه وه تیپه پر م و سه بری ئه و ناگردانانه بکه م که له به رده م خانوه کاندانراون و ماسیی له سه ر ده برژین و به هه ناسه ی قوول بوئی ئه و ماسیی هه لثم و باده ی (شه راب) ی میسر بخومه وه و له سه ر زمانم تامه که ی بچیزم و به ئاوی رووباری نیل که بوئی قورولیتته ی لی دیت خو م تیر ئا و بکه م، هه رچه نده له لای من ئه و ئاوه بوئی خو شه.

ده مه ویست زووتر بگه مه میسر بو ئه وه ی به سه ر ئه و پاپیرو سانه دا پروم که له که ناره کانی نیلدا ده پرویت و له ژیر هه نگاوه کانی پیمدا هه سته ی پی بکه م و بوئی گو له کیویه کانی که ناری نیلم بکر دایه و له کاتیکدا که خو ر هه ل دیت و له کولگه (دینگه) ره نگاوه رنه گه کانی په رستگه ی (ئاموون) ده دات ستایشی دره و شان ه وه ی ره نگه کانی بکه م.

له گه ل ئه وه ش، که له شاری ته بهس وه کو پیشتر باس م کرد به دبه خت ببووم، به لام به سه رچوونی کات ئه و به دبه ختییه ی به تو زی فه راموشی دا پو شیبوو و له و کاته دا که ده گه رامه وه خو م نه به به دبه خت ده زانی و نه به به خته وریش، به لکو دردی نیشت میانم هه بوو و ده مو یست پروم و خو م له و جیگایه دا که چاوم تیادا هه لهنابوو و گه وره ببووم و خو م تیا ناسیبوو ه بینم.

کاتیک که گه یشتینه که ناری زوی سینا له گه لّ نه وه شدا که ورزی به هار بوو به لام نهو بایه که له وشکانییه وه بو دهریا دههات له دهموچاومان دهکوت و دهیسو تانده وه، چونکه بیابانی سینا یه کیکه له جیگا گهرمه کانی جیهان.

له پاش نهو هی ماوه یه که به درپژایی که ناره سووره کانی سینا به سهر دریا دا رویشتن، گه یشتینه جیگایه که رهنگی دهریا زهرد بوو و لهوی مه له وانه کان گۆزه یه کیان خسته ناواوه که وه که به گورس به ستبوویانه وه له دوی نهو هی پر بوو هه لیان کیشایه وه من لهو ناوهم خوارده وه ههستم کرد که تاراده یه که شیرینه و تامی ناوه لیتاوییه که هی نیلی دها چونکه ناوی شیرین و لیتاوی نیل کاتیک که دپته ناو ناوی سویری دهریا وه ماوه یه که له سهری ده مینیتته وه به لام تیکه لی ناوه که نابیت.

نهو رۆژه کاتیک که له ناوی نیلم نۆشیه وه به کاپتام وت نهو ناوه له چپژی مندا له باشرین شهرابه کان به تام تره، به لام کاپتا وتی ناو له هه موو شوتن ههر ناوه نه گهرچی له ناو رووباری نیل شدا بیت و ناتوانیت جیگای شهراب بگریته وه. وتم من له بهر نهو خوارده وه نهو ناوهم پین خوشه، چونکه ده زانم که گه یشتوینه ته وه میسر.

کاپتا وتی: ههر کاتی که خۆم له یه کنی له مه یخانه کانی **ته بهس** دا بینیه وه و بینیم که گۆزه یه کی ناوی جویان له بهرده مم داناوه و له کاتی خوارده وه پیدا دنکه جو نایه نه ناو ده مه وه، نهو ساکه دلنیا ده بم که گه یشتوومه ته میسر. چونکه له دهره وه میسر کهس توانای دروست کردنی بیرهی نایابی نییه و نهوان به شیوه یه که دروستی ده کن که مروّف ده بی له پیتشا بیپالیوی بو نهو هی دنکه جو یه کانی ناوی فری بدات و دواپی بینوشیتته وه.

به لام گریمان خۆمان له میسر، بینیه وه، من لهو باوه رده دا نیم که گۆرانکاریه که له وه زعی ژبانی مندا رووبدات، چونکه من ههر بهنده بوومه و چ میسر و چ جیگایه کی تر بو من ههر یه که.

و تم کاپتا سه فهره دوورو درپژه کافان توی بی باک کردو وه به جو ریک ده دوی که جاری وا هه یه له بیرت ده چیت که بهنده ی منی و به شیوه یه که و لامم ده ده یته وه که ههر که سی بیستی و ده زانیت مافی خۆته له گه لّ مندا ده مه ته قی بکه یت و نه گهر له میسر بوینایه دار حه یزه رانیکم له که ناری نیل لی ده کرده وه و چند داریکم ده کیتشا به شان و ملتا و نهو کاته تو تیده گه یشتی که بهنده ی و مافی نهو هت نییه له گه لّ ناغاکه ی خۆتدا ده مه ته قی بکه یت.

کاپتا دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه وتی گهره م تو ههم پزیشکی و ههم وته بیژیک هونه رمه ندیشی، چونکه ده زانی که له ههر کاتیکدا چ وشه یه که به کار بهینی و نهو هی ئیستا وتت منی خسته وه بیر لیدانی گۆچان و دار حه یزه ران و به یادی هینامه وه که لیدان به گۆچان و دار حه یزه ران، زیاتر له ناوه لیتاوییه کانی رووباری نیل و دهنگی مراوی و قازه کان و بوئی ماسیی سووره وه کراو و عه تری بوخووری په رستگه کانی **ته بهس**، پیناسه و نیشانه ی میسر، چونکه هه زاران ساله که له م ولاته بهنده کان به گۆچان و دار حه یزه ران ته منی ده کړین و به هیزی نه م دارانه یه که له میسر دا هه موو شتی له جیگای خۆیدا ماوه ته وه و کهس زیاتر له به ره که ی خۆی پی رانا کیشیت و له گه لّ نهو شدا که هه زاران ساله میسر هه یه، به لام هیچ شتیک گۆرانی به سهر دا نه هاتو وه و ئیستا، که ده بی به دار حه یزه ران دارکاری بکړیم، دلنیا بووم که گه یشتوومه ته میسر و سهرده می سه فهره درپژه کافان که تیایدا زور شتی سه یرم بینی، به سهر چوو ... ناه ... نهی دار حه یزه ران ... خواجه کانی میسر به ره که تت تی بخن، چونکه ده توانی هه موو که سی له سهر جیگای خۆیدا دابنیشیتته وه نه هیلای که کهس له سنووری خۆی زیاتر پی رابکیشیت.

له دوی نه م قسه یه کاپتا به هوی کارتی کردنی زوره وه که وته گریان و دواپی به ره و سووچیک که شتییه که رویشت و لهوی نووست و تا نهو کاته ی که که شتییه که مان گه یشته ناو بهنده ر کاپتا ههر نووستبوو.

کاتیک که کهشتی چووه ناو رووباری نیلهوه و له ناو بهندهردا وهستا چاوم به باربه ره میسر یه کان کهوت که تنها سوخمه به کیان له بهردا بوو و ریشیان تاشیبوو و لهو کاته دا ههستم کرد که چهند رقم له جل و بهرگی درتیز و ردینی لوولی سریانییه کانه.

له سووریا ژن و پیاو قه لهو بوون، به لام ئه و کاته ی که چوموه وه میسر بینیم ژن و پیاوه میسر یه کان قه د باریک بوون و له شیان به هوی بهزو چه ور یه وه قه لهو نه ببوو. ته نانهت بونی عاره قه ی له شی باربه ره کانیشم له لا خووش بوو و لهو کاته ی که ناوی من و کاپتایان نووسی کاپتا خوی به خه لکی سووریا نووسی بو ئه وه ی کهس نازاری نه دات (چونکه به نده یه کی هه لهاتوو بوو). ئیمه له که شتییه که دابه زین و من جل و بهرگه خورییه سریانییه که م داکه ندو کراسی که تانیی میسریم له بهر کرد.

له پاش ئه وه ی که دوو روژ له به ندهر پشوومان دا سواری که شتییه ک بووین که به ره و **ته بهس** ده رویشت و له وه بهدوا سه فهره که مان له سه ر ناوی نیلدا دهستی پی کرد. ئیمه که ماوه یه ک بوو دیمه نه کانی میسرمان نه بینیبوو له به یانییه وه تا ئیواره له سه ر که شتییه که سه یری که ناره کانی راست و چه پمان ده کرد و به دیتنی گوندنشینه رهش و رووته کان که به گایه کانی خوبان جووتیان ده کرد و ههروه ها به بیستنی دهنگی قاز و مراوی و حاجی له ق له قه کانی چیژمان وه رده گرت.

هه ر کاتیک که کهشتی له یه کیک له که ناره کانی رووباردا ده وهستا، کاپتا یه کسه ر داده به زی و خوی ده گه یانده مه یخانه یه ک و گۆزه یه ک بیره ی میسری ده نووشییه وه ئه و شتانه ی که له ولاتانی تر بینیبوو بو کریکاره کانی ده گتراه وه که له مه یخانه که دا بوون و ئه وان به جوړیک له قسه کانی کاپتا سه ریان ده سوورما که په نایان ده برده بهر خواجه کانی میسر.

هه رچه نده زیاتر له **ته بهس** نزدیک ده بوینه وه، دانیشتوانی ئه مبه ر و ئه وه یری نیل زیادی ده کرد و له نزیک **ته بهس** به شیوه یه ک زه وی و زارو گونده کان

به یه که وه نووسابوون که وه ک ئه وه بوو به نیوان دوو شاردا تیپه رین که یه کتیکیان له وشکانیی لای راست بیخ و ئه وه ی تریان که ناری لای چه پ. لهو کاته دا له لای روژ هه لاتنی نیله وه سی چیا ده رکه وت که ده تگوت سی پاسه وانی هه میشه یی شاری (**ته بهس**) ن و دوایی دیواره به رزه کانی شارو په رستگه ی گه وره ی (ئاموون) و بینا کانی ده ور به رو ده ریاجه ی پیروژ ده رکه وت.

کاتیک که شاری مردوه کانم له لای روژ تا وادا بینی پیتی دلگران بووم، باسم کرد که شاری مردوه کان جینگایه که که مردوه کان له دوای مؤمیایی کردن له وی ده نیژترین و نارامگه ی هه موو فییره ونه کان و شازنه کانی میسر له وی بوو و گلکو سپییه کانیان له دووره وه ئه دره وشایه وه و له به رده م هه ربه که له گۆری شازنه کانی میسر داریان چاندبوو و له وه رزی به هاردا (ئه و وه رزه ی ئیمه تیایدا گه راینه وه میسر) ئه و دره ختانه گوئیان ده رده کرد.

هوی دلگران بوونه که م له کاتی بینینی شاری مردوه کان ئه وه بوو که به بیرم هاته وه دایک و باوکم له ناو پیستیکی گایه که نازیک نارامگه ی یه کی له فییره ونه کان نارامیان گرتبوو، چونکه له بهر ئه وه ی گۆره که یانم به هوی خوشه ویستی ژنیک تهماح کاره وه فرۆشتبوو نه متوانی بوو له گۆره که ی خوباندا بیاننیزم یان گۆرکی نوییان بو بکریم بو ئه وه ی لهو دنیا بی جیگا نه بن.

له لای باشوور، لهو شوینه ی که رووباری نیل پیچیکی فراوانی تی ده که ویت کوشکی فییره ون له نیوان دره خته سه وزه کانه وه به رهنگیکی زتیرین ئه دره وشایه وه و من بیرم له وه ده کرده وه که ئایا (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر هیشتا لهو کوشکه دا نیشته جییه یان نا.

ئه و کاته ی که له میسر ده رویشتم ئه و پیاویکی به ده سه لات بوو و له فییره ونه وه نزیک بوو، به لام کهس له پیشهاته کانی قه زاو قه ده ر ئاگادار نییه و نازانیت ئایا پیاویک که ئه مرۆ له پاشاوه نزیکه سه به ینیش ئه و نزیکییه ی ده میتیت یان نا.

که شتییه که مان له داره را (اسکله) ی دابه زینی بندهری **ته بهس** له نزیک نه و گه ره که ی که تیایدا گه و ره ببووم را و دستاو له و کاته دا وهک نه و وه و ابوو که مندال بم و خوّم له نیوان دیمه نه همیشه ییه کانی سه رده می مندالیمدا ببینمه وه. له به یاد هینانه وهی یاده و هرییه کانی سه رده می مندالی و لاویم هم خوشحال بووم و هم غه مگین و زور به زه ییم به حالی دایک و باوکمدا هاته وه چونکه نه و دووانه له هم موو ته مه نیاندا نازارو مهینه تیایان چیشت بو نه وهی بتوانن من بکه نه خوینده وارو بو قوتابخانه م بنیرن، به لام من به هوی گه نجی و وه سه وهی نه و ژنه خیانه تم لیایان کردو گوره که یانم فروشت و نه و نه شه رمه زار بووم که ده مویست ده موچاوم داپوشم بو نه وهی خه لکی **ته بهس** نه مبینن و نه لین نه مه یه سینوه هی حه ق نه ناس که دایک و باوکه که ی خو ی له دنیای تر دا بی جیگا و ریگا کرد.

به ره له وهی بیسه ناو **ته بهسه وه** به رنامه یه کی دیاریکراوم بو ژیانی خوّم نه بوو، چونکه وه زعی ژیانی من به وه وه به سترابووه که (هورم هه ب) ببینم و بزنام که له دوا ی بیستنی گوزارشته که ی من چی ده لیت. به لام هه رکه هه نگاوم نایه ناو (**ته بهس**) وه هه ستم کرد که له و شاره دا وه کو پیشوو ده مه پزیشک، به لام نه پزیشکیکی گه و ره و ناودار به لکو پزیشکیکی که نیشته جیتی گه ره کی هه ژاره کان بیت و نه خوشه که م ده رانه ته کان چاره سه ر بکات و له گه ل نه وه شدا که ده مزانی نیازی نه وه م نییه که زانیارییه کانی خوّم که له ولاته بیانیه کان فیریان ببووم بکه مه هۆکاری بو ناوبانگ و سامان و حه زم له گه ره کی هه ژاره کان بوو، به لام هه ستم ده کرد که خوشه خت و ناسو و ده م.

نه گه ره پزیشکیکی تر له جیاتی من بو وایه و نه وه هم موو زانیارییه نه ی ده ره وهی هه بو وایه له دوا ی گه رانه وه بو **ته بهس** له یه کی له گه ره که ده وه مه ندکاندا نیشته جی ده بوو و ناوی خو ی له سه ره که تیبه یه کی^(۱) جوان به قه د خانوو که یه وه ده نووسی بو نه وهی هه موو که س بزانیته نه م پزیشکه ناوبراوه له هه موو پزیشکه کانی تر چاکتره و نه وه که سانه ی که بو چاره سه ره کردن دینه لای ده بی

دیاریی گرانسه های بده نی. به لام زور سه ییر بوو که من له گه ل نه وه شدا که ده مویست له گه ره که هه ژاره کاندا بژیم و نه ناسراو بم به لام خوّم له و شتیوه ی بیرکردنه وه یه به خوشه خت ده زانی و نه م بابه ته نه وه نیشان ده دات که نیمه جاری و ا هه یه سه باره ت به حه زه کانی خوشمان له هه له داین و نازانین چیمان ده ویت و جیهان ده خه یه نه ژیر پیوه و له م ولات بو نه و ولات ده رۆین و زانیاری یان زیرو و پاره کو ده که یه نه وه که له دوا ی گه رانه وه بو ولات وه کو یه کی له ده وه مه ندکان بژینن و ده وه مه ندییه که ی خوّمان به چاوی خه لکیدا بده یین، به لام له پاش گه رانه وه به سه رسورمانه وه ده بینن نه و شته ی چیژمان ده داتی نه وه یه که له گو شه یه کدا به نه ناسراوی بژین.

باربه ره کانی نه وی ده و ره یان لی داین که باره که مان له که شتی دابگرن و بو یه کی له میوانخانه کانی ببه ن و کر تیه کی باشمان لی بستینن، چونکه له هه موو شوینتی کاتیک که ریواریک ده گاته شاریک، باربه ره کان زیاتر له خه لکی تر پاره ی لی هستینن، به لام من به کاپتام وت، حه زناکه م بو میوانخانه پرۆم و به باربه ره کان بلتی که لوپه له کافان داناگرین. کاپتا وتی مه گه ره ته ما نیت له م شاره دا مینیتته وه. وتم مه به ستم نه وه یه که به تو بلیم خیرا پرۆ و له گه ره کی هه ژاره کاندا خانوو یه که م بو بکره و تا ده توانی هه ول بده له نزیک خانوو که ی دایک و باوکمه وه بیت. هه روه ها کرینی خانوو که ده بی نه مرۆ ته و او بیت بو نه وهی له سبه یینوه بتوانم له خانوی خوّمدا خه ریکی پزیشکی بم.

کاپتا له م قسه یه ی من زور نارازی بوو، چونکه وای ده زانی ده چینه میوانخانه یه ک و به نده کانی نه وی له جیاتی نه و خه زمه ت ده کن، به لام قسه ی نه کردو سه ری دانه واندو رۆیی.

هه مان شه و من چوومه خانوو که ی خوّمه وه که له گه ره کی هه ژاره کان بوو و به ره له من هی مسگه ریک بوو. له خانوو کانی ده ورو به رو به رامبه ره خانوو که ی نیمه ژنه کان له به رده م ماله کاندا خه ریکی سوورکردنه وهی ماسی بوون له سه ر

ئاگردان و له هه موو گه ره كه كاندا بۆنى ماسى سووره وه كراو دههات. كاتىك كه كه ميك له شه و تىپه رى چراى ماله گشتىيه كان^(۲) هه لكر او دهنگى موسىقاى سربانى و گۆرانى مه له وانه مهسته كان دههاته گوئ و كاتىك كه سه رى ئاسمانم ده كرد ده مېنى كه به هۆى چراكانى ناوه ندى شار رهنگى سوور ببوو.

له پاش ئه و چند ساله ي كه له ئه م لاو ئه و لاي جيهان سه فه رم ده كردو زانيارىم كو ده كردوه، گه رامه وه جىي يه كه م واته خانووى خوّم و پىم سه ر بوو كه من له سوور ياو بابل و كرىت ئه و هه موو ديمه نه جوانم بىنى و بۆن و به رامه ي روّنه بۆن خوّشه كانىانم هه لده مژى، چۆن چىژم له بۆنى ناخوّشى ماسى سووره وه كراو و بىنىنى هه ژارى و نه بوونى دراوسىكان و رده گرت.

به يانى رۆژى دواى به كاپتام وت كه تىبه يه كى ساده ي بى نه خش له قه دى خانووه كه مدا هه لبواسى بو ئه وه ي خه لكى بزنان ئه مه مالى پزىشكه و كاتىك كه نه خوّشه كان دىن پىيان مه لى كه من پزىشكىكى ناودارم، به لكو ته نها ناوه كه م بلتى و پىيان بلتى كه ئه م پزىشكه نه خوّشه كه مده رامه ته كانىش چاره سه ر ده كات و هه موو كه سى ده توانىت به پىي تواناى خوّى ده سه هق بدات.

كاپتا وتى گه ورم بوچى تو كه پزىشكىكى گه وره و ناودارى و به هۆى گه ران له ولاتانى جيهاندا زانستت كو كردو ته وه، خوّت ده كه يته پزىشكى هه ژاران؟ ئايا ئاوى زه لكاوت خواردو ته وه (كه ده بىته هۆى نه خوّشى)، يان دوو پىشك پىوه ي داوى كه به م شىوه يه بىر ده كه يته وه.

وتم كاپتا ئه وه ي پىت ده لىم ئه وه بكه و فرمانه كه م جى به جى بكه، ئه گه ر نا له مالى من برۆ و هه ر چۆنىك كه خوّت ده ته وىت ژيان به سه ر بيه. چونكه من ده زانم ئه وه نده ت دزى له من كردوه كه ده توانى ئه مپروّ خانوويه كى پى بكرى و ژنىكيش به ينى.

كاپتا وتى گه ورم ئه گه ر توّ تات لى نه بى به م شىوه يه نادووى و ئه م قسانه

ناكه يت، چونكه من پىاوئىك نىم كه ژن به ينىم و به رده وام له ماله وه له گه لىدا به شه ر بىم و نانى من بخوات و دواى له كاتى ناكوّكىدا به گوچان يان دار حه يزهران بكه وىته گىانم. به راي من كاتىك كه مرۆف بتوانىت ئازاد بىت و له وپه رى ئاسووده بىدا بىت، ژن هىنان شىتىيه، به لّام له به ر ئه وه ي توّ گه وره ي منى ئه گه ر له سه ر حه سىرىش بنووى منىش ده بى چاو له توّ بكه م، به لّام ناتوانم ناره زايى خوّم ده رنه برم چونكه ده بىنم ئه م ئىشه ي توّ شىتانه يه و ته نها شىت گه وه ر له ژىر پاشماوه ي ئازلاّندا ده شارىته وه و توّش زانست و شاره زايى خوّت له ژىر كوّنه پوشاكى هه ژاراندا ده شارىته وه.

وتم كاپتا كاتىك كه مرۆف دىته دنياوه هه ژار بىت يان ده و له مه ند، به رووتى هه نگاو ده نىته ئه م جيهانه وه و له كاتى نه خوّشىدا هىچ جىاو ازىبه ك له نىوان هه ژارو زه نگىندا نىيه و هه ر دوو كىان ئازار ده كىشن و پىو بىستىيان به چاره سه ر هه يه.

كاپتا وتى به لّام له نىوان ئه و دىارىبه ي كه ده و له مه ندىك دواى چاره سه ر ده يدات له گه ل ئه و دىارىبه ي كه له هه ژارىكى و رده گرى جىاو ازىبه كى زور هه يه. ئه گه ر من له سه ره تادا به نده بوومايه و له كاتى له داىك بوونم به به نده يه ك له قه لّه م بدرامايه ده متوانى بىرو كه كى توّ بسه لىتم، به لّام له به ر ئه وه ي له سه ره تادا ئازاد بووم و دواى بوومه به نده ناتوانم ئه وه بسه لىتم كه ده و له مه ندو هه ژار له دىدى مرۆفدا يه كسان بن.

وتم كاپتا من نه خوّشى هه ژارو ده و له مه ند به يه ك چاو سه ر ده كه م و هه روه ها بو ئه وه ي بزانى پىت ده لىم كه ئه گه ر مندالىكى بى سه ر په رشت په يا بكه م ده بىكه م به مندالى خوّم.

كاپتا وتى ئه مه كارىكى بى سووده چونكه منداله بى خاونه كان له په رستگه يه كى تايبه تدا به خىو ده كرىن و ده بنه كاهىنى پله نزم و هه ندىكىان ده كه نه خواجه^(۳) و ده يان نىرنه مالى ده و له مه ندكان كه بىانكه نه خزمه تكار يان

پاسهوانی ژنهکان بن و بیگومان ئەم خواجانه لهوئ، له مائی دایک و باوکی خۆیان باشتەر دەژیان ئەگەر (زیندوو بمابانهوه). ئەگەر تۆ مندالت دەوئیت واز له ژن هینان بهینه و له گەڵ هیچ ژنیکدا گۆزه مهشکینهو له جیاتی ئەوه له یهکنی لهو ژنه گه نجانە ی که توانای به خیتوکردنی مندالەکانی خۆیان نییه داوا بکه که له دواى مندال بوون کۆرپه که ی، بداته تۆو ئەو ژنه ده جاریش سوپاسی خوا (ناموون) دهکات که تۆی خستۆته سەر ریگای ئەو بو ئەوهی مندالەکه ی لیتوهرگری و به خیتوی بکه ی. ئەگه ریش ناته وئیت مندالی خه لکی به خیتو بکه ی که نیزیکی جه حیل و جوان بکه که هم مندالت لیبی بی و همیش له کارهکانی ماله ودها یارمه تیبی من بدات، چونکه من پیر بوومه و هه لسووراندنی ئیش و کاری ماله وه له لام زهحمه ته و جاری وا هه یه دهسته کانم ده لرزیت و من پتیبسته هم ئیشهکانی ماله وه راپه رینم و هم پاره که شم به خمه گه ر بو ئەوه ی قازانجیکم لی دهست بکه وئیت.

وتم من حه ز ناکه م که نيز بکرم به لام تۆ ده توانی بو ئیش و کاری ماله وه خزمه تکارئ بگری چونکه مافی ئەوه ت هه یه که له مه ودوا له مائی مندا پشوو بده ی ت و ئەمه پاداشتی خزمه تهکانی رابردوو و وه فاداری تۆبه و له بهر ئەوه ی ده زانم که تۆ له م شارهدا بو مه یخانهکان ده رۆی، به هۆی تۆوه ده توانم له و زانیاری و دهنگوباسانه ی که خه لکی له وئ ده یلین ناگادار بيم. چونکه له هه یج جیگایه ک وهکو مه یخانهکان خه لکی له کانگای دلپانه وه قسه ناکه ن و خه لکانیکی زۆر هه ن که هه رگیز نه ییبهکانی خۆیان نادرکین، به لام له دواى ئەوه ی خواردیانه وه ده که ونه قسه و ئەوه ی له دلپاندایه هه لیده رین.

له دواى ئەم قسه یه له مال ده رچووم بو ئەوه ی یه کنی له ناشانکانی رابردووم بدۆزمه وه و بچمه لای (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر. پاشان بو ئەو مه یخانه یه چووم که ده مزانی (توقس) ی هاو ریتی هونه رمه ندم بو ئەوه ی ده چیت و سو راعیم گرت و مه یفرۆشه که وتی نازانم له کوئیه و چی دهکات، چونکه

ماوه یه که که نه هاتۆته ئیره به لام بهر له وه ی بی سه رو شوین بیت دهمدی وینه ی پشیلهکان ده کیشیت. من به سه رسورمانه وه وتم بوچی وینه ی پشیله ی ده کیشا. مه یفرۆش وتی له بهر ئەوه ی ناچار بوو که به م شیوه یه خه رجی په یا بکات و بو ئەو کتیبه ی که له مندالان له قوتابخانهکاندا ده یخوین وینه ی پشیله دروست بکات.

له وئ هاتمه ده ره وه بو خانە ی سه ربازهکان (واته سه ربازه گه - وه رگیتر) چووم که له وئ (هورم هه ب) ببینم. به لام روانیم سه ربازه گهکان سه ربازه تکی که می تیا به و وهکو پیشوو سه ربازهکان له حه وشه که دا خه ریکی زۆرانبازی نه بوون و به تیروکه وان نیشانه یان نه ده نایه وه نه یزه یان بو کیسه پر له کایهکان نه ده هاوئیشت. ئەفسه رتکی به شی له حه وشه که دا وهستا بوو و په نجهکانی قاچی له خاک وه رده دا و به زمانی حال له منی ده پرسى بو هاتووبته ئیره و ئیشت چیه ؟ من لیم پرسى ئایا (هورم هه ب) له وئیه و ئەگه ر له وئ نییه له کوئ ده توانم بیدۆزمه وه.

ئەفسه ره که له دواى ئەوه ی ناوی (هورم هه ب) ی بیست سه ری دانه وانده من له م ریزلینانه ی تیگه یستم که (هورم هه ب) هیشتا پله ی فه رمانده ی هه یه به لام له گه ل ئەوه شدا بو دلنیا بوون لیم پرسى که ئایا (هورم هه ب) وهکو پیشوو فه رمانده ی سوپایه یان نا ؟

ئەفسه ره که وتی: به لئ ئەو هه ر فه رمانده ی سوپایه ، به لام ئیستا لیره نییه و بو سه رزه مینی (کووش) روئیشتوو وه تا کو سه ربازه گهکانی ئەو جیگایه هه لبو هشیته وه وه ئەو سه ربازه نه ی که له واجبدان ئیزنیان بدات و مه علوم نییه که ی ده گه رپتته وه.

من حه لقه یه کی زبوم دا به ئەفسه ره که وه ئەو به بینینی حه لقه که حه په ساو هه ستی خو به شت زانینه که ی نه ماو به پیکه نینه وه به منی وت (هورم هه ب) فه رمانده یه کی گه وره یه ، چونکه ده زانیت که سه ربازهکان چیان ده وئیت و چۆن

دهبې له گه لېاندا رښتار بکات، به لآم فيرعه ون وه کو بز ن وايه و له وه زعی سه ربازه کان و باری د هروونیان بی ناگایه و گوئیان ناداتی. هر له بهر نه وه شه ئیستا، که (هورم هه ب) لیره نییه وه ک ده بینی سه ربازه که چوله و سه ربازه کان رویشتون بو نه وه ی دهروزه بکن و سکی خوئیان تیر بکن. به لآم من له بهر نه وه ی نه فسهرم ناتوانم بو سوال کردن بچم و داواکارم له (ناموون) که له بهر نه وه ی نه م حلقه یه ت داوه به من پیروزت بکات. چونکه چند مانگیکه که نه متوانیوه بچم بو مه یخانه و بیره بخومه وه و نه مرؤ دهرؤم و دهنوشمه وه. بهر له وه ی که بمانکن به سه ربازه به لینیان به ئیمه دا که نه گهر بیینه سه ربازه کانه یه کی زورمان ده ست ده که ویت و هر چند خواردمان بویت بومانی ناماده ده کن و سکمان به رده وام پر ده بییت له خواردن و خواردنه وه.

پاشان من له خانه ی سه ربازه کان هاتمه دهره وه بو خانه ی ژبان رویشتم که له وئ سه ر قلیشینی فیرعه ون بییم به لآم پییان وتم که دوو سال له مه وه بهر مردووه و لاشه که یان له شاری مردووه کان ناشتووه.

له و قسانه ی که له خانه ی ژباندا له گه ل مندا کردیان بوم دهرکه وت که فیرعه ون به هوئ شوین که وتنی خواجه که ی خوئ که (ئاتوون) ی ناوه نه وه سه ربازه نه ی ئیزن دابوو که باوکی به کریی گرتبوون چونکه ده یگوت که له گه ل هه مواندا به ناشتی و خوئی ده ژتیت و پیوستی به سه ربازه نییه.

پیشتر نامازم بو کرد که خویندنگه ی خانه ی ژبان له ناو په رستگه ی (ناموون) دایه و بریارم دا برؤم و وه زعی په رستگه بییم بو نه وه ی بیره وه ربیه کانی که نجیتیم به ینمه وه یاد.

روانیم کاهینه کان به سه ری تاشراوی به روژن چه ور کراو و جله سپییه کانیانه وه په ریشان بوون و له کاتی قسه کردندا به مه ترسییه وه سه یری دهره وه ربیان ده کرد و وه ک نه وه و ابو که له وه بترسین یه کی گویی له قسه کانیان بیت و کاتیک که منیان بینی به گرژییه وه سه یری منیان کردو له وانه یه گومانیان

کردبیت که من جاسوسم.

به به رده م په یکه ری گهره ی فیرعه ونه کاندای په ریم و خوم گه یانده کوتایی په رستگه که له وئ به سه رسورمانه وه بییم که په رستگه یه کی نوئیان دروست کردبوو.

نه و کاته ی که من له په رستگه ی ناموون-دا بووم نه و په رستگه یه ی لی نه بوو و دیار بوو که له دوا ی دهرچوونی من و له دوا ی رویشتم له **ته به س** دروستیان کرووه.

کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه سه یرم کرد دیواری نییه، به لکو حه وشه یه کی به فراوانه که نه ستوونی (کوله گه) به رزبان به دهریدا دروست کردبوو و لایه کی حه وشه که کراوه بوو، واته به بی نه ستوون بوو و میحرابی په رستگه که له ویدا بوو. له میحرابه که نزیک بوومه وه بییم له جیاتی نه وه ی که دیاریی ناسایی واته مه ری قوربانی و مه سینه ی مسی^(۴) له سه ر میحرابه که دابنن، گهنم و گول و میوه یان له وئ دانابوو و له سه رووی میحرابه که وه نه خشیکی به دینی گهره یان لی دروست کردبوو که خوی (ئاتوون) ی له شتوه ی بازنه به کدا نشان دده (مه به ست خوره - و. کوردی) و له م بازنه یه وه هندی تیشک بو دهره وه ری کیشراوو و کوتایی هر تیشکیک ده ستیکی پیوه نو سابوو و له ناو هر ده ستیک (خاچیکی ژبان)^(۵) ی تیا بوو.

کاهینه کانی نه م په رستگه یه کراسی سپییان له به ردا بوو به بی نه وه ی سه ربان تاشیبیت و سه یرم کرد هه موویان گه نجن و کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه کاهینه کان دهره یان له میحراب دابوو و سه رووی پیروزیان ده خویند.

گویم گرت و سه رنجم دا که ناهنگی نه و سه رووه له گویمدا ناشنایه و نه و سه رووده م له (نورشه لیم)، له ولاتی سووریا گوئ لی بیوو. به لآم له هه موو شته کانی نه م په رستگه یه سه یرتر په یکه ری فیرعه ون بوو که له بان نه ستونه کاندای

دەببىنرا. ئەستونەكانم ژمارد و بۆم دەركەوت كە چل دانەيەو ھەر ئەستونىتەك
بتى بەردىنى فىرعەونى پىتوھ بوو كە گەورەتر بوو لە ھەيكەلى خۆى.
پەيكەرەكانيان بە جۆرىك دروست كەردبوو كە فىرعەون ھەردوو دەستى بە
سىنگىيەوھە نابوو و بە دەستىكى قامچىيەكەى و بە دەستەكەى تى گۆچانى
پاشايەتییەكەى گرتبوو و ئەو پەيكەرەنە دەيانرۆوانىيە مەحرابەكەو من نازانم كە
كام پەيكەرەتاش رەنگرێژى ئەو ھەيكەلانەى كەرد بوو و پاشان بە شاگردەكانى
خۆسپاردبوو كە دروستى بكەن. بەلام دەزانم كە پەيكەرەتاشەكە بە ئەنقەست
مەبەستى وا بوو كە ھەموو نوقتانى ئەندامەكانى فىرعەون بە پىچەوانەوھە
نیشان بدات. بۆ نمونە دەست و قاچەكانى فىرعەون لەرو بارىك بوون بەلام لە
پەيكەرەكەيدا دەست و پىيان ئەوئەندە ئەستور دروست كەردبوو كە دەتگوت
كوندەى ئاوساوە. ھەروەھا جگە لە ئەندامەكانى لەشى، پەيكەرەتاشەكە، شىوھى
دەموچاوى فىرعەونىشى گۆرپوۆھ.

ھەموو ھونەرەندەكان و پەيكەرەتاشانى پىشوو كە پەيكەرى فىرعەونەكانى
رابردوويان دروست كەردبوو ھەوليان دەدا كە ئەو پەيكەرە وەك شىوھى ئەسلى
خۆى بىت بۆ ئەوھى ئەو كەسەى كە ھەزارەھا سال لە دواى ئەوھە چاوى بە
پەيكەرەكە دەكەوت بزانیت كە شەكل و شىوھى چۆن بوو، بەلام ئەو
ھونەرەندەى پەيكەرى فىرعەونى تاشىبوو سەرنجى لىكچوونى نەدابوو و
كاتىك كە مەرووف دەموچاوى فىرعەونى بە گۆشە گەورەو بچووكەكان و روومەتى
بەرجەستەو دەموچاوى درێژ بىنبايە دەترساو ئەگەر ھاوړى ھونەرەندەكەم
(توقس) لەوئە بوايەو ئەو بتهى لەوئە بىنبايە دەيگوت ئەمە قوتابخانەيەكى
ھونەرى نوێيەو لە ھونەرى نوێدا شىوھى كەسەكان و شتەكانى تر نايیت وەك
خۆيان بن بەلكو ھونەرەندە پىوستە بەو شىوھىيەى كە خۆى ئەو شتانە دەبىنیت
ئەندامەكانى بكىشیت يان پەيكەرەكەى دروست بكات. شتىكى تر كە بەلاى
منەوھە سەير بوو ئەوھە بوو كە چۆن فىرعەونى مىسر (ئامن ھوتپ)ى چوارەم

رىگای داوھە كە پەيكەرى ئەو بەو شىوھىيە بتاشن و ئايا خودى ئەو پىش خۆى بەم
شىوھىيە دەبىنى كە بۆيە رەخنەى لە پەيكەرەتاشەكە نەگرتووەو وەك ئەو كەسانەى
كە بە تۆمەتى كوفركردن دەكوژران لە سىدارەى نەداوھ.

سەرنجم دا كە پەرسنگەى نوئە ماشاچىيى زۆرى لى نىيە و ئەوانەى دەھاتن
دوو دەستە بوون ھەندىكيان ئەوانە بوون كە كراسى كەتانيان لەبەردا بوو و
ملوانكەى زىريان بە ملەوھە بوو و ديار بوو كە لە دەربارىيەكانى مىسر بوون و
لەبەر ئەوھى دەيانزانى فىرعەون سەرنج دەداتە ئەو پەرسنگە تازەيە بۆ ربايى
ھاتبوونە ئەوئە و دەستەكەى تر خەلكى ئاسايى بوون كە بەسەر سورمانەوھە
گوپيان لە سروودى كاهىنەكان دەگرت چونكە لى تى نەدەگەيشتن و ئاوازی ئەم
سروودە لە گوپياندا سەير بوو و ئەوان لە مندالىيەوھە لەگەل ئەو سروودانە
راھاتبوون كە لە سەردەمى دروستكردنى ھەرەمەكانەوھە (اھرام) لە پەرسنگەكانى
مىسر دەخویندرا و ئەو سروودانە بە جۆرىك لە روحياندا چەسپا بوو كە ئەگەر
لە كاتى خەويشدا بىانبىستايە لەواتاكەى تى دەگەيشتن بەلام سروودە تازەكان
بە گوئى و روحي ئەوان ئاشنا نەبووھ.

لەدواى ئەوھى سروودەكە خویندرا پىاوپىك لە كاهىنەكان نزيك بووھەو كە
لەسەر وەزعى ديار بوو جووتيارەو لە بىابانەوھە ھاتووەو لىيانى پرسى ئايا
دەكرى تەلەسمىك يان چاوپىكى ئەو مانگا و مەرە قوربانىيانە، كە مەترسى لەناو
دەبات، بە بەھايەكى ھەرزان پىي بفرۆشن بۆ ئەوھى لەگەل خۆيدا بىبات و لە
تەنگ و چەلەمە و مەترسىيەكان پارتىزاو بىت. كاهىنەكان لە وەلامى ئەو
پىاوھەدا وتیان خواى (ئاتوون) تەلەسم و چاوى قوربانى نافرۆشیت و پىوستى
بەوانە نىيە بەلكو ھەر كەسىك باوھرى پىي ھەبى ئەو پىستىوانى لىدەكات و
دەپارتىزىت بەبى ئەوھى ديارىيەكى لى وەربگرت.

كاتىك كە پىاوھە ئەم و تەبەى بىست رەنگى تىكچوو و گەرايەوھە دواوھ و
گوپم لى بوو بە بۆلە بۆلەوھە دەيگوت خواى (ئاتوون) خوايەكى درۆيىنەو دوايى

بهره و پرستگه‌ی تر واته (ئاموون) به‌رێ کەوت کە لە کاهینه‌کانی ئەو پرستگه‌یه ته‌له‌سم یان چاوی قوربانی وەرگیریت.

ژنێکی تریش لە کاهینه‌گه‌نجەکان نزیک بووه‌وه و وتی مه‌گه‌ر خاوی ئێوه کە ناوی (ئاتوون) ه‌مه‌رو گای قوربانی وەرناگیریت و کەس قوربانیی بۆ ناکات کە ئێوه گوشت بخۆن و قه‌له‌وبن و ئەگه‌ر خاویه‌که‌ی ئێوه به‌ شێوه‌یه‌ک کە خۆتان ده‌یلێین به‌هێز بیت، کاهینه‌کانی ده‌بێ قه‌له‌وبن نه‌ک ئەوها له‌رولا وازو، بێ هێزییه‌که‌تان وای نیشان ده‌دات کە خاویه‌کی بێ ده‌سه‌لاتان هه‌یه. له‌ کاتی‌کدا کە (ئاموون) به‌هێزه‌و گوشت ده‌رخواردی کاهینه‌کانی خۆی ده‌دات و له‌به‌رئه‌وه هه‌موویان قه‌له‌ون.

یه‌کێ له‌ کاهینه‌کان کە که‌می‌ک له‌وانه‌ی تر به‌ته‌مه‌نتر بوو و تێ (ئاتوون) رقی له‌ قوربانیه‌وه نایه‌وێت خۆینی ئاژه‌لان بۆ ئەو برێژن و تۆ نابیت له‌م پرستگه‌یه ناوی (ئاموون) به‌یئنی چونکه‌ ئاموون خاویه‌کی درۆبینه‌و به‌م زووانه ته‌ختی خاویه‌تیه‌که‌ی سه‌رنگون ده‌بیت و پرستگه‌که‌ی وێران ده‌بێ.

ژنه‌ کە دوو هه‌نگاو هاته‌ دواوه و وتی ئە‌ی (ئاموون) ئاگاداره‌ کە من ئە‌م قسه‌یه‌م نه‌کردوه‌ به‌لکو ئە‌و پیاوه‌ وای وت و نه‌فره‌تی تۆ ته‌نها ده‌بێ ئە‌و بگریته‌وه نه‌ک من. ژنه‌که‌ له‌گه‌ڵ ئە‌و که‌سانه‌ی تر که‌ خه‌لکی ئاسایی بوون له‌وێ رۆیشان و کاهینه‌کان به‌ گالته‌وه‌ پێکه‌نینه‌وه به‌وانیان ده‌گوت برۆن، برۆن ئە‌ی خه‌لکی بێ ئیمان ئە‌وه بزانی کە ئاموون خاویه‌کی درۆبینه‌و ئە‌وه‌نده‌ی پێ ناچیت کە هێزه‌که‌ی وه‌ک گیایه‌ک کە به‌داس دره‌و بکریت له‌ناو ده‌چیت.

له‌و کاته‌دا یه‌کێ له‌ پیاوه‌کان داچه‌مییه‌وه و به‌ردێکی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لگرت و به‌ره‌و کاهینه‌کانی هاویشته‌ و به‌رده‌که‌ که‌وت به‌ ده‌موچاوی یه‌کێ له‌وان و برینداری کرد و کاهینه‌کان بانگی پاسه‌وانه‌کانی پرستگه‌یان کرد کە ئە‌و پیاوه ده‌ستگیر بکه‌ن به‌لام ئە‌و هه‌ل هات و نه‌یان توانی بیگرن.

من له‌ کاهینه‌کان نزیک بوومه‌وه و به‌ ئە‌ده‌به‌وه‌ پێیانم وت من میسریم و

ماوه‌یه‌ک له‌م ولاته‌ دوور که‌وتبوومه‌وه و به‌ر له‌وه‌ی له‌ میسر برۆم ناوی خاوی (ئاتوون)م بیستبوو، به‌لام سه‌رنجم لێی نه‌دابوو و دوایش به‌بۆنه‌ی دوورکه‌وته‌وه‌م له‌ میسر نه‌متوانی له‌ باره‌ی ئە‌و خاویه‌ زانیاری به‌ده‌ست به‌یتم و ئیستا کە گه‌راومه‌ته‌وه‌ چه‌ز ده‌که‌م بزانی خاوی (ئاتوون) کێیه‌؟ و چی ده‌لێت و چی ده‌وێت و چۆن ئە‌و ده‌په‌رستریت.

کاهینه‌کان که‌می‌ک لێم وردبوونه‌وه‌ کە بزانی ئایا گالته‌یان پێده‌که‌م یان به‌ راستی ده‌دوێم و له‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ی کە تیگه‌یشتن پرسیاره‌که‌م به‌ راستیه‌ یه‌کیک له‌وان و تێ (ئاتوون) تاکه‌ خاوی راسته‌قینه‌یه ... هه‌موو ئە‌و خاویانه‌ی کە به‌ر له‌ (ئاتوون) هاتوونه‌ خاوی درۆبین و هه‌موو ئە‌وانه‌ی کە له‌ دوا‌ی ئە‌ویش دێن خاویه‌کی ناراستن. ئاتوون ئاسمان و زه‌وی و رووباری نیل و هه‌موو بوونه‌وه‌رانی دروست کردووه‌و هه‌میشه‌ هه‌بووه‌ و له‌مه‌ و به‌دواش ده‌بیت و ئیستا خۆی نیشانی کوپه‌که‌ی خۆی، فیرعه‌ون، داوه‌و هه‌مووان ده‌بیت بیپه‌رستان. ئە‌م خاویه به‌ پێچه‌وانه‌ی خاویه‌کانی تر که‌ هه‌موویان ناراستن دیاری خه‌لکی ناوێت و چه‌ز ناکات کەس قوربانیی بۆ بکات و به‌یه‌ک چاو ده‌روانیته‌ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و هه‌ر که‌سیک کە باوه‌ری پێ به‌یئیت له‌ په‌نای خۆیدا دایده‌نیت، (ئاتوون) به‌ پێچه‌وانه‌ی خاویه‌ درۆبینه‌کان هه‌رگیز نامریت و له‌ هه‌موو شوێنی‌کدا هه‌یه‌و هه‌یچ رووداوێک به‌بێ ویستی ئە‌و روو نادات.

وتم ئە‌و به‌رده‌ی کە ئیستا ده‌موچاوی ئە‌م کاهینه‌ گه‌نجه‌ی بریندار کرد به‌پێی ویستی (ئاتوون) به‌ر ده‌موچاوی که‌وت، چونکه‌ تۆ ده‌لێی کە هه‌یچ رووداوێک به‌بێ ئیراده‌ی ئە‌و به‌ ئە‌نجام ناگات.

کاهینه‌کان کاتی‌ک کە ئە‌م وته‌یه‌یان بیست به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ له‌ یه‌کتریان روانی و وتیان دیاره‌ تۆ به‌ ته‌مای گالته‌مان پێ بکه‌ی. به‌لام ئە‌و کاهینه‌ی کە به‌رده‌که‌ی پێ که‌وتبوو به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز و تێ به‌لێ ئە‌م رووداوه‌ له‌سه‌ر ویستی (ئاتوون) روویدا، چونکه‌ من شایانی ئە‌ونیم و ئاتوون ئە‌م رووداوه‌ی دروست

کرد بو ئه وهی من خۆم بکه مه شایانی ئه و. (ئاتوون) له بهر ئه وه ئه م رووداوهی به سه ر مندای هینا، چونکه من له روحی خۆمدا به بۆنه ی ئه و ریزه ی که له لای فیرعه ون هه مه له خۆم بایی ببووم و (ئاتوون) م فه رامۆش کردبوو. من له بهر ئه وه له لای فیرعه ون خۆشه و بیستم، چونکه ده نگیکه ی خۆشم هه یه و ده توانم سرود بلێم و فیرعه ون کاتیک که بینی من ئاماده م باوه ر به خواجه که ی به ینم منی نارده ئه م په رستگه یه و به م پله و پایه یه ی گه یاندم.

وتم که واته ئه گه ر وابیته خوای (ئاتوون) ئه وهنده ده سه لاتی هه یه که بتوانی فیرعه ون وای بکات که پیاویک له ناکاودا له خاک به رز بکاته وه و بیه خاته ناو په رستگه که یه وه و ببیته کاهینی ئه و.

یه کیک له کاهینه کان وتی فیرعه ونی ئیمه سه رنج ناداته وه زعی مادیی خه لکی، به لکو سوود له و وزه یه وهرده گریت که (ئاتوون) داویه تی و دلی خه لکی ده خۆینیته وه و ده زانیت که ئایا شیایوی به رزکردنه ون یان نا.

وتم چۆن فیرعه ون ده توانیت دلی خه لک بخۆینیته وه و هه ست به و شته بکات که له ناو دلایاندا یه چونکه ته نها (ئوزی ریس) خاوه نی ئه م ده سه لاته یه و توانای خۆیندنه وه ی دلی مرۆقی هه یه (۶).

کاتیک که من ئه م قسه یه م کرد کاهینه کان له ناو خۆباندا ده ستیان به راویژو گفتوگۆ کرد که چ وه لامیک بده نه وه من و یه کیکیان وتی: (ئوزی ریس) خواجه کی پله دوو به لکو پله سی و چواریشه و بگره له باره ی بوونیشیه وه گومان هه یه. (ئوزی ریس) بوونی نییه به لکو گومان و مه زنده ی خه لکی ره شوکی هیناویه ته کایه وه. به لام (ئاتوون) بوونی هه یه و خوای نه بینراو و هه میشه ییه و فیرعه ون له گه ل ئه وه شدا که مرۆقه جه وه هری (ئاتوون) ی هه یه له بهر ئه وه ده توانیت له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کی هه بیته و ئه و هۆبه ی که ده توانیت دلی خه لکی بخۆینیته وه ئه وه یه که له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کیه وه هه یه و وه ک ئه وه وایه که له یه ک کاتدا چهندین که س بیته. له بهر ئه وه ئه و

هونه رمه نده ی په یکه ری فیرعه ونی دروست کردووه و تو ئیستا ئه و په یکه ره له سه ر ئه ستوونه کان ده بینی، به شیوه یه ک فیرعه ونی دروست کردووه که هه م ژن بیته و هه م پیاو، چونکه جه وه هری خوا له فیرعه ون-دا یه و به بۆنه ی ئه م جه وه هره توانای ئه وه ی هه یه که هه م خاوه نی هیزی نیره بیته و هه م هیزی مبیینه شی تیا دا بیته.

من سه رم به هه ردوو ده ست گرت و وتم من وه ک ئه م ژنه که هه ر ئیستا لیته رویشته پیاویکی ساده م و ناتوانم له واتای قسه کانی ئیوه تی بگه م و عه قلم نایگریت که سیک هه م پیاو بیته و هه م ژن. هه م بتوانی ئاوی روون (۷) دروست بکات و هه م شیرخۆزه یه کیش له سکیدا رابگریت و گه وه ی بکات و به دنیای به ینیت. هه روه ها ئیوه خۆشان له مه ر خوای (ئاتوون) وه ناکۆکیان هه یه و وه ک ئه وه وایه که نه زانن کتیه و چی ده لیت، چونکه کاتیک که من په رسیاریکتان لی ده که م له گه ل یه کتریدا راویژ ده که ن و دوا یی وه لامی من ده ده نه وه.

کاهینه کان ناره زاییان بو ئه م قسه یه ی من ده بری و وتیان وا نییه و ئیمه له باره ی خوا (ئاتوون) وه بچوو کترین دوو دلیمان نییه و ئه و خواجه کی ته واوه. واته که م و کورپی نییه و هه میشه هه بووه و به رده وام ده مینیت، به لام ئیمه نو قستانیمان هه یه و له بهر ئه و نو قستانییهمان ناتوانین خوا (ئاتوون) به دروستی بناسین، به لام هه رچه نده بیه کردنه وه و خۆیندنه ومان هه بیته زیاترو باشتر ده بناسین و بیگومان چهند سالیکی تر ئیمه له ئه مرۆ زیاتر له (ئاتوون) تی ده گه ین و بیست سالی تر زانستی ئیمه زۆر زیاتر ده بیته له ئه مرۆ و ته نها یه ک که س (ئاتوون) به ته واوه تی ده ناسیت و ئه ویش فیرعه ونه، چونکه ئه و جه وه هری ئاتوونه و وه ک ئه وه یه که (ئاتوون) روحی فیرعه ون بیته.

له گه ل ئه وه شدا که به م قسه یه یان قه ناعه تم نه کرد به لام زۆر کاری تی کردم له بهر ئه وه ی تی گه یستم که به دلپاکییه وه ده یانگوت و هه ستم کرد که له وانیه له م قسه یه یاندا راستییه کی گه وره هه بیته و ئه و حه قیقه ته ش ئه وه یه، که ئیمه

نه زانين، نهک خوايه کان و له بهر ئه وهی که عه قل و تيگه يشتني ئيمه کم و کورې و ناته واويي هه يه، وا هه ست ده که ين که خه لکی نه قام و بي عه قلن.

بۆم ده رکه وت که له جيهاندا له وانه يه هه ندې راستي هه بيت که چاوی ئيمه نه بييني و گويمان نه بيبيستي و ده ستمان هه ستی پي نه کات به لام ئه و راستي يانه بوونيان هه يه. که واته کاتيک که ئيمه له شتيک تيناگه ين نابيت ئينکاري بووني بکه ين و بلين نييه و له وانه يه فيرعه ونيش حه قيقه تيکی بۆ ده رکه وت بيت که ناوی لي ناوه (ئاتون) به لام من که عه قل و فاميکی ته واوم نييه ناتوانم تيبگه م (ئاتون) کييه و چييه؟.

له بهر ئه وهی نه متواني ئاشناکانی رابردوم بدۆزمه وه گه رامه وه مال و روانيم کاپتا به پتي فرماني من که تيبه يه کی به خانوه که وه هه لواسيبوو و خوی له خانوه که دا دانيشتبوو و گۆزه به ک ناوی جوی له به رده مي دا دانا بوو و جار به جار قومیکي ده خوارده وه.

له خانوه که مدا چند نه خوشيک دانيشتبوون و چاوه روانی گه رانه وهی من بوون و سه ره تا ئه و دايکه م بانگ کرد که مندالتيکی لاوازی له باوه شدا بوو و پتي و تم رۆژ به رۆژ منداله شيره خۆزه که م لاواز تر ده بيت. سه یرم کرد نه دايکه که نه خوشه و نه منداله که ی و به دايکه که م وت هوئی نه خوشيی منداله که ت ئه وه يه که تو بايي پتيوست خواردن ناخويت و ئه گه ر خواردن ته واو بخويت و شيري پتيوست به منداله که ت بدهی قه له و ده بيت. له دواي ئه وهی که ژنه که رويشت به نده يه کم بيینی که په نجه ی چوو بووه ژير به ردی ده ستاره وه و بريني په نجه يم ده رمان کردو پيچامه وه. دوايي پياويکی نووسه رم فه حس کردو بينيم غوده يه کی گه وره به قه ده ر مشتیک، له ناوه راست قورگيدا يه و ده رمان يکم ده ر خواردی دا که له گيا يه کی ده ريایي دروست ده کراو و تم ئه م غوده يه ده بي له قورگندا ده ریکری و له دواي ئه وه ده بي ماوه يه ک رابکشيی تا برينه که چاک ده بيته وه، ئايا ده کری بيم بۆ مالتان و له وئ ئه و غوده يه له قورگندا ده ربه يتم، پياوه که ره زامه ندیی نيشان

داو بريارمان دا که من سبه يني بۆم بۆ مالي ئه و و غوده که له قورگی ده ربه يتم. پياوه که کاتيک که ده يويست پروات دوو حه لقه ی مسی له گيرفان هينا يه ده ره وه که له بری حه قده ستی چاره سه رکردن بمداتي، به لام من پيم وت من هيشتا چاکم نه کردو ويته وه که شتت لي بسه نم. وتی تو ده رمانت ده ر خواردم دا و من ده بي حه قه که ت بده مه وه. و تم من به بي ئه وهی هيچ ديار بيه که ت لي بسه نم چاره سه رت ده که م و له جياتيي ئه وه ئه گه ر رۆژتيک پيويستيم به نووسه ر بوو سوود له هونه ره که ی تو وه رده گرم. دوايي ژنيکی گه نج که له يه کيک له خانوه گشتييه کانی به رامه بردا ده ژيا چاوه کانی خوی به من نيشان داو وتی چاوم ده يه شيت و تازاره که يم بۆ چاره سه ر بکه.

ده رمانم کرده چاويه وه و دوايي ژنه که ويستی ده سه ه قی من وه کو ئه و ژنانه ی که له شی خويان هه رزان فرۆش ده که ن بدات، به لام من پيم وت پتيوست به م کاره ناکات و حه قده ستت لي ناستيتم و له بهر ئه وهی که باشر خزمه تيم کرد بيت دوو لوی بچووی سه ر سکيم نه شته ر کرد که وه کو دوو گمه به سکيه وه بوو بۆ ئه وهی له چاوی موشته رييه کانيدا ناشيرين نه بي.

ئه و رۆژه که يه که م رۆژی کارکردم بوو ته نانه ت يه ک حه لقه مسيشم له نه خوشه کان نه سه ند و کاتيک رويشتن کاپتا خواردن ي بۆ هينام و وتی گه ورم تو ئه م رۆ ئه و نده قازانجه ت له کاره که ی خۆت نه کردو وه که ته نانه ت بکاته به های ئه و خوييه ی که من کردو ومه ته ناو چيشته وه.

کاپتا خواردنه که ی ئه و رۆژه ی، که مراوييه کی سووره وه کراو بوو له يه کی له خواردنگه کانی **ته به س** کړي بوو گه رم رايگرتبوو بۆ ئه وهی له کاتي نان خواردندا بۆ منی دابنيت. له شاری **ته به س** مراوی و قازيان به شيويه يک سوور ده کرده وه که من هاوتای ئه ودم له هيچ يه کيک له ولاتانی تر دا نه دي سوو و له شاری ئيمه دا مراوی و قازيان ده خسته ناو ده فريکی کانزایی (فلزی) و سه ره که يان ده نايه وه و دوايي ئه و ده فريان ده خسته ناو کووره يه که وه له ئاکامدا مراوی و قازيه که به

جۆریک دهرژا که هه موو ئاو و چه و رایبه که ی له خودی خوارده که دا ده مایه وه و هیچی به فیرۆ نه ده چوو و ئه و جۆره لینه نه له هیچ ولاتی کدا با و نییه و ته نه ا له ته بهس ئه م خوارده به تامه لیده نین^(۸). کاپتا له و شه وه دا خوارده وه ی خو شی دهر خوارده دام و له گه ل ئه وه شدا که له و رۆژه من حه قده ستم له کهس وه رنه گرتیو، به لام ئه وه نده خو ش حال بووم که ده تگوت بازرگانیکی ده وله مه ندم چاره سه ر کردوو و ئه ویش ملوانکه یه کی زیری داوه پیتم. ئه وه ش بلیم که ئه و به نده یه ی له و رۆژه دا په نجه ییم دهرمان کرد دوا ی چه ند رۆژیکی تر که په نجه ی چاک بووه وه هاته لام و ده فریک ئاردی بو هینام و ده یگوت ئه و ئارده م له یه کییک له ئاشه کان دزیوه بو ئه وه ی حه قده ست بداته من و بو به کارکردنی رۆژی یه که مم به قه دهر ئه و بره ئارده قازانجی بو م هه بوو، به لام من ئه و ئارده م لیوه رنه گرت و وتم بو خو ت بیته .

رۆژی دوا یی به نده که م که له مال چوو بووه دهر وه گه رایه وه و به منی وت سینۆهه من له و با وهره دام که ئه مپۆ و رۆژه کانی تر نه خو شیکی زۆر دین بو لای تو چونکه کاتیک که له مال دهرچووم گویم لی بوو خه لکی ده یانگوت له دویتنیه پزیشکیک هاتوو ته خانووی مسگه ره که وه که زۆر شاره زایه و نه خو شه کان چاره سه ر ده کات و هیچیان لی ناستین و حه لقه ی مسیش ده داته نه خو شه هه ژاره کان. کاپتا ده یگوت هه ژاره کان به یه کتری راده سپیرین که زوو تر بچه لای ئه م پزیشکه بو ئه وه ی هه م نه خو شییه که یان چاک بیته وه وه هه میش مسی لی وه ریگرن چونکه ئه م پزیشکه که به م شیوه یه کازا ده داته خه لکی و هیچ وه رناگریته به زوویی هه ژاری یه خه ی ده گریته و ناچار ده بیته خانووه که شی بفرۆشیت و له و گه ره که بروات. هه ندیکیشیان ده یانگوت له وانه یه ئه م سینۆهه یه شیت بوو بیته و ئه گه ر له سه ر ئه م شیت بوونه ی به رده وام بیته له ژوو ریکی تاریکدا ده ست به سه ری ده که ن و زالوو ده خه نه بان سه ری بو ئه وه ی شیت بوونه که ی چاک بیته وه .

من که ئه م قسانه م له خه لکی بیست پیکه نینم به نه فامییه که یان هات چونکه ده مزانی که تو، گه وره ی من، پیاو یکی ده وله مه ندی چونکه له سه ر فه رمانی تو من کازاکانتم خستوته ئیشه وه وه ده توانی به قازانجی ئه و زیترانه ی که هه ته به باشی بریت و هه موو شه وی وه ک ئه م شه و مراوی یان قاز بخزی.

دوا یی کاپتا وتی به لام من له یه ک شتی تو ده ترسم و ئه ویش ناسایی بوونی تو یه و تو پیاو یکی ناسایی نیت و له بهر ئه وه له وانه یه رۆژیک بیته که به ته ما بیته هه رچییه ک پاره ت هه یه فری بدی و ئه م خانووه هاو پیچ له گه ل مندا، که به نده ی تو م بفرۆشی. چونکه جاریکیان ئه م کاره ت کردوو و خانووه که و منیشت فرۆشت به و ژنه ی که عاشقی ببوویت و ئه گه ر من هه ل نه ده هاتم ئیستا به نده ی ئه و ژنه بووم. بو به سبه ینی تو ده بیته کاغه زیک به نووسه ریک بنووسی و تیایدا ئامازه به وه بکه یته که من ئازادم و ده توانم به که یفی خو م بو هه ر شوینن که حه زم لییه برۆم و کهس نه توانیت من بکرتته وه چونکه به نده نیم.

من له بهر ئه وه نووسراویشم لیت ده ویت چونکه قسه نامینیت به لام نووسراو هه تا هه تابه هه ر ده میتیت له بهر ئه وه ی پاپیرو س له ناوچوونی نییه .

(۱) که نییه: نووسراوه ی سه ر به رد یان کاشی یان خشت .

(۲) ماله سۆزانییه کان - ئه و مالانه ی بو مه به سته رابواردن بوون - و. کوردی.

(۳) نیره مووک - خه ساو .

(۴) مطهره - إبریق .

(۵) (صلیب الحیاة) .

(۶) (ئوزی ریس) یه کییک له خوایه ناو داره کانی میسر بوو و له بهر ئه وه ی ئه م خوایه له و میژوانه دا که ئه وروپییه کان له باره ی میسره وه نووسیویانه زۆر ناوی هاتوو، له نیوان خوایه کانی میسر زیاتر ناوبانگی هه بووه - وه رگتیر-

(۷) نطفه .

(۸) ئه م به شه له سه ر گوزه شتی سینۆهه ئیسپاتی ده کات که لینه ی خوارده له فرن (ته نوور)، که ئیمه وا ده زانین له داهینانه کانی رۆمییه کانه و له وانه وه هاتوو ته ئه وروپا، له داهینانی میسرییه کان بووه و دانیشتوانی ته بهس به م شیوه یه خوارده یان دروست ده کرد - وه رگتیر.

نیگه رانیی خه لکی ته بهس بۆ داها توو

شه وه که ی که کاپتا نه و قسه یه ی کرد من به بۆنه ی نه وه ی توانیبوم هه ژاره کان به خۆراییی چاره سه ربکه م شادمان بووم و خواردن و خواردنه وه که ش نه وه نه ده ی تر شادمانییه که ی منی زیاتر کرد.

به هاربوو و، گوله کانی ئاقاقیا بۆنی هه وای خو ش کردبوو و له داره راکه ی که ناری نیل بۆنی که ل و په لی سووریا ده هات و له ماله گشتییه کان دهنگی مۆسیقای سربانی ده هاته بهر گوئ و کونده به بووه کان ده یانخوئیند و من روحی خۆم له شادمانیدا ده بینیییه وه.

بۆیه ریگام به کاپتا دا که له جامیکی گلیدا خواردنه وه بۆ خو ی تی بکات و پیتم وت: کاپتا بهر له وه ی داوام لی بکه ی ئازادت بکه م، من له دلدا تو م ئازاد کردبوو و ئازادیی تو له و روژه وه دهستی پیکرد که من و تو ده مانویست له م شاره ده ربچین و من کانزام نه بوو و تو هه موو پاشه که وته که ی خو ت دا به من بۆ نه وه ی بتوانین ده رباز بین.

له و روژه دا من بریارم دا که هه ر کاتی ده وله مه ندبووم ئازادت بکه م و دوایی پیتم بلیم نه گه ر هه زت لییه وه کو خزمه تکاریک (نهک وهک به نده) له لای من میننه وه، نه گه رنا بۆ هه ر شوئینی که ده ته وی برۆ. ئیستاش پیتم ده لیم که ئازادی و بۆ زیاتر دلنیا بوونت سه به ینی نووسراویک به نووسه ری ده نووسم بۆ نه وه ی باوه ر بکه ی که ئازادی، به لām تو وت له مه ودوا من به قازانجی زیر و پاره که م ژیان ده به مه سه ر، پیتم بلتی زیری من چون سوودی ده بیتم، مه گه ر وهک پیتم وتبووی زیره کانی منت له په رستگه ی (ئاموون) دا به نه مانه ت دانه ناوه؟

کاپتا به تاکه چاوه که ی سه یری کردم و وتی: نا سینۆهه . ئیستا که ئازادم، پیتم ده لیم که من فه رمانه که ی تو م جی به جی نه کردوو و زیره کانی تو م له په رستگه دانه ناوه، چونکه فه رمانه که ی تو له عه قل وه دووربوو و من نه و کارانه ی دژی نه قل بن جی به جی ناکه م و له به ره وه ش که ده زانم له وانه یه له ناکاودا تووره بیت، بۆ دووربینی گوچانه که تم شار دوته وه که نه یکیشی به شان و پشتمدا. به لām بۆ نه وه ی بزانی که بۆچی فه رمانه که تم نه نجام نه داوه ده بی پیتم بلیم که ته نه ا خه لکی نه فام زیری خو یان له په رستگه داده نین، چونکه به نه مانه ت دانانی زیر و پاره له په رستگه دوو خراپه ی گه وره ی هه یه: یه که م نه وه ی که کاهینه کان و له ئاکامدا فیرعه ونیش له بری سامانی تو ئاگادار ده بنه وه و ده زانن که تو چه ند زیرت هه یه و یه کیک له و کارانه ی که نیشانه ی شیتییه نه وه یه که مرۆف خه لکی تر له چه ندیتییه داراییه که ی خو ی ئاگادار بکاته وه.

دوو هه میشیان نه وه یه کاتیکی که تو زیره که ت له په رستگه داده نییت و له خه زینه ی نه وی ده مینیته وه، هه موو سالتیک ده بی هه ندیک له و زیره له بری هه قی خه زنه داری بده یته په رستگه و له ئاکامدا سāl به سāl زیره که ت که متر ده بیته وه. بۆیه نه و کاته ی تو بۆ پیاسه کردن له ماله وه چوو یته ده ره وه که هاوړیکانی رابردووت ببینی، من له شاردا سوورامه وه بۆ نه وه ی بزانه چون ده کری زیر بخره یته کاره وه که به هۆبه وه قازانجت ده ست بکه ویت و به بی نه وه ی ئیشیک بکه ی و ماندوو بیت سوود وه ربگریت و من زانیم که له شاری (ته بهس) دا چیی تر خه لکی زیری خو یان له په رستگه ی ئامووندا، دانانین، چونکه لیی دلنیا نین و ده ترسین زیره که یان له وی بفه وتی.

هه ره ها له به ره وه ی بۆ سپاردنی نه و زیره متمانه به په رستگه ناکریت، که واته له سه رتاسه ری میسر جیگایه کی تر نییه که مرۆف بتوانیت به دلنیا ییه وه داراییه که ی خو ی لی دابنیت. جگه له وه ش له گه ل نه و زانیا ریانه ی که دهستم که وت بۆم روون بووه وه که خوا (ئاموون) زه وییه کانی خو ی ده فرو شیت.

وتم: درۆ دهكهی و خوا (ئاموون) واته پهرستگهی (ئاموون) ههرگیز زهوی نافروشیته، بهلكو بهردهوام زهوی و زار دهكرپیت و ههموو سالیخ داراییهكهی خۆی زیاتر دهكات.

كاپتا وتی: بهلام ئیستا پهرستگهی ئاموون به دزیبهوه زهویبهكهانی دهفرۆشیته و ئهوه زیانیانه دهكاته زێر و پاره و دهیخاته ناو خهزینهكهی خۆبهوه و ئهوهنده ئهوه پهرستگهی زهویی فرۆشتوو و زێری كۆكردهوه، كه ئیستا له میسر زێر و كانزا كهم بووتهوه.

وتم: ئایا تۆ زێرهكهی منت به زهوی داوه؟

كاپتا وتی: نا گهوره، من زێرهكهتم به زهوی نهداوه، چونكه نهتۆ له كشتوكال دهزانیت و نه من و ئهگهه ئالتوونهكهتم بدهیه و زهویم بکریایه سهركارو جووتیارو ئهوه بهندانهش كه تیایدا کاریان دهکرد بهروبوومی ئهوه كیلگانهی تۆیان لی دههزیم. له كاتیكدا كه من خۆم لهم شارهدا دزی دهكهم، واته خهلكی فریو دهدهم. ههروهها من وا ههست دهكهم كه فرۆشتنی ئهوه زهویبیانه له لایهن پهرستگهی ئاموونهوه، واته له لایهن ئهوه پهرستگهییهی كه زیاتر له سهدان ساله زهوی دهكرپیت، بهبێ هۆنییه و ئهوه پهرستگهییه دهزانیت كه توانای بهرگری كردنی نییه له بهرامبهه خوای نوێ و دهبێ له ناو بچیت. بۆیه پیشتر زهویبهكهانی دهفرۆشیته تاكو خوای تازهی فیرعهون دهستی بهسهردا نهگریت، لهبهرئهوه كړینی زهویبهكهانی پهرستگهی ئاموون مهترسییه ههیه، چونكه لهوانهیه دوایی خوای نوێ بلیته ههموو ئهوه زهوی و زارانهی خوای پیشوو كه له لایهن ئهوهوه به خهلكی فرۆشراوه هی من و دهست بهسهه ههموو ئهوه زهویبیانهدا بگریت كه خهلكی له پهرستگهی (ئاموون) یان كړیوهتهوه، بهبێ ئهوهی بههاكهی بدهنهوه خهلكی.

وتم: ئهمانهیهی كه تۆ باسی دهكهی مهسائیلی لاوهكین و من لیتم پرسی چیت له زێرهكهم كردهوه له چیدا سهرفت كردهوه كه دهلیتی قازانجت لیته دهست

دهكهویت؟

كاپتا وتی: لهبهر ئهوهی پهرستگهی ئاموون كیلگه كشتوكالییهكهانی خۆی دهفرۆشیته و زێر و زیو كۆدهكاتوه، وهكو باسم كرد زێر و پاره له میسر كهم بووتهوه و ئهوه كهم بوونهوهیهش بۆته هۆی ئهوهی كه بههای خانووی نیشتهجییهی و جینگا بازرگانیهكهانی دابهزیت. بۆیه من كه زانیم خانوو ههرزان بووه بهشیکی زێرهكهتم داوه و چهند خانووییهکی نیشتهجییهی و چهند جینگایهکی بازرگانیم كړیوه و تۆ ئهوه خانووانه بهكړی دهدهیت و ههموو سالیخ كریكهیان وهردهگری و ههمیشه خانووهكانت دهمیتهیت و سوودی لی وهردهگری و له بهرئهوهش كهوام بیرهكدهوه له لایهن تۆوه دهسهلاتی تهواوم ههیه بۆ كړینی ئهوه خانووانه، بهبێ مۆری تۆ ئهوه جینگایانهم كړی و ئهگهه كړیارهكان (كړی چیهكان) بهبۆنهی دهلالیهوه دیاریهكم بدهنی پهیوهندییه به تۆوه نییه، بهلكو پهیوهندییه به دهبهنگییهی خۆیانوه ههیه، چونكه من لهم كارهدا هیچ شتیكت لی نادم، بهلكو دیاریهك له كړیارهكان وهردهگرم و ئهگهه تۆش بتهوی دیاریهك به بندهكهی پیشووت بدهی ئهوا لیتهی وهردهگرم.

وتم: كاپتا، من هیچ بهخشییهكت نادهمی، چونكه دهزانم كه تۆ لهم كارهدا رهچاوی قازانجی خۆت كردهوه و پیشبینی دهكهی كه له رینگای وهرگرتنی كړییهی خانوو و ههروهها له رینگای خهرجی دۆزینهوه به ناوهی چاك كردهوهی خانووهكان دزییهکی باشم لی دهكهیت.

كاپتا وتی: تۆ له ههلهدای و ئهگهه گهورهیهکی ستهمكار و قرچۆك بوویتایه من وهام بیرهكدهوه و ئهوه پیشبینیهییهم دهكرد كه له داها تودا چۆن سوود لهو خانووانه وهریگرم، بهلام تۆ گهورهیهکی به بهزهیی و بهخشندهی و پیویست ناكات كه من له لای خۆم ئهوه حیسابانه بكم، چونكه ههر چیهك كه تۆ ههته له ژیر دهستی مندایه و من مالی تۆ به هی خۆم دهزانم و كاتیك كه پاریزگاری له بهرزهوهندییهكهانی تۆ دهكهم له راستیدا بهرزهوهندییهكهانی خۆم پاراستوو و

له بهر ئه وه به به شیتکی تر له پاره کهت هه ندی دانه ویتله له جووتیاره کان کربومه ته وه.

وتم: کاپتا دانه ویتله ت بوچی کربوه؟

وتی: ئه م ناکۆکییه ی که له میسر دا له نیوان ئه و دوو خواجه دهستی پیکردوه و به یگومان چاره نووسیکی تر سناکی بو گه لی میسر ده بیت، چونکه هه ر کاتیک که خواجه کان ناکۆکییان هه بیت وه ک ئه و کاتانه ی که گه وره کان له گه ل یه کتریدا به شه ر دین زیانه که ی له خه لکی ده که ویت و میلله ت ده بی بو جه نگی نیوان خواجه کان و گه وره کان قوریانی بدات و من و ابیرده که مه وه که به هۆی شه ری نیوان ئه و دوو خواجه له میسر دا بارودۆخه که به ره و شیواوی و ئالۆزی ده چیت و ئه م بی به ندو بارییه کیتلگه کان وه ک بیابانیکی روت لی ده کات و جگه له وه ش ئه مرۆ هه ر که سیک که که مئی زیر و زیوی هه یه له ترسی به گژبه کدا چوونی خواجه کان زه وی ده کړیت، چونکه ده زانیت که زیر و پاره ده دزیت، به لام زه وی نادریت.

ئه و که سانه ی که زه وی ده کړنه وه هه موویان بازگانن، یان له ده رباریه کان و کاهینه کانن که زه وی له په رستگه ده کړن بو ئه وه ی له ژیر ده سه لاتنی په رستگه ده رچیت و ببیته هی خو بان، به لام ه یچ یه کن له و که سانه جووتیار نییه و ناتوانیت له زه وییه که دا کشتوکال بکات و له ئاکامدا هه موو ئه و زه وی و زارانه به به یاری ده میتنه وه و خه له و خه رمان و دانه ویتله زۆر که م ده بیت و میسر تووشی که مبی ئازووقه ده بیت و له و کاته دا ده توانین ئه و دانه ویتله یه ی که کربومانه به به هایه کی باش بیفرۆشین^(۱).

من ده زانم که تو و ابیرده که یته وه ده غل و دان وه ک به رد نییه که هه زاران سال میتیته وه و مشک دانه ویتله ده خوات و به نده کان دهیدن، به لام مرۆف هه تا که میک زه ره ر نه کات قازانجی زۆری ده ست ناکه ویت و من هه ندیک له و خانووانه ی که کربومه بو عه مبارکردنی دانه ویتله که مه که ئه و ده غل و دانه ی

کربومه له وی دابینیم و پاریزگاری لی بکه م که نه مشک بیخوات و نه به نده کان بیدزن. ئه و رۆژه ش که ده غل و دانه که مان فرۆشت و ئیتر پیتوستیمان به عه مبار نه ما به کړی ده دیده نه بازگاننه کان که که ل و په لی خو یانی تیا دابینن یان بیکه نه ژووری بازگانن.

وتم: کاپتا من به پیتجه وانه ی تووه زۆر ئومیده وار نیم که ئه م کارانه سوودی بو من هه بیت، به لام له به رئه وه ی مامه له ت کردوه من ره خه ت لی ناگرم، به مه رجی له داهاتوودا واز له من به یینی و بو به رپه وهردی ئه م خانووانه و فرۆشتنی ده غل و دانه که نه بیته هۆی زه حمه ت دانی من.

کاپتا وتی: من بیرتکی تریشم کردۆته وه که بو ده وله مندیی تو زۆر به که لکه و ئه ویش کړینی یه کیتک له بازاره کانی کۆیله فرۆشییه، ئه گه رچی من سه رم له کشتوکال ده رناچیت، به لام له بری ئه وه هه تا به ته وی له کړین و فرۆشتنی کۆیله شه رزام و ده زانم که چۆن به نده کان به هه رزان بکرم و که موکورییه کانیا ن دا پۆشم بو ئه وه ی کرباره که هه ست به ئه و خه وشانه نه کات. هه روه ها ده زانم که چۆن به هۆی دار و قامچی ئه و کۆیلانه گو تیرایه ل بکه م، چونکه خۆم کۆیله بوومه و ئه و که سه ی که خۆی به نده بیت ئاشنای هه موو فرت و فیلتکی کۆیله فرۆشتنه و، من دلنیات ده که م که ئه گه ر ئیمه ئه م بازاره بکړین له دوا ی چهند سالتی تر تو ده بیته یه کیتک له ده وله مه ندی گه وره کانی میسر.

وتم: کاپتا له گه ل ئه وه شدا که کۆیله فرۆشی قازانجی هه یه، به لام من حه ز له کړین و فرۆشتنی به ندی ناکه م، چونکه کۆیله فرۆشی کاریکی پیس و نه فرت لی کراوه. من ده زانم که زۆر به ی مامه له چیه کان ئه م کاره ده که ن و هه مووشیان پیتوستییان به به ندیه و ده بکړن، هه روه ها له رابردوودا من، تو و ئه و که نیزه ی که بو تم هینابوو کربومه وه، به لام ئه مرۆ حه ز ناکه م کۆیله فرۆش بم.

کاپتا هه ناسه یه کی هه لکیشاو وتی: نازانم تو بو ئه وه هایت و بوچی ناته ویت وه کو خه لکی تر له ما وه یه کی که مدا و به بی ماندووبوون ده وله مه ندیت. ئیمه

ئەگەر بازارپىكى كۆپلە فرۆشى و چەند خانوويەكى گشتىمان بىكرپايە، كەنيزە جوانەكانمان لە بازاري كۆپلەكانەوہ بۆ ئەو خانووانە دەبرد و ھەموو شەويك لە ھەر يەكئىك لەو خانووانە سوودئىكى زۆرمان دەست دەكەوت، بەلام من چى بىكەم، خوايەكان گەورەيەكيان داوہ بە من كە دەست و دلئى لە گەل خەلكى تر جياوازە، بەلام ئىستا كە ناتەويت بازاري كۆپلەو خانەى گشتى بىكرى، داواكارىيەكى ترى من پەسەند بىكە.

پرسىم: داواكارىيەكەت چىيە؟

كاپتا وتى: لەبەر ئەوئى تۆ ئەمروئى منت ئازاد كەردووہ حەز دەكەم كە ئەم رووداوہ بىكەين بە جەژن. ئەگەرچى داواكارىيەكەى من لە ديدى تۆدا لە ئەدەبەوہ دوورە، بەلام دەمەويت لە گەل مندا بىيت بۆ ئەوئى بەيەكەوہ برۆين لە مەيخانەى (كلكى تىمساح) كە لە كەنارى رووباردايە و لە ناوچەى بەندەرييە، شەرابئى بنۆشەنەوہ كە ناوى (كلكى تىمساح)ە، واتە ئەو شەرابە بە ناوى ئەو جىگايەوہ ناوئراوہ كە خواردنەوہيەكى بەھيژە و لە خواردنەوہكانى تر زياتر نەشئەى ھەيە. ئەگەرچى داواكارىيەكەى كاپتا بئى ئەدەبى بوو و خزمەتكار يان بەندە بۆى نىيە داوا لە گەورەكەى خۆى بكات كە لە گەلئيدا بۆ مەيخانە پروات و پىكەوہ بخۆنەوہ، بەلام داواكارىيەكەى كاپتام پەسند كەرد، چونكە لەو شەوئەدا خۆشحال بووم و وام بىردەكەردەوہ كە روئىشتن بۆ مەيخانە و رابواردن لەوئى بۆنەيەكى خۆشە.

ھەروەھا بىرم كەردەوہ كە ئەو كاتەى لە كريت بووين كاپتا ئامادەبوو كە لە گەل مندا بچىتە ناو خانەى خوا، لە كاتىكدا كە دەيزانى كەس لەو جىگايە ناگەرپتەوہ، منيش ئىستا دەبئى داواكارىيەكەى جىبەجئى بىكەم و لە گەلئيدا بۆ مەيخانە برۆم، چونكە روئىشتن بۆ مەيخانە زۆر ئاسانترە لەوئى كە مروئى بزائى بۆ جىگايەك دەچىت كە ئىتر ناتوانىت لەوئى بگەرپتەوہ.

كاپتا كاتىك كە بىستى داواكارىيەكەى ئەوم پەسەند كەرد، زۆر دلخۆش بوو

و روئىشت و بالا پۆشەكەم^(۲) و گۆچانەكەى كە شار دەبوويەوہ ھىناى و من بالا پۆشەكەم لە شان كەرد و گۆچانەكەم گرتە دەست و لەمال دەرچووين و بەرەو مەيخانەى (كلكى تىمساح) بەرئى كەوتين.

(كلكى تىمساح) لە ناوہراستى گەرەكى بەندەرى، لە نىوان دوو خانوودا بوو و بەر لەوئى بچىنە ناو مەيخانەكەوہ روانيم لە سەر مەيخانەكە تىمساحئىكى گەورەى وشك كراوہ ھەلئاسرابوو كە چاوى شووشەيى پىئوہ بوو و دەمە كراوہكەى ددانە سپىيەكانى پيشان دەدان.

كاتىك كە ھەنگاومان نايە ناو مەيخانەكەوہ سەيرم كەرد ديوارەكانى ئەستور بوو و، قازانجى ئەستور بوونى ديوار لەوئەدايە كە لە وەرزى ھاوين و زستاندا فيئىكى و گەرماى مەيخانەكە رادەگريت. لە شىئوئى ھاتنە ژوورەكەى كاپتا تىگەيشتم كە ھەر نەبىت جارئىك ھاتتۆتە ئەو مەيخانەيەوہ و شارەزاي رئى و رەسمى ئەو جىگايەيە.

لەدواى ئەوئى كە دانىشتين روانيم زەويى مەيخانەكە و ديوارەكانى وەكو مالى دەولەمەندەكان بەدار فەرشكرا بوون و نەخشى جۆراو جۆريان لەسەر كيشرابوو. كاپتا كە بىنى سەرنجم داوئەتە تەختەدارەكانى زەوى و ديوارى مەيخانەكە، وتى: ئەم دارانەى دەبىنى لە ئەو كەشتىيانەوہ دەست كەوتووہ كە سىراب كراون و ھەر يەكە لەم تەختانە ھى كەشتىيەك بووہ كە لە دەريادا ھاتوچۆى كەردووہ و باو باران رەنگيانى گۆربوہ.

ئەو كەريارانەى كە لە دووكانەكەدا بوون سەيرئىكى منيان كەرد و دوايى سەرگەرمى كارەكەى خۆيان بوونەوہ. كاپتا فەرمانى دا (كلكى تىمساح)مان بۆ بەيئىن و بە خاوەنى مەيخانەكەى وت: خۆت (كلكى تىمساح)ەكەى ئىمە ئامادە بىكەو، دياربوو (كلكى تىمساح) مەشرووبىك بوو كە دەبووايە ئامادە بىكرايە. واتە وەكو خواردنەوہكانى تر نىيە كە يەكسەر لە گۆزەكەوہ بىكەنە ناو پىئالەوہ و بىھيئىن.

دوایی سهیرم کرد ژنیتیک دوو پیالهی به دهسته وه گرتووه و به ره و ئیمه دیت و سهرو وه زعی نیشانی دهدا که خزمه تکاری مه بخانه که یه. ئەو ژنه زۆر گهنج نه بوو و، له ولاتیکی وه کو میسر که ژنه کان رووتن ئەو پۆشته بوو و حه لقه یه کی زیوی به گوئییه وه کردبوو و دوو دهسته بند (بازنگ) ی زێر به مه چه کی ههردوو دهستییه وه ده بینرا. هه چه نده نزیکنتر ده بووه وه زیاتر جوانیییه که ی دهرده که وت و کاتیک گه یشته لای ئیمه، روانیم برۆی باریک و چه ماوه بوو و چاوه کانی سه رنج راکیش و رهنگی ئەسه مر بوو.

کاتیک که چاوم برپییه ناو چاوه کانییه وه ئەو وه کو هه ندی له و ژنانه ی روویان هه لده سه رو پین رووی خووی وه رنه گه راندو رووانیییه چاوه کانی من و یه کییک له پیاله کانم له دهستی وهرگرت و کاپتاش پیالهی دووه می لئ وهرگرت و وتم: ئەی ژنی جوان، ناوت چییه؟

ژنه که وتی: ناوم (مه ریت) ه و کهس به ناوی ژنی جوانه وه بانگم ناکات و له بهر ئەوه ی تو به م ناوه وه بانگم ده که ییت و ا تیده گم که تو پیاویتیکی (مه حبوب) ی و وه ک گه نجیکی تازه پیگه یشتوو، که به م جوړه قسانه جوړه ت دهداته خووی بو ئەوه ی بتوانی دهستی خووی له سه ر دهستی ژنیک دابنیت، تۆش بویرانه ده ته وی ده ستت له سه ر دهستی من دابنیت.

دوایی لیبی پرسیم ئایا تو پزیشک نیت و ناوت سینۆهه نییه؟
وتم: با...

وتی: ئەگه ر چه زده که ی که دووباره به بینینی خۆت خۆش حالمان بکه ییت پییم مه لئ ژنی جوان و سووکایه تیم پین مه که.

وتم: چۆن زانیت من سینۆهه م؟

(مه ریت) وتی: ناوبانگی تو له خۆت زووتر هاته ئەم مه یخانه ییه وه، به جوړیک که من له گه ل هاتنه ژووره وه تدا تو م ناسیییه وه و ئیستا ده بینم که ناوبانگت به پین هۆ نه بووه.

کاتیک (مه ریت) گفتوگۆی له گه لدا ده کردم بزه ده هاته سه ر لیبی، به لام ههستم کرد که خه نده ی سه ر لیبی له شادمانیییه وه نه بوو، به لکو نیشانه ی په ژاره بوو و له چاوه کانی شیدا ئەم خه مه ههست پین ده کرا.

وتم: (مه ریت) ئەگه ر تو له زمانی کاپتاوه که دیتته ئیره و له رابردوودا به نده ی من بووه و ئیستا ئازادم کردوو، وه سفی منت بیستوو، ئەوا بزانه که متمانه به قسه کانی کاپتا ناکریت، چونکه ئەم پیاو ه خوویه کی تاییه تی هه یه و جه وه هری ئەو خووه ی به جوړیکه که زمانی ناتوانیت له نیوان راست و درۆدا جیاوازی بکات، بۆیه زیاتر درۆ ده کات و من ئەگه رچی پزیشکم، به لام نه متموانیوه ئەم نه خویشیییه چاره سه ر بکه م و لیدانی گۆچانه که شم سه باره ت به چاره سه رکردنی ئەم عه یبه ی بئ تاکام مایه وه.

(مه ریت) به خه مباریییه وه بزه خه نه یه کی هات و وتی: سینۆهه، زۆر جار درۆ له راستی باشته، چونکه درۆ مرۆف ئومیده وار و دلخۆش ده کات. له کاتیکدا که وتی راست ده بیته هۆی نا ئومیدی. بو ئموونه کاتیک که تو به من ده لیبی (ئەی ژنی جوان) له گه ل ئەوه شدا که ده زانم درۆ ده که ی به لام دلم به م درۆیه شادمان ده بیته. ئیستا چه زده که م له م مه سرووبه ی (کلکی تیمساح) که بو م هیتاوی بنۆشی و پییم بلیبی که ئایا ئەم شه رابه به هیتزتره یان ئەو نۆشینه وانه ی که له ولاتانی تردا خوار دووته وه.

به پین ئەوه ی چاوه له (مه ریت) هه ل بگرم قومیتکم له و شه رابه نۆشییه وه، به لام دوایی نه متموانی سهیری بکه م، چونکه قورگم و دوایی سکیشم سووتایه وه و له ناکاودا خوین له له شمدا هاته جوّش و له دوای ئەوه ی ئارام بوومه وه و کاریگه ریتییه نه شه که ی دهر که وت، و تم: کاپتا ئەگه رچی زۆر درۆ ده کات، به لام ئەوه ی سه باره ت به مه سرووبی ئەم مه یخانه ییه وه ده یگوت راسته، چونکه ئەم خواردنه وه یه له هه موو ئەو شه رابانه ی که له ولاتانی بیانی نۆشیومه ته وه به هیتزتره و گه رماییه که ی له و رۆنه ره شه ی دانیشتوانی بابل له زه وییه وه به دهستی

دههين و دهيكه نه ناو چراكاني خويانه وه زياتره. (مه بهستي نووسهر له م روڤه ره شه نه وته - وه رگير) و وهك چوڻ تيمساحيكي راسته قينه به ليدانيكي كلكي مروقيكي به هيز به زهويدا ددات، نوشابه كه ي توش پياويكي به توانا له كار ده خات.

له ناو قورگمدا بوڻ و بهرامه و تاميكي عه تراوي چوند جوړه گياو به هاراتيكم هه ست پي ده كرد و له ناكاودا ههستم به كه يف خوښي كردو چه زم كرد كه زياتر له گه ل (مهريت) دا بدويم و پيم وت: (مهريت) من نازانم تايا ئەم نوشينه وه يه مني و هها شادمان كرد، يان ناماده بووني تو روحي مني شاد كردوه و نه وهنده ده زانم كه خوشحالم و چه ز ده كه م كه دهستم له سهر دهسته كانت دابنيم و نه گه ريش له م كار نارازيت ليم مه گره چونكه (كلكه تيمساح) كه ي تو مني بي باك كردوه.

ژنه كه كه ميك چووه دواوه وه و وتي: من خاوه ني ئەم مه يخانه يه نيم و خزمه تكاري ئيرهم، به لام ئەم شه رابه من دروستي ده كه م و ته نها جه هيز بيه به ك كه باوكم به مني داوه، شيوه ي دورست كردني ئەم شه رابه يه و نه وهنده ئەم شه رابه سه رنجي خه لكي راکيشاوه كه به نده كه ي تو كاپتا، كه ده لبي نازادم كردوه، خو ي و انيشان ددات كه مني خوش ده و يت بو نه وه ي بتوانيت چوڻيه تبي دروست كردني ئەم شه رابه له منه وه فيرييت و كاتيک كه به نده كه ت زانيتي كه به هيچ شتيك ناتوانيت سه رنجي من رابكيشيت و بمكاته خوشكي خو ي، برياري دا ئەم مه يخانه يه به زيړ بکړي ته وه وه چه زيش ده كات كه شيوه ي دروست كردني ئەم شه رابه شم لي بکړي ته وه.

كاپتا كاتيک كه گوڼي له م قسه يه بوو، ناماژه ي بو ژنه كه كرد كه بيدهنگ بيت، به لام من چونكه شادمان بووم وتم: (مهريت) ئيسستا، كه (كلكي تيمساح) م نوشيوه ته وه وه خوڻ خوشحال ده بينم، وا تيدده گم كه كاپتا ناهه ق ي نه بووه دلي پي ته وه بيت و بيه و يت تو بکاته هاوسه ري خو ي. من ئەم وته يه

له كاتي سه رخوشيدا ده كه م و سبه يني، كاتيک كه هوشيار بوومه وه له وانه يه له قسه كه م په شيمان بيمه وه. تايا راسته كه كاپتا زيړي داوه و ئەم مه يخانه يه ي كړيوه ته وه.

به رله وه ي ژنه كه وه لامم بداته وه كاپتا وتي: سينوهه من نه مده ويست كه تو به م شيوه يه له هه والي كړينه وه ي ئەم مه يخانه يه ناگادار ببسته وه، به لكو به ته ما بووم خوڻ ئەم بابه ته ت پي رابگه يه نم، به لام ئيسستا كه ئەم ژنه نه يني بيه كه ي مني دركاند ده بي بلنيم كه من ئەم جيگايه م به زيړي خوڻ، واته به و زيړه ي كه له ما وه ي ئەم چه ند ساله دا له تو م دزيوه، كړيوه ته وه، چونكه تواناي به زيړه يردني مه يخانه م هه يه و ده زانم كه ئەم كاره ناسانه و گرفت دروست ناكات و پيوست ي به هيزي گه نجيتي نييه.

من نه وهنده له مه يخانه كاندا به بي پاره شه راب و بيرهم خواردو ته وه كه به بينيني موشته ري يه كسه ر ده زانم تايا ده توانيت پاره ي خواردنه وه كه ي بدات يان نا و تايا متمانه ي پي ده كريت شتي به قهرز پي بفروشريت يان نا؟ پيشه ي مه ي فروشي كاريكي بي گيرو گرفته و چيژ وه رگرتنه كه ي له وه دايه كه مروڻ له مه يخانه دا خه لكاني جوړاو جوړ ده بينيت و له هه ر يه كيك له وان شتيكي تازه ده بيست ي و، بو من، كه مروقيكم له شت ده كو لمه وه و چه ز ده كه م كه له هه موشتي ناگادار بيم، زور به سووده.

له م كاته دا كاپتا پيال له كه ي خو ي هه لقراندو به كه يف و خوشييه وه وتي: گه وره م تاكه كاسبويه كه هه رگيز بي بازار نابيت، مه ي فروشييه، چونكه هه تا دنيا بمينيت، خه لكي هه ر ده خواته وه وه له وانه يه فيرعه ونه كان نه مين و خوايه كان له عه رشي خوايه تيبه كه يان بکه ونه سه ر زه وي، به لام باده فروش هه رگيز له نا و ناچيت. چونكه خه لک كاتيک كه دلخوش و به خته وه رن ده نوشنه وه و كاتيکيش كه به دبه خت و خه مبارن ديسانه وه هه ر بو دامرکاندنه وه ي په ژاره كه يان په نا ده به نه به ر بيره و شه راب.

کاتیک که پیاویک عاشق ده بیت ئەقینە که ی خۆی به خواردنه وه به هیتز ده کات و کاتیکیش له گەڵ ژنه که ی خۆیدا به شهر دیت دیسانه وه بۆ نه هیتشتی توورپه یه که ی دیتە ئەم مه یخانه یه و ده نوشیتته وه .

کاپتا درێژه ی به قسه کانی داو وتی: سینۆهه له وانیه تو که پیاویکی نائاساییت شیوه ی بیرکردنه وه که ی منت به دل نه بیت و بلاییت مرۆف ده بی ماندوو بیت و بژتوی خۆی په یدا بکات، به لام من ده لیم پیاوی زیره ک ئەو که سه یه که به بی ماندوو بوون سوود له ده سره نجی خه لکی وه برگرت و کاتیک که خه لکی له گەڵ ئەوه شدا که تیده کوشن، به لام هه ر به برسیتی ده میننه وه، ئەو له ئاسووده ییدا بژیت.

من له و باوه رده ام که جگه له پیشه ی ژنه خو فرۆشه کان هیچ پیشه یه ک له مه ی فرۆشی ئاسانتر نییه و جیاوازییه که ی ئەوه نده یه که ئەو ژنانه پتویستیان به سه رمایه ی پتیشه وخت نییه و سه رمایه که یان له خو باندا یه و ئەگه ر دوورین بن، ده توانن له کو تایی ته مه نیان له خانویه کدا که به وزه ی خو بان دروستیان کردووه ژبان به نه سه ر و بحه سیننه وه .

به لام من داوای لیبوردنت لی ده که م که زۆر بلایی ده که م و زۆر وتنه که م له به ر ئەوه یه که هیتشتا له گەڵ خواردنه وه ی شه رابی (کلکی تیمساح) رانه هاتووم و یه ک پیاله له م مه شرووبه به راده یه ک ده مشیوتینیت که توانای راگرتنی زمانم ناییت.

باسه که ی من له باره ی ئەم مه یخانه یه وه بوو و وتم که ئەم مه یخانه یه هی منه و ئیستا ده لیم که من و خاوه نی پیشووی مه یخانه که به هاوکاری (مه ریت) ئیره به رتیه ده به ین و قازانجه که ی له نیوان هه ردوو کماندا ده که یه دووبه شه وه .

خاوه نی پیشووی ئەم مه یخانه یه که له مه ودوا ده بیتته کرێکاری من، سویندی به هه زار خوای میسر خواردووه که زیاتر له نیوه ی قازانجه که هه لته گریت و دزیم لی نه کات و من دلنیام دزی ناکات، چونکه پیاویکی خواپه رسته و هه ندیک

له موشته ربیه کانی کاهینن، که به کرپاری باش له قه له م ده درین، چونکه زۆر (کلکی تیمساح) ده نوشنه وه و هۆیه که ی ئەوه یه که کاهینه کان راهاتونه له شه رابی به هیتزی ره زه کانی په رستگه ی ئاموون بنۆشنه وه و ئەوانه ی که ئەم شه رابه ده نوشنه وه به یه ک دوو (کلکی تیمساح) سه رخۆش نابن.

هه ندیک له کرپاره کانی ئەم مه یخانه یه کاهینن، چونکه مه ی فرۆش بیر له وه ده کاته وه که له نیوان به رژه وه ندی که سابه ت و به رژه وه ندی ئایینی په یوه ندییه ک دروست بکات بۆ ئەوه ی یه که میان سوود له دووهم وه برگرت و تا ئەمرۆ هه ر وا بووه، به لام و ایزانم من زۆر قسه ده که م و زۆر بلاییه که ی من له به ر ئەوه یه که ئەمرۆ یه کیکه له رۆژه کانی شادمانی من. باوه ر بکه که یه کیکه له گه وره ترین هۆیه کانی خو شحالی من ئەوه یه که ده بینم تو لیم توورپه نیت و وه کو جارن من به خزمه تکاری خۆت ده زانی. له کاتیکدا که من ئەمرۆ پیاویکی نازاد کراوم و ده ستم به مه ی فرۆشی کردووه. هه رچه نده هه ندی که س و ابیره که نه وه که مه ی فرۆشی کاریکی باش نییه .

له دوا ی ئەم قسه یه کاپتا به سه رخۆشییه وه ده سستی به گریان کرد و سه ری خسته سه ر ئەژنۆم و من به زۆر سه ریم له سه ر ئەژنۆکانم هه لگرت و وتم: هه لسه و له ناو مه یخانه دا ئەم ره فتاره ناشیرینه مه که، چونکه ئەگه ر موشته ربیه کانت بیین که خاوه نه نوپیه که ی ئەم مه یخانه یه ئەوه نده سووکه، لیت به دگومان ده بن و له وه یه چیتر نه یه ن بۆ ئیره .

له دوا ی ئەوه ی که کاپتا سه ری هه لبری لیم پرسی: خالیک هه یه که من لیی تیناگه م و ئەویش مه سه له ی فرۆشتنی ئەم مه یخانه یه یه، چونکه ئەگه ر ئەم جیگایه به و شیوه یی که تو باسی لیوه ده که ی ره واجی هه بیت، بۆچی خاوه نه که ی رازی بووه که پیتی بفرۆشیت و دوا بیش وه کو شاگردیک کارت بۆ بکات و له قازانجه که شدا شه ریک بیت.

کاپتا که هیتشتا فرمیسکی چاوی وشک نه بوو بووه وتی: سینۆهه، تو

توانایه کی تاییه تت ههیه که به هوی به لگه هینانه وه کانی خۆت که له (ئه فسنتین) (۳) تالتره شادیم لی ده که یته ژه هری مار.

ئه گهر پیت بلیم که من و ئه م هه یفرۆشه هاوړتی سه رده می مندالین و له رابردوودا له خویشی و ناخویشی یه که تریدا هاو به ش بوینه، ئایا ده بیه لمینی که له بهر ریزی دۆستایه تیبی کۆن ئاماده بووه ئه م مه یخانه یه م پتی بفرۆشیت، به لام له بهر ئه وهی که ده زانم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه یه ت، ناچارم دانی پیدابنیم که خویشم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه م و مه جبوورم بیسه لمینم که فرۆشتنی ئه م مه یخانه یه له لایه ن مه ی فرۆشه که وه نه یئینییه کی تیدایه .

من و اهه ست ده که م که نه یئینی مه ی فرۆشه که ده گه رپته وه بو جهنگی نیوان خوای نوئی فیرعه ونی میسر له گه ل (ئاموون) خوای دیرین و له بهر ئه وهی که له هه موو په ریشانی و تیک رژانیکدا یه که م شویتیک که په لاماری دهری مه یخانه یه و خه لکی دهرژینه ناوی و تابتوان شه راب و بیره ده نو شنه وه و کووپه و گۆزه کان ده شکپن و مه ی فرۆشه که ش له رووباری نیلدا ده خنکپن، بۆیه خاوه نی ئه م مه یخانه یه ترسی لی نیشته وه، چونکه ئه و یه که لکه له لایه نگره راسته قینه کانی خوای دیرینی میسر و ئه وه نده به خهستی گرتوویه تی که ئه مپۆ ناتوانیت نکۆلی له خوای کۆن بکات و باوه ر به خوای نوئی به یئیت، چونکه که س عه قلی نایگریه که ئه و باوه ری خۆی گۆرپوه و بووه ته شوین که وتووی خوای تازه .

سه ره رای ئه وه ش تیگه یشته وه که خوا (ئاموون) به سه ختی گرفتاری ترس و هه راس بووه، به راده یه ک که په رستگای ئاموون زه وویه کشتوکالییه کانی خۆی ده فرۆشیت و وا بیسه که کاته وه که له وانیه ره ژتیک زه وی و زاره کانی لی سه ننه وه. منیش له دوای ئه وهی که زانیم مه ی فرۆشه که تووشی ترس هاتووه، به شپوهیه ک قسه م کرد که زیاتر ترس له دلئی نیشته و تم هه رچی زووتر خۆت له م مه یخانه یه رزگار بکه، چونکه ئه گه ر هه ل و مه رجیککی ناله بار بیه تپیشه وه

سه رمایه که ت له م مه یخانه یه دا له ناوده چیت. ئه ویش که زۆر ترسابوو رازی بوو و ئه م جیگایه ی پتی فرۆشتم، به لام له بهر ئه وهی که ده مزانی ئه و بو به پتوه بردنی مه یخانه که لی هاتووه و شاگردی له و باشریشم ده ست ناکه ویت، داوام له ئه و له (مه ریت) کرد که لیبه دا میننه وه.

وتم: کاپتا من نازانم که ئایا له مه وه دووا سوود له م مه یخانه یه وه رده گری یان نا؟ به لام ئه وه ده زانم که تو له یه ک رۆژدا ئیش و کاریکی زۆرت ئه نجام داوه و ئه گه ر من بووما یه نه مده توانی به یه ک رۆژ ئه م هه موو کاره راپه رینم. دوایی هه لسا ین و له مه یخانه که هاتینه ده ره وه.

من ههستم ده کرد که کاپتا به ته واوه تی مهسته و ناتوانیت به باشی به رپدا پروات و یه ک (کلکی تیمساح) به ته واوه تی شیواند بووی.

۱- میکا قالتاری فینله ندی که بیره وه ریبه کانی سینۆهه ی له سه ر پاپیروسه میسر ییه کانه وه نووسیوه ته وه ئیستا له مۆزه خانه ی شاری (لۆقه ر) ی فه رنه سا-دایه و ئه و ده ستنووسانه ده گه رپته وه بو ماوه یه ک له نیوان هه زار و سی سه د سا ل تا هه زار و چوار سه د سا ل به ر له زایین، (نزیکه ی سی هه زار و چوار سه د سا ل له مه وه ر)، که چی له گه ل ئه وه شدا ده بین که وه زعی کرینی زه وی و زار له میسر وه ک کرینی زه وی بووه له ئیران له سی تا چل سا ل له مه وه ر و له لایه ن ئه و که سانه ی که ته نانه ت جووتیار نه بوونه که کشتوکال بکه ن، به لکو زه ویه که یان ته نها بو ئه وه کرپوه ته وه که به به یاری به جیتی به یلن تا ئه و کاته ی که گران ده بیت و من یه کتیکم ده ناسی که ماوه یه که ده موچاوی له ژتیر په رده ی خاکدا شاردر او ده وه و من ناوی ناهینم و ئه و کاربایه میلیۆنه ها مه تری چوارگۆشه زه وی کرپوه وه به بی ئه وه ی به کاری به یئیت یان خه لکی تر کشتوکالی تیدا بکات و ته نها بو ئه وهی که له داها توودا بتوانیت به به هایه کی زۆر بیفرۆشیت - وه رگپیر.

۲- بالا پۆش : عه با

۳- ئه فسنتین: وشه یه کی یۆنانییه و به گیایه ک ده لپن که خۆرسکه و له کۆندا بو چاره سه رکردنی شه له ل و له رزۆکی ده ست و نه خو شیه کانی گه ده و جه رگ و نه هیشته ننی کرمی ناوسک به کار هاتووه - وه رگپیری کوردی.

سه‌ره‌تای فیتنه‌یه‌کی گه‌وره له میسر

به‌م شیوه‌یه من له گه‌ره‌کی هه‌ژاره‌کانی ته‌به‌س و له مائی مسگه‌ری پیشوو بوومه پزیشکی ئه‌و گه‌ره‌که‌و به‌و شیوه‌یه‌ی کاپتا پیشبینی کردبوو نه‌خۆشییکی زۆر هاتنه‌لام. من سوودم له‌و نه‌خۆشانه‌وه‌رنه‌ده‌گرت و به‌پێچه‌وانه‌وه‌ زه‌ره‌ریشم ده‌کرد، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌خۆراییی ده‌رمانم پێده‌دان، هه‌ندی جار ناچارده‌بووم خواردنیشیان بده‌م، چونکه‌ کاتییک که‌ ده‌مبیینی چاره‌سه‌ر کردنی نه‌خۆشیییک به‌وه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌ که‌ خواردن بخوات، ناچار ده‌بووایه‌ له‌ جیاتی ده‌رمان، خواردنم بدایه‌تی.

ئه‌و دیاریبانه‌ی که‌ هه‌ندییک له‌ هه‌ژاره‌کان بو‌ چاره‌سه‌ری خۆیان ده‌یاندا پێم بایه‌خی نه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ نیسه‌تیکی پاکه‌وه‌ ده‌یاندا پێم منی شادمان ده‌کرد و زیاتر به‌وه‌ دلخۆش بووم که‌ خه‌لکی ناوی منیان به‌ پیرۆز ده‌زانی و به‌شیوه‌یه‌ک باسی منیان ده‌کرد که‌ ده‌تگوت یه‌کیتکم له‌ خیرۆمه‌نده‌ گه‌وره‌کانی جیهان.

کاپتا که‌ به‌ بۆنه‌ی پیری و به‌ تاییه‌تی له‌به‌ر ده‌وله‌م‌ه‌ند بوونه‌که‌ی نه‌یده‌توانی وه‌کو جارانی ئیش و کاره‌کانم ئه‌نجام بدات بو‌ ئه‌و مه‌به‌سته‌ ژنیکی پیری به‌کری گرت، که‌ هه‌م له‌ پیاو بێزار بوو و هه‌میش له‌ ژبان، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌رچۆنییک بیت مرۆف ده‌بی تا ئه‌و رۆژی ده‌مبیینیت، یان تا ئه‌و کاته‌ی توانای کاری هه‌یه‌ ئیشیک بکات، ئه‌ویش له‌ ماله‌که‌ماندا کاری ده‌کرد.

ئهم ژنه‌ ئه‌گه‌رچی به‌بۆنه‌ی به‌سالاجوونییه‌وه‌ سه‌رنج راکیش نه‌بوو، به‌لام له‌ جیاتی ئه‌وه‌ خواردنی به‌له‌زه‌تی لێ دهن‌ا و من هه‌رگیز گله‌ییم له‌ چیشته‌کانی

نه‌بوو. هه‌روه‌ها ئه‌و ژنه‌ رقی له‌ بۆنی بۆگه‌نی ئه‌و هه‌ژارانه‌ نه‌ده‌بووه‌وه‌ که‌ بو‌ چاره‌سه‌ر ده‌هاتنه‌ لام. له‌ کاتییکدا که‌ (کاپتا) له‌و بۆنه‌یان بێزار بوو. من له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌دا به‌ ته‌واوه‌تی راهاتم و ئه‌و به‌رده‌وام له‌وی بوو، به‌لام من که‌متر ده‌مبیینی و به‌ ناوی (موتی) بانگم ده‌کرد.

شه‌وان شاری ته‌به‌س به‌ شه‌وقی چراکان رووناک ده‌بووه‌وه‌ و مه‌یخانه‌کان و ماله‌گشتییه‌کان پر ده‌بوو له‌ موشته‌ری و ئه‌وه‌ی که‌ مییک عه‌قلی هه‌بوایه‌ هه‌ستی ده‌کرد که‌ کاره‌ساتیک رووده‌دات، چونکه‌ ناکۆکیی نیوان خوای نوێی فییره‌ون (ئاتوون) و خوای کۆن (ئاموون) زیاتر گروتیینی ده‌گرت.

دوو سی مانگ تیپه‌ری و خه‌لکی ته‌به‌س له‌ عاقیبه‌تی ئه‌و ناکۆکییه‌ له‌ دلله‌راوکییدا بوون و (هورم هه‌ب) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر هه‌ر نه‌گه‌رایه‌وه‌. به‌ رۆژگه‌رمای خۆر زیادیی ده‌کرد، به‌راده‌یه‌ک که‌ هه‌ندی جار له‌ تاو گه‌رما و ماندویتی، له‌گه‌ل کاپتادا بو‌ مه‌یخانه‌ی (کلکی تیمساح) ده‌رۆیشتین، به‌لام هه‌یچکه‌ له‌و شه‌رابه‌ به‌هێز و سووتینه‌ره‌م نه‌ده‌نۆشییه‌وه‌، به‌لکو به‌ بیره‌ی ئاسایی که‌ تینویتی ده‌شکاند و له‌شی فینک ده‌کرده‌وه‌ و نه‌ده‌بووه‌ هۆی سه‌رخۆشی، ئیکتیفام ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی ناو مه‌یخانه‌که‌ فینک بوو له‌وی خۆم له‌ ئاسووده‌ییدا ده‌بینی و له‌ بینینی جوانیی (مه‌ریت) چیژم وه‌رده‌گرت و کاتییک که‌ چاوه‌کانی ده‌پریه‌ چاومه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ دللم ده‌گوشری و هه‌زم ده‌کرد ده‌ستم له‌سه‌ر ده‌سته‌کانی دا بینم.

له‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ند جارێک چوومه‌ ئه‌و مه‌یخانه‌یه‌وه‌، هه‌ستم کرد که‌ موشته‌رییه‌کانی ئه‌و مه‌یخانه‌یه‌ خه‌لکانیکی تاییه‌تن و ریگا به‌هه‌موو که‌سیک ناده‌ن بیته‌ ئه‌ویوه‌. یان وه‌زعی مه‌یخانه‌که‌ به‌و شیوه‌یه‌ بوو که‌ خه‌لکانی که‌م ده‌رامه‌ت نه‌توانن بین بو‌ ئه‌و جیگایه‌و شه‌راب و ئاوی جو، یان (کلکی تیمساح) بنۆشنه‌وه‌.

کاپتا به هیواشی به منی وت: که له نیتوان موشته ربیه کانی ئیره هندی کهس ههن که دهوله مه ندییه کهی خوڤان له ریگای تالان کردنی گۆری مردوو هه کانه وه به دهست هیناوه، به لام کاتییک که بو ئه م مه یخانه یه دین وه کو گه وره کان هه لسوکه وت ده کهن و رهفتاری ناشیرین نانوتین.

ههروه ها دهیگوت هه موو موشته ربیه کانی ئه م جیگایه ئه وه که سانهن که پیوستییان به یه کتری هه یه و کرین و فرۆشتن و پیوستیییه ماددییه کانی دیکه رایان ده کیشیت که بو ئیره بین، ئه گهر نا ته نها حه زی نو شینه وه ی (کلکی تیمساح) نایانه ییتیه ئیره.

تا که موشته ربیه ک که کهس پیوستی پیتی نه بوو، من بووم. چونکه من نه شتم ده کپی و نه شتی شم ده فرۆشت و نه زیر و پاره شم به قه رز ده دا که قازانجم لیتی ده ست بکه ویت و نه قه رزیشم وه ده گرت ه وه، به لام له به رته وه ی که هه موویان ده یانزانی ها ورپی کاپتام، ریگایان پین ده دام بیمه ناو مه یخانه که وه به بی ئه وه ی که زۆر له گه لمدا گه رم بن، چونکه ده یانزانی که هیچ قازانجیکیان له من ده ست ناکه ویت.

من له وه مه یخانه به دا زانیاری زۆرم سه باره ت به بارودۆخی **ته بهس** و میسر و رووداوه کانی ولات، ده ست ده که وت. له وانه شه ویک که له مه یخانه که بووم، روانیم بازرگانیک که ده مزانی بخوور ده فرۆشیت، له کاتییکدا که کراسه که ی دراندبوو و خو له میشی به سه ر خویدا کردبوو ها ته ناو مه یخانه که وه و پیاله یه ک (کلکی تیمساح) ی نو شیه وه وه وتی: هیوادارم ئه م فیعه ونه هه تا هه تاهه نه فره ت لی کراو بیت، چونکه ئه م تیمساحه حه ز ناکات شوین ژیری بکه ویت و هه رچییه ک به بییدا بیت جیه جیتی ده کات.

هه تا ئه مرۆ ژبانی من له ریگای فرۆشتنی بخووره وه به رتیه وه ده چوو که له ولاتانی دووره ده سه ته وه ده هات و هه موو سالییک له وه رزی هاویندا چهند که شتییه ک لیره وه به ره وه ده ریاکانی روژه ه لات ده چوون و سالی دو تر هه رنه بیت

دوو که شتی له وه ده که شتییه به جو ره ها که ل و په لی روژه ه لاتیه وه، له وانه بخوور، ده گه رانه وه^(۱).

ئه مسال کاتییک که که شتییه کان ویستیان به ره وه ده ریا به ری بکه ون، له نا کاو و بی ناگا، فیعه ون ها ته که نارهی به نده ر و من سه رم سوورما که بوچی ئه م پیاره ده ست له هه موو کاریک وه رده دات، له کاتییکدا که ئه م کارانه په یوه ندیی به ئه وه وه نییه. ئه ی ئه م هه موو نو سه ر و به رتیه به رانه ی که له **ته بهس** - دا ههن چی ده کهن، مه گه ر ئه رکی ئه وان نییه که وریا بن هه موو کاریک به پیتی یاساو ری و ره سم ئه نجام بدریت؟ کاتییک که فیعه ون ها ته داره راکه ی به نده ر، مه له وانه کان ده گریان و ژن و منداله کانیان له وشکانی فرمیسیکیان ده رشت و ده م و چاویان ده رووشاند، چونکه ده یانزانی که هه ندیک له وه مه له وانه ناگه رینه وه و له ده ریادا ده خنکین، به لام ئه م با به ته له رتیه ره سمه با وه کانه و شتیکی تازه نییه وه هه ر کاتییک که که شتییه کان به ری ده که ون ژن و مندالی مه له وانه کان شیوه ن ده کهن.

به لام ئه م فیعه ونه مه له وونه، کاتییک که شیوه نی ژنه کان و زاری مه له وانه کانی بینی قه ده غه ی کرد که که شتییه کان بو ده ربای روژه ه لات پرۆن و هه موو بازرگانیک ده زانیت که ئه م قه ده غه کردنه ی فیعه ون، وه ک ده رچوونی بریاری له ناو بردنی بازرگانه کان و ژن و منداله کانیانه، چونکه هه تا که شتییه کان بو ده ریا نه رۆن، بازرگانه کان قازانج ناکه ن و ژن و مندالی مه له وانه کان به برسیتی ده میینه وه. هه ر که سییک که له میسر دا ده ژیت ده زانیت که نابی قه ت خه فه ت له وه مه له وانه بخۆن که به که شتی سه فه ر ده کهن، چونکه هیچ که سییک به ویست و ئاره زووی خو ی نابیته مه له وان. بۆیه به رده وام ئه و تاوانبارانه ی که دادوهر سزایان ده دات و خراپه کارن، ناچار ده کترین که بینه مه له وان، که واته بوچی بو خنکانیان له ده ریادا سه غله ت بین.

ئایا مه رگی هه ندی له ئه و تاوانبارانه که ناچار ده کترین بینه مه له وان به زه ییی

پیاها تنه وهی زیاتره، یان له دهست چوونی سه رمایه ی نه و بارزگانیه که کهشتییان دروست کردووه و کهل و په لیان بۆ تاماده کردووه، چونکه کهشتی له خو به وه دروست نابیت، به لکو ده بیت سه رمایه یه کی تیابخه نه کار و دروستی بکه ن و دوا یی پیداویستی به کانی ته و او بکه ن و به نازووقه ی پیوسته وه به ره و ده ریاکانی رۆژه لاتی ره وانه بکه ن و من جه رگم بۆ بازرگانه میسر بیه کان ده سووتیت که ئیستا له شوینی دوورن و ژن و مندالنه کانیان له میسردان و نه و ژن و مندالنه هه رگیز میترده کانیان نابینه وه و ئیستا نه و بازرگانانه له جیگا تازه کانیان ژنیان هیناوه و ده لین نه و مندالنه ی که ده مان بیت پیستی له شیان له ککه ی پیوه یه .

بازرگانه که ماوه یه ک به م شیوه یه گله یی کرد و نه فره تی له فیعه ون ده کرد و ده یگوت: نه م پیاوه هه م بازرگانی ئیره له کار ده خات و هه میس بازرگانه کانی جیگا دووره کان له ناو ده بات که کهل و په ل ده نیرن بۆ میسر. به لام له دوا ی نه وه ی که سی (کلکی تیمساح) ی نوشیه وه هه لچونه که ی نیسته وه و داوا ی لیبور دنی له قسه کانی خو ی کرد که به رامبه ر به فیعه ون و تبووی و وتی: له تاو خه م و په ژاره نه و قسانه ی کردووه .

دوا یی وتی: من له و باوه ره دا بووم که (تی) دایکی فیعه ون، ده توانیت فیعه ونی کوری به ی نیته سه ر ریگای راست، به لام نه و بیر له وه ناکاته وه . ههروه ا وای ده زانی که (ئامی) پیشه وای گه وه ی په رستگه ی نو بی فیعه ون ده توانیت بۆ نه و نامۆژگاری که ریکی دل سو ز بیت، به لام نه م پیاوه ته نها بیر له شتییک ده کاته وه، نه ویش نه ویه که به هه ر شیوه یه ک بیت (ئاموون) له ناو بیات .

به رله وه ی که فیعه ون ژن به ی نیته و ام ده زانی که سه ره رۆبیه که ی ده گه ریته وه بۆ نه وه ی که ژنی نه هیناوه و له دوا ی نه وه ی که (نه فر تیتی) بووه ژنی نه و، سه ره رۆبیه که ی له ناو نه چوو و (نه فر تیتی) له و کاته وه که بووه ته شازنی میسر

مۆدیلی سه رسوره ی نه ری له جل و به رگ هیناوه ته کایه وه که ژنه کانی ده ربار (کو شک) چاو له و ده که ن و ئیستا ژنه کانی کو شک به په ی ره وی (نه فر تیتی) رهنگی سه وز له ده وری چاویان ده ده ن و وه ک ژنه کانی سووریا کراس له به ر ده که ن، به لام به شی پیسه وه ی کراسه که ی نه وان به ته و او ته ی کراوه ته وه .

کاپتا وتی: من نه م جو ره به رگ پۆشینه م له ه یچ ولاتی کدا نه بینیه و باوه ریش ناکه م که س بینیی تی، ئایا تو دلنیایت له وه ی که جگه له (نه فر تیتی) و بانووه کانی کو شک، که سانی تریش هه بن که چاو له و مۆدیله بکه ن و ئایا به چاوی خو ت نه وانت بینیه که نه وان نه و به شه ی پیسه وه یان به ته و او ته ی ده ربخه ن که پیوسته دابپۆش ریت .

بازرگانه که وتی: من هاوسه رم هه یه و چه ند مندالیشم لی هه یه و، خو م به پیاویکی شه ریف ده زانم و کاتیک که هه ندی که سم بینی نه م جو ره کراسه یان له به ردا یه و به شی پیسه وه یان رووته، سه ریری له ناوک به ره و خواره وه یانم نه کرد .

له م کاته دا (مه ریت) خزمه تکاری مه یخانه که هاته ناخاوتن و به بازرگانه که ی وت: نه گه ر تو خو ت پیاویکی به د سه لیه ی نه وه نابیته به لگه ی تاوانی ژن، چونکه له وه رزی هاویندا چاو لی کردنی نه م مۆدیله شتیکی باشه و ژنه کان رازاوه تر ده کات و من نامۆژگاریت ده که م که نه گه ر نه مجاره ژنه کانت به مۆدیلی تازه وه بینی بزانه که نه و به شه ی تو ره خنه ت له رووت بوونی هه به به پارچه یه کی که تان دا پۆشراوه که چاوی چاوتیترترین پیاوانیش لی تی تیه ر نابیت .

بازرگانه که ویستی وه لام بداته وه، به لام مه سستی ریگای له وه لام دانه وه ی گرت و سه ری خسته سه ر ده سته کانی و بۆ مۆدیلی تازه ی کراسی ژنان و قه ده غه کردنی ها توچۆی که شتییه کان و بیبه ش بوونی بازرگانه کان له سوودی که ل و په له کانی رۆژه لاتی ده سستی به گریان کرد .

له م کاته دا کاهینییک له کاهینه کانی په رستگه ی ناموون که سه ری تاشیبوو و به رۆن بۆن خو شی کردبوو، له گفتوگو که دا به شداری کرد و وتی: من سه باره ت به

مؤدیلی کراسی ژنان هیچ نالیم، چونکه (ئاموون له باره‌ی مؤدیلی جل و بهرگه‌وه هیچ فهرمانیکی پی نه‌داوین، به‌لام نه‌وه‌ی که ده‌بیتته هژی له ناوچوونی هه‌موو شتیک، قه‌ده‌غه‌کردنی سه‌فه‌ری که شتییه‌کانه له لایهن فیرعه‌ونه‌وه که ناهیلایت بو جیگا دووره‌کانی رۆژه‌لات برۆن، چونکه ئەگەر ئەم که شتییه‌کانه بو رۆژه‌لات نه‌رۆن ناتوانن بخوور بهینن و ئەگەر بخوور نه‌یه‌ت خوای ئیمه (ئاموون) له کاته‌ی که قوربانیی بو ده‌که‌ین له و بۆنه‌ خوۆشه‌ بیه‌ش ده‌بیت. چونکه ئاموون هه‌زی له بۆنی خوۆشه، ئەم دوژمنایه‌تییه‌ی که له‌گه‌ل ئامووندا ده‌کریت گه‌وره‌ترین به‌دبه‌ختیی میلله‌تی میسره و له و رۆژه‌وه که هه‌رمه‌کان (اهرام) دروست بوونه هه‌تا ئیستا کهس به بیری نایه‌ت که گه‌لی میسر به‌م شتیوه‌یه چاره‌ره‌ش بووبیت و من دلنیام که له‌مه‌ودا هه‌ر میسر یه‌ک شوین که وتوو‌ه‌کانی خوای نویی فیرعه‌ون ببینیت و پروانیت که نیشانه‌ی ئەو خواجه، که خاچیکه، به کراسه‌که‌یه‌وه نه‌خشاوه، تف له ده‌م و چاوی ئەو که سه‌ ده‌کات و ئەگەر له نیوان ئیوه‌دا یه‌کیک هه‌بیت که ئەم شه‌و پروات و له په‌رستگه‌ی خوای نویی ده‌ست به‌ئاو بگه‌یه‌نیت من چه‌ند پیاڵه‌یه‌ک (کلکی تیمساح) ی ده‌ده‌می که بینووشیتته‌وه و ئەم کاره‌ هیچ نارێکیه‌کی تیانیه، چونکه په‌رستگای ئەم خواجه نه‌فهرت لی کراوه دیواری نییه‌و ئەگەر که سیک نزیکیش بیت ده‌توانیت به ئاسانی له‌ده‌ست پاسه‌وانه‌کان رابکات و من خۆم ده‌توانم ئەم کاره‌ بکه‌م، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کاهینی په‌رستگای (ئاموون)م ئەگەر من ببینن باش نییه‌و ده‌بیتته سووکایه‌تی بو (ئاموون).

له‌م کاته‌دا پیاویک که ئاسه‌واری ئاوه‌ به‌ده‌م و چاویه‌وه بوو له لایه‌کی مه‌یخانه‌که‌وه هه‌لساو له کاهینه‌که‌ نزیک بووه‌وه و که‌می‌ک قسه‌ی به‌ هیواشی له‌گه‌لدا کرد و کاهینه‌که له ته‌نیشته‌ خو‌یه‌وه داینیشاند و (کلکی تیمساح) ی ده‌رخوارد دا و پیاوه‌که له پاش نه‌وه‌ی به‌گه‌رمای شه‌رابه‌که سه‌ری گه‌رم بوو، به ده‌نگی به‌رزوه‌وه به کاهینه‌که‌ی وت: من ئاماده‌م که برۆم و ئەم کاره‌ی که وتت به

ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، چونکه من باوه‌رم به ئاموون هه‌یه و مه‌حاله‌ بتوانم ریگا بده‌م خواجه‌کی تر جیگای ئاموون بگریتته‌وه، چونکه له‌و رۆژه‌وه که له‌دایک بوومه ئاموون ده‌په‌رستم.

کاهینه‌که وتی: ئەگەر تو ئە‌مشه‌و برۆیت و پیتویستی خۆت (ده‌ست به‌ ئاو گه‌یاندن) له میحرابی په‌رستگای (ئاتوون)دا جیبه‌جی بکه‌یت من لیت خۆش ده‌بم و ته‌نانه‌ت ئە‌گەر لاشه‌که‌ت مۆمباییش نه‌کریت، له‌دوای مردن ده‌گه‌یه‌ته سه‌رزهمینی به‌خته‌وه‌ری به‌خشی رۆژئاوا، چونکه هه‌رکه‌سیک بو ئاموون بریت ئە‌گەر وه‌کو مه‌له‌وانه‌کانیش له ده‌ریادا بخنکی، ده‌گاته سه‌رزهمینی رۆژئاوا.

دوایی کاهینه‌که له تاو مه‌ستی خۆی رووی کرده ئەو که‌سانه‌ی که له مه‌یخانه‌که‌دا بوون و وتی: ئە‌گەر ئیوه له ری ئامووندا تووشی (قه‌تل)یش بن و دزی بکه‌ن و خانوو بسووتینن و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی دزیوی تریش بکه‌ن، من ئیوه ده‌به‌خشم و ئە‌گەر فیرعه‌ونیش بکوژن من لیتان خۆش ده‌بم.

کاتی‌ک که قسه‌ی کاهینه‌که گه‌یشته ئیره، مه‌ی فرۆشه‌که واته شاگرده‌که‌ی کاپتا که مه‌یخانه‌که‌ی به‌ریوه‌ ده‌برد، له کاهینه‌که‌ نزیک بووه‌وه و داریکی کیشا به ته‌وقی سه‌ریدا، به‌جۆریک که کاهینه‌که که‌وته سه‌ر زه‌وی و مه‌ی فرۆشه‌که وتی: منیش ئە‌مه‌م له‌به‌ر ئاموون کرد، چونکه ده‌زانم که ئاموون و توویه‌تی هیچ که‌سیک نابیت فیرعه‌ونی کوری بکوژیت.

موشته‌ریه‌که‌کان هه‌موو قسه‌ی مه‌ی فرۆشه‌که‌یان سه‌لماندا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی لیدانی کاهین له‌وانه‌بوو که ئاکامی ترسناکی له‌پاش بیت، من و کاپتا وه‌کو موشته‌ریه‌که‌کانی تر و امان به‌چاک زانی که له مه‌یخانه‌که‌ برۆینه‌ ده‌روه.

(مه‌ریت) بو به‌ری کردنی من له‌گه‌ل‌مه‌دا هات و کاتی‌ک که گه‌یشتی نه‌ ناو ریره‌وه تاریکه‌که‌ی مه‌یخانه‌که‌وه ده‌ستم خسته سه‌ر ده‌ستی و وتم: له چاوه‌کانتیه‌وه وا ده‌رده‌که‌ویت که تۆش وه‌کو من ته‌نهایت و برات نییه، (واته می‌ردت نه‌) و من حه‌زده‌که‌م که رۆژیک تو به کراسی مؤدیلی نویی ببینم و دلنیام

که تۆ له و کراسه دا جوان ده ببت. چونکه تۆ سکت بچووک و سافه و دهرنه په رپوه. (مهريت) دهستی منی لا نه برد و وتی: له وانه یه روژتیک ئەم کراسه له بهر بکه م و داوا له تۆ، که پزیشکی بکه م، که له باره ی هندی له ئەندامه کانی له شم رای خۆت دهریبری و پیم بلتی که ئایا له و ئەندامانه جوانترت له پیشه ی پزیشکیه که ی خۆت بینوه یان نا؟

ئێستا سه رگوزه شته ی من گه یشتو ته جیگایه ک که ده بی هندی شت بلیم که کاتیک چاوه کانی من ئەو شتانه ی بینی له تاو نه فرهت و بیزاریم ده له رژیم، به لام هیچ هۆیه کم بۆ پیشگرتن له و رووداوانه نه بوو. ده بی ئەو شتانه بلیم که تۆ، ئەو ئەو که سه ی له دوا ی مردنی من ئەم په رتوکه ده خوینیه ته وه باوه ری پی ده که یت، چونکه پیشبینی ده که م که وه ک ئەم رووداوانه له سه رده می تۆشدا رووده دن و له بهر ئەوه ی که له سه ره تای ئەم کتیه دا باس م کرد، له جیهاندا هه موو شتیک ده گوێردی، جگه له نه فامیی جوړی مرۆف و هه تا دنیا بمیتیت سوود له نه فامیی خه لکی وهرده گیریت.

له ناوه راستی هاویندا (هورم هه ب) له سه رزه مینی (کوش) که که وتۆته باشووری میسه روه گه راپه وه. په ره سیلکه کان به هۆی گه رمای هه وا نه ده فرین و ده نگیان نه ده بیسترا و له گو ماوه کان، ئاو، بۆگه ن ده بوو و خه لکی له کاتی روژدا له ماله دهرنه ده چوون، مه گه ر ئەوانه ی که ناچار بوون له داره راکه ی به نده ری (ته به س) خه ربکی کارکردن بن، یان له بیابان کشتوکال بکه ن، به لام باخی ده وه مه نده کان هه میسه فیئک و پر له گول بوو و به رده وام له ئاو به ناو جوگه له کانی باخه که یان هاتوچۆی ده کرد.

له و هاوینه دا فیرعه ون به پیچه وانه ی ساله کانی تر له کۆشکی خۆی نه هاته دهره وه که بچیت بۆ میسری خواروو (سفلی) و سوود له هه وا فیئکه که ی ئەوی

وه ربگریت و له بهر ئەوه ی فیرعه ون بۆ کویتستان نه رویشت، هه موو زانیان که کاره ساتی گه وره رووده دن.

روژتیکان خه لکی (ته به س) هه والیان بیست که (هورم هه ب) هاتو ته وه له ماله کانیان هاتنه دهره وه بۆ ئەوه ی سه ربازه کانی فیرعه ون بیسن. ئەوان بینیان که له هه موو ئەو ریگیانیه ی که له باشووره وه بۆ ته به س ده هات سه ربازه ره ش پیسته کان به دهم و چاوی ته پ و تۆزاوییه وه به سه ر نیزه ی مسییه وه که به سه ر نیزه درێژه کانیان وه ئەدره وشایه وه، هاتنه ناو شاره وه. ره ش پیسته کان که چاو و ددانی سپیان هه بوو به سه رسوورمانه وه ده یانروانییه ده و ره بهر و دیاروو که له بینینی گه وره بی و رازاوه بی شاری ته به س سه رسام ببوون.

له و کاته ی که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه (ته به س) هه وه که شتییه جه نگییه کانی فیرعه ونیش گه یشتنه که نارهی به ندهر و گالیسه که ی جه نگی و ئەسپیان له که شتییه کانه وه ده گواسته وه بۆ وشکانی و خه لکی بینیان که گالیسه که چیه کان و ئەو که سانه ش که تیماری ئەسپه کانیان ده کرد ره ش پیست یان خه لکی سه رزه مینی (شهردن) بوون^(۲).

ده بی ئامازه به وه بکه م که له سه ره تادا له میسر گوێ درێژیان به گالیسه که جه نگییه کانه وه ده به ست و به ستنی ئەسپ به گالیسه که ی جه نگییه وه شتیه که بوو که له شه رده وه بۆ میسر هات و ئەوساکه ره ش پیسته کانی و ده ک دانیشتووانی (شهردن) ته داوی کردنی ئەسپه کانیان گرته ئەستۆ. کاتیک که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه له کاتی شه و له چوار رییه کانی شاردا ناگری پاسه وانیان هه لکرد و ریگی رووباریان له باکوور و باشووره وه گرت. به جوړتیک که هیچ که سیک به بی ره زامه ندیی فه رمانده ی سوپای میسر نه یده توانی له ریگی نیله وه بۆ باکوور یان باشوور بچیت.

له و روژهدا که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه خه لکی ئەوه نده په رتیشان بوون که کارگه کان و ناشه کان و دووکانه کان و داره راکه ی به ندهر

دهستیان له کارکردن هه‌لگرت و کاسبه‌کانی شار ئه و شتانه‌ی که هه‌میشه له‌به‌رده‌م دوو‌کانه‌کانیان دایان ده‌نا که سه‌رنجی کړپار رابک‌یشیت، بردیانه ژووره‌وه و ده‌رگای دوو‌کانه‌کانیان داخست و به‌تیر و قاییشی مسی پان ده‌رگا‌کانیان قایم کرد و مه‌ی فرۆشه‌کان و خاوه‌ن ماله گشتییه‌کان کۆمه‌ل‌ئ پیاوی به‌هیز و ب‌ئ تهریب‌تییان له لای خۆبان راگرت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گهر رووداو‌ییکی ناله‌بار روویدا، ریگا نه‌ده‌ن که مه‌یخانه و خانووه گشتییه‌که به‌رشالای پهل‌امارده‌ران بکه‌و‌یت.

خه‌لکی که له **ته‌به‌س** - دا ته‌نها له کاتی نااسایی بۆ رویشتنه‌ناو په‌رستگا کراسی سپییان له‌به‌رده‌کرد، جل و به‌رگی سپییان پۆشی و به‌ره و په‌رستگای ناموون که‌وته‌ن‌ه‌ر‌ئ که له راستیدا وه‌ک شاروابوو و بۆ باس کردنی فراوانیی په‌رستگای ناموون هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه که خویندن‌گه‌ی خانه‌ی ژبان یه‌ک‌یک بوو له دامه‌زراوه‌کانی ئه‌و شوپنه.

ئه‌و روژه‌ی سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ شاره‌وه و ده‌ست له کار هه‌ل‌گیرا، ده‌نگ و باس بلا‌وبوو‌وه که شه‌وی را‌بردو و میحرابی په‌رستگای ئاتوون که له‌گه‌ل نامووندا رکه‌به‌ری ده‌کرد، پیس کرابوو و سه‌گ‌یک‌ی مردوویان فر‌ئ دابوو‌وه ناو میحرابه‌که‌یه‌وه و سه‌ری پاسه‌وانه‌که‌یان له‌بنا‌گوت‌وه بریبوو^(۳).

خه‌لکی به‌روواله‌ت به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ دل‌گرانیی خۆبان پیشان دا، به‌لام له ناخه‌وه هه‌موویان پیتیان خۆش بوو، چونکه که‌س به‌رامبه‌ر به‌ خوی نو‌ئ، که قسه‌ی سه‌یری ده‌کرد، سو‌زی نه‌بوو و دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌و روژه‌ کاپتا وتی: گه‌وره‌م، که‌ل و په‌ل و که‌ره‌سته‌کانی پزیشکیی خۆت بخه‌ره به‌ر ده‌سته‌وه، چونکه من پیش‌بینی ده‌که‌م که له سه‌به‌ینیوه تا دوو سه‌به‌ی ده‌ب‌ئ به‌شیوه‌به‌ک کاربکه‌ی که ده‌رفه‌تی نان خوار‌دن‌یشت ناب‌یت.

له‌و روژه‌دا که ره‌ش پیسته‌کان هاتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بیستم (هورم هه‌ب) یش هاتووه‌ته‌وه رویشتم که بیبینم، به‌لام ده‌رکه‌وت که (هورم هه‌ب) له دوا‌ی

هه‌مووان، واته روژی دواتر د‌یت‌ه‌وه. ئه‌و شه‌وه سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان له **ته‌به‌س** بوون، به‌ب‌ئ ئه‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی سوپا له‌و‌ئ ناماده‌ب‌یت و چه‌ند دوو‌کان‌ئیکیان تالان کرد و ه‌یرشیان کرده سه‌ر چه‌ند مال‌ئیک‌ی گشتی، به‌لام پاسه‌وانه‌کانی سوپا میسری و سپی پیست بوون، ئه‌وانیان له‌به‌رچاوی خه‌لکی له س‌یداره‌دا، به‌لام ئه‌م سزایه قه‌ره‌بو‌ی زیانی خاوه‌ن که‌ل و په‌له‌کان و تووره‌بی خاوه‌ن ماله گشتییه‌کانی نه‌کرد.

روژی دوا‌یی (هورم هه‌ب) به‌ که‌شتییه‌کی جه‌نگی هاته ناو (**ته‌به‌س**) ه‌وه‌و من بۆ ئه‌وه‌ی بیبینم به‌ په‌له خۆم گه‌یاند به‌نده‌ر و له‌و باوه‌ره‌دا بووم که نه‌توانم به‌ ئاسانی چاوم پ‌تی بکه‌و‌یت، به‌لام هه‌ر که پ‌تیان راگه‌یاند سینۆه بۆ بیبینی تو‌هاتووه، یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا بۆ ناو که‌شتییه‌که‌م به‌یتن.

تا ئه‌و کاته ناوه‌وه‌ی که‌شتییه‌کی میسریم نه‌دیوو، به‌لام کات‌یک که چوومه ناو که‌شتییه‌که‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که له نیوان که‌شتییه‌کی جه‌نگی و که‌شتییه‌کی بازرگانی جیا‌وازییه‌کی زۆر نییه، جگه له‌وه‌ی که‌شتییه‌کی جه‌نگی هه‌ندی که‌رسته‌ی ت‌یدایه که بۆ مه‌به‌ستی هاو‌یشتنی ئاگر به‌کار ده‌ه‌یتراو چارۆگه‌کانی ره‌نگاو ره‌نگ و جوانن و پیش و دواوه‌ی که‌شتییه‌کانیان به‌ شیوه‌یه‌کی جوان رازاند‌بووه‌وه.

کات‌یک که (هورم هه‌ب) م‌بینی روانیم ماسولکه‌کانی بازووی له جارن ئه‌ستوورتر بوو و سینگی به‌ شیوه‌یه‌ک هات‌بووه پیش که ده‌تگوت سینگی ژنه. (هورم هه‌ب) قامچییه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو که ده‌سکه‌که‌ی زیر بوو و ته‌وقه‌یه‌کی زیرین به‌سه‌ر سینگییه‌وه ده‌بینرا.

کات‌یک که گه‌یشتمه به‌رده‌می ده‌ستم خسته سه‌ر ئه‌ژنۆم و داچه‌میمه‌وه. (هورم هه‌ب) پ‌یکه‌نی و وتی: سینۆه (ابن الحمار)، له‌کات‌یک‌ی باشدا هات‌یته لام، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر گه‌وره بیوو منی ماچ نه‌کرد و منیش نه‌مو‌یترا ماچی بکه‌م.

له تهنیشت (هورم هه‌ب) پیاویکی قه‌له‌و و کورته‌بالا ده‌بینرا که له بهر گه‌رمیی هه‌وا عاره‌قی کرد بوو و من نه‌مزانی کیتییه‌و، له ناکاودا به‌سه‌ر سوورمانه‌وه بینیم (هورم هه‌ب) قامچییه‌که‌ی خۆی، که نیشانه‌ی فه‌رمانده‌یی بوو، دایه پیاوه‌که و ته‌وقه‌ زی‌پینه‌که‌ی له ملی ده‌رکرد و بۆ‌ئه‌وی درپژ کرد و وتی: ئەم ته‌وقه‌ زی‌په‌ له مل بکه‌و له ئە‌مرۆ به‌دواوه فه‌رمانده‌یی سوپای میسر له ئە‌ستۆ بگره‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی خۆینی گه‌لی میسر به‌هۆی ده‌سته‌ پۆخ‌له‌کانی تۆه‌ پرژیت، نه‌ک به‌هۆی ده‌سته‌کانی من.

له‌ کۆنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شێوه‌ی قسه‌کردنی (هورم هه‌ب) ئاشنا‌بووم و ده‌مزانی که هورم هه‌ب ئە‌و شته‌ی که له‌ دل‌یدایه‌ ده‌یل‌یت و رواله‌‌تساز‌ی ناکات و بیستبووم که ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ فه‌رعه‌ونیشدا به‌شێوه‌یه‌ک قسه‌ ده‌کات که هه‌ندێ جار وه‌ک ئە‌وه‌ بوو که لیتی تووره‌ بیت، به‌لام من له‌لای ئە‌و ریزه‌په‌ر بووم و هه‌رگیز به‌ تووره‌بیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مندا نه‌ده‌دا و وشه‌ی ناشیرینی به‌کار نه‌ده‌هیتا.

کاتی‌ک که قامچی و ته‌وقه‌که‌ی دایه پیاوه‌ قه‌له‌و و کورته‌بالاکه‌، رووی کرده من و وتی: له‌به‌ر ئە‌وه‌ وتم له‌ کاتی‌کی باشدا هاتی چونکه‌ من ئاماده‌م بێم بۆ مالتی تۆ، من لهم (میزان)ه‌ به‌دواوه^(٤) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر نیم و ئە‌گه‌ر له‌ مالتی تۆدا هه‌سیریکم ده‌ست بکه‌ویت هه‌ز ده‌که‌م له‌سه‌ری بنووم و ماندویتی له‌ له‌شم ده‌ریچیت و له‌مه‌ زیاتر هاوده‌می ئە‌م شیتانه‌ نه‌بم.

دوایی ده‌ستی خۆی خسته‌ سه‌رشانی پیاوه‌ کورته‌ بالاکه‌و وتی: سینۆه‌ه به‌ وردی پروانه‌ ئە‌م پیاوه‌ و باش بیناسه‌، چونکه‌ ئە‌م پیاوه‌ که‌سه‌یکه‌ که له‌م میزانه به‌دواوه‌، چاره‌نووسی **ته‌به‌س**، به‌لکو میسریش له‌ده‌ست ئە‌ودایه‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و فه‌رمانده‌ی نوێی سوپای میسر و فه‌رعه‌ون له‌ جیاتی منی داناوه‌. چونکه‌ من به‌ فه‌رعه‌ونم وت شیت بووینه‌، به‌لام ئە‌گه‌ر تۆ به‌ باشی سه‌یری ئە‌م پیاوه‌ بکه‌یت تیده‌گه‌یت که فه‌رعه‌ون دیسانه‌وه‌ پێوستی به‌ من ده‌بیت.

فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا که عاره‌قه‌ی لی ده‌تکایه‌وه‌، وتی: هورم هه‌ب له‌ من

تووره‌ مه‌به‌ تۆ خۆت ده‌زانی که من نه‌مده‌ویست جیگای تۆ بگرم، چونکه‌ من پیاوی شه‌ر نیم و له‌و باوه‌ره‌دام که بی ده‌نگی باخه‌که‌م و یاری کردن له‌گه‌ڵ ئە‌و پشیلانه‌ی که له‌ باخه‌که‌مدا هه‌مه‌، بۆ من له‌ بیستنی ده‌نگه‌ ده‌نگی مه‌یدانی شه‌ر خۆشته‌ره‌. به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ی فه‌رعه‌ون منی کرده فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا، ناتوانم ریز له‌ ویستی ئە‌و نه‌گرم، به‌ تاییه‌ت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی وتی نه‌ شه‌ر ده‌بیته‌وه‌ و نه‌ خوینیش ده‌رژیته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لکو ئاموون خۆبه‌خۆ سه‌رنگون ده‌بیت و له‌ ناوده‌چیت.

هورم هه‌ب وتی: یه‌کی‌ک له‌ خه‌وشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌رعه‌ون ئە‌وه‌یه‌ که کاتی‌ک ئاره‌زووی له‌ شتی‌ک بیت، ده‌بینیت له‌ دنیای خه‌یالدا ئاواته‌که‌ی هاتووه‌ته‌دی و دوایی وا ده‌زانیت که ئە‌و شته‌ی بیری لی کردبووه‌وه‌ به‌ راستی جیبه‌جی بووه‌.

له‌ باره‌ی (ئاموون)یشه‌وه‌ ئە‌م هه‌له‌یه‌ی کردووه‌ و وا ده‌زانیت که به‌بی‌ خوین رشتن ده‌توانیت (ئاموون) سه‌رنگون بکات و خوای (ئاتوون)ی له‌ جیاتی دابنیت و له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که ده‌زانیت تۆ پشیله‌کانت خۆش ده‌ویت و له‌ جه‌نگ بێزاری، ئە‌رکی له‌ ناو‌بردنی (ئاموون)ی به‌ تۆ سپاردووه‌، به‌لام من پیت ده‌لیم که به‌بی‌ خوین‌رشتن ئە‌م کاره‌ ناکریت و تۆ ده‌بی‌ کۆمه‌ل‌یکی زۆر بکوژی بۆ ئە‌وه‌ی بتوانی خوا (ئاموون) سه‌رنگون بکه‌ی، به‌لام ئە‌و خوینانه‌ی که ده‌رژیت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هی تۆ نییه‌، زه‌ره‌ر ناکه‌یت.

له‌ دوای ئە‌م قسه‌یه‌ (هورم هه‌ب) به‌ جو‌ری‌ک له‌پی ده‌ستی به‌ پشتی پیاوه‌که‌دا کیشا، که ئە‌و داچه‌مییه‌وه‌ و دوایی به‌ منی وت: با له‌ که‌شتییه‌که‌ بچینه‌ ده‌ره‌وه‌.

کاتی‌ک که ده‌مانه‌ویست له‌ که‌شتییه‌که‌ بێینه‌ ده‌ره‌وه‌ ئە‌و سه‌ربازانه‌ی له‌وی دانیش‌تبوون هه‌لسان و نه‌یزه‌کانیان لابر د ناو سلاویان له‌ هورم هه‌ب کرد و ئە‌ویش به‌ سه‌ربازه‌کانی وت: من خوا‌فیزیتان لی ده‌که‌م، به‌لام دل‌نیابن رۆژتیک دیت که ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لاتان و تا ئە‌و رۆژه‌ی که نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ گوێرایه‌لی ئە‌م

پیاوه بن که فرماندهی تازه تان و ریک و پیکیی خوتان بپاریزن، نه گهرنا له دواي ئه وهی که گهرامه وه ئه وهنده به دار و قامچی به پشتتاندا ده کیشم که گوشتی له شتان پارچه پارچه لی بیتته وه.

سه ریازه کان پیکه نین و هورم هه ب وتی: که ل و په له کهم له که شتی ناهینمه دهره وه، چونکه ده زانم که لیتره پاریزراوتره. دوايي دهستی له گهردنی من کرد و وتی: سینۆهه ئه مشه و حه ز ده کهم خۆم سه رگهرم بکه م.

وتم: له م شاره مه یخانه یه که هه یه که ناوی (کلکی تیمساح) ه و خواردنه وه یه کی بۆن خو شی هه یه، که له هه یچ شوینیک ته نانه ت له بابل و کریتیش هاوتای ئه و شه رابه ده ست ناکه ویت، به لām به هیزه و ده بی ده ست له زۆر خواردنه وه ی بپاریزی. ئایا حه ز ده که یه ت بۆ ئه و ی برۆین و ئه م شه رابه بنۆشینه وه؟

هورم هه ب وتی: به لی حه ز ده که م بۆ ئه و مه یخانه یه بچین.

وتم: که واته فرمان بده دهسته یه که سه ربا ز بۆ پاریزگاری تو و پاراستنی هیمنی برۆن بۆ مه یخانه که.

له گه ل ئه وه شدا که هورم هه ب ئیتر فرمانده ی سوپا نه بوو، به لām به شیوه یه که فرمانی به سه ر فرمانده نو بیه که کرد، که ده تگوت هیشتا ئه و پیاوه له ژیر دهستی ئه ودا خزمه ت ده کات و پیی وت: که م ه ل سهر بازی باوه ر پیکرا و بنیریتنه مه یخانه ی (کلکی تیمساح) بۆ ئه وه ی ئه مپۆ و رۆژه کانی تر ئاگایان له و مه یخانه یه بیته و نه هیلن له و ی ئاژاوه روو بدات.

من به دهر کردنی ئه م فرمانه رازی بووم، چونکه وام بیر ده کرده وه که نه گهر کاره ساتی دلته زین روو بدات، مه یخانه ی (کلکی تیمساح) یه کی که له و جینگایانه ی که له پيش شوینه کانی تر ده که ویتته ژیر شالای خه لکانی تالانچی. چونکه هه مو که سی ده زانی که له پشت ئه و مه یخانه یه هه ندی جیگای لیته که ناوه ندی مامه له ی ئه و که سانه یه که دزی له گوژی مردووه کان ده که ن، یان زیتر و

پاره ی دزراو له و ی له ناو خو باندا به ش ده که ن.

ئه م نه یینه که هه ندی خه لکی پیمان ده زانی و له وانه بوو له کاتی روودانی کاره ساتی ناله باردا په لاماری مه یخانه یان بدایه و زیانیکی زۆر له کاپتا بکه و تایه، به لām له دواي ئه وه ی که هورم هه ب فرمانی دا که دهسته یه که سه ربا ز پاریزگاری له و مه یخانه یه بکه ن، ئه و مه ترسیبیه ش نه ما.

من رینوما یی (هورم هه ب) م کرد و بردمه (کلکی تیمساح) و له یه کی که له ژووره تاییه تیه کان دام نیشاندا و (مه ریت) خواردنه وه ی تاییه تی بۆ هینا و (هورم هه ب) به یه که هه ناسه هه لیقوراندو کوکی، به لām له دواي چه ند ساتیکی تر داوای کرد پیاله یه کی تر له و شه رابه ی بۆ به یین.

مه ریت جاریکی تر په یمانه یه که له و نو شینه وه یه ی بۆ هینا و ئه ویش خواردییه وه به منی وت: ئه م ژنه جوانه، ئایا له گه ل تو دا دو ستایه تی هه یه؟

وتم: دو ستایه تی من له گه ل ئه م ژنه ها ورپییه تی ئاساییه و لایه نی تاییه تی نییه.

چاوه روانی ئه وه بووم که (هورم هه ب) دهستی خو ی له سه ر دهستی مه ریت دابنیت، به لām ئه و به ئه ده به وه ژنه که ی ئیزن داو له دواي ئه وه ی که رویشته به منی وت: سینۆهه سه یه نی رۆژیکه که له **ته به س** خوین ده رژیت، چونکه فیرعه ون بریاری داوه خوا یه که ی خو ی جینشین ئاموون بکات و من له به ر ئه وه ی فیرعه ونم خو ش ده ویت پیشم له م بریاره ی نه گرت، چونکه ده مزانی که نه گهر نه مه یشتایه، فیرعه ون به شیوه یه که دلگران ده بوو که له وانه بوو له داخا بریت و تو ده زانی من که سیکم که له بیابان له کاتیکدا که فیرعه ون جینشین بوو، به ئاماده بوونی تو، ئه وم به کراسه که ی خو م دا پۆشی بۆ ئه وه ی سه رمای نه بیته و هه ر له و کاته وه خو شه ویستی ئه م پیاوه چووه ته ناو روحی منه وه.

به لām له به ر ئه وه ی که ده زانم هه لویسته که ی فیرعه ون بۆ گو زینی خوا، ده بیته هو ی خوین پیژی، وازم له فرمانده ی سوپا هینا، بۆ ئه وه ی من له رشتنی خوینی

خه لکی بهر پرس نه بم، چونکه ده زانم که نه گهر نه م ئه رکهم بخستایه ته نه ستوی خۆم، له داهاتوودا خه لکی میسر نه فره تیان لی ده کردم.

سینۆهه.. له و کاته وه که من و تو له سووریا له یه کتر جیا بوینه ته وه، ئاو یکی زۆر به به ستهری⁽⁵⁾ نیلدا تیپه ریوه و چهنده ها جار نه م رووباره لافاوی لی هه لساوه و وشکانییه کانی به نیشته نیی ئاو داپۆشیوه. ههروه ها له م ولاته شدا کاره ساتی زۆر روویدا. له وان به فه رمانی فییره ون سه فه رم کرد بو باشووری ولات بو نه وهی هه موو سه ربازگه کان هه لوه شینمه وه و سه ربازه رهش پیسته کان بهینم بو ته بهس و ئیستا هیچ یه کیک له شاره کانی باشووری میسر سه ربازی نییه و سه ربازگه کان چۆلن. نه م کرده وه یه له سووریا ش دووپات ده بیته وه و بی گومان گه لی سووریا ش ده ست به راپه رین ده کهن و نه و کاته له وان یه فییره ون هه ست به شیتایه تیی خۆی بکات و بزانیته که نابیت ولات به بی سه رباز به ریوه بیات.

له و کاته وه که فییره ون بریاری داوه که به پتی فه رمانی خوایه که ی کاربکات، چی تر له کانگه کانی میسر شتی به بایه خ ده رناهی ندریت، چونکه ده لیت تازاری به نده کان مه دن و نه وان یه که ته مه لن و له کانگه کار ناکهن قامچییان لی مه دن. من نه گهر چی سه ربازم و کارم به خوایه کانه وه نییه، به لام بو خوایه نوئییه که ی فییره ون نیگه رانم، چونکه ده بینم که نه م خوایه به ته مایه به خوین ریژی جیی خوایه که ی پیشوو بگریته وه و من سه رم له کاری خوایه کان ده رناچیت، به لام نه وه ده زانم که خوا بو نه وه دروست بووه که خه لکی به خته وه ر بکات، نه ک خوینیان بریتیت و له رووی رامیارییه وه من له گه ل بریاره که ی فییره ون-دام، به لام نه ک به و شیوه یه ی که نه و ده یه ویت ئاموون سه رنگون بکات.

سوودی بریاره سیاسیییه که ی فییره ون له وه دایه که (ئاموون) له بهر نه وهی له میژه له میسر دا خوایه تی ده کات، زۆر قه له و بووه و بووه ته خاوه ن زهوی و زار و

تا کستان (رهز) و میگه ل و ناشی زۆر و کاتیک که فییره ون نه و خوایه ی سه ره ون گون کرد هه موو سامانی خوا (ئاموون) به فییره ون ده بریت، به لام نه م کاره به م شیوه یه ی که فییره ون ده یه ویت به نه نجامی بگه یه نیت ده بیته هۆی کوژرانی هه زاره ها که س و کاول بوونی (ته بهس) یش.

وتم: هورم هه ب من له راستیدا رام له گه ل سه رنگون کردنی (ئاموون) ه، چونکه ئاموون خوایه کی چا و چنۆک و بی به زه بییه و دژی تازادی خه لکییه و نه و نده به هۆی کاهینه کانی خۆیه وه خه لکیان له نه زانیدا هیشتوته وه، که له م ولاته دا هیچ که سیک ناتوانیت شتیک تی بگات و نه گه ریش تی بگات توانای ده برینی نییه، چونکه کاهینه کان یه کسه ر له ناوی ده بن و خه لکی به رده وام له ئاموون ده ترسین، به لام تاتوون خوایه کی بی ته ماح و ناشتی دۆست و تازادیخوازه و ده یه ویت خه لکی له ترس رزگار بکات.

هورم هه ب وتی: من له گه ل بوچوونه که ی تۆدا نیم و نه و خوایه ی که خه لکی ترسیان لینی نه بیت به مه ترسیداری ده زانم، چونکه گه ل به بی ترس به ریوه ناچیت و خوا ی نوئ له بهر نه وهی میهره بان و تازادیخوازه و ناشتی ده ویت، بو گه لی میسر له خوایه که ی پیشوو مه ترسی زیاتره، به لام سه باره ت به پیویستی سه رنگون کردنی ئاموون، له گه ل بوچوونه که ی تۆدام و ده لیم نه م خوایه ده بیت له ناویچیت، به لام نه ک به م جوړه ی که فییره ون ده یکات، نه گه ر فییره ون جیبه جی کردنی نه م کاره ی به من بسپار دایه، من به شیوه یه ک خوا (ئاموون) م له ناوده برد که ته نانه ت خوینی یه ک میسریش نه رژیته.

پرسیم: تۆ چیت ده کرد؟

وتی: من شه ویتیک به نهینی له سه رتاسه ری میسر و به بی نه وهی کاهینه کانی په رستگای ئاموون هه ستی پی بکه ن، هه موو کاهینه پله یه که کانی (ئاموون) م ده کوشت و کاهینه کانی تریشم بو کارکردن ده نارده کانگه کان، به شیوه یه ک که سبه یینی روژی دواپی کاتیک که خه لکی له ماله کانیان دینه ده ره وه، یه ک

کاهینیشیان نه ده بینی و بهم جوړه ناموون له ناو ده چوو، چونکه دهسه لاتنی ناموون به کاهینه کانیه وه بهنده و کاتیک ناموون کاهینی نه بیت دهسه لاتنی نامیتیت. خه لکیش دواى نه وهی که ده بینن خویان نییه، ئیتر هر خویه کی تریان ناراسته بکهی ده پپه رستن، چونکه عه قلی نه وان توانای لیکدانه وهی جیاوازی نیوان خویه ک و خویه کی تری نییه.

به لام له بهر نه وهی فیرعه ون دهیه ویت نه م کاره به ئاشکرا نه نجام بدات، نه مړو له **ته بهس** و زوړبهی شاره کانی میسر هه موو مندالیک ده زانیت که فیرعه ون به ته مایه ناموون له ناویات. بزیه کاهینه کان خه لکیان له په رستگاکانی **ته بهس** و شاره کانی تر کوکردو ته وه و هانیان ده دن به رگری بکه ن و خه لکی به هوی دنه دانی کاهینه کان خوړاگر ده بن و خوین ده رزیت.

له دواى نه م قه سه یه هورم هه ب داواى په میانه یه کی تر شه رابی (کلکی تیمساح) ی کرد و خواردیه وه و خواردنه وهی سییه م سه رخوشی کردو سه ری خسته سه ر دهسته کانی و بز به دبه ختی گه لی میسر که ده بوونه قوربانیهی نه و شه ره گریا. ویستم پیتش له گریانه که ی بگرم، به لام سه یرم کرد خه وی لن که و تووه.

- ۱- بخوور: بریتی بوو له گیایه ک یان تووی رووه کیک که له بهر بوونی خوشی له په رستگا و له ماله کانداهیان سو تاند - وه رگپری.
- ۲- شه ردن: جیگایه ک بوو که ئیستا لیبیای پی ده لئین - وه رگپری.
- ۳- له فارسیدا ده لئین سه ریان له م گوئییه وه بز نه و گوئییه ی بریبوو - وه رگپری کوردی .
- ۴- میزان که نه مړو ئیمه ته رازووی پی ده لئین، له میسری کون به کاتزمیری ئاویان ده گوت و وه ک چون ئیمه ده لئین له م کاتزمیره به دواوه، میسرییه کان ده یانگوت له م میزانه به دواوه - وه رگپری.
- ۵- به سته ر: جیگا - لیره دا مه به ست رووی نه و زه وییه نزمه یه که ئاوی نیلی به سه ردا تیده په ریت - وه رگپری کوردی.

کوشتار له ته بهس

ئو شهوه له ژووره تايه تيبه که ی مه یخانه که پاريزگاريم له هورم هه ب کرد، چونکه نه گهر به جيم بهيشتايه و پرؤيشتمايه، له وانه بوو فەرمانده ی نوپي سوپای میسر هه و لئی کوشتنی بدایه. به لآم له هۆلئ گشتیی مه یخانه که تا به یانی دهنگی پیکه نین و هه راو هوربای ئه و سه ربازانه دههاته گوی که پاسه وانی مه یخانه که بوون، چونکه کاپتاو شاگرده که ی له بهر ئه وه ی که ده یانزانی کاره ساتی ترسناک رووده ات، خواردن و ناوی جو یان ده دایه سه ربازه کان بوئوه ی دو ستایه تیبیان بو لای خو یان رابکیشن.

له و شه وه دا نه ک هه ر من نه نوو ستم، به لکو له شاره که شدا هیچ که سیک جگه له ئه فسهر و سه ربازه کانی فیرعه ون، نه نوو ستن و دوایی بو م ده رکه وت که خودی فیرعه ونیش له و شه وه دا به خه بهر بووه. چونکه خه لکی له وه تیگه یشتبوون که سه به نیی روژتیکی گه و ره ده بیت له ژیانی دانیش توانی **ته بهس** و به مه زنده یه کی زور له نیوان سوپای میسر و خه لکه که، که له ناو په رستگای ئاموون و له بهر ده میدا کو ببوونه وه، شه رتیکی گه و ره رووی ده دا.

کاهینه کانی په رستگه ئه و شه وه قوربانیبیان کردو نان و گوشتیان دا به ئه و که سانه ی که له و ئی بوون و به ده نگییکی به رز ها واریان ده کرد، که من له هۆده که ی خو مه وه (له مه یخانه که) گوتم له ده نگیان بوو. کاهینه کان جار به جار ناوی ئاموونیان ده هینا و ده یانگوت هه ر که سیک له ریگای ئامووندا خو ی فیدا بکات، بی گومان به به خته وه ری هه می شه یی ده گات.

من دلنیا بووم که نه گهر کاهینه کان هانی خه لکیان نه دایه، ئه و روژه و

روژه کانی تریش خوین نه ده رژا، چونکه نه گهر کاهینه کان ته سلیم بوونایه، فیرعه ون له بهر ئه وه ی ناشتیخواز بوو و رقی له خوین رشتن بوو، نازاری پی نه ده گه یانندن و هیچ دوور نه بوو به شیک له زتی و پارو زه و بییه کانی ئاموونی بدایه به و کاهینه، بوئوه ی باقی ماوه ی ته مه نیان به ئاسووددی بیژین به لآم نه گهر که سانیک و راهاتبیتن که خاوه ن ده سه لات و ده و له مه ند بن، به جو ریک دلئ پیوه ده به ستن که له پیناوی مانه وه ی ئه و ده سه لات و سامانه، له گیانی خو شیان ده بوورن.

کاهینه کان ده یانزانی که نه گهر شه ر ده ست پی بکات بی گومان ده بیته هۆی ئه وه ی که خه لکی به سه ختی رق له فیرعه ون هه لگرن، چونکه نه گهر شه ر ببوایه سه ربازه ره ش پیسته کان خه لکیان قه تل و عام ده کرد. نه گهر چی به هۆی ئه م خوین ریژییه وه په یکه ری ئاموون سه رنگون ده کرا، به لآم په یانی خوین به شتیه که ئاموونی له دلئ خه لکیدا پایه دار ده کرد، که هه رگیز ئه و خوایه له بیر نه ده کرا و هه تاهه تایه نه فره تیان له فیرعه ون ده کرد که بوچی سه ربازه وه حشییه ره ش پیسته کانی به ردا وه ته گیانی گه له که ی خو ی، واته میسر یه سپی پیسته کان.

له راستیدا کاهینه کان ئومیده وار بوون که به هۆی به رگری کردن و قه تل و عامی خه لکی، خوای ئاموون به نه مری بی پیسته وه، نه گهر چی په یکه ره که ی سه ره و نگو م بکریت و په رستگاکه ی دا بخریت.

کاتییک روژ بووه وه گه رمای خو ر له ماوه یه کی که مدا ناسازگاریی هه وای شه وی له ناو برد و له و کاته دا له چوار رییه کان و مه یدانه کانی شاری **ته بهس** نه فیریان لیدا و چند جار چییه ک له مه یدانیکه وه بو مه یدانیکه تر ده رویشتن و له سه ر پاپیرو سه کان فه رمانی فیرعه ونیان ده خوینده وه و ناوه روکی فه رمانه که ئه وه بوو که ئاموون خوایه کی درؤیینه و ده بی سه رنگون بکریت و هه تاهه تایه نه فره تی لی بکریت و هه موو په رستگاکانی ئه م خوایه درؤز نه له میسری سه روو و خواروو

و ههروهه ها هه موو زهوی و مهړ و مالآت و بهنده و زیر و پاره و مسی ئه و خوایه ده که ویتته ژیر دهسه لاتنی فیرعه ون و خوایه کی ئه و که (ئاتون) ه. ههروهه ها له مه و به دوا هه ژاره کان ده توانن له و کانیا وانه ی که له رابردوودا هی خوایه درۆزنه که بووه، خوځیان بشۆن و له ئاوی ئه و کانیبانه بخۆنه وه و فیرعه ون ئه و زهوی و زارانه ده داته هه موو ئه و که سانه ی که زهویان نییه، بوئه وه ی به شوکرانه ی خوایه تی (ئاتون) کشتوکالی تیدا بکه ن.

کاتییک که ئه م فه رمانه له به رامبه ر په رستگای ئاموون ده خویندرایه وه، خه لکی سه ره تا بیده نگ بوون بوئه وه ی بزائن فیرعه ون له فه رمانه که ی خویدا چی ده لیت و کاتییک فه رمانه که گه یشته ئه وه ی که هه موو په رستگاکان و زهوی و زارو مهړو مالآت و... ی ئاموون له لایه ن فیرعه ون و خوایه که یه وه ده ستی به سه ردا ده گیرد ریت، کاهینه کان ده نگیان به رز کرده وه و خه لکیش به چا و لی کردنی ئه وانه وه به جوړیک هاواریان ده کرد که ده تگوت به رد و خستی خانووه کان و شه قامه کانیش له گه لیا ندا هاوار ده که ن.

سه ربازه ره شه کان که حه زیان له رهنگی سپی و سووره و رهنگی سوور و سپییان له دم و چاودابوو، کاتییک گوئیان له دهنگی هاواریان بوو ترسیان لی نیش و چاوه سپییه کانیا ن به ترس و له رزه وه ده پروانییه ده ورو به ر، چونکه ده یانزانی که ئه گه رچی ژماره یان زۆره، به لام ئه گه ر خه لکی **ته بهس** په لاماریانی بدایه ده کوژران.

خه لکی ئه وه ونده به قایم ده یان شیراند که نه یان توانی گوئی بیستی به شه کانی کوئیایه فه رمانه که ی فیرعه ون بن و نه یانزانی که فیرعه ون بریاری داوه که ناوی نه فره ت لی کراوی ئاموون بگوژد ریت و ناوی خوئی گوژیپوه و کردوویه تییه (ئه خناتوون) واته (خۆشه و بیستی ئاتوون).

کاتییک ئه و فه رمانه یان له به رده م په رستگه ی ئامووندا ده خویندوه من له وئی نه بووم و به سه رهاتی رووداوه که م دوا یی بیست، به لام خه لکی به جوړیک

هاواریان ده کرد که ده نگیان ده گه یشته (کلکی تیمساح) و هورم هه ب له دهنگی خه لکی به خه به ر بووه وه هه لسا و دانیش و وتی: سینه وه، شه رابه که ی دوینی شه و داتپیم به هیژ بوو و تا سه ینی نووستم.

(هورم هه ب) به هوی بیستنی دهنگی هاوار و ناو هیئانی ئاموون له لایه ن خه لکییه وه، رووداوه کانی رابردووی، که له کاتی مهستی و خه ودا فه رامووش ده ک ریت، هاته وه یاد و به ری کوه و و منیش له دوا ییه وه رویشتم و له ژووره که وه به ره و هۆلی مه یخانه که چوین و بینیم سه ربازه کان که شه وی رابردوو زۆریان خوارد بووه وه، به هوی سه رخو شیه وه له گو شه یه کدا که و تبوون و هیشتا له خه و هه لنه ستابوون.

هورم هه ب سه ری خسته ناو ته شتیکی پرله ئاوی سارد بوئه وه ی خه و الووییه که ی شه وی رابردووی نه میتیت و دوا یی گوژه یه ک بیره و نانیتی له مه یخانه که هه لگرت و له کو لانه چۆله کانه وه به ره و په رستگه ی ئاموون به ری که و تین.

کاتییک که گه یشتینه نزیک په رستگا، پیاوه کورته بالا و قه لئه وه که ی فه رمانده ی نوئی سوپا بوو و (پیت ئاموون) بان پیتی ده گوت، به سواری که ژاوه که یه وه به سه ربازه کانی و ت: ئه ی سه ربازه کانی سه رزه مینی (کوش) و، ئه ی نه به رده کانی ولاتی (شه ردن)، فیرعه ون فه رمانی داوه که ئه م ئاموونه نه فره ت لی کراوه سه رنگون بکه ن و من به لیتان ده ده می که پاداشتی خو تان و ه رده گرن.

له دوا ی ئه م و ته یه، فه رمانده ی نوئی سوپا. وه کو بلئی کوئیایه به ئه رکی خوئی هیئانی، له که ژاوه که یدا راکشا و به هوی گه رم بوونی هه وا به نده کان باوه شتیان ده کرد. له و کاته دا سه رده سته کان فه رمانیا ن به سه ربازه کانی خو یان دا که ئاماده ی هه لمه ت بردن بن، من و (هورم هه ب) له جیگایه ک بوین که له به رامبه ر په رستگا بوو و هۆلی یه که می په رستگا که مان به باشی ده بینی و

سه‌یرمان کرد پرّه له پیاوانی سپی پۆش و ژن و مندال و هه‌ندیک له منداله‌کان هیشتا له‌خه و هه‌لنه‌ستابوون و، دیاربوو که هه‌موویان شه‌و، له‌به‌رده‌م په‌رستگا یان له هۆله‌که‌یدا نووستبوون.

له ناکاو سه‌ریازه ره‌شه‌کان که ده‌م و چاوی خو‌یان ره‌نگ کردبوو که‌وتنه‌ری و گالیسکه جه‌نگییه‌کان به‌ره‌وپی‌ش چوون و ویستیان بچنه ناو په‌رستگای ئاموونه‌وه. سه‌ریازه‌کان به‌پاژنه‌ی نه‌یزه‌کانیان خه‌لکیان له‌سه‌ر ریگای خو‌یان دوورده‌خسته‌وه، تا گه‌یشتنه‌ ده‌رگای په‌رستگه‌که، به‌لام کاتیک که گالیسکه‌کان ویستیان به‌ره‌و ناو په‌رستگه‌ بچن، خه‌لکه‌که به‌ده‌نگی به‌رز هاواریان کرد ئاموون و، به‌یه‌ک جوولانه‌وه به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه و له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌یاندته‌وانی له‌گه‌ل سه‌ریازه ره‌ش پی‌سته جه‌نگ دیده‌کاندا شه‌ر بکه‌ن، خو‌یان خسته ژیر گالیسکه‌کانه‌وه به‌شی‌وه‌یه‌ک به‌لاشه‌کانی خو‌یان ریگیان به‌ست، که گالیسکه‌کانیان وه‌ستاند و ئه‌سپه‌کان ترسان و ده‌ست و پی‌یان له‌ ده‌داو قیژه‌ی ژن و مندال ده‌گه‌یشتنه ئاسمان.

خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک له‌ توور‌ه‌ییدا ده‌خرو‌شان که ئه‌گه‌ر سه‌ریازه‌کان تا دوایین که‌سیش ئه‌وانیان بکوشتایه‌ ده‌ستیان له‌ به‌رگری کردن هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌لام ئه‌فسه‌ره‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یانزانی فی‌عه‌ون دووپاتی کردۆته‌وه که خو‌ین نه‌رژیت فه‌رمانی پاشه‌کشه‌بان دا. کاتیک خه‌لکی بی‌نییان سه‌ریازه‌کان و گالیسکه‌کان پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن، یان له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌ندیکیان کوژراو و بریندار ببوون، هاواری شادییان ئاسمانی هه‌تایه‌ له‌رزه.

من و هورم هه‌ب که ئه‌م رووداوانه‌مان ده‌بینی سه‌یرمان کرد ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ که‌ژاوه‌ی فه‌رمانه‌ی سوپا نزیک بوونه‌وه و پی‌یان وت: ئه‌ی (پپی‌ت ئاموون) ئی‌مه به‌بی‌ خو‌ین رشتن ناتوانین به‌ره‌وپی‌ش برۆین و فی‌عه‌ونیش و تووبه‌تی نابی‌ خو‌ین برژیت... که‌واته چاری ئی‌مه چیه‌.

فه‌رمانه‌ی سوپای میسر که سه‌رنجی دابوو فی‌عه‌ون ناوی خو‌ی گو‌ربوه،

ئه‌ویش ویستی ناوی خو‌ی بگو‌ریت و وتی: من (پپی‌ت ئاموون) نانا‌سم به‌لکو ناوی من (پپی‌ت ئاتوون)ه، واته ئه‌و که‌سه‌ی که له‌لایه‌ن ئاتوونه‌وه به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا ر‌ژاوه.

یه‌کی‌ک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا که قامچییه‌کی زی‌رینی به‌ده‌سته‌وه بوو و فه‌رمانه‌ی هه‌زار سه‌رباز بوو وتی: من نه‌ کارم به‌ ئاتوونه و نه‌به‌ ئاموون و نه‌ به‌وانه‌ش که به‌ره‌که‌تیان لی‌ی ده‌ست که‌وتووه، به‌لکو ده‌پرسم چاری ئی‌مه چیه‌ و ئایا ده‌بی‌ په‌رستگای ئاموون بگرین یان نا؟

فه‌رمانه‌ی سوپا وتی: هه‌ر جو‌رێک که فی‌عه‌ون فه‌رمانی داوه و هه‌ها بکه‌ن و له‌به‌ره‌وه‌ی و تووبه‌تی خو‌ین نه‌رژیت ئی‌هوش به‌بی‌ خو‌ین ریژی ده‌ست به‌سه‌ر په‌رستگه‌که‌دا بگرن و هه‌یکه‌لی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن.

له‌ کاتیکدا که له‌ ته‌نیشته‌ که‌ژاوه‌ی فه‌رمانه‌ی سوپاوه راو‌تی‌ی جه‌نگی ده‌کرا، خه‌لکی به‌ردی زه‌ویی هه‌وشه و شه‌قامه‌کانیان هه‌لده‌که‌ند و به‌ره‌و ره‌ش پی‌سته‌کانیان هه‌لده‌داو یه‌کی‌ک له‌ به‌رده‌کانیان ده‌ستی ئه‌سپێکی فه‌رمانه‌یان شکاند که به‌ که‌ژاوه‌که‌وه به‌سترا‌بوو و یه‌کی‌کی تری‌ش چاو‌تی‌کی ئه‌سپه‌که‌ی کو‌یر کردو (پپی‌ت ئاتوون) کاتیک که بی‌نی ئه‌سپێکی کو‌یر و شهل کرا، توور‌ه‌ بوو و له‌ که‌ژاوه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌و سواری یه‌کی‌ک له‌گالیسکه‌کان بوو و فه‌رمانی دا هه‌رش بی‌نه‌سه‌ر په‌رستگا.

کاتیک گالیسکه جه‌نگییه‌کان که‌وتنه‌ری شو‌فی‌ری گالیسکه‌کان و ئه‌و سه‌ریازانه‌ی که تی‌یدا بوون خه‌لکیان به‌رزه‌ده‌کرده‌وه و یه‌کسه‌ر به‌ده‌وری گالیسکه‌که‌وه په‌تیان له‌ قورگیان ده‌خست و ده‌یانگوت به‌م شی‌وه‌یه ره‌چاوی فه‌رمانی فی‌عه‌ون ده‌کریت، چونکه‌ خو‌ین نارژیت و ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌خنکی‌ندری‌ت خو‌ینی له‌ نایه‌ت. سه‌ریازه ره‌ش پی‌سته‌کان که‌وانه‌کانیان ده‌چه‌مانده‌وه و په‌لاماری قه‌ره‌بالغییه‌که‌یان ده‌داو هه‌ر که‌سیکیان ده‌ست بکه‌وتایه به‌هه‌ر دوو ده‌ست ده‌یانخنکاند.

من و هورم هه ب به نه فـره ته وه روانيمان كه نه وان ته نانه ت ژن و مندالـه كانيشيان ده خنكاند خه لـكي له هه موو لايه كه وه به رد يان له سه ربازه كان ده گرت و نه وانيش هه وليان ده دا كه به قه لغانه كان خويان بياريزن و هه نه وه نده كه رهش پيستيتيك ده كه وته ده ست خه لـكه وه له به ك ساتدا كه رت كه رتيان ده كرد. (هورم هه ب) كه گـوزه به ك خوار دنه وه به ده سته وه بوو و نانه كه ي به پشتيبه وه كرد بوو چوه سه ر به كيك له هه يكه له كاني به رامبه ر په رستگا، كه له شي وه ك شير بوو و سه ري وه ك قوچ بوو بوئه وه ي مه يداني شه ر كه به باشي بيبيت و ده ست به خوار دني نانه كه ي كرد و هه ندي جار گوزه كي تاو جو به كه ي لي ده سه ندم و قوميك ي ليده دا.

(پييت ناتون) له پيشه وه ي سه ربازه كاني خو ي تيده كو شا په رستگا كه دا گير بكات. به لام به بوئه ي به رگري به هيزي جه ماوه پتي نه ده كرا. له كه ناري كه ژاوه كه ي نه و ميزانه كه ي (كاتژميري ناوي) ناوي تيبانه ده ماو تيده گه يشت كه كات به خيري تيده په ريت.

له و كاته دا بيستم كه چند سه ربازيكي بانگ كرد و نه واني هينا به نزيك كه ژاوه كه به وه وتي: من له ماله وه پشيله مي به به كي جوانم هه به كه نه مړو ده زيت و ده بي بگه ريمه وه بو مال و داوا له ئيه ده كه م كه هه رچي زووتره نه م په رستگايه دا گير كه ن و بتي نامون تيك بشكين. نه گه رنا سويند بيت به ناتون ملوانكه ي زيري گه ر دني هه مووتان لي ده كه مه وه ده سكي قامچيه كاتان ده شكينم.

نه فسه ره كاني له شكر تيگه يشتن كه نه گه ر په رستگا كه نه گرن له كار ده خرين، بو به سه ربازه كان خو يان كو كرده وه له سه ر شيوه ي هونه ري سه ربازي فه رماني هيرشيان پيدان. له م ميزانه به دواوه ئيتر كه س ره چاوي فه رماني فيرعه وني نه ده كرد كه نابيت خوين برژيت. به لكو سه ربازه ره شه كان نه يزه كاني خو يان به سكي پياو و ژن و مندالـا ده كرد و نه يزه كانيان به خويني نه و خه لـكه سوور

كرد و نه وه نده خوين له به رده م په رستگا دا رژا كه سه ربازه رهش پيستيه كان له ناو نه و خوينه دا ده خليسكانه وه ده كه وته سه ر زه وي. به لام هه ر كه سيك كه ده كه وت به كسه ر ده كوژراو كاتي ك كاهينه كان بينيان سه ربازه كان ده ستيان به هيرشيك ي سه خت كر دوه، ده رگا كاني هاتنه ده ره وه ي په رستگه ي نامونيان كر ده وه و خه لـكي به ترس و له رزه وه هه لـه اتن.

سه ربازه كان هه لـه اتوه كانيان دا به به رده سترپژي تير و هه نديكيان لي خسته سه ر زه وي و گاليسكه كان به دواي هه لـه اتوه كاندا ده كه وتن. هه لـه اتوه كان له كاتي را كرنديان خو يان گه يانده په رستگاي خواي نوي، (ناتون) و له تاو نه فره ت و توور به ي، كاهينه كاني په رستگاي خواي نو ييان كوشت و له به رته وه ي سه ربازه كان به شو ينيانه وه بوون و هاتنه ناو په رستگا كه وه له ويش خو ينيكي زور رژاو له دواي نه وه ي شه ر كو تايي پي هات كوژراوه كانيان ژمارد، ده ركه وت كه سه دجار سه د كه سي كوژراوه.

كاهينه كاني نامون نه گه رچي ده رگا كاني هاتنه ده ره وه ي په رستگايان كر ده وه كه خه لـكي رابكه ن، به لام هه موو ده رگا كاني چونه ژووره ويان داخست، كه له مس دروست كرابوون و سه ربازه ره شه كان له به رده م ده رگاي مسين و ديوا ري به رزي ناموندا وه ستان. نه وان نه و سه ربازه نه بوون كه به رده وام له ده شتاييه كاندا ده جه نگان و به رهنگاري نه و گوندا نه ده بوونه وه كه خانوه كانيان له زنج بوو (نه و خانوانه ي له قاميش دروست ده كرين) و نه يانده زاني كه چو ن هيرش بكه نه سه ر قه لايه ك كه شووره به كي به رز و نه ستوور و ده روا زيه كي قايي هه بيت.

كاهينه كان و لايه نگره كاني تري په رستگا، له سه ره وه كو له رم (نه يزه ي كورت) يان بو رهش پيستيه كان ده هاويشت، يان تيريان له سه ربازه كان ده گرت و كو مه ليك له وه رهش پيستنه له به رده م ديواره كه دا كوژران.

له به رته وه ي كو مه ليكي زور مندال و ژن و پياو كوژرابوون و خو ينيان زه وي سوور كر دبوو، ميشيك ي زور كو بووه وه (پييت ناتون) بانگي كرد بخوورم بو

بهین و میتسه‌کان دووربکه‌نه‌وه. له‌دوای ئه‌وه‌ی که بخووره‌که‌یان سووتاند
 فه‌مانده‌ی تازه به ئه‌فسه‌ره‌کانی وت: ده‌ترسم فیرعه‌ون زۆر لیمان تووره‌بیت،
 چونکه به‌ئیه‌ی وتبوو بتی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن و ده‌ست له‌ خوین رشتن
 بپاریزن و ئیه‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌که‌ی ئه‌و کارتانه‌ کرد، واته‌ خوینی
 خه‌لکیتان رشت به‌بێ ئه‌وه‌ی په‌یکه‌ری ئه‌و خوایه‌ نه‌فره‌تییه‌ له‌ناو به‌ن.

به‌لام ئه‌مه‌ی که روویداوه‌ چاره‌سه‌ری نییه‌و من ته‌نها ده‌توانم هه‌ول بده‌م
 تووره‌یی فیرعه‌ون ئیه‌ نه‌گریته‌وه‌و ئیستا ده‌چمه‌ لای و له‌وانه‌یه‌ سه‌رئیک له‌
 مائی خوشم بده‌م و بزانه‌ که‌ ئایا پشیله‌ میتیه‌که‌م زاوه‌ یان نا و ئیه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی
 من لیره‌نیم خواردن و خواردنه‌وه‌ بده‌نه‌ سه‌ربازه‌ ره‌ش پیسته‌کان و پیتیانه‌ بلین
 خوین ماندوو نه‌که‌ن، چونکه هه‌ول دانیان بێ سووده‌و ئیمه‌ بۆ زال بوون به‌سه‌ر
 ئه‌م په‌رستگه‌یه‌ که‌ ئیستا وه‌ک قه‌لایه‌کی لی هاتووئه‌ ناماده‌ییمان نییه‌و هه‌ر
 چه‌نده‌ هه‌ول بده‌ین ئه‌م قه‌لایه‌ داگیر بکه‌ین کاره‌که‌مان بێ ئاکام ده‌بیت. به‌لام
 من له‌م رووه‌وه‌ بێ تاوانم چونکه فیرعه‌ون به‌ منی نه‌گوتووئه‌ ئه‌م قه‌لایه‌ ده‌وره
 بده‌و داگیری بکه‌و من که‌ره‌سته‌ ئامرازی داگیرکردنی قه‌لام له‌گه‌ل خوئمه‌دا
 نه‌هیناوه‌ته‌ ئیره‌.

له‌و روژده‌دا چپی تر رووداوی شایانی باس رووی نه‌دا و ئه‌فسه‌ره‌کان
 فه‌رمانیان به‌سه‌ربازه‌ قوله‌ره‌شه‌کان و سه‌ربازانی شه‌ردن (لیبای ئیستا-
 وه‌رگیر)دا که‌ له‌ ژیر دیواره‌کان نه‌میتن و خوین له‌ لاشه‌کان دوور بخه‌نه‌وه‌ که‌ له
 ژیر خویری گه‌رمی هاوینی **ته‌به‌س**-دا به‌ خیرایی ده‌ئاوسان.

له‌و روژده‌دا خه‌لکی بۆ یه‌که‌مین جار بینییان که‌ قوله‌ره‌شه‌کان و ته‌یره
 لاشه‌خوره‌کان له‌ بیابانه‌کان و کیه‌وه‌کانی نزیک (**ته‌به‌س**)ه‌وه‌ هیرشیان هینا
 بوئه‌وه‌ی ته‌رمی کوژراوه‌کان بخۆن. له‌ کاتی‌کدا که‌ تا ئه‌و روژه‌ که‌س به‌بیری
 نه‌ده‌هات هیرشی ئه‌م جوژه‌ بالنده‌یه‌ی له‌ **ته‌به‌س** بینی بیت. له‌ پاش ئه‌وه‌ی
 سه‌ربازه‌کان له‌ دیواری په‌رستگه‌که‌وه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ ئه‌و گالیسکانه‌ی ئازووقه‌یان

پێ بوو خواردن و خواردنه‌وه‌یان به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد.

سه‌ربازه‌کانی شه‌ردن که‌له‌ ره‌شه‌کان زیره‌کتر بوون له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ ژیر
 خوره‌که‌دا بوه‌ستن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ری په‌رستگایان داگیرکرد که‌ هی
 ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون و له‌ سارداو (ژیرزه‌مین)ی خانوه‌کان په‌لاماری کووپه‌کانی
 خواردنه‌وه‌یان داو ره‌ش پیسته‌کان ماوه‌یه‌ک له‌ ژیر خوئمه‌دا مانه‌وه‌و له‌ دوای ئه‌وه‌ی
 زانیان که‌ ده‌توانن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ر داگیربکه‌ن و تیایدا به‌سه‌ره‌رن
 ئه‌وانیش ئه‌و خانوانه‌ی که‌ ماوه‌وه‌ بۆ پشوودانی خوین داگیریان کرد.

ئه‌و شه‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** چرا هه‌لنه‌کراو شه‌قام و کۆلانه‌کان و رووباری نیل
 تاریک بوو، به‌لام سه‌ربازه‌ ره‌شه‌کان و شه‌ردنییه‌کان مه‌شخه‌لیان هه‌لکرد و
 په‌لاماری خانوه‌کانیان داو ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گیردا به‌تالانیان برد. خه‌لکی له‌ترسی
 ئه‌وان له‌ مال ده‌رچوون و له‌ شه‌قامه‌کاندا بلاوه‌یان ده‌کرد و سه‌ربازه‌کان له‌و
 کاته‌دا ده‌گه‌یشتنه‌ هه‌ر که‌سیک لییان ده‌پرسی، ئایا لایه‌نگری (ئاموون)ی یان
 ئاتوون و ئاشکرایه‌ که‌ هیچ که‌سیک نه‌یده‌وێرا بلت لایه‌نگری خوای پیشووم و
 هه‌موویان خوین به‌لایه‌نگری ئاتوون ده‌ناساند. به‌لام سه‌ربازه‌کان ده‌یانگوت
 درۆده‌که‌ی و ئیمه‌ ئه‌مروۆ توومان له‌ په‌رستگای (ئاموون) بینی و چه‌ند ساتیکی
 تر سه‌ریان ده‌بری و کراس و هه‌لقه‌ کانزاییه‌که‌یان لی ده‌کرده‌وه‌.

هه‌موو که‌سیک ده‌بویست له‌ شاری **ته‌به‌س** بچیتته‌ ده‌ره‌وه‌و خوێ رزگار
 بکات، به‌لام نه‌یانده‌توانی، چونکه سه‌ربازه‌کان هه‌موو ریگاکانی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی
 شاریان گرتبوو و پیش رووباریشیان به‌که‌شتیی جه‌نگی داخستبوو و ده‌یانگوت
 فیرعه‌ون و توویه‌تی ریگا له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکی بگرن بوئه‌وه‌ی کاهینه‌کان و
 لایه‌نگره‌کانی (ئاموون) زیتر و پارهی په‌رستگای خوایه‌ نه‌فره‌ت لی کراوه‌که‌ له
 شار نه‌به‌نه‌ده‌ره‌وه‌ که‌له‌ سارداوه‌کانی په‌رستگادا شارده‌بوویانه‌وه‌.

له‌ روژی دواییه‌وه‌ هه‌وای **ته‌به‌س** به‌هۆی بۆگه‌ن بوونی ئه‌و لاشانه‌ی که‌
 له‌به‌رده‌م په‌رستگاوه‌ له‌ناوه‌ویدا و له‌ شه‌قام و کۆلانه‌کاندا که‌وتبوون پیس بوو و

نه یانده زانی که چی له و تهرمانه بکهن و چۆن مۆمیاییان بکهن. خانهی مردوو هکان به پیتی نه ریتی کۆن ناماده نه ده بوو لاشه ی کوژراوه کان و هر بگری، مه گهر دادوهری گه و ره فرمانی و هر گرتنی نه و لاشانه ی بدایه، چونکه له وانه بوو هه ندی کهس خه لکیان بکوشتایه و دوایی لاشه کانیا ن بو خانه ی مردوو هکان ببه ن که له وئ مۆمیایی بکرت. بۆ به ده بووایه پزیشکیکی میسری بیگوتایه که تهرمی برینداره که به هۆی نه شته رگه ربییه وه وای لی هاتوو ه.

یان دادوهری گه و ره فرمانی بدایه که کوژراوه که له خانه ی مردوو هکان و هر بگرن و مۆمیایی بکرتن. نه گهریش دادوهری گه و ره، که له به ره ه لست کاره کانی خوای نوئ بوو، فرمانی بدایه نه و لاشانه له خانه ی مردوو هکان و هر بگیردرین، خانه ی مردوو هکان نه و لاشانه ی ههر وهر نه ده گرت، چونکه هه وزه کانیا ن نه و نه ده جیگایه یان نه بوو که سه دجار سه د تهرم بو مۆمیایی کردن و هر بگرن. جگه له وهش نه وانه ی که له دامه زراوی خانه ی مردوو هکان کاریا ن ده کرد، دژی خوای نوئ بوون چونکه و ابلا و ببوو وه که خوای نوئ دهیه ویت نرخ ی مۆمیاکردنی مردوو هکان هه رزان بکات.

چهند سال له مه و بهر، بهر له وهی سه فهره دوور و دریتزه کانی خۆم ده ست پئ بکه م، نه و کاته ی که بو مۆمیایی کردنی تهرمی دایک و باوکم چوومه خانه ی مردوو هکانه وه، له گه ل نه وه شدا که کرتکاره کانی نه و جیگایه له هه موو شتیکیان ده دزی، به لام گله ییا ن هه بوو که کرتکه یان که مه و ده بی مووچه یان زیاد بکرت. که واته رازی نه بوون نه و کرتییه ی به که میان ده زانی که متر بکرتیته وه.

نه فسه ره کانی له شکر له ترسی فیرعه ون رتگایان به کهس و کاری مردوو هکان نه ده دا لاشه ی مردوو هکانیا ن له به رده م په رستگا و له شه قام و کۆلانه کان هه ل بگرنه وه و بو خانه ی مردوو هکانی ببه ن، چونکه به پیتی ری و ره سمی کۆن هه موو به یانیا نیک خانه ی مردوو هکان گوزار شتیکی بو فیرعه ون ده نار د که رۆژی پیشوو چهند مردوویان هینا وه ته هوی و نه گهر فیرعه ون بیزانیایه که له نا کاودا

ژماره ی مردوو هکان نه ویش نه وانه ی که کوژراون، زیاد ی کردوو ه تیده گه یشته که نه فسه ره کانی سوپا به پتچه وانه ی فه رمانی نه و کۆمه لیک ی زۆریان کوشتوو ه و خوینی خه لکیان رشتوو ه.

له کاتیکدا که لاشه کان له ده ورو بهری په رستگا و له شه قامه کاند ا که و تبه ون، هه موو رۆژ و شه ویک کۆمه لکی کوژراوی نوئ به و تهرمانه زیاد ی ده کرد، چونکه سه ربازه ره شه کان و شه پرکه ره کانی شه رده ن به هۆی بوئی خوین و چیتزی تالانی کردن و خواردنی خۆراک و شه رابی زۆره وه به جۆرتیک یاسایان خستبو وه و ژیر پییا نه وه که نه فسه ره کانیشیا ن نه یانده توانی پیشیا ن لی بگرن.

کۆمه لیک ی تر له پیا و کوژ و چه ته کانی رابردووش که له ترسی ناموون و پاسه وانه کان نه یانده ویترا دزی له گۆره کان و له مالی خه لکی بکه ن و ده سترتیزی بکه نه سه ر ژنه کان، له که لا وه کان و له چۆله وانییه کانی دووری که ناری نیل هاتنه ده ره وه ههر به کیکیان خاچتیکی خوای نوئیا ن له سه ر سینگیان نه خشان د و به ناوی شوین که و توانی خوای تازه وه ده ستیا ن کرد به کوشتن و ئاپروو بردن و دزینی که ل و په لی گۆر و خانوو ه کانی خه لکی و ته نانه ت ده ستیا ن له ئارامگای فیرعه ونه کانی میسریش نه ده پاراست.

کاهینه کانی په رستگای ناموون له بان دیواره کانه وه نه فره تیا ن له فیرعه ون و خوا به تازه که ی ده کردو ده یانگوت نه م پیا وه شیتته و خوا به که شی که له و شیت تره بارو دۆختیکیا ن دروست کردوو که تا په نجا سالی تر ناتوانن نه و کاولکار ییا نه نۆژهن بکه نه وه.

هه موو شه ویک له **ته بهس** گری سووتانی خانوو هکان بو ئاسمان به رزده بو وه و کهس نه بوو نه و ئاگرانه بکوژتینیته وه. نه و گه ره که ی ماله که ی منی لی بوو، واته گه ره کی هه ژار نشینه کان ببوو به جیگای په نابردنی کۆمه لیک ی زۆر له ژن و پیا و و مندالان، چونکه خه لکی له دوا ی نه وه ی که بیستیا ن هورم هه ب له مالی مندا نیشته جی بو وه هاتنه نه و گه ره که بو نه وه ی له په نای (هورم هه ب) هه وه له

شهری چته و سهربازه رهش پیسته‌کان و شهرکه‌ره شهرده‌نییه‌کان له ئەمان دابن، چونکه ئەگەرچی شیرازە‌ی ریک و پیکیی سهربازە‌کان تیکچوو بوو بەلام هیشتا ترسیان له فرماندهی پیشوویان هه‌بوو و له‌ترسی ئەو نه‌یانده‌وێرا له گەرکه‌که‌ی ئیمه‌دا راوو روت بکه‌ن. یان له‌به‌رئەوه‌ی که گەرکه‌که‌ی ئیمه‌ هه‌ژارنشین بوو، له‌و باوه‌ره‌دابوون که ئەگەر په‌لاماریشی بدن هیچیان ده‌ست ناکه‌وێت.

هورم هه‌ب له‌ مائی مندا له‌رتر ده‌بووه‌ و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که خوارده‌کانی (موتی) ژنه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی منی به‌ دل بوو، به‌لام هه‌زی له‌ خواردن نه‌بوو و به‌ منی ده‌وت: سینۆهه‌ ئەگەر که‌سیک بتوانیت له‌ کاتی هه‌لچوونی رووباری نیل پیش له‌ لافاوو به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی بگریت، ئەوه‌ ده‌کریت به‌سه‌ر ئەو سهربازانه‌شدا زال بیت که‌ که‌وتوونه‌ته‌ پیشیلکاری و راو‌رووت. من چه‌ند سال کوششم کردوه‌ تا ئەم سهربازانه‌ ریک و پیک بن و وه‌ک ئازده‌له‌ دره‌نده‌و کیوییه‌کان نه‌بن، به‌لام ئەم فرمانده‌ نه‌فامه‌ که‌ ته‌نها بیرله‌ پیشیله‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه‌، به‌چه‌ند رۆژیک سهربازە‌کانی منی وه‌ک دره‌نده‌کان لێ کردوه‌ و ئیستا ئەگەر من به‌وێت ریکیان بخه‌مه‌وه‌ هیچ چاریکم نییه‌ جگه‌له‌وه‌ی که‌ سه‌دان که‌سیان لێ بکوژم، چونکه‌ به‌ هیچ شتیه‌یه‌کی تر ملکه‌چ و گوێراپه‌ل نابن.

له‌و رۆژانه‌ی که‌ له‌ **ته‌به‌س** کۆکوژی و تالان کردن به‌رده‌وام بوو، کاپتا ده‌له‌مه‌ندتر و قه‌له‌وتر ده‌بوو و، گویم لێ بوو به‌رده‌وام بوونی ئەو بارودۆخه‌ی پێ خۆش بوو و ده‌یوت: گه‌وره‌م، ئەگەر ئەم وه‌زعه‌ تا کاتی لافاو و هه‌لسانی رووباری نیل (تا سه‌ره‌تای پاییز - وه‌رگێر) درێژه‌ بکیشیت، من ده‌به‌مه‌ یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین ده‌له‌مه‌نده‌کانی میسر، چونکه‌ سهربازە‌کان ئەو زیتر و پاره‌و که‌ل و په‌له‌ گرانبه‌هایه‌ی که‌ ده‌یدزن ده‌یه‌یننه‌ مه‌یخانه‌و له‌ جیاتی به‌های خوارده‌وه‌ ده‌یدهن به‌من و ئیستا چه‌ند ژوو‌ریک له‌ هۆده‌ تاییه‌تییه‌کانی مه‌یخانه‌ پر بووه‌ له‌ که‌ل و په‌لی دزراو و به‌ته‌مام هه‌ر که‌ ریگای چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** کرایه‌وه‌،

یه‌کسه‌ر ئەم که‌ل و په‌لانه‌ به‌ که‌شتی بو‌ولاتانی ده‌ره‌وه‌ به‌م و له‌وی بیانفرۆشم. هیچ یه‌کیک له‌ سهربازە‌ ره‌شه‌کان و شه‌رده‌نییه‌کان و دز و خراپه‌کارانی میسری نه‌یانده‌توانی دزی له‌ مه‌یخانه‌که‌ی (کاپتا) بکه‌ن، یان به‌ خۆراپی شه‌راب بنۆشن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ ئەو مه‌یخانه‌یه‌ له‌ ژیر پاراستنی ئەو سهربازانه‌ دایه‌ که‌ (هورم هه‌ب) له‌وی دایان و چه‌ته‌و سهربازە‌ مه‌سته‌کان له‌ دوا‌ی هاتنه‌ ژوو‌ره‌وه‌، له‌ پیشا‌پاره‌ی خوارده‌وه‌که‌یان ده‌دا، ئینجا (کاپتا) و (مه‌ریت) خوارده‌وه‌یان ده‌داپێیان.

کاپتاش به‌ باشی خزمه‌تی ئەو سهربازانه‌ی ده‌کرد که‌ پارێزگارییان له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌ خواردن و خوارنه‌وه‌ تیریانی ده‌کرد، بو‌ئه‌وه‌ی به‌ دل‌سۆزییه‌وه‌ پارێزگاری له‌ مه‌یخانه‌که‌ی بکه‌ن.

له‌ سییه‌مین رۆژی کوشتاره‌که‌ به‌هۆی زۆر بوونی لاشه‌کان نه‌خۆشی بلا‌و‌بووه‌وه‌ و نه‌وه‌نده‌ نه‌خۆش هاتنه‌ لام، هه‌تا هه‌موو ده‌رمانه‌کانم ته‌واو بوو و چی تر ده‌رمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و ئەگەر پێنج ئەوه‌نده‌ی نرخ‌ی ده‌رمانه‌کانیشم بدایه‌ دیسانه‌وه‌ نه‌مه‌ده‌توانی ده‌رمان په‌یدا بکه‌م و به‌ نه‌خۆشه‌کانم ده‌گوت: چیه‌تر بو‌ چاره‌سه‌رکردنی ئیوه‌ ده‌رمانم نه‌ماوه‌، به‌لام ده‌توانم هه‌ندی رینوما‌بیستان بده‌می که‌ ئەگەر کاری پێ بکه‌ن له‌وانه‌یه‌ چاک بینه‌وه‌.

له‌ شه‌وی چواره‌م له‌ تاو بی‌ تاقه‌تیم بو‌مه‌یفرۆشییه‌که‌ی کاپتا چووم و له‌ دوا‌ی خوارده‌وه‌ هه‌ر له‌وی نوستم. به‌یانی (مه‌ریت) منی له‌خه‌و هه‌لساند و پیم وت: ژیان وه‌کو شه‌ویکی سارد وایه‌ که‌ مرۆف نه‌توانیت ئاگرێک بکاته‌وه‌و له‌م شه‌وه‌ سارده‌دا دوو بوونه‌وه‌ری ته‌نهاو غه‌مگین که‌ له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ بوون له‌وانه‌یه‌ سوود له‌ گه‌رمایی له‌شی یه‌کتی وه‌ربرگن و گه‌رمیان بیته‌وه‌، ئەگەرچی چاوه‌کانیان به‌درۆ خۆشه‌ویستی خۆیان بو‌ئه‌وه‌ی تر ده‌ربهرن.

(مه‌ریت) وتی: سینۆهه‌ تۆ چۆن ده‌زانی که‌ چاوه‌کانی من درۆت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟ ئەگەر من درۆم له‌گه‌لتا بکرایه‌وه‌ تۆم خۆش نه‌ویستایه‌ دوینی شه‌و له‌

دوای نووستنی تۆ له ته‌نیشته‌وه پشووم نه‌ده‌داو من درۆت له‌گه‌لدا ناکه‌م، به‌لام تۆ به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که جارێک ژنی‌ک درۆی له‌گه‌لدا کردووی و تۆی فریو داوه ئاماده‌نیت بیسه‌لمینی که‌له‌وانه‌یه ژنی‌ک هه‌بیت تۆی خوش بویت و ئه‌مه‌ی تۆ ئینکاریه‌.

دوایی مه‌ریت وتی: له‌و رۆژه‌وه که تۆم بینیه‌وه هه‌ستم کردووه که تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان به‌د گومانی و ئه‌م به‌دگومانیه‌ی تۆ هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که وه‌کو خۆت ده‌لینی ژنی‌کی جوان و پاره په‌رست خیانه‌تی لیت کردووه و هه‌رچییه‌کی هه‌تبه‌وه لیتی سه‌ندووه و ناچاری کردووی که له میسر برۆیت و چه‌ند سالێک له ولاتانی تر ژیان به‌سه‌ر به‌یت و، ئایا تۆ ناتوانی له‌م رۆژه‌دا که ئه‌م شاره هه‌موو شتیکی گۆراوه و بنمیچی ژوره‌کان جیی بنی هۆده‌کانی گرتووه و ده‌رگا‌کان به‌ پیچه‌وانه‌وه ده‌کرینه‌وه، حیسابی رابردووی خۆت له‌گه‌ل ئه‌م ژنه‌دا پاک بکه‌یته‌وه بۆته‌وه ره‌شبینی تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان له ناو‌بجیت.

له‌و کاته‌دا وه‌لامی (مه‌ریت)م نه‌دایه‌وه، به‌لام کاتی‌ک که له مه‌یخانه‌که چومه‌ ده‌روه که به‌ره‌و مال برۆمه‌وه و پارێزگاری له نه‌خۆشه‌ بی‌ ده‌رمانه‌کان بکه‌م، وته‌ی ئه‌و ژنه منی په‌ریشان کرد. ئه‌و کاته من بیرم له ده‌وله‌مه‌ندی و خانو نه‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت بی‌ری دارایی دایک و باوکیشم نه‌بوو، به‌لام شتی‌ک زۆر ئازاری ده‌دام و ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که (نه‌فر نه‌فر) ته‌نانه‌ت گۆری دایک و باوکمی لێ سه‌ندم و به‌خێوکه‌ره به‌دبه‌خته‌کانم له‌دوای ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی زۆر به‌ به‌خێوکردنی منه‌وه ماندوو‌یتیبیان چیشت له‌ کۆتایی‌دا به‌بی ئارامگا مانه‌وه‌وه ئه‌م ده‌رده منی هێور نه‌ده‌کرده‌وه و هه‌رچه‌نده هه‌ولم ده‌دا که ته‌نها ئه‌م یه‌که‌یان فه‌رامۆش بکه‌م، نه‌مه‌ده‌توانی.

له‌ ریگا تائه‌و کاته‌ی گه‌یشتمه‌وه مال ده‌گریم، چونکه نه‌مه‌ده‌زانی که ئایا تۆله‌ی خۆم له (نه‌فرنه‌فر) بکه‌مه‌وه، یان نا؟ بۆ من تۆله‌سه‌ندنه‌وه گه‌رفتیکی نه‌بوو و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌که‌می‌ک کانزام بدایه به‌چه‌ند سه‌ربازی‌ک، ده‌رۆیشتن و ئه‌و

ژنه‌یان بۆ ده‌کوشتم. به‌لام من نه‌مه‌ده‌ویست ئه‌و بکوژم و کوشتنی ئه‌و ژنه‌م بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خۆم به‌قیساس کردنیکی بچووک و بی بایه‌خ ده‌زانی و هه‌ر جارێک که ده‌هاته‌وه یادم که بۆ مۆمیایی کردنی لاشه‌ی دایک و باوکم ناچاربووم ماوه‌یه‌ک له‌ خانه‌ی مه‌رگ شاگردی بکه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که من پزیشکی ده‌رچووی خانه‌ی ژیان بووم و له‌وی پیس و پۆخلترین و زه‌حمه‌تترین کاره‌کانیان پی ده‌کردم، (نه‌فرنه‌فر)م به‌ هۆکاری ئه‌م به‌دبه‌ختیه‌ ده‌زانی و خۆین له‌ ده‌ماره‌کاندا ده‌جۆشا.

ده‌متوانی واز له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی ئه‌و ژنه به‌یتم، به‌لام ئه‌گه‌ر وام بکرده‌یه مرۆقیکی وه‌کو تۆ نه‌بووم، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌دوای من ئه‌م په‌رتووکه ده‌خۆینیه‌وه. به‌لکو وه‌کو خوايه‌که‌ی تۆم لێ ده‌هات و من ناتوانم بیم به‌ خوايه‌که‌ی تۆ، چونکه ئه‌وه‌ی مرۆف بیت روحی تیايه‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که گیانی تیدا‌بیت له‌ فربودان و ئازار پی‌گه‌یان‌دن له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه ره‌نج ده‌بات و کینه‌یان له‌ دل ده‌گریت و ناتوانیت ئه‌و رقه فه‌رامۆش بکات و ته‌نها خوايه‌کانن که ده‌توانن ره‌نج ببینن و ئازار بکیشن و کینه له‌ دل نه‌گرن.

له‌و کاته‌ی که بیرم ده‌کرده‌وه که چۆن ده‌توانم تۆله‌ی خۆم له‌و ژنه بکه‌مه‌وه، به‌جۆری‌ک که ئیتر نه‌توانیت گه‌نجه‌کانی تری وه‌کو من له سه‌رده‌می گه‌نجیتیدا هه‌لبه‌خه‌له‌تینی، بارودۆخی **ته‌په‌س** خراپتر بوو. سه‌ربازه‌کان که تا ئه‌و کاته هه‌ر ده‌ستدریژیان ده‌کرده سه‌ر خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک بو‌یریبوون که په‌لاماری به‌رپه‌سه‌کانی خۆیان ده‌داو قامچییه‌کانیان له‌ ده‌ستیان ده‌سه‌ند و ده‌یانکیشا به‌ته‌وقی سه‌ریانداو ملوانکه‌ی زێری گه‌ردن‌یان لێ ده‌کرده‌وه بۆ خۆیان‌یان ده‌برد.

یه‌کی‌ک له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان هه‌ولتی دابوو ملوانکه‌ زێره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ربازه‌کان به‌سه‌نیه‌وه، به‌لام سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان به‌ نه‌یزه شالاویان کرده سه‌ری و ساتی دوای ئه‌وه لاشه‌ی ئه‌و به‌رپه‌سه‌که‌وته سه‌ر زه‌وی.

له‌ هه‌مان رۆژدا له‌ لایه‌ن فی‌رعه‌ونه‌وه پی‌او‌یک هاته‌ مالتی من و به (هورم

هه‌ب‌ای وت: هه‌لسه و له‌گه‌ل مندا وهره بو کۆشک، چونکه فیرعه‌ون ده‌یه‌و‌یت تو بچیته‌لای.

(هورم هه‌ب) هه‌لساو خۆی شۆری و به‌ره‌و کۆشکی پاشایه‌تی که‌وته‌پۆ و من له‌گفتو‌گۆ‌کانی فیرعه‌ون و هورم هه‌ب دوایی به‌هۆی پۆ و تنی هورم هه‌ب ناگادار بوومه‌وه. فیرعه‌ون کاتیک که هورم هه‌بی بینی پیتی و تبسوو: دانیش‌توانی ته‌په‌س و هکو مراوی ده‌کوژرین و زۆر له‌ژنه‌کان له‌لایه‌ن سه‌ربازه ره‌ش پیتسه‌کانه‌وه ده‌ستدریژی کراوته سه‌ریان و ئیستا کارگه‌ش‌تۆته‌ئو راده‌یه‌ی که سه‌ربازه‌کان له‌ئه‌فسه‌ره‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌یان‌کوژن و فه‌رمانده‌ی سوپاش توانای پیتش لێ‌گرتنی ئه‌وانی نییه و من و هکو جارێک تو ده‌که‌م به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا بو‌ئوه‌ی هیمنی و ئاسایش به‌رقه‌رار بکه‌ی.

(هورم هه‌ب) وتی: ئه‌ی (ئه‌خاتوون)، تو خۆت ده‌ته‌ویست و هه‌ای لێ‌بیت و هه‌ر و اشێ لێ‌هات...

فیرعه‌ون وتی: من نه‌مه‌ده‌ویست وای لێ‌بیت و، من نه‌مگوتبوو خه‌لک بکوژن و مال و حالیان تالان بکه‌ن و ده‌ستدریژی بکه‌نه‌سه‌ر ژنه‌کان، به‌لکو و تبسوو که به‌بێ خۆین پیتی ئاموون له‌ناو به‌ن.

هورم هه‌ب وتی: کاتیک که تو به‌یه‌کیک ده‌لێت گۆزه‌یه‌ک شه‌راب بنۆشیته‌وه و مه‌ست نه‌بیت قسه‌یه‌ک ده‌که‌ی که له‌ژیرییه‌وه دووره، چونکه له‌ دوای ئه‌وه‌ی گۆزه شه‌رابه‌که‌ی خوارده‌وه سه‌رخۆش ده‌بیت و ئه‌وه‌ی که تو ده‌ته‌ویست ئاموون سه‌رنگون بکه‌ی ئاکامه‌که‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌بیینی.

(ئه‌خاتوون) وتی: ئیستا پۆ و ئاسایش و ئارامی بگه‌رینه‌وه. (هورم هه‌ب) وتی: ئه‌م کاره به‌من ناکریت، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بو‌ماوه‌ی ده‌ روژ ده‌سه‌لاتی ته‌واو، واته و هکو ده‌سه‌لاتی خۆتم بده‌یت.

فیرعه‌ون وتی: ئایا خۆی ئاموون سه‌رنگون ده‌که‌ی؟ (هورم هه‌ب) وتی: سه‌رنگون کردنی ئاموون بو‌ده‌ریزه‌ پیدانی پاشایه‌تی تو

پیتسه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر تو ئه‌و له‌ناو نه‌به‌یت له‌مه‌و به‌دوا ناتوانی له‌ میسر پاشایه‌تی بکه‌یت و رووداوه‌کانی ئه‌م چه‌ند روژه هه‌لومه‌رجیکی و هه‌ای دروست کردوه که یان تو ده‌بی پاشایه‌تی بکه‌یت، یان ئاموون خواجه‌تی بکات.

فیرعه‌ون وتی: که‌واته ناگاداره کاتیک هیتش ده‌که‌بته سه‌ر په‌رستگا، کاهینه‌کانی ئه‌وی نه‌کوژرین.

(هورم هه‌ب) وتی: من به‌رله‌وه‌ی په‌لاماری په‌رستگا بده‌م ده‌بی سه‌ربازه و هه‌شیه‌کان دا‌ه‌رکینه‌وه و له‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌ره‌هاته سه‌ر ئاموون، پیت ده‌لیم که چی ده‌که‌م.

فیرعه‌ون ملوانکه و قامچی فه‌رمانده‌یی دا به‌ (هورم هه‌ب) و فه‌رمانی دا که که‌ژاوه تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی تاییه‌ت بکه‌ن به‌ سواریبوونی فه‌رمانده‌ی سوپا.

(هورم هه‌ب) به‌رله‌وه‌ی ده‌ست به‌کار بکات سه‌د که‌س له‌و سه‌ربازانه‌ی که ده‌یناسین، بو سه‌رپرین (جه‌للادی هه‌ل‌بژاردو، شمشیریکی دایه ده‌ست هه‌ر یه‌کیک له‌وان و دوایی به‌گه‌ره‌که‌کانی شاردا دابه‌شی کردن، به‌جۆریک که هه‌ر گه‌ره‌کیک پیتج جه‌للادی به‌رکه‌وت.

پاشان فه‌رمانی دا که نه‌فیر (که‌رنا) لێ‌بدن و هه‌موو سه‌ربازه‌کان ئاماده بکه‌ن. کۆمه‌لێک له‌و سه‌ربازانه‌ی وه‌فاداری هورم هه‌ب بوون له‌دوای ئه‌وه‌ی که بیستیان بووه‌ته‌وه به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا به‌ بیستی ده‌نگی نه‌فیره‌کان له‌ ده‌رووبه‌ری (هورم هه‌ب) کۆبوونه‌وه و ئه‌وسا بووه خاوه‌ن پیتج سه‌د سه‌رباز.

ئه‌م پیتج سه‌د نه‌فه‌ره گالیسکه‌ی جه‌نگیشیان هه‌بوو و، دوایی هورم هه‌ب به‌م سه‌ربازانه‌وه له‌شاردا که‌وته‌پۆ و هه‌ر سه‌ربازیکی له‌ کاتی تالان کردندا بیینیایه هه‌ر ئه‌و کاته به‌هۆی جه‌للاده‌کانی خۆیه‌وه دارکاری ده‌کردن و ئه‌و سه‌ربازده‌ش که یه‌کیکی بکوشتایه یه‌کسه‌ر به‌ده‌ستی جه‌للاده‌کان سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیا‌ده‌کرایه‌وه.

هه‌رچه‌نده (هورم هه‌ب) له‌شاردا زیاتر ده‌چوه پیتسه‌وه ئه‌و ده‌سته سه‌ربازانه‌ی

وازیان له تالان کردن دهیتنا دههاتنه ریزه‌وهو له دواى خوئى له شه‌قامه‌کان و چوارپتیانه‌کان سه‌ریازگه‌ی داده‌ناو ده‌یگوت پاشماوه‌ی ته‌و خراپه‌کار و تالانچیانه‌ی که له گه‌ره‌که‌کاندان ده‌ستگیر بکه‌ن و بکوژه‌کان یه‌کسه‌ر له‌ناو بیه‌ن.

(هورم هه‌ب) هه‌تا سبه‌ینئ له‌گه‌ره‌که‌کانی **ته‌به‌سدا** سووراپه‌وه‌و هه‌رچه‌نده له‌شاردا به‌ره‌و پیشتتر ده‌چوو ته‌و گه‌ره‌که‌نه ئاسایش و ئارامی بو‌ده‌گه‌راپه‌وه‌و هه‌رچه‌نده به‌ره‌به‌یان نزیکتتر ده‌بووه‌و ده‌سته‌ی دز و پیاو خراپه‌کان، وه‌ک تاریکی شه‌و، له‌کاتی به‌ره‌به‌یان، روى له‌که‌م بوونه‌وه‌ ده‌کرد.

له‌ دواوه‌ی (هورم هه‌ب) هه‌وه ته‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی که له‌گه‌ره‌که‌کاندا داینابوون هه‌ر پیاو کوژتکیان بگرتایه یه‌کسه‌ر ده‌یانکوشت و دزه‌کانیان دارکاری ده‌کرد. کاتی خو‌ر هه‌له‌هاتن هورم هه‌ب به‌هوی جارچییه‌که‌نه‌وه رایگه‌یاند که شه‌وی رابردوو ته‌نها ته‌و که‌سانه‌ی خه‌لکیان کوشتوو له‌ سیداره‌ دران، به‌لام له‌م میزانه به‌دواوه ته‌گه‌ر یه‌ک‌یک دزیش بکات، یان ده‌ستدریژی بکاته سه‌ر ژنیک، ده‌کوژریت.

هه‌تا نیوه‌ی روژیش جه‌للاده‌کان سه‌ری ره‌ش پیسته‌کانیان له‌ په‌یکه‌ر جیاده‌کرده‌وه، چونکه ته‌وان هیتشتا ئاماده‌نه‌بوون بیسه‌لمیتن که بارودوخ گو‌راوه‌و سه‌رده‌می سه‌ره‌رویی به‌سه‌رچوو، به‌لام له‌ دواى نیوه‌رووه سه‌ریازه قوله‌ره‌شه‌کان زانیتیان که چاره‌یه‌کی تریان نییه جگه‌له‌وه‌ی خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و بگه‌رینه‌وه سه‌ریازخانه‌کان. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به‌رله‌وه‌ی هه‌ر سه‌ریازتیک بچیتته ناو سه‌ریازخانه‌که‌وه ده‌یانپشکنی و ته‌گه‌ر خو‌تینیان به‌کراسه‌که‌یه‌وه ببینیایه به‌ جه‌للاده‌کانیان ده‌سپارد که سه‌ریان له‌ لاشه جیابکه‌نه‌وه.

من دلنیابووم که (هورم هه‌ب) ته‌نها بو‌مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ئاسایش سه‌ریازه ره‌شه‌کانی به‌و شیوه‌یه نه‌ده‌کوشت، به‌لکو له‌به‌رته‌وه‌ی میسری بوو، له‌وه‌ی که سه‌ریازه میسرییه‌کانیان ده‌کوشت به‌داخ بوو و ده‌یه‌ویست تو‌له‌یان لی

بکاته‌وه.

ته‌و روژه کاتیک که شه‌و داهات **ته‌به‌س** ته‌من و ئارام بووه‌وه، به‌لام به‌جوژتیک کوشتار و تالانی و کاو‌لکاری، خه‌لکی دلگران کردبوو، که شه‌و، چراکانیان هه‌ل نه‌کرد و له‌ خانوه گشتییه‌که‌نه‌وه ده‌نگی مؤسیقا نه‌ده‌بیسترا، به‌لام ته‌و مه‌یخانانه‌ی که له‌و شیواوی و نا‌ارامییه‌دا ویران نه‌کرا بوون ته‌و شه‌وه کاسبییه‌کی باشیان کرد و، (کاپتا) راستی ده‌کرد که پیشه‌که‌ی ته‌و کاسبییه‌که، که هه‌رگیز له‌کار ناکه‌ویت، چونکه خه‌لکی هه‌م له‌کاتی شادی ده‌نو‌شنه‌وه‌و هه‌م له‌کاتی به‌دبه‌ختی و په‌ژاره.

له‌ به‌یانی روژی دواپه‌وه (هورم هه‌ب) که‌شتی سازه‌کان و دارتاشه‌کانی بانگ کردو، کو‌مه‌لیکی زور له‌ کریکاره‌کانی راسپارد که به‌شیتک له‌ خانوه نیوه ویرانه‌کانی ده‌وله‌مه‌نده‌کان تیک بدن و که‌شتییه‌ که‌نه‌کان سکراب بکه‌ن بو‌ئه‌وه‌ی به‌ ته‌خته‌ی خانوو و که‌شتییه‌کان بتوانن ئاگر بار (مه‌نجه‌نیق)^(۱) و په‌یژه و بورجی به‌رز دروست بکه‌ن که توانای گواستنه‌وه‌ی هه‌بیت. چونکه (هورم هه‌ب) ده‌یزانی که له‌ دواى ته‌وه‌ی کاهینه‌کانی ئاموون زانیتیان که فی‌عرون شکاوه‌و نه‌بتوانیوه په‌رستگا‌که‌یان داگیربکات و خواجه‌که‌یان سه‌ره‌ونگوم بکات، گفتوگو له‌گه‌ل ته‌واندا سوودی نییه. چونکه ته‌وه‌نده له‌ خو‌یان بایی ببوون که مه‌حال بوو خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌ پیتی هونه‌ری جه‌نگی هیرش بکریتته سه‌ر په‌رستگا‌که‌و دیواره‌که‌ی بشکیتن.

ته‌و روژه هه‌تا به‌یانی روژی دواتر له‌ شاری **ته‌به‌س** ده‌نگی قازمه (قولینگ) و چه‌کوش ده‌هات و کریکاره‌کان داریان له‌ که‌شتی و بینایه‌کان ده‌هیتناو دارتاش و که‌شتی سازه‌کان ده‌ستیان به‌ دروستکردنی په‌یژه‌و مه‌نجه‌نیق و بورجی گو‌یژه‌ره‌وه‌و (سه‌رقوچ) ده‌کرد^(۲).

له‌ شه‌و و روژتیکدا پینج بورجی جه‌نگی و هه‌ندئ په‌یژه‌و چوار ئاگر بار و چند سه‌رقوچیک دروست کرا و روژی دواپی سه‌ریازه‌کانی (هورم هه‌ب) له

پینج لاوه هیرشیان کرده سهر پهرستگهی نامون.

کاهینه‌کانی پهرستگه، که پیش‌بینی نه‌و‌ه‌یان نه‌کردبوو پهرستگاکه‌یان گه‌مارؤ بدریت خو‌یان بو به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌لامارده‌ره‌کان ناماده نه‌کردبوو. زورجار له‌م کاتانه‌دا له‌بان دیواره‌که‌وه‌ ناوی کولاو و رونی داخیان به‌سهر هیرش به‌ره‌کاندا ده‌کرد، به‌لام کاهینه‌کان له‌و کاتده‌ا نه‌ ناوی گهرمیان هه‌بوو و نه‌ رونی داخ.

کاتی‌ک که‌ ده‌رگا‌کانی پهرستگا به‌هۆی لیدانی سهرقوچه‌کانه‌وه‌ هاته‌ له‌رزو کاهینه‌کان زانیتیان تیک ده‌شکین، نه‌فیرپان لیدان بوئه‌وه‌ی خه‌لکی ناگادار بکه‌نه‌وه‌ که‌ چی تر به‌رگری نه‌که‌ن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ نامون بایی پیوست قوربانیی بو‌کراوه‌ و باقی خه‌لکه‌که‌ ده‌بی زیندوو بمین بوئه‌وه‌ی له‌ تاینده‌دا بتوانن دووباره‌ خوی نامون زیندوو بکه‌نه‌وه‌.

له‌دوای خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان، ده‌رگا‌کانی پهرستگایان کرده‌وه‌و خه‌لکی که‌له‌ مانه‌وه‌ له‌و پهرستگایه‌ بیزار ببوون به‌خوش‌حالییه‌وه‌ بو‌ماله‌کانی خو‌یان رو‌یشتنه‌وه‌.

به‌م شیویه‌ (هورم هه‌ب) به‌بی خو‌ین رشتن ده‌ستی به‌سهر نامون-دا‌گرت و پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان‌ی نارده‌وه‌ بو‌شار بوئه‌وه‌ی نه‌خوشه‌کان چاره‌سه‌ربکه‌ن، به‌لام نه‌چوو‌ه‌ ناو خانه‌ی مردووه‌کانه‌وه‌ که‌ نه‌ویش به‌کپک بو‌ له‌ دامه‌زراوه‌کانی پهرستگا، چونکه‌ که‌سانی زیندوو نابیت بچنه‌ ناو خانه‌ی مه‌رگه‌وه‌، مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که‌ له‌ کریکاره‌کانی نه‌و جیگایه‌ن، یان نه‌وانه‌ی مردووه‌کانی خو‌یان ده‌هینا که‌ مؤمیایی بکرت، یان لاشه‌ مؤمیایی کراوه‌کان وه‌برگرنه‌وه‌.

له‌دوای نه‌وه‌ی که‌ ده‌روازه‌کانی پهرستگا کرانه‌وه‌ کاهینه‌کان له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌ پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا که‌ ماده‌ی سرکه‌ر (مخدر) یان کردبووه‌ له‌شیانه‌وه‌ بو‌ نه‌وه‌ی هه‌ست به‌ تازارنه‌که‌ن، له‌و جیگایه‌دا که‌ په‌یکه‌ری ناموونی لی بو‌ سه‌قامگیر بوون و له‌وکاتده‌ا له‌ پهرستگا جه‌نگ له‌ نیوان کاهینه‌کان و

پاسه‌وانه‌کانیان له‌ لایه‌ک و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌ربازه‌کانی (هورم هه‌ب)، ده‌ستی پی‌ کردو نه‌م شه‌ره‌ تا پاش نیوه‌رؤ دریشه‌ی کیشا.

هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا کوژران و هه‌ندیک له‌ کاهینه‌کانیش کوژران و تنه‌ها کاهینه‌ پله‌ به‌که‌کان مانه‌وه‌. ئینجا (هورم هه‌ب) که‌ره‌نای لیدان جه‌نگ راگیراو به‌ کاهینه‌کانی وت: من له‌گه‌ل خوییه‌که‌ی ئیوه‌دا دوژمنایه‌ تیم نییه‌، چونکه‌ پی‌او‌یکی سه‌ربازم و من له‌گه‌ل خوییه‌کاندا نه‌ دوستانه‌ تیم هه‌یه‌ و نه‌ دوژمنایه‌ تی. من له‌و باوه‌ره‌دام که‌ نه‌گه‌ر په‌یکه‌ری خوی ئیوه‌ له‌م پهرستگایه‌دا نه‌دوژریتته‌وه‌ باشته‌وه‌ خو‌تان ده‌توانن بته‌که‌ی له‌ناو بیهن و، به‌م شیویه‌یه‌ش من به‌ کوشتنی خوییه‌که‌تان تاوانبار نابم و ماوه‌ی به‌ک میزان مؤله‌ت ده‌ده‌مه‌ ئیوه‌ که‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ راویژر بکه‌ن و برپاری خو‌تان بدن. له‌دوای نه‌وه‌ هیرش ده‌که‌مه‌ سه‌رتان، چونکه‌ من سه‌ربازم و ده‌بی فه‌رمانی فیرعه‌ون نه‌نجام بده‌م و نه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ دوای میزانیکی تر په‌یکه‌ری خوییه‌که‌ی خو‌تان له‌ناو بیهن و بتانه‌و‌یت له‌ پهرستگا بچنه‌ ده‌ره‌وه‌ که‌س ریگاتان لی ناگرت و ئیمه‌ تنه‌ها سه‌رنجی نه‌وه‌ ده‌ده‌ین که‌ زیر و پاره‌ی پهرستگاکه‌، که‌ ئیستا هی خوی فیرعه‌ونه‌ له‌گه‌ل خو‌تاندا نه‌بیهن.

کاهینه‌کان وتیان: زور باشه‌ ئیمه‌ میزانیکی تر وه‌لامی خو‌مان ده‌ده‌ینه‌وه‌. له‌دوای تیپه‌رپوونی کاتریم‌تیک، کاهینه‌کان له‌ جیگاکه‌ی خو‌یان هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ (هورم هه‌ب) یان وت: بیته‌ ژووره‌وه‌و نه‌و له‌ دوای چوونه‌ ژووره‌وه‌ په‌یکه‌ری خوی ناموونی نه‌دی و زانیی که‌ کاهینه‌کان بته‌که‌یان تیک شکاندووه‌و که‌رته‌کانی بته‌که‌ له‌گه‌ل خو‌باندا ده‌به‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ بوئه‌وه‌ی بتوانن بلین که‌ نامون خو‌ی ون کردووه‌و له‌ داهاتوودا خو‌ی ئاشکرا ده‌کات.

هورم هه‌ب ده‌رگای گه‌نج (خه‌زینه‌ی زیر و پاره‌) ی پهرستگاکه‌ی مؤرکردو به‌رد تاشه‌کانی راسپارد که‌ ناوی نامون له‌سهر به‌رده‌کانی پهرستگا بسرنه‌وه‌و له‌ جیاتی نه‌وه‌ ناوی ناتوونی لی بنوسن. دوایی به‌ هۆی جارچییه‌کانه‌وه‌ به‌

خه لکیان راگه یاند که ناموون له ناوچوو و له بری نهو ئاتوون له نه مرۆ به دو اوه خوای میسره.

خه لکی له دوای نهو که زانییان شهرو خوین رشتن ته او بووه له خانووه کانیان هاتنه دهره وه له کاتی شه ودا **ته بهس** وه که نهو کاتانه ی که ئاسایشی تیا بوو به چراکان رووناک بووه وه به هۆی گه رانه وه ی ئاسایش و ناشتی و دهست پی کردنی خواجه تی (ئاتوون) جیاوازی له نیوان سپی و رهش نه ماو من زورجار ده مبینی که دهوله مه نده کان رهش پیسته کانیان بانگه یشت ده کرد بو مالی خزیان.

هر نهو شه وه که له گه رانه وه مدا بو مال وه به شاردا تیپه پیم دوو رووداوم بینی که فه رامۆشی ناکه م، یه کیکیان نه وه بوو که رووانیم پیاویک له چینی گه وه ره کان له کۆلانی کدا بانگه یشتی رهش پیستیکی ده کرد که بیت بو مال وه که ی له گه لیدا نان بخوات و له رووداوی دووه مدا بینیم که یه کیک له پاسه وانه کانی ناموون که به برینداری له قه راغ شه قامی کدا که وتبووو ناوی ناموونی به سه ر زمانیدا ده هینا، خه لکی رژانه سه ری و میشکیان به به رد په رژ و بلاو کرد و ژنه کان له دهره وه ی لاشه که ی سه مایان کردو هه مان نه وکه سانه ی میشکی سه ری نهو پیاوه یان به به رد په رژاند، که بوچی ناوی ناموون به سه ر زمانیدا ده هینیت، ده روژ به ره له وه نه گه ر که سپک جینیوی به ناموون بدایه ده یانکوشت.

کاتیک که به ره و مال ده چوم سه وه نه م دوو دیمه نه م بینی و سه رم به هه ردوو ده ست گرت و که وقه بیر کردنه وه، چونکه زانیتم که مه حاله خواجه که هه بیت که بتوانیت نه زانی و نه فامیی خه لکی له ناو بدات. دواپی له جیاتی نه وه ی به ره و مال پرۆمه وه ریگای (کلکی تیمساح) م گرت به ر.

نه وشه وه، شه ویک نه بوو که بتوانم بچم بو مال، چونکه له نه فامی جوړی مرۆف و باوه ری سستیان زور دلگران بووم و به ره و مه یخانه ی (کلکی تیمساح) رویشتم، که به خواردنه وه و گفتوگو له گه ل (مه ریت) دا، دلی خو م بده مه وه.

کاتیک گه یشتمه نه وی نهو سه ربازانه ی که پاسه وانی مه یخانه که بوون و له دو ستایه تیبی من و (هورم هه ب) به ئاگابوون، دهره یان لیدام و وتیان مه ریت به ئیمه ی وتوو که تو ده بی تو له ی خو ت له یه کیک بکه یته وه و له به ره وه ی که ده زانی له هاوړی دل سوژه کانی (هورم هه ب) ی و له به ر نه وه ش که نه م مه یخانه یه هی به نده که ی پیشووت، (کاپتا) یه، ناماده یین که تو له ت بو سه نینه وه.

له (مه ریت) م پرسى: که ئایا تو به نه مانه ت وتوو بو تو له سه ندنه وه ی من، گو تپراهه لیم بکه ن؟

ژنه که وتی: به لئی، من له و باوه ره دام که نه گه ر نه مشه و تیپه رییت و تو تو له ی خو ت له و ژنه نه سینیته وه که فریوی دای و به دبه ختی کردی، چی تر نه م هه له ت بو نار ه خسیت، چونکه له سه به ینیوه بارودوخی **ته بهس** ئاسایی ده بیته وه، به لام نه مشه و هیتشتا نا ئاساییه و هه ر که سپک له گه ل یه کیکی تر دا نا کوکیسه کی هه بیت ده توانیت تو له ی لی سه نیته وه.

به سه ربازه کانم وت: له گه ل مندا وه رن، به لام هوشیارین که ئیوه نه مشه و فه رمانی هورم هه ب جیبه جی ده که ن و نه گه ر بتانه ویت به پیچه وانه ی فه رمانی نه و بجوولینه وه سه رتان له لاشه جیاده بیته وه و من نه مشه و تنه ا فه رمانی (هورم هه ب) به ئیوه راده گه یه نم.

نه م قسه یه م کرد بو نه وه ی سه ربازه کان بترسین و له گو تپراهه لئی فه رمانی من سه ریچی نه که ن. سه ربازه کان وتیان: دلنیابه که ئیمه به پیچه وانه ی فه رمانی تو که ده زانی فه رمانی هورم هه ب، ره فتار ناکه یین.

وتم: هه روه ها که س نابیت من بیینیت و بمناسیته وه و ئیوه بو تان نییه ناوی من به سه ر زارتاندا به یینن. به لکو نه گه ر داوای روون کردنه وه یان لی کردن بلین که له لایه ن خوای (ئاتوون) سه وه هاتوون بو نه وه ی تو له له دوژمنه کانی سه نینه وه. ئیستا که میک سه بر بگرن تا که ژاوه یه ک ده هینن و من به سواری که ژاوه که له گه لتاندا دیم.

(کاپتا) بهنده‌کە ی پيشووی من یه کیتی بۆ هینانی که ژاوه ناردو له دوای کاتژمیریک، که ژاوه‌یه‌کی هیناو سواری بووم و له گه‌ل سه‌ربازه‌کان به‌ری که‌وتین هه‌تا گه‌یشتینه‌ ده‌رگای ماله‌کە ی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر). له‌وێ به‌سه‌ربازه‌کانم وت: له‌م خانوو‌دا ژنێکی لیبیه‌ که له هه‌موو ژنه‌کانی ئه‌وێ جوانتره‌و ئیوه به‌ بینه‌ی یه‌که‌م به‌ جوانی و شکۆمه‌ندییه‌کە ی ده‌یناسنه‌وه. به‌مه‌رجیک له‌ دوای سه‌یرکردنی ئه‌و نه‌هیلن که به‌قسه‌کانی خۆی فریوتان بدات. برۆن و بیهیتن بۆ ئیوه و ئه‌گه‌ر خۆی به‌ده‌سته‌وه نه‌دا پاژنه‌ نه‌یزه‌یه‌کی لێ بدەن که بیده‌نگ بیت و به‌رگری پێ نه‌کریت، به‌لام نه‌که‌ن به‌ده‌رفتاریی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن و ئه‌گه‌ر (هورم هه‌ب) بزانیته‌ که ئیوه له‌گه‌ل ئه‌م ژنه‌دا به‌ده‌رفتاریتان کردوو‌ه‌و جوانییه‌که‌یتان شیتواندوو‌ه‌، هه‌مووتان ده‌کوژیت.

له‌ناو خانوو‌کە ی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) هه‌وه‌ ده‌نگی ساز و ئاواز ده‌هاته‌ گوێ و هه‌ندێ له‌ میوانه‌کانی ئه‌و سه‌رخۆش بوون و به‌رده‌وام ده‌یان‌شیراند. کاتیک که سه‌ربازه‌کان له‌ ده‌رگایان دا خزمه‌تکاره‌کانی ئه‌وێ نه‌یانویست ده‌رگایان لێ بکه‌نه‌وه، چونکه‌ وایان ده‌زانی که ئه‌و سه‌ربازانه‌ توانای پاره‌دانیان نییه‌، به‌لام سه‌ربازه‌کان به‌زۆر چوونه‌ ناو خانوو‌کە‌وه‌و ئه‌وانه‌ی که له‌ ماله‌که‌دا بوون هه‌له‌هاتن و ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو که یه‌ک‌یک له‌ سه‌ربازه‌کانم بینه‌ی (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) ی له‌ پارچه‌یه‌کی ره‌شدا پێچابوو‌ه‌وه‌و به‌ره‌و که‌ژاوه‌کە ی منی ده‌هینا.

کاتیک پارچه‌ ره‌شه‌که‌م بینه‌ی وام زانی مردوو‌ه‌و سه‌ربازه‌کان لاشه‌که‌یان بۆ هیناوم، به‌لام له‌ دوای ئه‌وه‌ی که ژنه‌که‌یان له‌ که‌ژاوه‌که‌دا له‌ ته‌نیشته‌ منه‌وه‌ دانا لیم رووانی، بۆم ده‌رکه‌وت که زیندوو‌ه‌، به‌لام له‌ هۆش چوو‌ه‌و وه‌کو جارێ جوانه‌و سه‌ره‌ تا‌شراوه‌کە ی ئه‌ده‌ره‌وشایه‌وه‌.

هه‌ریه‌ک‌یک له‌ سه‌ربازه‌کان که‌م‌یک پاره‌م دا‌پییان و ئه‌وانم ئیزندا و مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو که نه‌زانن من بۆ کوێ ده‌چم. ئینجا به‌ بنده‌کانی که‌ژاوه‌که‌م وت: من ببه‌نه‌ خانوو‌که‌م که له‌شه‌قامیکی نزیک په‌رستگای خوای پيشوو، (ئاموون) هه‌.

مالی من له‌وێ نه‌بوو، به‌لام ده‌مه‌ویست ناو و نیشانی نادروست بده‌مه‌ به‌بنده‌کان و دوایی ئیزنیان بده‌م. له‌ شه‌قامیکی نزیک په‌رستگا که‌ژاوه‌که‌م راگرت و به‌ بنده‌کانم وت دا‌یب‌نینه‌ و خۆم له‌ که‌ژاوه‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) م له‌ که‌ژاوه‌که‌ ده‌رکرد که‌له‌ پارچه‌یه‌کی ره‌شه‌وه‌ پێچرابوو‌ه‌وه‌و کرتی به‌بنده‌کانم داو ئیزنم دان.

له‌دوای رۆش‌ستنیان (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) م هه‌لگرت که هیشتا بێ هۆش بوو و به‌ره‌و خانه‌ی مه‌رگ به‌رپێ که‌وتم. له‌دوای ئه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌ ئه‌وێ له‌ ده‌رگام داو چهند که‌سیک له‌ کاهینه‌کانی خانه‌ی مه‌رگ هاتن و ده‌رگایان کرده‌وه‌و هه‌ر که‌بینه‌یان من به‌ رواله‌ت مردوو‌یه‌که‌م هیناوه‌ ده‌ستیان به‌ جنیودان کردو و تیان: مه‌گه‌ر ئه‌م رۆژانه‌ پیشه‌کە ی ئیمه‌ ره‌واجی نییه‌ که‌تۆش مردوو‌مان بۆ ده‌هینی؟
وتم: ئه‌م مردوو‌ه‌ی که من بۆم هیناوان له‌گه‌ل مردوو‌ه‌کانی تردا جیاوازه‌... وهرن سه‌یرکه‌ن.

کریکاره‌کانی مۆمیایی کردنی مردوو‌ه‌کان مه‌شخه‌لیان هیناوه‌ کاتیک سه‌یری (نه‌فرنه‌فر) یان کرد، به‌جۆریک خۆش‌حال بوون که‌پیکه‌نین و من له‌ دوای چهند سه‌ال که‌ گویم له‌ پیکه‌نینه‌ی کریکاره‌کانی ئه‌وێ نه‌ببوو له‌ ده‌نگی پیکه‌نینه‌یان هاته‌ له‌رزه‌.

یه‌ک‌یک له‌وان له‌ (نه‌فرنه‌فر) نزیک بووه‌وه‌و ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سینه‌گی و وتی: په‌نا به‌ ئاموون... ئه‌م ژنه‌ هیشتا گه‌رمه‌.

وتم: ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت به‌ ئاسووده‌بی کاره‌کە ی خۆتان بکه‌ن و که‌س گرفتتان بۆ دروست نه‌کات، ناوی ئاموون مه‌هینن، چونکه‌ خوای ئاموون ئیتر نه‌ماوه‌و له‌ جیاتی ئه‌و ئه‌م‌رۆ (ئاتوون) له‌میسردا خوایه‌تی ده‌کات. به‌لام ئه‌م ژنه‌، به‌شێوه‌یه‌ک که ده‌یبینه‌ گه‌رمه‌و من به‌ ئیوه‌ی ده‌سپیرم که به‌باشی پارێزگاریی لێ بکه‌ن و به‌ جۆریک له‌شی مۆمیایی بکه‌ن که هه‌رگیز تیک نه‌چیت و ملوانه‌کە ی زیر و گه‌وه‌ره‌کانی ئه‌و بۆ کرتی ئیوه به‌سه‌.

کاتیک خزمه تکاره کانی خانهی مهرگ زانیان نه و ژنه زیندووه، تیگه یشتن که من چی ده لیم و یه کیک له وان وتی: نه گهر من بزائم که تو نهی پیاوی نه ناسراو، شویتن که وتوووی خوی نویی میسری منیش ستایشی خوی تازه ده کهم، چونکه له و رۆژوه که خۆم ناسیوه، لیره دا ژبان به سهر ده بهم و همیشه کاته کانی خۆم له گه ل ژنه مردووه کاندای به سهر ده برد که له زستان ساردترن و هه رگیز رووی نه داوی ژنیکی زیندووله باو ههش بگرم و ئیستا به پیرۆزی بوونی تو، من و ئەمانه ی ئیره ده توانین له گه ل ژنیکی زیندوودا دابنیشین و دلنیا به که تاماوهی هفتا جار هفتا رۆژی لیره ده بهیلتینه وه و نه گهر رۆژیکیش ریمان پیچن که بۆچی ژنیکی زیندوومان لیره راگرتوه ده لپین ئیمه نهومان به مردوو و هه رگرتوه، به لām له داوی نه وهی که خستمانه ناو و خوتوه، هاته وه گیان.

من ده زمانی که کریکاره کانی خانهی مهرگ که له هه موو ژیاناندا له خزمهت مردووه کان بوونه و به هۆی بوئه بۆگه نه که ی له شیانوه ریگایان نادهن که بۆ ماله گشتیه کانی ته بهس، مه حاله که بهیلتن (نه فر نه فر) له وئ بچیتته ده ره وه. بهم جوړه من تو له ی دایک و باوکم له (نه فر نه فر) سه نده وه و ئیستا ده لیم له گه ل نه وه شدا که تو له سه نده وه و هکو شه رابیک مرۆف مه ست ده کات، به لām مه ستیه که ی زوو له ناو ده چیت و نازانم بۆچی له داوی نه وهی که تو له ده سه ندریتته وه، مرۆف په شیمانیی ده بیتته وه و تو له وه رگر به خۆی ده لپت که خۆزگه تو له م نه سه ندا به ته وه.

نه و کاته ی (نه فر نه فر) م ته سلیمی کریکاره کانی خانهی مهرگ کرد بوئه وهی دلی خۆم بده مه وه به خۆم دهوت که من نه م کاره م بۆ رزگار کردنی که نهجه کانی داها توو کردوو، چونکه تائه و رۆژی که نه م ژنه جوان و نازاده، که نهجه ساده و تازه کاره کانی وه کو منی له کاتی که نهجیتیدا به ده بخت ده کرد.

له داوی نه وهی که گه رامه وه مه یخانه که (مه ریت) به ره و من هات و دهستی گرتم و دابنیشاندم و وتی: سینۆهه بۆچی خه مباری؟

و تم: له بهر نه وهی که ژنه کان هه موو کاتیک ده بنه هۆی به ده بختی ئیمه و کاتیک که ئیمه شه یدای خویان ده کهن، گرفتاری گۆمی چاره ره شیمان ده کهن و کاتیکیش که تو له یان لی ده که ی نه وه دیسانه وه خۆمان به به ده بخت ده زانین. (مه ریت) وتی: نه م شیوهی بیرکردنه وه یه ی تو له بهر نه وه یه که هیتشتا که سیکت نه دیوه ته وه که بیه ویت به خته وه رت بکات.

و تم: من له خویانه کانی میسر و خویانه کانی هه موو نه و گه لانه ی که سه فه رم بۆ ولاته که یان کردوو داوا کارم که من له مه ترسیی نه و که سانه ی که ده یانه ویت به خته وه رم بکه ن پیا ریزیت، چونکه فیعه ونیش ده یه ویست گه لی میسر به ختیار بکات و ئیستاش بوئی لاشه ی کوژراوه کان ته بهسی هه راسان کردوو. له م کاته دا مه ریت په یمانه یه ک (کلکی تیمساح) ی دایه ده ست م و وتی بنۆشه... و نه م جوړه بیرکردنه وه نازار گه یه نه ره له خۆت دوور بخه ره وه.

(کلکی تیمساح) که م نوشیه وه هه ر نه وه نده که له قورگم چوه خواره وه هه ست م کرد بیرکردنه وه که م گۆراوه و چی تر بیرله (نه فر نه فر) ناکه مه وه، به لکو له فکری مه ریتدا بووم. پیم وت: (مه ریت) من نه مشه و پیوستم به تو به، چونکه تو له سه نده وه م له و ژنه ئیتر حیسابی منی له گه ل ژنه کان پاک کرده وه.

مه ریت وتی: سینۆهه نه گهر ده ته ویت بزانی که ژنیکی تو ی خوش ده ویت یان نا؟ نه و ژنه به هۆی زیو و پاره، یان نه و دیاریبانه ی که له داها توودا ده بی بیده ی تی تا قی بکه وه. له وانیه ژنیکی نه مرۆ زیو و پاره تی نه سیتنی به لām له گه لندا راده بوئی بوئه وهی له داها توودا دیاریی گه وره تر ت لی وه ر بگریت، یان وه کو (نه فر نه فر) فریوت بدات و له بهر نه وهی که وتوویتته داویه وه ناچارت بکات هه موو شتیکی خۆتی بده ی تی و ته نها هۆی هه لسه نگاندنی خوشه ویستیی ژن، به رامبه ر به پیاو، نه وه یه که نه نه مرۆ زیو و زیوت لی وه ر بگریت و نه چاوه روانی نه وه ش بیت که له تاینده دا شتیکی بده ی تی، ئایا تو له رابردوودا، تووشی نه م جوړه ژنه بوو یته و نه و ناماده بوو که به بی نه وهی داوی شت لی

بکات بیته هاوسه ری تو؟

وتم: به لئی... من له ژیاندا له گه ل ژنیک ناشناییم په باکرد که زیر و پاره ی لیم نه ده ویست. به للام تاماده نه بوو بیته هاوسه رم.

مه ریت وتی: که واته ئه و ژنه تو ی خوش نه ده ویست.

وتم: ئه و خواجه کی خوی خوش ده ویست و ده یگوت که ده بی کچینییه که ی خوی پیشکش به خواجه که ی بکات.

مه ریت ئه و شه وه منی برده یه کییک له ژووره تاییه تییه کانی مه یخانه که حه سیره که ی خوی بو راخستم که له سه ری بنوم. بوچی پیاوه کان کاتیک که ژنیکیان خوش ده ویت، ئیتر خویان له بیرده که ن و ده گورپن و نایه یینه وه یاد که له ربردودا له گه ل یه کییک په یمانی به ستوه که له گه ل هیچ ژنیکدا کونه بیته وه. ئایا که س هه یه که بتوانیت بلت کاتیک که ژنیک میهره بان و دلسوژی بینی و روانی که ئه و ژنه به بی هیچ مه به ستیکی ماددی ده بیته هاوبه شی شادی و په ژاره ی ئه و، په یمانه که ی که له ربردودا به ستویه تی به ده ستی فراموشی نه سپیری. له گه ل هه موو ئه م شتانه شدا باوهر ناکه م که من په یمانه که ی خوم له گه ل هاوسه رم (مینا) شکاندی، که ژیانه که ی خوی پیشکش به خواجه که ی کردو من وا بیرده که مه وه که چون روژن (واته نهوت) ی گری لاواز به هیزده کات، ژنی جوانیش ناگری پیاوه به راده به ک هه لده گیرسین که له و گه رمیبه دا هه موو ئه و په یمانه ی که له ربردودا له باره ی ژنانه وه به ستویه تی ده یسووتینی.

هه رچه نده له گه ل مه ریتدا که به میهره بانیی خوی، دلخه داگرتووه که می شادمان ده کرد و له تنهایی ده ری ده کردم، باسم له په یمانیکی نوی ده کرد، به للام من ئه و ژنه م (مینا) هه میسه له یادبوو. من له و ئه ندیشه یه دا بووم که ئه گه ر روژنیک فییره ون به من بلت تو زانسته که ی خوت بده به من و پیاویکی نه زان به و من له بری ئه وه تاجی پاشایه تی خومت ده ده م، به ئه م مامه له یه رازی نه ده بووم، چونکه ده مزانی که به نه زانی ژیان به سه ربردن هیچ بایه خیکی نییه،

ئه گه رچی مرؤف فییره ونیش بیت.

به للام ئه گه ر مه ریت به منی بووتایه زانسته که ی خوتم بده ری و له مه وه بده و پیاویکی نه زان به و من له جیاتی ئه وه هه موو شه ویک له گه ل تو دا ده بم، من به م ئالوگوره رازی ده بووم، چونکه ده مزانی که گه وره ترینی به خته وه ریبه کان، پیکه وه ژیانه له گه ل ژنیک که پیاوه که ئه و و، ئه ویش پیاوه که ی خوش بویت.

ئه وشه وه بیرم له وه ده کرده وه که به بی سوود به ده ریاکاندا سه فره رم کردووه و به خورایی بو سووریا و بابل و هاتی) و که رت رویشتم که له و ولاتانه به خته وه ری به ده ست به ینم، چونکه به ختیاریه ک که من به شوینیدا ویل بووم نه له ده ریا بوو و نه له بابل و هاتی و شوینه کانی تر، به لکو ئه م به خته وه ریبه به سه ربردن بوو له گه ل ژنیک که له شاره که ی خودا (ته به س)، ده ژیا.

به للام ده بی ئه وه ش بلیم که مرؤف ده بی به ده ریاکاندا سه فره ریکات و ولاتانی تر ببینیت بوئه وه ی بزانیته که ئه و به خته وه ریبه ی ئه و به دوایدا ده گه رپت له شوینه کانی تر ده ست ناکه ویت، به لکو له نیشتمانه که ی خویدا هه یه. هه تا مرؤف به هو ی رپیتوان، به و جوړه ی که من له بابل له کاتی هه لهااتم له و ی به پی رویشتم، ماندوو نه بیت، قه دری دانیشن و پشودان نازانیت و ده ستکه وتی به خته وه ری له ژنیک که پیاوه که ی خوش بویت، پیوستی به وه یه که مرؤف به ر له وه بیبه ش بوونی چیشتی.

به یانی کاتیک که له خه و هه لسام (مه ریت) به پیکه نینه وه وتی: سینوهه، ئه گه ر من له به ر زیر و پاره تو م خوش بویتایه و پیوستیم به کانزای تو بووایه، ده مگوت من لیتره به ره وه بو مالی خوت بوئه وه ی بتوانم له و ی به ئاسوده بی بژیم. به للام من پیوستیم به پاره ی تو نییه و تو م له به ر پاره و زیر و زیو ناویت و هه ر ئه وشه که لیتره ده میتمه وه.

وتم: مه ریت، ئه گه ر تو منت خوش ده ویت بوچی نایه ی بو خانووه که ی من، که هه میسه له و ی بمینینه وه؟

وتی: من له بهر دوو هو نایه مه مائی تو، یه کهم له بهر نه وهی ره و اجی ئیره به سراوه ته وه به من، چونکه ته نها من ده توانم نو شابهی (کلکی تیمساح) دروست بکه م و نهیینی دروست کردنی نه م خوار دنه وه یه نادر کیتم، بوئه وهی رکه به ری بی باز رگانیم نه بیته، له بهر نه وه ناتوانم لی ره پرؤم و له مائی تو دا نیشته جی بم. ههروه ها تا قی کراوه ته وه که نه و ژن و پیسا وهی به بی پیسوستی ماددی یه کتریان خو ش ده ویت و اباشتره که دوور له یه کتری بزین بوئه وهی هه رگیز ناگری خو شه ویستییه که یان خاموش نه بیته. من نه گهر له مائی تو دا بمینمه وه له دوای تیپه ریوونی یه ک یان دوو وهرز وه کو یه کیچ له که ل و په له کانی مائی تو م لی دیت و تو له دوای نه وهی که دیتته وه مال حه زنا که ی سهیری من بکه ی، به لام نه گهر دوور له یه کتری بزین تو هه همیشه منت خو ش ده ویت.

- ۱- مه نجه نیق: ناگر بار - نامرزای ناگر ها ویشتنه بو ناو قه لا له کاتی شه ردا - وه رگتیری کوردی.
- ۲- سه ر قوچ یان قوچ سه ر (رمی زور گه وره) .. بریتی بوو له تیری گه وره و گران که سه ری نه و تیرانه یان وه کو سه ری قوچ (سه ری قوریانی یان گا ده تاشی و ده تا بیست که س نه و تیره یان هه لده پری و به را کردنه وه به قایم ده یان کوتابه ده روازی قه لاکه دا، بوئه وهی بیشکیین و بچنه ناو قه لاکه وه - وه رگتیری.

«ئەخاناتوون» فیرعهونی میسر

ئەو رۆژە هورم هەب چوو لە لای فیرعهون و پیتی راگەیاندا که خوای ئاموون سەرنگون بوو و لە ناو چوو و لە جیاتی ئەو خوای ئاتوون خوایەتی دەکات و فیرعهون بە یە کجاری ئەوی کرد بە فرماندە ی نه گۆری سوپا و پیتی وت بە تەمام سبەینی بۆ زیارەتی پەرستگای ئاتوون برۆم و ئەمشەو لە کۆشکی پاشایەتی میوانداری لە هاوڕێکانم دەکەم.

(هورم هەب) لە بارە ی منەو لە گەڵ فیرعهون-دا گفتوگۆی کرد بوو و گوتبووی ئەم پزیشکە ئەو کەسە یە کە کاتیکی جێ نشین بوو لە گەڵ تۆدا لە بیابان بوو و فیرعهون منی بە بێر هاتبوو و بە (هورم هەب) ی وتبوو ئەمشەو کە بۆ میوانداری دیت، ئەویش لە گەڵ خۆتدا بەیتنە. ئینجا (هورم هەب) هەندێ زانیاری لە بارە ی منەو بە فیرعهون داو بوو کە بە شیکیان زێدەرۆیی بوون و وتبووی ئەو پزیشکە میسر یە هاوتای نییە لە جیهاندا و هەموو زانیارییەکی پزیشکی میسر و لا تە بیانییەکانی هەبە و تا ئەمڕۆ سەدان کەس لە نەخۆش و بریندارەکانی لە مردن رزگار کردوون.

(ئەخاناتوون)^(١) فیرعهونی ئیمە زیاتر حەزی لە بینینی من کردبوو بەم شێو یە من بۆ یە کە مین جار وەکو بانگهێشت کراوێک لە میوانداری فیرعهون ئامادە بووم.

هەر وەها کاتیکی کە چوومە ناو کۆشکی فیرعهونەو بە بۆ یە کە مین جار لەوێ ژنە میسر یەکانم بە مۆدیلی تازە ی هاوینەو ی بینی. ئەم مۆدیلە زۆر جوان بوو و ژنەکان جلهکانی خۆیان بە شێو یە ک دوور ببوو کە سەرنج راکیش بوو. هەر وەها

ئەو ژنانە ی لەو میواندارییە بوون دەوری چاویان سەوز کردبوو و رەنگی سووری جەرگیان لە گۆناو لە لیویان دا بوو.

(هورم هەب) منی برده لای فیرعهون و سەیرم کرد (ئەخاناتوون) کە من بە مندالم دەزانی گەورە ببوو و وەکو پیاوی لی هاتبوو، بەلام دەموچاوی لەرولاواز بوو و چاوی ئەدرەوشایەو.

(ئەخاناتوون) کراسیکی کە تانی لە بەردا بوو کە پێیان دەگوت کە تانی پاشایەتی و کاتیکی کە منی بینی گوتی: سینۆهە من ئەو کاتە ی جێ نشین بووم تۆم بینییو و ئەمڕۆ هورم هەب لە بارە ی زانستی تۆو گفتوگۆی لە گەڵ من کرد و گوتی: کە لە میسر و لا تانی تر فیری هونەری پزیشکی بوو ی تە. دوایی باسی چۆنیەتی باری تەندروستی خۆی کرد و گوتی: ماو یە کە سەرم ژان دەکات و هەر کاتیکی یە کێک لە بارە ی شتیکیەو دەدوێت کە پێچەوانە ی حەزی من بیت سەرم ژان دەکات و بە جۆرێکی ئازارم دەدات کە نە دەتوانم خواردن بخۆم و نە دەنووم پزیشکەکان ژانە سەرە کە ی من بە دەرمانی سێرکەر (مخدر) هیتور دەکەنەو، بەلام لەم دەرمانانە بیزارم، چونکە دەزانم کە دەرمانی هیتور کەرەو هۆشیاری مۆف پەرت و بلاو دەکات و ناھێلێت بە ئاسوودەیی بێر لە خوا یە کەم بکەمەو ... سینۆهە ... ئایا تۆ ئاتوون دەناسی.

ئەو پرس یارە ی فیرعهون لە منی کرد پرس یاریکی تر سناک بوو و دەبوا یە بە وریاییەو وەلامم بدایە تەو و پیم گوت بە لێ ئاتوون دەناسم. فیرعهون گوتی: چون دەنیاسی. گوتم: دەزانم ئاتوون شتیکی گەورە تر و بەرز تر لە زانستی من و زانینی هەموو تاکەکانی مۆف.

فیرعهون لەم وەلامە خۆش حال بوو و گوتی: سینۆهە ئەو وەلامە ی تۆ داتەو لەو وەلامانە ی کە خەلکی تر بە مینان داو دەتەو باشترە ئیستا پیم بلێ کە ئایا دەتوانی بە هۆی قلیشانندی کاسە ی سەر چاکم بکە ی تەو.

گوتم: (ئەخاناتوون) چارەسەری ژانە سەرە کە ی تۆ پتویستی بە قلیشانندن

نیسه، چونکه پزیشک ده توانیت به شیوهیه کی تر چاره سهری تو بکات و قلیشانندی سهر چاره سهریکه، که پزیشکه کان به کاری ناهین مه گهر ئه وکاته ی که هیچ ریگایه کی تر بو چاک بوونه وه نه بیت. فیرعه ون گوتی: هورم هه ب ستایشی تو ی زور کردوه و منیش ئه وهنده له وه لامه که ت، له باره ی ئاتوونه وه رازیم، که هه ز ده که م پله و پایه یه که ت بده می و خو ت ده زانی که سهر قلیشینی پاشایه تی، که پیر بیو مردوه و جیگاکه ی چۆله و من تاوه کو ئیستا که سم له جیاتیی دانه ناوه به لام تو له مه ودوا ده بیته سهر قلیشینی پاشایه تی و له روژی ئه ستیره ی سه گه وه له سووده کانی ئه م پله و پایه یه که لک و درده گری و فه رمان ده ده م که له خانه ی ژبان به و پله یه بتناسن^(۲).

له دوا ی ئه م وته یه هورم هه ب منی له فیرعه ون جیا کرده وه ئیمه بو نان خو اردن به ره و ته لاریکی تر چووین و هورم هه ب گوتی: جیگای سهر قلیشینی پاشایه تی له لای راستی فیرعه ون و بنه مالله ی پاشایه تییه و من و هورم هه ب هه ردوو کمان له وی دانیشتین.

له کاتی نان خو اردن روانیم فیرعه ون نه گوشتی مراوی و قاز ده خوات و نه گوشتی مه رو مانگا و ماسی، به لکو نانیکی که رت کرد و دهستی به خو اردنی کرد و له جیاتیی شه راب ئاویان بو خسته ناو په یمانه که یه وه و نوشی و له دوا ی ئه وه ی تیر بوو رووی کرده ئاماده بووان و گوتی: به گه لی میسر بلین خو اردنی فیرعه ون (ئه خناتون)، که قیقته و ئاشتی و نان و ئاوه و خو اردنه که ی له گه ل خو اردنی هه ژارترین به نده کانیش جیاوازی نیسه. به لام له دوا ی ئه و شه وه بو م ده رکه وت (چونکه خو م بینیم) که فیرعه ون گوشتی مراوی و قازو مه رو مانگاش ده خوات و شه رابیش ده نوشیتته وه، به لام له چونیه تی نان خو اردنه که ی به رنامه یه کی ریک و پیکی نه بوو و هه ندی کات هه زی ده کرد نان و ئا و بخوات و هه ندی کاتیش نانی هه ر نه ده خو ارد.

میوانه کان له دوا ی نان خو اردن چوونه ژوو ریکی تره وه و له وی بینیم

پیاویکی قه له و لیم نزیک بو وه وه و من سه ره تا نه مناسییه وه، به لام کاتیک که روانیمه چاوه کانی زانیم، تو تمس-ی هاوری دیرینه که ی خو مه. له ناسینه وه ی زور خو شحال بووم و له ئامیزم گرت و ماچم کردو گوتم: تو تمس بو بینینی تو چومه مه یخانه که ی که جارن له وی به یه که وه داده نیشتین، به لام پییان گوتم: که تو هیچکه بو ئه و مه یخانه یه نارویت.

(تو تمس) پیچکه نی و گوتی: ئاخو من بوومه ته په یکه ر تاشی پاشایه تی و پله و پایه که م ریگا نادات بو ئه و جیگایه برۆم، سه ره رای ئه وه ش هه ندی هاوریتم په یاکردوه که به رده وام بو خو اردنی به تام و له زه ت و خو اردنه وه، بانگه یشتیم ده که ن بو مالله کانیان و پیویست ناکات بو خو اردنه وه بچم بو ئه و مه یخانه یه. گوتم: تو تمس له به ر ئه وه ی تو په یکه ر تاشی پاشایه تی، دیاره په یکه ره کانی فیرعه ون که له سه ر ئه ستوونه کانی په رستگای نو تی ئاتوون دروست کراوه تو، ره نگریتیت کردوه.

تو تمس گوتی: ئیمه چه ند په یکه ر تاشیکین که به یه که وه کارده که یین و له هونه ری راسته قینه به و شیوه یه که له (کریت) سه رنجی خه لکی راده کیشیت، ئیلهام و درده گرین و ئه وکاته ی که خوا ی دروینی ئاموون به سه ر میسر دا فه رمانه وایی ده کرد ئیمه ناچار بووین بنچینه کانی هونه ر بخه ینه ژیر پیمانته وه و له دروستکردنی به تکان و شیوه کیشان، په پره وی له یاساکانی خوا ی دروین بکه یین و ئه گه ر که میک له و شیوه یه لاما ن بدایه، کاهینه کانی ئه و خوا یه درو زنه ئیمه یان به کافر ده زانی و ده یان کوشتین. ئه وان ده یانگوت هه ر جو ره هونه ریک که پیچه وانیه ی یاساکانی خوا (ئاموون) بیت کوفره و هه ر هونه رمه ندیک شیوه یه کی ره نگریتی بکر دایه یان په یکه رکی دروست بکر دایه که وه ک شیوه ی هونه ربی ئاموون نه بوایه، شایانی کوشتن ده بوو و ئیمه، هونه رمه ندانی راسته قینه و دل سو ز که له هونه ردا باوه رمان به ئازادی هه بوو، له به ر ئه وه ی نه مانده توانی خو مان بکه یینه ها وره نگی ده وره به ر و له نه فامی تی شوین

که وتوانی خوی پیتشو په پرهوی بکهین، تووشی برسیتی ده بووین و ناوی جو مان ده خوارده وه و هندی کات تهنانهت ناوی جو شمان دست نه ده کهوت، به لام نه مرو ژا دین و ده تانین به ژا زادی خه ریکی هونه ره کهی خو مان بین و هر چیه کمان بوویت دروستی بکهین.

من (تومس) م به هورم هب ناساند و پیم گوت نه م پیاوهی ده بیینی هونه رمه ندیکی بی هاوتایه و فیرعه ون له بهر نه وهی بایه خی نه و ده زانیت کردووه تی به په یکه رتاشی پاشایه تی.

هورم هب به بینینی په یکه رتاشی پاشایه تی خوشحال بوو، به لام به پونهی پله و پایه کهی زور خوشحالیه کهی خو ی دهره نبری، به لام تومس کاتیک شیوه و نه دنامه کانی له شی (هورم هب) ی بینینی پیتی گوت: من زور حه زده کهم په یکه ری تو دروست بکه م و له پرستگای ناتوون داینیم، چونکه تو رزگار که ری ناتوون و رووخینه ری خوی دروینی ناموونی و شایسته ی نه وهی که په یکه ره کهت له پرستگای نوی داینریت.

هورم هب به شیوه یه که له م و ته یه ی دلخوش بوو که ده موچاوی له خوشیا گیرسایه وه و من ههستم کرد که هوی شادییه کهی بو نه وه ده که رپته وه که تا نه و روزه هیچ که سیک وینه ی نه وی نه کیشا بوو و په یکه ریان بو نه تاشیوو و تومس به که مین جار بوو ده به ویست په یکه ری نه و له بهرد بتاشیت.

له و کاته دا که نیمه له باره ی په یکه ری (هورم هب) گفتوگو مان ده کرد بینیم (هورم هب) له نا کاودا هه لساو دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه. نیمه سه رنجمان دایه نه و جیگایه ی که (هورم هب) سه ری بو ی دانه وانده بوو و روانیمان (نه فرتیتی) شازنی میسر که هاوسه ری (نه خناتوون) ه به ره و نیمه دیت. بو یه نیمه ش هه لسا یین و به رامبه ری داچه میینه وه.

(نه فرتیتی) مو دیلی نوی جل و بهرگی خانمه کانی کوشکی له بهر کرد بوو و کاتیک که یشته نیمه، دهستی خسته سه ر سینه ی و سه یرم کرد نه نگوستیله و

بازنگی له دست دا نییه، چونکه نه یده ویست به هوی بازنگ و نه نگوستیله، جوانییه که ی خو ی له ناو بات.

شازن رووی کرده من و گوتی: سینوهه دهسته کانه بو په روره ده کردنی مندالیک کور بی سه بری ده کهن چونکه فیرعه ون کورپکی ده ویت که له دوا ی نه و له سه ر ته ختی پاشایه تی میسر دابنیشیت و هه ر دوو کمان به پونه ی نه وهی کورم نه بووه نیگه رانین و له خویه درونه که ی ناموون که سه رنگومان کردووه ده ترسیتین و ده زانین که له که مینی نیمه دایه. من دوو کچم بووه، به لام تاوه کو نیستا کورم نه بووه و له بهر نه وهی بیستم که تو پزیشکیکی گه وره ی و له ولاتانی دهره وه زانیاری فراوانت کو کردو ته وه، پیم بلتی که چ کاتیک کورم ده بیت.

من هه ولم دا جوانییه که ی فه راموش بکه م و به چاوی پزیشکیکه وه پروانه (نه فرتیتی) و پیم گوت: نه ی ژنی فیرعه ون باشتر وایه که تو له تاره زووی له دایک بوونی کوردا نه بیت چونکه به شی دواوه ی نه دنامه کانی له شی تو باریکه و نه و ژنانه ی به شی دواوه ی له شیان پانایی که م بیت، هه رکاتیک کوربان بیت له وانه یه له کاتی مندال بووندا بمن.

شازن گوتی: هه رچونیک بیت من حه زم له کوره و تو ده بی چاره سه ریک بدوزییه وه که من کورم بیت. گوتم: نه ی (نه فرتیتی) هیچ که سیک جگه له ناتوون ناتوانیت ده ست نیشانی نیرو می بوونی نه و منداله بکات که له سکی دایکیدا یه و من له ولاتانی تر هندی پزیشکم بینینی که ده یانوت ده توانن و ابکه ن که ژن کور، یان کچی بیت. به لام زوره یان درو یان ده کرد و هه رکاتیک که درو که یان دهره کهوت، ژنه زاوه که یان تاوانبار ده کرد که به پیتی فه رمانی نه وان کاری نه کردووه و نه وان ده یانزانی که نه و فه رمانانه ی ده یانده نی نه وهنده ورد و گرانه که ژنه کان ناچارده بن هندی له و فه رمانانه پیشیل بکه ن و نه مه یان ده کرده به هانه بو نه وهی نه زانیی خو یان داپوشن، به لام من دروت له که لدا ناکه م و دان

به‌ودا ده‌نیم که ناتوانم درمانیکت بده‌می که به هۆبه‌وه کورت ببی.

ئه‌گهر چی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ دوو کچت بووه، دوور نییه مندالی سییه‌مت کورپیت، به‌لام لهم باره‌یه‌شه‌وه به‌لینی ته‌واوت ناده‌می. (نه‌فر تیتی) که به‌زهرده‌خه‌نه‌وه گوتی له‌ قسه‌کانی من گرتبوو، له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی وته‌کانم ته‌واو بوو مه‌لوول بوو و تیگه‌یشتم که قسه‌کانی من دل‌گرانی کردبوو. تومس کاتیک که بینی شازن نار‌ه‌حت بوو، هاته‌ ناو گفوتوگۆکه‌مانه‌وه و گوتی: ئه‌ی (نه‌فر تیتی) تۆ بۆچی له‌ بوونی کچ دل‌گران ده‌بیت. تۆ جوانترین ژنی جیهانی و ههر ئه‌وه باشتره که به‌رده‌وام کچت ببیت، بۆ ئه‌وه‌ی کچه‌کانت وه‌کو تۆ جوان بن و جوانییه‌که‌تان جیهان رووناک بکاته‌وه. من کچه‌ گه‌وره‌که‌ی تۆم بینویه و ده‌زانم که چهند جوانه و ئه‌مرۆ هه‌موو ژنه‌کانی ده‌ربار (کۆشک) هه‌ول‌ ده‌ده‌ن به‌ جۆریک ئارایش بکه‌ن که وه‌ک ئه‌ویان لی بیت و من زۆر چه‌زده‌که‌م که په‌یکه‌ریکی تۆ دروست بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌زاران سال‌ دوا‌ی مردنی تۆ، خه‌لکی جوانییه‌که‌ت ببین و پیا‌یا هه‌لبه‌دن و ناوی (نه‌فر تیتی) هه‌میشه له‌ جیهاندا ناوی جوانی بیت^(۳).

(نه‌فر تیتی) زهرده‌ خه‌نه‌یه‌کی هات و دیاربوو له‌ قسه‌کانی په‌یکه‌رتاشی پاشایه‌تی دل‌خۆش ببوو و دوا‌یی له‌ ئیمه‌ دوورکه‌وته‌وه.

رۆژی دواتر من، مه‌ریتم له‌ (کلکی تیمساح) هینایه‌ ده‌روه‌ه و له‌گه‌ل‌ خۆمدا بردم بۆ ئه‌وه‌ی دیمه‌نی رۆیشتنی فیرعه‌ون بۆ په‌رستگای نو‌ی ببینیت. (مه‌ریت) کراسی مۆدیلی نو‌ی خا‌مه‌کانی له‌ به‌رکردبوو و ئه‌گهر چی به‌خزمه‌تکارپکی مه‌یخانه له‌ قه‌لم ده‌درا، به‌لام کاتیک که له‌گه‌ل‌ ئه‌ودا له‌ مه‌یخانه هاتینه‌ ده‌روه‌ه و له‌ شه‌قامه‌کانی **ته‌به‌س** هه‌نگاو‌مان ده‌نا، شه‌رم دای نه‌گرتم، چونکه مه‌ریت جوان و سه‌نگین بوو و به‌یه‌که‌وه به‌ره‌و په‌رستگای تازه رۆیشتنی و له‌به‌رده‌م په‌رستگاکه له‌ جیگایه‌ک که تاییه‌ت بوو به‌ نزیکانی فیرعه‌ون دانیشتنی و مه‌ریت ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و سه‌رگه‌رمی ته‌ماشاکردنی قه‌ره‌بالغییه‌که‌ بوو

وا هه‌ست ده‌که‌م که له‌و رۆژه‌دا هه‌موو دانیشتنوونی **ته‌به‌س** له‌ به‌رده‌م په‌رستگاو له‌و شه‌قامانه‌ی که شو‌ینی تیبه‌ر بوونی فیرعه‌ون بوو، ئاماده‌ببون و له‌هه‌ر دوولای شه‌قامی قۆچه‌کان (به‌بۆنه‌ی ئه‌و په‌یکه‌رانه‌ی که سه‌ریان وه‌ک قۆچ بوو، ئه‌و شه‌قامه‌یان به‌ شه‌قامی قۆچه‌کان، ناو نابوو)، ده‌فری پر له‌ گولیان دانابوو بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک که فیرعه‌ون هات، خه‌لکی گولبارانی ریگاکه‌ی بکه‌ن. له‌ پاش ئه‌وه‌ی من و مه‌ریت له‌سه‌ر جیگای خۆمان دانیشتنی سه‌رنجم دا بارودۆخیکی نائاسایی رووی داو له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ورد بوومه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت باره‌ نائاساییه‌که‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ بی ده‌نگ بوونی خه‌لکی.

کاتیک کۆمه‌لی هه‌ژار له‌ گه‌ره‌کی‌کدا کۆ ده‌بنه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موویان قسه‌ ده‌که‌ن ده‌نگه‌ ده‌نگیکی به‌رده‌وامیان لی ده‌ببسترئ، به‌لام ئه‌و رۆژه له‌و جیگایه‌ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کردو به‌ شتیه‌یه‌ک بی ده‌نگی ئه‌ویی داگرت که مرۆقی نار‌ه‌حت ده‌کردو ته‌نها ده‌نگی قه‌له‌په‌شه‌کان و واشه‌کان ده‌هاته‌ گوی که له‌ ئاسماندا ده‌فرین، چونکه به‌ راده‌یه‌ک له‌و لاشانه‌ی که له‌ **ته‌به‌س**-دا که‌وتیبون تیر ببون، که نه‌یانده‌ویست له‌وی پرۆن.

کاتیک که فیرعه‌ون به‌ سواری که‌ژاوه‌ هات، روانیم کۆمه‌لی سه‌ربازی ره‌ش پیست، که ده‌موچاویان ره‌نگ کردبوو له‌ دوا‌ی که‌ژاوه‌که‌ی ئه‌و بوون. دانانی سه‌ربازه ره‌شه‌کان وه‌کو پاسه‌وانانی فیرعه‌ون، له‌و رۆژه‌دا هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، چونکه له‌نیوان ته‌ماشایه‌یه‌کان که‌س نه‌بوو که له‌ مه‌رگه‌ساتی کوشتار و تالانی **ته‌به‌س**، له‌ سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان زبانی پی نه‌گه‌بشتی. هیشتا فرمیسیکی چاوی ژنه‌کان وشک نه‌بووبۆوه و برینی پیاوه‌کان ساریژ نه‌ببوو و زۆربه‌ی خه‌لکی خانوویان نه‌بوو و ره‌ش پیسته‌کان ماله‌کانی ئه‌وانیان سووتاندبوو.

له‌و رۆژه‌دا فیرعه‌ون تاجی دوو قاتی به‌سه‌ره‌وه بوو و به‌پیتی نه‌ریتی دیرین ده‌سته‌کانی تیک هه‌لکیش به‌ سینگییه‌وه نابوو و له‌ ده‌ستی‌کی‌دا گۆچان و له‌ ده‌سته‌که‌ی تری قامچی ده‌بینرا که نیشانه‌ی پاشایه‌تی و ده‌سه‌لات بوو.

فیرعهون وهکوبت بوو و نهدهجوولایهوه، چونکه له بۆنه رهسمیهکاندا که فیرعهون به ناوهراستی خه لکیدا تیده په ریت، نابیت بجوولیتته وه.

سه ربازه کان کاتیک که فیرعهونیا بینی نيزه کانیا بهرز کرده وه و هاواری خوشییا کردو دهر باربیه کان و دهوله مهنده کانیش وهکو سه ربازه کان دهنگیا بهرز کرده وه، به لآم ئه م هاوارهیا له نیوان بی دهنگی و ساردیی خه لکی، وهکو دهنگی میشیک و ابو که له رۆژتکی زستاندا گیزه گیز بکات. ئه وانهی هاواری شادییا ده کرد کاتیک که تیگه یشتن خه لکی بی دهنگیه که ی خویان نه شکاندوه، شهرمه زاربوون و ده میان داخست.

لهو کاته دا (ئه خناتوون) فیرعهونی میسر به پیچه وانهی ری و رهسمی دیرین که ده بویه فیرعهون وهکوبت بی بزوتین بیت، دهستی له سه سینگی هه لگرت و گۆچان و قامچییه که ی جوولاند بۆ ئه وهی سلاو له خه لکی بکات.

له ناکاو خه لکه که هاتنه له رزه دهنگیک وهک دهنگی توفان له هه شاماته که به رزبووه وه و هاواریا کرد (ئاموون مان ده ویت) ... (ئاموون خوی ئیمه یه) ... (ئاموون پاشای خویه کانه).

دهنگی خه لکی به راده یه که ده تگوت هه موو خشت و به رده کانی **ته بهس** له گه لیاندا هاوار ده کهن و جه ماوه ره که به دهنگی بهرز ده یانوت (ئاموونمان ده ویت) ... ئه ی فیرعهونی درۆزن ... بۆ خویه که مانت سه رنگون کرد.

هه لگره کانی که ژاوه که به راده یه که له م دهنگانه ترسان که یه کسه ر وهستان، به لآم ئه فسه ره کان نه یانه یشتن و که ژاوه که به ره و ده رگای په رستگه ی نوئ که وته ری. لهو کاته خه لکی به نه عره ته ی ترسانکتر له نه ره ی شیر که وته ری و ریگایان له که ژاوه که ی فیرعهون گرت و دوی بارودوخه که به شیوه یه ک ئالۆز بوو که نه ده زانرا چ که سانی له چ جیگایه کدا ده جه نگان و تا ئه وشوینه ی چاوم بری ده کرد و ده متوانی بیینم، له نیوان خه لکی و سه ربازه کاندا شه ریک دهستی بی کرد که زۆر بی به زه بیانه بوو.

سه ربازه کان به نه یزه و شمشیر، ژن و پیایان ده کوشتن و خه لکی به کیرد و دارو به رد که وته گیانی سه ربازه رهش و سپیه کان و هه رکه سه ربازه کیان ده که وته به رده ست یه کسه ر ده یانکوشتن، به لآم که س به ردی بۆ فیرعهون نه ده هاویشتن. چونکه فیرعهون وهکو باوو باپیاری خوی له خۆره وه هاتبوو و ته نانه ت که س نه یده ویرا بیر له وه بکاته وه که به ردیش له فیرعهون بگریت.

بیینم فیرعهون له ناو که ژاوه که یدا هه لساو به بی ره چا و کردنی که سایه تی و شکۆمه ندیه که ی به دهنگی بهرز به سه ربازه کانی گوت ده ست هه لگرن خه لکی قه تلوعام مه که ن، به لآم سه ربازه کان به شیوه یه ک سه رقالی جهنگ و خوین رشتن بوون که گوئیان له دهنگی فیرعهون نه بوو. فیرعهون که ده یزانی هیه چ مه ترسییه ک هه ره شه لهو ناکات، چونکه ده یزانی که س به رامبه ر به ئه و نیازی خرابی نییه، به بی مه ترسی دیه نی شه ری نیوان خه لکی و سه ربازه کانی ده بیینی. یه ک چرکه ش هاواری (ئاموونمان ده ویت)، نه ده وه ستا و خه لکی ئه وه نده تووره یی دایگرتن، که به ره و جیگای نزیکان و هاواری کانی فیرعهون واته ئه و شوینه ی ئیمه لی دانیشتبووین، هه لمه تیان هیئا و یستیان ئیمه بکوژن.

(هورم هه ب) کاتیک که بیینی گیانی هه موو دهر باربیه کان که ژماره یه کی زۆریان ژن بوون، له مه ترسیدایه، فه رمانی دا نه فیر لی بدن و له دوی ئه وه ی دهنگی نه فیره کان بهرز بووه وه ئه و گالیسکانه ی که له کۆلانه کانی ته نیشته وه دانرابوون که وته ری. هورم هه ب له بهر دوور بیینی گالیسکه جه نگییه کانی له کۆلانه کانی ده ور به ر دانابوو، بۆ ئه وه ی ههستی خه لکی به بیینیان نه بزویت و هه روه ها بۆ ئه وه ش که له کاتی تیگرژاندا بتوانیت ئاسایش به رقه رار بکات.

پییشه وه ی گالیسکه کان له مه یدانی جه نگدا په یکان و داسی پیوه ده کرا، به لآم لهو رۆزه دا ئه و گالیسکانه هیه چی پیوه نه بوو و هورم هه ب گوتبووی لی بی که نه وه بۆ ئه وه ی خه لکی نه کوژیت.

گالیسکه کان به رۆیشتنیکی خیراو ریکوپییک هاتن و جیگاکه ی ئیمه یان

دهوردهاو هندیکیان له دهوری کهژاوهکهی فیرعهون وهستان. خه لکی ویستیان بهرگری بکهن، بهلام زانییان که له ژیر گالیسکهکاندا پان دهبنهوه. بویه ریگیان کردهوه و کهژاوهکهی فیرعهون کهوتهپرئ، بهلام فیرعهون نهچوهه ناو په‌رستگاکهوه، به لکو لهوئ تیپه‌رپوو و گه‌بسته نیل و له کهژاوهکهی هاته خوارهوه و سواری کهشتیی پاشایه‌تی بوو و له کاتیکدا که کهشتییه جه‌نگییه‌کان پاسه‌وانییان لی ده‌کرد لهوئ دوور کهوتهوه.

خه لکی که بینییان فیرعهون نه‌یتوانیوه بو په‌رستگای خوی نوی پروات و به سواری کهشتییه‌که‌یه‌وه له‌بهر چاو ون بوو، هاواری خوشییان به‌رز بووه‌وهو تالانچییه‌کان په‌لاماری ماله دهوله‌مهنده‌کانیان داو دهستیان به‌تالانی کرد و به زور دهست درپژیان کرده سهر ژنه جوانه‌کانیان. به جوریک که (هورم هه‌ب) ناچار بووه جاریکی تر له‌گه‌ل سهر‌بازه‌کانی خویدا له ته‌به‌س بکه‌ویتته‌پرئ و له هر گه‌رکه‌یکدا چهند (جه‌للاد) یک دابنیت بو‌ئوهی هر که‌سیکیان له کاتی کوشتن وتالانیدا ببینیایه بیانکوشتایه.

کاتی عه‌سر به‌هوی ئه‌و سهرانه‌ی جه‌للاده‌کانی هورم هه‌ب لییان کردبووه، ئاسایش گه‌رپایه‌وه ناو شارو به‌ر له ئاوابوونی خوړقه‌له‌رپه‌شه‌کان و واشه‌و دالاشه‌کان له ئاسمانه‌وه هاتنه‌ خوار بو‌ئوهی ئه‌و لاشانه‌ بخوړن که له هر گه‌رکه‌یکدا و به‌تایبه‌تی له شه‌قامی قوچه‌کان و له‌به‌رده‌م په‌رستگای نویدا که‌وتبوون.

(ئه‌خناتوون) هه‌تا ئه‌و روژه خوړاگری راسته‌قینه‌ی خه‌لکی به‌چاوی خوی نه‌بینیوو و چاوی به‌خوین ریژی نه‌که‌وتبوو و له دوا‌ی بینینی خوین ریژییه‌که‌ی ئه‌و روژه، فیرعهون به‌ته‌واوی رقی له دانیش‌توانی ته‌به‌س هه‌لسا، که به‌و شیویه به‌رامبه‌ر به‌خوایه‌که‌ی ئه‌و به‌رگریان ده‌کرد و فه‌رمانی دا هه‌رکه‌سیک ناوی ئاموون به‌پینیت یان شیوه‌ی ئاموون له سهر قاپ و قاچاگی ماله‌که‌ی ببینری، له ته‌به‌س دوور بخرتیه‌وه و بو‌کاری زوره‌ملی بینیرنه‌کانگه‌کان. به‌لام

خه‌لکی قسه‌یان نه‌ده‌کر و هیچ که‌سی خه‌به‌ری له یه‌کیتی تر نه‌ده‌دا.

فیرعهون روژی دواتر پرسپاری کرد چهند که‌سی شوینکه‌وتووی ئاموون دوور خراونه‌ته‌وه و پیواه‌کانی گوتیان که‌س دوور نه‌خراوه‌ته‌وه، چونکه که‌س ناوی ئاموون ناهینیت. فیرعهون گوتی: ئه‌ی ئه‌مانه‌ی دوینخ هاواریان ده‌کرد (ئاموون) مان ده‌ویت کین؟ ئایا ئه‌وان ده‌سگیرناکه‌ن و بو‌کانگه‌کانیان نانیرن؟ ئه‌وانیش ده‌یانگوت دوینخ ژماره‌ی خه‌لکی ئه‌وه‌نده زور بوو که نه‌مانتوانی بیاناسینه‌وه و نازانین چ که‌سانیک خوايه درویننه‌کیان ده‌ویست.

له‌و کاته‌دا، فیرعهون له‌بهر ئه‌وه‌ی زور تووره‌ ببوو فه‌رمانیکی ده‌رکرد که زور چیگه‌ی داخ بوو، چونکه برپاری دا هه‌رکه‌سیک یه‌کیک له شوینکه‌وتووه‌کانی خوی ئاموون ئاشکرا بکات مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه که ده‌ست به‌سهر داراییه‌که‌یدا بگریت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خه‌لکانی ره‌وشت به‌رز ئاماده‌ نه‌بوون که شوینکه‌وتووه‌کانی ئاموون به‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی میری نیشان بدن. به‌لام کومه‌لی دزو چه‌ته‌و هه‌ندی له‌ بنده‌کان بو‌ئوه‌ی ده‌ست به‌سهر مال و حالی خه‌لکیدا بگرن خه‌لکانیکیان به‌ تومه‌تی ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌ (ئاموون) ه، ده‌ست نیشان کرد و فه‌رمانبه‌ره‌کانیش یه‌کسه‌ر ئه‌و خه‌لکانه‌یان بو‌کارکردنی زوره‌ ملی ده‌نارده‌ کانگه‌کان و دزو به‌نده‌کان ده‌ستیان به‌سهر ماله‌کانیاندا ده‌گرت.

له کاتیکدا که ئه‌م سته‌مکارییه له ته‌به‌س به‌رده‌وام بوو، له شه‌وی سییه‌می دوا‌ی رووداوی نزیک په‌رستگا نوتیه‌که، له کاتیکدا که له ماله‌وه نووستبووم، له کوشکی فیرعه‌ونه‌وه که‌ژاوه‌به‌کیان بو‌ناردم و داوایان لی کردم پرۆم بو کوشک. کاتیک که چومه‌ ناو کوشکه‌وه زانیم فیرعهون گرفتاری ئه‌و نه‌خوشییه بووه که جار به‌جار تووشی ده‌پیت و هه‌ندی له‌ پزیشکه‌کانیش که له‌ خانه‌ی ژبانه‌وه هاتبوون له‌وئ بوون.

بو‌م ده‌رکه‌وت که پزیشکه‌کان ده‌ترسان چاره‌سه‌ری فیرعهون بکه‌ن و ناردبوویان به‌ شوین مندا، بو‌ئوه‌ی منیش شه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنه‌که‌بم و

به‌رپرستی چاک بوونه‌وه‌که‌ی به‌سه‌ر که‌سانی زیاتردا، دابه‌ش بی‌ت. جگه له‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من بی‌ووم به‌سه‌ر قلی‌شینی پاشایه‌تی، واته‌ پزیشکی فی‌رعون، ناماده‌بوونی میان له‌وئ به‌پیوست زانیبوو.

له‌ فی‌رعون نزیک بوومه‌وه و ده‌ستم گرت و هه‌ستم به‌ لیدانی دلی کردو روانیم لیدانی دلی لاوازه‌و په‌نجه‌کانی ده‌ست و پی (ئه‌خاتون) سارده، دوایی پی‌لووی چاوه‌کانیم به‌رز کرده‌وه، به‌لام روانیم چاوه‌کانی ئاسه‌واری ژیان تی‌دابوو و ئه‌دره‌وشایه‌وه‌و نیشانه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگان له‌ چاوه‌کانیدا به‌دی نه‌ده‌کرا. به‌ پزیشکه‌کانم گوت ده‌بی که‌میک له‌ خوینه‌که‌ی فی‌رعون پرژیت بو‌ ئه‌وه‌ی بی‌ته‌وه‌ هۆش.

پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان گوتیان ئیمه‌ ناتوانین بریار له‌سه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ چاره‌سه‌رکردنه‌ بده‌ین، چونکه‌ فی‌رعون ئه‌ندامه‌کانی له‌پولاوازه‌و که‌م خوینه‌ و ئه‌گه‌ر خوینه‌که‌ی پرژیت، ده‌مریت. گوتم: ئه‌گه‌ر ئه‌م بی‌ هۆشیه‌ی به‌رده‌وام بیت ده‌یکوژیت، چونکه‌ به‌ره‌به‌ره‌ لیدانی دلی لاوازتر ده‌بیت هه‌تا ده‌مریت، به‌لام ده‌بی به‌شیه‌یه‌که‌ی خوینه‌که‌ی برژین، که‌ له‌ دوای به‌ هۆش هاتنه‌وه‌ی هه‌ست به‌وه‌ نه‌کات که‌ خوینی لی‌ ده‌رکراوه‌. ئه‌وان گوتیان ئایا به‌رپرستی ئه‌م کاره‌ ده‌خه‌یته‌ ئه‌ستوی خۆت؟ گوتم: به‌لی، چونکه‌ دل‌نیام به‌رده‌وام بوونی ئه‌م بی‌ هۆشیه‌ی مه‌ترسیی هه‌یه‌.

پزیشکه‌کان گوتیان هه‌رچی‌ه‌کت ده‌ویت بیکه‌. من ده‌رزیه‌کم له‌ جانتاکه‌م ده‌رکرد و خسته‌مه‌ ناو ئاگره‌وه‌ و له‌ دوای ئه‌وه‌ی ده‌رم هیناو سارد بووه‌وه‌، ده‌رزیه‌که‌م کرد به‌رگه‌ی ده‌ستی فی‌رعون و خوین هاته‌ خواره‌وه‌ و چه‌ند ساتیک دوای ئه‌وه‌ فی‌رعون ده‌می کرده‌وه‌ و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو یه‌کسه‌ر خوینه‌که‌یم راگرت و ده‌ستیم به‌سته‌وه‌وه‌ ئه‌و ده‌فره‌ی خوینه‌که‌ی تیا‌بوو شاردمه‌وه‌. فی‌رعون به‌ ته‌واوه‌تی هاته‌وه‌ هۆش و هه‌لسایه‌وه‌و دانیشته‌ و هه‌رکه‌ پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان بینی، هاته‌وه‌ یادی که‌ خانه‌ی ژیان له‌ په‌رستگای

(ئاموون)ه‌و به‌بۆنه‌ی ئه‌و نه‌فره‌ته‌ی که‌ له‌ ئاموونی هه‌بوو فه‌رمانی دا ئه‌و پزیشکانه‌ له‌ کۆشک بیه‌نه‌ده‌ره‌وه‌.

له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌وان رویشتن فی‌رعون گوتی: سینۆه‌ برۆ که‌شتیه‌کانی من ئاگادار بکه‌ره‌وه‌ که‌ ناماده‌بن و به‌سه‌ول لیده‌ره‌کان بلین که‌ من به‌ته‌مای سه‌فه‌رم.

لیم پرسی بو‌ کوئ ده‌رۆیت. گوتی: من چیی تر له‌م شاره‌ ژیان نابه‌مه‌سه‌رو به‌که‌شتیه‌کانی خۆم به‌رۆ ده‌که‌وم و ئه‌وه‌نده‌ ده‌رۆم تاده‌گه‌مه‌ جینگایه‌ک که‌ بو‌ دروست کردنی شاریکی نوئ له‌ باریت و له‌وئ شاریکی نوئ دروست ده‌که‌م و تیا‌یدا نیشه‌جی ده‌بم و ئیتر هه‌نگاو نانیمه‌ ناو (ته‌به‌س)ه‌وه‌، چونکه‌ دانیشته‌وانی ئه‌م شاره‌ شوین که‌وتووی خوی چه‌وت و درۆزنی (ئاموون)ن و ره‌فتاری ئه‌وانم له‌به‌رده‌م په‌رستگای ئاتوون له‌ بیر ناچیت و ده‌لنیام که‌ له‌ هیچ سه‌رده‌می‌کدا باوو باپیرانی من له‌ میسر به‌م جو‌ره‌ به‌ره‌ و رووی حه‌ق نه‌ناسی خه‌لکی (ته‌به‌س) نه‌بوونه‌ته‌وه‌.

بو‌به‌ تو‌ ده‌بی برۆی و (هورم هه‌ب) ئاگادار بکه‌یته‌وه‌ که‌ ئه‌مشه‌و به‌که‌شتی له‌ (ته‌به‌س) ده‌رۆین و هه‌ر که‌سه‌یک که‌ منی خۆش ده‌ویت له‌گه‌لمدا دیت. (هورم هه‌ب) له‌و کاته‌دا که‌ که‌لوپه‌لی رویشتنی فی‌رعونی ناماده‌ ده‌کرد پی‌می گوت: سینۆه‌، ئه‌وها باشته‌ره‌، چونکه‌ هه‌م دانیشته‌وانی (ته‌به‌س) به‌ ئاره‌زووی خۆیان ده‌گه‌ن و داخواییه‌کانیان ده‌هیننه‌دی و هه‌م فی‌رعونه‌نیش ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌بکات به‌بی ئه‌وه‌ی شه‌ر دروست بی‌ته‌وه‌.

(ئه‌خاتوون) بو‌ ده‌رچوون له‌ ته‌به‌س ئه‌وه‌نده‌ به‌ په‌له‌بوو که‌ له‌سه‌ر بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی نه‌وه‌ستاو گوتی: من ده‌رۆم و ئه‌وان با له‌ دوواوه‌ بین و سواری که‌شتیه‌که‌ی خۆی بوو و هۆرم هه‌بیش کو‌مه‌لیک له‌ که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی راسپارد که‌ له‌گه‌لیدا بن و پاریزگاری لی‌ بکه‌ن. منیش له‌گه‌ل فی‌رعونه‌ندا رویشتم و له‌ دل‌شمدادا به‌و رویشتنه‌ رازی بووم چونکه‌ ده‌مزانی که‌ ناوو هه‌وا

گۆرپن بۆ ئەو بەسوودە.

ئېمە روومان لە باکوور و پشتمان لە تەبەس کرد و بە ئاراستەى رۆیشتنى ئاوى نیل بەرپى كەوتىن. كاتىك كە ماوئەك رۆیشتىن و لە تەبەس دوور كەوتىنەو چارۆگە ئەرخەوانىيەكانى كەشتىيى فیرعەونىيان هەلكرد بۆ ئەوئەوى خیرایى كەشتىيەكە زیاد بكات. ئەوئەندەى پىن نەچوو كە دیوار و كۆشكەكان و ئەستوونە بەردىيەكان (مەبەست ئەو ستوونانەى كە بە ئەستوونى لەسەر زەوبىيەو دەیان دەناو لە سىبەرەكەى حیسابى كاتىيان دەكرد) و سىن كىئەكەى (تەبەس) لەبەر چا و ون بوون. بەلام یادگارىي پايتهختى مىسر لەگەل ئېمەدا بوو، چونكە هەندى جار تىمساحەكانى نیل لە ئاوەكەدا دەردەكەوتن و كلكە درېژ و بەهێزەكانىيان دەجوولاندهو و دیاربوو خەرىكى خواردنى ئەو لاشانە بوون كە رووبارى نیل لە (تەبەس) هەو دەپهینا. هەندى لەو لاشانە لەبەر ئەوئەوى بەسەر ئاوەكەو بوون بۆگەن ببوون و بۆنە ناخۆشەكەى لە هەوادا بلاو ببۆو و لە هۆدەكەى فیرعەون كە لەناو كەشتىيەكە بوو بووخوربان دەسووتاند بۆ ئەوئەوى ئەو بۆنە ناخۆشە نەمىتت.

لە دواى دە رۆژ گەيشتىنە جىگایەك كە ئىتر لاشەى لى نەبوو و فیرعەون لە ژوورەكەى خۆى هاتەدەرەو و لەسەر رووى كەشتىيەكە راوئەستاو بەسەپرکردنى كەنارەكانى نیلەو خەرىك بوو. زەوى لە هەردوو لای رووبارەو، زەرد رەنگ بوو و گوندنشىنەكان بەروبوومى كىلگەكانىيان كۆدەكردهو و بەرە و گوندىيان دەبردهو و مەرۆمالاتىيان بۆ ئا و خواردن دەهیناى كەنارى نیل و شوانەكان شمشالىيان لى دەدا.

كاتىك كە خەلكى كەشتىيى فیرعەونىيان دەبىنى لە ئاوايىبەكانى ئەم بەرو ئەو بەرى نیلەو لقى دار خورمىيان بەدەستەو دەگرت و بەراكردنەو دەیانجولاندهو بە هاوار و دەنگى بەرزەو شادىيان دەردەبرى.

فیرعەون لە خۆشىيى بىبىنى ئەو خەلكە شادو كەیف خۆشە پى دەكەنى و

هەندى جار فەرمانى دەدا كەشتىيەكە بوەستىن و دەچوو و شكانى و لەگەل لادىيەكاندا گفگوگۆ دەكرد و دەستى بۆژن و مندالەكان رادەتەكاند. هەندى جار لە كەنارى نیل مەرەكان لە فیرعەون نزیك دەبوونەو بۆنى دامىنى كراسەكەيان دەكرد یان دەیانلێستەو و فیرعەون وەك مندال خۆشحال دەبوو و پى دەكەنى.

گۆرانى بارى تەندروستىيى (ئەخناتون) م پى خۆش بوو بەلام لە كردهوئەوى كى نارازى بووم و ئەوئەوى ئەو كە دەىگوت خواى ئەو (ئاتون)، خۆرەو خۆى لەسەر كەشتىيەكە دادەنىشت و دەموچا و لەشى لەبەردەم خوايەكەى رادەگرت. ئەم خوايە (خۆر) لە هاوینەكانى مىسردا مەترسىيى هەبوو و گەرماى زۆر مەرۆف تووشى نەخۆشى دەكات.

فیرعەونىيش لەبەر ئەوئەوى زۆر لەبەردەم خۆر دادەنىشت تاي لى هات و چاوەكانى برىسكەى دەدايەو، بەلام شەوان وەزعى باشتەر دەبوو و لەسەر رووى كەشتىيەكە دادەنىشت و سەبرى ئەستىرەكانى دەكردو بە منى گوت هەموو زەوبىيەكانى خوايەكەى پېشوو دابەش دەكەم بەسەر ئەو جووتیارانەى كە زەوبىيان نىيەو ئەوان تا ئەمرو بە كەم هەلېيان كردهو و هەژار بوونەو من وا دەكەم گەمىتىكى زیاتر پەیا بكەن و مانگا و مەرى زۆر بەخىتو بكەن و ئەوئەندە بخۆن، هەتا مندالەكان و ژنەكانىيان، قەلەو و جوان ببن و چىبىتر بەرامبەر بە يەكترى كىنەيان نەبىت.

خواى من (ئاتون) جىاوازی نىوان دەولەمەندو هەژار ناھىلېت و كارىك دەكات كە ئىتر بەندەكان ناچار نەبن بۆ پەيدا كردنى خواردن هەموو تەمەنى خۆيان بۆ گەرەكانىيان عارەق برېژن.

سىنۆه، من لەبەر ئەو لە تەبەس دەرچووم، چونكە دەزانم (تەبەس) شارىكە كە لە نىوان هەژارەكان و دەولەمەندەكان جىاوازی زۆر هەيەو كۆمەلې زۆر لە خەلكى هەژار، ناچارن بە كرىكارى و بەندەيى هەموو تەمەنى خۆيان بۆ

دهولمه نده كان كار بكنه و ههميشه ههر هه ژارو برسى بن و هه چهنده ماندوو دهبن سووده كهى دهست دهولمه نده كان ده كه و پت. من له دانىشتووانى **ته بهس** كه خوايه كهى پيشوو ده په رستان بيزارم چونكه نه و خوايه دروزنه خوازبارى به دبه ختى و برسىتیی هه ژاران و به هپز بوونى دهولمه نده كانه و ههموو ياساكانى خوى به شپوه كه داناو كه دهولمه نده كان سال به سال زهنگينتر بن و هه ژاره كان له چاره رهشى و نه بوونيدا بمپننه وه. من ده زانم كه ناكريت چاوه روانى نه وه بين خه لكى **ته بهس** دهست له په رستنى خوايه كهى پيشوو يان هه لبرگن، چونكه نه وان به هوى باوه رى خوايه كونه كه وه چيژيان له دهولمه نده كانى و رابوردن و هه رگرتوو و ئومپدى من ته نها به منداله كان و گه نجه كانه، چونكه ته نها نه وان كه ده توانن باوه ر به ئاتوون بهين و به هارى ئاينده مىسروست بكنه. كاتيك كه مندال و گه نجه كان له مندالى و لاويتسيه وه فيرى باوه ر هينان به ئاتوون بوون، ئيتر ئاماده نين ئاموون بپه رستن و له دواى گه وره بوون جگه له ئاتوون كه سى تر ناسن. بو نه وهى نه و مندالانه باوه ر به ئاتوون بهين به ته مام ماموستاكانى پيشوو له قوتابخانه كان ده ربه كه م و له جياتى نه وان ماموستاى نوى بخه مه ناو نه و قوتابخانانو هه روه ها سوورم له سه ر گوپينى خه تى مىسر، چونكه يه كيك له هوكاره كاربگه ره كانى جياوازى نىوان دهولمه نده كان هه ژار، نه م خه ته مىسرى به يه. من وا بىر ده كه مه وه كه ئيمه پيوست ناكات بو نووسين، شپوهى ههموو شتتيك بكيشين. به لكو ده توانين به جوړيكي تر نه و شتهى ده مانه و پت بينووسين. خه تى مىسرى نه مپو خه تىكي زور گرانه و چينى هه ژاره كان ناتوانن چهنده سال بو فير بوونى نه م خه ته بخوپن و ته نها دهولمه نده كانن كه توانى خويندنيان هه يه و له بهر خوينده وارى پايه يان له هه ژاره كان به رزتره، به لام كاتيك كه خه ته كه ئاسان بووه وه، ههموو ده توانن بخوپن و بنووسن و دولمه نده كان چيى تر ناتوانن خوينده وارى به كه يان بكنه هوكاريك بو به رز نر خواندنى خويان به رامبه ر به هه ژاران.

له م قسه يه ي فیرعه ون ترسام چونكه ده مزانى خه تى نوى چونه و ئاگادار بووم كه نه و نووسينه ئاسانه، به لام ناشيرينه و ههموو نووسه ره كان رقيان لييه تى و به فیرعه ونم گوت نه م كاره مه كه و خه تى مىسر مه گوژه.

گوتى: بوچى؟ گوتم: چونكه ههموو ياساكانى خوايه مىسرى به كان به م خه ته نووسراوه ته وه و نه م جوړه نووسينه پيروزه. فیرعه ون گوتى: خه تى تازش كاتيك كه كارى پى كراو خه لكى ياساى خوايه كانيان پى نووسيه وه ده بيته خه تىكى پيروزه. گوتم: گوپينى خه تى مىسر زيانىكى تريشى هه يه. گوتى: زيانه كه چييه؟ گوتم: نه گه ر فير بوونى خه ت به جوړيك ئاسان بيته كه ههموو كه سيك بتوانيت فيرى خوينده وارى بيت، ئيتر كه س به دهسته كانى خوى ئيش ناكات و زه وييه كان به پى كشتوكال ده ميننه وه و كانگه كان له كارده كه ون و نه وسا نه م خه ته ئاسانه بو ميلله تيك كه له برسا ده مريت چ سوودىكى هه يه؟

چاوه كانى فیرعه ون له دواى بيستنى نه م قسه يه دره وشانه وه و گوتى: سينو هه من له **ته بهس** هاقمه دره وه بو نه وهى له دهست نه و خه لكه ي كه لايه نگرى رى و ره سى ئاموونن، رابكه م و ئيستا ده بينم يه كيك له شوپن كه و تووه كانى نه و ريبازه كونه له ته ك منه وه يه، سينو هه تو راستيه كان نابينى، به لام من نه وه نده بينام كه راستيه كان له نه وديو ساله كانى داهاتوو وه، وه ك نه وهى پروانه ئاوى زولال، ده بينم. كاتيك كه خه لكى ههموو فيرى خوينده وارى بوون، ههموو به دهسته كانى خويان كار ده كهن و وه ك كو مه لى برا، كاره ده ستيه كانى وه ك كشتوكال و كانزاكارى و پيشه سازى و بازرگانى له نىوان خوياندا، به ش ده كهن.

له و دنيايه ي كه خوايه كهى من (ئاتوون) دروستى ده كات رق و كينه به دى ناكريت و له و جييه انه كه س نان له دهستى كه س و هه رناگريت به لكو ههموو كه سيك نانه كهى خوى له گه ل نه وى تر دا دوو كه رت ده كات. له و جييه انه دا كه ههموو خوينده وارو زانان، جياوازى نىوان هه ژارو دهولمه نده كان له ناو ده چيت و نه كه س هه ژار ده بيت و نه كه سيش دهولمه نده كان ده بيت. چونكه كه س ناتوانيت به

ناوی ئه‌وهی له‌وهی تر به‌رزتره یه‌کێک بکاته کرێکار، یان کۆبڵه‌ی خۆی و که‌س به‌وه‌ی تر نالێت برۆ ئه‌ی سهربانی پۆخل. یان برۆ ئه‌ی ره‌ش پێستی بۆگه‌ن، چونکه‌ هه‌موو که‌سه‌ی خه‌لکی تر به‌ برۆی خۆی ده‌زانیت و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چینی هه‌ژار و زه‌نگین یه‌کسان ده‌بن و که‌س کینه له‌ دل ناگریت، شه‌ر روونادات.

فیرعه‌ون له‌ کاتی وتنی ئه‌م وشانه به‌شێوه‌یه‌ک جۆش و خروۆش گرتبووی که‌ ترسی دروست ده‌کردو من زانیم که‌ دیسانه‌وه‌ تووشی گه‌شکه‌بووه‌ له‌ سه‌ر هه‌سیریک له‌ بان که‌شتیه‌یه‌که‌ رامکشانو ده‌رمانیکی هه‌پور که‌ره‌وه‌م ده‌رخواردی دا بۆ ئه‌وه‌ی ئارام ببیته‌وه‌. به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون راکشاو ئارام بووه‌وه‌ هه‌ستم کرد که‌ ئه‌گه‌رچی (ئه‌خنا‌توون) هه‌ندی کات شیت ده‌بێ، به‌لام تیک چوونه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ که‌سه‌انی تریش تووش بکات و من که‌وتبوومه‌ ژیر کاربگه‌رتیی قسه‌کانی ئه‌و، چونکه‌ من گه‌لانیکی زۆرم بینیبوو و بۆم ده‌رکه‌وتبوو که‌ هه‌رچۆنیک بیت هه‌موو میله‌تان وه‌کو یه‌کترن و زۆر شارم بینیبوو و ده‌مزانی که‌ شه‌ره‌کانیش له‌ یه‌کتر ده‌چن و جیاوازی نیوان به‌رزی و نزمیی دیواره‌کان و ره‌نگی بالا‌خانه‌کان نابیته‌ هۆی له‌یه‌ک نه‌چوونی شه‌ره‌کان.

من پزیشکم و له‌ دیدی پزیشک، نه‌خۆشی میسری و نه‌خۆشی سهربانی و بیماری ره‌ش پێست، یه‌ک شته‌و هه‌یچ کامیان له‌وه‌ی تر چاکتر نین و ئه‌رکی پزیشک ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر یه‌کیکیان چاره‌سه‌ر بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌م ده‌زانی و ته‌کانی فیرعه‌ون کاری لیم کردبوو و به‌خۆم ده‌وت ئه‌گه‌رچی ئه‌م پیاوه‌ شیته‌و، شیتیه‌یه‌که‌ی خه‌لکی تریش تووش ده‌کات، به‌لام ئه‌م تیکچوونه‌ی کاتیک که‌ تووشی مروۆتیکی تر ده‌بیت ده‌بیته‌ هۆی چیژ وه‌رگرتنی.

له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ فیرعه‌ون، راستیه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ده‌مدا دیت و ئه‌گه‌رچی راستیه‌یه‌که‌ی ئه‌و ده‌یلت له‌ دنیای سه‌ر زه‌ویدا پیاوه‌ نابیت و ته‌نها له‌ دنیای (مه‌غریب)^(٤) جیبه‌جی ده‌بیت، به‌لام ده‌بێ دان به‌وه‌دا بنریت که‌ ئه‌گه‌ر جوۆری مروۆف بتوانیت به‌و شێوه‌یه‌ بژیت و جیاوازییه‌کان له‌ ناو بیات ده‌گاته

به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه‌. ده‌مزانی که‌به‌ر له‌ فیرعه‌ون (ئه‌خنا‌توون)، هه‌یچ که‌سیک راستیه‌یه‌کی وه‌ها گه‌وره‌و ده‌ره‌وشاوه‌ی نه‌وتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایه‌ت که‌ بتوانیت راستیه‌یه‌کی ئه‌وها به‌رجه‌سته (زه‌ق) ده‌بریت.

تیکه‌یستم که‌ له‌به‌ر خۆ په‌رستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان و نه‌زانی هه‌ژاران که‌س ئاماده‌ی سه‌لماندن ئه‌و راستیه‌یه‌ی فیرعه‌ون نییه‌و خۆپنیککی زۆر ده‌رژیت، (وه‌ک چۆن له‌ ته‌به‌س رووی دا) و له‌وانه‌یه‌ که‌ حکومه‌تی گه‌وره‌ی میسر له‌ ناو بچیت، به‌لام ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون ده‌یگوت شتیه‌که‌ که‌ که‌س به‌ر له‌ ئه‌و نه‌یگوتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایلت و ئه‌گه‌ریش بگوتریت ئه‌وا چاویان له‌ (ئه‌خنا‌توون) کردوو. دوا‌یی له‌ کاتیکدا که‌ سه‌یری ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانم ده‌کرد به‌ خۆم گوت سینۆهه، تۆ پیاویکی که‌ خۆت نازانی له‌ کوێه‌ هاتووی و دایک و باوکت کی بوونه‌و له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ بوویت، بیستت ژن و پیاویک تو‌بان کردوو ته‌ کوۆری خۆیان، که‌ پیاوه‌که‌ پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوو و ژنه‌که‌ی ئه‌و تۆی له‌سه‌ر رووباری نیل له‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌که‌دا گرتبووه‌و به‌ خه‌یوان کردبووی. تا ئیستاش تۆ هه‌ر پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوویته‌ و به‌بێ ته‌ماحی زێرو پاره ئه‌وانت چاره‌سه‌ر کردوو.

که‌واته‌ ئه‌گه‌ر راستیه‌یه‌که‌ی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون بلاوتر ببیته‌وه‌ و جیاوازی هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند له‌ ناو بچیت، تۆ زیان ناکه‌یت و ئه‌گه‌ر وابیت ئه‌ی له‌به‌ر چی لایه‌نگری له‌ حه‌قیقه‌تی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون ناکه‌یت و هانی (ئه‌خنا‌توون) ناده‌یت که‌ ئه‌م راستیه‌یه‌ له‌ ولاتی میسر بلاو بکاته‌وه‌. تۆ سینۆهه‌ ده‌زانی ئه‌و کاره‌ی که‌ فیرعه‌ون ده‌یه‌ویت بیکات له‌ هه‌یچ ولاتیکدا جیبه‌جی ناگریت و له‌ هه‌یچ شوێنیکدا ناتوانی جیاوازی نیوان زه‌نگین و هه‌ژار، گه‌وره‌و به‌نده‌و خاوه‌ن کارو کرێکار له‌ ناو بپریت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میسر ولاتیکی ده‌وله‌مه‌نده‌و خاوه‌ن زه‌وی و زاری زۆر به‌پێسته، له‌ وانیه‌ بتوانیت ببیت به‌ جیگای پیاوه‌کردنی ئه‌م راستیه‌یه‌ و هه‌ر کاتیک ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ له‌ میسر پیاوه

بکریټ بی گومان لیټره وه بو هه موو جیهان دهروات و له هه موو شوینی جیاوازییه کان له ناو ده چیت و ئه وکاته سالیکی جیهانیی نوی له دنیا دا دست پی ده کات^(۵).

زانیم که له هیچ کاتی کدا دهرفته تی ئه وها بو مروٺ نار ه خسیټ که بتوانیت خوئی بو هه میسه به خته وهر بکات، چونکه هه رگیز هیچ فیرعه ونیتک لایه نگری ئه م راستیه نییه که جیاوازییه کان نیوان چینه کان له ناو بریت و له وانه یه له داها توودا به نده کان و کریکاره کان، هه ولی ئه وه بدن که ناچون یه کییه کان نه هیلن، به لام که س سه رنج ناداته ویستی ئه وان و ئه گه ریش گوټیان لی رابگیردیت، بوټان جی به جی ناکهن، چونکه ده وله مه نده کان هیزی کریکارو به نده کان له ناو ده بن. به لام کاتیک که فیرعه ونی میسر بلتیت ده بی جیاوازی له نیوان هه ژارو ده وله مه نده نا نه میتیت، له بهر ئه وه ی گوته که ی کار له خه لکی ده کات و ده سه لاتی جه نگی و زیرو پاره ی هه یه، له وانه یه گوته که ی خوئی سه ر بخت و ناچون یه کیی نیوان خه لکی له ناو بیات و نابیت ئه م تاکه دهرفته ته له دست بدریت، که ده بیتته هوئی دابین کردنی به ختیاربی مرویی. چونکه مه حاله له مه و به دوا له میسر یان له سووریا و بابل پاشایه ک فه رمانه وایی بکات که خوئی هه ول بدات جیاوازی نه هیلتیت. له ته نیشته که شتییه که وه وه ستا بووم و چاوم له ئه ستیره کانئاسمان بریبوو و بیرم ده کرده وو، له که نار ه کانئ نیله وه بوئی گه نفی پیگه یشتوو کیلگه کانم ده کرد.

له ناکاودا (کاپتا)، که وته وه یادم که ئیستا له **ته بهس** خاوه نی مه یخانه ی (کلکی تیمساح) هه سه رمایه داره و بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر لیټره بوایه و وته کانئ فیرعه ونی بیستایه چیی ده وت. ئه گه ر چی کاپتا له وی نه بوو، به لام ده مزانی که ئه و له دوا ی بیستنی قسه کانئ فیرعه ون چی به سه رده مدا ده هات. ئه و ده بیوت سینزه ه، گریمان فیرعه ون توانیتی جیاوازی نیوان فه قیرو ده وله مه ند له ناو بیات و هه موو خه لکی فیټری خوټنده واری بوون و ئیتر نه گه وره ماو

نه به نده و نه خاوه ن کارو نه کریکارو هه موو بریا نه ده ستیان به کشتوکال و پیشه سازی و بازرگانی کرد ... ئایا له دوا ی ئه وه هه موو به ده بختیه کانئ مروٺ له ناو ده چیت و ئیتر که س به ده سه رنجی ئه وانه ی تر ده وله مه ند نابیت؟

له و روژده دا دیسانه وه هه ندی خه لکی زیره ک و ده سه ته یه کی تری نه فام په یاده بن ... هه ندیکیان فیټلبازن و ئه وانه ی تر ساده ن و ئه وانه ی که هوټیارو فیټلبازن کیسه ی نه فام و گه مره کان به تال ده که نه وه، یان به پیلانی ژیرانه ئه وان ناچار ده که ن که کاریان بو بکن و به رده وام و ابووه له مه و به دواش هه ر واده بیت، چونکه مروٺ ئه گه ر پیټی بکریټ یه کیکی تر هه لبخه له تینی مه حاله که ده ست له فریودانی هه لبگریټ و که سینک که ده توانیت زیان بگه یه نیته خه لکی تر، ئه م کاره ده کات و له نیوان نه وه کانئ مروٺدا ئه و که سانه توانای زیان گه یاندن و نازاردان و فریودانیان نییه، که مر دبیټن. ته نانه ت ئه م فیرعه ونه ی توٺش که ده یه ویت جیاوازییه کان بنبر بکات، پروانه چیی له خه لکی کردوو؟

له م راستیه که فیرعه ون و خوایه که ی لایه نگری لی ده که ن تائه مروٺ ته نها چند جوړه گیانه وه ریتک سوودیان لی بینیه، وه ک قه له ره ش و دالاش و بالنده و لاشه خوړه کان و تیمساحه کانئ نیل و خه لکی جگه له زه ره ه هیچی تریان نه بینیه، به لام له گه ل ئه وه شدا که ده مزانی ئه گه ر کاپتای لی بوایه، ره خنه ی ده گرت،

له روژی دوا ی ئه وه، کاتیک که فیرعه ون له باره ی خوایه که ی خوئی و راستیه که ی له گه ل مندا گفتوگوئی ده کرد منیش بیروکه که یم ده سه لماندو ئه ویش خوٺ حاله ده بوو. له روژی پانه یه یم له دوا ی ده رچوون له **ته بهس** که شتی فیرعه ون گه یشته سه رزه مینیک که هی هیچ خوایه ک نه بووه. ئه و زه و بییه له که نار ه کانئ نیل بوو و ته خت بوو و که میټک دوورتر چه ند گردیکی لی بوو، به لام داری پیټوه نه بوو. چه ند شوایتیک له وی، له که نار ی رووباره وه خه ریکی له وه راندنی مه ره کانیان بوون. فیرعه ون له وی له که شتی دابه زی و ئه و زه و بییه ی خسته ژیر

دهسه لاتی (ئاتوون) هوه و تی: لیتره دا شارپیک دروست ده کهم و ناوی دهنیم (شاری ئاسوی ئاتوون)^(۶).

له دواي که شتییه کهی فیرعه ونه وه ئه و که شتییه نه ش که له دواوه بوون که یشتنه که نارو سهر نشینه کانی دابه زین. فیرعه ون بیناسازه کانی خوی بانگ کردو و تی: ده بی لیتره دا شارپیک دروست بکه ن و ههر یه کیک له وانیه که له گه لیدا بوون پارچه زهوییه کی دا پییان بو دروست کردنی خانوو. له و شارهدا به پیتی نه خشه کهی (ئه خناتوون) ده بوایه پینج شه قام له باکووره وه به ره و باشوورو پینجی تریش له رۆژ هه لاته وه بو رۆژ ئاوا دروست بکریت.

له ههر جیگایه ک له زهوییه که خانوویه ک دروست ده کرا که هاوشپوهی خانووه کهی به رامبه ری بوو و به پیتی فه رمانی فیرعه ون، به رزی هیچ خانوویه ک نه ده بوو له خانووه کانی تر زیاتر بوایه و له ههر مالتیک ژماره ی ژووره کان و جیگای چیشته لی نانیان ده بووایه وه ک یه ک بووایه .

فیرعه ون دهویه و یست که له و شارهدا هه موو یه کسان بن و که س خوی به زیاتر نه زانیته و سوپاسی (ئاتوون) بکه ن که ئه م یه کسانیییه ی بو ئه وان هیناوه ته کایه وه، به لام کاتیک که شاره که دروست ده کرا، بیستم که هیچ یه کیک له وانیه ی خه ربکی دروست کردنی خانوون، سوپاسی (ئاتوون) ناکه ن و به پیچه وانه وه نه فره تیان له ئاتوون و فیرعه ون ده کرد، که بۆچی فیرعه ون ئه وانیه ی له (ته بهس) هوه بو شوتینیک هیناوه که نه ئاوه دانیی لییه وه نه مه یخانه .

هیچ ژنیک له و خانووه ی که بو ژنیان خوی و میتره که ی دروست ده کرا، رازی نه بوو، چونکه ژنه کان ده یانه و یست له به رده م ماله کانیا نندا ئاگر بکه نه وه و چیشته لی بنین، له کاتیکدا که له ماله کانی شاره تازه که، ئاگردان له ناو خانووه که دا دروست کرابوو.

ئه وانیه ی له (ته بهس) له ناو ئه و خانووانه دهنوستن که بنی ژووره که یان له دای (دای وشه یه کی فارسییه و به مانای قوری کوترا و رهقه) دروست کردبوو،

کاتیک که بینییان له شاری نوئی بنی هۆده کان به خشت فه رش ده کریت ناره زاییان ده بری و گوتیان خشت به هوی به سه را رۆیشتن ده بیته ته پ و تۆزو ئه رکی گرانه. ههروه ها له گله سوور (رۆس) که ی ئه و ولاته رازی نه بوون و ده یانوت ئه م خاکه له دواي ئه وه ی که وشک بووه وه، درز ده بات و ده شکیت.

دانیشتووانی خانووه کانی ئه و شاره ده یانویست له به رده م خانووه کانیا نندا سه وزه بچین، به لام فیرعه ون چاندنی سه وزایی له ناو شار قه دهغه کردبوو و پارچه زهوییه کی له ده ره وه ی شار دابوو ههر یه کیک له و مالا نه، که له وی سه وزه بچین، به لام دانیشتووانی شاره که گله ییان ده کرد که زهوییه کانیا ن له رووباره وه دووره و هینانی ئا و له نیله وه بو ئه وان زه حمه ته. ژنه کان له ناوه راستی شه قامه کانی شار ته نافیان له ئه م بهر بو ئه وه بهر ده به ست و جله شو راوه کانیا ن له سه ر ئه و ته نافه هه لده خست بو ئه وه ی وشک ببیته وه و فیرعه ون ئه م کاره شی قه دهغه کردبوو. ههروه ها وتبووی که خه لکی نابیت مه رو بز ن له خانووه کانی شاردا رابگرن، به لام ژنه کان گوئیان نه ده دایه ئه م فه رمانه و مه رو بزنیان له ماله کانیا نندا راده گرت.

له گه ل ئه وه شدا ورده ورده خوویان به شاره نوئییه که وه گرت و ئه گه رچی (ته بهس) یان فه رامۆش نه ده کرد، به لام من ده مزانی که ئه گه ر پییان بوتریت برۆن بو (ته بهس)، هیچیان ئاماده نه بوون که بگه رپینه وه.

دوا یی وهرزی پاییزو هه لچوونی ئاوی نیل هاته وه و ئیمه وامان زانی به بو ئه ی به رز بوونه وه ی ئاوی نیل فیرعه ون ده گه رپینه وه بو (ته بهس)، به لام ئه و له که شتییه که ی خویدا مایه وه و له ویوه ده یروانییه کاروباری دروست کردنی خانووه کانی شاری (ئاسوی ئاتوون). هه ره ردییک که ده خرایه سه ره ردیکی تر ده بووه هوی خو شحالیی فیرعه ون و ده مبینی کاتیک که خانوویه ک له ته واو بووندا بوو پییده که نی.

فیرعه ون به شیک له و زپرو پارهییه که له په رستگای ئاموون ده سته

که و تبوو له دروستکردنی خانووہکاندا خه رچی کردو هه موو زه و ییہ کانی (ناموون) ی به سهر ئه و هه ژارانہ ی که حه زیان له جووتیاری بوو، دابه ش کرد. (ئه خناتوون) بو ئه وه ی بازرگانه کانی (ته بهس) ته نگاو بکات، کهل و په لی هه موو ئه و که شتیبانه ی کرپییه وه که به ره و به شی سهر ووی رووباری نیل و شاری (ته بهس) ده رۆیشتن و به شیوه یه ک بو دروستکردنی شاری نوئی په له ی ده کرد که نرخ ی دارو به رد بهرز بووه و هه گهر پیاو یکه بیتوانی بایه له یه که مین تا فگه ی رووباری نیل، که ده که ویتته ته نیشته دارستانه گه وره کانه وه، ته نها یه ک جار داری بو شاری (ناسۆی ئاتوون) به یینایه، ده و له مه ند ده بوو.

کریتکاریکی زۆر هاتبوونه شاری (ناسۆی ئاتوون) و له که ناری نیل له و خانوانه ی که به قامیش دروست ده کران نیشته جی بیوون و له به یانییه وه تائیتواره خشتیان ده پری و له کووردها گه رمیان ده کردو ریگاوبانه کانیان ته خت ده کردو جوگیان بو ئاو دتیری دروست ده کرد. له دوای ته و او بوونی بهرز بوونه وه ی ئاوی نیل هه زاره ها داری گه وره داری میوه یان له ده ورو به ره وه هینا و له و شاره دا چاندیان. هه ندی له و دارانه سالی دوایی میوه یان گرت و خودی فیرعه ون له و دارانه میوه ی چنییه وه. له و کاته ی که بیناسازو وه ستاو کریتکاره کان خه ریکی کارکردن بوون و که شتییه کان به ردو داریان ده هینا، منیش ئیشم زۆر بوو چونکه هیشتا کاری وشک کردنه وه ی زه لکاوه کانی شاره نوپییه که ته و او نه بیوو و کریتکاره کان به هوئی بوونی ئاوی وه ستاو و زه لکاوه کان تووشی نه خوشی ده بوون. یه کیک له کاره به سووده کان که نه نجام درا، دروست کردنی داره را^(۷) (اسکله ی که ناری رووبار بوو و کاتیک که داره را که ته و او بوو، بار به ره کانی رووبار له مه ترسیی تیمساحه کان پارێزران.

به ره له وه ی جیگای بارداگرنتی که ناری رووبار ته و او بیت، کوئبه ره کان ناچار بوون بچنه ناو ئاوه که وه بو ئه وه ی بتوانن باری که شتییه کان بگه یه ننه و شکانی و له ناکاودا هاواری یه کیک له باربه ره کان بهرز ده بووه وه ئه وانی تر ده یانزانی

که تیمساحیتک په لاماری ئه و به ده بخته ی داوه. بینینی دیمه نی باربه ریتک که نیوه ی له شی له ناو ده می تیمساحیتکدا یه، زۆر ترسناکه و به ره له وه ی بتوانن به ده نگییه وه بچن، تیمساحه که رایده کیشیتته ژیر ئاوه که وه. بو ئه وه ی له کونیتکدا بیشاریته وه، تاکو له دوای ئه وه ی لاشه ی باربه ره که بو گهن بوو ئینجا بیخوات. بوئه ناچار بوون کوومه لی راوچی تیمساح له شوینی رژاندنی ئاوی رووباری نیل بو ناو ده ریاوه، به یین و زیریان بده نی بو ئه وه ی مه ترسیی تیمساحه کان له ناو بیهن و ئه وان له ماوه یه کی که مدا تیمساحه کانیان کوشت، ئه گه رچی تاکاتیک که داره رای بارداگرنته که ته و او نه بیوو، مه ترسیی تیمساحه کان هه رمایه وه.

بیستم که ئه و تیمساحانه ی له شاری (ناسۆی ئاتوون) بوون هه مان ئه و تیمساحانه ن که له (ته بهس) وه به دووی که شتییه که ی فیرعه ونه وه هاتبوون. چونکه پیش بینیان ده کرد که دیسانه وه خو راکیتی به تامیان به نسیب بیت.

من ناتوانم له وه تی بگم که تیمساح چون ده توانیت له نیوان به ریکه و تنی که شتی فرعه ون له (ته بهس)، تا گه یشتنی بو شاری (ناسۆی ئاتوون) و ده ست که و تنی نیچیر، هیللی به په یوه ندی دروست بکات، به لام له زۆر که سم بیستوه که تیمساح گیانه وه ریتکی زیره ک و ژیره. بوئه له دوای ئه وه ی راوچییه کان هاتن و ده ستیان به کوشتنی تیمساحه کان کرد ئه و گیانه وه ره ترسناکانه و ایان به باش زانی که له و شاره برۆن و ئه گه ر عاقل نه بوونایه ئه و جیگایه یان به جی نه ده هیشته و کوچ کردنیان له وی به لگه ی ژیری ئه و گیانه وه ره یه، چونکه تیگه یشتن که ئه گه ر بمیننه وه هه موویان ده کوژرین. به لام له دوای چۆل کردنی که ناره ی شاری (ناسۆی ئاتوون) ریگای (ته بهس) یان گرته بهر، چونکه له وانه یه و ایان زانیی که هیشتا ناوه ندی فه رمانه وایی هوژم هه ب له (ته بهس) وه له وانه یه دیسانه وه لاشه ی کوژراوه کان فری بده نه ناو ئاوه که وه و به ئاوساوی به سهر ئاوه که بکه ون. پاش ئه وه ی ئاوی نیل له دوای بهرز بوونه وه، کشایه داوه، هوژم هه ب که

له لایه ن فیرعه ونه وه راسپیردراپوو سویا هه لوه شیتیتته وه و سه ربازه رهش پیست و شه رده نییه کان ئیزن بدات (به لّام ده مزانی که فه رمانه که ی به ته واو ده تی جیبه جی ناکات)، بو شاری (ئاسوی ئاتوون) هات.

(هورم هه ب) له بهر ئه وه له شکره که ی هه لئه ده وه شانده وه، چونکه ده یزانی که سووریا شوړش ده کات و میسر بو کوژاندنه وه ی ناگری راپه رینی سووریا پیویستی به سویا هه به، به لّام فیرعه ون باوهری به راپه رینی سووریا نه بو و ده یگوت سووریا هه لئاگه رپته وه و باشتر وایه که سه ربازه رهش پیسته کان و شه رده نییه کان، که له میسر نه فره تیان لی ده کردن، ئیزن بدرین و بو ولاتی خو یان برۆن و خه لکی چیتر ئه وان نه بینیت. له و روژه وه که هورم هه ب هاته ناو شاری ئاسوو هه ر کاتیک که پیویستی راگرتنی سوپای له لای فیرعه ون باس ده کرد گفوتگو یه ک به م شیوه به له نیوانیاندا ده ست پی ده کرا: هورم هه ب ده یوت: بارودوخی سووریا زور شله ژاوه و میسریه کان له وی زور لاوازن و ئه گه ر راپه رین ده ست پی بکات میسریه کانی سووریا له روژی به که مدا له ناو ده چن و تو ده بی له شکریتک هه بی که بتوانی پیتش له هه لگیرسانی شوړشی سووریا بگریت.

ئه خناتوون وه لّامی ده دایه وه، ئایا تو وینه کانی کو شکه که ی منت له م شاره دا بینیه؟ ئایا ئه وه ش ده زانی که وینه کیشه کان، هه ندی شیوه ی وه ک وینه کانی (کریت) یان له سه ر دیواره کانی من کیشاوه. ئه گه ر تو بیبینی تیده گه ی که به جوړیک نه خشی تراوه که وا ده زانی ماسییه کان له ناو ئاوه که دا خه ربکی هاتوچون و مراوییه کان له هه وادا ده فرن. به لّام سه باره ت به سووریا، من له و باوه رده دانیم که له وی شوړش به رپا بیته، چونکه (خاچی ژبان) م بو پاشاکانی سووریا نارده وه و پاشای ولاتی (ئامورۆ) له سووریا ئه وه ونده له گه ل مندا دوسته، که په رستگایه کی بو ئاتوون دروست کرده وه، ئایا تو تاقه گه وره که ی به رده م کو شکه که ی منت بینیه که بو ئاتوونم دروست کرده وه^(۸).

من رات ده سپیرم که برۆی و ئه م تاقه بیینی، چونکه شتیکی دیده نییه و

بیناسازو وه ستاکان زور به جوانی دروستیان کرده وه و من نه مویست بو دروستکردنی تاقه که ی ئاتوون به نده کان له کانگه به رد ده ر بکه ن و بازار بکیشن و فه رماندا به خشت دروستی بکه ن.

(هورم هه ب) ده یوت: من هه ر کاتیک که دیمه کو شکه که ته وه تاقی ئاتوون ده بینم، به لّام ناگات له پاشای ئامورۆ بیته. (ئه خناتوون) وه لّامی ده دایه وه و ده یگوت: من چه ز ده کم ئه و له و حانه بیینی که ئه و بو منی نارده وه، بو ئه وه ی بزانی که ئه م پاشایه چون بووه ته موریدی ئاتوون و له باره یه وه پرسیار له من ده کات بو ئه وه ی بیروباوهری به ئاتوون به هیتتر بیته.

هورم هه ب ده یگوت: من بایه خ به له و حه کان ناده م چونکه ئه گه ر روژیک پاشایه ک بیه ویت هه لگه رپته وه هه موو جوړه له و حه و په یمانیک ده خاته ژیر پییه وه و هیچ شتیک جگه له به کاره یانی هیز ناتوانیت پاشاکان ناچار بکات که ملکه چی تو بن. ئیستا که ده ته ویت سوپاکه هه لوه شیتنه وه هه رنه بی بهیله له سنوره کان کو مه لی سه رباز رابگرم بو ئه وه ی ده ستریتی نه کرپته سه ر خاکی میسر. ئیستا ئه و هوزانه ی که له باشووری میسر ده ژین بو ئه وه ی مه رومالاتی خو یان له له وه پرگاکانی میسر بله وه رپین سنور ده به زین و دینه ناو خاکی ولاته که ی تووه و ئاگر به رده دنه خانوی رهش پیسته کان. له کاتیکدا که ئه م ره شانه دوست و هاوپه یمانی توون و له بهر ئه وه ی خانوه کان یان له قامیش دروست کراوه زوو ناگری تی بهر ده بیته.

(ئه خناتوون) وه لّامی ده دایه وه که هوی ده ستریتی کردنی هوزه کانی باشوور ده گه رپته وه بو هه ژاری ئه وان و ئه گه ر بیان توانیا به له ولاته که ی خو یان مه ر و مالاته که یان بله وه رپین، نه ده هاتنه ناو میسره وه، به لّام له بهر نه بوونی له وه رگه، ناچارن مه ره کان یان بهیینه له وه پرگاکانی میسر و ئه گه ر رهش پیسته کانی باشوور له گه لئاندا بسازن و ریگا بده ن که ئه وان مه ره کان یان بهیینه ناو له وه پرگه کان یان، هه رگیز خانوه کان یان ناسووتینری.

هورم هه ب گوتی: تۆ به من ده ئیتی سوپا پهرت و بلاو بکه م و سه ربازه کان ئیزن بده م برۆنه وه بو شاره کانی خو بان، به لام ئایا ده زانی که بهر له ئیزن دانی سه ربازه کان ده بی پاسه وانیه کی به هیز له میسر دا دروست بکریت، چونکه ئه و سه ربازه کی که بهر له لالا ده کترین تاده گه نه وه ولاته که ی خو بان ، هه زاره ها مال تالان ده که ن و ده ستریتی ده که نه سه ر هه زاره ها ژن.

فیرعه ون وه لامی دایه وه که ئه مه تاوانی تۆیه که له به ره ی ئاتوونه وه قسه ت بو سه ر بازه کانی سوپای من نه کردوه ، چونکه ئه گه ر ئه وان ئاتوونیان بنا سیایه و بیانزانیایه که ئه و خوای ئاشتی و خوشه ویستییه ، بیریان له تالان و ده ستریتی کردنه سه ر ئافره تان نه ده کردوه . ئه مرۆ له م شاره دا له بهر ئه وه ی خه لکی ئاتوون ده ناسن (مه ریتاتوون) ی کچم به ته نهایی پیاسه ده کات و جگه له ئاسکیک ، هیچ پاسه وان و هاوړیه کی نییه و هه رگیز رووی نه داوه که س ده ست دریتی بکاته سه ری. من له و باوه رده ام که جگه له وه ی سه ربازه کان ئیزن بدرین، ده بی گالیسکه جه نگییه کانیش له ناو بترین، چونکه بوونی گالیسکه ی جه نگی به پاشاکانی تر نیشان ده دات که ئیمه به ته مای شه رین، به لام ئه که ر گالیسکه نه بیته وا تیده گه ن که ئیمه به ته مای شه رکردن نین.

هورم هه ب به گالته پیکردنه وه گوتی: ئایا باشتر نییه گالیسکه جه نگییه کاغانم بفرۆشین، چونکه من له و باوه رده ام که پاشای ئامورۆ له سووریا وه ، یان (هاتی) به کان ئاماده ن گالیسکه کانی تۆ بکر نه وه بو ئه وه ی روژتیک له دژی تۆ به کاری به یتن.

ئهم گفتوگۆیه ی فیرعه ون و هورم هه ب چه ند روژتیک دریتیه کیشاو له کو تاییدا هورم هه ب که خو راگر بوو توانی فیرعه ون به دوو شت قایل بکات: به کیکیان ئه وه بوو که له سه ر سنوره کانی میسر سه ر بازگه رابگریته و دوو مه یان ئه وه بوو که له ناو میسر ئیشکچی (پاسه وان) دا به زینیت، بو ئه وه ی پارێزگاری ئاسایشی ناو خو ی ولات بکه ن. فیرعه ون گوتی: من به مه رجی ریگا

ده ده م ئیشکچی دا بنییت، که له داها توودا نه توانی وه کو سوپا که لکی لی وه رگری. له بهر ئه وه ی ئه و پاسه وانانه نه بن به هیزی سه ربازی ، فیرعه ون پریاری دا چه که که یان ته نه ها نه یزه (ئه ویش به بی سه ر نیه ی کانزایی) بیته .

هورم هه ب به م فه رمانه رازی بوو به لام له و کاته ی که خه ریکی دروست کردنی ئیشکچی ناو خو بوو ، که له دوای هه لوه شانده وه ی سوپا سه ربازه کانیش ئیزن بدات، دوو په یک (نامه بهر) په یک له دوای په یک له سووریا وه هاتن و رایانگه یاند که پاشای ئامورۆ له دوای بیستنی جه نگی نیوان خوای کو ن و خوای نو ی و رویشتنی فیرعه ون له (ته به س) و نیشته جی بوونی له شاری نو ی، شو رشی به رپا کردوه و به ته مای گرتنی دوو شاری نزیک سووریا به که په کیک له و دوو شاره (مه ژیدۆ) په ئیستا سه ربازه کی میسری له شاری (مه ژیدۆ) گه مارۆ دراوه و داوای یارمه تی له فیرعه ون ده که ن.

فیرعه ون له دوای پیگه یشتنی ئه م هه واله به هورم هه بی گوت: من باوه ر ناکه م پاشای ئامورۆ له سووریا به بی هۆ شو رشی به رپا کردیت و وا هه ست ده که م فه رمانه رانی میسری له سووریا بی ریزیان له گه لدا کردیت و ئه ویش توو ره بوویت و تا ئه و روژه ی که بو م ده رنه که ویت ئه م پیاه به هۆی هاندانی میسرییه کانه وه نه بووه ، هیچ کاریک بو ته می کردنی ناکه م. به لام ئه م رووداوه منی به ئاگا هینایه وه که وه کو پیویست سه رنجم نه داوه ته سووریا و هاته وه یادم که تۆ (هورم هه ب) کاتیک که له (ئورشه لیم) بووی له وی په رستگایه کت بو ئاتوون دروست نه کرد و ئیستا کاتی ئه وه هاتوه که خو م له ئورشه لیم شاریک بو ئاتوون دروست بکه م، بو ئه وه ی بیته به پایته ختی سووریا و که (مه ژیدۆش) ئارام بووه وه له ویش شاریک بو ئاتوون دروست ده که م، چونکه (مه ژیدۆ) ناوه ندیکی بازرگانیی گه وره یه و له سه ر ریگای کاروانه کانه و ئه گه ر له وی شاریک بو ئاتوون دروست بکه ین، زۆر ئاوه دان ده بیته وه .

هورم هه ب کاتیک که ئه م وه لامه ی له فیرعه ون بیست له توو ره بییدا ده سکی

قامچییه که ی خۆی شکاندو که رته کانی فری دایه پیش قاچی فیرعه ون و رویشته دهروه و به منی گوت ئەم پیاوه شیتته و له جباتی ئەوهی سویا بنیتریت و پاشای نامورۆ سهرکوت بکات، ده لیت به ته مام له ئورشه لیم شار دروست بکه م و بیکه مه پایته ختی سووریا.

لهو روژانه ی که هورم هه ب له شاری ئاسۆ بوو، سه باره ت به سه فه ره کانی من پرسیار ی زۆری ده کرد و ده یه ویست بزانی ت که ئایا من توانیومه به پیتی راسپارده که ی ئەو زانیاری سه ربازی لهو ولاتانه به ده ست به ینم یان نا؟ کاتیک که ده ست به قسه کردن کرد و زانیارییه کانم بو گیتراپه وه زۆر به وردی گوتی لیم ده گرت و روژتیکیان ئەو کێرده م نیشانی دا که له هاتییه وه هینابووم و به بینینی کێرده که زۆر چه په ساو گوتی: سینۆهه کێرده مسییه کانی ئیمه له چا و ئەم کێرده که تو ده لیتی ئاسنییه، وه ک کێردی دار وایه. (هورم هه ب) هه ندی پرسیار ی له باره ی سه ربازه کان و که لوپه لی جه نگیی ولاتان له من ده کرد، که مندالانه ده هاته بهر چا و، به لām دوایی تیگه یشتم که هۆرم هه ب له بهر ئەوه ی خۆی سه ربازه ئەو پرسیارانه ی لی ده کردم. بو نمونه ده پرسی کاتیک که سه ربازه کانی بابل مه شق ده که ن یه که م جار قاچی چه پیان پیش ده خه ن یان قاچی راست، یان ده بیرسی له هاتی ئەو ئەسپانه ی که تیشوی گالیسکه جه نگییه کانن له هاوشانی گالیسکه کاند ده روژن یان له دوایه وه، ههروه ها ده پرسی تایه ی گالیسکه کانی بابل چه ند نیوه تیره ی هه یه و ئایا قه راغی تایه کان به کانزا دا پو شراوه یان تایه کان روو پو ش ی کانزاییان پتیه نییه. یه کیک ی تر لهو شتانه ی زۆر به لایه وه گرن گ بوو ئەوه بوو که ده یه ویست بزانی ت که وه زعی رتگاو بان و پرده کان، له هاتی و (میتانی) و (بابل) و ولاتانی تر چۆنه.

هه موو روژتیک نوو سه رتیک ده هات و ئەو شتانه ی که من له باره ی به نده ره کان و رتگاو یان و رووبار و ژماره ی سه ربازانی ولاتان ده مگوت، ده ینووسی، بو ئەوه ی هه ر کاتیک هۆرم هه ب پتیه ویستی پتی بیت سه ربیان بکات، به لām ئەو شتانه ی

که له باره ی خوایه کانی ولاتان و بالاخانه و بت و شیوه کاری و ئاوه رو ی زیرابه کان و ئاودهسته سه رنجراکیشه کانی (کریت) که به رده وام ئاوی تیا دا ره وان بوو به لای هۆرم هه به وه گرن گ نه بوو و ده یوت سه رباز پتیه ویستی به م جو ره زانیاریانه نییه.

ئەو روژه ی هۆرم هه ب له تووره ییدا ده سکی قامچییه که ی خۆی شکاند، دوای رویشتنی ویستی ده ست له کار بکیشیتته وه، به لām (ئه خناتون) له بهر ئەوه ی خۆشی ده یویست منی نارده لای (هۆرم هه ب) و گوتی: پتی بلتی بیت له گه ل مندا ئاشت بیته وه، چونکه من چه زنا که م به دلّره نجاوییه وه له من جیا بیته وه. هه ر چه نده فیرعه ون و هۆرم هه ب ئاشت بوونه وه و فیرعه ون قامچییه کی تری دا پتی، به لām هۆرم هه ب نه یوانی فیرعه ون رازی بکات که بو سه رکوت کردنی پاشای نامورۆ له شکر بنیتریته سووریا.

هۆرم هه ب که مانه وه ی خۆی به ی سوود ده زانی به ره و شاری (مه مفییس) که وه تر ی، بو ئەوه ی له وی ئیشکچی بو پاراستنی ئاسایشی ناو شار دابین بکات، چونکه (مه مفییس) ناوه ندی میسر بوو و که وتبووه شو پتیک که مه ودای نیوان باکوور و باشووری میسر له و شاره وه یه کسان بوو.

له دوای رویشتنی هۆرم هه ب فیرعه ون پتی وتم: سینۆهه ئەگه ر ئاتوون وای داناییت که سووریا له ژتیر ده سه لات ی میسر ده ریچیت، هه ر ئەوه باشته ره که ئیراده ی ئاتوون سه ربگری ت چونکه داگیر کردنی سووریا له لایه ن میسره وه جگه له زیان هیچی تری بو ئیمه نه بووه.

وتم: (ئه خناتون) ئەوه نده ی من به بیرم بیت و له خه لکم بیستب ی ده ست به سه راگرتنی سووریا له لایه ن میسره وه سوودی بو میسر هه بووه، چونکه میسر سوودی له سامانه فراوانه که ی سووریا وه رگرتوه.

فیرعه ون وتی: ده ولّه مه ندی و سامان یه کیکه لهو شتانه ی که ده بیته هۆی تیکچوونی گه ل، چونکه خه لکی خۆپه رست و ته وه زه ل و بی به زه بی ده کات.

میلله تی میسر گه لیکي زهحه تکیش و بهقه ناعهت و خوگرو به به زه یی بووه، به لّام لهو کاته وه که میسر سووریای داگیر کردووه و سامانی سووریا هاته ناو میسر وه، خه لکی له سربانییه کان فیری ته مه لّی و رابواردن و هه ندی داب و نه ریتی ناشیرین بوون. به لّام نه گهر میسر له دهست سووریا رزگار بیت، چیتیر میسر ییه کان گرفتاری ئاکاری ناپه سندی سربانییه کان نابن.

من نه گهر چی ده مزانی که فیرعه ون شیت بووه، به لّام چاوه روانی نه وه نه بووم که نه م قسه یه له ده می پاشایه ک بیستم، چونکه پاشا بو پاراستنی ده سه لّانی خوئی نابی به وه رازی بیت که زه ویی ولّاته که ی له ده دست بدات و پیم وت: نه ی (نه خناتوون) من ماوه یه ک له سووریا بووم و له شاری نه زمیر و مه ژیدو ژیاوم و له نه زمیر فه رمانده ی سه ریا زگه ی میسری، کوپتیکی هه بوو که ناوی (رامسس) بوو و نه م کوره که نه و کاته ده سالان بوو به جوانترین مندالی سووریا له قه لّام ده درا و به رده وام به ه لّمات و که لای به ردین یاری ده کرد، به لّام تووشی نه خووشی بوو و هینایانه لای من و منیش زانیم که کرمی گه ده ی هه یه و چاره سه رم کرد.

ههروه ها له (مه ژیدو) ش ژنیکی میسری هه بوو که هیچ پیاویک نه یده توانی زیاتر له یه ک جار ده موچاوی نه و ژنه بیینی، چونکه نه گهر دوو جار بیبینیایه سه رسام ده بوو و روژیکیان نه و ئافره ته بیان هینایه لای من و روانیم سکی ئاوساوه و پیم گوت: ده بی بو چاره سه ری نه خووشییه که ت سکت هه لّدرم و روژیکیان چووم بو مالیان و سکیم هه لّدری و چاک بووه وه. فیرعه ون پرسی بو نه م قسانه بو من ده گپرتیه وه؟

وتم: له بهر نه وه نه م شتانه به تو ده لّیم چونکه نه و کوره ئیستا به زه بری شمشیر و نیزه ی سه ریا زه سربانییه کان که رت که رت بووه و نه و ژنه جوانه، که و توته دهست سه ریا زه سه رخوشه کانی سووریا و نه وان به بی نه وه ی گوی بده نه هاواری و زه نای نه و، ده سندریتی ده که نه سه ر. ئایا نه م رووداوانه به لای تووه

بی بایه خه و ئاماده ی ریگا بده ی که نه وه کانی میسر له سووریا بکوژرتین و دهست دریتی بکرتیه سه ر ژنه میسر ییه کان؟ فیرعه ون سه بریتیکی کردم وتی: سینۆه نه ی چی بکه م؟

ئایا فه رمان بده م که له بهر نه وه ی سووریا شووشی کردووه و ده بان میسری کوژراوه، سه ریا زه کانم سه د جار، سه د سربانی بکوژن؟ ئایا نه گهر نه م کاره بکرتیه به رای تو کارتیکی چاک و ژیرانه یه؟ مه گهر نه و سربانییه نه ی له بهر کوشتنی هه ندی له میسر ییه کان، ده یانکوژتین، گیانیان نییه و نه وانیش وه ک میسر ییه کان خاوه نی ژن و مندالّ نین؟ نه گهر من سزای خراپه به خراپه بده مه وه ته نها خراپه دروست ده بیت.

به لّام نه گهر سزای خراپه به چاکه کردن بده مه وه، نه گهر چی گومان ده کرتیه که خراپه ی لی دروست بیت، به لّام دلّنیام که نه و خراپه یه له وه که متره که بیان ه ویت به خراپه وه لّامی خراپه کار بیان بده نه وه. نه گهر تو پزیشکی منی و ناته ویت و ته کانت من بیمار بکات، سه بارهت به تو له سه ندنه وه له سووریا، به تاوانی کوشتنی میسر ییه کان، مه دوئی، چونکه نه م و ته یه ی تو، من زور نارحهت ده کات. له سه ر ده می خوا به تیی ئاموون خوینیان به خوین ده شوژییه وه و له سه ر کوژرانی یه ک میسری، سه د که سیان له خه لّکی ولّاته کانی تر ده کوشت. بو به کینه زیاتر ده بوو، چونکه نه و سه د که سه، ژن و مندالّ و خزمی تر بان هه بوو نه وانیش هه ولی تو له سه ندنه وه یان ده دا، به لّام ئاتوون ده لّیت نابیت به خوین رشان تو له سه ندریتیه وه، چونکه نه گهر له بری کوشتنی یه کیک، یه کیتیکی تر بکوژرتیه وه، هه رگیز رق و کینه و لاساری له ناو ناچیت، بو به پیت ده لّیم که چیتیر له م باره یه وه له گه لّ من گفتوگو مه که و به یله من له گه لّ حه قیقته ته که ی خوّمدا بژیم و له جیاتی کینه، له لایه ن ئاتوونه وه خووشه و بیستی له دلّی خه لّکیدا دروست بکه م.

دهرده‌خست که نه‌گه‌رچی به رواله‌ت پایه‌ی نه‌و نزمتره، به‌لام له‌مانادا پیشه‌که‌ی نه‌و گرنگترو به‌رزتره و هاو‌پیکانی نه‌و که‌سه‌ش و ایان نیشان ده‌دا که‌سه‌که‌ی راسته. پیشه‌ی ده‌رباریه‌کانی فی‌رعه‌ون بریتی بوو له پیتلاو دانهری ده‌ربار و چه‌تردار و نانه‌وای ده‌ربار و به‌رگدروو (خه‌یات)ی ده‌ربار و شه‌رابچی و... نه‌وان له‌همه‌موو ته‌مه‌نیاندا ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش که‌وش و چه‌تری فی‌رعه‌ونیان هه‌لنه‌ده‌گرت و یه‌ک جاریش نانیان بو‌ نه‌ده‌کردو یه‌ک‌جاریش جامی‌کی شه‌رابیان نه‌ده‌دایه‌ ده‌ستی، چونکه هه‌موو له‌پیاوانی ده‌رباری بوون و پیتیان نه‌نگ بوو نه‌م کارانه بکه‌ن و نه‌م نه‌رکانه‌یان به‌ بنده‌کان یان خزمه‌تکاره‌کان ده‌سپاردو له‌ ده‌رباری (نه‌خناتوون) ته‌نانه‌ت خه‌ته‌نه‌که‌ری پاشایه‌تیشی لی‌ بوو و منیش، به‌سه‌ر قلی‌شینی پاشایه‌تی له‌قه‌له‌م ده‌درام. به‌لام سه‌رقلیشین ناویکی رواله‌تی پزیشکی تاییه‌تی فی‌رعه‌ون بوو و من له‌و باوه‌ره‌دام که له‌ نیوان ده‌رباریه‌کاندا ته‌نیا من کارم ده‌کرد.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رده‌وام ناگام له‌باری ته‌ندروستی فی‌رعه‌ون بوو و نه‌و رۆژه‌ی که‌ ده‌رباریه‌کان به‌سواری که‌شتی له (ته‌به‌سی) هوه‌ هاتن، هه‌ر نه‌وه‌نده که‌ گه‌یشتنه شاری ئاسو، ده‌ستیان به‌ خویندنی سروودی (ئاتوون)ی خوای نو‌ی کرد بو‌ نه‌وه‌ی وای نیشان بده‌ن که باوه‌ریان به‌خوایه‌که‌ی فی‌رعه‌ون هه‌یه. پاشان له‌و خیمانه‌ی که له‌ که‌ناری رووبار هه‌لیان دا نیشته‌جی بوون، هه‌تا خانووه‌کانی شار دروست بی‌ و له‌وی ده‌یان‌خواردو ده‌یان‌نوشیییه‌وه و چی‌ژیان له‌ژیان وه‌رده‌گرت، چونکه وه‌رزی زستانی میسر به‌ته‌واوه‌تی کۆتایی پی‌ هاتبوو و وه‌رزی به‌هار ده‌ستی پی‌ کردبوو و بالنده‌کان ده‌یان‌خویند.

ده‌رباریه‌کان نه‌وه‌نده خزمه‌تکارو به‌نده‌یان هه‌بوو که ته‌نیا جی‌گای هه‌وانه‌وه‌ی نه‌وان، به‌ شاریک له‌ قه‌له‌م ده‌درا، چونکه نه‌وان نه‌یانده‌توانی به‌بی‌ بنده‌ و خزمه‌تکار ژیان به‌سه‌ر بی‌هن و هه‌ندی له‌وان ته‌نانه‌ت توانای شوشتنی ده‌سته‌کانیشیان نه‌بوو و ده‌بوايه بنده‌کان ده‌ستیان بو‌ بشوشتنایه، به‌لام

نه‌و شاره تازهی فی‌رعه‌ون دروستی کرد

من هی‌چکه قسه‌م نه‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ده‌نگی پیاکی‌شانی سه‌رقۆچ به‌ ده‌روازه‌ی شاری (مه‌ژیدو) له‌بیر خۆم به‌مه‌وه و ده‌مزانی که‌له‌و شاره‌دا هه‌ر ژنیکی میسری بکه‌ویته ده‌ست سه‌ربازه سریانیه‌کان، به‌بی‌ ره‌زامه‌ندی ی خۆی ده‌ست دریتی ده‌کرته سه‌ری، به‌لام سه‌ره‌رای نه‌مانه، خۆش‌حال بووم له‌وه‌ی، که شیتیکی نه‌وها ره‌وشت جوانم ده‌بینی.

من هی‌شتا باسی ده‌رباریه‌کان (بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی)ی نه‌خناتوونم نه‌کردوو، که له (ته‌به‌سی) هوه‌ هاتن. نه‌وان نه‌یان‌توانی له‌گه‌ل فی‌رعه‌وندا بی‌ن بو‌ شاری ئاسو چونکه (نه‌خناتوون) نه‌وه‌نده به‌په‌له له (ته‌به‌سی) هوه‌ به‌ری که‌وت که ده‌رباریه‌کان به‌فریا نه‌که‌وتن له‌گه‌لیدا به‌ری بکه‌ون و نه‌وان دواپی هاتن. ژبانی ده‌رباریه‌کان، جگه له‌وه‌ی که به‌رده‌وام له‌فی‌رعه‌ونه‌وه نزیک بن و له‌کاتی پیکه‌نینی، نه‌وانیش پیکه‌نن و له‌کاتی په‌ژاره‌شدا خۆیان خه‌مبار نیشان بده‌ن، هی‌چ نامانجیکی تری نه‌بوو. باوکه‌کانیشیان له‌ سه‌رده‌می فی‌رعه‌ونه‌کانی پیشوو نه‌م کاره‌یان ده‌کرد و بوونیان کاریگه‌ریتییه‌کی تری نه‌بوو و نه‌وه‌کان پیشه‌و ناوی باوکیان بو‌ ده‌بووه میرات.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که زۆریه‌ی ده‌رباریه‌کان هی‌چ کاریکیان نه‌ده‌کرد به‌لام پیشه‌ی ره‌سمیان هه‌بوو و پله‌و پایه‌که‌ی خۆیان له‌گه‌ل یه‌کتیریدا به‌راورد ده‌کرد و هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ولی ده‌دا وای نیشان بدات که پیشه‌ی نه‌و گه‌وره‌تر و به‌رپزتره له‌ کاری نه‌وانی تر. هه‌ندی جاریش که پیشه‌ی یه‌کیک له‌ ده‌رباریه‌کان (خزمه‌کان)ی فی‌رعه‌ون له‌ پله‌ی نه‌وانی تر به‌رزتر دهن‌رخینرا، نه‌وه‌ی تر وای

شتتیکیان هرگیز لهبیر نه دهچوو و که مته رخه مییان لیتی نه ده کرد و ئه ویش
ئه وه بوو که فیرعه ون له ههر شوپنیک بویه ئه وانیش له وی بو نایه ، بو ئه وه ی
(ئه خناتوون) بیانینیت و ناو و شیوه یانی فه راموش نه کردایه .

ئه وان کاتیک که بینیان فیرعه ون حه زده کات شاره که زوو ته واو بیت
به ننا ییشیان ده کردو خوم بینیم که هه ندی له ژنه جوانه کانی ده ربار به رووتی
له سه ر زوی داده نیشتن و خشتیان ده بری و هه ندی له پیاهه کانی شیان له
کاتیکدا که به نده کان چه تریان له بان سه ر یانه وه راگرتبوو ، که هه تاو لییان
نه دات ، خشته کانیان یه ک له دوای یه کتری له سه ر دیواره که داده نا و وه ستاکان
هه میسه له م به ننا نه زان و رپاییانه به داخ بوون چونکه ئه وان به ننا ییان نه ده زانی
و خشته کانیان به جوړیک له سه ر یه کتری داده نا که وه ستا راسته قینه کان ناچار
ده بوون ئه و دیواره نه برووختن و سه ر له نوی دروستی بکه نه وه .

ده ربار ییه کان به کاره که ی خو بانه وه ده نازین و هه موو روژتیک ده سته تلوق
کردو وه که ی خو بان نیشانی فیرعه ون ده دا بو ئه وه ی بزانیته که چه ند بو دروست
کردنی شاری خویاهه که ی ئه و زه حمه ت ده کیشن . له دوای چه ند روژیش له کاری
به ننا یی ماندوو ده بوون و بو ئه وه ی کاره که یان جوړاو جوړ بیت ، ده ستیان
به ناشتنی نه مام و باخه وانی ده کرد و ئینجا نوبه ی باخه وانه کان بوو که له تاو
توو ره بوونیان په نابینه بهر خویاهه کانی میسر ، چونکه ههر چییه ک باخه وانه کان
ده یانچاند ، ئه وان وشکیان ده کرده وه ونه مامه بچوو که کانیان له ناو ده برد و
جوگه له کانی ئاویان تیک ده دا .

باخه وانه کان و ئه وانه ی نه مامیان ده چاند نه یانده توانی به ناشکرا به رامبه ر به
پیاهه کان و خانمه ده ربار ییه کانی فیرعه ون ناره زایی ده رپرن و بلین که ده ست
له کاری ئیمه وهرمه دهن و ، ئه وانیش به خه یالی ئه وه ی یارمه تیی باخه وانه کان
ده دهن هه موو روژتیک تازاریان ده دان و کاره کانی ئه وانیان زیاد ده کردن . به لام ئه و
ژن و پیاهه ههر زوو له نه مام ناشتن و گول چاندنیش بیتزار بوون و شه وان

میشووله تازاریانی ده دا و به یانیان ده هاتنه لای من بو چاره سه ری پیستی
له شیان . که میشووله ی پیوه دابوو و داوای مه لحه میان لی ده کردم .

هه ندیک له وانیش به دزییه وه ده گه رانه وه بو (ته بهس) بو ئه وه ی کاته کانیان
له خو شگوزه رانیدا به سه ر بیه ن و ئه وانه ش که نه یانده توانی به نه یینی بگه رینه وه ،
چونکه ئه وه نده خو بان نیشانی فیرعه ون دابوو که دیار نه بوونیان گومانی دروست
ده کرد ، له گه ل گه رماو میشووله ی ئه وی راهاتن و کاته کانی خو بان به خوار دنه وه و
یاری (زار هه لدان) ده برده سه ر .

بیناسازی شاری ئاسو به ره و پیش ده چوو و خانوه کان به رزتر ده بوونه وه و
داره کان گه وره ده بوون و زه وییه کانی ده ره وه ی شار پر ببوو له شینایی به سوود .
من نازانم بینا کانی شاری ئاسو چه ندی تیچوو ، به لام ده مزانی که هه موو ئه و
زه وی و پارانه ی که فیرعه ون له په رستگای خویاهه که ی پیشوو ده ستی که وتبوو
له دروست کردنی ئه و شاره دا خه رج کراو که میشی هیئا . ده بی ئه وه بلیم که زیرو
پاره کانی ئاموون هه مووی نه که وته ده ستی فیرعه ونه وه ، چونکه کاهینه کانی
ئاموون له بهر ئه وه ی پیشبینیان ده کرد که له وانه یه فیرعه ون خویاهه که یان له ناو
بیات ، هه ندیک له و زیره عه مبارکراوه یان ، بهر له ده ست پیکردنی شه ر ، بو
شوینی تر گواستبووه .

بنه ماله ی پاشایه تی میسر به هو ی رویشتنی فیرعه ون ، دابه ش ببوو و شازنی
پیشوو واته دایکی (ئه خناتوون) که ناوی (تی ئی) بوو رازی نه بوو که له
ته بهس پروات و کو شکی رازاوه ی پاشایه تی به جی به یلیت . (نامی) یش که
کاهینی په رستگای گه وره ی ئاتوون بوو و پیشتر له م سه ر گوزه شته یه دا باسیم
کرد ، هه ر له **ته بهس** مایه وه له دوای رویشتنی فیرعه ون باری گوزه رانی خه لکی
ته بهس هیچ گورانیکی به خو یه وه نه دی و تنه ها فیرعه ون له وی نه مابوو و
خه لکیش رویشتنی فیرعه ونیان پی ناخوش نه بوو ، به لکو به فیرعه ونیکی
درؤزیان ده زانی و وایان بیرده کرده وه که ئیتر له شه رو ئاژاوه ی ئه و ئاسووده

خۆی بۆ جیبه جی کردنی کاروباری ئهوی به فیرو بدات. خودی فییره و نیش ژنه کانی تری زۆر خۆش نه ده ویست و ته نه هه ندی جار بۆ نه جامدانی ئه رکی هاوسه ریتی ده چوه لایان و من ده مزانی (نه فریتی) ی له هه موویان زیاتر خۆش ده ویست. چونکه له هه موو ژنه کانی هه رهم جوانتر بوو و له دوا ی بوونی سی کچ، هیشتا هه ر به شاجوانیکی به رجه سته له قه له م ده درا. له گه له نه وه شدا (نه فریتی) بۆ ئه و خۆشه ویستییه ی فییره ون خۆی، به قه رزاری جادوو گه ره ره ش پیسته کان ده زانی، نه ک جوانییه سروشتییه که ی خۆی و جادوو گه ره کان پیتیان گوتبوو که ئه گه ر ئه قینی میرده که ی بیاریزیت، له داها توودا کوری ده بییت.

شاری (ئاسۆی ئاتوون) به یه ک سال دروست کراو ئه گه ر که سیک میژووی دروست کردنی خانووه کانی شاری نه زانیبایه و به اتایه ته ناو ئه و شاره و بیبینیایه ، وای ده زانی که هه ر نه بی ده ساله دروست کراوه ، چونکه دارخورما و داری سیبه ردار و دره خته میوه داره کانیان له ره گه وه هه لکه ندبوو و هینابوویانه ئه و شاره وه و چاندبوویان. هه ندی له داره کان وشک بوونه وه ، به لام له به ر ئه وه ی پیتشینی وشکه وه بوونیان کردبوو ئه وه نده داریان هینابوو که شاری ئاتوون ببوو باخیکی سیبه ردار و میوه دار و له جوگه له ناوه کان ماسیی بچووک ها توو چۆیان ده کرد و مرووییه کان له بان شاره وه ده فرین و ئاسکه مالییه کان له ناو ماله کاندایه له ناوه راستی گو له گیایه کان راکه راکیان ده کردو له کاتی چیت لیتان بۆنی به هارات (ادویه) ده هات.

به م شیوه یه شاری (ئاسۆی ئاتوون) به ناوی (ئاتوون) وه دروست کراو کاتییک که وه رزی پاییز ها ته وه و ئاوی نیل به رز بووه وه ، فییره ون به یه کجاری بریاری دا که به ره سمی ئه و شاره پیتشکه شی ئاتوون بکات. ماوه یه ک به ر له وه بیناسازه کان و کریکاره کان، چوار شه قامی گه وره یان دروست کردبوو که یه کیکیان له ناو شاره وه بۆ هه ر چوار لا ده رۆشت و له کو تایی هه ر به کییک له و شه قامانه بتیکی ئاتوون داندرا بوو. رۆژیکیان فییره ون له گه له بنه ماله ی

شاژن (نه فریتی) که ها تبه وه شاری ئاسۆ، بۆ مندال بوون گه رایه وه شاری ته به س، چونکه نه یده توانی چاوپۆشی له هاوکاریی مامانه ره ش پیسته کان بکات و بۆ جاری سییه م کچیکی تری بوو ناویان نا (ئانخزئاتوون) و سه ری ئه و کچه ش وه ک سه ری دوو کچه که ی تر درێژ بوو ، چونکه مامانه ره ش پیسته کان بۆ ئه وه ی (نه فریتی) له کاتی مندال بووندا به ئاسانی بزیت سه ری کچه کانیان له ناو سکی شاژندا ده گو شی و درێژیان ده کرده وه .

خه لکیش که له و ده ستکاری کردنه ی مامانه کان بی ناگابوون، درێژ بوونی سه ری کچه کانی فییره ونیان به یه کییک له موعجیزه (په رجوو) هکان ده زانی و وایان بی ده کرده وه که له جووری سه ری ره چه له کیکی گه وه ی خوایه کانه ، که به شازاده خانمه جوانه کانی میسر به خشراره . نه فامیی خه لک گه یشتبووه راده یه ک که هه ولیان ده دا سه ری خۆیان وه ک سه ری شازاده خانمه کانی میسر لئ بکه ن و له به ر ئه وه ی له دوا ی مندال بوون ئیتر نه ده کرا سه ریان درێژ بکه نه وه و به و شیوه یه ناکرئ سه ری ژنیکی بالغ درێژ بکه نه وه ، پرچی ده ستکردی تاییه تییان له سه ر ده کرد بۆ ئه وه ی سه ریان درێژ نیشان بدایه .

به لام شازاده خانمه کان بۆ ئه وه ی بیسه لمین که درێژ بوونی سه ری ئه وان سروشتییه نه ک ده ستکرد ، هه ندی جار به بی پرچی ده ستکردو به سه ری تاشراوه وه له میواندارییه کان ئاماده ده بوون و شاعیره کان هۆنراوه یان له وه سفی سه ریان ده هۆننیه وه وه په بکه رتاشه کان بۆ دروست کردنی شیوه ی بته کانی خۆیان چاویان له نمونه ی سه ری ئه وان ده کرد .

له پاش ئه وه ی کچی سییه می (نه فریتی) ها ته دنیا وه ، شاژنی میسر له (ته به س) وه بۆ شاری ئاسۆ گه رایه وه وه به یه کجاری له وی مایه وه ، به لام هه ره مسه رای فییره ونی هه ر له ته به س به جی هیشتا ، چونکه هزی نه کرد میرده که ی له وه زیاتر سه ر قالی پیدا ویستییه کانی هه رهم بییت و ئه و وزه که مه ی

پاشایه تی و دهربارییه کان به ره و ئه و په یکه ره ی له لای باکووره وه بوو رویشتن و له وی به لینی دا که ئه و شاره همیشه به شاری ئاتون بزانییت و تا زیندووه ئه وی بکاته باره گای همیشه یی خوی و له دوی مردنیشی تهرمه مؤمیایی کراوه کی له و شاخه بنیژن که که وتووته له لای روژه لاته وه. په یکه تاشه کان و ئه و به ننیانه ی که ده بویه گوژی فییره ونیان دروست بگردایه له بهر ئه وه ی که ده یانزانی ماوه ی چند سالییک له و شوینه شاخاوییانه نیشته جی ده بن به ژن و منداله کانی خویانه وه رویشتن و بهر له رویشتنیان فییره ون پینیانی گوت: چه ز ناکه م بو دروست کردنی ئارامگه که م خوتان ماندوو بکه ن و له کاره که تان په له مه که ن، چونکه ئاتونی خوی من ده لیت نابیت تازاری که س بدیت و ئیوه ئه گهر روژانه دوو یان سی کاترمیتر (میزان) کاربکه ن له دوی چند سالییک گوپه که م دروست ده که ن و هه ول بدن خواردنی زور بخون و ژن و منداله کانیشتان باش تیر بکه ن بو ئه وه ی قه له و و جوان بن چونکه ئاتون جوانیی خوش دویت و جوانی ده بیته هوی ئه وه ی که له خه لکیدا خوشه ویستی دروست ببیت و له گه لیک که هه موو ژن و پیاهه کانی جوان بن کینه دروست نابیت.

کاتییک که فییره ون فه رمانی دروست کردنی گوپه که ی خوی دا، گه وره کان و دهربارییه کانیش هه ولیان دا ئه وانیش گوپ بو خویان دروست بکه ن. ئه م بابه ته فییره ون و ئه وانی تریشی به ئاگا هینا که پیویستیان به (خانه ی مهرگ) هه یه . بو ئه وه ی مردوو ه کان له وی مؤمیایی بکرین و له بهر ئه وه فییره ون فه رمانی دا که باشترین مؤمییا کاره کانی (خانه ی مهرگ) ی **ته بهس** بهینن بو شاری ئاتون.

فییره ون ده یزانی که ئه و مؤمییاکارانه له ناو په رستگای ئاموندا ده ژین و ئه وه شی ده یزانی که ته نانه ت یه ک که سیش له کریکاره کانی مؤمیایی کردن ئامون و ئاتون ناسن، چونکه ئه وان له بهر ئه وه ی له هه موو ماوه ی ته مه نیاندا له وی بوونه، وه کو گیانه وه ریک له قه له م دهرین که نابیت به مروقیان دابنییت. چونکه به جوړیک خویان به مردوو ه کانه وه گرتوو ه که وه ک ئه وانیان لپهاتوو ه.

ئه و روژه ی کریکاره کانی مؤمیایی کردنی **ته بهس** به سواری که شتییه وه به ره و **ته بهس** هاتن، خه لکی لووتی خویان گرت و چوونه ژوو ره وه. چونکه بونی تاییه ت به و کریکارانه له هه وادا بلاو ببوو ه و خه لکی له تاوا رایان ده کرد و ته نها من له و بونه رام نه کرد. چونکه هاته وه یادم که منیش روژیکی وه ک ئه وان له خانه ی مهرگ کارم ده کرد.

به ر له وه ی مؤمییا کاره کان بینه قه راغ شاره که (خانه ی مهرگ) یکیان بو دروست کردبون و فییره ون منی کرده به رپرسی چاودیری دروست کردنی بینا که و ئاماده کردنی که ره سته ی کاری مؤمیایی. چونکه ده یزانی که کاهینه کانی خوی ئاتون رقیان له مؤمییاکاره کان ده بووه وه. چونکه وایان ده یزانی که ئه وان هیشتا شوین که وتوی خوی پییشوون و هیچ یه کییک له کاهینه کانی ئاتون ئاماده نه ده بوو چاودیری دروست کردنی ئه و خانوو ه بگرنه ئه ستوی خویان.

من کاره که ی خوم به باشی ئه نجام دا، چونکه جگه له زانیاری پییشکی، خوشم له خانه ی مهرگ کارم کردبوو و ده یزانی، که خانه ی مهرگیکی ته و او پیویستی به چ شتییک هه یه و له و خانه یه چند چه وزیکی گه وره م بو ئا و و خوی دروست کرد و چندین ته لارم دروست کرد که مؤمییاکاره کان بو دهر کردنی ناوسک و کاسه ی سه ری مردوو ه کان و پیچانه وه یان ته نگاونه بن. هه رو ه ها له بهر ئه وه ی ده یزانی که شوینی هه میشه یی کریکاره کان هه ر له ناو خانه ی مهرگدایه، بو نیشته جی بوونیان ژووری پیویستم دروست کرد. له بهر ئه وه ی که له و شاره دا خانویان بو منیش دروست کردبوو، هه ر له و شاره دا مامه وه و له وه به دوا ژیانی من له وی رووداویکی گرنگی تیادا روونه دا. چونکه له وانه یه مروث له ماوه ی چند سالییکدا هیچ شتیکی بهرچا و له ژیانیدا روونه دات و هندی جاریش له ماوه یه کی که مدا کاره ساتی زور رووده دات و من ماوه ی ده سال له شاری ئاسو مامه وه و له م ماوه یه دا کاره کانم هه مووی هه رو ه ک یه ک بو و هه موو روژییک نه خوشه کانم له ماله وه چاره سه ر ده کرد و هه موو روژیکیش ده چومه کوشکی

فیرعهون و هه‌ندی جاریش له ژبانی من و دانیشتووانی تری شاری ئاسۆ هه‌ندی شت روویداوه که له رووداوه‌کانی تری ئه‌و ساله به‌بایه‌خ تر بوو.

له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌م له شاری ئاتوون زانیاریم هیچ زیادی نه‌کرد، به‌لام لهو شتانه‌ی که له‌سه‌رده‌می گه‌نجیتیم فیری ببووم، سوووم وهرده‌گرت و وه‌ک می‌ش هه‌نگوین بووم که له زستاندا هه‌نگوینی تازه دروست ناکات و له‌وه‌ی له‌هاویندا کو‌ی کردۆته‌وه که‌لک وهرده‌گرت. دوور نییه که له‌م ده‌ساله‌دا تیپه‌ریبونی کات رووچی منی گۆربیت. چونکه تیپه‌رینی شه‌وو روژ وه‌ک به‌ردتیک که ئاو به‌سه‌ریدا بروت کار له مرۆف ده‌کات. ئاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که نه‌رم و ره‌وانه به‌لام به‌رد ده‌تاشیت و سافی ده‌کات و تیپه‌رینی کاتیش رووچ ده‌تاشیت و شیوه‌یه‌کی تری به‌سه‌ردا ده‌هینیت.

من به‌هۆی زیاد بوونی ته‌مه‌نم قورس ترو سه‌لار تر ببووم و ئیتر وه‌کو سه‌رده‌می گه‌نجیتیم به‌زانست و زیره‌کییه‌که‌ی خۆم نه‌ده‌نازیم و له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی بووه هۆی له‌سه‌ر خۆی و ره‌وشت به‌رزیم، ئه‌وه بوو بیت که کاپتا به‌رده‌وام پیتی نه‌ده‌گوتم: تو پزیشکیکی گه‌وره‌یت و ده‌بی هونه‌ره‌که‌ی خۆت بناستینی بۆ ئه‌وه‌ی قه‌درت بگرن. کاپتا له‌و شاره نه‌بوو به‌لکو هه‌ر له **ته‌به‌س** ده‌ژیاو له‌وئ مه‌یخانه‌که‌ی خۆی و داراییه‌که‌ی منی به‌رپوه ده‌برد.

شاری ئاسۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌جیگای نیشته‌جی بوونی فیرعه‌ون له‌قه‌له‌م ده‌درا، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک ده‌یبرده سه‌ر که ده‌تگوت له دنیا‌یه‌کی تردا، جگه له میسر دروست کراوه ده‌نگدانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی جیهانی ده‌روه‌ه وه‌ک شه‌وقی مانگ، که شه‌وتیک له‌ئاو بدات و دوابی نه‌مینیت، ده‌گه‌یشه شاری ئاسۆ. بۆ فیرعه‌ون شاره‌کانی تری میسر وه‌ک ئه‌وه بوو که نه‌بیت، چونکه ئاگای له رووداوه‌کانی ئه‌و شارانه نه‌بوو. ئه‌و نه‌یده‌زانی که له‌شاره‌کانی تر وشکه سالی و نه‌بوونی و ئازار فه‌رمانه‌روایی ده‌کات، چونکه ده‌ربارییه‌کان هه‌رگیز راستییه‌که‌یان پتی نه‌ده‌وت و ده‌یانزانی که نابیت ئه‌و شتانه‌ی پتی بلین که

ده‌بیته هۆی دلته‌نگ بوونی. ئه‌گه‌ریش هه‌ندی جار ناچار ده‌بوون که چه‌ند شتیکی پتی بلین (چونکه ده‌یانزانی چاره‌یه‌کی تریان نییه) به‌جۆرتیک ئه‌و شتانه‌یان له به‌ینی شتی چاکی وه‌کو هه‌نگوین و گو‌ل و شته بۆن خۆشه‌کان، ده‌پیتچایه‌وه، که فیرعه‌ون هه‌ستی به‌گرنگیی ئه‌و رووداوانه نه‌ده‌کردو له‌به‌ر ئه‌وه راستییه‌کانیان پتی نه‌ده‌وت تا‌کو تووشی ژانه سه‌ر نه‌بیت.

شاری **ته‌به‌س** له‌لایه‌ن (ئامی) کاهینی گه‌وره‌ی (**ته‌به‌س**) به‌رپوه ده‌چوو و فیرعه‌ون هه‌ر شتییک که بۆ پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتداریتی دزیوی بووایه، وه‌ک وهرگرتنی سه‌رانه (باج) و دادپه‌ره‌وه‌ری کردن و بازرگانی، له **ته‌به‌س** هیشته‌بوویه‌وه بۆیه **ته‌به‌س** وه‌کو جارن به‌پایته‌ختی راسته‌قینه‌ی میسر له قه‌له‌م ده‌دراو شاری ئاسۆ به‌جۆره پایته‌ختیکی کاتی له‌قه‌له‌م ده‌درا. ئامی خه‌زووری ئه‌خاناتوون بوو و فیرعه‌ون متمانه‌یه‌کی زۆری پیتی هه‌بوو و کاهینی گه‌وره‌ی ئاتوون وه‌کو پاشایه‌کی راسته‌قینه له **ته‌به‌س**-دا فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد. له دوا‌ی رووخانی خوای ئاموون ئیتر هیچ هیتیک نه‌بوو دژایه‌تی فیرعه‌ون بکات و بتوانی ببیته به‌ره‌ست بۆ ده‌سه‌لاته‌که‌ی. که‌واته (ئامی) یش که به‌ ناوی فیرعه‌ون و خوای نوپوه له **ته‌به‌س** فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد، نارازی نه‌بوو و (ئامی) وای بیر ده‌کرده‌وه که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای کۆن له ناو چووه و ده‌سه‌لاتی نویش له میسر دا چه‌سپاوه، ئیتر چی تر نا‌ارامی و په‌ریشانی دروست نابیته‌وه.

ده‌سه‌لاتی ئامی ئه‌وه‌نده به‌رفراوان بوو که هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شتیکی ده‌گرتیه‌وه و ئه‌گه‌ر دوو جووتیار، یان دوو باره‌ر (حه‌مال) ناکۆکیان په‌یابکرده‌وه، ده‌بویه کیشه‌که‌یان له لایه‌ن کاهینی گه‌وره، یان ژێرده‌سته‌کانی چاره‌سه‌ر بکرده‌وه (ئامی) له‌وه‌ی که فیرعه‌ون له شاری ئاسۆ ده‌مینیته‌وه و ناگه‌ریته‌وه خۆش‌حال بوو، چونکه ده‌یزانی که ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون بگه‌ریته‌وه بۆ **ته‌به‌س**، گرفت بۆ ئه‌و دروست ده‌کات. کاهینی گه‌وره بۆ ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون خۆش‌حال بکات، رازاندنه‌وه‌ی شاری ئاسۆ دیاریی گرانه‌های بۆ ده‌ناردو فیرعه‌ون

هەر چه‌نده زێرو پارهی بۆ ته‌واو کردنی شاره تازه‌که بویستایه، کاهینی گه‌وره بۆی ده‌نارد.

هورم هه‌ب له شاری (مه‌مفیس) فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد و ئاسایش و هه‌تیمی ولاتی ده‌پاراست. چونکه ئه‌و هه‌تزی ئه‌ژنۆی هه‌موو فه‌رمانبه‌ریکی باج بوو، که بۆ سه‌ندنی سه‌رانه له خه‌لک ده‌چوون و هه‌تزی بازووی هه‌ر په‌یکه‌رتاشیکیش بوو که ناوی ئاموونی له سه‌ر بت و په‌رستگاکان و گوڤه‌کان ره‌ش ده‌کرده‌وه و له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوونی له‌سه‌ر هه‌لده‌که‌ند.

فیرعه‌ون فه‌رمانی دابوو که ته‌نانه‌ت گوڤی باوکیشی بکه‌نه‌وه و ناوی ئاموونی له‌ناو ئارامگه‌که و له سه‌ر روو‌پۆشی مۆمیاییه‌که ره‌ش بکه‌نه‌وه و له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوون بنووسن. جا کاتییک که گوڤی باوکی (ئه‌خاتوون) کرایه‌وه، ئیتر دیاره گوڤی خه‌لکی ئاسایش هه‌ر ده‌کرایه‌وه و ناوی خوای نوێیان له جیاتی ئاموون ده‌نووسی. کاتییک که ویستیان ناوی ئاموون له سه‌ر گوڤه‌کان نه‌هه‌تلن و ئاتوونی لێ بنووسن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که هه‌لکه‌ندنی گوڤ له میسر قه‌ده‌غه‌بوو، به‌لام ئامی ره‌خنه‌ی نه‌گرت. چونکه ئه‌و پیاویکی زه‌ره‌ک بوو و ده‌بیزانی که تا ئه‌و کاته‌ی فیرعه‌ون بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ مردووه‌کان ده‌چیت، کارو فه‌رمانه‌کانی، مه‌ترسیی بۆ زه‌بندووه‌کان نییه‌ و مرۆف ده‌بێ نه‌فام بیت که به‌ ریگاگرتن له‌ کارێ که دژی مردووه‌کانه، فیرعه‌ون له‌ خۆی په‌نجیت.

له‌پاش شه‌ری ناوخۆی (ته‌به‌س)، که له‌ نیوان لایه‌نگرانی خوای نوێ و خوای کۆن، که پێشتر باس‌م کرد، ولاتی میسر ماوه‌یه‌ک ئارامیی به‌خۆیه‌وه بینی و (ئامی) کاهینی گه‌وره، وه‌رگرتن و سه‌ندنی سه‌رانه (مالیات)ی به‌چهند باج وه‌رگریکی گه‌وره‌سپارد و ئه‌وانیش به‌ هۆی چهند باج وه‌رگریکی بچووه‌که‌وه سه‌رانه‌یان له‌ خه‌لکی ده‌سه‌ندو له‌پاش هه‌ر ده‌وره‌یه‌کی وه‌رگرتنی باج، باج بده هه‌ژاره‌کان، که‌به‌پیتی یاسای گشتی، زیاتر له‌ باج بده ده‌وله‌مه‌نده‌کان ئه‌رکیان ده‌که‌وته‌سه‌رشان، خۆلیان به‌سه‌ر خۆیاندا ده‌کردو کراسیان له‌به‌رخۆیاندا ده‌دراند

که باج وه‌رگه‌ره‌کان به‌چاوی به‌زه‌بیه‌وه سه‌یری بکه‌ن. به‌لام که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌داپێیان، چونکه بینینی پیاویکی هه‌ژار که گرفتاری سه‌تمی فه‌رمانبه‌رانی وه‌رگرتنی باج بووبیت ئه‌وه‌نده ئاساییه، که که‌س سکی پیتی نه‌ده‌سووتا.

هه‌روه‌ها له‌دوای هه‌ر جارێک، باج وه‌رگه‌ره‌کان له‌ سالی رابردوو ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوون و ئه‌مه‌ش بنچینه‌یه‌کی سه‌ره‌کییه که چاره‌سه‌ری نییه‌و تاجیه‌هان بمیتنی سه‌رانه له‌ خه‌لکی ده‌سه‌ندری و فه‌رمانبه‌ره‌کانی باجیش به‌ زیانی میری بیت یان به‌زه‌ره‌ری خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن و ته‌نها به‌یه‌ک شیشه‌ ده‌کری رینگا له‌ زه‌نگین بوونی فه‌رمانبه‌رانی باج بگیرییت و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که باج هه‌ر نه‌بیت و ئه‌مه‌ش مومکین نییه‌.

له‌ شاری (ئاسۆ)، (نه‌فرتی تی) چواره‌مین کچی خۆی به‌ دنیا هه‌تیا و له‌دایک بوونی کچی چواره‌م به‌راوه‌یه‌ک بووه هۆی به‌ده‌ختی، که نه‌هامه‌تی شۆرشی سوورباشی له‌ بیر برده‌وه (که‌له‌ داها‌توو دا باس ده‌کریت که چۆن سووربا شۆرشی له‌ دژی فیرعه‌ون کرد).

(نه‌فرتی تی) له‌ دوای ئه‌وه‌ی کچی چواره‌می بوو هه‌موو که‌سیکی تاوانبار ده‌کرد که جادوو‌یان لێی کردووه‌و بوونه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی که دیسانه‌وه کچی ببێ و به‌ره‌و ته‌به‌س رویشت بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی له‌ جادووگه‌ره ره‌ش پیسته‌کان وه‌رگری و ئه‌وان ئه‌و جادوو‌هی که خه‌لکی له‌ ئه‌ویان کردووه، پووجه‌لی بکه‌نه‌وه.

١- ناوی یه‌که‌م جاری ئه‌م فیرعه‌ونه (ئاموون هه‌ته‌پ)ی چواره‌م بوو و ناوی یه‌که‌می وانیشان ده‌دات که (ئاموون)ی خۆش ده‌ویست به‌لام دوایی پروای به‌ (ئاتوون) هه‌تیا و ناوی خۆی کرده (ئه‌خاتوون) واته (ئه‌و که‌سه‌ی ئاتوونی خۆش ده‌ویت) و ئه‌و ئاتوونی به‌ خوای ته‌نیا و نه‌بینراو ده‌زانی و له‌ ده‌رگای خوای ته‌نیا و نه‌بینراو مونا‌جاتی ده‌کرد. و.

٢- له‌ میسری کۆن، وه‌ک ئێران له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌یه‌کان رۆژه‌کانیان به‌

ناوی ئەستێرەکانی ئاسمانەوه ناو نابوو و مەبەست لە (ئەستێرە ی سەگ) ئەستێرە یەکی درەوشاوەیە کە یەکیکە لە کۆمەڵە ئەستێرەکانی سەگی گەورە (کلب الاکیر) و ناوی یەکیک لە رۆژەکانی میسر بوو. و.

کۆتایی بەرگی یەکه می کتیبی سینۆهه - پزیشکی تایبەتی فیرعهون

۳- ئەم پەیکەرە ی شازنی میسر کە (توقس) دروستی کردوو ئەستێرە ماوهو ماوه یەک لە مۆزەخانە ی (بەرلین) بوو پاشان فوئادی یەکه م، پاشای میسر داوای لە حکومەتی ئەلمانیا کرد کە ئەو پەیکەرە ی، شوێنە وارناسانی ئەوروپی لە کاتی هەڵکەندنیان، لە میسر دۆزیویانە تەوه بگەرێنێتەوه بۆ میسر و حکومەتی ئەلمانیاش بەتەکە ی پێدانه وهو بهو پێیە پەیکەر ی (نەفر تی تی) دەبێ ئەستێرە یەکیک لە مۆزەخانەکانی میسر بێت. و.

۴- دنیای مەغریب لە میسر جیگای مردووکان و هەر وهه دنیای ژبانی نەمریش بوو. وەرگێڕ.

۵- میسر یەکان یەکه م میلله تن کە زانیویانە، زهوی کە بە دەوری خۆردا دەسوورێتەوه هەر بیست و حەوت هەزار سال جارێک، دەگاتە ئاست ئەستێرە یەکی تایبەت و بە ئەم سەردەمە بیست و حەوت هەزار سالە یان دەوت سالی جیھانی-و.

۶- (شاری ئاسۆی ئاتوون) لە زمانی فارسیدا لە کاتی دەرپرین قورسە و لە بەر ئەوهی کە ناوی میژوو ییە نابیت بگۆردریت. هەر وهه پیتی (نون) و پیتی (م) لە هەندی لە زمانە ئەوروپییه کاندایە یە کتره وهه نزیکه وهه هندی لە میژوو ناسانی ئەوروپی لە سەر شیوهی یۆنانییه کانی کۆن (ئاتوون) بە (ئاتوم) یش ناو دەبەن- و.

۷- دارهرا (اسکله) شوێنی وهستانی کەشتی لە کەناری رووبار یان دەریا- شوێنی بارکردن و داگرتنی کەلو پەلی کەشتییه کان. وەرگێڕی کوردی

۸- (تاق: بنمیچی چەماوه. کە لە شیوهی کەوانه ییدا لە سەر دەرگا یان لە ژێر پرد دروست دەکریت - لە شیوهی میحراب. و. کوردی) دروستکردنی تاقی (نصره) کە لە سەردەمی رۆمانییه کانه وهه بۆ رێزلیگرتن لە سەرکەوتوو هەکانی شەر ببوو شتیکی باو، لە داهینانی رۆمییه کان نەبوو، بە لکو ئەوان لە میسر (کریت) هوه فیری ئەم کاره بوون و لە میسر و کریت تاقیان بۆ خوایه کان دروست دەکرد. و.
